

تصویر ابو عبدالرحمن الکوردی

دۆمان

ENGESSE
مەسکەوێزێ وێرێ وێرێ

بەختیار عەلی

دوا هه مین هه تارێ دوونیا

پاڤی شەشەم

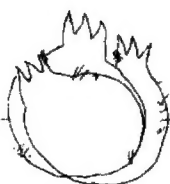

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى اقرأ الثقافي)

بو دابه زاندنى جوړه ها كتيب سه ردانى: (منتدى اقرأ الثقافي)

برای دانلود كتابها مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

[www. iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)

دوا هه مین هه تارێ دو نیا

به ختیاره لی

ناوەندی روژنبیری و هونەری ئەندێشه
بەڕێوەبەری چاپ و بڵاوکردنەوە: سیروان مەحمود
بەڕێوەبەری هونەری: باسەر رەسام

ناوی کتێب: دواھەمین ھەناری دۆنیا

ناوی نووسەر: بەختیار عەلی

بابەت: پۆمان

دیزاینی تیکست: دانا ھەسەن

تۆبەتی چاپ: شەشەم ۲۰۱۵

"تەنیا ئو چاپانە ئەژمارکراون کە بە سەرپەرشتی نووسەر بوون"

چاپخانە: پەنجەرە

تیراژ: (۱۰۰۰) دانە

نرخ: (۱۲۰۰۰) دینار

ژمارە ی سپاردن: لە بەرپۆشەبەراییەتی گشتی کتێبخانە گشتیەکان

ژمارە (۱۹۶۹) ی سالی (۲۰۱۲) ی پێدراوە.

ISBN: 978-1-63068-958-2

ماڵی ئەم بەرھەمە پارێزراوە. بەبێ رەزامەندی نووسەر، هیچ کەس و کتێبخانە و چاپخانەیەک لە
ناوھەوی ولات و دەرھەمیدا ماڵی کۆپیکردن یان لە چاپدانەوە ئەم کتێبە نییە. ھەروەھا کەس
ماڵی ئەوێ نییە بێ رەزامەندی نووسەر ئەم بەرھەمە یان بەشێکی بھاگە سەر تۆری نێتھەرفنێت
یان لە شیوەی CD و کتێبی خوێنراوەدا بۆ مەبەستی بازرگانی تۆماریبکات. بە پێچەوانەشەوە
بوو بە ڕووی بەرپرسیاریتی یاسایی دەبیستەو.

ناوەندی روژنبیری و هونەری ئەندێشه/ ئەندێشه بۆ چاپ و بڵاوکردنەوە

سلێمانی- شەقامی مەولەوی- تەلاری سیروانی نوێ- نەۆمی چوارەم

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

من له بهر به يانی يه که مه وه زانيم که ديليکردوم. له کۆشکيکدا، له ناو جهنگه‌ل و دارستانيکی نادياردا، نه و پيښگوتم له دهره وه دهرديکی کوشندهی وهک تاعوون بلاويۆته وه. که درۆيده کرد بالنده کان هه موو ده‌فرين. له مندا ليه وه وابوو، هه ر کاتيک درۆيکردايه، شتيکی ديه پويده دا، يان باران ده‌باري، يان دره‌خته کان ده‌که‌وتن، يان بالنده کان به‌پۆل به‌سه‌سه‌رماندا ده‌فرين. من له کۆشکيکی گه‌وره‌دا ديلبووم، کتيبی زۆری بۆ هيّنام و گووتی بيانخوينه وه. من پيمگووت «ليمگه‌پي برۆمه‌ده‌ري». گووتی «سه‌رتاپای دونيا نه‌خۆشيه، موزه‌فهری سوبحه‌م، ليّره‌دا له‌م دونيا جوانه‌دا دانيشه، نه‌مه نه‌و کۆشکه‌يه که‌من بۆ خۆم دروستکرد... بۆ خۆم و فریشته‌کانم... بۆ خۆم و شه‌يتانه‌کانم... ليّره‌دا دانيشه و ئارامبگه‌ره... فریشته‌کانی منیش بۆ تۆ و شه‌يتانه‌کانی منیش بۆ تۆ... دهره وه تاعوونه و ده‌بيّت تۆ به‌دووربيّت... دوور، تيّده‌گه‌يت، تۆ ده‌بيّت له‌تاعوونه‌کان به‌دووربيّت». من له‌ويّ دووربووم له‌تاعوون. له‌مندا ليه وه وابووین، نه‌و شته‌کانی خۆی بۆ من جيّده‌هيّشت و من شته‌کانی خۆم بۆ نه‌و. «ياقوبي سنه‌ويه‌ر» نه‌و پياوه‌ی کاتيک سه‌يری ئاسمان ده‌کات شتيک پروده‌دات، هه‌ريکی نا‌کاو دروستده‌بيّت، نه‌يزه‌کيک ده‌کشيت، نوریک توندتر له‌خيّرايی خۆی ديّته دلّمانه وه يان شه‌ويک زووتر له‌واده‌ی خۆی داديت. له‌گه‌ل نه‌ودا سروشت هه‌رگيز وهک خۆی نه‌بوو،

من گەلەك لەگەڵیدا بەرپرگادا پۆشتووم، ئەو لەگەڵ پرگایان و هەموو شتەكاندا سەحریازێکی گەورەبوو، دەیتوانی چەندین شەو و پۆژ بەپرگاکاندا پامانكیشیت بێنەوێ هەست بەبرسیتی بگەین. من تاكە هاوڕێی دێرینەى بووم... لەمنداڵییەو دەمناسی، ئەوانەى تر كە لەگەڵماندا شەپیاندا کرد گەنجبوون، دواتر نیوێیان دەبنە دوژمنی و نیوێیان دەبنە تۆكەرى. نازانم چیرۆكى من و یاقوب كەى دەستپێدەكات... بیستویەك سالی زیندان جگە لەكەمێك یادەوێ زیاتر هیچی بۆ نەهێشتوومەو. بیستویەك سالی زیندان منى کرد بەكۆیلەیهكى تەواو... لەو بیستویەك سالی دا ئەو تاكە كەسێك بوو نامەى بۆ دەناردم، لەكاغەزێكى چكۆلانەدا دەینوسی «كەهاتیتەدەرەو سەردەمێكى تر دەبیت، تۆ لەخۆشتەین كۆشكى دۇنیادا دەژی». سالی دواى سالی ئەو ئەو نامەیهى بۆ دەناردم، ناوی خۆی نەدەنوسی یان دەینوسی دۆستێك كە غەریبیتدەكات یان لەبنەو وەك جارێ وێنەى بالەندەیهكى دروستدەکرد. من سالی بە سالی بەدەستوخەتیدا هەستم بەشتێك دەکرد، هەستم بەگۆرانیكى هێمن و لەسەرەخۆ دەکرد. لەماوەى ئەو بیستویەك سالی دا هیچ شتێك لەدەرەو بۆ نەهاتبوو دۇنیای پێخۆینمەو، ئەو نوسراوانەى ئەو نەبیت. ئەو نامە بچوكانە تاكە پرگای من بوون بۆ تیگەیشتن لەگۆرانیكارییهكانى دۇنیا. بیستویەك سالی لەسەریك ئەو پستەیهى بۆ دەنوسیمەو، بیستویەك سالی لەسەریك من یەك پستەم لەدەرەو بۆ دەهات، بەلام بۆمن هەرجارە و مانایەكى هەبوو، لەخۆیندەوێ دەستوخەتەكەیدا گۆرانیكارییهكانى پۆحى یاقوبیشم دەبینى.

یاقوبى سنەوێر پیاویك بوو پرلەفەنتازیا. شەوى یەكەم لەو كۆشكەدا ساردو بێدەنگ و ترسناك بوو. بیستویەك سالی بەتەنیا بردبوو سەر. بیستویەك سالی بێدەنگ بووبووم، لەو بیستویەك سالی دا پەنجیكى گەورەم داوێو زمانم بێرنەچیتەو، نا زمانم بێرنەچووێو، بەلام

لەو سالاھ دۇرودىڭىز ئانەي زىنداندا كاتى ئىوھم ھەبوو جۆرە زىندانىكى تىر
 دىرۇستىكەم، زىندانىكى شىعر ئاسا. كەھاتمە دەرىڭ دەمتوانى ھەموو شىتىك
 بلىڭم، بەلام بەجۆرىكى دىكە، بەجۆرىك ھەندىڭ جار تىئەنە دەگەشتىن.
 كاتىك ھاتمە دەرىڭ بۆنى سەھرام لىدەھات... ھەموو سەھرايەك بۆنىكى
 خۆي ھەيە، ئىوانە زىاتر ھەستى پىدەكەن كەتەمەنىكى دىرىڭ لەگەلىدا
 دەژىن. مەن بۆنى ئىو بىابانەم لىدەھات، تاكە جارىك مەنيان دەرھىنا،
 ئىو جارەبوو كە وىستىيان لەگەل دىلىكى دەولەتدا بىگۇرپەنەو، بەلام
 سەرىنەگرت، پاش دەپۇڭ لە زىندانىكى دىكە دۇوبارە ھىنامىيەنەو بۆ
 بىابان. بىستوىەك سال مەن گۆيەم لە لىم دەگرت. زىندانەكەم ژوورىك
 بوو دۇور لە ھەموو دۇنيا، يەك ژوورى بچوك لەناو پاستى دەريايەكدا
 لەم... يەك ژوورى بچوك لەناو ئابلۇقەي ئاسمان و بىاباندا. پۇڭگارىك
 بەترىسناكتىن دىلى ھەموو نىشتىمانىان دادەنام، جودا لەدۇنيا، لەو
 سەرى ئىوسەرى ولات، لە شوئىنىكدا كە خوداش مەوۇف لەياددەكات،
 لەجىگايەكدا ژيان تەواودەبىت و مەرگ دەست پىدەكات، جىگايەك
 پەنگى ئىستىزەيەكى خالى ھەبوو... جىيانەتەشتىم. لەماوئى بىستوىەك
 سالدا فەيزووم قەسەلەگەل لىمدا بىكەم. سەرىتان لىنەيەت گەر بلىم بىابان
 پەرە لە دەنگ، بەلام مەوۇف تەواو فەرنابىت ئىو دەنگانە جىاباكەتەو.
 مەن بىستوىەك سال گۆيەم لە بىابان دەگرت و ھىرۇگلىفياي ئىو
 دەنگە جىاوازانەم شىدەكرەو... گەر بىستوىەك سال لە ژوورىكدا بىت
 لە بىابان فەردەبىت ژيانى خۆت چۆن پەرىكەيتەو، چۆن ئىش بۆ خۆت
 بدۆزىتەو. گەنگەرتىن شت ئىوئەيە بىتوانىت بىر لەزەمەن نەكەيتەو،
 ھەر كاتىك تىوانىت بىر لەتپەپىنى كات نەكەيتەو دەتوانىت بىر
 لەشۆيەنەكانىش نەكەيتەو، ئىوئەي پىاويكى دىل دەكوژىت بىر كەرنەوئەي
 بەردەوامە لەكات و شۆيەنەكانى تىر. تا سالى ھەتەم پۇڭ بەپۇڭ دەمژمارد،
 بەلام مەوۇف بەيانىيەك لەخەو ھەلدەستىت و سەرىدەكات لە ناكاو

هموو شتیکی لیتیکیچوو... سه ره تا چرکه به چرکه هموو شتیکی
حیسابده کهیت، به لام پوژتیک له خو هه لده ستیت و سه یرده کهیت هموو
شته کانت تیکه لکردوو. نازانیت سالتیکه یان سه دهیه که تو له ویت،
نازانیت وینه ی دنیا له ده وره و چونه. ترسناکترین شت نه وهیه که
بزانیت یه کتیک چاوه پوانتده کات، که دلنیا بوویت که س چاوه پوانت ناکات
و تو له بیر دنیا چوویت ته وه، نیدی ده که ویته بیرکردنه وه له خوت،
دوای بیستویهک سال ژیان له سه حرادا لم تهنیا شتیکیه بتوانیت بیر
لیبکه یته وه. هندی شه و گویت له ناوی خوته که سه حرا ده یخوینیت ته وه
و بانگتده کات، همیشه شه وان یان ده مه و ئیواران هه ستمده کرد
بیابان بانگده کات، به لام گرفتگی هره گه وره نه وهیه نازانیت چی
وه لامبدیه ته وه. من ختیه کانی بیابانم بینی، نه و تارما بیانم بینی که له
لم دروستبووون، په شه با دروستیده کردن و بلاویده کردنه وه. زوری ده ویت
تا فترده بیت له گه ل لمدا قسه بکه یت. له و بیستویهک ساله دا فترده بیت
که هونه ری قسه کردن له گه ل لمدا شتیه کی تره... قسه کردن له گه ل
لمدا نه وهیه که هرگیز چاوه پوانی وه لامه کانت نه که یته وه، قسه بکه یت و
گوئ له سه داکه ی بگریت، سه دایه ک وهک خو ل زه وی ده بیات و ده بیت
به ژیر باری هه زاران سه دای تره وه.

مانگی جاریک بواریانده دام بچه سه حراوه، پاسه وانیکیان ده هیناو
من له گه لیدا چند سه د مه تریک به سه ر له کاند ده پویشتم، نه و پوژانه
خوشتترین پوژانی ژیانم بوون... همیشه له هه فته یه که له وه و به ره وه خو
بو ناماده ده کرد، که پیمده خسته سه ر له کان دلم ده فپی... بیستویهک
سال من له لم زیاتر هیچ هاورپیه کی ترم نه بوو... که پیمده خسته
ناو له که وه هه ستم به ژیان ده کرد، هه ستم به زه وی ده کرد، هه ستم
به و لایه نه بیسنوورانه ی خو مده کرد که له و ژورده دا مردبوون. هیدی
هیدی خه لکم یادکرد، تهنیا شتیکی له گه لیدا ده ژيام گه ردون بوو...

بىستۈيەك سال ماۋەيەكى دىژە بۆتەۋەى بىر لەگەردون بەگەتەۋە،
 مەن لەناۋ لەمەكەدا تەنبا بىرم لەگەردون دەگەردەۋە، خۇم لەبىباباندا
 ھەلدەكەشاۋ تىنم تىدەگەراپەۋە. گەۋرەيى سەحرا ھەستىكى بىئەندازە
 قوۋلى بەئازادى لادروستدەكردم. گەر بىستۈيەك سال لەبىباباندا دىلبىت
 پۇژىك لەپۇژان وات لىدەت جگە لەۋ ئازادىيەى دەريا بىسنورەكانى
 لم پىتى دەبەخشىت بىر لەھىچى تر نەكەتەۋە. پاش چەند سالىكى
 كەم لەزىندان، دروست نازام كەى بوو، وازم لەۋەھىنا بىر لەسىاسەت
 بەگەۋە... شەۋىك لەسەر پۇشنایى مانگ بەئاگاھاتم، تريفەكان
 بەئەندازەيەك زىندانەكەمیان پووناككردبوۋە ھەموو شتىكم ۋەك پۇژى
 پووناك دەبىنى، ئەۋ پووناكىيە ھىزى ئەۋەى پىبەخشىم جگە لەگەردون
 بىر لەھىچى تر نەكەۋە. مەن لەمىژبوۋە مردبووم، ياقوبى سەۋبەر
 نەبىت كەس نەيدەزانى ماوم... ھىچ كەستىكىشم نەبوو سۇراغىمبات...
 مەن لەھىچەۋە ھاتبووم و بوۋبوۋەۋە بەھىچ.

سال دۋاى سال يادگارپەكانم ھەموۋى دەبوون بەلم.

نەمدەزانى لەكوۋى دىلم، سەحرايەك بوو بىناۋ. ئەۋ پۇژەى منيان
 بىردە ئەۋى چاۋيان بەستەۋەۋە چەندىن پۇژ لەپشتى زىلىكى سەريازىيدا
 بەپىگاۋەبوۋىن. بەبۇنى پىگاكاندا دەمزانى ماۋەيەكى زۇر دىژە بەسەرادا
 دەپۇين. بىستۈيەك سالە منيان ھەلگرت بۇ پۇژىك بەگۈرپەۋە بەيەكىكى
 گەرە، دۋاجار لەشەۋىكى تارىكدا منيان ئازادكرد.

دۋاى بىستۈيەك سال كە دىتەدەرىئ لەلم زىاتەر ھىچى تر نابىنىت.
 لەلم زىاتەر ناتۋانىت بىر لەھىچ بەگەتەۋە.

مەن ھىنايەئەم كۆشكەۋە. مەن ھىچ شتىك تىنەدەگەشىتم و
 ئارەزۋى ئەۋەشم نەبوو تىيگەم. ھەموو شتەكان لەشەۋەدا ئەنجامدران.
 تاگەشىتمە ئىرە لە تارىكىيدا بووم، لەشەۋەۋە بۇ شەۋ. شۋىنەكان
 بەئەندازەيەك تارىك بوون لەھىچ نەدەگەشىتم. لەۋ كاتەۋەى لەزىندان

هاتمه ده‌ڕێ تا ئەو کاتەی لەو کۆشکەدا چاومکرده‌وه پووناکیم نه‌بینی... ده‌ستی‌ک له‌تاریکی‌دا به‌خشیمی به‌ده‌ستی‌کی تر، ده‌ستی‌ک بێ‌ده‌نگتر له‌شه‌و، بێ‌ده‌نگتر له‌دیوار، بێ‌ده‌نگتر له‌ده‌رگا داخراوه‌کانی زیندانیه‌کی پیر. پیاوی‌ک بوو مه‌چه‌کی گرتم و سوار ماشینی‌کی تری کردم، هیچی نه‌گوت، گویم له‌ده‌نگی مه‌ناسه‌کانیشی نه‌بوو. من تا ئەو کات ته‌نیا گویم له‌هاواری لم بوو. نه‌م‌دزانی بۆ کویم ده‌به‌ن، به‌لاشه‌وه گ‌رنگ نه‌بوو بۆ کویم ده‌به‌ن. بیرکردنه‌وه‌ی زۆر له‌گه‌ردون وات لێ‌ده‌کات نه‌ترسیت. ته‌مه‌نم بیست و دوو ساڵ بوو که گیرام، که ئازادیانکردم ته‌مه‌نم چل و سێ ساڵ بوو. شه‌وی‌کی تاریک هاتن و چاویان به‌ستمه‌وه و بردیانم. من له‌پاسه‌وانه‌که‌م پرسى “ده‌مه‌ن بۆ ئەوه‌ی بمکوژن” گوتی “نا ده‌ته‌بین بۆ ئەوه‌ی ئازادتبه‌کین...”. تێنه‌گه‌یشتم مه‌به‌ستی له‌ئازادی چیه‌؟. هیچ شتی‌ک له‌وه بێماناتر نییه‌ دواى بیستویه‌ک ساڵ دیلى یه‌کی‌ک باسی ئازادیت له‌گه‌ڵدا بکات. تاکه‌ ئازادییه‌کی گه‌وره‌ی من گه‌رانه‌وه نه‌بوو بۆ دنیا، به‌لکو ئەوه‌بوو لێ‌مه‌گه‌رێن له‌سه‌حرادا بژیم. د‌ل‌نیابووم هیچ شتی‌ک له‌و دنیا‌یه‌ تێناگه‌م، ترسی‌کی گه‌وره‌م له‌شار و له‌م‌رو‌فان هه‌بوو، دواى چ‌ند ساڵێ‌ک زیندان چیت‌ر م‌رو‌ف و ل‌مت بۆ ج‌یا‌نا‌ک‌ری‌ته‌وه‌، من ئەو ماوه‌یه‌ ج‌گه‌ له‌ پاسه‌وانه‌کانم که‌سی‌ترم نه‌بینیبوو، ئەوانیش له‌ بیابان ک‌پ‌تر و سه‌یر‌تر‌بوون. له‌ماوه‌ی ئەو بیستویه‌ک ساڵه‌دا به‌ده‌گه‌ن چ‌ند وشه‌یه‌ک قسه‌یان له‌گه‌ڵداکردم. پ‌ی‌ده‌چ‌وو خ‌و‌یا‌ن له‌ سه‌حرادا له‌دا‌یک‌بو‌و‌ی‌تن، له‌ سه‌حرادا ژیا‌بی‌تن و له‌ سه‌حرا زیات‌ر هیچ ج‌ی‌گ‌ایه‌کی دنیا‌یا‌ن نه‌بینی‌یت.

کۆشکێ‌کی گه‌وره‌بوو، به‌ر‌ی‌گ‌ایه‌کی زۆر سه‌خت‌دا ت‌ی‌په‌ر‌ین، تا‌گه‌یش‌ت‌ینه‌ ئە‌و‌ئ‌ به‌هه‌ل‌به‌ز و دا‌به‌ز‌ی ماش‌ی‌نه‌که‌دا ده‌م‌زانی به‌ره‌و هه‌ر‌ی‌م‌ی‌کی شا‌خ‌ا‌و‌ی ده‌چ‌ین. به‌یانی که له‌په‌نجه‌ره‌کانه‌وه سه‌یر‌م‌کرد له‌ گه‌لا ده‌ترسام. به‌یانییه‌کی پ‌ر‌شه‌نه‌ی شه‌مال بوو، هه‌زاران گه‌ل‌ای سه‌وز با‌ده‌یه‌ت‌نان

و دەبیردن... لێمەپرسن ئەو گەڵا سەوزانە چیان دەکرد لەھەوادا، بەلام من ترسەکانم وایانکرد سیمای چەندەھا جانەوهری بالدار لەناو درەختەکاندا ببینم، جانەوهری سەوز، جانەوهرگەلێک چاویان وەک دڵۆپە شەونمی درەوشاوەبوو. یەکەم بەیانی کە چاومکردهوه جگە لەپەنجەرە و ترس هیچم نەبینی. هیچ کەسیک، هیچ دەنگێک، ئاسەواری هیچ مرقئیک. پەنجەرەکانیش ھەموو داخرابوون، خۆم بووم بەتەنیا لە کۆشکێکی گەورەدا، دەرگاگانی دەرەوھ قفلکراوون، لە دەرەوھش سیمای دەنگ و دەرکەوتە ئادەمیزادێک نەبوو. تا ئەو سەوزاییە دڕندەییەم نەبینی تێنەگەیشتم ئازادکراوم... خودایە سەوزاییەکی بێۆینە دڵرەقبوو، بەلام تیشکێکی پۆشنی ھەتاو لەنیو درەختەکاندا سەمایدەکرد. پووناکییەک لە پووناکییە پۆشن و ئاوێنەئاسا و بێسنوورەکانی بیابان دەچوو. دوائی بیستویەک ساڵ یەکەم بەیانیم بوو چاوبکەمەو و بیابان نەبینم... بیابان ئەو دۆستە دێرینەی چوو بوو ناو پۆحمەو. دەمزانی ئەو منی ھێناو بۆ ئێرە، لەو کۆشکەدا شتیەکم دەبینی ئەوی بەیادا دەھێنامەو... یاقویی سەنەویر.

بەژوورەکانی ئەو کۆشکەدا کەوتە گەڕان، ھەستەدەکرد لەشم ناتوانی ئەگەڵ ئەو جوگرافیا تازەیدا پابێت... شەویکی سەیربوو... شەویک ھەرگیز لەیادماناچێتەو... من ھێشتا لەناو چنگی لمدای بووم، ھێشتا بەدەگمەن باوەرم بەئازادی خۆم دەکرد.

نازانم کەی بوو منیان لەو ماشینیە داگرت، بەلام ھەستمکرد دەمەویەیانە... من بەبۆندا دەمەویەیانم دەناسییەو، عەرد لە ھەرجیگایەدا بێت بەیانیان عەتری خۆی ھەیە، من کە دوائی بیستویەک ساڵ پێمخستە سەر ئەو زەمینە ھێشتا لەو دەریای لمدای دەژیام، نیشتمان ھێدی ھێدی بوو بوو بە بێرۆکەیی خەیاڵی لەلام، ئەگەرچی من بۆنی شەنی بەیانم دەکرد، بۆنی عەتری درەخت و کزەیی دۆڵەساردەکانی دەورووبەرم

دەکرد، بەلام ھەموو ئەو بۆنانە ھېشتا تىگە لاوی ھەستىكى قوولابوون بە دەسلەتتى بېسنوورى لم، كە بەسەر زەويدا دەپۆيشتە ھېشتا ھەمان ترسم ھەبوو، ترس لە لەرزۆكى و خۆنەگىرى و داچوونى قوول. من كەسم نەبىنى، ھەستەم بەكەس نەکرد، ھىند ھەبوو كە چاومكردەو ھەمالئىكى بەرىندا بووم، كە چاومكردەو ھەبوو، تارىكى بوو، تەنیا مۆمىكى كز دەسووتا، مۆمىك لەگۆشەيەكى تارىكدە... مۆمىكى تازەبوو، ديارىو ھەككە بەر لە ھاتنى من ئەو مۆمەى داگىرساندو ھە پۆيشتو ھە... من پې بەو كۆشكە ھاوارمكرد ”تۆ ئەى ئەو ھەى ئەو مۆمەت داگىرساندو ھە لەكوئىت؟“. بەلام جگە لەسەدايەكى قوول ھىچى ترم نەبىستەو ھە... سەدايەك چىن بەچىن بەرەو ناو تارىكى دەپۆيشت و لەوسەرەو ھەكزى و خامۆشى دەگەرايەو ھە... سەدايەك دەرگای دونىايەكى ترى لەمن دەكردەو ھە... سەدايەك زىنگەيەكى ترى ھەبوو جىاواز لەسەداى ناو لم. ئەو ھەو ھىچ كەسم نەبىنى، ھىچ كەس لەو مالىدە نەبوو. يەككە منى گەياندە ئەو مالىو جىيەيشتەم، گويم لەدەنگى ماشىنىك بوو لەدوورەو پۆى. كۆشكىك بوو بەناومايئىكى سەيرەو ھە. لەشوين ھەوانەو ھە پادشاىەك دەچوو، بەلام ئاسەوارى مۆفكەم نەبىنى. من ماندووبووم، دەمويست بخەوم، يان بمرم... لەپەنجەرە گەورەكانەو سىپەرى دارستانىكى چىرم دەبىنى، پەنجەرەكان بەسەر دونىايەكى بەرىندا دەيانروانى، ئاسمان ھەك ئەو ھەى ھوروزم بىنئىت بەسەر سەرەو ھە بوو. پەشى ئاسمان شتىكى تىابوو جىاواز لەپەشى بىابان، لەبىاباندا ھەو ھەمىشە بىرسكەيەكى برۆنزى ھەيە، ئاسمان جولەيەكى تىايە لە جولەى لم دەچىت، لەمىك پەشەيتىيەكەى لەزولمەتى پشكۆيەكى خامۆش دەچىت، پشكۆيەك ھەستەكەيت ھەناسەيەك دەيگەشەيتەو ھە. بەلام ئەو بەيانىيە جولەى گەلاكان دەيانترساندم... لەو بىستويەك سالى پىشودا جىهان بەجۆرىكى تر لەپىشچاوم جولابوو. ئەو ھەو

هه‌ستم به‌وه ده‌کرد له‌گه‌ردونیکێ پێک و پێ یاساو ئولفه‌ته‌وه هاتوو‌مه‌ته
 گه‌ردونیکێ تر. بۆ‌ئه‌وه‌ی بیرنه‌که‌مه‌وه ده‌خه‌وتم، له‌بری ئه‌وه‌ی به‌و
 کۆشکه‌دا بگه‌ڕێم له‌یه‌که‌م کونجدا پالده‌که‌وتم و ده‌خه‌وتم. شتی‌ک پالێ
 پێوه‌ده‌نام له‌پێخه‌فه‌کان بترسم. شتی‌ک ته‌نیا په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه نه‌بوو
 که بیستویه‌ک ساڵه‌ من له‌سه‌ر زه‌وی ده‌خه‌وم و پێخه‌فی پاسته‌قینه‌م
 نه‌دیوه، به‌لکو په‌یوه‌ندی به‌و گومانه‌وه هه‌بوو که ده‌ره‌ق به‌و شوینه
 تیا‌دا سه‌وزبوو. ساتیک بوو له‌ساته‌ په‌شه‌کانی ژیا‌ن. بیستویه‌ک ساڵ
 بوو ده‌مزانسی من له‌کوێم و من چیم، ده‌مزانسی بۆ‌ له‌و سه‌ه‌رایه‌دا
 دیلم، به‌لام ئه‌و شه‌وه نه‌مه‌دزانی له‌و کۆشکه‌دا چیده‌که‌م. ئه‌و شوینه
 له‌خه‌یا‌لی من گه‌وره‌تر بوو، جه‌ستهم پانه‌هاتبوو له‌ژووریکه‌وه بچێته
 ژووریکێ تر. هه‌ستمه‌ده‌کرد شته‌کانی ئه‌و کۆشکه‌ ته‌نهایم ده‌کوژن،
 من سه‌ر به‌جوگرافیا‌یه‌کی خا‌لی بووم... جوگرافیا‌یه‌کی به‌تا‌ل له‌هه‌ر
 زه‌خره‌فه‌یه‌ک، سه‌ر به‌دونیا‌یه‌ک بووم بێ دیکۆر، دونیا‌یه‌ک ئینسان جگه
 له‌سی‌به‌ره‌که‌ی خۆی هیچی دیکه‌ی نه‌بوو، دونیا‌یه‌ک درێژکراوه‌ی مۆف
 ته‌نیا گه‌ردون خۆی بوو. درێژکراوه‌ی پۆج ته‌نیا لم و ئاسمان بوون.
 له‌و ماوه‌یه‌دا من بیرم له‌وه‌ده‌کرده‌وه که خا‌لیتی و به‌تا‌لی و نه‌بوونی
 هیچ زه‌خره‌فه‌یه‌ک جوانترین ژیا‌نه ... لم وامان لێده‌کات، ئینسان به‌وینه
 په‌سه‌نه‌که‌ی خۆی ببینین، به‌و جوړه‌ی که هه‌یه، بێ هیچ زیاده‌یه‌ک،
 بێ هیچ درێژکراوه‌یه‌کی ده‌ستکرد. من به‌هه‌موو شتی‌ک غه‌ریببووم...
 هه‌موو شتی‌ک ترسی‌کی بی‌وینه‌ی تیا دروسته‌کردم... من له‌و ساته‌دا
 بۆ ژیا‌نی‌کی خا‌لی ده‌گه‌ڕام... خا‌لی له‌هه‌موو سی‌به‌ری‌ک.

نا واهه‌زانن من ئه‌م قسا‌نه له‌خۆ‌پا ده‌که‌م... کاتی‌ک من سه‌ریاسی
 سو‌بده‌م به‌جیه‌یشته‌ ته‌مه‌نی چهند پۆژیک بوو، ئه‌و کات نه‌مه‌دزانی
 سه‌ریاسی‌ک و سه‌ریاسی‌ک و سه‌ریاسی‌کی دیکه‌ش دێنه‌ دونیا‌وه. نا
 واهه‌زانن من له‌زیندان بیرم له‌سه‌ریاسی سو‌بده‌م نه‌کردۆته‌وه...

وامەزانن من باوکیکی بەدبووم و تەنیا بیرم لە لم کردۆتەو، بەلام
 کە بیستویەک ساڵ تەنیا تەماشای لم بکەیت، لم و هیچی تر پۆژیک
 لەخەو هەڵدەستیت و هەموو شتیکت تێکەڵاوکردوو، هەڵدەستیت و
 هیچ وێنەیەکی تر لەیادەوریتدا نەماوە وێنەی لم نەبێت... ئاھ هیچ
 شتیکی وەک لم یادەوهریبەکانمان ناخوات... هەموو پۆژیک هەڵدەستیت
 و هەستدەکەیت بەشتیک لەپابوردووت لەیادچۆتەو. نا من هەرگیز
 سەریاسی سوێچدەم لەیادنەچوو، هەموو دونیام لەیادچوو و
 سەریاسی سوێچدەم لەیادنەکرد. تاکەشتیک بوو کە نەبوو بەلم،
 تاکەشتیک بوو هەمیشە سەوزبوو. ساڵگەلیکی زۆر هەموو بەیانییەکی
 دەمبینی، هەموو پۆژیک لەخەیاڵمدا گەرەمدەکرد، هەزاران دەموچاوم
 بۆ دروستکرد، بیرم لەهەموو ئەگەرەکانی نیگاری دەکردەو. پۆژانە
 لەنیوان پەنجەرەکانەو تەماشای بیابانم دەکرد و بیرم لەو دەکردەو.
 پۆژانێک دواتر کەهەموو ئەو شتەسەیرانەپویاندا، وای بۆ دەچووم هەموو
 کارەساتەکان لەو بەیانێ و ئێوارە سەیرانەیی بیابانەو دەستیپێکردوو
 کە من هەمیشەزیاد لەنیگارێک و زیاد لەشیوەیەکم بەسەریاسی
 سوێچدەم دەبەخشی. تا بەیانییەکی لەخەو هەستام و لەناو نیگار و
 شیوەکاندا ونمکردبوو... ساڵ دواى ساڵ کەمتر بیرم لێدەکردەو،
 لەبەرئەوێ دواچار نەمدەزانى بیر لەچی دەکەمەو، بیرکردنەو، کانم
 نەشیوەیان هەبوو نە ئاراستە، ئەوێ وایدەکرد بێغەم بیر لەو تاکە
 مڕۆفە بکەمەو کەدواى خۆم جێمەهێشتبوو، بیرۆکەى مردنى خۆم
 بوو. دڵنیابووم لەو ماوە درێژەدا من مردووم و هەموو دونیا منى
 لەیادچۆتەو. ئەو خەیاڵەى کە تۆ مردوویت و کەسانى تر بەبێ تۆ
 دەژین و ژيانیان شیوەپوخسارى خۆى وەرگرتوو، ئاسوودەییەکی مەزن
 بەمڕۆف دەبەخشیت... ئەوێ هیچ کەس چاوەپوانى گەرەمانەوت ناکات،
 دەبێتە بەهەشتیکی گەرەم بۆت. دواى شەشەمین ساڵ تەواو دڵنیابووم

کە ئێدی ھەرچیپێک بێت سەریاسی سووچدەم بەنەبوون و مردنی من
 پراھاتسوو. مردنیش وەک زیندان پراھاتنە، مەرۆف وەک ھەر شتێکی دی
 دەبێت پووبەرێکی داگیرکردبێت تا دواتر ھەست بەونبوونی بکەین. وەک
 ھەر شتێکی دی، وەک گۆلدانیەک لەسەر مێزێک، یان دەنگی پادیۆیەک
 لەپەنجەرەپەکدا، دەبێت سەرەتا شوێنێکیان گرتبێت و دواتر ونبووێتن.
 بەلام گەر لەسەرەتاوە شتێک نەبوو، دەنگێک یان پەنگێک نەبوو ئیدی
 ھەست بەنەبوون و ونبوونی ناکەین. لەساتێک لەساتەکاندا من ھەستمکرد
 ژيانى من لەو بیابانەدا، بێئەوێ پێشەوێ پێشستیم بەھێچ کەس ھەبێت
 گەشتۆتە دوا پلەى کەمالی خۆی... من و ئەو شتانەى دەوروبەرم، من
 و ئەو ھێچییە بێسنوور و بێئەندازەیی گەردون پێکرا لەدۆخی کەمالدا
 دەژیاين. ھەستەدەکرد دۆنیای دەرەوێ منیش نوقمى کەمالی خۆیەتى.
 شوێنێکی گرنگم لەدۆنیادا نەگرتبوو، بێ من جیھان بەجوانترین شیوہ
 دەپۆشت، بێ من شتەکان ژيانى خۆیان و مانای خۆیان ھەبوو. ھەستم
 نەدەکرد دوورکەوتنەوێ من چ برینێکی لەسەر ژيانى کەس جێھێشتبێت.
 دواى بیستویەک سال دۆنیابووم کە سەریاسی سووچدەمیش ژيانى خۆی
 دەژی، دۆنیابووم سەریاسی سووچدەمیش وەک ھەموو ئەوانى تر وادەزانى
 مردووم... تا دەھەمین سالى زیندانیش من یەک ئومێدم ھەبوو، ئەویش
 بۆ چەند دەقیقەیک سەریاسی سووچدەم ببینم و دواتر بمرم، بەلام
 بەیانییەک لەخەو ھەستام و وازم لەو ئاواتەش ھێنا، دواى دەسال
 لەیەکداپران ھەموو یەکدی بینینەوێک یەکدی ونکردنێکی ترە. من و
 سەریاس، باوک و کوڕێکی خەیاڵی بووین... بەیانییەک کاتیەک سەیری
 لەم دەکرد، کاتیەک سەیری پیریوونی سەھرام دەکرد، تێگەیشتم کە
 ھەرگیز نابمە باوک... پۆچوون لەناو لەدا وات لێدەکات نەبێت بە
 باوک... دەمزانى وەک تۆپەلێک لە دەگەرپمەو، وەک یەکیەک کە دەست
 دەخاتە سەر ھەر شتێک دەبێتە تۆز... باوکایەتى ئامێزکردنەوێ،

به لام من چنگیک خوئی پش بووم ... من به نیگایه که وه ده هاتمه وه
که هه مووی دیمه نی بیابان بوو، هه ستمده کرد نزیگبوونه وه و حوگمدانم
له سه رکه سانی تر، هه تا هه تایه له دیدی یه کی که وه ده بییت که وه ک
سه حرایه ک ته ماشای کوی ژیان ده کات.

ئه و شه وهی که گه پامه وه نه مده زانی سه ریاسی سو بده م له کوئی ه،
نه مده زانی که دوا جار من و ئه ویش له ناو جو ره بیابانیکی دیکه دا
ونده بین که نه بیابانی من بوو، نه بیابانی ئه و.

چەند سالتیک بەر لە ئیستا، ئیوارە یەک «مەمەدی دڵشوشە» کە ئارەزووی دۆزینەوێ نەینییەکانی هەبوو، دەچیت بۆ دیدەنی توحفەفرۆشێک. دیدەنییەک وەک هەر دیدەنییەکی دی نا کە مۆفیک لە پێگایەوێ یەکیکی دی دەبینیت، بەلکو دیدەنییەکی گەرم، سەردانێک دەشیت نەینی تەلیسمیکی بۆ شیکاتەوێ. ئیوارە یەکی بارانە، پەرە لەخەیاڵاتی سەیر سەیری هەور، ئەو بێتەوێ بیر لەنیازی هەورەکان بکاتەوێ بەمینی و بەدەم گۆرانی گووتنەوێ لە کوچەکانی باکوورەوێ بەرەو باشور شۆردەبیتەوێ. جگە لە کلێل و مەدالیاکانی کە یاریان پێدەکات، هەناریکی شوشەش لە گیرفانیایەتی... کلێلەکانی هەلەدا بۆ ئاسمان و دەیانگریتەوێ، ئەو کلێلانی لەشوشەن و دەرگای دنیا هەوایی و سەرزەمینە خەیاڵییەکان بۆ ئەو گەنجە دەرگەوێ کە ئەو ئیوارە یە خوێ بە خەتەوەرترین کەسی دنیا دەزانیت.

هەموو کەس دەیناسیت، هەموو کەس چیرۆکی ئەو مێردمنداڵە دڵشوشە یە بیستووێ کە خوێ مردنی خوێ لەخەوندا دەبینیت. مردنێک پۆژ دواي پۆژ دەیگریتەوێ قسە ی لێدەکات... خەونی بەربوونەوێ دلی و شکان و پارچە پارچەبوونی وەک هەریەک لەو توحفەشوشانە ی لە ناو دۆلاب و لەسەر پەفەبەرز و درێژەکانی مالهەوێ

پریزیکردون. ئەو ئیوارە یە هیدی هیدی باران دادەکات، محەمەدی دڵشوشە سەیری ئاسمان دەکات و سەرەنجی ئەوە دەدا تانیستا هەوری بەو جۆرە ترسناکی لەژیانیدا نەبینیوە، بەلام بێئەوێ بترسیت بەردەوام یاری بەکلیلی دەرگا خەیاڵییەکانی خۆی دەکات و گۆرانی دەلێت. ئیوارە یەکی خۆشە بۆ محەمەدی دڵشوشە کە پێیوایە یەکیەک لەکلیلەکانی تەنیا لەباراندا دەرگا دەکاتەو.

من هەرگیز محەمەدی دڵشوشەم نەبینیوە. بەلام دەتوانم بیهێنمە پیشچاوی خۆم کە بەکوچەکاندا پوو و باشور دێتە خوارێ و یاری بەکلیلەکانی دەکات، لەم دەستەووە هەلیاندا بۆ ئەو دەستی تر، لەژێر قاچەووە هەلیاندا و بەهەواوە دەیانگریتەو. دەتوانم گەنجیکی خوشنوو و بێنم کە سەیری ئاسمان دەکات و لەبری ئەوەی بترسیت پێدەکەنیت، گەنجیکە تەنیا ماوێ یەکی کەمە ژیاڵیکی بۆ خۆی لەشوشە دروستکردووە، ژیاڵیک تەنیا خۆی دەزانێ چەند ناسکە و چەند خێرا دەشکێت. بەلام بێباکانە دەپوات و گۆرانی دەلێت. ژوورەکی پێرە لە گۆلدانی سەیر سەیر، لەقۆری بەزەخرفەیی چینیەو، پێرە لەو پەرداخانەی پێرە لەوێنەی بالەندە، ئەو فەخفوریە سەیرانەی وێنەی ئەژدەیا و پلنگ و کۆتری ناگرینیان لەسەر نەخشکراوە. دۆلابەکانی، کتێبخانەکی، میزەکی، سندوقی جلەکانی هەموو لەشوشەن. لەسەر یەکیەک لەدۆلابەکان، تۆپیکی شوشەی شین کە نەخشەی هەموو دۆنیای لەسەرە، دانراوە، تۆپیک ئەو دۆنیا شوشەییەمان وە یادا دەهێنێتەو کە من و تۆ تیا دەژین. تۆپیک نامادەگیەکی ون و نادیری تیا بە بۆشکان. ئەو ئیوارە یە کە محەمەدی دڵشوشە دێتە دەری، باوێ پێکی قوولێ بەفرسەتەکانی ژیاڵی خۆی هەیە. کە هیدی هیدی باران دەست پێدەکات ئەو بەهەمان شیوەی ئاسایی خۆی یاری بە کلیلەکانی

ده‌کات، باران داده‌کات و ئه‌و له‌سه‌ر یارییه‌کانی خۆی به‌رده‌وامه .
 خه‌لکی به‌په‌له به‌چه‌تره‌کانیان‌وه پاده‌که‌ن، ئه‌و نه سه‌یری ئاسمان
 ده‌کات و نه گوێده‌داته باران، که‌مه‌که‌مه باران زیاد ده‌کات،
 که‌مه‌که‌مه ده‌بیته لافاوێکی مه‌زن، که‌مه‌که‌مه شته‌کان ده‌که‌ونه سه‌ر
 ئاو، هه‌یج که‌سه‌یک به‌شه‌قام و شوسته‌کان‌وه نامینیت‌وه، خه‌لکی
 پڕوده‌که‌نه باله‌خانه‌به‌رزه‌کان، له‌نه‌هۆمی ب‌لندی خانووه به‌رزه‌کان‌وه
 ته‌ماشاده‌که‌ن، ده‌چه سه‌ر مناره‌کان، سه‌ر سه‌ربانی ئوتیله‌کان، سه‌ر
 گومه‌زه شینه‌کان، سه‌ر کالیتۆس و سنه‌وبه‌ر و شاتووه‌کان. ته‌نیا
 محمه‌دی د‌لشوشه نه‌بیته که‌ب‌بیا‌که‌نه ئاو ده‌بیات و کوچه به‌کوچه
 لافاو ده‌یه‌ینیت. ئه‌و بیته‌وه‌ی نو‌قم‌بیته وه‌ک به‌سه‌ر به‌له‌میکی
 چ‌کۆله و نه‌بینراوه‌وه بیته سه‌ر ئاو ده‌که‌ویت، چوارمه‌شقی له‌سه‌ر
 لافاو‌ه‌کان داده‌نیشیت و به‌زهرده‌خه‌ته‌یه‌کی گه‌وره‌وه سه‌یری دونیا
 ده‌کات. لافاو ماشین، که‌لوپه‌ل، کورسی، که‌سانی خن‌کاو به‌م‌لاو
 به‌ولای محمه‌دی د‌لشوشه‌دا ده‌فرینیت و ئه‌و ته‌ماشایانده‌کات. ئاو‌ی
 لافاو پرده‌بیته له‌شته عه‌نتیکه‌کانی شار، له‌تایه، له‌سه‌فته کتییی
 هه‌رگیز نه‌خویندراوه، له‌سینی و خوانی پ‌پ و ئاماده، له‌ئامی‌ری مال،
 له‌ژنی خن‌کاو به‌عه‌با په‌شه‌کانیان‌وه، له‌و پیاوانه‌ی مردوون و ه‌یش‌تا
 ده‌ستیان له‌سه‌ر پاره‌کانیان‌ه ته‌پنه‌بیته. محمه‌دی د‌لشوشه له‌گه‌ڵ
 ئه‌و شتانه‌دا ئاو‌ده‌بیات، به‌لام ئه‌و وه‌ک یه‌کیک له‌سه‌ر به‌رمالی
 نوێژ دانیش‌ت‌بیته له‌سه‌ر ئاو‌ه‌کان داده‌نیشیت و به‌پیکه‌نینه‌وه
 ته‌ماشای نه‌وانه ده‌کات له‌سه‌ر سه‌ربه‌نه‌کان و بال‌کۆنی بازاپه
 دوو نه‌هۆمه‌کان‌وه ته‌ماشایده‌که‌ن، ده‌ست به‌رزده‌کاته‌وه و سل‌لویان
 ل‌پ‌ده‌کات، ماچیان بۆ هه‌ل‌ده‌دات، شه‌پۆله‌کان خ‌پ‌را ده‌یه‌ن و ئه‌و وه‌ک
 یه‌کیک له‌نعایش‌یک‌ی تایبه‌ت‌یدا بیته، هه‌ل‌ده‌ست‌یت‌ه سه‌رپ‌ و له‌سه‌ر
 ئاو‌ه‌کان ده‌وه‌ست‌یت، به‌پ‌پ‌وه سل‌ل‌و له‌وانه ده‌کات که له‌م‌به‌ره‌وبه‌ری

شه‌قامه‌كانه‌وه سالاوی لیده‌که‌ن. ناو ده‌بیات و نه‌و پیده‌که‌نیت، بارانده‌باری و نه‌و له‌سەر شه‌پۆله‌كان به‌پێوه یاری به‌کلیله‌كانی ده‌کات، هه‌لیانده‌داو ده‌یانگریته‌وه. به‌هه‌موو کچه‌كاندا دیته‌خوارێ، به‌هه‌موو شه‌قامه‌كاندا ناو ده‌یهینیت، هه‌مووان نه‌و موعجیزه‌یه ده‌بینن، هه‌مووان محهم‌دی دلشوشه ده‌بینن له‌ناو مردووه‌كاندا یاریده‌کات، ده‌چیته‌سەر نه‌و ئوتومبیلانه‌ی ناو ده‌یانبات و له‌وێوه بازده‌داته‌وه ناو ناو، ده‌سسته‌بات سیو و پرته‌قالی پاپچی سەر لافاوکه ده‌گریته‌وه و وه‌ک یاریبازیکی سی‌رک یارییان پیده‌کات، نه‌و قوتوی خشلانه هه‌لده‌گریته‌وه که لافاو له‌دوکانی زه‌په‌نگه‌رانه‌وه پایدان و زی‌ره‌که‌ی ناویان هه‌لده‌دا بۆ خه‌لک. دیمه‌نی محهم‌دی دلشوشه له‌ناو نه‌و تراژیدیایه‌دا هه‌مووان ده‌یهینیت پێکه‌نین. باران ده‌باری و نه‌و به‌شه‌قامه‌كاندا ده‌پوات، وه‌ک سه‌ولێکی خه‌یالی پیتی، یان به‌له‌میک خودا بی‌زیوتیت، به‌شه‌قامه‌گه‌ره‌كاندا دیت، به‌قه‌یسه‌ریه‌كاندا که سه‌رتاپایان نوقمی ئاوبووه ده‌پوات، به‌گوزه‌ری قه‌سابه‌كاندا تیده‌په‌ریت، بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌سسته‌کاته ملی نه‌و که‌لاکانه‌ی سه‌رئاو که‌وتوون، له‌گه‌ڵ به‌رخه‌ سه‌رپاو و که‌ولکراوه‌كاندا ده‌که‌ویت به‌سه‌ما، به‌بازاری پێلاوفرۆشه‌كاندا تیده‌په‌ریت، له‌گوزه‌ری توحفه‌فرۆشه‌كان گول‌دانێکی زیو له‌سەر ئاوه‌كان ده‌گریته‌وه و ده‌یخاته باوه‌شی و له‌سەر ئاوه‌كان داده‌نیشیت. خۆی ده‌داته ده‌ست په‌وتی لافاوکه‌کان... هیدی هیدی ناو به‌ره‌و کچه‌ تاریک و داخراوه‌کانی ده‌بات، به‌ره‌و ناو نه‌و کۆلانه‌ی باشوری شار، نه‌و کۆلانه‌ داخراو و فره‌امۆشکراوه‌ی نه‌ده‌نگیک، نه‌چه‌یه‌کیان لێوه‌نایه‌ت... هیدی هیدی ناو له‌بازار و کچه‌و شه‌قامی جه‌نجاله‌وه به‌ره‌و جیگای بیده‌نگتر و کپتر پاپچیده‌کات. محهم‌دی دلشوشه سه‌ره‌نجده‌دات شه‌پۆله‌ هیمه‌كان تادیت به‌ره‌و شوینی داخراوتری ده‌به‌ن، به‌ره‌و

ئەو کۆلانی تەسک و پێچاوپێچانەی ئاوە گەشتۆتە ئاست نەژم و ئاقارە بەرزەکانیان... دواجار دواي گەشتێکی درێژ لە چەندەها کۆچەي پێچاوپێچدا، بەناو چەندەها کۆلانی بێ سەر و دەری ئالۆزدا، لەگەڵ دەمە و تاریکی و هاوێی بەهێمنبوونەوی باران. ئاوەکان لەسەر ئەو سەری کۆچەيەکی دەریەست و بێدەرگادا محەمەدی دلشوشە دەبەنە بەردەرگی مالتیکی دوو نەژم. ئەو دەیهوێت لەگەڵ ئاوەکاندا بگەرێت و ناتوانێت، دەیهوێت هەستێت و بەسەر شەپۆلەکاندا بپوات و لەکۆچەيەکی ترەو خۆی بداتەو دەست مەجرای تۆفانەکان و ناتوانێت، هێزێکی نادیری ناو شەپۆلەکان بەرەو ئەو دەرگایە دەبەن. لەو یادا دەهەستێت، لەسەر ئاوەکان دادەنیشێت، ترسێکی قوول دایە گرێت، کەمەکەمە شوو دادێت و پۆژ ئاوەدەیی، کەمەکەمە هەورەکان دەپەوێتەو، مانگ بەهێمنی و شەرمی دەردەکەوێت. هاواریکی نادیار لەدلی محەمەدی دلشوشەدا سەرەلەدات کە پێدەلێت «ئەم ئیوارە، ئیوارەي خۆشەوێستییە». دەستەبات و کلیلەکانی دەردیئێت، یەکیەک لەکلیلەکانی کلیلی عەشقه... کلیلی خۆشەوێستییە ناکامەکانی. بەترسەو ئەو دەرگایە دەکاتەو، لەگەڵ کردنەوی دەروازەکاندا ئاوە بەرەو حەوشی گەورە دەییات، حەوشی مالتیکی دێرین بەلام ئیجگار بەرین و گەورە، وەک بەدەوری پەرستگایەکی کۆندا بسورپێتەو بەدەوری ئەو خانووە دێرینەدا دەچرخێت و دەگەرێتەو، دەپوات و دیتەو، سەیری پەنجەرەکان دەکات، گوێ لەهێمنی بێئەندازەي دیوارەکان دەگرێت، دیت و دووبارە دەسورپێتەو، لەیەکیەک لەپەنجەرەکاندا دوو کچ دەبینێت، دوو کچ کە هەردووکیان لەدوو دەست جلی سپیدان و هەردووکیان دوو پرچی درێژیان تا ناو ئاوەکان بەرداوەتەو و لەسەرەو پارتەماشایدەکن. یەکیکیان «لاولای سپییە» و ئەوێریان خوشکە گەورەکەیتە

«شادەریای سپی». لەگەڵ ئاوەکاندا دەچیتە بەر پەنجەرەکیان و دەلێت «ئێوارەتان باش، من ناوم محەمەدی دڵشوشە و لافاوەکان منیان هێناوە بۆ ئێرە، دەتوانن پەنجەرەکانمان بۆکەنەوه؟». لاوالوی سپی پەنجەرەکان دەکاتەوه و بەمحەمەدی دڵشوشە دەلێت «فەرموو»، نازانیت لەگەڵ کردنەوهی پەنجەرەکاندا دەرگای تۆفانیکی گەورە لەسەر ژیاڵی خۆی خستۆتە سەرپشت. محەمەد دیتە ژوورێ و جگە لە گۆلدانیکی زیو و هەناریکی شوشە لەگیرفانیدا و کۆمەڵیک کلیل و مەدالیا زیاتر هیچی تری پێنێیە. محەمەدی دڵشوشە لە یەکەمین ساتەوه دڵنیاوە سەرگاری لەگەڵ ئەشقیکی ئەفلاتوونی دژواریە. تەماشای ئەو دوو کچە دەکات کە قژیان لەسەر فەرەشەکان دەخسیت، لەشتەکان دەگیریت، شەپۆلان دەدات و هێمن دەبێتەوه. پێشتر دیمەنی وای نەبینیوه، ئەو کوپی یەکیک لەپیاوێ ناسراوەکانی شارە «سڵیمانی مەزن» ئەو پیاوێ لەدوای سەرکەوتنی شۆرشەوه لەژێرەوه پرا ئەمینداری نەینییە ترسناک و گەورەکانی ئەو شارەیه... ئەو شەش سائەتی پابوردوودا لەهیچ جینگایەک لەو جۆرە جوانییە پێشچاوەکەوتووە، ئەو کلیلسازی هەموو دەرگا زەحمەت و ئەستەمەکان بوو، بەستەکی کلیلەکانی هەموو دەرگایەکیان کردۆتەوه... ئەو هونەرماندە یەکەمی کردنەوهی نەینییەکانە.

ئەو ئێوارەیه چیرۆکی ئەشقیکی ناکام دەست پێدەکات، ئەو دوو خوشکە بەپۆحیتی کراوە و دۆستانەوه پەنجەرە ژیاڵیان لەمحەمەدی دڵشوشە دەکەنەوه، بەتایبەت کاتیک دەبینن گەنجیکی دڵساف و خوشروو و دەمبەخەندەیه. بەلام لاوالوی سپی لەئێوارە یەکەمەوه پێیدەلێت «لەبیرت نەچیت تۆ لەدەرگاوە نەهاتوویتە ژوورێ». ئەو ئێوارەیه ئەو دوو خوشکە وەک دوو کەسی دڵسۆز خزمەتی محەمەدی

دَلشوشە دەكەن، قزى بۆ وشكدەكەنەو، جلەكانى بۆ وشكدەكەنەو،
 چاى بۆ لىدەنن و پىدەلنن «وەك خوشكى خۆت تەماشامانېكە...
 جىاوازى نىيە ئىمە خوشكى تۆين». مەمەدى دَلشوشە بە پوويەكى
 خۆش، بەلام نارازىيەو دەلنن «شتى و نىيە، ئىوە خوشكى من
 نىن، من بەھەموو توفاندا ھاتوم تا ھەز لەيەكىكتان بىكەم. من
 باران نارىدىمى تا لاوام خۆشبويت». زىنگەيەكى سەير لەدەنگى
 مەمەدى دَلشوشەدايە، نەرمىيەك تىكەلاوى سەماي غەم و ھاوارى
 خۆشيشە، چاوانىشى بەھەمان شىو پەن لەپىكەنىن و گریان،
 پەن لەشەرم و بىشەرمى، پەن لەسەداي باو زىنگەي شوشە.
 شادەرياي سې دەزاننن لەو ساتەو دەبىت ئەو پۆلىكى سەير
 بىيىنن، كەتەماشاي چاوى ئەو گەنجە دەكات، دەزاننن لاقاو بۆ
 شتىكى سەير بەرەو ئەو مالى ھىناو. ئەو ئىوارەيە شادەرياي
 سې دەلنن «مەمەدى دَلشوشە، ئىمە تۆ ناسىن... توفان
 تۆي ھىنايىت يان پەشەبا... باران تۆي ھەلگرتىت يان گەردا،
 دەبىت ئىمە تۆ بناسىن». مەمەد دەلنن «لەھەموو شتىك
 گرنگەر من دلم لەشوشەيە، لەشوشەيەكى زۆر ناسك، بچوكتىن
 دَلشكان دەمكوزىت... من كەسىك لەشوشە، كەشكام وردەبەم،
 كەوردىش بووم پارچەبەجىدەھىلم، كەپارچەشم بەجىھىشت، دەبەم
 بەمردوويەكى بەد، من كەمردم بەجۆرىك پەراش پەراش دەبەم
 كەس ناتواننن تىبگات كە پارچە ورد و تەنك و خۆلئاساكانى مە
 ژيانى تىكدەو... لەبەرئەو دلم مەشكىنن». قسەكانى تىكەلەيەكن
 لەھەپەشەو تىكا، لەپارەنەو و ترساندن. ئەو ئىوارەيە بەھىمنى
 تىدەپەپىت، دوو خوشكەكە داواي لىدەكەن ئەو ھەنارە شوشەيەيان
 بداتن، بەشەرمەو دەلنن «ئەو ھەنارى من نىيە، بەلكو ھەنارى
 نەپتىيەكانە». لەبرى ئەو ھەنارە گۆلدانە زىوینەكەيان بۆ يادگار

لاچينده هيليت، نه وه نارهى دواچار به شيويهكى دى دهكه ويته وه دهست خوشكه سپيه كان، نه و گولدهش كه سالدوختىكى دى دهكه ويته دهست من و له گهل خومدا بهرو دهرىا دههينم. نه وشه وه خوشكه كان تا كاتىكى درهنگ كوئى بو محمدهى دلشوشه پاديرن. درهنگ وهختىك له مالى نه و دو كچه سپيه ديتهدريئ، بهلام لههر ساتىكى ترى زيانى ترساوتر و ناارامتره. نه وه نه وساتيهكه بو ههتاها تايه له بيريدكهات بچيت بو لاي «سهى مژدهى شه مس» نه و توحفه فروشى له سهره تاوه به شىك له نهينيه كانى نه مچيروكه دهزانيت، نه و نهينيهانى محمدهى دلشوشه سهرده مانىك عه و داليان بوو. نه و ئيوارهيه دهستىكى ناديار پيچ به و گه شته تايه تيبهى دلشوشه دهكاته وه، گه شتىك سالانىك دواتر دهبيت من ته و اويبكه م. نه و ئيوارهيه وهك هيزىك پييليت نه وه پىگاي تو نيه، نازارو ترسه كانى پىگاي ليده گوپن و بهرو جىگايهكى ديكه دهيه ن. نه وشه وه هيندهى شنهى ساردى شه وه لده مژيت، هيندهى ههواى دواى توفان ليده ده، تيده گات نه خنكانى له لافاوه كاندا، پزگار بوونىكى سهيرو مهن نيه له مهرگ، بهلكو دواختنىكى كورت و خه يالويه، كه پهيوه ندى به خولياكانى خويه وه هيه دهرىارهى جوانيه كانى مردن. مردنىك دواتر ههرايهكى چكولانه له ناو هاوپىكانى خويدا ده نيت وه، مردنىك كه سانىكى دى وهك له عته تىكى خودايى ته ماشايد هكن، وهك سزايهك بو نه وهى نهينيه كان ده خوئينت وه. نه وشه وه كه له مالى خوشكه سپيه كان هاته دهرى، نه يده زانى بهرو كوئى بچيت. بو يه كه مجار له دلشه شوشه كهيدا ههستى به نازارىكى قوول كرد، ناسه وارى لافاو له ههسوو جىگايه كدا بوو، پيده چوو توفان نيوهى شارى كاوكرد بيت، له گهل سهدان كه سدا بهرو باكورى شار هه لگه را، شلپ وهوو دهيدا له باراناوى

قه‌تییسی سه‌رجاده‌کان. شاریکی ترسناک و بی‌تروسکه‌بوو، خه‌لکی به‌لایته ده‌ستییه‌کانیا نه‌وه به‌شه‌قامه‌کاندا ده‌پۆیشتن. باران نیوه‌ی نه‌تییه‌کانی ئه‌و شارهی هه‌تا‌بووه ده‌رئ و له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان تو‌پیدا‌بوون، هه‌ندئ کۆلان له‌به‌ر که‌له‌که‌بوونی شتومه‌ک بواری پۆیشتنی تیا نه‌بوو. شه‌ویک بوو وه‌ک شه‌وی خه‌یه‌کان، بایه‌کی سارد ده‌هات و ئه‌و له‌ناو سه‌دان غه‌ریبه‌دا به‌ره‌و ژوو‌ره‌شوشه‌که‌ی خۆی ده‌گه‌رايه‌وه، له‌هه‌ر کات زیاتر هه‌ستی به‌له‌رزینیکی نا‌ناسایی ده‌کرد. به‌پێگادا ده‌پۆیشت و به‌خۆی ده‌گه‌وت «عه‌شقه... من دل‌نیام عه‌شقه». ئه‌و شه‌وه که‌گه‌یشته ژوو‌ره‌که‌ی خۆی تو‌فانیکی سامناک له‌هه‌ناویدا‌بوو، لافاوێکی نادیار که‌له‌ک سه‌یرتر و توندتر له‌و لافاوه‌گه‌وره‌یه‌ی ئیواره‌ له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌ییرد، به‌لام لافاوێک بوو پڕ له‌نیگار و خه‌ونی سه‌یر. ئه‌و شه‌وه مه‌مه‌دی دل‌شوشه ئه‌و خه‌ونه ده‌بینیت که‌ سه‌رتاپای ئه‌و ئیواره‌یه‌ی لێ ئاوه‌ژوو‌ده‌کاته‌وه. له‌خه‌ونیدا لافاوێکی سه‌پی ده‌ییات، لافاوێک وه‌ک چو‌پی شیر، پڕ له‌به‌له‌می سه‌پی، پڕ له‌مه‌خلوقاتێ سه‌پی، له‌ناو ئه‌و لافاوه‌دا هه‌موو که‌س ده‌په‌رپته‌وه ئه‌و نه‌ییت. خه‌لکی ده‌بینیت چواره‌شقی له‌سه‌ر ئاوه‌کان دانیشتون و ده‌رۆن، به‌لام ئه‌و نیمچه خنکاو تو‌فان پاپیچیده‌کات. له‌خه‌ونه‌که‌یدا ده‌چیت به‌رده‌رگای کۆشکیکی سه‌پی، که‌ ده‌ریایه‌کی سه‌پی له‌چوارلاوه‌ ده‌وریداوه، ئه‌و له‌ویادا کلیله‌کانی خۆی ده‌رده‌هینیت و ده‌یه‌ویت ئه‌و ده‌رگایه‌ بکاته‌وه، به‌لام به‌پێچه‌وانه‌ی ئیواره‌وه بۆیناکریته‌وه، یه‌که‌یه‌که‌ هه‌موو کلیله‌کان تاقیده‌کاته‌وه و بۆیناکریته‌وه... هیدی هیدی ده‌سته‌کانی ده‌که‌ونه له‌رزین، جار دوا‌ی جار خه‌راتر کلیله‌کانی ده‌گۆریت و ناتوانیت ئه‌و ده‌رگایه‌ بکاته‌وه، که‌مه‌که‌مه ئاوه‌به‌ره‌و قوولایی سه‌پی خۆی کیشیده‌کات، ده‌که‌ویت هه‌وارکردن، که‌ به‌ئاگادیته‌وه بۆ ساتیک هه‌موو گه‌ردون

له شیوهی ته میکی سپیدا ده بینیت و هه ست به نازاریکی کوشنده ش
 دهکات له دلیدا، نازاریک له ته کیدا ده سندهکاته گریان.
 نه و خونه سه ره تای ده رکه وتنی به که م درزه له دلی شوشه یی
 نه و گه نجه دا. که پووداوه کانی نه م چیرۆکه ی ئیمه له ویرانه ی دوا ی
 عه شقی نه ودا پووده ده ن.

یاقوویی سنه و پەر هات و ماچیکردم، وهک ئه وه بوو له ناو ترسه کانی منه وه قسه بکات... بهو پرسته سهیرانه دهستیپیکرد و گووتی «دواجار تۆ لێرهیت، له ناو ماندایت، بووینه وه بهیه کێک له ئێمه... له بیابان زهوی دهستکورت و ههزاره، له بهرئه وه مرۆف کاتیکی زۆری ههیه بیر له گهرهون بکاته وه، کاتیکی بێته ندازه درێژی ههیه بیر له ئاسمان و ئهستییه و خۆر و خودا بکاته وه، ناکۆتا سهیری لم بکات... بهلام لێره، له ناو ئه م دارستانه جهنجال و زهوییه دهوله مه ندانه دا که هه ر دره خته و موعجیزه یه که، هه ر بالنده یه و بابه تیکی گهره یه بۆ بیرکردنه وه و پامان، هه ر مرۆفه و ته مه نیک بیرکردنه وه و خه یالاتی ده ویت، زهوی ده مانکاته دیلی خۆی... ده بیینه مولکی زه مین... مولکی شته تیپه پ و بچوک و سه ره و خته کان، لێره مرۆف له ناو ورده کارییه کانه و نده بیته و مانا گه وره کان فه رامۆشده کات، تۆ خوشبه ختیت که له سه ر زه مینکه وه هاتوویت، ته نیا خه یالت لای مانا گه وره کانی گهرهون و ژیان بووه».

ده مه و نیوه پۆ بوو هات، به ته نیا هاته ژووئی، گهر ناوی خۆی نه گووتبا یه له وانه بوو نه یناسمه وه. له ده نگیدا هیشتا هاژه یه کی سه یر هه بوو. که میک پیر، به لام به قیافه ت و به هه بیته بوو، جۆره ساردییه ک و بیباکییه ک له پێشوازییه که یدا بوو. من چاوه پوانمه کرد له ساتی یه ک بینیندا یه کتر بگرینه ئامیزو به سه ری که دا بگرین، به لام نه نه و به گهرمی

باوەشی پیاکردم و نه من.

دەستیگرتم و بردمییه ژووریکی گەورهوه که تائەو کات دەرگاکییم
نەکردبووهوه، ژووریکی گەلەک پۆشته و پڕ لەئەساسی گرانبەها و سەیر
کە لەووبەر نەمبینیبوون. پێیگوتم ”سەیرت لێنەیه... هەمووشتیکی
گۆراوه، ئیستا ئێمە حوکمدەکەین“. وشەئێ حوکم لەدەنگیدا زینگیەکی
سیحراوی هەبوو. بەجۆریک لەجۆرهکان دەیزانی من هیچ شتیکی دەربارەئێ
ئەو دنیا تازانە نازانم، ئەو تاکە کەسیک بوو دەیزانی زیندووم و
دیلیم. هەموو شتیکی دەربارەئێ شوێنی دیلی و گوزەرانی دەزانی.
بەهێمنی پیاویکەوه کە قسە لەغەمیکی قوول بکات، گووتی ”نۆد بیرم
لێکردوویتهوه، زۆر... دۆزینەوهئێ تۆ ئاسان نەبوو، تا ئەو نامە بچوکانەت
بۆ بنێرم، دەبایە شتیکی زۆر خەرجبکەم... پارەئێ خەیاڵی... بەلام
دەبایە تۆ بزانییت من دەزانم زیندووییت... بزانییت لەیادم نەچووێتهوه...
شتیکی لەوفاي خۆمت بۆ نیشاندهم“.

یاقوبی سەنەوبەر نەیدەزانی دواي بیستویەک ساڵ دیلی هەموو قسەیک
لەسەر وەفا و بیۆهفایی بێمانایە...

ئەو هەناسەیکە قوولئێ هەلەدەکێشا، قوولترین هەناسەیکە بوو تا
ئەوکات لەژیاندا بیستییت. دەیگوت ”دەزانم تۆ ناتەوێت بیر لەو شەوه
بکەیتەوه، منیش نامەوێت... هیچ کەسیش لەمن و تۆ بەولاوه حیکایەتی
ئەو شەوه نازانییت... هیچ کەس... من بیستویەک ساڵە نەهێنی ئەو
شەویم هەلگرتووه... وەک خۆی... وەک خۆی“. من دواي ماوهیکە درێژ
بۆ یەکەجار پێدەکەنیم و دەمگوت ”یاقوبی دۆست... من و تۆ هیچ
نەهێنییک لەنێوانماندا نییە، هیچ نەهێنییک... شتەکان دەبایە هەروابن...
تۆ سەرۆک بووییت... تۆ لەمن گرنگتر بووییت“.

وەک یەکێک نازاریکی گەورهئێ لەناووه هەبێت بەزەحمەت پێدەکەنی و

دەيگوت «لەمىژە كەس پېينەگوتووم ياقوبى دۆست... لەمىژە... چەند سالە؟». من دەستم دەخستە سەر دەستى و دەمگوت «بىستويەك سالە... بىستويەك». ھەناسەيەكى ھەلەدەكېشا و دەيگوت «بەلى... بەلى بىستويەك سالە... بىستويەك». دەيوىست باسى ئەو شەو بەكات كەمن گىرام، ھەردووكمان پىكەو لەمالىكى چۆلانەدا ئابلۆقە درابووين، يان دەبايە ھەردووكمان بگىريين، يان دەبايە يەككىمان لەپىشەو بەمىننەو و بەرگريپكات تا ئەوى دىيمان لەدواو بەسەكە دەشكىنەيت و دەريازدەبەيت. ئەو شەو دەستم خستە سەرشانى و ماچمكرد و پىمگوت «من دەمىنەو. من تا تۆ دەريازدەبەيت و ئىلانەكەم... ئىتر من و تۆ يەكدى نابىننەو، ئاگات لەسەرياسى سوبەدم بەيت». ئەو دواھەمىن پستەى من بوو. سالانىكى زۆر لەگويمدا دەزىنگايەو... دەكرا من دەريازىم، فرسەتى پزگاربوونم لەفرسەتى پزگاربوونى ئەو گەورەتريو، بەلام ئەو سەرۆك بوو، من جىگريكى بووم لەھەرە نزيكەكان. دواچار دەبايە ھەموو شتىك بەكەمە فېداى ئەو تا بژى.

ئەو نەھاتبوو باوەشم پىابكات، دەيوىست پىمبەلەيت كە دەبەيت لەو كۆشكەدا بەمىنەو، گوتى «دەرەو كەس تيانازى، مەرفى پاك و بەدەرەست ناتوانن لەدەرەو بژى، دەردىكى پيس دۇنيای گرتۆتەو، دەردىك نەناوى ھەيە نەو سەف... تۆ پىيەللى تاعوون، چى ناودەنەيت ويستى خۆتە، بەلام تۆ لىرەبە... تادەكرەت لىرەبە... لىرە لەھەر جىگايەكى تر سەلامەتترە». كەمىك تەماشايكردم و بەتېرامانىكى سەيرەو گوتى «بەبۆرە... كەگوتم تۆ يەككى لەئىمە، تۆ يەككى نيت لە ئىمە... نا... تۆ يەككى نيت لەئىمە، تۆ بۆنى پاكىيت لىدەيت، كە ھاتىنەدەرى، كە تىكەل بەو دۇنيایەى ئىمەبوويت خودا دەزانەيت چىت لىدەيت و چى پروودەدات... تۆ تەنيا خۆتى، نە يەككىت لەئىمە و نە يەككى لەوان، تۆ تەنيا خۆتى، موزەفەرى سوبەدمەيت و بەس.

دوانه وه تۆ مردوويت... من نه بئيت هيچ كهس نازانئيت كه تۆ ماويت...
 تۆ له ميژر ناوت له هيچ شتئيدا نه ماوه، من خۆم هيدي هيدي ناوي
 تۆم له هه موو شته كان ده رهئنا، تۆم له هه موو قه رزئيك پاككرده وه، له
 هه موو قه رزئيك... هيچ ده فته رئيك نيه ناوي تۆي تئيدا بئيت، له هيچ
 لاپه په كهسي ميژووي ئه م ولاته دا ناوي تۆ نايه... تۆم له هه موو
 پيسسيه ك پاراست... تۆ نيت... موزه فه ري سوبه ده م، ده ره وه بۆ ژيانى
 تۆ ده ستندا ت... من هه موو چيرۆك و سه ربورده كانم وا پڙكخسته وه
 تۆي تيانه بئيت... هيچ كهس باوه رت پئناكات... هيچ كهس... هيچ
 كهس نازانئيت تۆ شه ويك له شه وان هاوړئى من بوويت و ژيانى خۆت
 كردۆته فيداى من... ئه وانى ئه و چيرۆكه ده زانن يان مردوون يان
 كړچيانكردوه يان له ياديانچۆته وه، هيچ كهس نازانئيت».

به ئارامى قسه يده كرد، دروست نه ده زانى ده ئئيت چى، به لام وابوو
 هه رگيز دروست نه ده زانى باس له چى ده كات. تواناي هه بوو گونا هه كانى
 خۆي له به رگى به خشنده يى و گه و ره بيدا بخاته پوو. وهك هه ميشه له هه ر
 جئگايه كدا ده رده كه وت كپيه كه قوولئى له گه ل خۆيدا ده هئنا، هئمنى و
 غه ميكي سه ير. دواي پۆيشتنى ده بايه هه ميشه بيربكه يته وه، ئه و هه موو
 شته كانى ده خسته سه ر هه واى بيركرده وه، هه تا گو له كان و بالنده كان
 و دره خته كانئيش دواي تئپه پئنى ئه و بيربانه كرده وه. هئمنى و كپى و
 قوولا ييه تاريكه كانى ناو ده نكي جوړه ئالۆز ييه كيان دروسته كرد، وهك
 ئه وهى نيوه شه ويكي تاريك مه ستانه له پڙچاو پڙچى باغيكدا و تنبكات.
 كه قسه يده كرد به رده وام وام هه ستده كرد له نئوان كۆمه لئيك باغ و فواره
 و گۆمى گولاودا ونبووم. فئئكيه كه سه ير له وشه كانيدا هه بوو، وهك
 ئه وهى دوور له تافكه په ك وه ستابيت و «با» پرشنگى ناوت بۆ بئئيت، وهك
 ئه وهى له ژئير دره ختئيدا خه و تبئيت و شه مال به ماچ خه به رتبكات وه، به لام
 ديويكي تاريكئيش له قسه كانيدا هه بوو، به شئوه په ك له شئوه كان له ناو

خۆتدا ونیده‌کردی... هه‌موو وه‌ختیک دابه‌شبوونیکی قوول و بی‌ئەندازه سه‌ختی له‌ شته‌کاندا جێده‌هێشت، شتیکی به‌ئارامی له‌ بوونی ئەوه‌وه ده‌هات و له‌ناو بوونی تۆدا نیشته‌جێ ده‌بوو. شتیکی سه‌ره‌تا نازک و ئاسایی ده‌رده‌که‌وت، وه‌ک فرین و دابه‌زینی بولبولیک له‌ باغیکه‌وه بۆ باغیکی تر... وه‌ک وه‌رینی که‌لایه‌ک له‌ چلێکی به‌رزوه‌وه بۆ سه‌رزوه‌ی... به‌لام که‌ تێده‌په‌ی ژانیکی خه‌نجه‌رئاسای جێده‌هێشت، ژانیکی نادیار، ژانی له‌یه‌کتر تێنه‌که‌یشتنی مرۆف، ژانی ئالۆزی و تیکه‌لایوون و گومان... من هه‌ستمده‌کرد ده‌چێته‌ هه‌ر جێگاهه‌که‌وه دواي ئەوه بۆ چه‌ندین شه‌و هه‌یج شتیکی له‌ شوێنه‌دا ناخه‌وێت، سه‌ره‌نجمده‌دا که‌ ده‌پوات، دواي گوزه‌رکردنی چه‌ندین شه‌و بالنده‌کان و دره‌خته‌کان و گوله‌کان ناخه‌ون. ئەو ساڵه‌های ساڵ منی له‌ناو خۆمدا ونکرد... ئەو به‌یانیه‌ که‌ بیه‌نمه‌وه، وه‌ک خۆی بوو. به‌هه‌زتر و دل‌په‌قتر و بێباکتر دیاریبوو له‌ جاران، تێنه‌ده‌که‌یشتم چی له‌ پیاویکی شکست و بێپاشه‌پۆژی وه‌ک من ده‌وێت، بۆ له‌ کۆشکیکا هه‌لیده‌گریت؟ لێمه‌پرسی "یاقوبی دۆست... من به‌ده‌ردی هه‌یج شتیکی ناخۆم، منیش له‌ دواي له‌ یادچوونه‌وه‌یه‌کی که‌ ورده‌دا ده‌که‌پێم، بیه‌ستویه‌ک ساڵی ناو له‌م، من شه‌و و پۆژ خه‌ریکی سه‌رینه‌وه‌ی یاده‌وه‌رییه‌کانم بووم، بیه‌ستویه‌ک ساڵ پارچه‌پارچه‌ خۆم و شه‌و و با، خۆم و سه‌هرا و هه‌تاو، یادگاری ژيان و وێنه‌کانی ئەو پابوردووه‌ کورته‌مان سه‌پوه‌ته‌وه... من له‌وه‌ لاوازترم بتوانم ئازادی خۆم به‌کاربهێنم، له‌من مه‌ترسه... بیا‌بان فێرتده‌کات هه‌یج شتیکی داوانه‌که‌یت... هه‌یج شتیکی. من له‌ میژه‌ پۆخی زاهیدیکم هه‌یه... زاهیدیکی ته‌نیا ته‌ماشاکردنی له‌ تێریده‌کات".

ژيانێ وه‌ک سه‌رۆکیکی هه‌میشه‌یی، هه‌ندێ په‌فتاری ئاسایی مرۆفی تیا نه‌گۆپیوو. یه‌کیکی بوو ده‌یتوانی بێ ئەوه‌ی وبقاری خۆی تیکبەدات گالته‌ به‌شته‌کان بکات، ده‌ستی ده‌خسته‌ سه‌ر نیوچاوانی و ده‌یگوت "تۆ

همیشه زاهیدبوویت... همیشه... من له سهروهختیکی زووهو تۆم وهک زاهید ته ماشاکردووه... له میژه وهک دهرویشیک نیگای تۆم کردووه".

ئهوه حهقیقهتیکى گهوره بوو، تالترین و دژوارترین پاستى ئه و ساتانهی ژيانى من بوو، من ته نیا به سهحرا ده ژيام، من بیا بانم بهس بوو، به لام ئیستا گه لیک بووریوم، نه مده زانى چى له و ئازادییه له ناکاوه بکهم که بئ هیچ پرسىاریک پیشکه شیانکردبووم. یاقوبى سنه و بهر دهیزانى من له چیدا ده ژیم، به هیمنى و قوولیه کسى سهیر ده یگوت "ئازادى ده مانکوژیت... گهر ئاگادار نه بین ده مانکوژیت". بۆ ساتیک له ساته کان و اهات به خه یالمدا که ئه و دهیه ویت له ئازادى به پارێزیت... و اهات به خه یالمدا نایه ویت "ئازادى" له گه ل خۆیدا بمبات و ونمبات. خۆی هیچى نه گوت ئه وه نه بیت جار دواى جار له ناو پرسته کانیدا بوه ستیت و هه ناسه هه لکیشیت و له قوولاییه کسى بیته ندازه دووره وه سه یریکات و بلایت "نازانم... نازانم زاهیده کان ده بیت بۆ کوئى چن؟". لای ههردوو کمان ئاشکرا بوو که و نه دبم، ئه و خه یالى لای من و لای پابوردوش بوو، خه یالى لای من و لای شته کانى تریش بوو، هه ستمده کرد، نه ویش له و باغه ساردو سه یرانه ی خۆیدا ونبووه. به جوژیک له جوژه کان من له وه همی ئه وه دا ده ژيام که له پابوردو پزگار مبووه... من پیمکووت "خوشحالم که س نازانیت زیندوم، من هیچ چاوه پوانیه کم له هیچ شتیک نییه، هیچ کهس قه رزاربارى من نییه... نا یاقوبى سنه و بهر، هیچ کهس قه رزار بارى من نییه، به لام پیمبلن بۆ منت هینایه ئه م ماله وه... بۆ هیچ که سیک نابینم... کئ منى تا ئیره هه لگرت".

که میک به تیفکرینه وه ده یگوت "بۆ تۆم هینایه ئه م میوانخانه دوور و لچه پهک و جهنگه لیه؟ گه لهک قورس و گرانه بتوانم وه لامتبدمه وه".

سه یری دهسته کانیم ده کرد و ده مزانى پاسته کات. له سه ره تاوه و ابوو، که قسه یده کرد من سه یری ده موچاویم نه ده کرد، به لکو سه ره نجى ده ستیم

دەدا، يان تەماشاي شتەكانى دەۋرۈپەرىم دەکرد. توانايەكى گەۋرەى لەگۈرپىن و يارىکردن بەدەموچاۋدا ھەبوو، كەسانى تر ھەموو سەرەنجى خۇيان دەخستە سەر پوخسارى، لەبەرئەۋە ھەرگىز تېنەدەگەپشتن پاستدەكات يان درۆ، تەنیا كەسىك بووم دەمزانى كاتىك قسەدەكات دەبىت سەيرى كۆپى بگەم. ئەو پۆژە كاتىك سەيرى دەستەكانىم كرد پاستگۈبوو. نەيدەتوانى بۆم پوونىكاتەۋە من لەو مىوانخانەيەدا چىدەكەم... بۆدەبىت لەۋيىم؟ يەك لەدۋاي يەك دەيگوت «تاعونە تاعوون، يان ھەر دەردىكى كوشندەى ترە كە تۆ بەرگەى ناگريت». سەيرى ھاتوچۇكەيم دەکرد بەناو ژوورەكەدا و دەمزانى خۆشحالە و بىياكىشە لە ئازادىم... خۆشحالىيەكەى دەگەپايەۋە بۆ ئەو يادگارايە دىرئانەى نەيدەويست لە يادىيكات، بىياكىيەكەشى دەگەپايەۋە بۆ بىتاقەتى و پىرىبونى لەناو ھەموو ئاۋات و ئارەزوۋەكانىدا. بەجۆرىك لە جۆرەكان ھەردووكمان لە يەكدەچووين، ئەو تا ئەوسەرى ئەوسەر لەگەل خەۋنەكانى خۇيدا پۆشتىبوو، ئەو خەۋنە كۆن و سەيرانەى جارانى گەنجىتىمان... منىش بەدىۋىكى دىكەدا تا ئەوسەرى ئەو سەر ھەموو ئەو دۇنيايەم لەخۇمدا سىرىبوۋە. ھەردووكمان بەدوۋ ئاپاستەى جىاۋاز پۆشتىبووين من لەناو سەحرايەكى گەۋرە و ئەو بەناو ژيانىكى جەنجال و دەۋلەمەنددا، بەلام لەوسەرەۋە لە يەك خالدا يەكمان گرتىبوۋە. من ماۋەيەك دواتر كە لەشۋىننىكى دى و لەژىر كاريگەرى كۆمەللىك ھەست و نەستى دىكەدا بىنىمەۋە، پتر بۆمدەركەوت كە ئىمە لەيەكدەچىن، زياتر زانىم من دىۋىكى خەۋتۋوى ئەوم و لەخەۋەستام و نامەۋىت بخەوم. ۋەك ئەۋەى پۆحم بخۋىننىتەۋە بەغەمگىنى گۈتى «ھەندى جار سەرەكەوتن و مردن ۋەكو يەكە». ھەستمدەكرد حىسابى تارمايىيەكم بۆدەكات، حىسابى مردۋىيەك... ئەو منى لەھەموو جىگاكاندا كۈشتىبوو لەيادەۋەرىدا نەبىت. بەسەرسامىيەۋە سەپرىكردم و گۈتى «خەزدەكەم لەسەر مردن قسەت لەگەلدا بگەم».

بهكه ميگ بيزارييه وه گووتم «من له مردن نه هاتوومه ته وه». بۆ ئه وهى دلى من بداته وه له سه رخۆ جگه ره به كهى ده ره ميناو دايگيرسان و بيته وهى مژى ليبدات له سه ر ته پله كيكي زيو به جنييه شست و گووتى «هه ردووكمان به جوړيگ له جوړه كان له مردنه وه ديينه وه ... بيا بان و سياست هه ردووكيان يه ك شتن، دوو زه وين هيچيان تيانا پويت». كه قسه يده كرد ده چوه بهر په نجه ره كان، هه ستمده كرد، قسه له گه ل شتيكي دوور تر دا له من ده كات. شتيك ده كه ويته نه وديو بوونى هه ردووكمانه وه. وهك به ده ست برينيكي گه وره وه بنالينييت، كه ميگ به خرۆشان و نا ئاراميه وه گووتى «موزه فه رى سو بده م ... هاوړيم ناتوانم بتهغه مه وه ناو نه و ژيانه پيسه ... تو م له ويدا بۆ ته ماشانا كړيت ... تو يه كيكي نيت له ئيمه».

هه ميشه منى له ده ره وهى شوين و كاته كان وينا كرد بوو، منى خست بوو دونه ياهى جياواز له هه موو دونيا كان، ئيستا منى هينا بوو تا هه ميشه له ناو شان شينه خه يالييه كانى نه ودا بمينمه وه. دونه ياهى بۆ دروست كرد بووم بگونجيت له گه ل يادگار ه كانى نه ودا. به هيمنى گووتى «لي ره دا پير ده بين ... من و تو ... پير ده بين و له م په نجه رانه وه سه يرى دونه ياهى كه ين و بير ده كه ينه وه ... ئيره شويني من و تو ده بيت، له م په نجه رانه وه ته ماشاى گه ردون ده كه ين، پي كه وه واز له هه موو شته كان ده هينين، ده بينه دوو زاهيد ... شه و پوژ قسه له نه ستي ره و دره خت و بالنده كان ده كه ين ... پوژيگ دييت زمانى هه موويان فيرده بين، پي كه وه ژيانمان ته رخانده كه ين بۆ تيگه يشتن له گول ... بۆ تيگه يشتن له و پووناكييه سه يرانه ي كه شه و له دووره وه دين ... ئاوړيگ له پوچمان ده ده ينه وه ... تو وهك خوى به پاكي هه ليگره و منيش هه موو شتيك ده كه م تا پاكي به كه مه وه». بۆ يه كه مجاربوو كه قسه ي كرد، په ر ده كان له رينه وه، هه ندئ له و گه لايانه ي له ده ره وه ده فرين ئاراسته ي خويان گوړى، بالنده كان پويشتن و خاموشييه كي له ناكاو دونه ياي داگرت. خوى به ماندوييتيه وه سه رى دانه واند و به زه ر ده خه نه يه كي

گالتە جاپر ۋە گۈۋى ”بىرتە ئەى دۆست بىرتە ... دە مانگۈۋت كە شۆپش سەر كەۋت، خەلۋە تىك درۈستدە كەين، ژيانىكى خنجىلانە و پاك، ھەموو ھىزى خۇمان تەرخاندا كەين بۆ تامكردنى جوانىيەكانى سۈشت... ئا... ئا... ھەموو ھىزى خۇمان... بۆ تامكردنى جوانى گول... جوانى شەو... جوانى ئەو شتانەى كە كەس جوانيان نابىنىت... بىرتە... بىرتە ئەى دۆست؟“.

من گۈۋتم ”ھىچم بىر نىيە.... ھىچ شتىك من گەلەك ماندوۋىۋوم تا ھەموو شتەكانم لە ژيانى خۇمدا سۈپىيەۋە... گەر ھەموو شتىك لە خەيالى خۇمدا نەكۈشتايە سەحرا دەيكۈشتم... سەحرا باج لە سەر وردترىن و ناديارترىن وىنە دادەنىت... ياقۋىى من، ياقۋىى دۆست زۆرى ويست تا جارام لە خۇمدا دەر كەرد، شەو لە دۋاى شەو دانىشتم و بەھىمنى ۋەك لە دلى چۆلەكەيە كدا نەشتەركارىبەكەم ھەموو ئەو شتانەم لە سەرمدا دەرھىنا... ئەوانە نەياندەھىشت بخەوم... نەياندەھىشت بىرىكەمەۋە، ۋەك لە فرمىسكى بالندەيە كدا، ئەستىرە ئەستىرە ھەموو پۈوناكيەك دەرېھىنىت... ھەموو ئەو شتانەم كۈشت كە فرمىسكەكانى منيان پۈكردىۋو لەياد. بىستۈيەك سأل لەناو لەدا دىلبىت ناتوانىت يادى ھىچ بەكەيت... تىدەگەيت... ناتوانىت... لم ناھىلىت يادى ھىچ شتىك بەكەيت... تىدەگەيت... ناھىلىت“. ۋامدەگۈۋت و دەگريام، ۋەك چۆن لە شەۋە ساردەكانى بىاباندا دەگريام. سەرم دەخستە ناو دەستمەۋە و دەگريام. بىئەۋەى تىمبگات، ئەۋىش سەرىدەخستە ناو دەستى و دەگريا.

نەماندەزانى بۆ دەگريىن، بەھىۋرى فرمىسكەكانمان دەسۈرى و ھەريەكەمان لەجىگاي خۆيەۋە بەساردى سەيرى چاۋى ئەۋى دىكەمان دەكرد، چاۋانى من چاۋانى بالندەيەك بوو، تەماشاي ئاسۆ دور و زەرد و پۈۋتەنەكان سوۋتاندېۋى، چاۋانى ئەۋىش چاۋانى گۈرگىت بوو تىرېۋىۋو لەيارىكردن.

لەساتێکدا هەستەمکرد نازانیت بۆچی هاتوووە بۆلام، نازانیت لەکوێوە دەستپێکەینەو، بەلام بەو شتێوازە سەپرو ئالۆز و پڕ حیکمەتە ی خۆی تێگەیاندەم کە دیلم ... تێگەیاندەم دەروە دەمکوژیت و لەوێ ناتوانم لەهیچ شتێک تێگەم. بەنارامی و زەبر و بێزەحمییەو گووتی "تۆ لێرە دەبیست ... ئەم شوێنە شوێنی خەیاڵەکانمانە ... ئەو جێگایەیکە چەندەها ساڵ خەونمان پێوە دەبینی". ئینجا تەماشایکردم و گووتی "گەر لێرە بپۆیتەدەرئ، هەموو ژيانت دەکەویتە دواى شتێک کە نایەوزیتەو ... بیابان شتێکی پێبەخشیویت ... تەنیاى شتێکی قوولتەر و پڕ مانائى لەشتەکانى ئێمە پێشکەشکردویت ... گەر بپۆیتە دەرئ هیچ نایەوزیتەو ... هیچ ... تۆ دەستت بەگەرەیدا راگەییوە، بیستویەک ساڵ تۆ لەخەڵوەتێکی گەرەیدا ژیاویت ... مەیرەدەرئ ... ئەو دۆست مەیرەدەرئ ... شتەکان چەشنێک پارچەپارچەبوون بەکەس کۆنابنەو". هەناسەیکەى هەلکشاو گووتییەو "مەیرەدەرئ، بەدواى ئەو شتانەدا بگەریت کە نایاندۆزیتەو ..."

ئەو قسانەیکرد و ویستی بپروات، من لەجێگایەکی نزیکدا لەدەرگاکیوە گرتەم و گووتەم "یاقوبی دۆست، ئەوەی بتوانیت قەدەری دیلى هەلگرت دەبیست باری نازادیش هەلگرت ... من نەمردووم، دەشمەوێت تێگەم و دڵنیابم کە دەژیم ... ساڵەهای ساڵ من هەموو پۆژێک بۆ ژيانى خۆم شەپمکردووە، سەیری شەو و سەرەب و تارماییەکانم کردووە و هاوارمکردووە "من دەژیم ... هێشتا دەژیم ... دەژیم". نا یاقوبی هاوێئ و دۆست ... سەرۆکی من، من و تۆ هیچ حیسابیێک و خەونیێکمان لەنێواندا نییە ... یەک حیساب نەبیست ... یەک حیساب، پێمبۆ ... سەریاسی سوبخەم لەکوێیە؟"

ئاوێها ... ئاوێها ... دەرگام لەسەر تۆفانەکان کردەو

لاولوی سپی و شاده ریای سپی له ته مه نیکی زووه وه سویتندیکی نه به دییان بۆ به کدی خواردبوو هه تا مردن که سیان شوونه کهن، قزیان نه برن، که سیشیان بیته وی تریان گۆرانی نه لیت و له کراسی سپیش به ولاره هیچ پهنگیکی تر نه پۆشن. نه و پیکه وتنه ده که پایه وه بۆ چوار سال بهر له و ئیواره بهی تۆفانه کان هه لیا نکرد و محمه دی دلشوشه یان هینا... بۆ نه و کاته ی له مالی نه و دوو خوشکه دا جهنگی گۆرانییه کان هه لگیرسا، نه و ده م ههردوو نه و دوو خوشکه ته مه نیان چوارده و پازده سالان بوو، ههردووکیان له ژیره وه مندالانه عاشق بوون، شه و پۆژ له بهر خۆیا نه وه گۆرانیان ده گووت... تاکه گرفتگی ترسناک له پیتشه مياندا نه وه بوو که کاتیک گۆرانییان ده گووت، هه رکه سه و گۆرانییه کی ده گووت به گۆرانی نه وی دی نه ده چوو... جهنگی گۆرانییه کان ماوه به کی درێژی خایه ند، هه ندی شه و تا که روویان خۆینی لیده هات له رقی به ک گۆرانیان ده گووت... تاریک و پوون ده رده که وت و نه وان گۆرانیان ده گووت، کازیوه تیده په پی و نه وان هه ربه ک به رابه ری نه ویتتر ده یخویند، خۆر هه لده هات و وه ک دوو جهنگا وه ری عیناد و بیره جم شه که تده بوون و له ساتیکدا بیته وه ی هیجیان شکستی خۆی رابگه ینیت پیکه وه ده وه ستان و له جیگا کانیاندا نیمچه مردوو ده که وتن. که س دروست نازانیت نه و جهنگه چه ندی خایاند، چه ند وه رز نه و دوو خوشکه شه پیا نکرد، چه ند گه رده له ول و چه ند تۆفان به سه ر شه په کانیاندا تیپه پی. له یه کیک له ئیواره کانی نه و

جەنگە درێژەدا شادەریای سپی نەخۆشکەوت، نەخۆشییەک زۆر لەمەرگ نزیکیکردەوه. تەنیا لاولای سپی بەتەواوەتی دەیزانی شادەریای سپی بۆ دەمریت، بەجۆریک لەجۆرهکان چیرۆکی عەشقیکی ناکام لەپشت نەخۆشی و دەردەکانی شادەریاوه بوو. بەهاریکی درەنگ بوو کە شادەریا لەبیمارستان کراسیکی سپییان لەبەرکرد و خستیانهسەر تەختیک بەرەو نەشتەرکارییەکی سەخت... بەیانییەکی تاریکی لم بارین بوو، بەدریژیی شەو لم دەباری. ئەو بەیانییە بەر لەوەی شادەریای سپی بچیتە ژێر دەستی نەشتەرکارەکانەوه کە نە هیوای ژانیان دەدایە و نە مەرگ، دەبایە لاولای سپی بگاتە لای و داوای لیبوردنی لیبکات و بەسەریدا بگری. ئەو بەدریژیی شەو نەخەوتبوو، کە بەیانی بەچاوی پەر فرمیسک و گەرووی پەرەسەرەتەوه گەیشته بیمارستان. شادەریا بەجلە سپییەکانییەوه چاوەروانیدەکرد، دوو خوشکە کە لەسروتنیکی سەیری پەرگریان و هەنسکدا، پەر لەئامیزان و یەکدی لاواندن، پەر لەگەردننازایی و سویندخواردن، بریارەدەن هەتا مردن بێیەکتەر نەژین، تامردن پێکەوهبن و یەکجۆر جل لەبەرکەن، هەتا هەتاشە قزیان نەبەن و گەر جارێکیش گۆرانیان گووت پێکەوه بێڵین. ژانی ناستبوونەوه کەیان بەجۆریک بەجۆش و بەهێزیو نەگەر لەو ساتەدا تیمارپێچەکان شادەریای سپییان نەبرداوە لەوانەبوو ئەو پەیمانانە زۆر درێژتر و ئالۆزترین لەوەی ئیستا هەیە... کە تیمارپێچەکان شادەریایان بەرەو نەشتەرکاری برد، لاولا تا بەر دەرگا کە دەستی لەدەستیدا بوو، بەر لەوەی بچیتە ژووری بۆ ژێر نەشتەرەکان شادەریا بەلاولای گووت "سویندم بۆ بخۆ هەتا هەتایە لەو پەیمانە پەشیمان نەبێتەوه... لاولای سپی بەچاوی پەر فرمیسک و لەشۆرشیکی دژواری سۆزو هەلچووندا گووتی " سویندت بۆ دەخۆم، هەتا هەتایە نەشودەکەم، نەبێ تۆ گۆرانی دەلێم، نەقژم دەبێم و نە لەجلی سپی بەولاوه هیچ لەبەردەکەم". ئەو سەرەتای ئەو پەیمانە جاویدان و هەتا هەتایە بوو کە ئەو

دوو خوشکە ساڵ دواى ساڵ لەگەڵ خۆياندا کێشیدەکن.

ژيانى ئەو دوو خوشکە ژيانىكى ئالۆز و پڕ نەيتى بوو، دواى ئەو ھى شادەرياي سىپى لەبىمارستان ھاتەدەرئ، لەشەوێكى پەشەبا و خۆل بارانى ھاویندا سویندیان تازەکردەو، بەزمانى دلدارەکانى ئەو پۆزگارە پەیمانىكى ئەبەدیان بەست و بەخوێنى خۆيان مۆریانکرد و خستیانە شوشەيەكى پەش و لەجىگایەکدا کە تەنیا خۆيان دەیانزانى لەبن درەختىكى ھەناردا شارديانەو، درەختىک دواتر دەبێت بەئاوینەى درەختىكى دیکە، کە لەجىگایەكى دیکەدا پیاویک بەناوى نەسىمى شازادەو پواندووتى.

ئەو ھى شتەکانى بەئاقارىكى ترسناکدا برد ئەو بپوا سەیرەبوو کە سەرۆکارى جانووێک لەپشت پەفتارى ئەو دوو خوشکەو ھەو، سیمایان لەسىماى کچانى تر نەدەچوو، تەلىسمىک و نىگایەكى ئاناسایى لەسەیرکردنە سارد و ھیمن و نەگۆرەکانیاندا بوو. کەسەیرى شتىکیان بکردایە بەزەحمەت چاویان لەسەر دەجوڵاند، بێئەو ھى دلپەقبن، سەیرکردنە نەگۆر و تیز و بپندەکانیان ھەموو دلێكى ناپەھەتەکرد. بەراورد بەقەوارەى پوخساریان چاویان گەورەتر لە چاوانى ئاسایى دەینواند، کە تەماشادەکردن ھەستەکرد جگە لە دەسەلاتى نىگایان ھىچى تر نابینیت. گەر بیانویستایە پریانەکرد لەساردى و کەمتەرغەمى، گەر بشیانویستایە لیوان لیویان دەکرد لەپاکى و منداللى. جەلە سەپپىەکانیان لەگەڵ ئەو قژەکۆپىیە درێژەیان کە بەجۆرێكى ئاناسایى و خیرا درێژەبوو، نىگای سىھربازىكى پێپەخشیبوون کە کەس بەدروستى نەیدەزانى سىھرەکەیان چىپە. تاکە دوو کچىک بوون جلى دیارىکراوى قوتابخانەیان لەبەرنەدەکرد، بەسىپالە سەپپىەکانیانەو دەچوون بۆ پەرسەکان، ھەردووکیان بالایان وەکو یەک بوو، لەناھەنگەکانى شووکردن و ژنەتانیشتدا جەلەسەپپىەکانى ئەوان بەزەحمەت لە جلى بوکەکان جیادەکرایەو. شتىکیان تیاوو بەئاسانى نەدەشکا... ئەو شتەش بێدەنگىیە سەیر و قوولەکەیان بوو.

له راستيدا لاولوى سېى و شاده رىاى سېى نه دلرېق بوون و نه سىحريان، به لام سروشتي نيگا كردنيان و دهرکه وتنيان به و جلانه وه نه و جورّه خورافه تانهى له سر دروستکردن، نه و خه يالانهى نه ودهم خويان بيته وهى ناره حه تبين گوره تريانده کرد و پريانده کرد له نه فسانهى تر. سرده مانېک هردو وکيان خووده دهنه ته ماشا کردن و تيگه يشتن له بورجه کان، ده که ونه فيربوونى هونه ره کانسى خویندنه وهى ده ست، له تاهه نگ و شيوه نه کاندان سهرى ده ستى خه لک ده کن، زورجار بيته وهى هيچ بلين ده کشيته دواوه، خودى نه و بيده نكييه که دهره نجامى بيئاگايى و نه زانين بوو له هونه ره کانسى نه ستيره ناسى و ده ستگرته ودها، وهک بيده نكييه کى شه پانى دوو کچ ته ماشاده کریت که چاره نوسى ره شى خاوهن ده سته کان ده بينن، بيده نكييان وهک بيده نكي سىحريازىکى ره ش ته ماشاده کریت، که گومان، دوودلى و ناناسوده يى جیده هيلايت ... سروشتيان وهک دوو که س که وهک نه وانى دى خوئناگوپن و سه يرناکه ن و رهفتارناکه ن گوپنى بو دوو ناموى پاسته قينه. نه وان وهک دوو کچى گوشه گير گوره دهن، دوو کچ پياوان خوئانيان ليده پاريزن، نه وهک له بهر نه وهى جوان نين، به لکو له بهر نه وهى هيژيک له چاوياندايه پياوان ليده ترسن و خوئانى ليونده کن ... هردو وکيان له وه به توانا تريوون پياوان بتوانن ناسان سهرى نيگايان بکن. شتيكى قوول و ده نكيكى دووريان تيا بوو له گه ل خواستى نه و پياوانده نه ده گونجا که ته نيا دهره وهى ثافره تيان بو داگيرده کریت. خودى نه و لاوازييه وايکرد تاده ره که وتنى محمه دى دلشوشه هيچ پياويک له و دوو خوشکه نزیک نه که ويته وه. به لام نه و په يوه ندييه سه ير و نالوزهى خويان له برى هه موو شتيک بوو، به يانيان که له خه و هه لده ستان بهر له بهرچايى پيکه وه گورانييه کى نوپيان ده گووت. له ژيانى نه واندان گورانييه کان شيوهى جوریک له نوپيان وهرگر تيوو. نه وان کچى نه و سرده مه سه يره بوون، باوه پيان به خودا نه بوو، به لام باوه پيکى قووليان به گوراني هه بوو.

ھىچ كەس نازانىت مەھەدى دىلشوشە چۆن عاشق بوو؟ ئەو دوو كىژە دونىايە كيان ھەبوو تەواو جىاواز لە دونىايى مەھەدى دىلشوشە كە لە سەر تەواو پقى لە ھەموو ئالۆزى و تەلىسمىك بوو و ھەزى بە دونىايە كى شوشە يى دە كرد، دونىايەك شتەكان ئەمدىو ھە و دىويان بىبنرېت. ئەو ژيانىكى ھەبوو تەواو جىاواز لە ژيانى ئەو دوو خوشكە، جى ھانىيان دوو جۆرە جى ھانى لە يەك دوور بوو... گەر خيانەتى تۆفانەكان نە بووایە نە دەكرا بە يەكبەگەن، بەلام مەھەدى دىلشوشە باوھ پىكى گەرەى بە تۆفانەكان ھەبوو... بېوايەك دواجار بەرەو قەدەرى تارىكى خۆى ھەلېگرت.

مەھەدى دىلشوشە... گەنجىك بوو لە ناو خەيالەكانى خۆيدا دە ژيا، كۆمەلېك كلىلى ھەبوو خۆى دروستىكردبوون، كلىلى ژيان و كلىلى مردن، كلىلى تەنيايى و كلىلى عەشق، كلىلى نەيتىيەكان و كلىلى بىدەنگى، كلىلى ھاوپىتى و كلىلى پىق، كلىلى خەون و كلىلى ھەقىقەت. سەردەمانىك كە باوكى لە چىا دەبىتە يەككە لە خەباتگىرانى سەرسەختى ئازادى ئەو ھەك ھەتوېك لە شار گەرە دەبىت. بەلام پۆژىك چاودەكاتەو و ئەو مندالى پىر لە ناز و دەلالى شۆپشىكى سەركەوتووھ... دواى سەركەوتنى شۆپش و گەرەنە ھەى شۆپشگىران بۆ ماوھەك دەبىتە بەختيارترىن گەنج، لە ئاھەنگ و كەرەنە فالەكاندا دەبىنرېت، لە وانە يەكە لە بۆنەكاندا گول دابەشەكەن، ھەمىشە پىكە نىنېكى گەش لە سەر سىمايەتى، بەلام ھەمىشەش تروسكەى پۆشنىيەكى ناھاشكرا لە نىگایدا دەدرەوشىتەوھ. نىگاو چاوى لەوھ پوونتەرن نەيتىيان تىابىت، چاوو سىمايى لەكانىيەكى ساف دەچن كە ھەموو شتىك لە بنىاندا ديارە، سادەيى و پوونى و دەرکەوتنى ھەموو شتىك لە بىلبىلەكانىدا دەگۆرپنە سەر يەككى سەير، يەككى كە نامۆبىت بە دونىايەك سەرتاپاى لە سەر نەيتىى دروستكراوھ. دواى ماوھەكى درىژ كە باوكى بە سەركەوتوويى بەخۆى و چەك و بۆنى عارەقى ھەورازەكانەوھ دادەبەزىتە شار و يەكە مجار

له ناميزى ده گريټ، ته ماشاي چاوى ده كات و به ترسه وه ده لټيت "پوونيه ك له چاوتدايه، سپيتر و سه يرتره له هه موو نه و شتانه ي من بينيومن". نه وه سه ره تاي نه و سه رده مه يه كه ژيانى ده بټيه كوشكيكي بللور، كوشكيك له شوشه يه كي نازك، ده بټيه شانشينيك ديواره كاني له نه ستورى بلقيكي بټپره نگ و پووندا ن كه هه موو شتيكي تيا ده بينريټ. محه مه دي دلشوشه له سه رده ميكا گه وره ده بټيت شته كان هه مووي نه ينين، دونيا به زلمه ت و تاريكي ده دره وشيته وه. نه و له سالاني تاريكي شوپشدا له دايكه ده بټيت، له سه رده مي ديوار و گونتي خوٴ و ژيزه ميني نه ستور و ده رگاي داخراودا. له سه رده ميكا هه موو به نه يني نيشده كن... ده ولټ به نه يني نه ياره كاني سه رده برټ و نه ياره كان به نه يني ده ژين و هاتوچوده كن. له و سالانه دا ژيان ده بټيه دروستكردي ديوار و تاريكي، هه مووان خه ريكي دروستكردي ديوارن، نيواني ماله كان، نيواني كوچه كان، نابه يني مرؤف و مرؤف و نابه يني مرؤف و تاسمان، مرؤف و گول، مرؤف و مانگ، مرؤف و شه و، مرؤف و پاساريه كاني به ياني... هه موو شتيك ده بټيه به ريه ست، ئاده ميزاده كان به جوړيكي بي مانا ده كه ونه سه ر ئاره زووي بلنډكر دنه وي ديوار، ژيان ده بټيه خه لوه تيكي هه ميشه يي، مرؤف له پشت ديواره كانه وه نه بټيت ناتوانيټ بيريكاته وه. نه وكات نه و مندالي خوٴ له باوه شي دايكيكي ترساودا ده باته سه ر، منداليكه به رده وام له م ماله وه به نه يني ده يبه ن بوٴ نه و مالي تر. به رده وام خوٴ و دايكي له و ترسه دا ده ژين ده ولټ بيانگريټ و په وانه ي بيابانه كاني باشوريان بكات. نه و له و كاته وه ده بټيه منداليكي نه يني، له ده ره وه ناوي پاسته قينه ي خوٴ به كارناهيټيټ، نايټ كه س به پووني و له بهر هه تاودا و به وجوړه ي كه خوٴ قاوه بيبيټيټ. زوونو مال يا كوٴان يا شاره كه يان ده گوټن. محه مه دي دلشوشه، له دونيا يه كي وادا كه پر په له نه يني و خوشار دنه وه گه وره ده بټيت، گه وره بوونيټك له گهٴل خوٴيدا ئاره زويه كي نه يني و شارداروه ي به ره و گه پان هه لگرتوه، نه و

کات ژیا نی پۆژانه ی محمه دی دلشوشه گه شتیکی سهیره به دوا ی بینیدا، به لام هه سته کات ناتوانیت ببینیت، هه سته کات له دیوار زیاتر هیچی تر نییه ته ماشاییکات. پۆژیک ده گاته شه و راستیه غه مگینه ی دواتر پۆگاو مانای ژیا نی دیاریده کات، که ده بیت ژیا نیکی هه بیت پوون وهک شوشه، ژیا نیکی له هه موو لایه که وه ببینریت، ژیا نیکی هیچی له ژیا نه کانی دیکه ی شه و سه رزه مینی تاریکیه نه چیت. ده بیت کللیک بدۆزیت وه ده رگا کان بخاته سه ر پشت، دینیا بیته دینیا یه کی پوون، دینیا یه کی دیواره کانی هیچ نه شارنه وه، مرقوف چ شتیکی نه بیت هه لیگریت، نه نییه کانی هه موویان ده رکه ون، نه لیسه کان بره وینه وه.

له گه ل هه موو مۆته که تاریک و قورسه کانی مندالیدا محمه دی دلشوشه وهک گه نجیکی خوشروو ده مینیت وه، گه نجیک که راستیه بچوک و ساده کان له چا ویدا ده دره وشینه وه. که باوکی ده گه پۆته وه، دوا ی سالیکی له پا په رین ده بیت یه کی که له بارۆنه گه وره کانی ده سه لات و جاهوجه لال... ده یه ویت له بری شه و سه له دوور دۆژانه ی لیکدا بران، پاداشتیکی گه وره ی کو په که ی بداته وه، شتیکی بۆیکات هه تا هه تا یه خوشبه ختییکات، شه و یکی مانگه شه و پییده لیت " دوا ی شتیکی بکه، هه ر شتیکی ئیراده ی مرقوف به سه ریدا بشکیت، تۆ بلی و من به فه رمایشتی وه رده گرم". محمه دی دلشوشه دوا ی بیرکردنه وه یه کی زۆر، نیوه پۆیه کی هه تا و ده چیت له ای سلیمانی مه زن و پییده لیت، من یه کی ئاره زووم هه یه، یه کی ئاره زووی بچوک، خانوویه کی چکۆلانه م ده ویت له شوشه، مه رج نییه سه رتا پای له شوشه بیت، به لام به جۆریک بیت له هه ر لایه که وه سه یرتکرد هه موو لاکانی دیکه ی دیاربیت. له و شه وه نه خشی شه و خانووه چکۆله و سه یره سه ر هه لده دات که له یه کی له گه ره که هیمن و به رزه کانی شاردا دروستده کړیت. خانوویه که له شوشه یه کی ته نکتر له شوشه ی کاسیکی باده، پوونتر و ناسکتر له پیاله یه کی. خانوویه کی چکۆلانه له سه ر به رزاییه کی بچوک له نیتوان کۆمه لیک بالاخانه ی

گەورەى كۆنكرىتىدا، پاىەكانى لەناسن و بەشى ھەرەگەورەى دىوارەكانى لەشوشەن، خانووێك لەھەر جێگاىەكەو تەماشاتبكرداىە، ھەموو سوچ و كەلپنەكانى ئەو مائەت دەبينى، محەمەد ت دەبينى لەسەر كورسىيەكەى خۆى، قەفەزى خالى كەوكانت دەبينى، تابلوى ھەلپەپكێيەكى كۆيى، گۆلى ھەلگىراو لەئاودا، شوشەى پەنگاوپەنگى لم، فەرشىكى ئاورىشمى شىن كە پەرسو لەنىگارى ژىر دەريا و لەدوورەو پرا شىوہى گۆمىكى بەخشىبوو مائەكە .

بەيانيان ھەمووان محەمەديان دەبينى لەپشت شوشەكانەو بەرچاىى نامادەدەكات و بەدەنگى بەرز گۆرانى دەلێت، لەپشت دىوارەكائەكانى خۆيەو دادەنيشت و ھەك نىشتەجێى ناو ھەوزىكى ماسى ژيانىكى ئاوى دەژى .

ئەو ويستە سەير و قوولەى بۆ بينين، بۆ تىگەيشتن لەھەموو شتەكان بەرەو زانين و پوانين لەزىندەگى ناوہوہى كەسەكان دەيات، دەيەويت قوولترين و تايبەتيرين نەينىيەكان ببينت . ئەو ھەزە كوشندەيەى بۆ پوونى و پووناكى وادەكات بگاتەسەر نەينى گەورەتر لەخۆى، وادەكات قسەكانى پەين لەچىرۆكى سەير دەرھەق بەژيان و ھەقىقەت، بەلام ھاوپىكانى نەيىت، ئەو كورە مندالانەى لىرەو لەويى لەكوچەكانى بازاردا دەيانناسىت، كەس ھەك شەيدايەكى پاستى تەماشاي ناكات، بەلكو ھەك گەنجىكى چاوپنۆك بۆ زانين... ئارەزووى بۆ پوونى و پوانين وادەكات پاستگويەكى كوشندەى تيايىت، بىئەوہى لەوہگات كە ھەقىقەت چەند كوشندەيە، بىئەوہى تىبگات كە ھەميشەتارىكيەك لەوديو شتەكانەو دەمىننەوہ، نەينىگەلێك كە ھەرگىز بۆ ئەو پوونابنەوہ .

ئەو بەيانىيە دواى گەرانەوہى لەمالى خوشكەسپىيەكان بەژانەكانى سەر سىنەيەوہ ھەستا، ھەستىكرد لەكونىكى چكۆلانەى سەر دلپىيەوہ تەنۆك تەنۆك خوێنىكى گەش دىتە دەري . بەدەم ئازارەكانىيەوہ لەپيش

ئاوینه یه کی گه وره دا کراسه که ی داکه ن و ته ماشای نه و برینه چکولانه یه ی کرد که زۆر له سه رخۆ و به هیمنی خوینی لیده هات، خوینیک ده نیشته سه ر جله کانی و ته پریده کرد. نه وه ی له و خوینه دا سه یربوو، نه نه وه بوو ده می زه خمیکی گه وره بۆ خۆی بکاته وه و بێته ده ری، نه نه وه ش بوو بوه سستیت و ساپژیت. له و به یانییه وه به رده وام په له یه ک خوین به سه ر سینه ی محمه دی دلشوشه وه ... هه میشه خوینیکی ته پر که دلۆپ دلۆپ و به وچانیکی پر ژان دیته ده ری و ده تکیته سه ر کراسه که ی، کراسیک په کیک له سه ریاسه کان له کۆنه بۆیکرپوه. خوینیکی بێته فسیره. چه نده لۆکه و شاش و برینه سستی بنایه ته سه ر، به ئارامی کۆده بووه و شاشه کانی ته پرده کرد و وه ک په له یه کی گه وره له سه ر سنگی ده رده که وت. ئیواره ی هه مان پۆژ به و خوینه وه گه پایه وه بۆ مالمی دوو خوشکه که. وه ک نه وه ی پیشوه خت په کیک هه والی گه پانه وه ی نه وی پیدابن، هه ردووکیان له به رده م هه مان نه و په نجه ریه دا چاوه پوانیانده کرد، په نجه ره که یان کردبووه وه و نیوه ی له شیان هینابووه ده ری، «با» تا دوور دوور قزیانی ده برد. محمه دی دلشوشه واهاته پیشچاوی که قزیان تیکه ل به هه وره کان بووه، ده یبینی پاساری و پۆلی کۆتر به ناویاندا تیده په پین. له به رده رگا که وه هاواریده کرد «لاولای سپی ده مه ویت بتخوایم ... تو پازیت». هه ردووکیان به و چاوه ساردانه وه ته ماشایانده کرد، به ئارامی وه ک په وینه وه ی هه وریک زولفه نه فسانه ییه کانیا ن ده برده وه ژووری، په نجه ره که یان داده خست و په رده کانیا ن داده یه وه و و بێته وه ی هه یج بلین له و دیو نه و په رده نه ستورانه وه ته ماشای محمه دی دلشوشه یان ده کرد، که خوینی سه ر دلی خۆی نیشاندان و ده یگوت «نه وه زامی ئیوه یه».

نه و ئیواره یه محمه دی دلشوشه به شکستیکی تره وه گه پایه وه بۆ مالم، نه وه سه ره تای ده سته پیکردنی ئیواره تال و غه مگینه کانی مردنیتی، ئیواره یه ک بوو پر له نه سیمی شیداری نه و هه وره غه مگینه نه ی به

بارانی زوره دین و دهوون. دهچیتوه مائی و له پشت پهنجره کانه وه ته ماشای بارانبارینی بیوچان دهکات، هه سته دهکات له شوینیکی دییه وه، له جیگاهیه کی نازکتره وه درزیکي دیکه بۆته دلی، هه سته دهکات خوینیکی زیاتر و گه شتر له و برینه بچو کانه وه دینه دهوون که نه شتریکي نه بینراو و نادیار دروستیده کات، خوینیک ده زانیت نه زیفی شکانی دلی خویه تی. تا شه و پتر تیده په پیت ژانه کانی گه وره ترده بن، به ته نیا ده سته گریت به دلییه وه و به ناو باران و هه وره بروسکه و تاریکییدا کوچه به کوچه به ره و مائی خوشکه کان داده گه پیتوه که هه میشه به و نیگا ساردو سهیره وه له پشت پهنجره کانه وه سهیره ده کن. محمه دی دلشوشه درزه بچو کانی دلی خوئی حیسابه دهکات و ده زانیت نه مه پیشپرکییه که له نیوان کات و مردندا، له بهردهم ده رگا که دا ده وه ستیت و ده سته گریت به دلییه وه، خوین له ژیر پهنجه کانییه وه ده تکی و تیکه ل به باران ده بیت، به ده سته خویناوییه کانی ده کیشیت به ده رگا کاند و هاوار له دوو خوشکه که دهکات، له و دیو په رده کانه وه سیبهری خوین و شه پۆلی شه کاوه ی قریان ده بینیت، دوو که سن بیده نگ له و دیوه وه ته ماشای باران و محمه دی دلشوشه ده کن که ده لیت «لاولوی سپی گه ر خوشته ویم ده مرم...».

سه رتاپای ناوه، وهک بالداریکي چکولانه و خوساوه باران له سه رتاپای ده چوپیت، دلۆپه کان وهک هه زار تنۆک له زپری تواوه له سه ر پوخساری ده دره وشینه وه. به لام نه و دوو که هیهچ ناکه ن جگه له وه ی له پشتوه به هیمنی ته ماشاییکه کن. محمه دی دلشوشه ده یه ویت به کلیله کانی خوئی نه و ده رگایانه بکاته وه، به لام ناکرینه وه. له بهردهم باران و به ده سته خویناوییه وه یه که یه که هه موو نه و کلیلانه تاقیده کاته وه، به لام سوودی نییه، ده یه ویت به دیواره کاند هه لزنیت و ناتوانیت، ده چیته سه ر دره خته نزیکه کان و له ویه هاوارده کات، به لام جگه له دهنگی باران گوئی له هیهچ دهنگیکي دی نییه، جگه له دره وشانه وه ی پووناکی له سه ر فرمیسکه کانی

خوی هیچی تر نابینیت.

شهو ټاوانه بیت، محمده به لیته و باران و خوینته وه دهگه پښته وه
ژوره گه ی خوی، بهو هه موو بارانه وه، بهو هه موو خوینته وه دهگه پښته وه
مال، سات دوی سات پتر دلی ده شکیت، که لیکنی نیوان مه ودا
شوشه بیه کانی گه وره ترده بن. له گه ل خوره لاتدا له ناو خوین و باران و
فرمیسکه کانی خویدا خوی لیده که ویت و له خه ویدا خه ون به دره ختیکه وه
ده بینیت که ناوی دواھمین ھناری دوتیا یه.

شهو له گه ل ده سته پکړنه وه ی باراندا به بیده نگي دهگه پښته وه کوچی
خوشکه سپیبه کان، نهوان هه میسه له وین له پشت په نجه ره کانه وه
چاوه پښده کن. ده چپته خه وشه گه وره که یان، به هیمنی چند جاریک
به دهوری مال که یاندا ده سورپښته وه و دهگه پښته وه ... لیدی تیده گات نه و
کوشته ی پیشبرکښه که له نیوان نیز پرائیل و زه مه ندا.

به رده وام خوینی لیده پروات، نهو شه وه ناگه پښته وه بو مال، به لکو
به زامه کانی سر سنگیبه وه ده چپته یه کیک له مه جلیسه گه وره کانی
سلیمانی مهن، مه جلیسی سیاسه تمه داریکی گه وره که پره له وه زیر و
به پښه بهر و هارونه تازه کانی بازار. سهره تا پاسه وانه کان نابیناسنه وه،
نهو پښانده لیت "من کوپی نهوم، کوپی سلیمانی گه وره م". گه نجیکی
خویناوی و خوساوه و ماندوه، په نگیکی هیه به پره نگي مردوان ده چیت،
که دواچار سلیمانی مهن بانگیده کاته ژوروی نابیناسیتته وه ... هیچی له کوپه
دلشوشه که ی خوی ناچیت. کوپیکی نه خوش و لاواز که چاوه کانی به قولدا
چوون و به دوی خویدا ناو خوین پاده کیشیت، شوینې سوریه کانی
له سر فهرش و کاشی و کومباره کان جیده هیلتیت. له ژوره وه له گه ل هه موو
زامه کانیدا به پښه ده وه ستیت و به هیمنی ده لیت "که ستان بینیه به و
جوړه بمریت؟". هه موو نه وانه ی نهو شه وه له وې ده بینن چیریکی نه و
کوپه ده زانن که وهک پوه کیکي زستانه له دوو ژوروی چکولانه ی شوشه دا

دهژی، ناگاداری شه و ویست و برسیتییه سهیره ی شهون بۆ نهیتییه کان... شه شهوه لهوه زامدارتر و پوخاوتریوو کهس سلی لیبکاتهوه. له سهه کورسییهک پووتیانده کردهوه و دهیانگوژی، لۆکهو برینهستی نویمان دهخسته سهه شه زامه چکۆلانهیه ی سهه دلی، وشکیانده کردهوه. به دریزایی شه وکاته، شه چیرۆکی شه خۆشه ویستییه کوشندهیه ی دهگیرپایه وه که توفان تووشیکردبوو، ناوی دوو کچی دههینا هیچ یهک له پیاوانی شه مه جلیسه نه یانبیستبوون، شه ویک بوو له شهوی حکایه ته کان دهچوو. شه شهوه «نیکرامی کتو» یش له وئ بوو، شه پیاوه بالابه رزه ی بئنه وه ی پوتبهیه کی سوپای هه بیست، چاکه تی شه فسه ره کانی له بهرده کرد، پیاویکی بیده نگ، به لام چالاک بوو. شه شهوه شه تاکه که سیک بوو تا به یانی له گه ل مه مه دی دلشوشه و باوکیدایه وه. ده مه و به یان، به ره وه ی خۆره لبیست، له فاسیله یه کی کورتی نتوان بانگی به یانی و خه و تنه وه ی بانگیژه کاندای، سلیمانی باوک و نیکرامی کتو له ماشینیکی شینی چکۆله دا چون بۆ خوازیبئی شه کیزه، شهوه زووترین خوازیبئی دونیابوو، هیچ کچیکی دیکه له وه بهر له پینجی به یانیدا نه خوازاو بوو. شه به یانییه دایکییان ده رگاکی کردهوه، ژنیکی چکۆلانه و ترساو بوو که ته واوله ژیر پکیفی که کانیدا ده ژیا. سلیمانی گه وره و هاوړیکه ی به هیمنی چوونه ناو ماله که وه و له سهه دوو کورسی چکۆلانه دانیشن، دیاریوو یه کیک بهر له چهند ساتیکی که م سۆبایه کی داگیرساندبوو و دوکه لی یه که م ساتی ناگره که هیشتا له ژووره که دا بوو. شه دوو کیزه به دوو چاوی ماندووه وه له ژووریکی دییه وه هاتنه شه مدیه وه، هه ردووکیان دوو دهست جلی سپیان له به ردابوو، پیده چوو ئیستا له ئاهه نگیکی نهیتی هاتبه وه، دوو شالی سپی دریزیان دابوو به سهه شانایاندا و به ده نگیکی سارد و وشکه وه به خیرهاتنی میوانه کانیان کرد. پرپوون له ته لیسم و تاریکی، سلیمانی گه وره له ته مومژی شه به یانییه سارده دا به نه سپایی که وته قسه

و گووتی "من باوکی محه‌دی دلشوشه‌م، هاتووم پیتانبلیم که محه‌دی ده‌مریت، هۆی مردنه‌کشی کینه و بیوه‌فایی نییه، به‌لکو عه‌شقه ... من پاموایه عه‌شق شتیک نییه شایسته‌ی نه‌وه‌بیئت که‌س بۆی به‌مریت، من پانه‌هاتووم که‌س ببینم له‌به‌ر خۆشه‌ویستی به‌مریت، من به‌دریژیایی ژیانم سه‌روکارم له‌گه‌ل مردندا بووه، نیشم له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا بووه که به‌جۆرێک له‌جۆره‌کان به‌مردنه‌وه خه‌ریکن ... به‌لام نه‌مشه‌وه سه‌نده‌که‌م کوپه‌که‌م له‌به‌ر هۆیه‌کی سه‌یر ده‌مریت، هۆیه‌ک به‌خه‌یاڵمدا نه‌هاتووه مایه‌ی مه‌رگ بیئت. حه‌زه‌که‌م بزانه‌م کامتان ناوی لاولوی سپییه؟". لاولوی سپی له‌شوینی خۆی هه‌لده‌ستیت و ده‌لیت "من لاولوی سپیم ...". سلێمانی مه‌زن ده‌لیت "گومانم نییه که تۆ کیزێکی جوانی، به‌لام حه‌زناکه‌م که‌س به‌و جۆره به‌مریت، به‌و شیوه‌یه سووکایه‌تی به‌ئینسانیه‌تی به‌کریت و ئاوا به‌مریت ... من ده‌مه‌ویت به‌ته‌ینم بۆ کوپه‌که‌م بۆنه‌وه‌ی نه‌مریت". لاولوی سپی به‌هیمنی له‌شوینی خۆی داده‌نیشیت و به‌ده‌نگێکی نزم، به‌لام نه‌گۆڕ و جه‌سور ده‌لیت "بمبوره، من شووناکه‌م ...". سلێمانی به‌مه‌راقێکی کوتوپره‌وه هه‌لده‌ستیت و ده‌لیت "گه‌ر مه‌سه‌له‌که په‌یوه‌ندی به‌ژیاانی په‌کیکه‌وه نه‌بایه که ده‌مریت، هه‌چ که‌س له به‌یانیه‌کی وازاوودا نایه‌ت بۆ داواکردنی ده‌ستی کیزێک ... تۆ هه‌فته بلێیت نا ... هه‌فته من هه‌چ هه‌یزێکم نییه، بیسه‌په‌ینم به‌سه‌رتا ... ئاه چ شه‌ویکی سه‌یره که من له‌م مه‌لابانگانه‌دا ده‌بیئت تیا‌تا بپا‌رێمه‌وه شوو به‌کوپه‌که‌م به‌کیت، چ خوازیینییه‌کی سه‌یره که عه‌قل قبوولی ناکات، گه‌ر تۆ له‌دله‌وه پازی نه‌بیئت هاتنی من مانای نییه، له‌به‌رته‌وه‌ی ده‌زانه‌م گه‌ر تۆ له‌قوولایی دله‌وه دوا‌ی مه‌لی نه‌وه عه‌شقه نه‌که‌ویت که نه‌وه‌لیده‌دا، سوودی نییه ... ئاه کیزێ من، من هه‌چ ده‌سه‌لاتێکم نییه، هه‌لبه‌ت گه‌ر شتێکی تریایه ده‌متوانی شتیک به‌که‌م، گه‌ر له‌شکرێک بایه ده‌متوانی به‌چه‌ند که‌نجیکی به‌تواناوه به‌ریان پێبگریم، گه‌ر لووتکه‌ی شاخێک بووایه بۆی

هه‌لده‌زنام، به‌لام نه‌مه له‌و شتانه نییه... من هینده‌ت پێده‌لێم که نه‌وه تاکه کوپی منه‌و به‌هۆی تۆوه ده‌مریت... منیش به‌رابه‌ر تۆ هیچم بۆناکریت... بیریکه‌ره‌وه... تا ئیوارێ بیریکه‌ره‌وه، چونکه کاتمان نییه، تێده‌گه‌یت کاتمان نییه، نه‌مه شه‌پکی نا‌په‌وايه له‌گه‌ڵ کاتدا... شه‌پکی ناشیرین و نا‌په‌وايه، به‌د و بێداده، به‌د و بێداده“ هه‌لده‌ستا و ناما‌ژه‌یه‌کی بچوکی ده‌دايه ئیکرامی کۆ که به‌قه‌لافه‌ته نه‌فسانه‌یه‌یه‌وه هه‌لده‌ستا و ده‌یگووت “جگه له تکا هیچی ترمان نییه... خانمانم جگه له تکا هیچی ترمان نییه” لا‌ولای سپی به‌ده‌نگی‌کی نزم که به‌نه‌ستم ده‌بیسترا ده‌یگووته وه “من شووناکه‌م... هه‌تا هه‌تا یه شووناکه‌م”.

به‌یانیه‌کی زۆر سارده، که له‌و ماله دینه‌ده‌ری هه‌ردووکیان چاویان په‌ر له‌فرمێسک، سلێمانی مه‌زن له‌میژنه‌گره‌واوه، به‌لام دلنایه‌ کو‌په‌که‌ی به‌جۆری‌کی بێمانا ده‌مریت... تا کات تی‌په‌پریت دل‌ی محمه‌دی دل‌شوشه‌ پتر ده‌شکێت، نه‌و به‌یانیه‌ ده‌یه‌نه‌وه بۆ ماله شوشه‌که‌ی، پزیشکه‌کان نه‌ ده‌زانن چیه‌تی و نه‌ تێده‌گه‌ن، له‌پێخه‌فه‌که‌یدا ده‌خه‌وێت و به‌رده‌وامیش خوێنی له‌به‌رده‌پوات، ده‌خه‌وێت و خه‌و به‌دره‌ختی‌کی هه‌ناره‌وه ده‌بینیت له‌سه‌ر لووتکه‌یه‌کی دوور. ئی‌واره‌یه‌کی دره‌نگ می‌وان و سه‌ره‌په‌سته‌کانی ئیزنده‌دات و پێی‌انده‌لێت باش‌بووه و چیت‌ر پێ‌ویستی به‌چا‌ودێری نییه. نه‌و شه‌وه ده‌یه‌وێت به‌ر له‌مردن له‌هه‌موو شته‌کان تی‌بگات، ده‌یه‌وێت نه‌ینی نه‌و خۆشه‌ویستییه‌ نا‌کامه‌ی خۆی بزانی‌ت، سه‌ره‌په‌رزه‌که‌ته‌وه تێده‌گات هه‌تا له‌دوا ساته‌کانیشدا ویستی‌کی قوول به‌ره‌و بینین ده‌یبات. شه‌و دادیت و نه‌و لا‌واز و که‌نه‌فته، له‌په‌رخساری تارماییه‌کی زه‌رددا ده‌گه‌رێته‌وه به‌ر ده‌رگای کێ‌ژه‌کان... وه‌ک هه‌میشه به‌ناسانی ده‌چێته‌وه هه‌وشه‌که‌یان، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا ده‌یان‌بینیت و ته‌ماشای نه‌و نیگا غه‌مگین و زه‌رده‌یان ده‌گات که به‌ ساردی له‌و دیو شوشه‌که‌نه‌وه ته‌ماشایده‌که‌ن. تکیان تیاده‌گات په‌نجه‌ره‌که‌ بکه‌نه‌وه و قسه‌ی له‌گه‌ڵ‌دایه‌که‌ن، بۆیه‌که‌مجار

په نجره که ده که نه وه و لاو لوی سپی به ده ننگی کی غه مگین پییده لیت
 «مه مه دی دلشوشه، بمبوره، کاغه زیک له بن نه وه نارهدایه...
 هه لیگره و برېو... هه لیگره و ازمان لیبهینه و برېو». مه مه دی دلشوشه
 له بن نه وه نارهداوه سهریه رزده کاته وه و مانگ ده بیني، له سر پوښنایی
 تریفه کانددا سهره نجه دات نه وه دره ختی له ژیریدا وه ستاوه هر دره ختی
 خه ونه کانیتی، له هه مانکاتدا گوپی له و موسیقا دووره ناسمانییه ده بیت که
 موسیقای نه ستیره و تریفه کانیا نه، هه مان نه و موسیقاییه که له مندالییه وه
 هاورپی خه ونه کانیتی، له ساتیکدا چاولیکده نیټ و تیده گات نه م هه نارهی
 له بنیدا وه ستاوه جگه له ناوینه یی دره ختی کی دیکه هیچی دیکه نییه .
 له ویدا نه و نامه یه ده دوزیته وه که ده ستنوسی په یمانی کی دیرینه ی
 خوشکه سپییه کانه، په یمانی کی جه هه نه مییه، په یمانی دوو خوشکه هیچ
 هیژیک نایشکی نیټ. له گه ل خویندنه وه ی دیره کانیدا دوتیای مه مه دی
 دلشوشه سهرتاپا هره سده هیټ، وشه به دوی وشه درزه کانی دلی
 گه وره ترده بن و دیر له دوی دیر دلی ده بیت مشتی خول، وشه له دوی
 وشه هه موو نه و دوتیا شوشه یی نه و ده شکیت، ناوینه کانی ده شکین،
 سندوقه شوشه کانی ده شکین، دیواره شوشه کانی ماله که ی درزه به نه،
 به ریگادادیت و به رده وام نه و په یمانه ده خوینتیته وه، له گه ل هه موو
 خویندنه وه په کدا گوزمی نه و خوینه ی له دلییه وه فیچه ده کات و دیته ده ری
 گه وره تر ده بیت. به کوچه کانددا دیت و تا دیت پتر خوینی له به رده پروات.
 خه لکی ده بینن وه ک نارماییه ک به ریگادا ده پروات و ده سټی کی له سر دلیتی
 و به ده سته که ی دی نه و په یمانه ده خوینتیته وه، به که مجاره خه لکی پیاویک
 ببینن خوین وه ک کانی له سینه ی هه لبقولیت و هر برپوات و بخوینتیته وه .
 له گه ل هه موو هه نگاویکدا، شوشه کانی خانووه که ی پارچه پارچه ده که ونه
 خواره وه، شته شوشه کانی ده شکین و به رده به وه و ده به نه توژ، که ده گاته
 به رده می خانووه شوشه که ی، خوی له ناو ته پوتوزی شکستی شوشه کانددا

ده‌دۆزیتته‌وه . له‌گه‌ڵ هه‌موو گوزمێکی خۆیتندا، له‌گه‌ڵ به‌ریبونه‌وه‌ی هه‌موو پارچه‌یه‌کی دڵی خۆیدا پارچه‌یه‌کی گه‌وره‌ش له‌دیواره‌کان به‌رده‌بێته‌وه و ده‌شکێت، کلێله‌کانی له‌ده‌ستیدا ده‌بنه‌ بۆدریه‌کی سپی و نه‌رم، سندوقی نه‌ینیبه‌کانی ده‌بن به‌تۆز. ده‌چێته‌ سه‌ر پێخه‌فه‌که‌ی و ده‌ستده‌گرێت به‌دڵییه‌وه و له‌ژوور سه‌رییه‌وه چۆلی دره‌ختێکی هه‌نار ده‌بینێت، گوێی له‌ ورد و خاشبوونی شته‌کانه، ئاگای له‌تۆزی کوشنده‌یی شوشه‌یه‌ که‌ بای شه‌و به‌دونیادا ده‌یڕفێنێت. چاو لێکده‌نێت و گوێی له‌دا هه‌رپه‌ی ئه‌و ئاسمانه‌ شوشه‌یییه‌ی ژوور سه‌ری خۆیه‌تی که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌پا هه‌ره‌سده‌هه‌ینێت و به‌رله‌وه‌ی بگاته‌ زه‌وی ده‌بێته‌ تۆزێکی چڕ و با له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌بیات. سه‌ر به‌رزده‌کاته‌وه ئه‌و چله‌ هه‌ناره‌ده‌بینێت، ئه‌و هه‌ناره‌ی ده‌یویست له‌ژێریدا به‌مریت. ده‌ستی به‌رزده‌کاته‌وه له‌ سه‌ره‌وه‌پا ده‌ست له‌ لقه‌ خه‌یالیه‌کانی ده‌دا، که‌ له‌ وێنه‌کانی مردنیدا له‌سه‌ر مه‌رگی سه‌وزبووه . له‌ دووره‌وه‌پا سیمای فریشته‌یه‌ک له‌ قوولاییه‌ دووره‌کانی ئاسمانه‌وه دێته‌خواری، به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و فریشته‌یه‌ بگاته‌ لای و ده‌ستی بگرێت، فریای ئه‌وه ده‌که‌وێت ده‌ستبdat له‌و خۆینه‌ی وه‌ک قواره‌ له‌به‌ر دڵی ده‌پوات. له‌ناو خه‌راباتی ماله‌که‌ی خۆیدا ئه‌و کاغه‌زی په‌یمان له‌ ده‌ستی به‌رده‌بێته‌وه و باده‌بیات. له‌ هه‌مان ئه‌و ساته‌دا فریشته‌یه‌کی پوخۆش و دهم به‌پێکه‌نین له‌ ئاسمانه‌وه ده‌ستیده‌گرێت و ده‌لێت «مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ چۆنی. هه‌موو شتی که‌ ته‌واو، هه‌موو شتی که‌ ته‌واو هه‌سته‌ با بپۆین...». ئه‌و به‌ئارامی هه‌لده‌ستێت و ده‌لێت «به‌لێ هه‌موو شتی که‌ ته‌واو... ده‌ستمبگره‌ باپۆین...» فریشته‌که‌ به‌پێکه‌نینه‌وه ده‌ستی ده‌گرێت و وه‌ک دوو کۆتر له‌ ته‌پوتۆزی جه‌نگه‌لێک هه‌لبێن، به‌ناو ته‌پوتۆزی مردنێکی شوشه‌ییدا پێکه‌وه پووه‌و نادیار ده‌فهرن. مردنێک دواتر هه‌موومان له‌ناو ته‌پوتۆزه‌ سارده‌که‌یدا ونده‌بین. مردنێک به‌شیکی هه‌میشه‌ نادیار و نه‌ینسی ده‌مێنێته‌وه و به‌شیوه‌یه‌کی ترسناک تێکه‌ڵ به‌هه‌ندی حه‌قیقه‌تی تالی دیکه‌ی ئه‌م چپروکه‌ ده‌بێته‌وه .

که لیمپرسی سهریاسی سوږدهم له کوښه، به نه سپایی وه لāmیدامه وه و گووتی «مردووه ... سهریاسی سوږدهم مردووه». گووتم «دهمه ویت بزاتم چوڼ مردووه؟ هه قی خو مه بزاتم چوڼ مردووه». وه لāmی نه دامه وه و گووتی کاتیکی دیکه ده گه ریمه وه و کاتمان ده بیت باسی هه موو شتیک بگهین.

من چاوه پوانی نه وه نه بووم سهریاسی سوږدهم ببینم، وام حساب کړدبوو هه تاهه تایه له سه حرا نایه مه ده ری ... هیچ شتیکم ده ریاره ی ده ره وه نه ده زانی، به لām هه ستیک له دلāmدا پییده گووتم له و کاته وه ی تو دلیت بیتشومار جه نگ هه لگیرساوه، بیتشومار خه لک مردوون، مانه وه ی مندالیکي بن دایک و باوکیش له سه رده میکی وا سه ختدا نه سته مه .

دوای نه و پوژهی بو یه که مجار پرسپاری سهریاسی سوږدهم هینایه پیشی. یاقوبی سنه و بهر چند پوژیکي دریژ ته نیا جییه یشتم، من جگه له چند پیاسه یه کی کورت به ده وری نه و میوانخانه سه وزه دا هیچی دیکه م نه کړد، نار ه زوویه کم نه بوو دوور بگه ومه وه، له راستیدا نه مده زانی به ره و کوئ و به چ ناراسته یه کدا برؤم، چند نئواره یه ک به ناو دره خت و چؤم و چه مه نزاره کاند ا پویشتم و نه گه یستمه هیچ، سروشت به جوړیکي سهیر ده یترسانم، توانای گو یگرتنم له ده نگي بالنده کان نه بوو، بیري سه داو ده نگي لمم ده کړد. هه ستمده کړد هاواره کانی ناو لم به زیانی

من ناشناترين، هيزمه دايه خوّم و جار دواى جار به رهو شوينى
 قولتر داده به زيم، به لام پينه ده چوو ئه و دره ختانه كۆتاييان هه بيت،
 وادياربوو هه تا هه تايه دره خت ده مبه خشيت به دره خت. پۆژيک واهه
 پيشچاوم وهك ئه وهى ئه و خانوو له ناوه ندى پۆيۆلکه يه كى گه وه دا
 دروستكراييت، له ناو ئه ندازه يه كى ده ستركد و ئالۆزدا، به جورۆك ئه وهى
 بيته ئه م خانوو بيته وهى كه س پاسه وانيبكات، ده رياربوونى بو
 نه بيت. پۆژيک بريارمدا برۆم و هه موو شتيك تاقيبكه مه وه، به لام جگه
 له سورانه وه يه كى بيته وه له ناو چهند بازنه يه ك دارو دره ختدا هيجى
 ترم نه كرد، وامهه سته ده كرد ئه وهى ناهيۆليت ده رياربوم ده سته رداربوونى
 خوّمه له ئازادى... مرۆف له دوو دۆخدا پتويستى به هيج پاسه وانتيك
 نيه، ئه و كاتهى ئازادى له ده ره وه مانايه كى نامينيت ئه و كاته ش
 كه له زينداندا هه ست به ئازادى ده كات. من به هه ردوو ويستگه كه دا
 گوزه رمكردبوو، له ساتيكد هه ستمكردبوو كه ئازاديه كانى ده ره وه له لام
 چ سهنگيكيان نه ماوه، هه ستيشمكردبوو له زيندانه كه مدا سه ربه ستيه كى
 په هام هه يه. ئه و پۆژانه كه له ناو دارو دره خته كانى ده وري ئه و
 ميوانخانه يه دا ده سورامه وه، هه مان هه ستم هه بوو، ئازادى چيتر لاي
 من ئه وه نه بوو بيمه ده رۆ و برۆم و شارو خه لك و زه مينى تر ببينم،
 بيه ستويهك سال زيندان ئه و جوره ئازاديه ي تياكوشتبووم. له ژوريشه وه
 له خه لوه ته كانى خوّمدا بيرم له هه موو پووناكى و ده جوريك ده كرده وه،
 به دهنگى به رز قسم له گه ل خوّمدا ده كرد، دهنگى خوّم تاكه دهنگيک
 بوو هه ستم به ناشناييده كرد له گه ليده... پيموايه ئه وانهى زۆر له گه ل
 خوياندا ده دوين، هيدى هيدى ده بنه ديلى دهنگى خويان، منيش
 بووبووم به ديلى خوّم. دواتر ته نيا چيروكى سه رياسى سوېده م منى
 له و پتوه ندانه ئازادكرد.

دواى تپه پينى چهند پۆژيک گه پايه وه... بمبورن... من هه ستيكى

ئەوتۆم بۆ زەمان نەما بوو، نەمدە زانی شەو و پۆژەکان حیسابیکەم. دواجار کە گەراپەو، کەمێک لەجاری پێشوو پیرتر بوو. لەھەمان ئەو شویئەو دەستمان پێکەردەو کە دواجار تیاوہ ستاین. دواي سلاویکی کورت گروتی "سەریاسی سوێجەم مردووە... دروست نازانم چۆن، بەلام مردووە. بھەرە مردنی ئەویش مردنێکی ئالۆز و بێتەفسیرە". سەیری منی دەکرد و دەستی دەخستە سەر یەکن لەو شتە کریستال و درەوشاوانە ئۆرەو کە و دەیکووت "نازانم کە ی و لەکوێ مردووە. ئەو سالانە ئێوە تیا مرد، تەفسیریان نییە، ئەو بیستویەک سالە ئێوە تۆ تیایدا لەزیندان بوویت دەکرێت ھەمووی ھەلگریت و لەتابووتیکدا فرێدەیت، جگە لەمردن ھێچ تری تیا نییە... ناتوانم ھێچ مردنێک تەفسیریکەم، ناتوانم ھێچ لەدایکبوونیکیش تەفسیریکەم، ھەموو ئەو شتانە بێ ھێچ لۆژیکیک پوویاندەدا... بەلام من دڵنیادەکەمەو کە بەتەنیا نەژیاو و نەمردووە، لەگەڵ ئەوانی دیدا بوو، بەلام بوەستە... نا، وامەزانە ئاسانە لەگەڵ ئەوانی دیدا بژیت و بمریت... ئاسان نییە... دروست نازانم ئەو دواجار کێیە و کێ بوو و لەچی چوو، بەلام زۆریەیان مردن، ئەویش لەگەڵ ئەواندا بوو... دڵنیام لەگەڵ ئەواندا بوو، وەک پێتدەئێم من لەھێچ شتێک دڵنیانیم، لەبەرئەو ئێ ناتوانم دڵنیابم، یان ناکرێت دڵنیابم. شتەکان دواجار بە ئەندازەیک تیکە لاو بوون ھێچ کەس ناتوانیت دڵنیابیت، وەک شەترەنجیک کە تیدا دروست نەزانی کامە داشی تۆیە... وەک شەترەنجیک لە ناکاو چاوپکەیتەو و بپوانیت ھەموو داشەکان بوونەتە سپی یان پەش و نەزانی دەست بۆ چی بەریت، بەلام موزەفەری سوێجەم بۆی مەگەرێ، من تەنیا کەسیکم کە زۆریە ئێ حەقیقەتەکان دەزانم... تەنیا کەسیکم. لەگەڵ ئەو شتدا ناتوانم شتەکان پێتدەئێم، لەبەر ئەو ئێ لە شەترەنجیک دەچیت ھەموو داشەکانی بووینتە یەک پەنگ، من تەفسیریکم نییە، دڵنیابە لەخۆشم

نابورم ، دەبوايه من تهفسيرم ههبايه، بهلام نيمه ... موزهفەري
سوبحدهم، هاوپريم من و تو قوول قوول لهو گوناھەدا چەقيوين،
منيش و توش ... بهلام دلناباھە ئەو مردوو، كەي و چۆن و لەكوئ؟
لیمەپرسە، نا لیمەپرسە ... نازانم ...».

سەرجهمی قسەکانی کۆمەڵێک مەتەل و تەلیسمی ئالۆزبوون. لیمپرسی
«ئەوان کێن؟ ئەو لەگەڵ کێدا مردوو؟». گووتی «لەگەڵ ئەواندا،
ئەوانەئێ وەک خۆی وابوون، لەگەڵ هاوپێکانیدا ... لەگەڵ ئەوانەدا کە
لەو سەردەمەدا مردن». کەمێک وەستاو خەندەیهکی تال کەوتە سەر
لێوی، تۆزیک بیریکردووە و بەپوخساریکی لەسەرخۆه گووتی «ناکریت
لەو زیاترت پێبلیم، لەو زیاترم نییه. بۆ ئەوەی لەو تێگەیت دەبايه
لێرەبوویتایه، دەبايه لەگەڵمدا بوویتایه، دواوە بزانی و نەزانی هێچ
ناگۆریت ... هێچ ... بەلام تو لەو دەرگایەو مەیرەو ژوورئ، تو
بۆیه لێرەیت تا لەو دەرگایەو نەیهیتە ژوورئ، با من و تو جۆرە
پیرییهکی تر بژین، پیری دوو پیاو کە خۆیان بۆ بیرکردنەو حیکمەت
تەرخاندەکن ... بۆیه تۆم هێنايه ئێرە تا لەشوینێکی ترەو بێیتە
ناو ژيانەو، شوینێک پەيوەندی بەو پابوردوووە نەبیت، شوینێک
پەيوەندی بە ئیستاو نەبیت ... پەيوەندی بەژيانى پۆزانە و مردن و
شۆرش و سیاسەتەو نەبیت ... گوێگەرە موزهفەري سوبحدهم، ئەي
دۆست، من دەمەوێت لەدەرگایەکی ترەو بپۆین، من و تو لەدەرگایەکی
ترەو بپۆین، ژيان هەر ئەم دەروازەيەي نییه ... تو تاکە کەسیکی
لەدەرەوێ ئەم زەمانە هەلگیراویت، تو دیل نەبوویت، بەلکو تو
کەسیکی دوور لەپێسی ئەو پۆزە نابووتانە هەلگیراویت، وەک هەلگرتنی
شتیک لە بەفردا، وەک شارەدەوێ قوتوویەک زێچ ... دەمتوانی دەسأل
لەمەوبەر بەرتبەدم، دەمتوانی بتگۆرمەو بەئەفسەریکی گەورەي
دەولەت. سەردەمانێک سەدان ئەفسەري دیلمان لەبەردەستدا بوو،

لەدەوای سەرکەوتنی شۆڭشەو ھەزاران سەرباز و پلەدار و ئەفسەری گەورەگەرە دێلی من بوون. ئەو کات ئاسان دەمتوانی بتگۆرمەو، بەلام دەبایە بەھێنایتایەتەو بۆ ئێرە، بۆ ناو سیاسەت، بۆ ناو پیسی و چلپاوی ژيانى پۆزانە، دەبایە بەھێنایتایەتەو تەماشای پیسییەکان بکەیت، ئەوێ لەبیابان فیژیوویت بێرتبجیتەو... من پارەیهکی زۆرم خەرجکرد تا تیگەیشتم تۆ وەک دەرویشیک لەبیاباندا دەژی، جیگایەک نەبوو بەرتبەدەم، دەبایە وەک یاقووتیک ھەرزان فرۆشتبکەم، دەبایە بتفەمەو ناو شەپەکان، ئەو شەپانەى من و ئەوانى دى دروستمانکرد و دەبیّت دروستیبکەین. تۆ زیڤڤکی دەگەنى پۆژە پاکەکانیّت، تۆ تاکەکەسیڤکی بیستویەک سالا گوناھیکت نەکردوو، نازاری بالندەیهکت نەداو، شەپڤکت نەکردوو. ئیمە شەپ کردینی بەکۆمەلیک پمووزن... شەپ و شەپو ھەمیشە شەپ، بەیانیان شەپ، نیوہپوان شەپ، ئیواران شەپ... نا وا مەزانە من بەدریژایی ئەو ماوہیە بیرم لەنازادکردنی تۆ نەکردۆتەو، ھەتا جارێک ھەموو شتیک تەواو بوو، دەبایە بتگۆرمەو بەچەند ئەفسەریڤکی بالا، ئەو شەوێ دەبوايە ئیمزای خۆم بخستایەتە سەر کاغەزەکان، ھەموو گیانم دەلەرزى... جیگایەک نەبوو پاکى تۆی تیاھەلگرم، تۆ خۆت ھیچ لەپاکى خۆت نازانیّت، وەک مندالیڤک کە ھیچ لەپاکى خۆی نازانیّت... گەر تۆشم بەھینایەتەو وەکو ئەوانت لێدەھات وندەبوویت”.

بەنا ئۆمیدی و سەرزنشتیڤکی قوولەو گوتم «ئاوہا کەواتە دەتوانی پزگاربکەیت و ھیچت نەکرد، دەکرا نەھیلڤیت بیستویەک سال لەو سەحرايەدا بپژیم و فرامۆشتکردم. من ئەو سەحرايە کردمى بەلم، لمیڤکی پووت، لمیڤک بەھیچ شتیک کۆناکړیتەو». گوتى «نا، ئەو دەم نەمدەتوانی پزگارتبکەم، پزگارکردن شتیکە و بەربوون لەزیندان شتیکى دیکە، من دەمتوانی بەرتبەدەم، وا بکەم بگەپیتەو، بەلام

تۆ يەككىك نىست لە ئىمه ... تۆ دەبايە نەگە پىتتەو وە ناومان ... دەبىت تەنهابىت ... نازانم تىمەگەيت ياخود نا؟ بەلام تۆ دەبىت تەنهابىت، دەزانم حوكمىكى سەختە، نازادىيەكى گرانە، بەلام گەر تەنھا نەبىت ھەموو شتىكمان لە دەستە چىت”.

بەكورتى يا قوبى سەو بەر دەبوىست، من و ئەو لەو گۆشكە سەوزەدا پىكەو وە بژىن، پىكەو وە خەرىكى حىكەت بىن، پىكەو وە ھەزاران سەعات قسە لە سەر گەردون و ئاسمان و مردن و خودا بگەين، ئەو لە سالانى شۆپشدا كاتىكى زۆرى بۆ زىندەگى و ژيانى خۆى تەرخانكردبوو، لەدواى پاپە پىنىش ھەموو لەزەتەكانى دونىاي تاقىكردبوو وە . ئەو ھەموو عومرى خۆى بۆ حوكمكردنى دونىا تەرخانكردبوو، بەجۆرىك كاتى نەبوو بوو بىر لە ماھىەتى بگاتەو ... ئەو واھەستىدەكرد ھەموو پوكەشەكانى ژيانى ناسىو ھەبىتەو ھەبىتەو بگات بەجەو ھەبىتەو ماناى.

ئەو ماو ھەبىتەو من لەو خانووە سەوزەدا ژيام، ھەستم بە ئازادى نەكرد ... زۆر ئىواران دەھات، پىكەو وە دوو كورسىمان دەبەردە ناو دەرختەكان، لەگەڵ ئەو ھەبىتەو ھەبىتەو ھەبىتەو ھەبىتەو ھەبىتەو، بەلام دانىشتنم لەگەڵ ئەو دا لەزەتەكى گەورە ھەبوو. من لە سەحرا فەترى جۆرىك لە دنىايى بوو بووم ... ئەو ھەبىتەو ھەبىتەو ھەبىتەو ھەبىتەو ھەبىتەو، لەگەڵ ئەو ناكۆكىيە سەيرانەى ناويدا، لەگەڵ ئەو سىما جىاوازانەيدا، لەگەڵ ھەموو پەشۆكانىكىشدا كە دروستىدەكرد، شتىك لە دنىايى دەدامن، دنىايەك سەرجاوەكەيم بۆ نە دەدۆزرايەو . ئەو ئەو باو ھەبىتەو تىبا سەوزەكردم كە من كە سىكى پاكەم، دوورىم لە كارەسات و جەنگەكان خاوين پايگرتووم . ئەو دەبوىست ئەو پاكىيە بگەينە شتىكى ھەتاهەتايى، خەلوەتەك دروستبگەين، ھەردووكمان ئىلھامى لىو ھەبىتەو ھەبىتەو . جار دواى جار كە دەگەپايەو، زياتر ھەبىتەو

له ھېمنی و بیرکردنه و ده کرد... خودی ئه و ماله سه و زه جه نه تیک بوو بۆ
بیرکردنه و. نا... منیش ده زانم له دواي پاپه پینه و سه رۆک و وه زیر و
سیاسه تمه داره کان، ئه وانه ی له ده فته ری سیاسی حیزیه کاندای کارباندیه کرد
هه موو خه لوه تی تاییه تیان دروستده کرد، هه موو میوانخانه ی خۆیان
هه بوو، شوینی خۆیان له شاره کان و ده ره وه ی شاره کان هه بوو، به لام
ئه و خانوو نه یشته جی و نارامگایه کی تاییه ت بوو له نارامگاکانی ئه و...
من دواتر زانیم ئه و ده یه ها جیگای دیکه شی هه یه، ئه و چه ندین
شوینی تری هه یه... ئه و وه ک هه موو سه رکرده کانی دواي پاپه پین
وه ک پاشاکان ده ژیا، به لام هه ندی شه و ترسیکی له ناکاو، پرسیاریک
که وه لامی نییه، نازاریکی سه ختی ویزدان هه لیده گرت و به په شوکاوی
ده هات بۆلای من... ئه و منی دانابوو تا هه ر کاتیک ده نگي جه سته و
ویست و ناره زوووه کانی نارامبوونه و، هه ر کاتیک پۆخی هاته قسه بیته و
شتیک له منه وه فیڕبیته.

من بۆ ئه و شتیک بووم که سی دیکه نه یبوو، شتیک هه یج
سیاسه تمه داریکی دۆست و هه یج هوکمداریکی دوژمنیشی نه یانبوو،
پۆخله به ریک نازانیته له و سالانه دا چی بووه، که سیک زارده کاته وه
قسه له سه ر لم و نه ستیره و باو بیده نگي ده کات. ئه و نه یده ویست
ته نیا ده سه لات و هیز و له زه ته کان مولکی خۆی بن، ده یویست جوانی
و پاکي و حیکمه تیش بکاته مولکی خۆی. من دره نگ زانیم که
ئه و ده یه ویست هه موو شته کان بۆخۆی بن... هه ر شتیک نه یبروایه
به به شتیک له و شتانه ی ئه و پکیفیانه ده کات، فره مووشیده کرد. ئه و ته نیا
جه نگاوه ره کانی نه ده کپی، ته نیا وه زیره کانی نه ده کپی، ته نیا ئه رزه و
شه قام و خانوو به ره جوانه کانی نه ده کپی، ئه و به دریزی ئه و سالانه ی
دواي سه رکه و تن هه موو شتیکي برده بوو بۆ خۆی، بۆ هاوڕیکانی. خودایه
چ سه ره وتیکی سه یری هه بوو، پیاوه شاعیره کان و ژنه شاعیره کانیشی

کړېوو... پياوړه په يکه رتاشه کان و ژنه نیکار کښه کانیښی کړېوو...
 نه د نازه یاره کان و مه لای مژگه وته کان... باغی هه بوو ته نیا بڼ بولبول،
 باغیښی هه بوو بڼ جنسی دیکه ی بالنده کان... باغی هه بوو ته نیا بڼ
 شه راب و مه سستی، باغیښی هه بوو بڼ سه ما، کڅشکی هه بوو بڼ خوی
 و هاوړیکانی، بڼ داوه تی نه فسانه یی که هه موو خوار دنه سهیره کانی
 د دنیا ده هاتنه سر سفره ی. له و ناو ده ده ندی سات ده هاته پښی
 که تیا یدا له هه موو شتیګ بیزار ده بوو، نه و کاتانه سوار ماشینه که ی
 ده بوو و ده هات بڼ لای من. نه و شه وه ی که پیمگووت ده مه ویت بڼوم
 و دنیا ببینم، بیتنه وه ی هیچ بلایت به هیمنی گووتی "ناتوانیت... من
 و تو لیږ ده پیر ده بین و ده مرین".

من له سه ره تای به هاره وه تا کوتایی هاوینیک ی زور گرم له و مال ده
 ژیم، پړپړو له سه دان کاسیتی فیدیوی هه مه چه شنه. له هه زاران کتیب.
 له خوار دنی هه مه په نگ که خوم پوژانه ناماده مده کردن. به لام ده مویست
 بڼومه ده ری. شه ویک چه ندین بار ثاره زووی نازادی خوم بڼ یاقوب
 به یانکرد، به دلته نگیه وه گووتی "تو باوه پرت به م هیمنیه هه یه؟...
 ها پیمبل ی، تو واده زانی گه ردون هه مووی نه م هیمنی و موسیقا و
 نارامیه یه؟ تو له م ژور ده گوئی له ده نگی بالنده کان ده گریت و پیتوایه
 ده گریت هیچ که سیکی تر ناوه ها شاهانه بژی؟".

من قسه کانیم پیږی و گوتم "یاقوبی دوست، من بیستویه ک ساله
 له هیمنی و بیده نگیدا ده ژیم... نا پیمه لئ من شاهانه ده ژیم، تا
 بیده نگی هه بییت من دیلم... تا نه نارامیه بیسنوور و گه ردونی و
 بیقه راره له ده ورم بییت من دیلم... یاقوبی سنه و بهر... نه وان منیان
 له ناو بیده نگیدا زیندان کرد... من زور بیرم لیکن ده وه، نه وان نه
 نه شک نه جی منیان دا، نه لیان پر سیمه وه، سزا که یان نه وه بوو هه تاهه تایه
 له بیده نگیدا بژیم... تا بیده نگی هه بییت من دیلم". له نا کاو وه ک

پاستییەکم پێبۆت کە نامەوێت تێیگەم، کەمێک دەنگی بەرزکردووە و گوتی "بەلام تۆ دیلی چی بوویت... دیلی شەو بوویت، دیلی بیابان، دیلی گەردون، دیلی ئەو ئەستێرانی ھەمیشە کاتت ھەبوو سەیریانبکەیت... موزەفەری سوێدەم، من شەویەک لەگەرمی جەنگدا، لەگەرمی خوێنڕشتندا، ھێزەکانی خۆم بەرەو بەرزاییەک دەجوڵاند، لەو کاتەدا سەرم بەرزکردووە و ئاسمانم بینی... ملیۆنەھا ئەستێرەم بینی... بچوکی خۆم بەراورد و بەرامبەر بەگەردون بینی... شوێنی خۆم لەناو ئەو دنیایەدا بینی... ئەوکات بیرمکردووە من سالەهای سالە ئەستێرەم نەبینیوە... سالەهای سالە کاتی ئەوەم نەبوو بیر لەئاسمان بکەمەو... سەیری مانگ بکەم... نا... ئەو ساتە تێگەیشتم من نیوەی ئەم جیھانەم دۆڕاندووە... من عومرم دەروات و کاتی ئاوردانەوێ نێبە لەو شتانەی لەسەر ئەم شەپ و کوشتارەوێ... ئەو شەو سەری خۆم دا بەبەردێکدا و ھاوارمکرد "چ وشەیکەکی ساختە و بێمانا و فێلبازە وشەی دنیا"... موزەفەری سوێدەم ئەو شەو ئێمە جەنگمان بردووە، بەلام من دۆڕابووم... بەجۆریک دۆڕابووم ھیچ وەخت پێشتر بەزینی وام بەخۆمەو نەدیوو... نا نامەوێت بدۆڕێم. شەویەک بیرم لەوەکردووە خەڵوەتێک دروستبکەم... خەڵوەتێک لەجیگایەکی کدا بتوانم ھەموو شتەکان لەیادبکەم و خۆم تەرخانبکەم بۆ لەزەت وەرگرتن لەشەو و بێدەنگی و سروشت... شوێنێک بمگیرێتەو سەر شوێنی خۆم، وەک ئادەمیەکی بچوک لەناو گەردونێکی گەورەدا... تۆ خۆشەختیت... ئێمە ھەموو دیلبووین، بەلام تۆ بەختەورەترینمان بوویت... موزەفەری سوێدەم تۆ تێناگەیت چەند قورسە من بتوانم بێمەو بەئادەمیەکی بچوک لەناو گەردونێکی گەورەدا... موزەفەری سوێدەم فێرمکە چۆن بێمەو بەئادەمیەکی بچوک، چۆن بگەرێمەو سەر ئەسلی خۆم؟".

تا دەمەم قسەکانیم لەبیرناچیتەو، ئەو دەیویست بچیتەو سەر

نه سلیک که هه سستیده کرد لییزه وتکراوه، به لام تاکه شستیکش بوو نهیده زانی چون دهستی بگه ویتته وه. نهو دهیتوانی هه موو شستیکی هه بیت، هه موو شستیک، به لام نهیده زانی چون نهو شتانهی له ناو خویدا له ده سستیداوه به دیبه پینیتته وه. من نیستا که له م شهوی پرئه سستیره به دا نه م چیرۆکه بۆ ئیوه ده گێرمه وه، له کاتیکدا گویمان له شه پۆله کانی ناوه، سویندتان بهو شه پۆلانه بۆ ده خۆم که یاقوبی سنه و بهر له سه ره تای سه ره تاوه ده یویست خۆی له هه موو شته کان ئازاد بکات، ده یویست شته زیاده کانی ژیا نی فریبدات و وهک زاهیدیک بژی، به لام نهیده زانی چون. پۆزیک به شکسته وه گووتی «موزه فرهی سو بدهم، فیرمبکه چون وهک دیلیک بژیم، چون وهک ده رویشیک سهرانشین بژیم... فیرمبکه بتوانم دور له ده سه لات و سامان و له زهت و ئافرهت بژیم، فیرمبکه». سویندتان بۆ ده خۆم له سه ره خۆ دانهوی و دهستی ماچکردم و فرمیسکه گهرمه کانی پژانه سه ره ده ستم و گووتی «نهی دۆست... فیرمبکه... فیر». نهو هه موو سالانهی من یاوه ریووم ساتی وه ها پاستگویی لینه دی بوو. من پیمگوت «یاقوب، من ناتوانم هه چت فیریکه م، سالگه لیک دوورودریژی ته نیایی ده توانیت نه وهت فیریکات نه وهک من. من ناتوانم نه وهت فیریکه م، من خۆم فیرنه بووم، ماوه یه کی زۆریش به هه موو توانای خۆم شه پم له گه لدا کردوه، نه مو یستتوه بهو جۆره بسم. سالانیکی دوورودریژ هه ز و ئاره زوو له ناوه وه ده یکو شتم، یاقوبی سنه و بهر تۆ لهو عه زابه گهره یه تینا گه یه که سال دای سال بیر له بینینی گولیک ده که یته وه، له زیندانیکدا داده نیشیت له ناوه پراستی ده ریایه کی بیسه رویی لمد و به خه یال ده ژیت، به خه یال سیو ده خویت، به خه یال هه نار ده گریه به ده سته وه... شه وان هه یه هه موو ژیا نی خۆت ده گورپته وه به بۆنی هه ناریک، یان نیوه شهو له خه و پاده چله کتیت و ده بینیت ژووره کهت پرپووه له بۆنی هه رمی، به ده م و پینه وه هه لده سیت

و بیرری ئاو ده‌که‌یت ... سه‌یترتین شت له‌سه‌حرادا ئه‌و ده‌به‌ی ئاوه‌یه‌که به‌ئنده‌هینن، به‌و ئاوه‌دا ده‌زانیت دوتیا ماوه، به‌و ئاوه‌دا ده‌زانیت که دوور له‌تۆ ده‌ریا هه‌یه، شه‌پۆل هه‌یه ... یاقوب بیه‌ینه پێشچاوی خۆت، من هه‌موو پۆژیک به‌ر له‌وه‌ی قومیک ئاو بخۆمه‌وه به‌سه‌عات بۆنده‌کرد، کئ ده‌لێت ئاو بۆنی نییه، چ که‌مژه‌یه که ده‌لێت ئاو بۆنی نییه، من له‌گه‌ڵ ئه‌و ئاوه‌دا بۆنی هه‌موو دونیام ده‌کرد، بۆنی ماسیم ده‌کرد، هینده قسول بۆنده‌کرد ده‌گه‌یشتمه سه‌ر شاراوه‌ترین و نه‌ینیتترین بۆنه‌کانی ئاو ده‌ریا ... سه‌له‌های سال ئاره‌زووه‌کانت ده‌تکوژیت، تا پۆژیک دیت تیده‌گه‌یت ده‌توانیت بیهیچ بژیت، تیده‌گه‌یت سه‌رتاپای ئه‌و شتانه‌ی حه‌زت لیانه سه‌رابن، تیده‌گه‌یت قورسای شته‌کان له‌قوولایی خۆتان، ئه‌وه ئه‌و ساته‌یه که ده‌توانیت ئیتر بیر له‌ئاره‌زووه‌کانت نه‌که‌یته‌وه، ئیتر ده‌بیت خه‌یاله‌کانت به‌شیوه‌یه‌کی دی دروستبکه‌یته‌وه ... یاقوب ساتیک هه‌یه نازانم که‌یه، نازانم له‌ چ ویستگه‌یه‌کی ئه‌و هه‌موو ژان و ته‌نهاییه‌دایه، ساتیکه زیندان و خه‌لووت به‌جۆریک تیکه‌لده‌بن ئیدی بۆت جیانا‌کرینه‌وه، ئیتر نازانیت تۆ دیلیت یان ده‌رویشیت، له‌نا‌کاو له‌هه‌موو شتیک نازاده‌بیت له‌ هه‌موو قورساییه‌ک، قورسای ژیان خۆی نه‌بیت ... من ناتوانم که‌س فیرکه‌م، ئه‌و ساته‌چیه و چۆنه ... ساتیکه زمان تیا ئیشناکات ... وه‌سف نا‌کریت، به‌لکو وه‌ک پۆشنا‌یه‌ک له‌ناوه‌وه هه‌لده‌قولیت.

به‌دریژای ئه‌و کاته‌ی من قسه‌ده‌کرد ئه‌و ده‌ستی گرتبووم و ده‌گریا، ئه‌و له‌به‌رده‌مدا چۆکی دادابوو و سه‌ری خستبووه سه‌ر ده‌ستم و فرمیسک به‌سه‌ر پشه‌سپییه‌که‌یدا ده‌هاته‌خوارێ و ده‌یگووت «فیرمبه‌که ... فیر». پیم سه‌یربوو ئه‌و دیلیتی منی له‌نازادی خۆی لا باشتربوو. من ئه‌و کات به‌ته‌واوه‌تی نه‌مه‌زانی چیه، هیچ شتیکی ته‌واوه‌تی له‌سه‌ر خۆی و نه‌ینیه‌کانی پینه‌گووتبووم. نه‌مه‌زانی ئه‌و چهند که‌وره‌یه ...

بەلام دۇنيا بوم بىزارىيەكى قوۋلى لە دۇدايە . من نامە وىت سويندتان
 بۆ بخۆم، بەلام دۇنيا تاندەكەم كە ياقوبى سەنەبەر دەيوست شىتىكى
 تر بۆ خۆى سازىكات، شىتىك لە ھەموو قورسايىھەكان ئازادىيكات... ئەو
 لە ئەستىرەيەك دەچوو بە كىشىكى مەزنتەر لەكىشى خۆى باركرابىت،
 ئەستىرەيەك شەكانى سەرى بەرى درەوشانەوھى لىيگرن . ئەو كاتەى
 من بىنىم باوھەرى بەھىچ شىتىك نەبوو، دەيوست پارچە پارچە ژيانى
 خۆى ئاسانبات تا ئەو پۇشنايىھى لەناوھەيەتى دەرکەوئىت، ئەو شەوھ
 كە نوشتاىەوھ دەستى ماچكردم پىمگوت ”ژيان پۇشنايىھەكە لەناو
 سندوقىكى داخراودا، ئەو سندوقەش دەشىت لەناو كۆمەلىك سندوقى
 دىكەدا يىت، ھەركات ويستت ژيان دەرکەوئىت، دەيىت لەتارىكيىھەوھ
 دەريپھىنىت، ھەموو ئەو بەرگ و پۇشاك و تويكلانەى لىداماليت... ياقوب
 من نازانم تۆ چىت و چىت ھەيە... بەلام لەشى خۆت كەمىك سوكىكە...
 بارە قورسەكانت دانى، زىرە زۆرەكەى كۆلت فرىدە و مەلەكە... ئەو
 شەوھ تا ماوھەكى درىژ توند دەستەكانى گرتبوم و دەگريئا، من
 باوھەرم بەفرمىسكەكانى كرد، دواچار گوتى ”دەمەوئىت سەرلەنوئى ژيان
 دەستپىيكەمەوھ، بەلام بەجۆرىكى تر و لەشوينىكى ترەوھ... بەلام
 ئەفسانەيە، ئەفسانە، خەيالىكى پوچە، وانىيە... خەيالىكى بىسود و
 پوچە، ناكريت لەسەرەتاوھ دەست پىيكەينەوھ، موزەفەرى سوبەدەم
 دەكرىت لەسەرەتاوھ دەستپىيكەينەوھ؟“. چاوھەروانى ئەوھى دەكرد
 پىيىلېم بەلئى، بەلام بەساردى يەكىكەوھ بىيەوئىت دلى ئەويتەر بشكىنىت
 گوتىم ”نازانم تۆ لەچى پادەكەيت... نازانم، بەلام كەس ناتوانىت
 لەسەرەتاوھ دەستپىيكاتەوھ، ھىچ خەلۆەتتيك مرؤف لەدۇنيا ئازادناكات،
 من بىستويەك سالى لە لىدابوم و دۇنياش ھەمىشە بەدوامەوھبووھ...
 بەئارامى پىكەنىم و دلپەقەنەتر گوتىم ”ھەمىشە شىتىك ھەيە، بەرەو
 دوا دەتگىرپتەوھ... شىتىك لەتواناي مرؤف گەورەترە، ياقوبى من لەو

سەھرايەدا يەك شت فېرىسوم، ئەۋىش ئەۋەيە، مەۋف گيانلە بەرىكە نابىت شتەگەۋرەكان لەبىرىكات. بە دەم ژانىكى گەۋرەۋە گوۋى "تۆ لەخۆت پاتنە كەردوۋە، تۆ لەخۆت ھەلنە ھاتوۋىت، تۆ لەجىگايەكى تەنك و لە ليخناۋىكى بچوكى ژيانەۋە بەرەۋ جىگايەكى قوۋلتەر مەلە تەكردوۋە".

مەلە مەيزىۋو دەمزانى زىندان و سەھرا منيان گۆرپوۋە تە سەر مەلەۋانىكى گەۋرە، بەلام ئىستا كە ئازاد بوۋم، نەمە زانى چىبەكم، ئايا تا ھەتا ھەتايە لە بنى ئەۋ دەريا قوۋلتەدا بەيئەمەۋە يان بىمە دەرى. ياقوب دەيوۋىست لە تەك مەندا بىتە ناۋ ئەۋ دەريايە، دەيوۋىست مەن نەيە مە دەرى و دەستى ئەۋىش بگرم بەرەۋ قوۋلايىە بىقەرار و بىكە نەرەكان، بەلام لەگەل ھەموو ئەۋ ئارەزۋوۋ قوۋلتەدا كەپوۋە و بىدەنگى و تەنھايى و خامۇشبوۋن ئاراستەيدە كەردم، دەنگىك لەناۋەۋە بەرەۋ دۇنيا بانگەيشتىدە كەردمەۋە، پەرسىارىك كە ھەرگىز نەمتوانىۋە لىپراكەم، پەرسىارىك ھەردەم بەرەۋ دۇنيای دەيگىرەمەۋە ئەۋەبوۋ "سەرياسى سوبەدەم لەكوۋىيە؟ لەكوۋى؟".

ئەگەر سەرياسى سوبەدەم نەبايە ژيانى مەن بەجۆرىكى دىكە دەبوۋ، مەن لەقوۋلتەرىن و تارىكتەرىن شوۋىنى ژيانەۋە ھاۋارىكەم دەبىست، ھاۋارىكى گەۋرە. دەنگى گريان و پارانەۋەۋە مردنەكەم دەبىست، لەخەۋنەكانمدا ھەرچارە و بەجۆرىك بانگىدە كەردم، ھەندىجار ھەستەمە كەرد يەكەك لەپەشەبايەكى دۈۋرەۋە، لەناۋ توفان و بارانىكى بىمروۋە تەۋە بانگەمەكات، ھەندىجارىش ھەستەمە كەرد لەناۋ گىزەلۈكە يەكى لەمەۋە. دەنگىك بوۋ ھەستەمە كەرد توفان دەبىيات، ھەندىجارىش ھەستەمە كەرد تىنۋىتى دەيخەنكىتەيت، يەكەك بوۋ مەن ھەرگىز پوخسارىم نەدەبىنى، تارمايەك بوۋ ۋەك ئەۋەي لەتارىكىدا لەپەشت پەردەيەكەۋە ۋەستابەيت، دەنگى لەۋىنەكەي دۈۋرتىۋو، ھەندى شەۋ دەنگەكان ۋادەھاتنە گوۋىم ۋەك ئەۋەي قەرىشكەيەك بىن لەبنى دۆزەخەۋە، ھەندى جار لەبرى يەك

کەس، سەدان کەسم دەبینی، بۆنی خۆینم دەکرد. بۆنی هەناسە ی
سووتاو... هەر جارێکیش لەخەو هەستابامایە سەریاسی سوێجەم
بیردەکەوتەوه.

مردنی سەریاسی سوێجەم ئەو ئارەزووی تیا بزواندم سەر لەو
دەریای لەم بەینمەدەری.

ئیدی شەویەک بە یاقوبی سنەوبەرم گووت من دەپۆم و دەمەوێت
دوینا ببینم.

ئەو پۇژەي محەمدى دىلشوشەيان لەناو خەراباتى شوشەستانەكەى
خۇيدا دۆزىيەو، ئىدى ئەو خوشكانە ناوبانگىكى گەرەيان پەيداكرىد و
ژيانىشيان سەر لەبەر گۆپدرا، بەو دەا ھارپى و دۆستى راستەقىنەيان
كەمبوو، ھەفتەيەك دواتر ھەوالى مردنەكەيان زانى. نيوەپۇيەكى
باران بوو، سلىمانى گەرە بەخۇى و پاسەوانەكانىيەو ھەت،
لەدواى ئەو خوازىتتىيە سەيرەى بەربەيانەو ئىدى نەيانىنىبوو ھە.
كىژەكان ونبوونى لەناكاوى محەمدى دىلشوشەيان بەھىند نەگرتبوو،
ھەردووكيان لەو باو ھەدابوون، ئەو پياوانەى لەناكاو دەردەكەون،
لەناكاویش وندەبن، ئەوانەى توفان دەيان ھىنن توفانىش دەيانبات.
سلىمانى گەرە كە ھەرگىز مردنى كۆرەكەى بىرناچىتەو، بەخۇى
و مشكىيە شىن و كەپووە كىووى و ددانە زىو ھەكانىيەو، بەو
لاجانە سىپىيەدرىژانەو، بەو كۆلەبالە باكورىيە زەردباو ھەدابەزى
و پوخسەتى ھاتنە ژوورەو ھەى خواست و لەھەمان ھۆلى سارد و
چكۆلەى بەربەيانى خوازىتتىدا لەسەر ھەمان كورسى دانىشت. لاو لاوى
سپى ھەر بەسەرەنج تىگەيشت محەمدى دىلشوشە مردووە، سالانىك
دواتر كە لەبەر تەختە پەشىكى بچوكدا و لەنزىك گەرماى كورەيەكى
داگىرساوى زستانەدا باسى ئەو ساتەى دەكرد، دەگريا. بەلام ئەوى
كات كە مردنى ئەو كۆرەى لەدەيد و ھەناسەى ئەو پياو ھەدا خوئندەو،

سهرسام وهستا و هيچى نه كرد... سَلَيَمانى مه زن به خودايه كى كئوى ده چوو تازه له چياكانه وه هاتيته خوار، پوخساريكى توكنى هه بوو، له بهر تووك به نه ستم ده موچاوى ده بينرا، نئوگوچكه و سهر كه پووشى تيسكى ره شىبون... دياربوو چه ندين پۆژه نه خوى شتوه، نه ريشى تاشيوه و نه پيكه نيوه. ئه و هاتبوو پيشنياريكى چكۆله و سه يري پيىبوو كه له وه بهر نه بيسترابوو. به هيمنى هه والى مردنى محمه دى دلشوشه ي پيگوتن. چاوه پوانى نه ده كرد خوشكه كان به رزين و بگزين و شيتانه شيوه نيكه، ئه و له گه ل سبه ي يه كه م به يانيدا تيگه يشتبوو كه چاوى ئه و دوو خوشكه له چاوى دوو بالنده ي ييباك ده چيت. سَلَيَمانى مه زن هاتبوو تا به لاولاوى سپى بليت، ئه و ناماده يه موچه يه كى مانگانه ي بۆ بپريته وه به مهرجيك هه موو هه فته يه ك پۆژيىك بچيته سهر گوپى محمه دى دلشوشه. دوا ئاواتى نه وه بوو كوپه كى له كۆپه كه دا ئاسووده بيت. ئه و پۆژه به لاولاوى سپى گووت "به لى محمه دى دلشوشه مرد... نا وامه زانن من ئه و ناوهم ليئاوه، من له هه موو كه س كه متر ده مناسى، من و ئه و به يه ك غه رييبووين... پۆژگاريكى سه يره باوكان به كوپه كانيان نامۆن. مردنى مردنيكى سه يربوو، ناسكترين دلى هه بوو له م هه ريته دا، هه موو خه لك ده لئين گوناھى تۆيه، ده لئين جورمى نا په وای لاولاوى سپيه، به لام ده زانم گوناھى تو نيه، ئه و دليكى هه بوو به رگه ي هيچ شتيكى نه ده گرت، هيچ شتيك، ئه و ده بايه وا ناكام، خيرا، بيتانا بمریت... دليكى هه بوو پوونتتر له هه ر ئاوينه يه ك، سافتر و سپيتر له هه ر شوشه يه ك، وه ك جاميكي ته نك و ناسكى شه راب به ده ست مه ستيكه وه له كوچه يه كدا سه رتاپاي هه لئووتان و ساتمه كردن بيت... دواچار كه بينيم ئه و پوخسارى ساقيه يه كى هه بوو، به پيال يه ك باده وه، به لام به كۆت و زنجير و پئوه نديكى

نۆرەو ھە دەست و قاچەکانیدا... کە بینیم زانیم دەکەوێت. وای
 چ پۆزگاریکی سەیرە، تیفەکان وەک باوانیان ناپوینەو... لەتۆوی
 گولێک گولێکی تر دەپوێت... لەھێلکەیی بالندەپەک تەپریکی تر
 دیتەدەری. من لێتان ناشارمەو، من پیاوکۆژبووم، مامۆستای مەرگ
 بووم، ھەرگیز نەمدەزانی لەسایەیی مندا مندالێک گەورەدەبیست لە
 ھیچ تاقیکردنەوێکی مردندا دەرنەناچیت... بەھەرھال نەمتوانی دوا
 ئارەزووی بۆ جێبەجێبکەم، ئەو دەیویست نەپێنێھەکی بۆ ناشرکراکەم
 کە چیتەر داوھەکانی لەدەستی مندا نەبوون؛ نەدەکرا ھیچ بڵێم،
 چونکە ژیان و مردنی پێوەبەندبوو. ئێستا ئەو لەوێیە، خەلکی
 ھەرگیز لەتۆ تێناگەن و لێتەناوێن... پانەھاتووم بۆ پەحم و بەزەیی
 بپارێمەو... پانەھاتووم. من لەو شاخانەدا پیریووم، شۆپش بەدوای
 شۆپش، شەپ بەدوای شەپ، ئێستاش ھیچ شتێک بەپێکی ناپوات،
 بەلام چەند پۆزە چاوە پاک و پوونەکانی لەپێشچاوم، وەک چۆن
 بەر لەمردنی شەوێکی تۆفان بەو ھەموو خوێن و باراناوێوە ھات و
 خۆی کرد بەمەجلیسمدا، چاوەکانی پێیدەگوتم، تۆ باوکیکی بێسوژ
 و بێدلیت، دەیگوت دلی من لەشوشەیی و دلی تۆ لەبەرد... شەوێک
 سەر سینەیی ھەمووی خوێن بوو، قژی وەک قژی قەلەندەرێک کە
 ھەموو تۆفانی دنیاای دیبێت، قەلەندەرێک لەئاویکی مەزنی دابیست،
 مەزنتەر لەھەر ئاویک کە من لەزیندەگیمدا بینیم... یەکیک داوای
 گەوھەرێک بکات لەدەرەوێ دەستی ئێنسان، گەوھەرێک بەمن
 پاوناکرێت. لاوڵوی سپی، من ھەردەم باوھەم ھەبوو دنیاھەکی
 تر لەودیو مەرگەو ھەیی، لەگەڵ ھەموو خراپییەکانمدا باوھەم
 بەژیانیکی تر ھەیی دەکەوێت ئەودیو ئەم ژیانەو، جۆرە پڕوایەکی
 وا بۆ ھەموو بکوژ و پیاوکۆژان ئاسوودەیی پێیە، جاران دوای ھەموو
 کوشتوبڕییەک، وەک شێت دەکەوتمە شاخ. چ شتێک لەو بەدتر

نييه ههستبكهيت كۆتاييت بۆ كهسيك داناه، كۆتايى وشهيهكى قورس و پهزاگرانه... باوهپم به دونياهكى ترهينا تا ههستنهكم نهوانهئى له بهرهدهستى مندا مردن زيندوونابنهوه... باوهپم بهوههينا قوربانىيهكانى خۆم له زيانتيكى ديكه دا دهبينمهوه، نهوان كۆتاييان نههاتوه، هيچ كهس كۆتايينايت، هيچ شتيك كۆتايينايت... لاولاوى سڤى تۆش له دونياهكى تردا محهمدى دلشوشه دهبينتهوه، دلنيام ئيستا له ويوه چاوهپي شتيكه، ههستدهكم مردووهكان له ئيمه زياتر چاوهپواندهكن... ئيستا چاوهپوانمانه، نهوان بههمان نهو سۆزهوه دهزين كه له گهل خوياندا دهيبه... لاولاوى سڤى من موچهيهكت بۆدهپرمهوه، ههموو ههفتهيهك يهك ساعات بپۆره سهه گۆرهكهى... يهك ساعات و هيچى تر". دوو خوشكهكه بهدرئايى گوئياندهگرت و هيچيان نهدهگووت، كه نهو له قسهكانى تهواوبوو، شادهرياي سڤى بهحهسرهتهوه گووتى "نهمانزانيوه محهمدى دلشوشه مردوه، سهههخوشيت ليدهكهين و خودا ليخوشبيت و سههبوريتبداتهوه، بهلام باوكى محهمد نهو شهويك هات و چهند جاريك هاواري له ئيمهكرد و ئيدى نهگهپايهوه، هاتهحهوشهكه و ئيمه دههركامان نهكردهوه، چونكه قهول نييه له ئيتوارهيهكى درهنگدا سڤى ئافرهت دههركا له غهريبهيهك بكنهوه، نهو يهكهم جار له پۆزى لافاوهكه دا دهركهوت، نهو پۆزيش گهر لافاو نهبايه دههركامان نهدهكردهوه، بهلام لهكاتى لافاودا خهلكى دهبيت يارمهتيدهرى يهك بن... ئيمه دوو كچيين شووناكهين... ههتا ههتايه شووناكهين، نهگهر بپياربيت ئاسمان بهسهه زهويدا بپوخيت و زههاوهندى ئيمه پايگريت ديسان شووناكهين، له گهل نهوهشدا من بهلاولاوى سڤى دهليتم گهر چوونى تۆ بۆ سهه گۆرهكهى دهتوانيت ئاسوودهيبكات... بپۆ... بپۆ... من نايام بهپيگر له پيگاتدا". لاولاوى سڤى بهترسهوه گووتى "بهمهرجيک

تۆش له‌گه‌لمدا بێیت... به‌بێ تۆ ئا‌پۆم، من سه‌ره‌قه‌برانم نه‌بینیوه...
تۆش وه‌ره‌ له‌گه‌لمدا».

دوو خوشکه‌که‌ ئه‌و دوو نه‌هریمه‌نه‌به‌وون که‌ وه‌سفیانده‌کردن،
کاتی‌ک ده‌که‌وتنه‌ قسه‌کردن، که‌له‌ک پرشنگ و جوانیت تیا‌ده‌بینین.
ئه‌و پۆژه سلێمانی مه‌زن که‌میک ئاسووده‌ له‌و ماله‌ چووه‌ده‌ری،
که‌سانیک سه‌یریان لێ‌ده‌هات باوکی‌ک به‌و چه‌شنه‌ له‌گه‌ل بکوژی
کو‌په‌که‌یدا مامه‌له‌بکات، به‌لام سلێمانی که‌وره‌ له‌و باوه‌په‌دا نه‌بوو
لاولای سپی کو‌په‌که‌ی ئه‌وی کوشتبێت، ئه‌وه‌ی محمه‌دی د‌لشوشه‌ی
کوشت نازکی ئه‌و دونیا شوشه‌بیه‌ی خۆی بوو که‌ به‌رگه‌ی بچوکت‌رین
گێژه‌نی نه‌ده‌گرت.

پۆژی‌کی با‌په‌ش بوو، جوان‌ترین جلی سپی خۆیان له‌به‌رکرد و
پۆیشن بۆ سه‌ر گۆپی محمه‌دی د‌لشوشه‌، «با» ق‌ژیانی له‌گه‌ل خۆیدا
بۆ دوور‌دوور ده‌برد، که‌ به‌و جلانه‌وه‌ له‌ناو گۆپه‌کاندا ده‌رکه‌وتن
گۆپه‌ستانه‌که‌ ته‌واو خامۆش و چۆل بوو... گردێک بوو به‌هه‌زاران
کێله‌وه‌، په‌شه‌با به‌شیوه‌یه‌کی د‌پنده‌ گه‌م‌ی به‌هه‌موو شته‌کان ده‌کرد،
بۆنی مه‌رگ ده‌هات، مه‌رگی‌ک که‌ «با» ئارامی و ئاسووده‌بیه‌ مه‌زن
و بێکه‌راهه‌که‌ی خۆی لێ‌سه‌ندبووه‌وه... «با» مردووه‌کانی ده‌جولاند،
هیچ که‌س به‌قه‌برستانه‌که‌وه‌ نه‌بوو، هه‌ردوو خوشکه‌ سپی پۆشه‌که‌
به‌ ئارامی چوونه‌ سه‌ر گۆپه‌که‌و به‌ده‌نگی‌کی کز که‌ هیچ که‌س
گو‌ی لێ‌نه‌بوو به‌مردووه‌که‌یان گووت «بمانبوره». هه‌ردووکیان له‌
شوینه‌ سارد و زه‌مه‌هریریه‌یه‌کانی پۆحیاند خۆیان به‌بێگونا‌ه ده‌زانی،
به‌لام له‌و جێگایانه‌دا که‌ سۆز و به‌زه‌ییان شه‌پۆلیده‌دا هه‌ستیان
به‌ گونا‌هێکی بێته‌ندازه‌ گه‌وره‌ده‌کرد. ئه‌و پۆژه پێکه‌وه‌ له‌سه‌ر
گۆپه‌که‌ی ده‌ستیان به‌گۆرانی گووتن کرد... له‌گه‌ل سه‌دای ده‌نگی

نه واندا ئاسمان تاريك و گۆرپه كان ئارام تېرىۋىنە، پېدە چوۋ لەمىز بېت
 ھىچ كەس لەو گۆرستانەدا گۆرانى نەگوتىت. كە تەواۋىيۈن
 ھەستىيان بەئاسودە يىپەكى قوۋل كىرد، ھەستىيان بەكزىۋىنى باۋ
 ھىمنى ئىۋارە و كېى و مەستى درەختە كان كىرد، شتىك لە ھەۋاى
 گۆرستانەدا گۆرپەدا، پاش ئىستىكى زۆر كورت لە ناكاو لە نەبەينى
 گۆرپە كانە، لە پشت يەك كىك لە كىلە كانە، گەنجىك ھەستايە سەرپىن
 و گوتى "خانمان چ دەنگىكى خۇش و سىحراۋىتان پىۋە يە... من
 بەدرىزايى ژيانم گويم لە دەنگى وا خۇش و ئەفسونەۋى نەبوۋە، چ
 سەدايەك و چ نەغمە يەك و چ ئاۋازىك!!". دەرەكە وتنى ھىندە سەير
 و لە ناكاو بوۋ دوو خوشكە كە كەمىك پەشۋاكان و ماۋە يەكى ويست
 تا ئارام بوۋىنە ھە ھىمنى سەيرى چاۋى يەك يان كىرد و گوتىيان
 "سوپاس، زۆر سوپاس، بەلام ھەستىيانەن دەنگىمان ھىندە خۇش بېت".
 كۆرپە كە ھىمنى لەو دوو خوشكە سىپىۋشە نىزىك بوۋە ھە گوتى
 "من ناۋم سەرياسى سوبخەمە... لەو كاتە ھە گۆرانى دەلەن گويم
 لە دەنگىتە، قەم لە سەر دەنگ خۇشيتان نىيە، من لە ھە ۋەبەر زۆر كەم
 گويم لە دەنگى ئافرەت بوۋە، بەلام ئە ھە لە گەل مەلاكاندا دوو كچى
 ۋەك ئىۋەش لە سەر مردوۋە كان گۆرانى بلەن، چاكتەرە... پىتەنۋايە
 گۆرانى دللى مردوۋە كان خۇشە كات؟". شادەريا گوتى "نازانم
 گۆرانى مردوۋە كان بەختىار دەكات يان نا، ئەمە گۆرپى مەمەدى
 دلشوشە يە، دوو ھەفتە لە مەۋبەر مرد، عەشق كۈشتى، ئىستا ئىمە
 لىرەين تا داۋاى لىبوردنى لىبەكەين و كەمىك دلخۇشى بەدەينە ۋە...".
 ھە ۋە جۆرە سەرياسى سوبخەمە و خوشكە سىپىيە كان يەكتىر ياناسى.
 لە ئىۋارە يەكى پەشە بادا، لە سەر گۆرپەك، لە نەبەينى ھەزاران كىلدا.
 شەۋىك بوۋ ۋەك ئەمشەۋ باران و پەشەبا، ۋەك ئەمشەۋ كە پېدە چىت
 دەنگى دەريا نەھىلەت قەبەكەين... ئىستا نامەۋىت بەدرىزايى باسى

ئەو يەككى بېنىنەتەن بۆكەم، ھىند ھەيە ئەو پۆزەگەلەك خىرا تېپەرى، خوشكەكان لەترسى ئەوئى ئەبا دووبارە چىرۆكىكى دىكەى وەكو ئەوئى محەمدى دىلشوشە دووبارەبىتتەو، بىتەوئى دەرەت بەو كۆرەبدەن زۆر لەگەلىاندا بدوئىت بەخىرايى لەگەردەكە ھاتنەخوارى و ونبوون... ئەو پۆزە ئەو دوو خوشكە لەشتىك پاياندا كە دەربازى نىيە، بەلام ئەوئى پۆكەوت دروستىدەكات گەر بەشىك بوو لە چىرۆكىكى بىدەرەو دەرەست، چىرۆكىك كە قەدەر دەيچىنئىت، چەند بەرى پېنگرىت ھەمىشە لەشئوئى پۆكەوتى دىكەدا دووبارەدەبىتتەو. ئەو ئىوارەيە سەرياسى سوبدەم لە ئابەينى كىلەكاندا وەستاو بەزەردەخەنەيەكەو تەماشاي ئەو دوو خوشكەى كرد كە وەك لەچارەنوس پاكەن بەپرتاو دادەبەزىن.

يەكبنىنى سەرياسى سوبدەم لەگەل خوشكەكاندا بەشىكى پۆكەوت بوو، بەشىكىشى پۆكەوت نەبوو... ئەوئى دەبايە سەرياس بىتە ئەو قەبرىستانەو بچىتە سەرگۆرى محەمدى دىلشوشە پۆكەوت نەبوو؛ دىلشوشە يەككىك بوو لەنزيكترىن ھاوپىكانى سەرياس. بەلام ئەوئى لە ئىوارەيەكى پەشەبادا بىت و ھاتنى ھاوپى بىت بەدەرەكەوتنى دوو كىزى بالابەرزى سېپىپۆش، پۆكەوتبوو. سەرياسى سوبدەم ئەو زەمان لەو سەرەقەبراندا ھاوپىيەكى زۆرى ھەبوو، لەو تەمەنى گەنجىيەو ژمارەيەك لە ھاوپىكانى لەو گۆرستانەدا خەوتبوون، ھەندىكىيان لەو مندالانەبوون لە سەردەمانى پېش پاپەپىندا كۆزرايون، ھەندىكى دىشيان لە جەنگ و پىكدادانە پۆزانەكانى دواى پاپەپىندا. سەرياس و محەمدى دىلشوشە ھەردووكيان لە سەرەتاي دۆزىنەوئى نەيتى ھەرەگەرە ئىانياندا بوون. بەلام چ نەيتىيەك... چ نەيتىيەك؟ مەپرسن... تەكەتەن لىدەكەم لىگەپىن و مەپرسن. نا ئەمشەو غەم ناھىتەت قەبەكەم، سەيركەن ئاسمانىش دەئىتەت لە دلى مندایە

دەگری. ئاھ... ئەمشەو تۆفانەکانیش ناھێڵن قسە بکەین... دەریاش ئەمشەو لەسەر خۆی نییە... من چیتەر حەز دەکەم سەیری تاریکی و پەشیستی بیژنەندازە ی دەریا بکەم... لێمگە پێن... من ئەمشەو ئارەزوویکم نییە بەردەوام بێم... هەرچی پەيوەندی بەنهیانی سەریاسی سووبەدەم و محەمەدی دڵشوشەو هەیه بۆ شەویکی دی... لێمگە پێن با سەیری زۆلمەتی بیسنووری دەریا بکەم و بگیریم... خۆم لەگەڵ ژانی ئەم ناویدا پازەنم و بگیریم.

۷

شه‌ویک غه‌ریبه‌یه‌ک منی له‌و میوانخانه دوور و فه‌رامۆشه‌دا دۆزییه‌وه ... شه‌ویکی تاریک بوو گویم له‌کرانه‌وه‌ی له‌ ناکاوی په‌نجه‌ریه‌ک بوو، ده‌نگی شکاندنی هه‌ندئ شت، تیشکی چرایه‌کی ده‌ستی له‌خواره‌وه‌پا که‌وته سه‌ر په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌که‌م و له‌پشته‌وه له‌ناو دره‌خته‌کاندا سیبهری پیاویکی گه‌وره‌م بینى. یه‌کیک بوو شاره‌زا، ده‌یزانی له‌کوێوه دیت بۆ کوئ ده‌چیت. من پیموایوو ئه‌و کۆشکه سه‌وزه له‌جیگایه‌کدا یه‌ که‌س ده‌ستی ناگات، به‌لام ده‌رکه‌وتنى ئه‌و پیاوه ترس و گومانیکى کتوپری خسته‌دلمه‌وه، پیاویکی زه‌به‌لاح بوو، تا ئه‌و کات له‌ژيانمدا که‌سیکی دی وه‌ها گه‌وره‌م نه‌بینیبوو، کاتیک هه‌ستیکرد من له‌ویم به‌چریه‌یه‌که‌وه‌گووتی «تۆ کیت؟». من به‌ئارامییه‌وه به‌رابه‌ری وه‌ستام و گووتم «من که‌س نیم، تۆ کیت ... ئیره‌شوینی منه ... من شه‌ش مانگه له‌م ماله‌دا ده‌ژیم ... تۆ چ که‌سیکی، میوانیت یان پێگات ونکردوو ... دۆستیت یاخود بۆ شتیکی دیکه ده‌گه‌ریت؟» به‌خۆی و چراکه‌یه‌وه لیم نزیکبووه‌وه، من ئه‌و کات له‌قاتی سه‌ره‌وه‌ی ماله‌که‌دا له‌ژووریکى نیمچه تاریکدا ده‌خه‌وتم، که‌هاته‌مه‌ده‌رئ له‌سه‌ر پێلکه‌کان وه‌ستابووم و ئه‌ویش له‌سه‌ر یه‌که‌م پله له‌ دوانه‌ومی خواره‌وه به‌چه‌کیکی سه‌یره‌وه که‌پیشتر نه‌مبینیبوو وه‌ستابوو، له‌گه‌ڵ ئه‌و قه‌دو قه‌مه‌ته گه‌وره‌یه‌دا ده‌موچاویکی منداڵانه‌ی هه‌بوو، به‌رگیکی ئه‌فسه‌رانه‌ی له‌به‌ردابوو، سه‌رشانه‌کانی پریوون له‌نیشانه و

ئەستىرە . ھەستەمکرد نازانیت چىم ۋە لامىداتە ۋە ... نايە ۋىت ھىچم پىلەيت .
 بەدەنگىكى كەمىك بىزىكاۋ و ساردە ۋە پرسى "تۆ چىت ... پاسەوانىت، يان
 ميان؟ ميان شەش مانگ لىرەدا نامىننە ۋە، ئىرە كۆشكىكى خالىيە .
 كاتى خۆى من سەرپەرشتى دروستکردنى ئەم جىگايە بووم ... شوئىنكى
 نەينىيە بۆ پاشە پۇژىكى دور دروستكراۋە . تۆ چىدە كەيت لىرەدا؟" .
 بىنىنى من لاي ئەو شتىكى كوتوپرىۋو، ھەرگىز مەخلوقىكى دىكەى
 ۋەك منى نەدىۋو، چاۋە پىتى ئەۋەنە بو لەشەۋىكى ۋادا پىكەۋتى كەسىك
 بىكات پىشى تا بەرپىتى درىزۋوۋىت و پىچى ۋەك دەرويشەكان تا سەر
 كەمەرى شۆرپوۋىتە ۋە، بەخۆى و كىتپىكە ۋە، لەشۋىنكى ۋا سەير و
 ناچىدا لەدىسداشكى عەرەبىدا كە جلى سالاھى سالى بىابانىشى بو،
 دەرگەۋىت . من بەھىمنى گوتم " من دىلم ... دىل" . كەمىك ۋەستام و
 بەنەفسۋىكى گەۋرە ۋە گوتم "من بىستۋىك سالاھى دىلم ... من كەسىكى
 راستەقىنەن، تارمايىم، من نىم و نەبووم" . سەيرىكى دەۋرەۋىرى كرد و
 بەپارزىكە ۋە پرسى "دەتوانم دانىشم و قسەبەكەين؟" . ئەو كات نەيدەزانى
 من چەندە خۆشخالم ئادەمىيەك بىنىم، نەيدەزانى بىستۋىك سالاھى من
 جگە لە ياقوبى سەنەۋەر و پاسەۋانەكانى سەحرا كەسىكى دىم نەبىنىۋە،
 تىنەدەگەشت من باس لەچى دەكەم . سەرەتا بەچاۋىكى پىرگومانە ۋە
 تەماشايكردم، ۋەك شىتپىك لە منى پوانى يان ۋەك سەرلىشىۋاۋىك گەمە
 بە ۋشەكان بىكات . بەھەردوۋىكمان گۆپەكانمان داگىرساند و لەسەر دور
 قەنەفەى پەش بەرامبەرى يەك دانىشتىن . سەيرىكى وردى ژورەكەى كرد
 و گوۋتى "ھەموو شتەكان ۋەك خۆيان وان ... ۋەك ئەو كاتەى پىنچ سال
 لەمەۋەر جىمەشتىن و كىلەكانم دايەدەست ياقوبى سەنەۋەر . ئەو كات
 ترسىكى گەۋرەمان لەداگىرکردنە ۋە ھەبو ... لەۋە دەترسايىن پۇژىك لە
 پۇژان ھەموو شتىك بدۆرپىنىن و لەسەرەتاۋە دەست پىبەكەينە ۋە" . ۋەك
 ئەۋەى لەناكاۋ شتىكى بىرەكتىتە ۋە، بەدوۋىيەكە ۋە تەماشايكردم و

گووتی ”تۆ چیده کهیت لیتره ... خودایه، هیچ کهس ئیتره نازانیت من و یاقوبی سنه و بهر نه بیئت ... ته نیا من و ئه و ئیتره ده زانین؟“. شه و بوو، نه مده ویست به خیرا هر نه ئینی و پۆشناییه کم هیه نازادیبکه م ... وهک یه کیچک به ده وری پرسیاره کاندای پتچبکاته وه، بیئته وهی وه لامیبدده مه وه پرسیم ”تۆ پوخساری مندالیکت هیه، که چی له شت له له شی ئییلیسیکی پیر ده چیت. تۆ له وه مندالتر دیاری بییته هاو پتی سه روکه کان ... لیتمه گره، من گومانیت لیده که م“. که مینک پاماو گووتی ”من مندال نیم، به ره و سی و پینچ هه لده کشیم، ... ده موچاو درۆزنترین به شی ئینسانه“. گوتم ”چیده کهیت لیتره، کئی تۆی نارده وه بۆ ئیتره، بۆ به نیوه شه و یکی وا تاریک ها تویتته ئه م جهنگه ل و دوتیا شیت و هه راشه، چیت ده ویت، بۆچی ده گه پتییت؟“. به غه مگینییه که وه سه ری دانه واند و گووتی ”من ئیکرامی کیوم ... ها تووم بۆ هاو پتییه کم ده گه پیم“. ته ماشای چاومی کرد و بیئته وهی بترسیت گووتی ”بۆ دۆستیکم ده گه پیم هه موو دوتیای به دوا دا گه پام و نه مدۆزییه وه، بۆ هاو پتییه کی مندالیم ده گه پیم له ناکا و له شه و یکه دا ونبوو و ئیتر نه مانبینییه وه ... سا ده زانم ئه و ونیکردوه ... ئه و“. به سه رسامیییه وه پرسیم ”ئه و کتییه؟“. گووتی ”یاقوبی سنه و بهر ... سه روک“.

سویندتان به و ئه ستیتره پا کانه بۆ ده خۆم که ئه مشه و له م ده ریایه دا پینما ییمانده که ن ... سویندتان به م که شتییه بۆ ده خۆم که مان و نه مانمان به حیکمه تی که شتییه وانه که یه وه به ستراره، که ئه و ساته ساتیک بوو له ساته تاله کانی ژیا نی من، شتیک له نا وه وم، له و جیگایه دا ویزدان و هه قیقه ت به یه که ده گن هاواری لی کردم، ده نگیک که به ده نگی برینداریک ده چوو له بادا بگری، من نه مده زانی کتییه ونبووه و کئی ونیکردوه، به لام وهک ئه وهی بای شه و هه ناسه ی قوریانییه ک له گه ل خۆیدا بیئیت، دوتیا پرده بوو له سیبهری که سانی بریندار ... شه و پرده بوو له هاواری دور ...

پەردەبوو لە ئالەى ئەو مردووانەى سالىگەلىك لە بىابان گويم لىدەگرتن. وهك ئالىنى ئەو مردووانە دەهاتنەگويم كه شەو و ئەستىرە لەناو لىدا ئەشكەنجەيان دەدان. وهك ئەوەى هەست بەو دەنگانە بىكات لەگويمدا، وهك ئەوەى ئەو دىمەنە تارىكانە بىنىت لەچاومدا، بەدوودلىيەكەوه گووتى "تۆ باوەرناكەيت، چونكه تۆ هاوڕى ئەويت، ئەو كلىلى نىرەى داوەتە تۆ... تۆ دۆستى ئەويت و نايناسىت". ئەو سات هەموو دونىا، هەموو زيان وهك مەتەلىكى گەرە دەهاتە بەرچاوم. گووتم "تۆش دۆزمنى ئەويت... لەدواى خراپەى ئەويت. گوئيگرە، من نە دۆستى ئەوم و نە دۆستى تۆ، من بىستوىەك سالى لە بىاباندا دەژىم... بىستوىەك سالى لە زىندانىكى دوورو گەرم و ترسانكى بىاباندا بووم... من لەدەرەوەى هەموو شتىكم، من نىم، من نەبووم، من چىرۆكىكى ترم هەيە، كه نەچىرۆكى تۆيە، نەچىرۆكى ئەو، من نە لە دونىاي تۆ دەزانم و نە لە دونىاي ئەو... من دىلم و كارم بەشەپەكانى ئىو نىيە".

ئىكرامى كۆ وهك تىنەگات باسى چىدەكەم گووتى "من بەدواى هاوڕىيەكمدا دەگەرىم... هەموو شوئىنىكى بۆگەپام، هەر جىگايەكم شك بردىت بەنەئىنى چووم، دوا جىگا ئەم كۆشكەبوو، بەلام كەس لىرە نىيە... سالى لە پشتى سالى دەپوات و لەگەلىشىدا هاوړىكانم دەپۆن. ئايا هەريەكىك لەئىمە مافى ئەوەى نىيە هاوړىيەكى زىندوى هەبىت؟ سا وامەزانە من كەسىكى خراپم، يا دەمەوئت يەكىك ئازارىدەم، من لە شوپشيشدا چەندم توانى بىت پۆحى خەلكم پزگاركردووه". بەهئىمىيەوه لىمپرسى "ئەى دەتوانىت پۆحى من پزگارىكەيت؟". دىمەنىكى سەپرى هەبوو لەيەكىك دەچوو لە راوشكار هاتبىتەوه، يان يەكىك لەو هەردانە دواى نىچىرىكى خەيالى كەوتبىت و بۆ چاخواردن لای دابىتە لای شوانىك... كه وامپىگوت، بەسەرسامىيەوه سەپرىكردم و پرسى "لە چى پزگارتبكەم؟ لە كى؟". من لە يەكەم دەقىقەوه جۆرىك ئاشنايم

لەگەڵدا پەیدا کردبوو، کەسێک بوو پاکى و ھێزى تيا بوو، ئەو تەفەنگ و جەسەریانى و لەشە زەبەلاحەى وایان لێنەکردبوو بێتە پیاویکی ترسناک، زیاتر لەمنداڵێک دەچوو یاریبکات. دوو کەس بووین تەواو جیاواز، دەموچاویکی سەپى و گەورەى ھەبوو، بەشیوەیەک پێش و سەمێلى تاشیبوو ئاسەواری موویەک بەپوخسارییەو نەبوو، برۆکانى پەش و تەنک و باریک بوون، لێوکانیشى بێئەندازە ئەستوور و پرخوین، لەشى بەئەندازەیک گەورەپوو دەیتوانى من وەک دوو چل ئێسک کۆبکاتەو و بمخاتەو سەر شانى و بەرەو ھەر جێگایەک دەیەوێت بمبات. من زیاتر و سەیرتر لەو تەماشامدەکرد، بەجۆریک سەیرمەدەکرد دواتر شەرم لەنیگای خۆم دەکرد. تا ئەو کات ئولفەتم بەبینینى مۆفەو نەگرتبوو، ھەر ئەو تەماشای سەیر و نەینیبێرپانەش بوو یادەو ھەریبە ماندوو ھەمیان بەشیوەیک تیزکردو ھەم بتوانم شەویکی وەک ئەمشەو لێرەدا سەیری ئاویکەم و بەسەرھاتی ئەو پۆزانەشتان بۆ باسبکەم. ئەو شەو کە بەئیکرامى کۆم گوت "دەتوانیت پۆحى منیش ئازادبکەیت؟". پرسىاریک بوو لەقوولایی دڵمەو دەھات. من پێشتر بیرم لەو کردبوو ھەم کە دەبێت پۆژیک لەپۆزان، شەویک لەشەوان یەکیک دەرکەوێت و بەو دارستانەدا بپوات و چاوى بەو مەلەبکەوێت و بێت بۆ لام و بپرسێت "تۆ کێیت؟". من ئەو ھەم لەخۆم پرسى بوو "دەکرێت چارەنۆسى خۆم بدەم دەست غەریبەیک؟". دەکرێت پۆژیک یەکیک ببینم لەپێش دەم ئەو دەرگایەو دەپوات و بانگیبکەم و بڵێم "ھۆ تۆ ئەى براى پێوار، برادەرى گەپیدەم، ھەر و پزگارمکە". من ھێدی ھێدی ئاومێدبووم لەو ھى یاقوبى سنەو ھەر دەستبگرێت و وەک ئادەمییەک بمگیرێت شەو بۆ دۇنیا، دڵنیا بووم ئەو منى بۆ ھەتا ھەتایە لەویادا دەوێت... من بەشیوەیک لەشیوەکان دیلى خولیا فەلسەفییەکانى ئەو بووم. ئەو شەو کە بەئیکرامى کۆم گوت پزگارمبکە، بپواھەکی تەواوم ھەبوو بپۆم و لەو سەر ھەردەپەرىن و

گه‌وریه‌دا دواى چاره‌نوسى سه‌ریاسى سو‌بده‌م بکه‌وم، برۆم و تیبگه‌م له‌و بیستویه‌ک سآله‌دا دور له‌ من چى پوویداوه ... نا وامه‌زانن من بۆ شتیک پووم‌کرده‌وه دونیا، وامه‌زانن ته‌ماحم له‌شتیک بوو... من ده‌مویست برۆم و قورسایى ئه‌و هه‌موو سآله‌ دورودریژانه‌ى سه‌حرا له‌سه‌ر شانم سووکبه‌کم... من وه‌ک بینه‌ریک گه‌رامه‌وه، وه‌ک یه‌کیک بیه‌ویت دوا گه‌شتى خۆى نه‌جامبدات و بمریت، وه‌ک کۆنه‌باغه‌وانییک بیه‌ویت دوا نیگای باغییک بکات که له‌ته‌مه‌نیکی زووه‌وه نه‌یبینیوه. من ئه‌و شه‌وه به‌هیمنى به‌نیگرامم گووت «له‌ لم پزگارمبه‌که ... له‌سه‌حرا... له‌سه‌حرا». دلنیا‌بووم تیمناکات، به‌نیگای مندالیکه‌وه لیپرسیم «ئه‌ی یاقوبى سئه‌وه‌بر چى لیده‌که‌یت؟». بێته‌وه‌ی وه‌لامى پرسیاره‌که‌ی بده‌مه‌وه پیمگووت «من ناوم موزه‌فه‌رى سو‌بده‌مه ده‌مه‌ویت له‌بیده‌نگى پزگارم بیت». که‌وامگووت، تفه‌نگه‌که‌ی داناو گووتى «خودایه، موزه‌فه‌رى سو‌بده‌م، یه‌کیکه له‌شه‌هیده زۆر کۆنه‌کانى شۆرش... تۆ ده‌لێیت چى؟ موزه‌فه‌رى سو‌بده‌م له‌میژه‌ مردووه». من گوتم «پاسته ... پاسته من له‌میژه‌ مردووم... به‌لام ئایا مرۆف هه‌قى ئه‌وه‌ی نییه جارێكى تر زیندوو‌بێته‌وه و برێ؟». ده‌بوایه هه‌موو شتیکی بۆ پوونیکه‌مه‌وه، نا وامه‌زانن نیازێكى خراپ یان ویستیکی تاییه‌تیم هه‌بووه، به‌لام هه‌ستمکرد تیمناکات، نازانیت باسى چى له‌گه‌لدا ده‌که‌م. شه‌ویکی درێژ تا به‌ربه‌یان گوێى لیگرتم و من گویم لیگرت، ئاسان نه‌بوو تیبگات. موزه‌فه‌رى سو‌بده‌م ناویکی دیرین و کۆن بوو، پیده‌چوو یه‌کیک بیت له‌و ناوانه‌ى که‌مرۆف جارێک ده‌بیستیت و ئیدی به‌ر گوێى ناکه‌وێته‌وه، دیاریوو حیکایه‌تیکی کۆنى له‌سه‌ر من بیستووه، به‌لام دروست نه‌یده‌زانى چیه‌ی. ئه‌وه‌ی به‌لاوه سه‌یر نه‌بوو من دواى بیستویه‌ک سآل هاتووم و دیلى ئه‌و کۆشکه‌م، به‌لکو ئه‌وه‌ی به‌لاوه سه‌یر بوو من ناگادارى هه‌چ نیم. قسه‌ی له‌سه‌ر کۆمه‌لیک شه‌پده‌کرد نه‌مبیسنبوون، باسى هه‌ندێ شارى ده‌کرد که

سەردەمانێک شاری لەو جۆرە بوونیان نەبوو، منیش قسەم لەسەر ھەندێ شار و گوند دەکرد ئەو ناویانی نەبیستبوو، لەو ماوەیەدا سەدان شار و گوند خاپووربوویون... کاتیەک باسی وێرانبوونی ھەندێ جێگای دەکرد، ھەڵدەستام و بەچەپۆک دەمکێشا بەسەری خۆمدا، باسی کاوڵبوون و مردنی لەناکاوی سەرتاپا نیشتەجێکانی شوێنێکی تری دەکرد، وەک شیت دەکەوتمە لێدان لەخۆم، تێنەدەگەیشتم بۆ من بەوێرانبوونی ئەو شارانە، بەکاوڵبوون و مردنی دەستەجەمعی خەڵکانێک کە نایانناسم وا سەرسامم. نا... دۆستان نا... وامەزانن ئیکرامی کێو کورپێکی دڵپەق یان بێرەحم بوو، ئەو پیاویکی بێئەندازە دڵگەرم و دۆستدڵ بوو، گەنجیکی بەرەحم بوو، من سویندتان بەم ئاوە بۆ دەخۆم عەیبێک لەئینسانییەتی ئەودا نەبوو، بەلام لەسەردەمیگدا گەرەبوویو مرقوف سەرسامی خۆی بە کارەساتەکان لەدەستدابوو... ئەو بەدرێژایی شەو چیرۆکی کاوڵبوون و مردن و جەنگەکانی بۆ دەگێڕامەوە و من وەک با پامزێنیت لەئازاردا خۆم پادەژەن، وەک کەشتییەکی کۆن بمدا بەو بەرەو بەری دوو کەناردا، لەتێوان مردن و زیندووبوونەودا ئەو بەرەو بەرەم دەکرد. ئەو قسەی لە دوتیایەک دەکرد چ شتێکی لەو جیھانە نەدەچوو کە من جێمەیشتبوو، من لەناگای خۆمدا وەک بەھەشتێک تەماشای ئەو دوتیایەم کردبوو، سأل دواي سال لمم کردبوو بەسەر پەنگەکانیدا تا لەیادم بجێتەو و جوانییەکانی ئازارم نەدەدەن، بەلام ئەوێ ئەو باسیدەکرد جەھەنەم بوو. شەو تا بەیان ئەو چیرۆکی خاپووربوون و وێرانی دەگێڕایەو لەخەرابێکەو بۆ خەرابێکی تر، لەمردنی لەناکاوی دەیان ھەزار مرقوفەو بۆ مردنی دەیان ھەزاران مرقوفی تر... تا خۆر ھەڵدەهات ئەو قسەیدەکرد، یەک لەسەر یەک چیرۆکی ھەرەسی شارەکانی دەگێڕایەو، چیرۆکی کۆلێرا و تاعوون، چیرۆکی لە ناکاو تەفروتو نابوونی ھەزاران خێل و عەشرەت و تایەفەئێ سەیر سەیر، قەزانی بالەندە، بەسەرچوونی سەدان چەشنی گۆل،

که و تن و کوژانه وهی هه زاران نه ستیره، له دایکبوونی شارگه لیکي دیکه له خۆله میشتی شاره کانی تر. به یانی دههات و من بیئاگا خۆم پاده ژهن، نه و بهرده وام به و دهنگه سارد و قوول و هیمنه ی قسه ییده کرد، نه ههستی به ترس ده کرد، نه به بیباکی، به کیچک بوو هه موو کاره ساته کانی بینیبوو، نه و سیما پاک و مندالانه یه ی له گه ل نه و چاوانه یدا نه ده گونجان که هه ستمده کرد پهن له دوکه ل. به لام هینده ی تیشکی به بیان ده رکه وت، وهک تارماییهک له پووناکی بترسیت، شته کانی هه لگرت و به په له پویشته. من پیمگووت «به جیمه هیله، له گه ل خۆتا بمبه ... پزگارمه، تو نالیت من پوچه بهرگان پزگارد هه کم ... پزگارمه ... من نیشم زوره ... ده بیته زور شت بزنام». نه و له سهرم نه وه ستا، له بهرده رگا که وه به په شوکانیکه وه، له په شوکانی بالنده یه کی گه و ره ده چوو له ترسی گولله یهک هه لفریبیت گووتی «موزه فیری سو بدهم، ناییت که س بزانیته من لیژه بووم ... له وانه یه مردنی له دوا بیت ... من ده گه پیمه وه بو لات ... نیستا گه لیک درهنگه ... ده بیته بزوم ...». وای گووت و له ویدیو ده رگا که وه ونبوو.

سهره تا وهک تارماییهک دههاته بهرچاوم، من له و ساله دوور و دریزانه ی ناو لمذا گه لهک سه ریور دی دیکه ی وه هام دیبوو، شه وانیک هه ستابووم و مه خلوقاتیکم بینی بوو له سهر سهرم وه ستابوون و قسه یان بو کردبووم، هه ستابووم و مرقوم بینی بوو له پهنگی ئاو، له پهنگی گیزه ناسای با، له پهنگی بللوری رهش، له شیوه ی که فی سپی، هاتبوون و قسه یان بو کردبووم، باسی با و مانگ و قیامهت و خۆل و بارانیان بو کردبووم ... که ده پوی بو ساتیک من هه ر حیسابی نه و تارماییانه م بو کرد، وامده زانی هه موو نه و شه وه جگه له ورپنه یهک و ترسیک و خه یالیکي رهش زیاتر هیچی تر نییه. به لام چه ند سه یر بوو بو شه ی دووه م له گه ل هه لهاتنی تاریکیدا گه رایه وه، هه مان نه و جلانه ی له بهردا بوو، هه مان نه و تفهنگه ی پیبوو، هه مان نه و کاسکیته سه وزه ی له سهردا بوو. له بهرده رگا وه

پښتوگوتم «نازادیت بۆ چییہ، چ کارت به نازادی ھیه... ئیمه نازادی چی بۆ ھیناین، به ته مای چیت له نازادی؟». پښده چوو به دریزایسی نه و پوڅه بیرى له من کردبیته وه. من پښمگووت «دهمه ویت به دواى سهریاسی سوېده مدها بگړیم... تکایه تۆ ھه موو شتیک ده زانی... تۆ ھه موو دوتیا گه راویت، له ھه موو جییه کی ئه م مه مله که ته بوویت، پښمبلئ ناوی سهریاسی سوېده مه ت نه بیستوه؟ تۆ نالیت ھه ریه کی له ئیمه ھه قى ئه وهی ھیه که سیتی زیندووی ھه بیت؟ تۆ خوت عه ودائی دۆستیک نیت که به دوتیدا ھاتوویت ئه م دارستانه وه؟ سهریاسی سوېده م کوپم بوو». که باسی سهریاسی سوېده م له گه لدا کرد پهنکی گۆرا، به تیفکرینه وه پرسى «سهریاسی سوېده م کوپى تۆ بوو؟ به پاست کوپى تۆ بوو؟». من گوتم «من نه گهر بگړیمه وه بۆ دوتیا، گهر خه زیکم تیکه ل به و ژيانه ی ئیوه بېمه وه بۆ سهریاسه... سهریاسی سوېده م کوپى من بوو... تۆ دهیناسیت... وانیه، دهیناسیت؟». به غه میکی قووله وه گووتى «نا نایاسم... من سهریاسم نه ناسیوه و ھه رگیزیش نه مبینیوه... به لام ده زانم مردوه... سهریاسی سوېده م موده تیک له مه ویه ر کوژرا... من ته وای حکایه ته که ی نازانم، به لام خه لکانیک ده ناسم ھه موو چیرۆکه که ی ده زانن...». ئه وه یه که مین سه ره داوی من بوو، وهک پیاویکی زه لیل گوتم «ئیکرامی کتو، بمبه ره ده ری... من دهمه ویت بچمه سه ر گۆره که ی... من ده بیت لیږه بږمه ده ری، یارمه تیمبده». گه نجیکی سه یریو گووتى «به لام ده ته ویت بچیت بۆ کوئ؟... سا تۆ ھیچ که سینک له م دوتیا به دا ناناسیت، شوینیک نییه پووی تیکه یت، مالیکت نییه بۆی بگړیته وه، ھاوپیه کت نییه بتگړیته خوئ، ناوت له جیگایه کی دوتیا دا نییه، تۆ به مردوو حیسابیت، دواتر یاقوبی سه نه ویه ر له ھه ر جیگایه ک بتگړیت ژیا نت ده کاته جه ھه نه م... منیش جیگایه کم نییه بتبه م». وهک ده رویشیکی توپه به نا نارامی ھاوارمکرد «به لام زه ویم ھیه، شه وم ھیه، پوڅو سیبه ر

و لمم ههیه، دونیا به هه موو گه وره یی خوئی له به رده معدایه، هه زاران کیلگه ههیه نانم ده ده نن، هه زاران درخت ههیه ده مشارنه وه، هه زاران په شه با ههیه ونمده کهن، من په فیکی گه ردونم، په فیکی نه و ئاسمانه گه وره ییم، په فیکی تریفیم، په فیکی په شه بام. به هیمنییه وه گووتی «تو نازانیت، ده تدوژینه وه ... له هه موو شوینیکدا که سی خوئی ههیه ... بیفایده یه». من پر به شه و هاوارمکرد «راسته من دؤستم نییه، هاوړیم نییه، هیچ جیگایه کم نییه پووی تیبکه م، به لام درختیک ده بیت بمگریته خوئی، ناویک ده بیت بمگریته خوئی، نه شکه وتیک ده بیت هه لمگریت و دهرم نه کات، من ته نیا له سر ده فته ره کان مردووم، ته نیا له به رده م نه و قانونانه دا مردووم که حوکمی دونیا ده کهن، من له به رده م خه زینه ی سروشتدا نه مردووم، له حیسابی ئاو و بالنده و درخت و هه وره کاندای نه مردووم، له م گه ردونه دا به شیکم ههیه ... له و گه نمدا که ئیستا ده پویت شتیکم ده که ویت، له و ئاوه دا که به شی کرم و میشووله و گورگه کانی تیایه به شم ههیه، له و هه نارده که ئیستا ده پسکیت، له میوه دووره کاندای به شم ههیه ... من به و نه اندازه یه پووتنیم ... شتیک ههیه دامده پوشتیت و ده مشاریت وه، شتیک ههیه نانی خویم له گه لدا به شده کات...». ئیکرامی کیو به هیمنی گوئیده گرت و ده یگووت «ده سا بزانه نه و پوژهی تو لیتره ده چیته دهره وه شته کان ده گورپن، تو ده چیته ناو شه پکی گه وره وه، بو نه وه ی بچیته شه په وه ده بیت پیشتتر په ناگایه کت ناماده کردبیت... گوئیگره موزه فوری سوچده م، من سا ده مه ویت یارمه تیتبده م، به لام تو سه قفیکت ده ویت، چوار دیوارت ده ویت، ژووریکت ده ویت. ته بیعت هه موو شتیک تر ده دات به ئینسان، سروشت، با، شه و، باغ هه موو شتیکت ده ده نن، ژوور نه بیت... تو که لیتره ده چیته دهری پیوستت به ژووریکه ... سا ئینسان بی ژوور له سه گیک پیس به دتره، سروشت هه موو شتیکمان ده داتن تا دواچار خو مان بتوانین ژووریک پیروستبکه یین... هه مووی

نەوھى سروشت بە ئینسانی دەبەخشیت دواچار بۆ نەوھىە خۆى بتوانى ژوریک دروستبکات...». من گوتم «کى دەلّیت من پئویستیم بە ژورە... من بیستویەک سألە لە ژوریکدام... من دەمەویّت ھەتا ھەتایە لە ژیر باران و تریفەدا بژیم، ھەتا ھەتایە... جگە لە گەردون ھیچی تر نەدوینم». کەمیک وەستاو دلۆپەیک عارەقى ماندوویون بەتەویلییەوھ بوو، لە ئەسپیکى گەرە و ئارام دەچوو لە ئیوارەیکى گەردما، بەجۆریک شانى کورکردبوو و لەبەر پەنجەرەکەوھ تەماشای تاریکی دەکرد، وەک نەوھى مالوایی لەشتیک بکات، ئەو ھەستی بەگەرما و خنکان دەکرد و من ھەستم بەسەرما دەکرد، کەئاوریدایەوھ تیگەیشتم قوول بیردەکاتەوھ، ھەرکاتیکیش بیربیرکردایەتەوھ چاوی دەنووqاندو عارەقى دەردەدا، گووتى «ئەمشەو کاتى تەفسیرکردنى ئازادى نىیە... ھىشتا زوھ تەفسىرى ئازادى خۆت بگەیت، ئینسان ھەمیشە لە تەفسىرى ئازادىیەکانى خۆیدا پەلەدەکات». لەو شەوھوھ من کەوتەوھ ناو ئەو گوناھانەى یاقوبى سەوہەر نەیدەویست من تێبکەوم. ئەو پاکبوو، ئەو ھەموو سألە لە جەنگ پاکتییەکی بێئەندازە درەوشەدارى لەدایدا نەسپبووھوھ، ئەو پوخسارە دێو ئاساو گەرەیی، ئەو ھێمنییە سەیرەى کە لە ناكاو دەپەشوکا، ھەمیشە لە پێشچاومە، لە ھەر کوێک بوویتم، شەو بەر لەوھى بنووم یادمکردۆتەوھ، تادەمرم لە ھەر کوێم، شەوان بەر لەوھى بنووم یادیدەکەم، بەیانیان بەرلەوھى لەجیگاگەمدا ھەستم یادیدەکەم، ھەر گۆتریک و کوکوختییەک ببینم یادیدەکەم، ھەر ئاوێکی ساف ببینم دەلّیم لەو دەچیت... ئەو لە یەکیک دەچوو خودا لەگەل دروستکردنى پۆخیدا ماندووبوویّت. دواچار بەپێکەنینیکى نەرم، لە پێکەنینى یەکیک دەچوو شەو بەکوچەیکدا تێپەرپّت و لە تاریکیدا ونبیّت گووتى «من ھەقم بەئازادىیەوھ نییە، بەلام گەر بتەمە دەرەوھو سا بەرگەى شەو و پەشەباو تۆفانت نەگرت، ھىچ درەختیک جیگای

نه کردیته وه، هیچ تریفه یه ک نه یشار دیته وه، نه وسا چی ... نه وسا ده چیت
 بۆ کوئی؟". بیته وهی بوه ستم هاوار مکرد "ده چمه وه بۆ سه هرا ... بۆ
 ناو لم ... یان بۆ هر خه لوه تیکی هه تا هه تایسی ... گوپیگره، ئیکرامی
 کیو، من گه شتیکم هه یه و ده بیئت بیکه م ... وه زیفه یه کم هه یه و ده بیئت
 جیبه جییبیکه م ... شته کان وه هان، حیکمه تیگ هه یه له وه دا من بیستویه ک
 ساله نه مردووم ... حیکمه تیگ هه یه من لیروم ... حیکمه تیگ هه یه من
 و تو له م شوینه دا به یه کده گه ین ... نه مه قه ده ر نییه، شتیکی له قه ده ر
 سه یتره، شتیکی نه ندازه بیتر و نه خشینراوتره ... گه ر تۆش نه بیئت
 شه ویکی تر له سالیکی تر دا، پێواریک لیرو وه ده پوات، پاوچییه کی
 ویل لیرو وه تیده په پێت و من بانگیده که م و ده لیم نه ی دۆست، نه ی
 برا له گه ل خۆتا بعه ... به هیمنی گووتی "نا سا دواي نه و خه یالاته
 مه که وه، ته نیا من و نه و ده زانی بینه ئیره، نه وه ی دیته ئیره له ناو
 دره خته کاند و نه ده بیئت ... شتیگ نییه ناوی قه ده ر بیئت، نه م ماله
 په ناگای نه یی نه وه، په ناگای هه ره نه یی و سه یری نه وه . ماوه یه ک
 من ته نیا که سیگ بووم جیی به وای بم، پۆڤگارکی زۆر کورت، سا
 هیچ که س تا سه ر شوین به وای نه و نییه ... نه و ماوه یه وه ک گیلکی
 گه و ره سه یریده کردم ... گیلک که ده کریت له سه ر ئالیکی نه سه په کانی،
 له سه ر هه رزی بولبول و کا هووی که رویشکه کانی سزاییده یه، چه ند سال
 له مه و به ر تازه شوپش سه رکه و تبه و، من زۆر نه بوو پاسه وانی بووم، له و
 باوه ره دا نه بووم که س به ویت بیکوژیت، نه و له گه ل هه موو ده و له ته کانی
 دونیادا پێکبوو، هه موویان وابوون، هه موویان له گه ل هه موو ده و له ته کانی
 دونیادا پێکبوون . شه ویک له سه ر مردنی به کیگ له که رویشکه کانی هینده
 سزایدام، تا گریام، پێشتر نه گریابووم، سا له هیچ به کیگ له شوینه
 سه خته کانی جه نگ و له ژه هریاران و له شه په ده سته ویه خه کاند هیند
 نازار به ئینسانیه ته نه گیه سته بوو ... من رقم لیه تی، نه و و هاو پێکانی

ھەموو شتتیکیان برد بۆ خۆیان... ھەموو شتتیک، یەک نھیتی ھەبە
 بۆ نێمە ماوەتەو، یەک شت ھەبە ئەوان دەستیان ناگاتت، ناو ھەبە
 دلمانە... ناوی ناو ھە... وامەزانە سروشت بھتوانت بھشارتتەو، ئەو
 لە سروشت بەھیزترە... ھەرمانرەواکان، حیزبەکان لە سروشت بەھیزترن".
 ئەوکات نەمدەزانی باسی چیدەکات، پێموابوو مەراقیکێ پەش وادەکات بەو
 شیوہ غەمگین و ناویمیدە قسەبکات، مەراقیک لەگەڵ ئەو دەموچاوہ گەش
 و نیگا تیزو بەرینانەیدا نەدەگونجا، کە پوختساری کەستیکیان پێبەخشیبوو
 لە دواي فرینیکێ درێژ لەناو باغیکدا نیشتبیتتەو. مەراقەکەي مەراقیک
 نەبوو تیکەڵ بوغز بوویت، بەلکو مەراقیکێ تەنک و پوون بوو وەک مەراقی
 ماسییەک. ئەو شەو سەرەتای لەدایکبوونیکي دیکەي ھەردووکمان بوو،
 ئەو خۆي دەگوت "شەرپک لەم مەملەکەتەدا نەماو، مەرۆف بەوژدانەي
 ئاسوودەو بچیتەناو...". دواتر ھەستەمکرد ئەو لەکۆمەکی مندا دەگەپایەو
 بۆ خەیاڵە دێرنەکانی دەربارەي دوتیا یەک بھتوانت جەنگی جوانی تیا بیت.
 پیاوێکی زۆر زانا نەبوو، کوپی شارۆچکە یەکی خاپوورکراو بوو، ماو یەک
 لە چاپخانە یەکی نھیتی لەچیا کاریکردبوو، لەو یادا ئەو گەنجانەي ناسیبوو
 کە دواتر بەشیوہي جۆراوجۆر یان مەردبوون یان ونبوو یان پوختساری
 خۆیان و نکرەبوو، بەلام فریشتە یەک لەناویدا سەلیقە یەکی تیز و زمانیکي
 سحرای پێبەخشیبوو. پۆژیک بریاریدا بوو بچیتە شەپی وردەو. کەستیکي
 بچوک بوو، بیرکردنەوہي زۆر خستبوو یە سەر ئەو حەقیقەتەي ھێچ سوپا
 و لەشکرێک بەو دروستناکرت، لەبەرئەوہ لیرو لەوئ بۆ جەنگی بچوک
 دەگەرا، دۆستایەتی نزیکي لەگەڵ ھەندئ لەسەرۆکەکاندا پێگای کۆمەکی
 ھەندئ پۆچی ئەشکەنجە کیشیان بۆ مەیسەرکردبوو... وەک ھەر گەپۆکی
 نا ئاسوودە لەدواي ئەوانە دەگەرا کە ئینسان دەتوانت بەشتیکي بچوک
 دلنەوايیان بداتەو، وەک چۆن سارد و بیدەروەست چیرۆکی خاپوور و
 وێرانییەکانی بۆ گێرامو ھەمان شیوہ سارد و بێھێچ شانازی یەک چیرۆکی

ئەو كەسانەى بۆ گۆپامەو كە لەتۆفان و برسێتى و زىندان و پەلامار
پزگارىكردوون. كە قسەيدەكرد چاوەكانى مات، بەلام پرسیوون لەبۆلىلى
نەینىيەك قوولتر لە ئىدراكى تايبەتى خۆى.

ئەو شەو ئىكرامى كۆپ پێگای نەدام لەو ماله بێمەدەرەو، لای ئەو چ
شتىك لەو ترسناكر نەبوو مەرف مالى نەبیت، ئەو شتىك بوو لەگەڵ
مندا تەواو ناكۆك كە جگە لە پۆيشتن و پێدەشت و ژێر باران و بەر
بروسكە حەزم بەشتىكى تر نەدەكرد، نا وامەزانن من ترسم نەبوو، من
لە هەموو شتىك دەترسام... ئەو شەو كە بەئىكرامى كۆپ دەگووت،
حەزدەكەم پووت لەناو باغىكدا بژیم كە هەرگیز باران تیا خۆشنەكانەو،
لە ناخەو دەلەرزیم، بەلام من كەسێك بووم بەرگەى ترسم دەگرت...
ئازایەتى ئەو نەینىيە نەترسین، بەلكو ئەو یە بەرگەى ترسەكانمان بگرن.

بەر لەبەرەیان ئىكرامى كۆپ تەنگەكەى هەلگرت بپووت، پێیگوتم
”تە جىگایەكت بۆ نەدۆزمەو تیا پشوویدەیت، ناگەرێمەو...“ ئەو
شەو پۆيشت و دەبایە من ئىدى چاوەپێكەم... چاوەپوانىيەك سەرەتای
زىندانى هێنايەو یادم، ئەو سالانەى دیلىكى بێتەزموون بووم و هەفتە
و مانگەكانم بەخەيالى ئازادى دەژمارد... زۆرى وىست تا فێرئوم
چاوەپواننەكەم... ئەو چ هونەرێك لەو سەختتر نىيە خۆت فێرێكەیت،
چاوەپوان نەبیت... خودایە... خودایە... ئىنسان چ مەخلوقێكى پەر
لەچاوەپوانىيە... چ مەخلوقێكە لاوازە لەبەردەم فیتنەى ئەو مەزگینیيەدا
كە هەرگیز نایەت و دەبیت تاقىامەت چاوەپوانىيەكە... من ئەمەشەو
بەئێوەدەلێم ئىنسان مەخلوقێكە بێچاوەپوانى هێچ نىيە. بێچاوەپوانى
دەپوخیت، بێچاوەپوانى هەتاهەتایە كۆتایى هاتوو.

۸

با بگه پئییینه وه بۆ لای خوشکه سپییه کان... ئەو خوشکانە ی ئەگەرچی
 بیته ندازه جوان بوون، بە لام کەسانیک خوشیان نە دەویستن. ھۆیه کان ی
 ئەو کینه یە گەلەک ئۆرپوون، خوشکانی سپی دوو کەسی ئاسایی نە بوون،
 ئەو چیرۆکە سەیرانە ی لە سەریان بۆلویووه وه، لە چیرۆکی هیچ ئافرتیکی
 تر نە دەچوو. ھەموو ئەو شتانە ی لە دوا ی مردنی محەمەدی دڵشوشە
 پوویاندا بە جۆریک لە جۆرەکان وینە یەکی سەیری لە سەر دروستکردن،
 ئەو گۆرانییە ی جارێک لە سەر گۆرە کە ی محەمەدی دڵشوشە گوتیان،
 پۆژانی دواتر بە دەنگی بەرزتر دوویارە یانکردە وه، بە لام ھەر ئەو نە بوو
 لە سەر گۆرێ ی ئەو کوپە گۆرانی بۆین، بە لکو لە ھەندێ جێگای دیکە
 و ھەندێ کاتی دیکە دا گۆرانیان گووت کە نە دەبایە گۆرانی تیا بۆین.
 ئەو چیرۆکە سەیرانە ی لە سەر خوشکه سپییه کان بۆلویووه وه
 پە یوہەندییەکی گەورە یان بەم چیرۆکە ی منە وه ھە یە. ئەو چیرۆکانە بوون
 ژیانیک ی تەنھایان بۆ ئەوان دروستکرد، تەنھاییەکی ھێندە قوول و
 شکێنەر کاریکی کرد دوا جار خولیا ی دروستکردنی بۆرایەکی خەیاالی
 بکە ویتە سەیرانە وه. ھەمووتان یوہە لەرزە کانتان لە یادە، ئەو دوو
 ھەفتە ی ترس و بیخەوی و مردنە تان یادە کە شەوی چەند جارێک
 زەوی وەک مردوویەکی توپە لە ناوہ وه پایوہ شینیت دە لەریسە وه، ئەو
 شەوانی گومان و بیژەحمیە تان لە یادە کە سەدان ھەزار مرۆف، لە

سەر شەقام و شوسته كان جىگای خەوتنیاں پادەخست و سەیری
 ئەستێرە و مانگ و گەوالە هەوری بپۆجیان دەکرد کە وەک بەی
 دۆزەخ بیانبات غەریب و خەستە بەئاسماندا پوو و نادیار دەچوون.
 ئەو بومەلەرزانی چاوشارکێیان لەگەڵ ژياندا دەکرد، وندەبوون،
 دونیايان ئارامدەکردەو، شەویان خامۆشەکرد، سوکنايان بەدڵەکان
 دەدا، ئاسوودەگییەکی نەینیاں دەبەخشی تا کەم کەم خەلکیان
 ناچارەکرد، باوەر بە دیوارەکانیان بەیننەو، خەلکیان ناچارەکرد
 لەزەوی و ئاسمان و درزە نادیارەکانی ناو مەلەکووت نەترسن و
 بگەپننەو ژێر سەقفەکانی خۆیان، بەلام هیندەوی بەدڵنایایی و
 ئاسوودەو دەچوونە ژووری، وەک ماریکی مەکریان گەمەیکە شەیتانی
 بکات، دووبارە دەکەوتنەو پازەنینی دنیا. من لەوی نەبووم دروست
 نازانم پشوو نیتوان بومەلەرزەکان چەند درێژبوو، بەلام ئەوانە
 لەشادەریا و لاوای سپییدا بۆ سێفەتی شەیتانیانە دەگەپان، ئەوان
 بەلاو سەیریوو کە هەمیشە بەر لە پوودانی بومەلەرزەکان بەچەند
 دەقیقەیک خوشکە سپیەکان لەمال دەهاتنەدەری... وەک ئەو
 ئەوان کاتی بومەلەرزەکان بزانن، وەک ئەو سەعاتیکی سێحراوی
 لەناویاندا بێت، یان ئەهریمەتیکی بە چرپە کاتی بومەلەرزەکانیان لا
 بەیانبکات. لە دواي چلەمین لەرینەوێ بێئامانی دنیا، چیرۆکی
 ئەو کێژە سێحریازانەي خەبەرداری نەینیی زەمینلەرزەکانن لە هەموو
 دنیادا بلأوبووپیوو... لەو شەوانەدا چیرۆکیکی لەدایکبوو، کوچه بە
 کوچه پۆشت، بازار بە بازار دنیا گەپا، چیرۆکی دوو خوشک کە
 پەییەندیان بەخێو و شەیتانەکانەو هەیه. دوو خوشک دەنگیان توانای
 سێکردنی بالەندە و پەپولە و مڕۆشەکانی هەیه، دڵ هەلاهلەدەکن، لە
 گۆرستانەکاندا دەگەپن و گۆرانی دەلێن. ئەو چیرۆکە کردنی بەدو
 کەسی تەنیا... پۆژیک ئاوپانداپەو و سەیریانکرد ئەوان لەو سەر

زەمىنەدا ھاوێیەکیان نییە، وەک دوو چۆلەکە خۆیان لە تەمتومانیکى
بێتەندازە بەرىندا بدۆزنەو، بھێن و لەباغى پى لە ئەمامى دۆزمندا
بنیشنەو، سەیربگەن و ببینن سوپ و ئەستێرە دۆزمنیانە، ئاوەھا
تەنھابوون و لە نەینى تەنھایشیان ناھالیبوون.

لاولاو و شادەریای سەپى دوو مەلى بێدۆست بوون. ئەوێشى وایدەکرد
چیرۆکەکانیان ھەمیشە تازەبێت، ئەو دەرکەوتنە بەردەوامەیان بوو.
ئەوان لەو کێژانە نەبوون لەمەلەو سەرەوت بگرن. تا تەنھاییان
قوولتربایە، تا بێگەستر بوونایە زیاتر دەھاتنەدەرێ. وەک ئەوێ لە
گەرانە بێوچانەکانیاندا، لە کوچەتاریکەکاندا، لە شەقامە خامۆشەکاندا
بۆ شتیک بگەڕێن، تاواى لێھات لە ھەموو سات و کاتە سەیر و بێمانا
و ناوختەکاندا دەبینران، بەشەو لەسەر گۆرەکان و بەیانیان زوو
لەسەر شەقامە سارد و خالى و بێوچەکاندا دەرەکەوتن... وەک دوو
پۆحى کپ و بێدەنگ، دوو پۆحى تا ھەتاھەتایە پێکەوگرێدراو.

لەگەرمەى ئەو دەرەى تەنھاییەدا سەریاسى سوپەدەم جارىکى
دى دەرکەوتەو. نا تکایە، خەیاڵتان بۆ ھىچ نەپوات... ھەزەدەکەم
لەسەرەتاو خاترجەمبەن کە ھىچ پۆژیک سەریاسى سوپەدەم و ئەو
کچانە عاشقى یەک نەبوون، خاترجەمبەن ئەم چیرۆکەى من دەگێرەو
خالییە لە عەشق. نا وامەزانن من پیاویک لەبیابانەو ھاتووم و لم
پیریکردووم و وەک ئەو کەسانەى لە قاتى سەرەوێ سێنەماکان بەخەیاڵى
پاھەتى خۆیان فلیمەکان سانسۆردەکەن، ماچەکان دەرەھێنن و وێنەى
پى سەھر و ھیکمەتى جەستەجوانەکان دەبێن، منیش ئاوەھام...
نا... دۆستانی من، ئەى ئەوانەى نازانین سەبەى لەسەر چ زەمینیک
دەگیرسێنەو... دڵنیا بن ئەم چیرۆکەى من چیرۆکى عەشق نییە.
کە جارىکى دى سەریاسى سوپەدەم دەرکەوتەو، ھەردوو خوشکەکە
دڵنیا بوون، کە گەنجیک بە پوخساریکى وا تۆزوى و پەشەو مەترسى

عەشقی لیتاکریت. نا مه لێن موزه فەری سووبدهم بیستویهک سال له ناو لهدا بووه، ناحالی و به دهبخت و نابینابووه، له دونیای ئێمه دا، له دونیای پیاوانی بچوک و برینداری وهک من و ئێوه دا، مرۆف گەر به که لکی عەشق بێت یان نه یهت هەر زوو خۆی ده ناسیت، سه ریاسی سووبده میش له جنسی ئه و پیاوانه بوو که خه یالیا ن به لای عەشقا ناچیت.

ئهو ئێواره یه ی سه ریاسی سووبدهم چووه سه ر گۆپی "مه مه دی دلشوشه" یه کێک بوو له ئێواره ئاساییه کانی ئه و. ئه و ژیا نی خۆی به پیی ئه ندازه یه کی سه یر دابه شکردبوو، ئه و مالی له ناو شاردا نه بوو، ژووریکی گرتبوو له یه کێک له ئۆردوگا کانی ده ره وه ی شاردا، له کن پیریژن و پیره میژدیکی نه خۆش، ژووره که شی به دیواریکی ته خته کردبووه دوو ژوور، یه که میان ژووریکی ئاسایی بوو، پووته ن و خالی له هه موو شتیگ فه رشیک و دۆشه کێک و عه لادی نیک و دۆلابیکی حاجه ت نه بێت، ژووره که ی دیکه شی، سه یرترین شوینی نیک بوو من له ژیا نهدا دیبیت، هه لبه ت من چه ندین سال دوا ی مردنی چوومه ئه و ژووره وه ... شته کان هه ندیکی له شوینی خۆیا ن نه ما بوون، هه ندیک دزی فه قیر هال به شی له که لوپه له کانیان بردبوو، ئه وه ی به هایه کی هه بوو ئه و پیریژن و پیره میژده مه زاتیان کردبوو. له گه ل ئه وه شدا کاتی ک چوومه ئه و ژووره هه ستی ئه وه م هه بوو بۆنی غه ری بی ئه ی لیدی ت، بۆنی ژیا نی کو پیک له ته مه نی گه نجیدا کو ژرا بوو، یه کێک جیهان له ته مه نی گو لدا جیهی شت بوو. ئه وه ی نیشانه یه کی ده رباره ی خۆی و کارا کته ر و شیوازی په فتاری ده دامی ئه و وینه سه یرانه بوو که به دیواری ئه و ژووره دا هه لیاو سی بوون، من غه م له وه ده خۆم گه نجیک بوو، بێته ندازه سه یر و قوول له خه یالکی نێرانه وه گلابوو، وینه ی سه ر دیواره کان، زۆریه یان دیه نی ئه و پیاوانه بوون به سه ر ئه س

يان ماتۇرپە ۋە بۈيۈك يان لەپا كىتتى درىژ ۋە سەيرى دەره ۋە يان دەكرد، سەدان ۋىتەى يارىزانەكانى كاراتى و ئەكتەرە ھىندى و پالەوانە ماسولكە دارەكانى لەشسازى. سندوقىكى كاسىتى ھەبوو جگە لە چەند دانە كاسىتتىكى شكاو ھىچى دىكەى تيانە مابوو.

ئا... بۈەستىن و داوام لىمەكەن چىتر بىياكانە لەم حكاىيەتەدا بېژمە پىششى، شەۋە و ھەموومان لەدەريايەكى گەرەداين... خودايە ھەستەكەم زۆر تەماشاكردنى دەريا لەشەودا خەيالى ئىنسان نەخۆشەخات... مەن لەكويادابووم... باسى چىم دەكرد، ئا... قەرارپوو باسى ئەو دوو دۇنيايە بىكەم كە سەرياسى سوبەدەم تىادەژيا، ئەو دوو دۇنيا جىاوازە، ئەو لەو ژوورە خەيالىيەدا كە پۆژىك لە پۆژان پېرۋە لەشتى سەير سەير، ۋەك كىلۆى كىشانە، تەرازووى شكاو، ھەندى دەستكىشى كۆن، گوڭارى دىرىن و سەير سەير، پەسى جانە ۋەرى خەيالى، تاقىكردنە ۋە يەكى بىتەندازە سەبورانى نوسىنى ناوى خۆى بەخەتى جىاواز، ئا... گەر مەن ئەو ھەم نەدىيائە لەوانەبوو گومانىكەم لادروست بىت، بەلام كارتۇنىكى بىتەندازە مەن لەسەر دىوارەكە بوو، شىي يەك بەدۋاى يەكى زستانە ساردەكان ھەرفەكانىيان كالكرەدبوو ۋە، بەلام بەكالى دەتبىنى دەستىكى سەبرناس، سەدانچار لەسەر ئەو كارتۇنەى نوسىو "سەرياسى سوبەدەم... سەرياسى سوبەدەم... سەرياسى سوبەدەم". ۋەك يەككىك بترسىت لەۋەى ناوى خۆى يادبچىتەۋە، يان بىەۋىت بەجۆرىك لە بەردەم خۆيدا پايگىرىت حورمەت و كەرەمەتتىكى بۆ دروستبكات. لەو شوپنەدا خەۋى بەھىز و ماناۋ جوانىيەۋە بىنىبوو. لەو ژوورەۋە دەستى بەۋەكرەدبوو بىتە "مىۋىكى مەن"، ھەر لەۋياشدا لەماناى خۆى و نەپنى ناۋەكەى پامابوو.

سەرياس و خوشكەسپىيەكان لەپاسىكى شكاودا كە دەچوو بۆ

گەرەككى باكورى شار يەكتريان بىنييه وە . خوشكەكان ئەمجارە لە ناو بۆ گاز و عارەق و ميوەى ژنانى عەبابەسەردا بەھيمنى سلاويان ليكرد، ئەوكات قىزى بەمۆدى ئەو پۆزانەپرېبوو، بەلام بەجۆرىك لاواز و بيجورم و سوتابوو سەرەنجى كەسى پانەدەكىشا . وەك ھەميشە بەدەنگى بەرز قسەيدەكرد، بەدەنگى بەرز پئەدەكەنى، كراسيى شەكەرىي يەخە سېى لەبەردابوو، لەگەل پانتۆلىكى سېى دەلب وكون . ديمەنى كەسكى پووتەلى ھەبوو، بەلام ئەوانەى ناسيويانە دەزانن لەگەل ئەو فەقىرىيە بيسنورەيدا پۆرىك وەك ھەژارىك پەفتارى نەكردوو . كە لە پاسەكە دابەزين بەخوشكە سېپيەكانى گووت «ھىچ خۆش نىيە ئىنسان لە پەپووترين پاسى دونيادا بچيت بۆ گەرەكە خوشكەكانى باكور» . گەلەك ھەزى لە پياسەى گەرەكەكانى باكور بوو، ئەو دوو خوشكە گووتيان «ھەموو پاسەكان پەپووترن» . ئەو بەپىكەننەوە گووتى «ھەموو پاسەكان بىكەلكترين پاسى دونيان...» . ئەو ئىوارەيە سەرياسى سوبەدەم و خوشكەكان ماوہەيەكى كورت پىكەوہ پۆيشتن، لەو ماوہەيدا سەرياس دەرفەتى ئەوہى ھەبوو وەلامى ئەو پرسىيارە سادانە بداتەوہ كە كچان لەو جۆرە بۆنانەدا دەپپرسن، وەكو ئەوہى چەند خوشكت ھەيە، چەند برات ھەيە، لەپۆلى چەندى، باوكت ئىشى چىيە؟ سەرياس گووتى نەخوشكم ھەيە نەبرا، نەدايك، نەباوك، نەمەكتەبيشم خويندووہ . دواتر كە سەرياس ھەموو ئەو پرسىيارانەى ليكردنەوہ، ئەوان قسەيان لەمردنى باوك و بىن براىى خۆيان كرد، بەجۆرىك لەشانازىشەوہ گووتيان «ئىمە لەخانەى مامۇستايانين» . كەتەواپوون سەرياس بەكەمىك شەرمەوہ گووتى «من ئىوہدەناسم، ئىوہ خوشكە سېپيەكانن... من ھەزدەكەم جارىكى تر گويم لەدەنگتان بىتەوہ» . شادەرياي سېى و لاولاوى سېى بەساردىيەكى بىتەندازە ترسناكەوہ گووتيان «نا ھەزمەكە...

حه‌زمه‌که گویت له‌ده‌نگمان بیت‌ه‌وه، قه‌ت قه‌ت حه‌زمه‌که". که سه‌ریاسی سو‌بده‌م پۆی، هه‌ردوو خوشکه‌که له‌و ساردی و په‌قی و که‌مپوویه‌ی خۆیان په‌شیمانبوون. ئه‌وان به‌ده‌گه‌ن په‌شیمانده‌بوونه‌وه، خودایه‌ ئیوه نه‌تانه‌ناسین، من ته‌نیا که‌سیک بووم ئه‌و دله‌ سافه‌ی ئه‌وانم ناسی، دلێک بوو وه‌ک په‌موو سپی، دلێک وه‌ک دلی په‌ریه‌ه موباره‌که‌کان، که په‌شیمانیشده‌بوونه‌وه مه‌پرسن چ سه‌یر و ترسناک په‌شیمانده‌بوونه‌وه... دلنیا‌م ئیستا یه‌کیکتان ده‌لێ «بۆ؟ بۆ خوشکه‌ سپیه‌کان په‌شیمانبوونه‌وه؟». په‌شیمانی ئه‌و دوو خوشکه‌ ده‌گه‌پت‌ه‌وه بۆ په‌نگی نه‌گه‌تییه‌ک له‌و ئیواره‌یه‌وه سیپه‌ری له‌سه‌ر پوخساری سه‌ریاسی سو‌بده‌م دیاریوو. شتیک له‌و گه‌نجه‌دابوو دوا‌ی که‌میک سه‌وداو قسه‌کردن هه‌موو که‌سیکی بۆ خۆی کێشده‌کرد، شتیک من ناویده‌نێم «وزه‌ی ژیان». سیحریک دوا‌جار بووه‌ مایه‌ی کوشتنیشی. ئه‌و به‌خۆی ده‌گوت «فه‌قیرترین کو‌پی دوتنیا». له‌هه‌ژارییه‌کدا ژیا‌بوو وه‌سف نا‌کریت، تا‌که‌شتیک پزگاری‌کرد‌بوو، ئه‌و پێکه‌نینه‌ی بوو، که نه‌شه‌وی ده‌ناسی نه‌پۆژ، نه‌تریفه‌ی ده‌ناسی، نه‌هه‌تاو، هه‌میشه‌ و هه‌میشه‌ ناماده‌بوو. ئه‌و پۆژه‌ی که خوشکه‌ سپیه‌کان به‌ساردی و بێمه‌یلییه‌کی گه‌وره‌وه قسه‌یان له‌گه‌ل سه‌ریاسدا کرد، بۆ شه‌و تووشی مه‌راقی‌کی گه‌وره‌هاتن. به‌لێ... من له‌سه‌ره‌تاوه پێم‌گووتن دلی مه‌زن و بێسنووری ئافره‌ت وه‌ک دوو ئه‌لماسی مه‌زن له‌سینه‌ی ئه‌و دوو که‌چه‌دا ده‌دره‌وشایه‌وه. ئه‌و شه‌وه وه‌خت‌بوو شتیک پوو‌یدات، نزیک له‌ چیرۆکی پێچه‌وانه‌ی مه‌مه‌دی دلشوشه‌وه که تا هه‌تا‌هه‌تایه‌ ده‌بیت هه‌موومان له‌ تو‌زی مردنیدا بژین... نا عاشق نه‌بوون، به‌لام سیپه‌ریکی سه‌یری ئه‌و کو‌په‌ که‌وت‌بووه سه‌ر وێژدانیا‌ن. شه‌ویکی دره‌نگ‌بوو له‌مال هاتنه‌ده‌ری و وه‌ک به‌دوا‌ی سه‌دای ده‌نگی‌کی په‌نه‌اندا بپۆن، که‌وتنه‌ دوا‌ی ده‌نگی پێکه‌نینی ئه‌و، به‌لام به‌وه‌دا به‌رده‌وام

سه‌دای قاقا کانی له گوئیاندابوو، نه‌گه‌یشتنه هیچ جیگایه‌ک... به‌هر شوینتیکدا ده‌پویشتن گوئیان له پیکه‌نینی سه‌ریاسی سو‌بده‌م ده‌بوو، پووینده‌کرده هر کوچه‌یه‌ک نه‌و پیکه‌نینه له‌وئ بوو، به‌لام نه‌ویان له هیچ شوینتیک نه‌بینی. دواچار به‌خه‌یالیکسی قورس و ناناسووده‌وه گه‌پانه‌وه مال. گه‌ر نه‌و شه‌وه‌نه‌بووایه نه‌م چیرۆکه‌نه‌ده‌بوو، گه‌ر نه‌و دلته‌نگی و نانارامیییه نه‌بووایه من هیچم نه‌بوو نه‌مشه‌و بیگتپمه‌وه، یان له‌وانه‌بوو شتیکسی دی بگتپمه‌وه خالی له‌خوشکه‌سپییه‌کان، خالی له‌شه‌وه‌سارد و چاوه‌سارد و دلته‌ناسک و پپ میهره‌که‌یان.

که شاده‌ریای سپی و لاولوی سپی ناناسووده‌ده‌بوون، خرۆشیتکی سه‌یریان لیده‌ئالا، که دواتریش من ناسیمن، هه‌مان خرۆش و هه‌لچوون و بیتارامییان تیا‌بوو، هر کاتیک شتیک ده‌یجولاندن شپ‌رزه‌ده‌بوون، کولمه‌کانیان سووره‌لده‌گه‌پا، په‌نجه‌ی خۆیان ده‌خوارد، به‌چاو سه‌یری به‌کتریان ده‌کرد، قژیان ده‌کرده پ‌رچ و به‌ریانده‌دایه‌وه... نه‌وکاتانه چاویان کراوه‌تر و گه‌وره‌تر ده‌بوو، که‌چی هر سارد و بیت‌رهمانه ده‌ینواند. پۆژانی دواتر شاده‌ریای سپی و لاولو بۆ هر کوئییه‌ک چوو‌بیتن، به‌دوای سه‌ریاسی سو‌بده‌مدا گه‌پاون، له‌خانه‌ی مامۆستایان که وانه‌یان ده‌خویند، له‌کاتی وانه‌کاندا سه‌دای پیکه‌نینه‌که‌ی نه‌ویان له‌سائۆنه خالییه‌کانی خانه‌که‌دا ده‌بیست، که ده‌چوون بۆ ته‌والیتی کچان له‌پاره‌وه‌که‌دا له‌گه‌ل خورپی سیفۆنی ئاوده‌سته‌کان وده‌نگی چرپه‌چرپ و پیکه‌نینی کچاندا گوئیان له‌دوا قاقای غه‌مگینی نه‌و ده‌بوو. چه‌ندین پۆژ بیتۆچان به‌دوایدا گه‌پان، نه‌یانده‌زانی بۆ به‌دوایدا ده‌گه‌پین، چ قسه‌یه‌کیان نه‌بوو بیکه‌ن، به‌لام ده‌یانویست بۆ به‌کچار به‌مه‌یلی نه‌و، بۆ ناسووده‌کردنی نه‌و گۆرانی بلین.

دوای چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پۆژیک له‌مه‌یدانیکسی گه‌وره‌ی شاردا بینیان

ھەرەبانە بەكى گەۋرەى پادەكېشا، ھەرەبانە بەكى چەندىن ھەردە پەتائەى
 لەسەر بوو. بە ھەدا دەيوست لە ھەقامىكى سەرەوژووردا سەرىپىخات
 و بېگە پىنتە نەزىك دەركاى مەگەوتىك و لەگۆشە بەكى نەزىك لە
 ماسىفرۆشەكانە ھە پايگىت، زەھەتەىكى زۆرى سەرفەدە كرد تا
 لەگۆشە بەكى عاسىيە ھە پىچى پىچەكانە ھە، پايگىپىكات و بىخاتە سەر
 پى. ئەو پۆزە كە ھەردووكيان بە سەرسامىيە ھە سەرىپىخاتە كرد،
 گوپىيان لىبوو بە كىك بانگىدەكات «مارشال... مارشال... جەگەرەكانت
 لەبەرچوو». ئەو بە كەمجار بوو بزانن سەرىپاس فرۆشپارىكى ئاساىى
 ناو لەشكرى دەستگىرەكانە. ھەپىچەكانى پىپىخاتە گووت «مارشالى
 ھەرەبانەكان». گوپىيان لىبوو بە تۆرە پىچەكانە بە ناو فرۆشپەك دەلىت
 «سەد سال تىنوم پىت، ئەو سەتە ناوەى تۆ دوا سەتە ناو
 سەر نەرز پىت... ناىخۆمە ھە... دەئىتر لاچۆ و وازم لىپىتە». چەند
 ساتەىكى سەرىپو كە چوونە بەردەمى، پىچە ھە بەدەنگىك پىر لە
 نەغمەى گۆرانى پىپىخاتە گووت «نەو پۆت باش مارشال». ئەو لەو ساتەدا
 بەردەمى بەدەستە ھە بوو، دەيوست لەگەل پىنچ كىلۆى برادەرىكىدا
 بىكىشەت، تا بزانەت تەرازووى دروستە. پۆزەىكى پىشتر لە بەكى
 لەو ھەپە پۆزانەى نىو ھەرەبانەكاندا تا تەوانىبوو پىنچ كىلۆكەى
 خۆى ھەلدا بوو. دواتر، دواى ئارامبوونە ھەى شەلۆقى و پىچەدانەكان
 چەند بۆى گەپابو نەيدۆزىبوو ھە، ھەپىچەكانى پىپىخاتە گووت «مالخراپ،
 وا ھەلتەدا... ئىستاش لە ئاسمانە». بۆ ساتەىكى وا پەشۆكابو، ھەك
 ئەو ھەى كۆپر بوو پىت و خوشكە سىپىيەكان نەپىنەت، ھەلامى ئەوانى
 نەدايە ھە و گووتى «گوو... گوو... سەخىفترىن بەردى دۇنيا، نىو
 كىلۆى زىاتر كەمە... ئىستا بەچى شەت بكىشم؟». لەو قسانەدا سەرى
 بەرزكردە ھە و چاوى بە خوشكە سىپىيەكان كەوت، لەچاوتروكانىكىدا
 ھەموو خۆشى و ئاسوودەى و پوگەشى دۇنيای تىگەپايە ھە و

گووتی «خانمان لوتفتان ھەيە، بېمبورن... ھەزمنە دەکرد گووتان لەو جانیوانەم بێت... بەلام ئەمە بازارە، ئەگەر ئێنسان جانیو نەدا دڵی دەتەقن، بەپۆژ جانیو نەدەیت ئێوارە بە مردووی دەتەنەوہ بۆ مال». خوشکەکان بەو چاوەکراوانەوہ کە ئەمجار پریانکردبوو لەمبەر، گووتیان «سەریاسی سووبەدەم... ئێمە زۆرت بۆگەپاین». ئەو بەجۆریک دەستەپاچەبووبوو دەیگوت «خۆشبن... سەلامەتبن... دەستتان ماچدەکەم...». تاسالانیک دواتریش کە ئەو دوو خوشکە ئەو چیرۆکیان دەگێڕایەوہ لەویادا دەیاندايە قاقای پێکەنین، منیش ھەمیشە لەویادا چاوم پرەدەبوو لە گریان... من درەنگ ھاتمەدەرێ، تەواو بەدونیای ەرەبانەکان پانەگەیشتم، بەلام دەتوانم کورپکی گەنج بەینمە پیشچاوی خۆم لە جەنجالی بازارپکی گەورەدا، لەناو سەدا و دەنگەدەنگی ھەزاران ەرەبانەدا، لەقیرەقیرە سەدان فرۆشیاردا کە سیو و پیاز و تور و تەماتەکانیان ھەلەدەکێشن، لەو سەفدا دەیانخەنە ئاستی جوانی پەرییەکان. ئا لەویادا بەشەرمیکەوہ دوو کچ دەبینیت سلاوی لێدەکەن، ئەو فەقیرترین کورپی دونیایە... ھیچ کەس نازانیت لەکوێوہ ھاتووە، خۆشی نازانیت کێیە، مەخلوقیکە نەناس، ھێند دەزانیت ناوی سەریاسی سووبەدەمە، ئاوکی سەیر لەناو جەنگەلی بێرەحمی ناوہکاندا. من وەک چۆن ئەمشەو لەناو شەنبای شەودا دانیشتووم و ھەوای ساردی دەریا دەدا لەپووم، سەدان شەوی تر دانیشتووم و بیرم لەو ساتانە کردۆتەوہ... دەبیت سەریاسی سووبەدەم ھەستی بەچی کردبیت، کەدوو فریشتە یینیوہ لەگەرمە ی نیوہپۆیەکی بازاردا، لەفەقیرترین جلی دونیادا، بەدیار بچوکتەری ەرەبانە ی دونیاوہ وەستاوہ؟ من دانیام ئەو چاوەپوانی ھیچ بووہ، ھەموو شتیک بەمن دەلێت ئەو چاوەپوانی ھیچ بووہ، تاکەشتیک زانیویتی ئەوہبووہ بۆ دەمەوێت بێم بە «مروفتیکی مەزن». بەلام

لەو ھەڵە سادەتر و مندالتريش بوو ھەڵە بزانیت "مۆفەکی مەژن" چەپە .
 مەژە زانم لەو ساتەدا کە ئەو کچانە ی بێنیو، ھەستی بەشورەیی
 کردوو، لە خۆی و لە دوتیا، لەو ھەڵە ئویش یەکیک نەپە لە
 پیاو ھەڵە سادەکان، یەکیک نەپە لەوانە ی ھوکی دوتیا دەکەن،
 دوتیا یەک لە ھەموو پستەکانیدا ھەڵە بوو، دوتیا یەک پێگوتوو
 "تەپالەترین دوتیا ی ناو دوتیاکان". سەریاسی سوپەدەم، زیتەلترین
 و زۆرزانترین و خۆشپوترین دەسگێپی ناو سوپای ھەڵەبەکان بوو،
 لەھەمان کاتیشدا بەدەرەبوو لەھەندێ شەپانگیزی، بەر لەکوژانی
 بەسێ سالی دواھەمین ئامۆژنی دەمریت، دەلیم دواھەمین ئامۆژن،
 چونکە ئەو پێشتر زنجیرە یەک ئامۆژنی ھەبوو . لەگەڵ وێرانبوونی
 یەک لە دوا یەکی گوندەکاندا و دابەزینی پەلەپەلە لەچیا ھەڵە
 بەرزەکانەو ھەڵە پێدەشتە ھەڵەگەرەکان، ئەو ئامۆژی گەلێک خێزانی
 دیبوو، ھەر ژنێک ناویدا بایە، جلی بشتبایە، پێدەگوت ئامۆژن...
 لەدەسالییدا ھەڵە ماو یەک لەبەنگە یەکی مندالە ھەتیو ھەڵەکاندا ژیا بوو،
 پێشتریش خۆپەندن و نوسین لەکەن مەلایەکی چیانشین فێر بوو . کە
 دواچار لەو ئۆردوگا گەرم و بێئاو ھەڵە لای ئەو ژن و مێردە گیرسایەو،
 دەستیکرد بەو گەشتە درێژە ی خۆی لەگەڵ ھەموو ئەو پێشە سەپو
 نزمەنە ی لەگەڵ توانا و ئیرادە ی ھەستەیدا نەدەگونجان... ھەموو
 شتیکی دەکرد، شاگردی چێشتخانە، شاگردی فیتەر، کرێکاری بینا
 لەئۆردوگا تازەکاندا، فرۆشتنی ئاو لەسەر مەرزەکان، بارکردنی تاپە
 ھەڵە سەر تریلە قاچاگەکان، شتنی ئوتومبیل لەنزیک چێشتخانە یەکی
 سەر پێگاوە، گوو پاکردنەو لەیەکەم نەخۆشخانە ی ئەھلیدا، ھەڵە
 فرۆشتن لەگوزەری سەوزە فرۆشەکان... سەریاسی سوپەدەم بەر
 لەو ھەڵە ئەو ھەڵەبەندەستی یە بکۆت کە پێدەگوت "سینە ی کەژال"
 ھەموو ئەو کارانە ی کردبوو . ئەو سەریاسی سوپەدەم نەبوو ئەو

ناوهى له عه ره بانه كه نابوو، به لكو ده ستيگيڙيكي عاشقى ديكه بوو،
 نه و ده ستيگيڙيكي دى سالانيكي زور شهيداي كه ژال ناويك بوو بوو،
 نه و يش شووى به كونه پيشمه رگه يه كړدبوو، كونه پيشمه رگه كه ش
 هه زى له كيڙيكي تر كړدبوو، كيڙه كه ي تريش هه زى له كوپيكي دى
 بوو، كوپه كه ي ديش هه زى له كچيكي دى بوو، وهك ده لئين نه و
 كيڙه ش هه زى له پياويكي خيژاندار كړدوو له ولاتيكي تر، كه نه و يش لاي
 خويوه هه زى له ژنيكي ديكي مندالتر بوو... ئا به و جوړه هه موو
 ناكاميه كان له و عه ره بانه بچو كه دا كڅو بوو بوونه وه. "سينه ي كه ژال"
 بچو كترين عه ره بانه ي دونيا بوو، من دواتر ماوه يه ك بوى گه پام، به لام
 زو زانيم له هه لمه تي گه وره ي نه هيشتن و پا كړدنه وه ي عه ره بانه كاندا
 شكينراوه.

يه كيك به بويه يه كي شين له سهر پووى پيشه وه ي عه ره بانه كه ي
 نوسيبوو "سينه ي كه ژال" له خواريشه وه به هه مان خه ت نوسيبووى
 "نه گه ر عه شقم زوباني بئ/ يا خوا عومرم زو فاني بئ". له لايه كي
 ديكه وه نوسرابوو "نه م عه شقه كه وهك ناگري دهيجوره/ دهيسووتينن
 مورغى دل به بئ خه تا". نه و سالي سهرياسى سو بدهم سينه ي
 كه ژالى كپيه وه، بلاو بوونه وه ي عه ره بانه كان له چله پوپه دا بوو، به و
 نه ندازه يي يه كه مين ئيواره ي ده ستيگيڙيكي سهرياس، يه كه مين ئيواره ي
 جه نغيشى بوو له گه ل پولي سه كان و چاوه ديږه كانى شاره وانيدا. نه و
 يه كيك بوو له و هه زاران ده ستيگيڙيكي كه به يانيان زو به عه ره بانه كان يانه وه
 داده به زينه ناوه راستى شاره وه. پوڙي يه كه مى نيش كړدنى پوڙيكي
 تاريك بوو، له و پوڙه دا ده ستيگيڙيكي پولي سيكيان لاي پونفروشه كان وه
 كوشت. پيشتر سهرياس كوشتار و مردنيكي زوري له نزيك خويوه
 بينيبوو، به لام يه كه مجارى بوو ئاوا ده ست له خوينى مردويه ك بدات،
 سى ده ستيگيڙيكي به سى بوري ناسن، تا مهرگ له پولي سيكيان دابوو كه

دوچار لەناو قوتووی شیر و تایتی ھەل و سابوونە تورکییەکاندا
میشکی پڑابوو. ئەو پۆژە ژاوەژاویکی مەزن لەھەموو بازاردا پەیدا بوو
کە دەولەت ھەموو عەرەبانەکان دەسوتێنێ، لەو شەووە سەریاس
و کۆمەڵیک دەستگێڕی تر لەمەیدانیکی چۆلدا، عەرەبانەکانیان
ھەڵدەگرت دەیانپاراستن و پاسەوانیان دەکردن. ئەو ماوہیە سەریاس
بەدەگمەن دەگەرایەو زوورەکی ئۆردوگا، زۆریە شەوان لەو
مەیدانەدا لەژووریکی تەنەکەدا دەخەوت.

ئەو پۆژە خوشکە سپیەکان ماوہیەکی درێژ لەبەردەم
عەرەبانەکەدا وەستان، باسی ئەو پەشیمانییەیان بۆکرد کە دوا
دواھمین یەکیینیان ھەستیان پێکردووە. ھەردووکیان بەغەمگینی
قسەیان دەکرد، بەلام چرپە دوو کچی عیار لەدەنگیاندا بوو. ھەندێ
لە فرۆشیارەکانی ئەو دەورە گۆییان لەقسەکانیان بوو، مۆسیقای
لەو چەشنەیان لەھیچ دەنگیکی دیکەدا نەبیستبوو. دوو کچەکە
ئاواتیان خواست وەک خوشکی خۆی سەیریانبکات، پێشیانگوت
گەر حەزبکات دەتوانن گۆرانێ بۆ بلێن. ئەو پۆژە سەریاس بەجۆری
پەشۆکا بوو ھیچی نەگوت، کەخوشکە سپیەکان پۆیشتن بەجۆریک
لە خۆی وەپزێوو، تاسی تەرازووکانی فرێداو بەدەنگیکی ھێمن و
پڕ ناٹومیدیەو گوتی "ئەم زمانە نەگبەتە من، ئەم دەموپلە
بەدبەختە من، قەت وا شەل و شەوێڕ و کپ و کپ نەبوو..." ئەو
پێوابوو ئەو شەرم و تێکچوون و سەپوونە کوتوپرە، سەرەنجیکی
بەدیان لای خوشکانی سپی جیۆیشتوو، بەلام بەپێچەوانەو، ئەو
شەو خوشکانی سپی تا بەیانێ پێکەنین، تەریقی و تێکچوون و
شەرمی ئەو کوپە بەجۆریکی سەیر خۆشانەبوونی، پێشتر کەسیکیان
نەبینیبوو بەو جۆرە بشلەژێت. بەلام ئەو سادەیی و شەرمە کوتوپرە
کە لەسەریاسدا بینیان مایە دڵنایییەکی گەورەبوو، دوچار وەک

خۆیان گووتیان، نهوان به دوای برایه کدا ده گه پان، نهو شه وه که له پیکه نیندا خه ریکبوو ده مردن، ده مه و به یان کاتیک دونیا به ره و پووناکی ده گه پایه وه، شاده ریای سپی و لاو لای سپی به یاریاندا، سه ریاسی سو بحدوم بگه نه برار هاو پئی هه میشه یی خۆیان. ئیدی به ئارامی و خوشییه وه باوهشیان به یه کدا کرد و ده ستیان به قژی یه کدا ده هیناو له بهردهم نهو په نجه ره یه دا که بای سو بچی ده هینا تیر هه وای پر له ئاونگی به یانیاان هه لده مژی، به زه درده خه نه یه که وه که نیوه ی خه نده ی مرۆف و نیوه شی له خه نده ی په رییاان بوو بیتاگا له هه موو نهو پۆزه سه یرا نه ی چاوه پئیانده کات ده خه وتن.

ئىكرامى كۆڭۈل دۈي سىن ھەفتە گە پايە ۋە بۆلەم .

من لە ۋاوتەدا ڤىزىۋوم چاۋە پىكەم، ئىستاش پەشىماننيم لە ۋەى نازادىم بە ھەموو پوکارە سەقەرناساكانىيە ۋە قىۋولكرد . پەشىماننيم لە ۋەى ئامىزەم بۆ دۇنيا كەردە ۋە و گوتەم من زىندۋوم و تەھەمولى زىندۋىتى خۆم دەكەم . دەكرا من لە ۋە بىدەنگىيەدا ۋەك خەلۋەتنشىنىكى بىئاگا لە جىهان، ۋەك يەككەك كە تا دوا ئەندازەبارى زىانى خۆم سووكدردبوو بىنمە ۋە ... بەلام دۈي بىستۋىەك سالا دەمويست، دووبارە ھەموو شتىك تاقىبكەمە ۋە . ئەو شە ۋە كە ئىكرامى كۆڭۈل گە پايە ۋە، پوخسارىكى گەنجانەى ھەبوو، لەجارانى پىشوو پوخۆشتر و ئارامترىوو . لە يەككاتدا گەورەتر و مندالتريش دەھاتە پىشچاۋم ... گەورەتر بەجەستە، كە ۋەك بىچۈۋە دىۋىك ھەموو ژورەكەى پىكدردبوو، لە ھەمانكاتىشدا نىگاۋ جۈلەو سەرەنجى مندالتكى ھەبوو لەكەنار گۆرەپانىك تەماشاي كۆمەلىك مندالى دى بكات .

ئىكرامى كۆڭۈل بە ھەرچىك منى ھىنايە دەردە ۋە بتوانم خۆم بپارىزم، لەشتىك دەترسا كە ئەۋكات بە تەۋاۋەتى نەمدەزانى چىيە ؟ شەۋىك بوو تارىك، مانگ ديارنەبوو، پىدەچوو خۆى بە ئەنقەست جۆرە شەۋىكى ۋاى ھەلباردبىت . بەخۆى و كاسكىت و تەنگەكەيە ۋە لە ژورەكەدا ھاتوچۆيدەكرد، دەيگوت تا درەنگ دەبىت چاۋە پىكەين ... ئەو كات

هیچی پئنه گووتم، ته نیا قسه ی له سهر خو ی ده کرد. ده یگووت ”من چەندین سال خزمه تی شو پرشم کرد... کوشتن نه بیت هه موو شتی کم بو کرد... زورجار په شیمانم و زورجاریش په شیماننیم... موزه فەری سو بده م پاکی دوو هه سستی جیاوازت ده داتئ، جارێک واهه سته که یت هیچ نیت و لاوازیت، پاکیه که شت پاکی که رویشکی که له ناو که له گورگی که، هه ندئ کاتی تریش نا، هه سته که یت تۆ له و هه موو شه پ و پیسیه ت داوه و هه ر پاکیت... ده لئیت سا چاکه، سا جوانه، سا من شتیکی ساف و مه زنه کردوه... موزه فەری سو بده م شو پرش درۆیه کی گه وره یه، تۆ به خته وره یت، تۆ شو پرشگی پر بوو یت بیته وه ی شو پرش بکه یت... نه وه یان نیعمه تی کی خوداییه... واهه سته کرد کاتی که شو پرش سه رده که ویت به هه شتی که بو خو ی له زه و بییه وه هه لده قولی و دیته سه ر زه وی، که چی له دووم به یانییه وه، له دووم پۆزه وه که ده موچاوت ده شو یت و چاوده که یت وه، چاوت به ده سته پێ کردنه وه ی هه موو شته کان ده که ویت، من پۆز به پۆز له دایک بوونه وه ی نه و شه یتانه م بینئ، شه یتانی که سه ره تا شتیکی چکولانه یه، یه که مجار ده لئیت سا قه یچی که، نه و شه یتانه به شی که له هه موومان، شتیکی بچو که و به شی که له سروشتی هه ر ئایه مییه ک... به لام تۆزه تۆز ده بینیت گه وره ده بیت، ده بینیت هه موو شتی که ده بات... هه موو شتی که”. که وایده گووت ده وه ستا و له په نجه ره که وه سه یریده کرد، چاوانی هینده کرا بوونه وه واتده زانی ده یه ویت به سه ر ده ریایه کی گه وره دا بروانیت. هه ستمه ده کرد شو پرش شتیکی مه زنی لئسه ندوه. پئمگووت ”ئیکرامی کیو... تۆ ناته ویت هیچ به من بلئیت... من هه موو چیرۆکی خو م خسته به رده سته... به لام تۆ ناته ویت هیچم بو بگێرته وه... شتیکی ون له ژیا نی تۆدا هه یه و لئیمیده شار یت وه”. گووتی ”نا... ژیا نم شتیکی به نرخ ی تیا نه بووه تا زه وتی که ن... باس له خو م نا که م، باس له که سانی کی تر ده که م، که به پرێ که وت ناسیوم ن... موزه فەری سو بده م،

من له ناو حيزيدا بووم، به لآم مړوف له حاله تى ئاسايدا هيچ نابيينت، من به پړكوت هه ندى شتم بينى... سا ئينسان ئازاده، ده توانيت هيچ نه بينيت... ده توانيت تپه پړت و ته ماشانه كات... من چه ندين سآله به و شيوه به دريژه به خونه كانم ده دم... ديليك ئازاده كم، موچه به ك بو پيرژنيك په يدا ده كم، پړگاي سه فر بو گه نجيك ده دوزمه وه، كه سنيكي سر به هيزيكي تر ده شارمه وه، سا هر شتيك مانايه كي ه بيت ده يكه... شتيك يارمه تيميدات له مشه وه دريژ و تاريكانه دا ته نيا نه بم... شتيك كومه كم پيېكات و هه ستيك ده ژيم... من له دواي راپه رينه وه زور ته نهام". واگوت و له بهر ده ممد و ستا، خودايه چاوانى پريوون له فرميسك، له گيانه وه ريكي نه فسانه يي ده چوو له نيوان كومه ليك دره خندا پيكرابيت و چيتر نه توانيت بروت. نه و فرميسكانه ي له چاوي نيكرامى كيودا بينيم له و فرميسكانه جودابوون كه له چاوانى ياقوبى سنه و بهر دا بينيم. نه سرينى نيكرام گريان بوو بو ته و او دوتيا، به لآم نه سرينى ياقوب فرميسكى يه كيېك بوو بو شتيك ده گه پړت و نايدوزيته وه، نه سرينى يه كيېك هه موو شته كانى ده وري خوئ ويرانه ده كات و نه و شته نايدوزيته وه كه عودا ليتى. فرميسكى نيكرام له فرميسكى يه كيېك ده چوو به ديار باغيكه وه و ستابيت و ته ماشاي په ژمورده يي و زه ردبوونى گوله كانى بكات، نه سرينى ياقوب گريانى پياويك بوو له هه مان نه و باغه دا له پيناوى گه پاندا به دواي خونچه يه كي نه فسانه يي و خه يالى خويدا پي به سر هه موو گوله كانى ديكه دا بنيت. نيكرام به هيمنى هاته بهر ده مم و گوتى "له دواي راپه رينه وه هه سته ده كم سوودم نيبه... سه رها ويستم بخوينم، بړوم و به جورىكي تر ده ست پيېكه مه وه، به لآم زه حمه ته به جورىكي تر ده ستيپيكيته وه... موزه فرى سوېده م، سا هيچ شتيك له وه زه حمه تتر نيبه له سه رها وه ده ستيپيكيته وه... من شه وان له سه ريان ده خه وتم و به دريژايى نه و مته كه كوزانه ده هاتنه وه

سەر سەرم، وێنەی ئەو درەخت و مأل و شارە خاپوورکراوانە هەمیشە
لێرەمدا بوون... لێرە". وایەدەگووت و بەدەستەگەرەکانی، ئەو دەستانەی
چەندین جار لە دەستی من گەرەتربوون، ئامارەیی بۆ سەری خۆی
دەکرد. شتێک لە شتی لە بوونیدا بوو، بەلام شتێتییهکی ناوەکی و
نەبینراو و هێمن. هەمیشە بە یەک شیوە زمان و دەنگ قسەیدەکرد،
ئەوکاتەی دەگریا و ئەو کاتەی پێدەکەنی دەنگی وەک خۆی بوو.
پێدەچوو مەخلوقێکی نەگۆڕ، شتێک بەجەوهەریکی نەبەدییهوه لەناویدا
خەوتبێت، لەگەر ویدا جۆرە گرێبەک هەبوو وەک دەنگی ئاگرێک وەها بوو
با بیگەشتنێتەوه. ئەویش لە پابوردوویەک پایدەکرد... بەلێ، یارانی من،
هاورێانی ئەم سەفەرە تاریکەم بەشەو و دەریادا، من لەو پۆژەوهی لەناو
لەکانەوه هاتوو مەتەدەرێ، یەک لەدوای یەک ئەو کەسانە دەبینم کە
لەشتێک پادەکەن... سەیرکەن... سەیری خۆتان کەن ئێوەچین، جگە لە
کۆمەلێک خێو و تارمایی کە لەسەر کەشتییهک دانیشتوون و لەشتێک
پادەکەن... شتێک ناوی نییه، پەنگی نییه، ناگیرێت و دەستەمۆناکریێت...
ئیکرامی کێویش لە شتێک هەڵدەهات، بەلام نەیدەزانی بەکۆیادا هەلبێت،
ویستبووی بڕوات و بەجۆریکی تر دەستپێکاتەوه، بەلام بۆنی باروت و
مردن نەیانھێشتبوو، بەشەو کە دەخەوت ئەو پیاوێ هێمنەیی پۆژ نەبوو،
بەدرێزایی شەو هاواریدەکرد، وەک ئەوهی یەکیێک بیخکێتیێت گەرۆی
دەگیرا، دەبووایە زوو زوو هەستێت و دەموچاوی بشوات و بلیت "وای
خودایە... وای خودایە، ئەمەچ شەوێکە".

ئەو شەو بەر لەوهی بڕۆین منی گۆڕی، یەکەمجارم بوو دوا
چەندەها سال جلیگی دیکەیی جیاواز لەو دسداشیەیی زیندان لەبەرکەم.
ئەو شەو نەموست پریشم بتاشن، گووتم "لێمگەرێ ئیکرامی کێو...
با بەهەمان پوخساری زیندانەوه بگەرێمەوه بۆ دنیا...". ئەو ساتەی
منی هێنایەدەرێ چاوانی پرپیون لەفرمێسک، گەشییهک و کرانەوه یەک

و جوانیبه کی خودایی په پریوونه سهر پوخساری، هه ستمکرد له تاریکیدا
 گوره تر و پرتر ده نوینیت. شه ویک بوو سارد، من بلی یه که مجار کراسیکی
 سچی و شه پوالتیکی خوله میشی تیرم له بهردابوو، جامانه یه کی گزینشم
 کردبوو مالم و کلاویکی چکولانه ش له سهر سهرم... له بیرتانه چیت من
 بیستویهک سال بوو به زوی سهختدا نه پویشتبووم، بیستویهک سال بوو
 هه وراز و نشیتوم نه بیینی بوو... شه ویک بوو وهک نه و شه وی تیا گیرام،
 نه و ساته ی ئیکرام ده سستیگرم و منی به ناو درهخته کاندای برد له هه مان
 نه و ساته ده چوو که کوماندو سه و زپوشه کان منیان ده سته ستمکرد و
 هیئامیانه دره وه، که به ناو داره کاندای ده پویشستین هه ستم به هه مان هه وی
 سارد، هه مان جریوه ی نه ستیره، هه مان ترس ده کرد. شه ویک بوو وهک
 هه مان شه و بیمانگ، به لام پر له هاواری نه ستیره. له بیرتانه چیت من له و
 شه ش مانگدا چهند جاریک هاتبوو ده ری، هه موو درگاو دروازه کانم
 تاقیکردبوو وه، به لام هه میسه له ناو درهخت و دوندو خه رنده عاسیبه کاندای
 گیرمده کرد و ناچار بهر له وه ی پزی گه پانه وه ونبکم ده گه پامه وه.
 نه و شه وه جیهان له جاران بچوکتتر ده هاته پیشچاوم، من له سه حرادا
 به گوره یی و کرانه وه یه کی بیته ندازه به رین راهاتبووم، هه ستمده کرد
 ده پوین و له شوینیکدا جیهان کوتاییدیت... نه و شه وه هیچ خه یالیکم
 نه بوو نه و عه رده ی من له تاریکیدای به سه ریدا ده پوم، به خاکی ترو دونیای
 تره وه گزیدراوه. نه مده زانی ماوه یه ک دواتر له شه ویکدا، له که شتیبه کدا،
 له ده ریایه کدا که ئیوه ده لئن وه فای بۆ که س نییه، سه ریبه رنده که مه وه و
 تیده گم نه وه ی له بیابان فیژیووم چ حه قیقه تیکی گه وره یه، زه وی و ژیان
 چ یه که یه کی پتکه وه گزیدراون. تیده گم نه و لایه نه گه رونیانه ی مروف،
 نه و لایه نه گه ورانه ی که بیابان و لم له مندا زیندوویانکرده وه، واده که ن
 ئاسوده بم. واده که ن له ناوه راستی نه م شه پولانه دا نه ترسم، باورم
 به مردن نه بییت، بتوانم ده ریا وهک دۆستیک ته ماشایکم، ده ست له م

ده‌ریا بیټه‌ندازه‌یه بدهم و هاواریکه‌م «نه‌ی ده‌ریا پټنماییمان بکه...». کئی له‌نیوه شه‌ویکی تاریک هاتۆته‌ده‌رئ و له‌ته‌ختی ئهم که‌شتیه‌وه هاواریکات و بلټت «نه‌ی ده‌ریا فریامانبکه‌وه...». من هزاران شه‌وه له‌په‌نجه‌ره‌ی زیندانه‌که‌مه‌وه هاوارمه‌کرد «نه‌ی بیابان فریامکه‌وه... نه‌ی لم فریامکه‌وه». دلنیا‌بووم شتی‌ک له‌بیاباندا‌یه گویی لی‌مه، شتی‌که وه‌ک من و تو نییه، ئینسانیک نییه به‌دوو چاو و دوو گوچکه و دوو ده‌سته‌وه، به‌لام شتی‌که له‌هموو لایه‌که‌وه دټت، له‌گه‌ل هه‌وا‌دا هه‌ستی پټده‌که‌یت، له‌گه‌ل پوونا‌کیدا به‌ره‌و پووتدټت، له‌گه‌ل سی‌به‌ردا فینکته‌کاته‌وه، شتی‌کی نادیاره، به‌لام گهر چاوت لی‌کبنټیت ده‌یبینټ. من ئه‌وه شه‌وه‌ی له‌و ماله هاتمه‌ده‌رئ وامده‌زانی له‌سه‌ر خاکیک وه‌ستاوم له‌سه‌ر ئهم نه‌ستیره‌یه نییه، ئینسان هه‌میشه ئه‌وه له‌یاده‌کات که له‌سه‌ر نه‌ستیره‌یه‌ک ده‌ژی، ئه‌وه له‌یاده‌کات ماله‌که‌ی ئه‌و، کی‌لگه‌که‌ی، باغه‌که‌ی به‌شی‌کن له‌گه‌ردون، منیش ئه‌وه شه‌وه که هاتمه‌ده‌رئ ئه‌وهم له‌یادکرد.

به‌ئیکرامی کی‌وم گوت «هاورپم، دنیا بو هینده بچوکه» وه‌ک شه‌وه‌ی له‌تاریکیدا نه‌مبینټت وه‌ستاو ئاو‌پیدا‌یه‌وه و گوتی «له‌به‌ر شه‌وه‌ی ئیمه خراب ته‌ماشایده‌که‌ین...». ئیکرامی کی‌و ئه‌وه شه‌وه نه‌یده‌هیشته له‌گه‌ل خه‌یاله‌کانمدا برۆم، نه‌یده‌ویست هه‌ست به‌دلنیا‌یبیکه‌م، ده‌یگوت «دلنیا‌یی ده‌تکوژټت... موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م، دلنیا‌یی خه‌وت لی‌ده‌خات، وه‌ک چۆله‌که‌یه‌ک که دلنیا‌یی کو‌یریده‌کات و نا‌هیلټت پشله‌کان ببینټت... سا من هه‌رگیز دلنیا‌نه‌بووم... هه‌رگیز».

کاتی‌ک گه‌یشته‌نه‌وه‌دیو دره‌خته‌کان، له‌سه‌ر به‌ردټک وه‌ستاو ده‌ستیکرد به‌نو‌یژکردن. پټشتر نه‌مه‌ده‌زانی نو‌یژده‌کات، به‌لام نو‌یژه‌کانی سه‌یربوون، له‌نا‌کاو بټره‌چاو‌کردنی واده و کات و شو‌ینی نو‌یژ ده‌وه‌ستا و پرکا‌تی‌کی داده‌به‌ست. دواتر ویستم با‌سی خودای له‌گه‌ل‌دا بکه‌م، به‌لام نه‌هاته ژیری‌ار، هه‌رگیز پۆژیک له‌پۆژان با‌سی خودای نه‌کرد، وه‌ک شتی‌ک کوتوپر

له خه وی غه فله تی هه سستین نوژیږیده کرد. که زیاتر ناسیم سه ره نجمدا هه ندی شه و بیهیچ سونگه یه ک، بیده سستنوژی، بیه رمال له سه ر خوّل و عه رد و به رده په قه کان نوژیږیده کرد. نه و شه وه که ته واپسو به ده نگیچ پرپو له نهی نی لپیپر سیم "موزه فه ری سو بده م... تو دلنیایت سه ریاس، سه ریاسی سو بده م کوپی تویه، دلنیایت؟". به ئارامیه وه پر سیم "نه ی تو دلنیایت که سیچ هیه بتوانیت مندالی خه یالی بو خو ی دروستبکات؟ کی هیه مندالیک به خه یال بکاته کوپی خو ی؟". پاش نیستیچ گووتی "من ده تبه م بو جیگایه ک، له وئ هه موو چیروکی مردنی سه ریاست بو باسده که ن... ده زانم نه و به سه ره اته غه میکی زورت ده داتن، به لام دواچار تو سا هه موو دونیات بو چیروکیچ ده ویت". نه و کات تیغه گه یستم بو واده لیت، وه کو نه وه واپسو بزانیّت شه ویک له شه وان له پاتراوه له گه ل ئیوه دا سوار که شتییه ک ده بم و له ناو ده ریادا ونده بین و شه وان قیبتانی که شتییه که بو نه وه ی غافلمانبکات دهره تعمان ده داتن له نیوان گه وره یی ناسمانی و گه وره یی ده ریادا نه م چیروکه تان بو بگیږمه وه. نه وشه وه وه ستام و پیمگووت "من نه پراوکه ری حه قیقه تم و ناپراوکه ری چیروک... من ده مه ویت ئازادی خو م بژیم". لیتان ناشارمه وه نه و کات به دروستی نه مه دزانی ئازادی یانی چی، له سالانی زینداندا فیربوویوم ئازادی پوچ له ئازادی جه سته جیابکه مه وه، ده شبووایه جیاییکه مه وه. نه و سالانه فیربووم نه وه ی به جه سته دیله ده توانیت به پوچ ئازاد بیت، به لام نه و شه وی ئازادییه هه ستم به هه قیقه تی له شی خو م ده کرد، هه ستمده کرد یه که مجاره قاچه کانم ده پوچ و هیژیک نییه بیانوه سستین، به ربه سستیک نییه پایانگریّت. نه و شه وه وه ک نه وه یوو خنکاویک دوی ساله های سال له ژیر به حردا، له ژیر بارسته قورس و سه نگینه کانی ئاودا، سه رئاوکه وتبیت و سینه ی کرابیتته وه و پر به گه روی هه وا هه لمریت، بیهیننه پیشچاوی خو تان، نه وانه ی له م زه ریایه دا خنکاون، نه وانه ی نیستا له ژیر ئاوه وه ته ماشای

که شتیبه که ی نیمه ده که ن، له نا کاو هیژکی خودایی زیندوویان بکاته وه و
 سه له ده ریا بهینفه ده ره وه و پر به سنگیان هه واه لمرن، ده بیت هه ست
 به چ خوشیبه کی بکه ن؟ چ به خته وه ریه کیان هه بیت؟ نه وه منیش
 وابووم، له خنکاویک ده چووم دواي سالانیکی درژ سه رئاو که وتبم و
 هه واه لمرن. من نه وه وه وه وه کانی دیکه ش راستگوبووم، ده مزانی
 چ زه حمه ته پوخیکی نازاد بنیمه وه سه سه کی ژیانیک پرله دیلی و نازار
 و کویله یه تی. ده مزانی نیستا چ پوحم و چ جهسته شم نازادن، به لام
 به یه ک پانه ها توون، هه ردوکیشیان له گه ل نه وه وه جهنگه ل و ناسمانه
 بچوکانه ی ده وره به رمدا ناتهبان. نه وه وه ده بوایه هه رچی ده نگیک
 له ناوه وه وه دیت بیده نگیکه م و لیگه پریم جهستم به جوری خوی
 بجولیت و بروات و سه مابکات، وهک بالنده یه ک که به پرتاو له قه قه ز
 دیته ده ری و چرکی یه که م له خوشی فرین چند جاریک به ده نگي
 به رز ده جریوینیت، دواتر به هه موو تین و تاوی خوی به رزده بیته وه تا
 سه ره نوئی هه ست به باله کانی خوی بکات، له وساته دا هه موو ژیان،
 هه موو گورانییه کانی، هه موو موعیزه ی ده نگ و په نگي له باله کانیا یه تی،
 منیش ناوه هابووم، هه موو مه عیزه ی ژیانم له هه نگاهه کانمدا بوو. نه وه ی
 من چیرۆکی سه ریاسی سو بده م ده بیستم، دلته نگینه کردم، له دلی مندا
 مانا و شیوه کانی غم سه یر گورابوون، چتر غم نه وه هه سه ساده یه
 نه بوو بۆ چاره نوی خۆم و نه وانی تر، به لکو نه وانا قوول و بیگره رو
 نه گوپه بوو که له هه موو وجودا ده ره وشایه وه.

نه وه وه تا به ربه یان به پرگاهه بووین، له وه وه دا نه بالنده یه ک
 ده فری، نه گورگیک ده یلورانده، نه میشو له یه ک گیزه ی ده هات...
 کپیبه کی سامناکتر له کپی سه حرا باوه شی پیا کردبووم. من و ئیکرامی
 کیو نه وه بیده نگیه مان نه شکاند، ده پویشتم و سه یری نه ستیره کانم
 ده کرد و له نیهانی خۆمدا ده مگوت «من نازادم... نازادم... نازاد».

ئیکرامی کۆ وەک حورمه تی ئه و شه وه بزانیته، برهویهک به وینه ی برهویه ئه سپێک به ده ست و پاشووه کانی خۆی له ههنگاه کانییدا بوو... ههیند گه وه بوو هه ستمه کرد نیوه ی دنیا ی بۆ خۆی بره وه و نیوه که ی دیکه ی به خشیوه به شته کانی تر. من له زه تیکی بێسنورم له پۆشتن و هه وا و تاریکی ده بین، ترسێکی له دڵمدا بوو و هک ترسی مرهویهک بۆ یه که مجار به نیو ته وه و شریخه ی گولله ی پاوه راندا بفریته. هه ندیجار به بیده نگه ی داده نیشتین و پشوو ی کورت کورتمان ده دا، قسه مان نه ده کرد، ئه و زووزو به ده سته سپێک عاره وه که ی ده سپی... من پتووستیم به هه یج قسه یه که نه بوو، و هک ماسیه که له تۆری پاوه ری که وه بازیدابیه وه بۆ ناو ئاو و دلی هه شتا پریت له خورپه ی مردنی خۆی... ده مزانی که شه وو گه ردون و نه ستیره کان سه یرمه ده کن، سه یری ئازادی پیاویک ده که ن هه موو هه یزی خۆی کۆکردوته وه بگات به شتیکی دور.

من زیندان وایلیکردم نه توانم به ده نگه ی به رز قسه له شادی و ئازاره کانی خۆم بکه م،... ئه و بیده نگیه مه زنه ی شه ویش ئه و هه وایه ی بیده به خشییم که شادییه کانی خۆم پرکه م له پامان و بیده نگه ی... دۆستان ئینسان هه ر ئه وه نییه، به توانیت غه مه کانی خۆی بکاته تیفکری و وردبوونه وه، ده توانیت شادییه کانی خۆشی بگۆریت سه ر تیرامان و خه یال و بیرکردنه وه. ته نهایی و زیندان مرۆف فێرده که ن، سه ماکانی بکاته تیفکری.

ئه و به یانییه دوا ی شه وێکی پر هه یمن گه یشتینه مایک له قه راغ گوندیکی بیده نگدا و کیژکی سپی پۆش به ره فته یه کی ره شه وه له گه ردنیدا، جوانترین مه خلوقیک تانه وکات له ژیاندا دیبیتم ده رگای لی کردینه وه. دوا ی شه وێکی درێژ له بیده نگه ی ئیکرامی کۆ گوتی "شاده ریای سپی به یانیت باش... دوا جار گه یشتین، ئه مه موزه فیه ی سو بده مه... ئه و پیاوه ی زیاد له بیستویهک ساله دیله، ئه مه ش یه که مین به یانی ئازادییه تی".

من به‌و پرچ و پیش و جه‌سته لاوازه‌وه پتر له‌دپنده‌یه‌ک ده‌چووم نه‌وه‌ک له‌مرۆف. شاده‌ریای سپی پیشتر که‌سیکی نه‌دیوو، پیشی له‌به‌ر پییدا‌بیست و پرچه‌سپییه‌کانی له‌که‌مه‌ریدا و چاوی پرپیست له‌سیبهری برۆنزیانه‌ی بیابان. من وه‌ک له‌به‌رده‌م مه‌رقه‌دی‌کدا بنوشتیمه‌وه، له‌به‌رده‌م جوانی و پاکی و گه‌وره‌یی یه‌که‌م ئافره‌تدا نوشتامه‌وه و گووتم «ژیانتان پرپیست له‌نور خانم... من موزه‌فهری سو‌ب‌ده‌م نه‌وه‌تا ته‌ماشاکه، هه‌موو تاریکی دونیا به‌دوای خۆمدا پاده‌کیشم...»

وامده‌گووت و ده‌ستم بۆ ئاسمان و به‌یانی و دوا‌هه‌مین ته‌پوتۆی زۆلمه‌ت پاده‌کیشا، وامده‌گووت و سه‌یری به‌رپیتی شاده‌ریای سپیم ده‌کرد، که‌ پرپوو له‌ پووناکی، نه‌وه سه‌ره‌تای ناشنایی من بوو له‌گه‌ڵ نه‌وه دوو کیژده‌دا که‌ تا مردن ژیا‌نی منیان پرکرد له‌ پووناکی، وه‌ک چۆن دوا‌هه‌مین پۆژه‌کانی ژیا‌نی سه‌ریاسیشیان پرکردبوو له‌ نور و پۆشنی.

سەریاسی سوبەدەم پێیاندەگوت «پروڤیسۆری عەرەبانەکان». ئەو ئەو
 عەقلە بچکۆلانەیە بوو لەناو ئەندازەی ئالۆز و پێچاوپێچی بازارەکاندا
 سەدەها دەستگێڕی منداڵی پێنماییدەکرد. دەسپێکی سووری دەبەست
 بەنێوچاوانییەوه، جگەرەیهکی تورکی بەدەستییهوه و گۆچانیکی چکۆلانە
 لەدەستیدا.

ئەو بوو منداڵە شیرفرۆشەکانی گواستەوه بۆ پشتی ئاسنگەرەکان،
 پوڤفرۆشەکانی لەپیش مزگەوتەکەوه تا نزیک مەیدانی مریشکەکه
 دوورخستەوه، ئەو بوو ئاوێنەفرۆشەکانی لەقەیسەرییهکان نزیککردەوه،
 دەرمانفرۆشەکانی لەبۆنی چلپاوی بازاراوه تا سەر شۆستە پاکەکانی
 ناوهراستی بازار چولاند و کردنی بەهاوسێی کتێبفرۆش و وێنەفرۆشەکان.
 ئەو بوو لەهەموو جێگایەکەوه دەروازەی دەنۆزییهوه بۆ هەلەاتن و پراکردنی
 عەرەبانەکان. دەیان کەلاوێ کۆن و مەخزەنی چۆل و خەوشی خاپور و
 جێهێلراوی کرد بەبنکە و خەشارگا، پاسەوانی شەوانەى دانا. ئەو خەوی
 بەوهوه دەبینی یاسایەک بۆ بازار دابنێ، نەخشەی شارێکی تر و جۆرە
 دۆنیایەکی دی بکێشێت.

ئەوانەى لەنزیکهوه ناسییان دەلێن توانایەکی ئەفسووناوی هەبووه
 لەسەر پازیکردنی هەموو کەسێک. سەدان منداڵ بوون ئەگەر ئەو
 عەرەبانانە نەبایە دەبوو بین بەچەکدار، یان دەبایە بگەرێنەوه بۆ

گۈندە پيس و تاريكەكان، يان لەگەل كاروانىكدا پويكەنەدەرەوھى ولات. سەرياس لە ھەركەس زياتر دەيزانى ژيانى ئەوان پابەندى ئەو گەمە سەيرەيە كە لە ئەندازەى ئالۆز و تىكەولۆى ئەو شارەدا دەيكەن. تواناي قسەکردنى لەتەمەنى خۆى گەرەتربوو. شەوئىكيان دواى جەنگ و جەدەلىكى دووردريژ پۆژنامەنوسىكى گەنجى مەتايە سەرپا كە ھىچ كەس لەم سەر زەوييەدا مافى ئەوھى نيبە بەزۆر بيانگيرتەوھ بۆ گۈندەكان... شەويك بوو تاريك، كاتىك ئەو پۆژنامەنوسە دەرکەوت، خۆى و ھاوپىكانى لەدەورى قۆرى و مەقەلىيەكى پىر ئاگر دانىشتبوون. پۆژنامەنوسەكە گەنجىكى ئىسك سوک بوو، بەلام پىروو لەغورى ئەوانەى خەلكى لادىيان ۋەك سەگ تەماشادەکرد. كوپى بەرپۆھەريكى قوتابخانە و ژنە فەرمانبەريكى بەرپۆھەرايەتى بودجەبوو، بەدرىژايى ژيانى كراسى پاكى لەبەركردبوو، تەمەنى لەكافترياكانى زانكۆ و سەر كورسى بىرۆى پۆژنامەكاندا بردبووھە، گەنجىكى باريك بەقزىكى خا و جوتنى چاويلەكى سىپىيەوھ، كوپىكى پورى لەمەخزەنىكى لۆريال لەفرايپورگەوھ بەردەوام عەترى بۆ دەناردەوھ. ئەو شەوھ ھاتبوو تا پىپۆرتاژىكى دريژ لەسەر ئەو "ئازەلانە بنوسىت كە لەجياتى ئەوھى شار پيسبەگەن، دەبىت كىلگە بىتازەكانى كوردستان بكيئلەوھ". سەرياسى سوبخەم تاكە دەسگىرپىك بوو پۆژنامە بخوینىتەوھ. ساتىك سەروسەكوتى ئەو دەرکەوت، سەرياس لەنزىك مەقەلىيەكەوھ كزەلەيكردبوو. پۆژنامەنوسەكە بە كراسە سىپى و پانتۆلە جىنزە تەسكەكەيەوھ لەفەنتازياكانى خۆيدا پۆلى پىپۆرتاژكارىكى گەرەى دەبىنى كە كارەكەى ناچارىدەكات بچىتە ناو شوپنى عاجباتى و لەگەل كەسانى سەير و سەمەرەدا قسەبكات. سەردانى ئەو شەوھى بۆلای خاوەن عەرەبانەكان بەپووداويكى سەير و ناوازەى ژيانى خۆى دەزانى. دەستگىرپەكان دەيانزانى ئەمجۆرە گەنجانە ۋەك ھەيوان تەماشاياندەكەن. ئەو شەوھ لەبەردەم ئەو ئاگرەدا

پۇڭنامەنوسەكە قىسەى لەسامانى كىشتوكال و بەرەمى ئاژەل كىرد، سەرياس باسى لەسامانى مەرۇف و سەروەتى بېتىز و فەرامۇشكراوى ئەو ھەزاران مىندالەك كىرد كە لەچار سالىيەو ەق پەيداكردى نان دەپۇڭنە سەر شۇستەكان. پۇڭنامەنوسەكە باسى لەجوانى شارەكان و پاكى شۇستەكان و پېناسانى بۇ تۇتۇمۇبىلەكان كىرد، بەلام سەرياس باسى لەجوانى ژاكاو و لەدەستچووى خۇى و ئەو مىندالەك كىرد كە لەبەر نەبوونى ئاودەيىت لەگراوەكاندا خۇيان بشۇن. پۇڭنامەنوسەكە باسى لەگەپانەوەى لادىيەكان بۇ گوندەكانيان كىرد، سەرياس قىسەى لەگەپانەوەى مەرۇف كىرد بۇ ژيانىكى مەرۇفانە. پۇڭنامەنوسەكە قىسەى لەسەر ئەو كىلگە وپرانانە كىرد كە چاوپوانى دەست و پەنجەى ئەوان دەكەن، سەرياس قىسەى لەو سەدان ھەزار مىندال و گەنجەكرد كە جارىكى دى نە لەشارەكان و نە لەگوندەكاندا ناتوانن ئاسوودە بۇڭن.

ئىستا بىردەك مەوە ئىوان ئىو مىندالانە بوون كە لەناو جوگرافياكاندا
سەريان لىشىئاو... وەك ئىمە كە دە پۆژە لەناو ئىم دەريايەدا سەرمان
لىشىئاو... ئىو شەو كە سەرياس بەقسەى دەستگىرە مىندالەكان
ئىو پۆژنامەنوسەى بەزاند، يەكئ بوو لەشەو گرنگەكانى ژيانى، بۆ
پۆژى دواىى لە لاپەرەى پېپۆرتازدا وىنەكەى لەگەل "سەينەى كەژال"دا
بلاودەبىتەو، لەسوارچاكىكى كۆن دەچىت لەگەل ئەسپەكەيدا، لەو
وىنەدا جگەرەيەكى "مۆر"ى درىژ بەلا لىووەو، گوجانىكى گەورەى
بەدەستەو، بەزەردەخەنەيەكى گەورەو تەماشاي كامىراكە دەكات،
ئىو پونترىن وىنەيەكى ئىو مىندالانە بوون. ئىو سەيرە ئىو ناو
سەرياسى سوبەدەم، نە لە پېپۆرتازەكە و نە لە ژىر وىنەكەدا نەهاتو،
ئىستا دەلیم گەر بەهاتبە و ئىو ناو غافلەكرابە لەوانەبوو خىراتر
پاستىيەكان ئاشكرابن. لەو شەو ئىدى ھاوپىكانى ناويان نا پروفىسۆرى
عەربانەكان. سەرياس لەو گەنجانە نەبوو حەزى لەبىكدان و شەر بىت

لەگەڵ پۆلیس و چاوەدێرەکاندا، بەو هەدا پۆلیس و چاوەدێرەکانیش بە شێک بوون لەو خەڵکانەى دەبایە ئیواران نانێکی باش ببەوێت بۆ منداڵەکانیان، دەکرا هەریەکێک لە دەستگێڕەکان شتێک بخاتە سەر بودجە یەک تا دلی ئەوانیش دەستەمۆکریت و لەگەڵیاندا دڵپەق نەبن. هەموو ئەو منداڵانەى کە بەر لە چوار پێنج ساڵ لەمەوبەر لە سوپای عەرەبانەکاندا بوون، هەموو ئەوانەى ئەو سەردەمە بە شێک لە ژایانیان لە سەر شۆستە و لەناو قوڕوچلپاوی بازاردا بریدۆتە سەر، دەزانن سەریاس ئەندازیاری ئەو پێکەوتنە نەتینیەى نیتوان پۆلیس و ئەو منداڵانەبوو، کە پۆژنامەکانى ئەو زەمان بەگەلتەو پێیان دەگوتن "هەجیجیە مۆدێرنەکان".

دۆستان... کاتێک ئەمشەو ئێمە لەم سەر قەرەغی کەشتیەوێتە قەسەدەکەین، دەبێت ئەو زەمان لەیادەنەچێت بپرسین ئایا پۆلیسەکانى ئەو زەمانەش کۆ بوون؟ هەر کۆمەڵێک منداڵ و گەنجى وەک سەریاس و دۆستەکانى بوون، ئەو هەرزەکارانەبوون کە دەیانوسیت ژنەکانیان جوانتر بەخێو کەن نەبە بکەوێتە سەر جادە و بەردەستى خاوەن بازارە گەورەکان، دەیانویست زووتر دەسگیرانەکانیان مارەکەن، نەبە یەکیەک لە دوورەوێتە بێت و بیانبا و ئیدی هەتا هەتایە نەیانبیننەو. ئەگەر شەویەک شتەکان ئاوەها تێکەنەچووایە دەکرا سەریاسى سوێجەم بێت بە هاوێڕ و دۆستى ئەوانەى دواتر لە ئیوارە یەکی غەمگیندا دەیکۆژن. ئەو ماوە درێژەى سوپای عەرەبانەکان توانى بژى و خۆی لە دۆژمەنە بێشومارەکانى بپاریزێت و بچێتە ناو ستراتیژیکى سەیری دەرکەوتن و هەڵاتنەوێت دەگەرێتەوێت بۆ سەریاسى سوێجەم و پۆلیسە گەنجەکان. شاتۆیک بوو بۆخۆی، دەبایە هەركات ئەوان دین و بەدارەکان دەکێشن بە عەرەبانەکاندا ئەوان بەکۆمەڵ بوروژین و بیکەنە هەراو پوویکەنە شەقام و کوچە لاتە نیشتەکان. چ شاتۆگەرێکە زێرەکانەبوو کە تێکەڵە یەکی گەورەبوو لە پاستى و درۆکردن، چ یارییەک

بوو که ھمیشہ درزیک له نیوان یاساکانیدا دەمایەوہ بو ئەوہی ژیانى
دوو کۆمەلە ئادەمیزادى غەمگین درێژە بەخۆییدات و بەردەوامبیت . ئیستا
ھەموو دەزانین ئەو شوستانە بو کەسانیک کە دوتیا یان لیبجوککرا بوو ھە
دواھەمین شویتى مان و نەمان بوون، ئەوانەى لەو وردەوالانە بترازیت
کە لەسەر شوستانەکان دەیانفرۆشت چ ئەگەرێکی دیکە یان بو ژیان
نەدەبینى . سەریاسى سووچدەم لە ھەرکەس زیاتر دەیزانى ئەوان لە چ
بستەزەوییەکی بچوکدا گیریانخواردووە، لە چ ئەندازە یەکی شکاو و لەناو چ
باریکە پێیەکی ناو ئەو شارانەدا دەبیت بپۆن، چ تاریکییەک چاوە پێیان دەکات
گەر بە وردی یارییەکان نەکن . بەلام بازارێ جەنگەل و ھەمیشەش وەک
جەنگەل دەمێنیتەوہ . ئەو پۆزانەى بەخۆى و عەرەبانە کە یەوہ، کپارەکانى
بەو دەنگە مندا لانە یەى خۆى بانگدەکرد جواترین تورى سەر زەوى
بکپن، ببەر بخۆن ناسک و شیرینتر لە لوقمە قازى، دەنگى خۆى خوار
و خێچ و درێژدە کردوہ و دە یگوت وەرن سەیری گەرەترین لاسکە سلقى
سەر زەوى بکەن، خەیار بخۆن لە زاردا دەبیتە ئاوى زەمزم، بەھ بەھ
لەم ھەلۆزە یە کە ھى باغى خواگیانە لە بەھەشتەوہ، ھەرمیتەک حەزەرەتى
جووہر ئیل بەدەستى خۆى ناشتویتی، ھەنار، وەى وەى لە باجى ھەنار
ببخۆن کە کوێر چاکدەکاتەوہ ... ئا لێرەدا دەبیت بوەستن و ئاگادارین،
ئەو پۆزانەى سەریاسى سووچدەم ھاوارى لە ھەناریک دەکرد کوێر
چاکدەکاتەوہ، تەنیا قسەى لە میوہ یەکی خەیاڵى نەدەکرد، بەلکو قسەى
لە چیرۆکیک دەکرد تەواو لە جەوھەرى ھەموو شتەکاندا یە . ” ھەناریک کە
کوێر چاکدەکاتەوہ ” . نا ... ئەمشەویش باسى ” مەمەدى دلتوشە ” و
” سەریاسى سووچدەم ” و ” نەدیمی شارادە ” و پەيوەندییان بە ھەناریکەوہ
کە کوێرى چاکدەکاتەوہ بو ناکەم ... ھیشتا زووہ بەتەواوہتى بگەینە
سەر چیرۆکە کە مان، پێدەچیت ئێمە گەلەک شەوى تر لە دەریادا
بین، گەر خودا کۆمەکی پێکردین و چیرۆکە کە مان پەچراو بە یانییەک

لهقه راغی مهمله که تیک گیرساینه وه، گهر پۆلیسی که ناره کان کرتیانین و لهیه کیان جیا کردینه وه شهوا غهم له وه مهخۆن که کۆتایی شه چیرۆکه تان نه بیستوه، ئیوه شهواتان له کۆتایی چیرۆکه که دا، شه که شتییه کۆتایی مه موو شه چیرۆکه یه. نا گهر به یانی شه که شتییه نوقم بوو و یه کیک له سه رنشینیان به مهله گه یشته وه سه ر شه رز ده توانیت له و شوینه وه ی من وه ستاوم خۆی ده ستیپیکاته وه، من ئیستا ده توانم بوه ستم و ههر یه کیک له ئیوه درێژه به و حکایه ته بدات، به مه رجی شه چیرۆکه دوا جار له م که شتییه دا دوا بییت. شه که شتییه وێله ی ده ریا، شه که شتییه ی نه چاره نویسی دیاره و نه ئاراسته. شه که شتییه ی نازنین له چ دورگه یه ک و زه وییه ک دامانده گریت، تاکه کۆتایی مه موو شه چیرۆکه یه.

به ههر حال، هاوپیان... ژیا نی سه ریاسی سو بده م له بازاردا به شیکی بازار و به شیکی گه مه کردن بوو، شه ده بایه سه دان مندا ل له گه ل یه کدا پیک خات، دوا جار شه نجومه نیکی چکۆلانه یان دروست کرد... له و شه نجومه نه دا کۆمه لیک هاوپی دل سو زی دۆزییه وه کۆمه کیانده کرد. «ژینۆی مه خمه لی» و «ئاده م مه رجان» دوو دۆستی نزیکی ناو شه و شه نجومه نه بوون، له گه ل شه وه دا چه نده ها شه و ده بوونه پاسه وانی عه ره بانه کان. ژینۆی مه خمه لی ماسی ده فروشت، ئاده م مه رجان بللوری چرا. شه وان له سه ریاس ئارامتر و نه ناسراوتریوون، به لام له ئاشتکردنه وه و پیک خستنی نیو عه ره بانه کاندایه سه ریاس به حیکمه تتر و هیوترتر بوون. سه ریاس هه ندیجار له نا کاو له سروشتی خۆی ده رده چوو، ئاره زویه کی سه بری شه پ و په لاماردانی تیا ده جولا. شه بیئاگای خۆی له زۆریه ی شه ره کاندایه شداریده کرد، یه کیک له کوشنده ترین جه نگه کان شه و شه ره بوو که له نیتوان نۆشا و فروش و پا که تفرو شه کاندایه پویدا و گه یشته به کاره یێنانی ده مانچه، کاتیک سیان له پا که تفرو شه کان یه کیک له نه یاره کانی خۆیان به سی گولله

له ټاوده ستی مزگه وټیکې ناو بازارپدا کوشت. ټه و ټیواره یه شه پ له ټیوان هیزه جیاوازه کاند له کلکې قه پسه ریبه کانه وه تا لای نو قلفرو شه کانی به رخه سته خانه که بلایووه وه، له و شه په گهرمانه دا که ټیدی که س بیری لای هیوری وعه قل نه بوو، سه ریاسی سو بده میس به ته رازوو، شیشی قه پان، گوریسی قولاپدار شه پیده کرد. هه موو جاریک کیلوکانی ده گرت به ده ستیبه وه و کویرانه به سر سهری شه پکه ره کاند حه وایده دا. پوژیک له و شه پانه دا به ده می چه مچیه کی که چکاری شوختیکې قولیان کرده بوو متی.

له ساتیکدا هیشتا شه پ گرم بوو ژینوی مه خملی سه ریاسی له سر دوو بلوک دانا، په پو له دوی په پو ده خسته سر برینه کی، نا له وکاته دا خوشکه سپیه کان وهک نیشتنه وهی له ناکاوی دوو فریشته، وهک نیشتنه وهی کوتوپری دوو پهری له ټاسمانه وه له بهرده میاندا دابه زین. ده رکه وټنی شاده ریای سپی و لاولوی سپی به جوژیک سهر و کوتوپروو، چیروکی بومه له رزه کانی هټنایه وه یاد... وهک ټه وهی سه عاتیکې نه ټنی له ناوه وه وهختی ټه و برینه یان پیبلټ، هه ر دووکیان پاسته وخو به چنده ده قیقیه که دوی زامدار بوونی که یشته لای سه ریاسی سو بده م. ژینوی مه خملی په یتا په یتا ده رمانیکې سووری ده خسته سر برینه کی و ده یگوت «دوینی شه و ټه م برینه م له خومدا. بینی، له ده موچاوی تو دا نه بوو، له سر ده ستی پاستی خوم بوو». سه ریاسی سو بده م که نه یده توانی پیبکه نیت ده یگوت «سه خیرین برینی دوتیا به، تا پیر ده بم شویتنه کی به ده موچامه وه ده بیت، وهک نیشانه ی ټه م پوژه ناخوشه... ټه م پوژه ی مه یمون گووی کرد به ده موچامدا».

ټه و ټیواره یه که شه پ بازارپی به هه مووان چولکرد، دیمه ټیکې ترسناکی دوی خو ی جیه یشتبوو. شه قام و کوچه کان پریوون له عه ره بانه ی شکاو، له سه به ته و نایلون و سنوقی هه لپړاوی میوه، له ټارد و دوشاوی ټیکه لایوو،

له خویتی پلিশانه وهی مریشک و کۆتر و مراوی، له کهرویشکی به ره لای
 ناو سلق و سپیناغی پۆکراو بۆ سه ره شوسته کان. له هه ندی مندالی گریاو
 له پشت ده رابه کانه وه. به لام ده رکه و تنی خوشکه سپیه کان، دیمه نیکی
 دیکه ی به خشی به و خه رابات، وهک دوو په ریزاده به سه ره گۆره پانی
 جهنگیکدا به وان، له شویتی خۆپانه وه سه یری نه و کاولکاریه یان ده کرد.
 نه و ئیواره یه له تاکسییه کدا سه ریاسی سو به ده میان برد بۆ بیمارستان،
 له وی کچه پزیشکی گه نچ به خۆی و چاویلکه یه کی ساف و برقه داره وه
 برینه که ی بۆ دووریه وه. تا نه وایوو به کوردیه کی شکاو لیده پرسى
 «بۆ عه ره بانه کان واکردن... بۆ خه لک فه قیر شه پکردن... پینچ ته قه ل
 جرح تۆ خیا له کردومه... سن هه فته به عد تۆ لاغ سه لیم ده بیئت».
 نه و ئیواره یه که خوشکه سپیه کان له گه ل سه ریاسدا هاتنه ده ری، بۆ
 یه که مجار، هه ردوکیان ده ستیان خسته ناو ده ستی و پێیانگوت «ئیمه
 خوشکی تۆین... له مرۆوه تا هه تاهه تایه تۆ برای ئیمه یه، ئیتر خۆت
 پابه ئینه... برا که گیروگرتی هه بوو ده چیت بۆ کوئ؟ ده چیت بۆ لای
 خوشکه کانی. تۆش ده بیئت بیئت بۆ لای ئیمه...». پێشتر سه ریاس
 خه وی به پۆژی ئاوه ها سه یره وه نه بینبوو. نه و به هه تیوی ته واهه تی
 خۆی پاهاتبوو، دیاره سه ریاسیش پۆژیک له پۆژان پرسىویتی بۆ دایکم
 نییه، باوکم له کوئیه، گه ره خوشکم هیه ناویان چیه، گه ره برام
 هیه بۆ نایانبینم؟ به لام نه گه یشتوته هه ی. نه و دوا جار ده که ویت به سه ره
 ته لیسمیکدا که بۆی چاره ناکریت، هه مان نه و ته لیسمه ی منیش که وتمه
 ناوی و تا نه مرۆ به ته واهه تی بۆم چاره ناکریت. یه کئ له و مه رجانیه
 خوشکه سپیه کان بۆ سه ریاسیان دانا، مه رجی خوشکایه تی بوو، نه وان
 نه و شه وه به ره له وه ی سه ریاسی سو به ده م به نه وه بۆ مانی پێیانگوت
 مه رجی نه م هاو پێه تییه یان نه وه یه که له سنووری هه تاهه تایى خۆیدا
 به مینیتیه وه، پێیانگوت نه وان له و کچانه نین سه ره تا به کوپان ده لێن

ئێوه وهک برامان وان و له ناویشهوه، له دڵ و له ناره زووه کانیاندا خولیاى تر په روهرده ده کهن، پێیانده لێن ئێوه کاکمانن و شه ویش له ناو جیگادا خه یالى ماچ و پامووسان و هه موو شته کانی تر ده کهن. ئه وان دوو که سن سویند و مه رج مانایه کی له لایه ن هه یه، قسه شه ره فیکى هه یه له سه روو هه ر شه ره فیکى تره وه، هه رگیزیش غه در قبولناکه ن. ئه و شه وه به نجى برینه که ته و او سه ریاسى به رنه دابوو، که هه ناسه شى ده دا بۆنى ده رمانه کانی به ماره ستانى لێده هات، سیته رى شه په کانی ئیواره ش هیشتا له چاویدا ده هاتن و ده چوون. له که چه یه کی توژاوى باشوورى شار، دوو مانگ دواى مردنى مه مه دى دڵشوشه، سه ریاسى سو بده م که دلتیام هه میشه ویستوویتی خیزانیکی هه بیته، به ماندوویتی پۆژیکى پر له جه نگ و جه فه نگه وه، به خوشکه کان ده لیت ”له سه ریاسى سو بده م مه ترسن، ژیانم به شى ئه وه ناکات که س زویریکه م“. ئه و شه وه که یه که م شه وى سه ریاسى سو بده مه له گه ل خوشکه کاندا، تا شه و دره نگ خوشکه سپیه کان گۆرانى بۆده لێن، له به رچاویدا قزیانده که نه وه و ده ییه ستن، زووزو ئاوى بۆده هێنن، ده سته ده نه سه ر ناوچاوانى، کاتى حه به کانى بیرده خه نه وه، گۆره وییه کانى بۆده شوون، سه ریاس به دوتیاى ئه و که چانه سه رسامه. ئه و هه میشه وا خه یالى کردبوو که دوتیاى ناسکى که چان خوشترین ژیاى ناو ژیا نه کانه.

پێکه وتنیک بوو له سه ر داد و داد په روهرى دروستبوو، دوو خوشکى ته نیا کوپێکیان ده کرده برا که که سى نییه. ئه و شه وه دره نگ وه خت شاده ریاى سپى و لاواو نه ینى گه وهرى ژیا نیان به سه ریاس گووت، ئه وان تا هه تا هه تابه شوونا که ن، قزیان نابهن، بیه که تر گۆرانى نالین، له سپیش به ولاوه په نگى تر نا پۆشن. هه ر ئه و شه وه هه ر سیکیان په یمانیکى تریان نوسی و به خوینى خویان مۆریان کرد، په یمانى ئه وه ی سه ریاس بۆ هه تاهه تابه براى ئه وانه و جگه له و هه یج که سیکی دى تا مردن

نابیته برایان. ئەو پەیمانە ناسکە ی که شادەریای سەپی بەخەتیی خۆی
نوسییویەتی و سەن پەنجەیی قشتیلە و چکۆلانە لە خوارەووە پرا مۆریانکەردووە،
ئێستاکێش لە ژێر هەمان هەناردایە، تا هەتا هەتایە لەو یاشدا دەمێنێتەو.
کاتیکی لاولاوی سەپی پێیگەوت با برۆین و ئەو پەیمانە بخەینە ژێر
دار هەنارەکەو، سەریاس کەمێک سەرسام تەماشای هەردووکیانی کرد.
پێشتر لە شەویکی دیکەدا پەیمانێکی دیکە ی لە ژێر هەناریکی دیکەدا
شاردبوو، هەناریکی لەو سەری دنیا... هەناریکی بێئەندازە لەو هەنارە
دەچوو که لەو حەوشەیدا پووابوو، ئەمە درەختی ئاویەتی هەمان ئەو
هەنارەبوو، کە سەلانیکی لەو وەبەر بەریەیانکی سەپی ئەو ناوی نابوو
«دواوەمین هەناری دنیا». نا هێشتا کاتی ئەو نەهاتووە پاسی ئەو
پەیمانە ی تەرتان بۆیکەم، بەلام دەتوانم سەرسامی مندالیکتان بۆ بگێرمەو
که بەر لەو شەو پەیمانێکی تری بەخوێنی خۆی مۆرکردبوو. سەریاس
نەیدەزانی چۆن سەیری دووبارەبوونەو ی ئەو پێکەوتە سەیرانەبکات. بۆ
دەبیست ژیانی ئەو بە هاورێکانییەو بە پەیمانێکی نەینی بێهەستێتەو؟
بۆ دەبیست دوو خوشک بناسیت ئەوانیش بەعەدیکی خوێنیی دڵ پێکەو
بەستراون؟ بۆ دەبیست لەم شەو تاریکەدا بێتەدەری و پەیمانێکی دی
بێهەستیت، که تا هەتا هەتایە ئەو بە دوو کچەو دەبەستیت که هێشتا
نایانناسیت؟ بۆ لەو جەنگەلە ترسناکە ی دنیا دا مەزۆف پێویستی
بەم سوێندە قوول و تاریکانه هەیە؟ دەلێم قوول، چونکه جۆرە
پەیمانێکە خاوەنەکانی لێدەرناچن، تاریک چونکه هەمیشە شتگەلیک
لەو پەیمانانەدا هەیە بەنادیاری دەمێننەو، شتگەلیک پەیوەندی بەدۆخە
زۆر نەپێیەکانی مەزۆفەو هەیە. ئەو شەو سەریاسی سوێندەم هێچی
دەریارە ی پەیمانی یەکەمی خۆی نەدرکەند، بەلام تیگەیشت مەزۆف بۆ
ئەو ی بپروا بەبرای مەزۆفی بکات، پێویستی بەکۆمەلێک عەهد و پەیمانی
نوسراو هەیە. که ئێستا لەو شەو دەپوانم پێموایە جۆرە هەوایەکی

فەلسەفی لە پەيوەندی ئەو سەن منداڵەدا ھەبوو، ئەو شەو تە درەنگ
بەریان لەو رەفتارە سەیر و خۆپسکەي خۆیان کردووە ” بۆ دەبێت
مرووف خۆی بە پەیمانیکەرە ببەستیتەر؟ ” ئیستا دروست نازانم لەو
شەو دا چیان باسکردووە، بەلام دەزانم ئەوان لە پۆزگاری درۆکاندا
دەژیان، پۆزگاریک کەس لەسوێندی ئەوی تر دلنایانەبوو، دواتر خوشکە
سپیەکان بەمنیان گوت ئەوان نۆ بەپەشیمانی و لاوازییەک لە کاراکتەری
خۆیاندا کاریاندا کرد، بەلام پێموایە ئەو پەشیمانی و لاوازییە بەشتیک بوو
لەکاراکتەری ھەموو ئەو سەردەمە، مرووف دەبوایە برای مرووفی بگریت و
بەشتیک ببەستیتەر، خۆی بگریت و بەشتیک پکێفبکات. ئەو شەو
کە خوشکەسپیەکان و سەریاس ئەو پەیمانەیان خستە قوتوییەکەر و
ناشتیان، لەناوھەي خۆیاندا ھێزیکي نادیاریان دەستەمۆدەکرد، ئەگەری
خیانەتیکیان لەخۆیاندا دەخنکاند.

کە سەریاس بۆ بەیانی چاویکردووە، بووبوووە خواھەنسی شوختی
چەمچەیکەي گەچکاری و دوو خوشکی سپی سپی.

کە گەپایەرە بۆ بازار ژینۆی مەخمەلی و ئادەم مەرجان چاوەروانی
چیرۆکی تریان دەکرد، خۆتان فەنتازیاي ھەرزەکاری شازدە و ھەفدەسالی
دەناسن، ئەوھي ھەمیشەخەون دەبینن دوو ئافرەت بیانفرۆشیت و شەویک
تا بەیانی بیانگەوزینیت و ھەموو یارییە خەیاالییەکانی ناو سەری خۆیان
لەگەڵدا بکات، چ پیاویک ھەيە خەوی بەوھە نەبینیبیت شەویک ژنیک
بیبات و تیا بپاریتەر لەگەڵیدا بخوێت. ھەردوو ئەو دوو گەنجە شەرمەن
و خوشروو و بەخەیايە کە لە دوتیای ھەرەبانەکاندا بالقبووبوون خالی
نەبوون لەو خەیاالە سەیرانە، ھەردووکیان پێیان وابوو دوو فریشتەي
سپی ھاتوون و سەریاسیان فراندووە و تا بەیانی شەمزانویانە. بەلام ئەو
یەکەمین جار بوو سەریاس بەوجۆرە بیر لەشەرف بکاتەر، ئەو پۆزە
کێردی ماسی چاکرینەکەي ژینۆی مەخمەلی ھەلگرت و بەھەموو پۆلەکە

و لینجاو و زوخاوی سەریەو بەرامبەر لووتی دوو ھاوێژکە ی پایگرت و گروتی "ئەوێ بەیەک حەرف قسە بە لاولاو و شادەریا بڵێت دەیکوژم، ئەو نوامەمین سەعاتی ژیانی دەبێت، یەعنی وەک سەگ دایدە پاچم... ئەوان خوشکی من".

تا ئێوارە ی مردنی کەس باوەڕی بە خوشکایەتی سەریاس و کێژە سپییەکان نەکرد، بەلام لە هەمان ئەو ساتەدا کە سەریاس لە سەر پانی ژینۆ خۆینی دەهێنایەو، کاتێک سەدان عەرەبانچی ھاوێ و دۆست لە سەرسەری دەگریان، گوتی "بمەن بۆ مائی خوشکەکانم... بمەن بۆ لای خوشکە سپییەکانم، دەمەوێت لەوێ بمرم...". تەنیا لەو دەقیقەیەدا ھاوێژکانی باوەڕیان بەو هێنا کە چ پەیمانێکی پاک و شەریفانە لە نێوان ئەو و خوشکە سپییەکاندا هەیە.

بەر لەوێ ئەمشەو مالاوایتان لێکەم و بۆم، حەزەدە کەم سەرەتایە کتان دەریارە ی ئەو شتانه پێبێم کە دواتر شوێنێکی گەریان لەم چێڕۆکەدا هەیە. شتێک نابێت لە یاد بیکەن. لەو ماوەیەدا لاولاوی سپی و شادەریا هەموو هەفتەیەک دەچوون بۆ سەر گۆپی محەمەدی دڵشوشە و لەوێ گۆرانیا ن دەگوت. هەر لە هەمانکاتیشدا سلێمانی مەزن ئەو پیاوێ شاخاویە پریشن و غەمگینە کە مووڕە شەکانی لە تیسکی ژاواوی ئازەلێکی نەخۆش دەچوون، هەفتانە بە ماندوێتییهکی زۆرەو دەهات بۆ سەر گۆپی کوڕە کە ی. ئێوارە یەک سلێمانی مەزن هەردوو خوشکە سپییە کە و دایکیانی لە مائی خۆیدا داوێتی خواردنێکی ئێوارە کرد. مائی بە پرستیکی گەورە ی دوا ی پاپەرین، بەلام بە پۆحیکی غەمگین و ناپارزێبەو. کە مەبوون ئەو بە پرسانە ی دوا ی پاپەرین پۆحیکی غەمگینان هەبوو، سلێمانیش یەکیەک بو لەو پۆجەدە گەمەن و غەمگینانە. لە گەڵ ئەوەشدا ژیانی وەک ژیانی هەموو سیاسییەکانی دوا ی شوێش، پەنگ و بۆیەکی پاشایانە ی پێوەبوو، شەوان مەجلیسی پرپوو لەو پیاوانە ی دۆنیایان

به پێوه دهبرد، به لām ههستیده کرد پۆژ دواى پۆژ ئاره زووى بۆ ته نيايى گه وهر تر ده بێت. له دواى مردنى دايكى محهمەدى دلشوشه بېرى له ژنهيان نه کردبووه، ئه و يه کيک بوو له وانهى به بې ژنى خۆى پاهاتبوو. ئه و ئيواره يه که ئه و دوو کچه نهشميله يه ي له سه ر ميژى نانخواردنه کهى خۆى بېنى، که قژيان له پشستى کورسييه کانه وه وهک دوو فهرشى پرەش به سه ر هۆرته فارسىيه کاندایا لایو بوو يوه وه، ههستى به زولمێكى گه وهرى ژيان کرد، ئه و هه موو ته مه نى له نيوان پاسه وانه کانى خۆى و بۆنى هه ناسه و عاره قى سياسىيه کان و جانتای نه ئىنى و پلانه کانى کوشتن و نامه نوسيندا بۆ حيزب بر دبووه سه ر.

ئه و وهک هاو پێکانى نه بوو، پريک مه عشوقه ي هه بێت، هه ر وهک جارانى خۆى بوو، پياوێكى کيوى، به لām له ناو ديگۆريکى تازه دا.

خوشکه سپييه کان کاتيک داوه تى سلێمانى گه وهر يان قبو لکرد، هه زيانده کرد شتى زياتر ده رياره ي محهمەدى دلشوشه بزانن، به لām ئه و پۆژه به هه ناريکى شوشه وه گه رانه وه، هه ناريک دواى مردنى محهمەدى دلشوشه نه ناسيک دابوو يه ده ست سلێمانى باوکی. هه ناريک تاقه شتيک بوو له دونيا شوشه ييه کهى محهمەدا نه شکابوو، له به ر ئه وهى له قوولايى ئه و هه ناره دا نه ئينييه ک خه وتبوو محهمەدى دلشوشه بۆى نه کرابوو وه، ئه و هه ناره نه بوو بوو به به شيک له دونيا شوشه ييه کهى ئه و، له به ر ئه وه له ده ره وهى ياساکانى ژيانى ئه ودا، له ده ره وهى هه ره سى دونيای ئه ودا تاکه شتيکى ساغ بوو له شوێنى خۆى مابێته وه. که خوشکه سپييه کان ئه و هه ناره يان هينايه وه بۆ مالى، ته واو ئه و قسه يه ي محهمەدى دلشوشه يان له ياد کردبوو که له ئيواره ي توفانه که دا هات و گووتى «ئه وه هه نارى من نييه، به لکو هه نارى نه ئينييه کانه». تا ئه و پۆژه ي سه رياسى سو بده م هات و ئه و هه ناره شوشه يه ي له ناو دۆلابى کتيبه کانى لا وادا

بینی و هاواریکرد «خوای عه‌رزو عاسمان چی ده‌بینم، نه‌وه هه‌ناره شوشه‌که‌ی منه». ته‌نیا له‌و ساته‌دا نه‌و دوو خوشکه نه‌و پسته کورت و سه‌یر و ئالۆزه‌ی محمه‌دی دلشوشه‌یان هاته‌وه‌یاد. نه‌وه‌نه‌و ساته‌بوو که بۆ په‌که‌مجار له‌سه‌ریاسی سو‌بعده‌میان پرسسی «تۆ محمه‌دی دلشوشه‌ چون ده‌ناسیت؟ نه‌ئینی په‌یوه‌ندی تۆ و نه‌و چیه‌؟... که‌ر نه‌مه‌ هه‌ناری تۆیه‌ بۆ به‌ تۆ نییه‌؟ که‌ر نه‌مه‌ هه‌ناری نه‌و نه‌بوو چیده‌کرد لای نه‌و؟». ئاوه‌ها خوشکه‌ سه‌پییه‌کان هاتنه‌ ناو چیرۆکه‌ قسول و ئالۆزه‌کانی سه‌ریاسی سو‌بعده‌مه‌وه. بیته‌وه‌ی بزانه‌ که‌ سه‌ریاسیک و سه‌ریاسیک و سه‌ریاسیکی دیش له‌دونیادا هه‌یه‌.

نەمشەو کاتى ئوۋەھاتوۋە پىتائىنېلىم سەرياسى سوبىدەم و مەمەدى
دلىشوشە چۇن يەكتريان ناسى.

لەو شەۋەدا كە ھەموو شار و گوندىكى باكورى بىابان، ھاتنە دەرەۋە
و بەرەو چىپاكان ھەلھاتن و لەسەر سنوورى ولاتەكانى دى گۆپوۋنەۋە،
سەرياسى سوبىدەم تەمەنى يانزەسال بوو. ئەو شەۋە سەرياس لەھەر
كەسىكى دىكەى دونيا خەيالى پاحەتتريو، لەدوای پاپەرىن و بەر لە
شكستى گەرەى ھىزەكانى خەلك و گەرەنەۋەى تانك و زىپۇشەكانى
گاردى كۆمارى، سەرياس ماۋەيەكى سەير ژىابوو، ئەو ماۋەيەك بوو
لەھەتيوخانەيەك دەرژيا كە دەولەت پارەى بۇ سەرفدەكرد. ئەو چەند
ھەفتەيەى دەولەت نەما، خەزىنەكان فەرھوودكران، قاسەكان شكىتران،
خۇى و ھاوپى ھەتيۋەكانى لە كوچە و كۆلانەكانى شاردا، لەبەردەركى
شوراكان، لەبەر مزگەوتەكاندا سوالى نانسان دەكرد. ئەو شەۋەش كە
پاپەرىن شكستىھىنا، سەرياس غەمى ھىچ كەسىكى نەبوو، ئەو بىكەستىرىن
كەسى دونيا بوو، ھەتا ھاوپىكانىشى ئەوانەى لە مەيتەم ناسىپوۋنى لەو
سى ھەفتەيەدا بەجۆرىك پەرشوبلاۋبوۋبوۋنەۋە ھەۋالى كەسىانى نەدەزانى،
پەنگە ئەو شەۋە تاكە مرقىك بوۋيىت كەسىكى خۇى ونفەكردىيىت،
خەيالى لای ئادەمىيەك نەبوۋيىت، ھەرەھا بەپىچەۋانەشەۋە كەسىك
نەبوۋيىت بىر لەسەرياس بكاۋەۋە. لەو شەۋە ترسناكانەدا كە ئىنسان

همه مو دلى ده بېته په روشى بڼ هاورى و دوست و كه سه كانى، له ناو
 سدان سدان هه زار پڅله به ردا كه به چياو هه رډو نشيواندا ده رويشتن
 و باران لتيده دان هيچ كه سيك نه بو بير له سه رياسى سويده م بگاته وه .
 من ئيسنا نه و منډاله چكوله په شتاله نه ناسراوه ده هينمه پيشچاوى
 خوم، به خوى و هه نارىكى شوشه و تويشوويك نان و زه رفيك خورماوه،
 به ژير باراندا ده پوات و بڼ به كه مجار هه ست به گه وره يى بېكه سيبه كانى
 خوى ده كات. به لام شاديشه به وهى نه وشه و وهك منډالانى تر دايكيكى
 نيه و نيبكات، باوكيكي نيه به دوايدا و يلبيت، ده توانيت به خه يالتيكى
 ناسوده تا نه و سه رى گه رډون به پوات و بگه پيته وه .

به دريژايى شه و بارانده باريت، نه و له سه رته تاي هه موو پڼگايه كى تازه دا
 ده وه ستيت، له هه قسه د و ناراسته ي پڼگانان ده پرسيت، شتيك له دونيائى
 نه و گونده خاپوورانه ي تياياندا گه وره بووه هيتا له خه يالتيه تى. ده پوات
 و ته ماشاي نه و هه زاران خيزانه ده كات كه له لورى و پيكاب و ماشيني
 بچوكدا ته لفرىون و به خچال و نازوقه و قاپ و قاچاغه كانيان هيناوه، سه يري
 نه و منډاله پيخاوسانه ده كات كه به قه راغ پڼگاناندا ده پون و هه نديجار
 مينيان پياده ته قيته وه، سه يري نه و ژنه پيرانه ده كات به سه رى پوات له
 ژيرباراندا ده گرين و له خودا توپه ده بن. نه و دايك و كچانه ده بينيت كه
 به كدى ونده كهن و به كدى ده دوزنه وه، نه و پيره ميژدانه ي له سه ر به رده كان
 داده نيشن و ده مرڼ.

له و شه وده ميژداندليكي ديكه ش كه هه ر له ته مه نى سه ريا سدايه
 له شه قاميكي ديكه وه ديت، له دايك و باوكى ونده بېت، كومه ليك كليل
 ومه داليائى به ده سته وه يه، به ژير باراندا ده پوات و يارى به مه دالياكانى
 ده كات، كليله كانى هه لده دا و ده يانگريته وه و گوراني ده لئيت. بيباكه له وهى
 دايك و باوكى ونكرډووه، خوشحال له وهى به ته نيايه، نه نانى پتيه
 و نه پاره، به لام دليكي شادو ساف و شوشه ي پتيه، نه و منډاله

کەس نییه جگە لە دۆستی دێرین و قارەمانی یەکەمی چیرۆکە کە مان
 «محەمەدی دڵشوشە». محەمەدی دڵشوشە تاکە مندالێکە لەو تەمەنەدا
 دەپوات و گۆرانسی دەلێت و بە دەوری خۆیدا دەسورپێتەوە. ئەو شەو
 شەوی بەختیارییەکانی محەمەدی دڵشوشە، کە خەلکی لە دەرهەوی مأل
 و لە دەرهەوی نیشتهجێ نەتینییهکانی خۆیاندا تەماشادەکات و خۆشحاله
 بەوێ «قوونی دنیا» دەبینێت.

وارپێدەکهوێت میژدمندالێکی کوێریش کە بە تەمەن وەک سەریاسی
 سوێجەم و محەمەدی دڵشوشەوایە، لەو تاریکیی و بارانەدا بوەستێت.
 کوێرێک کەس نازانێت لە کوێو هاتوو، چۆن گەیشتۆتە ئەو ناوهراستی
 پێگایە، چی لەویدا پاریگرتوو؟ کوێرێک لە ژێر باراندا وەستاو و
 هاوارەکات و دەلێت «کێ کۆمە کەمەکات، کێ دەستم دەگرێت و
 لەگەڵمدا دێت... کێ دواي من دەکهوێت... کێ دەیهوێت پزگاربکات و
 پزگاریبکەم... کێ دەیهوێت چاوم بدات و چاوی بدەم... کێ پۆشنایم
 دەدات تا پۆشنایی بدەم...». ئەو کوێرە «نەدیمی شازادە»یە کە بە
 پێچەوانەی ناوهرکەیهو هەژارترین کوێری دنیا. هەزاران کەس بەتەکیدا
 تێدەپەن و کەسیک ناوهرستێت گویی لێبگرێت و یارمەتیبدات. ئەو لەو
 قەراغ پێگایەدا دەگری و توپەدەبێت، بەخەلک دەلێت «ئێو میلیه تیکن
 لە سەگ... ئێو گویی سەر ئەم ئەرزەن... ئێو تايه فەیهکن لە خەلکی
 حیز و ترستۆک». نەدیمی شازادە کە لە ناو گەداو سوالکەرەکاندا
 گەورەبوویو، هەموو جێنێو پیسەکانی دنیای دەزانی... ئەو شەو
 توێرێک دەپارایەو و توێرێک جێنێدەدا. جگە لە شەپالێک هێچی دیکە
 لەبەردا نەبوو، بەتانییهکی تەپی دابوو بەسەر سەریداو هاواریدەکرد
 «ئەوێ یارمەتیبدات، دەرگای پووناکی لێدەکرێتەو... ئەوێ دەرگای
 پووناکی لێکرایەو چارەنوسی خۆی دەبینێت... ئەوێ چارەنوسی خۆی
 ببینێت دەتوانێت خۆی لەبەلا و موسیبهت لایبات «ئەو قسانە کە لەگەڵ

پوخسار و دهنگی منداآلهی نه ودا نه ده گونجا، پرسته گه لیک بوون له زاری هاوپی سواآک ره کانیه وه فیروبوو. له ناو هه موو نه وه زاران که سه دا دوو که سی ته نیا، دوو که س که نه وانیش نه یانده زانی له چ پښگایه که وه هاتوون و بو کوئ. ده چن ده وه ستن و کوئ له هاواره کانی نه و میتره منداآله کوئر و لاوازه ده گرن که له ژیر لیژمه ی بارانه کاند، بیته وه ی گوپی دانه هیه بهرده وام ده لیت «یارمه تی کویریک بدهن بگاته جیی مه قسه د، په کیکتان پښگای خوی بگوپی و ده ستم بگریت، خودا تا هه تاهه تایه نه جری نه و چاکه یه ی ده زانیت، نه وه ی بییت به ده لیلی داماو، خودا له پوژی قیامه تا ده بییت به ده لیلی...». نه و دوو که سه ی دی نه و دوو قه له نده ره چکولانه یه سه ریاسی سو بدهم و محمه دی دلشوشه بوون که وه که نه وه ی سه عاتیکی میقاتکراو له سه ر ناو میدی کزیان بکاته وه، له یه ککاته ده گنه بهردهم نه دیمی شازاده.

ئاوه ها سه ریاسی سو بدهم و محمه دی دلشوشه له شه ویکی باراندا، له ژیر لیژمه یه کی به خوپردا له نابهینی سه دان لوری و ماشینی په ککه وتودا، له هاواره واری هه زاران ژن و کچدا، له قیره قیهری نه و پیاوانه دا که ده ترسان پوژیان لی بیته وه و سوپا بگاته سهریان، له بهردهم کویریکدا یه کتریان ناسی.

نه و شه وه نه دیمی شازاده ش به خوی و هاواره کانیه وه، له شه ویکی هه قیقه تا دوا نه ندازه خه یالی کوشتوو، تکایان لی ده کات یارمه تی بدهن تا بگاته ژیر دره ختیکی هه نار له سه ر ترۆپکی چیا به کی نزیک، هه نار بک ده بییت له ژیریدا به ویت و چاوانی چاک بیته وه.

نه گه نه و دوو کوپه پوچیان پر نه بایه له فه نتازیا، دوو منداآله نه بوونایه هه زیان بو نهیتی و سه رکیشی له هه ر شتیکی دی گه وره تربیت، له شه ویکی وادا که راستی ناشیرینترین ددانی خوی له جهسته ی مرۆف گیرده کرد، نه ده که وتنه گه پان به دوا ی دره ختیکی نه فسانه ییدا، دره ختیکی

سه‌ریاسی سو‌بده‌م نواتر ناوی ده‌نیت «دواهمین هه‌ناری دونیا».

له‌و شه‌وه‌دا که هه‌موو خه‌لک سه‌رقالی پزگارکردنی شته‌بچوکه‌کانی خۆیانن، سێ می‌ردمندال له‌ ژێر باراندا ده‌ستده‌کن به‌گه‌پان له‌ دوی دره‌ختیکی نه‌فسانه‌یی. نه‌و مندال له‌ کوێره‌ خۆی نه‌خشه‌یه‌کی دێرین و پوونی له‌ سه‌ردایه‌، به‌لام به‌سێ کۆمه‌کی چاوساغیک ناگاته‌ ژێر نه‌و دره‌خته‌. نه‌و شه‌وه‌ به‌ سه‌ریاسی سو‌بده‌م و مه‌مه‌دی دلشوشه‌ ده‌لێت «له‌م جینگایه‌وه‌ که ئێمه‌ تیا وه‌ستاوین، هه‌زار هه‌نگای دیکه‌ ده‌پۆین، له‌ویادا دوورپانیکی هه‌یه‌، یه‌کیکیان شه‌قامیکی قیرتاوه‌ و نه‌وی تریان پینگایه‌کی قوور و لیتیه‌، خه‌لکی هه‌موو به‌سه‌ر شه‌قامه‌ قیرتاوه‌که‌دا ده‌پۆن، ئێمه‌ لارینگاکه‌ ده‌گرین، دوی چوارسه‌د هه‌نگاو پینگاکه‌ لیژده‌بیته‌وه‌ بۆ ناو چه‌میک، له‌ویوه‌ ده‌په‌رینه‌وه‌، نه‌و چه‌مه‌ به‌زستانانیش نارامه‌ و هه‌لناسیت، له‌ویوه‌ ده‌که‌وینه‌وه‌ پینگا و دوی بیست ده‌قیقه‌ پۆیشن ده‌که‌ینه‌ ناو خه‌راباتی گوندیک که‌ ته‌نیا دار و په‌ردوه‌کانی ماون، له‌ویوه‌ به‌ناو گۆرستانیکی بچوکدا تیده‌په‌رین که‌ باوکم غه‌ریقی په‌حمه‌ت بیت له‌وێ نیژراوه‌، له‌ویادا فاتحایه‌ک په‌وانه‌ده‌که‌ین و ده‌ستده‌که‌ینه‌وه‌ به‌پۆیشن، له‌پشتی گۆرستانه‌که‌وه‌ چپایه‌ک ده‌ستپیده‌کات که‌ ده‌بیت به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌وین، واته‌ تا ده‌که‌ینه‌ دوا لووتکه‌ی، له‌ویکانه‌ دره‌ختیک هه‌یه‌، دره‌ختیک ده‌بیت ئیستا گه‌وره‌بوویت، گه‌ر دره‌خته‌که‌ له‌وێ بیت و گه‌وره‌بوویت من له‌ژێردا ده‌خه‌وم و که‌ هه‌ستام چاوم چاکده‌بیته‌وه‌...».

به‌وجۆره‌سه‌ریاسی سو‌بده‌م و هاوپزگانی له‌و شه‌وی ترس و بارانه‌دا به‌ره‌و دۆزینه‌وه‌ی دواهمین هه‌ناری دونیا که‌وتنه‌پۆی.

دواهمین هه‌ناری دونیا، هه‌ناریکی چکۆلانه‌یه‌ له‌ کۆتایی لووتکه‌یه‌کدا که‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی تروپکی هه‌ر چپایه‌کی تر، له‌سه‌ره‌وه‌را وه‌ک مه‌یدانیکی گه‌وره‌ی جریبازی ته‌ختبۆته‌وه‌، له‌و ته‌ختاییه‌دا یه‌ک دره‌ختی چکۆلانه‌

نېژراۋە، لەبىن ئەو درەختە ۋە چ شىتېك نابىنىت ئەستىزەنەيت. نەسىمى شازادە «باۋكى نەدىمى شازادە». چوار سال بەر لەو شەۋە، لەنىۋەپۇي فېنكى ھاۋىنىكى كۆيستاندا، بۆ نەدىمى دەپوئىت. دۋاى چاندنى ئەو نەمامە «كە نەسىم دەلېت لە باغىكى سىجىيە ۋە ھىناۋىتى». پۇژىك لە كاتى گەپانيدا بەدۋاى گزۇگىيە پزىشكىدا بۆ مندالە كۆپرەكەى، دوو پىاۋى دەۋلەت لە پاكەرانى مۇۋ، لەۋانەى بەئەندازەى ئەو سەرەنەى دەيانھىنايە ۋە پارەيان ۋەردەگرت، نەسىم دەگرن و دەيكوژن، سەرى لىدەكەنەۋە، سەمىلى بۆ ھەلدەپاچن و لەتورەكەيەكى دەنن و سەرى بەنرخى سەرى پاسدارىك دەفرۆشن. دواتر براكانى سەرى نەسىمى شازادە بېگوى بەلام بەساغى بېئەۋەى ھىچى لىھاتىت، لەخەۋشى پىشتەۋەى دائىرەيەكى بچوك و سوۋتاۋى ئاسايشدا لەناو سەدەھا سەرى دىكەدا دەدۆزەۋە. سەرىك دۋاى پاپەرىن، دۋاى ماۋەيەكى دىرژ لەو شەۋەى نەدىمى شازادە و مندالەكانى دى، بۆ دۋاھەمىن ھەنارى دۇنيا دەگەپان لەگەل لاشەكەدا يەكدەگرتەۋە و پىكەۋە بە ئاسۋودەى دەچنە گۆرپكى تازەۋە.

ئەو شەۋە نەدىمى شازادە، كە دەچىتە سەر گۆرەكەى باۋكى گەرچى دەزانىت ئەو لاشەيەى لەۋيادا خەۋتوۋە جەستەيەكە بېسەر، لەگەل ئەۋەشدا دۋاى خويندنى فاتىحايەك بەباۋكى دەلېت «نەسىم، ئەگەرچى دەزانم تۆ سەرت نىيە، بەلام دەزانم تۆ گۆيت لىمە، چونكە دەزانم ئىنسان ھەندىجار بەبى گۆيش دەتوانىت بېيىستىت، ۋەك چۆن من زۆرجار بەبى چاۋ دەتوانم بېيىنم... من ئىستا دىمەۋە و دەچمەۋە ژىر ھەمان ئەو نەمامەى تۆ چەند سال لەمەۋبەر چاندت و گوۋىت كە گەرەبوۋىت ۋەرە ژىرى و كەمىك بخەۋە و چاۋەكانت بكەرەۋە دواتر دەتوانىت بېيىنم... نەسىم ئەگەر درۆم لەگەلدا بكەيت، ئىتر برۋام پىتنامىن... نابىت درۆم لەگەلدا بكەيت، ئەو ھەنارە ئىستا گەرەبوۋە، من دوو سالە دەمەۋىت بىم و ناتوانم، چونكە تۆ ئەو نەمامەت لەشۋىنە ھەرامەكاندا پۈندۈۋە،

ئاخر نه ده‌کرا له جینگایه‌کدا بیروئینیت بکه‌وئته ناو کێلگه‌و ئاوێکی ناساییه‌وه؟ نه‌ده‌بوايه حیسابی ئه‌وه‌بکه‌یت من کوێرم و ئاسان ناگه‌مه بن ئه‌وه‌ه‌ناره...». سه‌ریاسی سوێجده‌م و مه‌مه‌دی د‌ل‌شوشه‌ ئه‌وه‌شه‌وه گوێیان له‌قه‌سه‌کانی نه‌دیمی شازاده‌ ده‌گرت و قاقا پێده‌که‌نین، نه‌دییم بێته‌وه‌ی گوێداته‌ پێکه‌نینه‌که‌یان ده‌یگوت «من به‌کوێری له‌دایک‌بووم، خال و مامه‌کانم و سه‌والکه‌ره‌کان ده‌لێن ئه‌وه‌ی به‌کوێری له‌دایک‌بیت هیچ ده‌رباره‌ی بینین نازانیت، به‌لام من ده‌زانم وا نییه‌، من هه‌موو شتێک ده‌رباره‌ی بینین ده‌زانم، له‌به‌رئه‌وه‌ی کوێره‌کانیش خه‌و ده‌بینن، له‌خه‌ودا ئینسان به‌بێ چاوش ده‌بینیت، به‌چاوێکی تر که‌ له‌ژووری ژووره‌وه‌یه‌، واته‌ له‌شوئینیکی تردایه‌ له‌ناو سه‌ری ئینساندا که‌ جگه‌ له‌ خۆی که‌سی تر نایبینیت». ئه‌وه‌شه‌وه‌ نه‌دییم به‌پێگاوه‌ هه‌موو چیرۆکی خۆی گێڕایه‌وه‌، به‌سه‌رهاتی مندالێک به‌کوێری له‌دایک‌ بووه‌ و به‌رده‌وام بۆ پووناکی ده‌گری... مندالێک له‌ مندالیدا هێنده‌ گریاوه‌ باوکی ناچار کردوه‌ دوتیا بۆ ده‌رمانیکی سیحری ته‌ییگات و پشوو له‌خۆی ببه‌ریت و شار به‌ شار و گوند به‌ گوند له‌کۆلیبکات و بجێته‌ سه‌ر پزیشک و داروساز و سیحریاز و مه‌رقه‌ده‌کانی دوتیا. نه‌دییم ده‌یگوت «هه‌موو ده‌رمانه‌کانی دوتیا تاقیکرده‌وه‌، هه‌موو ئه‌وه‌ مه‌رهمانه‌ی ئینسان دروستیانده‌کات ناومنه‌ته‌ سه‌ر دیدهم، چی پول و پارهی‌که‌م له‌ سه‌وال پهی‌داده‌کرد ده‌مدا به‌ده‌رمان... لێتاناشارمه‌وه‌ هه‌سه‌وودی به‌هه‌ر که‌س ده‌بێم چاوی هه‌بیت». نه‌دییم به‌تانییه‌که‌ی ده‌دا به‌سه‌رسه‌ریدا و ده‌یگوت «ئێمه‌ی کوێر پێستمان زیاتر هه‌ست به‌باران و سه‌رماده‌کات، که‌ گووتیان ده‌بابه‌کان له‌قه‌راغ شارن، کاتم نه‌بوو بگه‌رێمه‌وه‌ و جلیکی ئه‌ستوورتر له‌به‌ریکه‌م... بیستوومه‌ ده‌لێن سوپا له‌گونده‌کانی سه‌ر پێگا، چاوی ساغه‌کانیان ده‌ره‌یناوه‌ و کوێره‌کانیان کوشتووه‌... ئێواره‌ له‌ناو کوێره‌کاندا خه‌به‌ر وا بلأویوو که‌ کوێره‌کان ده‌کوژن... له‌به‌رئه‌وه‌ کاتم نه‌بوو بگه‌رێمه‌وه‌

و شتیکی گهرم له بهر کهم، یهک چۆغه م له بهر دابوو، هینده ته پوویوو له نپوهی پښا فریما، له پښا کوریک نه به تانیپه ی هه لداپه سره سرم و گوتی «کویره ی حیز، نه مشو له سه رما وهک سهک ده تر پیت، بېگره، من تاقه تی هه لگرتنی نه و هه موو به تانیپه م نیپه، که له ئیران منت بینى بمره وه» . سه ریاسی سو بده م و محمه دی دلشوشه پېشتر که سیکیان نه بینى بوو هینده قسه بکات، نه و بپوچان له چیرۆکی که ده چوو بۆ چیرۆکی تر. زوو زوو ده وه ستا و گۆچانه که ی ده دا به بهر دیکدا و بنه که ی له قور ی پښا پاکده کرده وه. هیند قسه ی ده کرد ناگیان له پښا نه بوو، هه ر چه ند هه نکاوێک و نه دیم شتیکی نوێی ده گوت شاره زایی و ده ستبالیی خو ی له پښا سیدا به یانده کرد، جارێک ده یگوت «گه ر ئیستا تاریکی و باران به ئالیت ببینن ده بیئت له نزیک مازوو مۆره وه بین، مازوویه کی عه جیبه ده لێن کاتی خو ی ده رمانیکیان لیدروسنکروه، مایه سیری شاهه نشا و شابانووی په راندوه» یان ده یگوت «لیره به دواوه مله ی هه وران ده ستپیده کات، هه ر سال سێ جار هه ور دیته خواری و وهک پشتین له شاخ ده ئالیت... واده لێن، من دروست نازانم هه ور چۆنه و چۆن له شاخ ده ئالیت... ده بیئت ئیستا له ئاست نه و پشتینه ی ده بین» .

مندالیک بوو هه موو حکایه تی پښاکانی له به ریوو. به قسه کردن نه و بۆشاییه ی پر ده کرده وه که له بینینیدا دروستبووو.

نه وشه وه محمه دی دلشوشه و سه ریاسی سو بده م هینده ی قسه یان له گه ل نه دیمی شازاده دا کرد له نیوان خۆیاندا شتیکی نه وتیان نه گوت. ده مه ویه یان گه یشتنه سه ر لووتکه یه کی ئیجگار به رز، لووتکه یه ک له سه روو هه وره وه، وهک دوورگه یه ک له ناو ده ریایه کدا هه رچوار ده وریان شه پۆلانیکی زیوین بوو له هه ور، یه که مین تیشکی هه تاو له سه ره وه را دهیدا له وان و له و به حره بیمه وداو سپیه که جوانترین شتیکی بوو تا نه وکات

چاوی ئەو دوو مندالە بېیبنیت. دونیا ھێندە ساف و سەیی و فێنک بوو، خۆر ھێندە گەرم و دلنەواز و خۆینبزوین بوو، وەک ئەوەبوو مندالان لە ئەستێرە کەووە فەربین بۆ سەر ئەستێرە کە تەر. دونیای غەمگینی ژێر ھەور چی لەو دونیا سەیر و بەرین و زیوینە سەر ئەو لووتکە کە نە دەچوو، کە گۆرە پانیکی گەورە پووناکی بوو. شویتیک بوو پێدەچوو بەردەکانی بە ھوكمی ھاوسییەتی کە ئەزەلی لە گەل ھەور و ئاسمان و ھەتاودا نەرم بوو بیتنەو. پێدەچوو ئەو زەوییە خودا بۆ فریشتەکانی دروست کرد بیت تا لە سەفەری نێوان زەوی و ئاسماندا بۆ وچان بە کاریبھێتن. ھێندە بۆنی ئاسمانی لێدەھات، بۆنی زەوی لێدەھات. پێدەچوو لە مێژبە ئینسانیک پێگای نە کەوتبێتە ئەوێکە، پێدەچوو زەوی لە و یادا کۆتاییبێت و مەلە کووت دەست پێبکات. بۆنیک خودایی لە بەردەکان دەھات، بۆنیک لە بۆنی ھێچ جێگایەکی دیکە نە دەچوو، بۆنی بەرە کەوتن و تێکەڵاوی بونیک ناسک و بیتامان و بیکۆتایی زەوی لە گەل تریفە و ھەتاو و ھەوردا. نەدیمی شارازادە بە بۆندا نزیک و دوری خۆیانی لە لووتکە کە دیاریدە کرد. کە دەگەشتنە ئەوێ ئەو نەیدەتوانی ئەو دەریا بەرین و ناکووتایە جوانی بېبنیت، بەلام لە گەل یە کەم ھەنگاویاندا ھاواری کرد خۆیتە ئەمە تا قانە بستی بە ھەشتە لە سەر زەوی. ئەو چوار سال لەوەوە بەر یە کجاری دی ھا تەبوو سەر ئەو لووتکە کە و بۆنی ئەو لووتکە کە لە یاد نە کردبوو. لە ناو پاستی ئەو ترۆپکەدا درەختیک چکۆلانە، دار ھەناریکی سەرسام پوایو. ئەو ئەو ساتەبوو کە سەریاسی سوێدەم گووتی «خوای گەورە سەیرکەن، بێن و نەبێ ئەو ھاوھەمین ھەناری دونیایە، ھێچ ھەناریکی تر نییە ئاوەھا بەرز لە شویتیک ئاوا دوردا، لە کۆتایی دونیادا پواییت». بەلێ ئەو ھاوھەمین ھەناری دونیا بوو، ئەو لووتکە کە زەوی تەواو دەبوو و ئیقلىمە بەرین و ئەفسوناویەکانی خودا دەستی پێدە کرد. جێگایە ک بوو، لەو یادا دونیای ئێمە تەواو دەبوو دونیایەکی تر دەستی پێدە کرد. شویتیک

بوو ههستیکی بینه‌ندازه سهیری به‌گوتایی و ناگوتاش تیا دروستده‌کردیت. ئەو هه‌ناره له‌سه‌ر تخووبی دوو مه‌له‌که‌ت پوابوو، مه‌له‌که‌تی حه‌قیقه‌ت و مه‌له‌که‌تی خه‌یال، عه‌ردی پاستی و ئاسمانی ئەفسانه.

له‌سێ منداڵ ده‌چوون له‌ حه‌قیقه‌تی تالی ئەو پۆژی شکسته پایان‌کردبیت و پووین له‌زه‌مینکی ئەفسانه‌یی کردبیت. سێ منداڵ که هه‌لزانانین به‌و شاخه‌دا به‌ره‌و جیگایه‌کی بردبیتن له‌ ده‌ره‌وه‌ی هه‌قیقه‌تی ژیان. ئەو پۆژه نه‌دیمی شازاده له‌و به‌ر هه‌تاوه‌دا که سیحری هه‌موو وه‌رزه‌کانی له‌ خۆیدا تیکه‌ل‌کردبوو، به‌ئومیدی ئەوه‌ی چاکببێته‌وه له‌ژێر دواه‌مین هه‌ناری دنیادا خه‌وت. سه‌ریاسی سوێجده‌م و محمه‌دی دلشوشه له‌سه‌ر ئەو لووتکه‌یه به‌رابه‌ر ده‌ریای بێسنووری هه‌ور دانیشتن و هه‌ریه‌که‌یان چیرۆکی خۆی بۆ ئەوی تر گێڕایه‌وه. له‌ویادا بۆ یه‌که‌مجار سه‌ریاسی سوێجده‌م هه‌ناره‌شوشه‌که‌ی گیرفانی ده‌ره‌ینا و به‌محمه‌دی دلشوشه‌ی گووت له‌ منداڵیه‌وه ئەو هه‌ناره له‌گه‌لیایه‌تی، نازانیت چیه و مانای چیه، به‌لام شتیک له‌ساواپیه‌وه فێری بووه ئەوه‌یه نابیت واز له‌و هه‌ناره به‌یئت، نابیت بیقه‌وتین و جیببێژ و فهرامۆشیی‌کات. هه‌ناریکی بینه‌ندازه جوان، پوون، دره‌وشاوه. ئەو به‌یانیه که تیشکی خۆر ده‌که‌وته سه‌ر ئەو شوشه‌یه شه‌به‌نگیکی چکۆلانه‌ی تیشکی له‌ده‌وری خۆی دروستده‌کرد، محمه‌دی دلشوشه به‌جۆریک ده‌ستی به‌ پووناکی هه‌ناره‌که سوورده‌بوو، وه‌ک ئەوه‌بوو ده‌ستی له‌خویناوی بالنده‌یه‌کدا شت‌بیت. له‌و ساته‌وه محمه‌دی دلشوشه مه‌راقیک تیا دروستده‌بیت چیرۆکی ئەو هه‌ناره شوشه‌یه بدۆزیته‌وه. هینده‌ی ئەو تۆپه خه‌ر و ئەفسوناویه ده‌گریت به‌ده‌ستییه‌وه، ده‌زانیت نه‌ینیه‌کی قوول و گه‌وره له‌ پشت ئەم هه‌ناره ده‌ستکرده‌وه‌یه. له‌ ساتیکدا که سه‌رسام ته‌ماشای ئەو ده‌ریا ئەفسانه‌یه‌ی هه‌ور ده‌کات، چاوی جاریک له‌سه‌ر جوڵه و گۆرانی به‌رز و نزمیه‌کانی ناو هه‌وره و جاریک له‌سه‌ر سیحری ئەو هه‌ناره

شوشه‌بیه، له‌ویادا به‌سه‌ریاسی سو‌بده‌م ده‌لێت «گه‌ر نه‌م‌رم، نه‌ینی
ئهم هه‌ناره ده‌دۆزمه‌وه».

ئهو پۆژه له‌کاتی‌کدا له‌سه‌ر زه‌وی باران ده‌بارێت و سه‌دان هه‌زار په‌وه‌که‌ر
به‌رێگا‌وبانه‌کانی دونه‌یا‌یه‌کی پڕ له‌شه‌خته و لێته‌دا ب‌لا‌وبوونه‌ته‌وه. سه‌ریاسی
سو‌بده‌م و مه‌مه‌دی د‌ل‌شوشه له‌سه‌روو هه‌وره‌کانه‌وه، قسه له‌سوود و
زیانی دۆزینه‌وه‌ی نه‌ینییه‌کان ده‌که‌ن. به‌لێ دۆستان له‌و ساته‌دا ئێوه
هه‌مووتان له‌ژێر باراندا بوون، ئهو دوو مندا‌له تاکه دوو که‌سی‌ک بوون
له‌ژێر هه‌تا‌ودا. پۆژێکه پۆشنی و سپێتی و پووناکی توند به‌یه‌کیانه‌وه
گرێده‌دا. له‌و ساته‌دا که زه‌وی له‌ناو حه‌قیقه‌ته خوێنا‌وبیه‌کانی خۆیدا
و‌نبووه، ئه‌وان ده‌رگای ئه‌فسانه‌یه‌ک له‌خۆیان ده‌که‌نه‌وه. ئه‌فسانه‌یه‌ک
وه‌ک هه‌موو ئه‌فسانه‌کانی دی ناتوانێت تاسه‌ر م‌ر‌وف له‌زه‌وی جودا‌ب‌کاته‌وه،
به‌لام ده‌توانێت بیخاته سه‌ر خه‌یا‌لاتی‌ک تا مه‌رگ ها‌وده‌م و ها‌ورپێ بن.
ئهو پۆژه سه‌ریاس جار له‌دوای جار ده‌لێت «ئهمه دواهمین هه‌ناری
دونه‌یا... هه‌ی هه‌ناری‌کی تر نییه له‌شوێنی‌کی وا عاسی و به‌رزدا برویت».
ئهو خه‌یا‌له‌ی که دونه‌یا له‌م لووتکه‌یه‌دا ته‌وا‌وده‌بی‌ت، واده‌کات هه‌ردوو‌کیان
وه‌ک دره‌ختی‌کی سه‌یر و پڕ نه‌ینی ته‌ماشای ئهو تاکه هه‌ناره‌بکه‌ن که له
کو‌تایی زه‌میندا پ‌وا‌وه. ئهو دوو مندا‌له له‌ژێر ئهو دره‌خته‌دا هه‌ستیان
به‌ئارامیه‌کی قو‌و‌ل‌کرد، ئارامیه‌ک جارێکی دی له‌هه‌یج جێگا‌یه‌کی دیکه‌ی
دونه‌یا‌دا هه‌ستی پێناکه‌نه‌وه، ئارامیه‌ک که ده‌شی‌ت ئارامی نزیک‌ی بو‌وی‌ت
له‌خودا‌وه، یان هه‌یمنی دووری بو‌وی‌ت له‌مه‌ترسییه‌کانی زه‌وییه‌وه، یان
تاس‌و‌وده‌یی دوو مندا‌ل بێت هه‌ردوو‌کیان له‌ناخیا‌ندا ده‌زانن زوو ده‌مرن،
سه‌ر به‌م زه‌مینه‌نین و وه‌ک دوو فریشته‌ی چ‌کو‌لانه میوانی‌کی پ‌ا‌گ‌وزه‌رن و
ده‌بی‌ت ب‌پ‌و‌ن.

من پێم‌وا‌یه هه‌موو ئهو مندا‌لانه‌ی زوو ده‌مرن ئولفه‌تی‌کی قو‌و‌ل‌ترین
به‌ئاسمانه‌وه هه‌یه.

هەموو ئەو بەختەوهرىيە گەرەيەى ئەو دوو مندالە لەو سەر تروپكى پووناككيە چەشتيان، شادىي و شورىكى تىپەپوو.

لەبىرتاننەچىت ئەو پۆژە پۆژى كۆيرى بوو. پۆژىك بوو ئىنسان نەيدەزانى پوويكاتە كوئ، سەدان ەزار مرؤف لەمال و خانەى خۆيان ئاوارەبوو بوون و هېچيان دەريارەى سەينى نەدەزانى. كەس نەيدەتوانى پىشبينى سەعاتىكى دىكەى ژيانى خۆى بكات، كەس نەيدەزانى چەند ەنگاوئكى دى لەكوئ خۆى دەدۆزىتەو. ئەو سى مۆردمندالە لاوازە كە جودا لە ەمووتان چوو بوونە سەر لووتكەيەكى بەرز لە سەررو ەورەكانەو، بەدەر نەبوون لەو كۆيرىيە.

ئىستا كە بىردەكەمەو دەبينم، ئەو مندالانە ەر سىككيان بەجۆرىك لەجۆرەكان لە تاريكى و نەبينىن ەلدەهاتن.

ئەو تەنيا نەدىمى شازادە نىيە دژ بە كۆيرىتى خۆى شەپدەكات، بەلكو مەمەدى دلشوشە و سەرياسيش ەمان شۆو لە جۆرە كۆيرىيەكى دىكە ەلدەين.

كاتىك سەرياسى سوبخەم لەگەل كۆيرىكدە سەر لووتكەيەكى عاسى دەكەوئت، دەبىت جگە لە ديدە و بينايى بۆچى دىكە گەپابىت؟ من دلنىام ئەو شەو لەناو ئەو لىزمەى باران و ەراو شلۆغىيە مەزەدا كاتىك نەدىم لەسەر پىگاكان دەو سستىت و بەو دوو كۆرە دەلئىت كۆمەكيكەن تا دووبارە پۆشنایى و بينىن بدۆزىتەو، ەردوو ئەو دوو قەلەندەرە چكۆلانەپەش لەناخياندا ەستيان بەو كرىووە كە ئەوانىش بەجۆرىك لە جۆرەكان پۆيستيان بەدرەختىكە پۆشنایيان بداتەو.

كاتىك نەدىمى شازادە دواى خەوئكى درىژ لە خەو ەستا، چاوانى وەك خۆيان بوون، وەك ەمىشە كۆيرىو، لەگەل ئەو شەدا جۆرىك لە ئاسوودىي و ئارامى لە سىمايدا بوو. كە ەستا گووتى "نا ەيچ

نابینم، وهک خۆم، وهک هه سوو پۆژه کانی سیکه ی ژیانم کوپسرم... به لام له و کاته وهی خه وتووم، قسه له گه ل باوکمدا ده کهم، ئه وه سوو شتیکی بۆ پوو نکرده وه». که قسه بکرد هیمنی و ته سکه نییه کی قسول له ده نگیدا سوو. دوو میژدمندا له که ی دیکه، چاوه پوانیا نه کرد بگری، سه ر بدات به به رده کاند، لقه کانی دره خته که بشکینیت، به رده کان هه لگری و بیگریته ئاسمان، کفریکات، هه نار پاوه شینیت، سینگی خۆی زامداریکات، به لام نه دیمی سازاده به هیمنی لقی هه نار که ی ماچکرد و گووتی «تۆ دره ختیکی موپاره کی...». ئه وه پۆژه نه دیمی سازاده له کاتی که له گه ل دوو هاوپی تازه که یدا به ناو هه وره کاند له چیاوه داده به زین، له پیگا له ناو ته میکی چرپا که ئه وه نه یده بیسی چیرۆکی خه وتنی خۆی بۆ مه مه دی دلشوشه و سه ریاس گێپایه وه، له خه ویدا باوکی ها تبه وه ژێر ئه وه هه نار چکوله یه و پێیگووتبو «نه دیمی سازاده، کوپه چکولانه که ی من، ئه ی شیرترین کوپی دوتیا، ده زانم ئه وه چهند سه آله ی دوا ی مردنی من چهند ناخۆش ژیاویت، پێم حه یفه له دوا ی مردنی منه وه مه جبوو یوویت ده ست پانبکه یته وه تا بزیت، مه جبوو یوویت له سه ر شوسته و ژێر هه یوانی مزگه وت و ناو که لاوه کاند بخه ویت... تۆ خۆشه و یسترین کوپی دوتیا ییت... ئیتر له مه ودا ده بیته ئازا تر ییت... تۆ ئیستا له خه وه لده ستیت و چاوانت وهک خۆیه تی... نا... نه دیمی سازاده من درۆم له گه ل نه کردویت، تۆ پۆژیک له پۆژان ده بیته خاوه نی دوو چاوی پوونتر و گه شتر له چاوی ئینسانه کانی تر، به لام ئینسان بۆ ئه وه ی دووپاره بینایی خۆی بدۆژیت وه، ده بیته زۆر هه ولبدات، ئینسان ده بیته بتوانیت زۆر شت تیپگات و زۆر زه حمه ت بچێژیت تا بتوانیت ببینیت، به لام پۆژیک تۆ ده بیته خاوه نی دوو چاوی پوون، مه رج نییه ئه وه چاوانه وهک چاوی ئینسانه کانی تر بن، نا نه دیمه چکولانه که ی من، ئینسانه کان هه سوو به کوپری له دایکه بن... هه سوو ئینسانه کانی سه ر ئه م نه ستیره یه... چ که سیک نییه، که له دایکه ده بیته

بەتوانىت بېينىت، وامەزانە ئەوانەى چاويان ھەيە دەتوانن بېينن، چ شىتېك
 لەدونيادا لەبېينن زەحمەتتر نىيە، دەكرىت ئىنسان دوو چاوى گەش و
 پوونى ھەيىت، بەلام ھىچ نەبېينىت... نەدېم شازادە چكۆلەكەى من،
 من ناتوانم يارمەتيتبەدم، بەلام ئەم ھەنارە دەتوانىت يارمەتيتبەدات،
 دەيىت ئەو بېوايە لەخۆتدا دروستبەكەيت كە ئەم ھەنارە لە ھەنارەكانى
 تر ناچىت... ئىتر مەترسە، نا كوپى من... دەيىت لەو شەو ھەنگە
 نەترسەيت كە لەناوتدايە، دەيىت نا ئومىد نەبەيت، پۆل لە دواى پۆل لەناو ھەوت
 تروسكايى و پووناكيەك دروستدەيىت، تا پۆلېك وات لىدىت بەبۆندا
 مېوھى بەدو مېوھى شىرىن لە يەك جىابكەيتەو، بەدەنگدا خواست و
 مورا و نەئىنيەكانى دەرون بېينىت، بەھەناسەدا لە ئەسل و فەسل شىت
 تىبگەيت. بەسەلىقە ھەموو نەخشەى پىگا و بانەكان دىنە سەر تەو، ئىتر
 كوپى شىرىن قەت قەت و نەبەيت، ئەگەر جىگايەك شىت لىگرا دەچىتەسەر
 جىگايەكەى تر كە لە جوانىدا لەوى تر كە مەتر نىيە... پۆلېك لە پۆزان تۆ
 دەتوانىت بېينىت، بەلام بەر لەوھى بېينىت دەيىت بگەرەيت و مەعنەى
 بېينىن تىبگەيت، ھىكەتى چا و فېرىيت... نەدېم، ئەوانەى منيان كوشت
 چاويان ھەبوو، بەلام لەگەل ئەو ھەشدا نەيانتوانى من بېينن، من لە
 پاوھەنىكدا بۆ كۆمەلېك گۆگيا دەگەرەم بېكەم بەدەرمان بۆ چاوى تۆ...
 وامەزانە ئەوانەى چاويان ھەيە دەتوانن بېينن، ھەروەختىك ماندووبوويىت
 ھەرەزىر ئەم درەختەو، ئەم درەختە درەختى من و تۆيە كە ھەردووكمان
 پىكەو ھەرواندومانە... ئەم درەختە ئاسوودەيت دەداتن، بۆ دۇنيا بگەرەي،
 ھەك من باغ بەباغ ھەودالى مەرھەم بە، قەت ماندوو مەبە لەوھى
 باوھەپىينىت پۆلېك لە پۆزان تۆش دەيىتەخواھنى دوو چاو... ئەم درەختە
 درەختى بېينىنە... بۆ نەدېمى چكۆلانە، ھەر وەختىك پىويستت بەمن
 بوو ھەرە ئىترە و بانگمبەكە... غەم مەخۆ من ھەمىشە لىتەو نەزىكم...".
 نەدېمى كۆيەر كە دەگەيشتە ئەويا دلى پردەبوو لەگريان و دەيگوت

«ئەو لەگەڵمدا یە... نزیکە لێمەو».

ئەو پۆژه نەدیمی شازادە بە ئێرانە یەکی ترەو لەو شاخە دەهاته‌خواری. لە کاتی‌کدا ئێو هه‌موو چاوسا‌غه‌کانی ئەم ولاته‌ خو‌تان و نکر‌دبوو، ئەو کو‌یرە چ‌کۆلانه‌ یە با‌وه‌ری بە‌نه‌بینینی خو‌ی لە‌با‌وه‌ری ئێو بە‌چاوی خو‌تان گه‌وره‌تر بوو. کو‌ری‌کی ق‌ژخا‌وی چ‌کۆلانه‌بوو، بە‌جو‌تی چا‌وی س‌پی و پ‌وخ‌سار‌یکی با‌ریک و دوو ل‌یوی ئە‌ست‌وره‌و، بە‌ده‌رنه‌بوو لە‌و پ‌ه‌نگ‌زه‌ردی و ژا‌کانه‌ی هه‌ر من‌دال‌یکی ب‌ی‌ناز لە‌و ته‌مه‌نه‌دا هه‌یه‌تی. وه‌ک هه‌ر چا‌وسا‌غ‌یک بە‌سه‌ر به‌رده‌کانی ئەو پ‌ژگا سه‌خته‌دا دا‌ده‌گه‌رایه‌ دام‌ین و ده‌ی‌گ‌ووت «نا، ئەو دره‌خته‌ در‌وی لە‌گه‌ڵدا نه‌کر‌دووم. من ئ‌ی‌ستا دوو ش‌ت ده‌بینم که پ‌ی‌ش‌تر نه‌مه‌دە‌بینی... ئ‌ی‌وه‌و با‌وک‌م. به‌ه‌وی ئەو دره‌خته‌وه ئ‌ی‌وه‌م ب‌ینی، به‌ه‌وی ئەو دره‌خته‌وه با‌وک‌م ب‌ینی... که‌واته‌ در‌وی لە‌گه‌ڵدا نه‌کر‌دووم». نا‌توانم وه‌س‌فی ئەو خو‌ش‌حاله‌یه‌تان ب‌ۆ ب‌که‌م که ئەو س‌ن کو‌په‌ هه‌ستی‌ان پ‌ی‌ده‌کرد. ده‌ب‌ی‌ت به‌چ به‌ختیار‌یه‌که‌وه له‌چیا هات‌ی‌ت‌ته‌خواری؟. سه‌ری‌اس و مه‌مه‌دی د‌ل‌ش‌وشه‌ خو‌ش‌حاله‌بوون به‌وه‌ی نه‌دیم ئ‌اس‌وده و ئ‌ارامه‌ و هه‌سته‌ده‌کات ش‌تی‌کی ب‌ینی‌وه. ئە‌وان‌یش سه‌رسامی ئەو د‌ل‌ن‌یا‌یه‌بوون که له‌ژ‌یر دوا‌هه‌مین هه‌ناری د‌و‌ن‌یا‌دا هه‌ستی‌ان پ‌ی‌کر‌د‌بوو. له‌دام‌ینی ئەو چ‌یا‌یه‌دا سو‌ین‌ده‌خ‌ۆن که ب‌گه‌ر‌ینه‌وه ژ‌یر ئەو دره‌خته‌، به‌لام ئەو کات ه‌ی‌چ‌یان نا‌زان‌ن که‌ی و چ‌ۆن و له‌چ واده‌یه‌کی سه‌یر و نه‌ی‌ن‌یدا ده‌ب‌ی‌ت ب‌گه‌ر‌ینه‌وه.

ئەو پ‌ۆ‌ژانه‌ی له‌ د‌وی ئەو ک‌ۆ‌چ و پ‌ه‌وه گه‌وره‌یه‌وه هات‌ن، هه‌ر س‌ن ئەو من‌دال‌ه‌ چ‌ه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پ‌ی‌که‌وه‌ژ‌یان، چ‌ه‌ند هه‌فته‌یه‌ک نا هه‌تا‌مه‌تا‌یه‌کرد‌نی به‌ها‌و‌پ‌ی‌یه‌کی هه‌م‌یشه‌یی. در‌وست نا‌زان‌م چ‌ه‌ند پ‌ی‌که‌وه‌بوون، به‌لام ده‌زان‌م ئە‌وان وه‌ک سه‌دان هه‌زار که‌سی د‌یکه‌ ئ‌او‌دی‌وی سن‌و‌ور نه‌بوون، به‌ل‌کو له‌ خه‌رابات و که‌لا‌وه‌ی شار‌ۆ‌چه‌یه‌کی پ‌وخا‌ودا مانه‌وه، له‌و‌ی مس‌ فرو‌ش‌یک که گو‌ین‌اداته‌ ه‌ی‌چ به‌ند‌وبا‌و‌یکی د‌و‌ن‌یا، گو‌ین‌اداته‌ گو‌پانی زه‌مان

و تىڭچوونى زەمىن، يەككىك كە لە ھەموو سەردەمەكاندا بەدوای مس و فافۇندا دەگەرپىت، يەككىكە لەوانەى گەر پاشاكان بمرن ئەوان ھەر بەدوای فاكى خۇيان دەكەون، مىللەتەكان شىكستىخۇن يان سەرکەون ئەوان لە خەراباتى سەرکەوتن و شىكستياندا ھەر گەمەى خۇيان دەكەن، ئەو سى مندالە دەخاتە ئىشەو. پياوڭكى چكۆلانەى خىر و موزەردە، بەلووتىك بەئەندازەى تەماتەيەكى گەرە، دوو چاوى ھەيە بەچاوانى يەككىك دەچىت ھەفتەيەك لەدۇزەخ بوويىت و گەرپايتەو. ناوى «ەباسى فافۇنە» كە يەكەمجار ئەو مندالانە دەبىنىت، پىياندەلپىت گەر كۆمەكىيەكەن، دەتوانن بەمانگىك سامانىكى گەرە كۆبەنەو. ئەو دەستى ئەو مندالانە دەگرپىت و دەيانخاتە ناو ھەرىمىكى مەزن و بىكەرانەو، ھەرىمىك سى سالا مروفىك پىي تىنەخستوو، كىلگەيەكيان نىشانەدات و پىياندەلپىت «ھەشت سالى پەبەق لىرەدا جەنگ بوو، ئەم ناوچەيە پىرتى لە ھەزار قەوانى گوللەتۆپ، كە دۇپاوەكان فريانەكتوون كۆيانبەنەو و براوەكانىش نەگەيشتوونەتە سەريان، نىدەگەن ئەوچ سامانىكە، چ سەرەوتىكە... گەر بتوانىن چەند ھەزار گوللەتۆپىك كۆبەينەو ھەر چوارمان دەولەمەند دەبىن». پياوڭكە دەزانىت ئەو زەويە پىرتى لەسەدان ھەزار مەين، دەزانىت خۇى ناتوانىت توخنى ئەو ناوچانە بگەويىت، دەزانىت ئەو مندالە نەشارەزايانە دەتوانن بىتەرس بچە ھەموو كون و كە لەبەرەكانەو. نەدىمى شازادە ھەر پۆژەى لەگەل يەككىكاندا دەپوات، ئەو تەنيا دەتوانىت لە ھەلگرتنى قەوانەكاندا كۆمەكيانبكات، لەو چەند ھەفتەيدا دەچە ناو دەيان شوپتەو كە لەدوای كۆتايى جەنگەو كەس پىي تىنەخستوون، ئەو چيا و چالانە دەبىنن كە پىن لە لاشەى سەريانى كوزراو، ئەو مردووانەى ئىسكەكانيان لەناو بەدلە و پۆستالەكانياندا جىماو. ئەو لاشانەى مردوون و سەيرى ئاسمانيان كىرەو، دەميانكرىوتەو و مردن دلۆپ دلۆپ چۆتە گەرويانەو، دەستيان بەرزكرىوتەو ھاوار لەخودا

بکھن و پڙحيان دەرچووه ... سەرياسی سوېدەم و محەمەدی دَلشوشە ماوہیەک لەناو ئەو مردووانەدا ئیشدەکەن، پڙزانە سەدان قەوانی تۆپ لە گویدرێژێکی نەخۆشی چکۆلانە باردەکەن و دەیگەتێنە سەرچادە و عەباسی فافۆن لە تراکتۆرێکی کۆندا باریان دەکات و دەیانبات، ئەو ماوہیە ھەر سێ منداڵەکە لە ژێر چادریکی چکۆلانەدا دەژین. لەو ماوہیەدا دەبنە سێ دۆستی ھەمیشەیی، سێ منداڵن ھیچ لەو یارییە ترسناکە نازانن کە دەیکەن، نازانن ئەوان چوونەتە ناو ھەریەکە مردن و ئیدی تاهە تاھەتایە نایەنە دەری. ئەوان لەوێ لەناو پاشماو و خەراباتی شەپکی دوورو درێژدا دەبنە ھاوێ. لەو شەوانەدا سەریاس باسی منداڵی خۆی دەکات لە گوندەکان، لە سەر مەرزەکان، لە کەلاوێ موحەمەد تازەکاندا، لەناو شۆفێر و خزەتچی و لاغدارەکانی سەر سنووردا. لەو یادا کینەییکی گەورەیان بەرابەر بە شەپ تیا دروست دەبێت، لەو یادا محەمەدی دَلشوشە دەلێت ”من لەعەشقدادە مەرم...“. قەسەیک بۆ ئەو کات پێگەنیاوی و بێمانا دێتە بەر چا و دوو ھاوێکی تا سنووری مردن پێپێدەکەن. لەو یادا باس لە موسیقاییکی ئاسمانی دەکات بەردەوام لە گوێیدا دەزینگێتەو، بەستەیی کلیل و مەدالیاکانی خۆیان نیشان دەدات و دەلێت ھەر یەکێک لەو کلیلانە کلیلی دەرگایەکی خەیاڵییە، ناوی کلیلەکانیان پێدەلێت و قەسەش لە دەرگایەک دەکات کە بەکێک لە کلیلەکانی لەباراندا دەیکاتەو. لە ژێر ئەو چادەرەدا ھەموو تێدەگەن ژانی سەریاسی سوېدەم نەپتییەکی بێئەدازە ئالۆزە، لەو شەوانەدا ئارەزووی بێسنووری محەمەدی دَلشوشە بۆ خۆیندنەو و تیگەشتن لە نەپتییەکان ئاشکرا دەبێت، لەو شەوانەدا کە لەبەر ئاگرێک دادەنیشن، محەمەد دەلێت ””ھەزەدەم ھەموو شتێک لە سەر ھەموو شتێک بزانم... بزانم تۆ کێیت؟ ئەو ھەنارە شوشەییە چییە؟“.

گومانم نییە ئەو خۆشەویستیە گەورەیی لەو چیا دوورانەدا، لەناو

لاشه و بۆی مردن و مەلمەسی ساردی قەوانی گوللەتۆپەکاندا پێدەگریت، تا کۆتایی لەگەڵ ئەو ھاوڕێ چکۆلانانەدا دەمێنیتەوه... ئەوکاتە محەمەدی دڵشوشە، لەپەیبیە کۆنەکاندا، لەچال و نشیوی ھەردەکاندا بۆ پاشماوەی گوللەتۆپ و گوللە ھاوێ و موشەکی نەتەقیوی فڕۆکەکان دەگەریت، باوکی و دایکی ھەموو دونیای بەدوادا تەیدەکەن و نایدۆزنەوه، ھەموو پۆژیک پێشمەرگە و پاسەوانەکانی سەیمانی مەزن بەخۆیان و توپوتا پان و جیبە چکۆلەکانیانەوه سەرەرزەکان دەگەریت و جاپ بۆ کوڕێکی مندالکار دەدەن کە دەترسن لەکەندیک یان لاریگایە کدا مردبیت. پۆژیک محەمەدی دڵشوشە لەگەڵ مندالە کوێرەکی دۆستیدا لەکێلگەیه کدا و لەھەتاوی فێنکی بەھاردا قەوانی گوللەیه کی بێئەندازە گەورە بۆ قەرەغی جادەیه کی خۆڵ دەگوێزنەوه، لەوکاتەدا جیبیکی ئەمریکی خۆلەمیشی لەوشەقامەوه تێدەپەڕێ و یەکیک لەپەنجەرەکەوه ھاواردەکات «ئەوه محەمەدی دڵشوشەیه... ئەوتەتا ئەوه خۆیەتی... خۆیەتی». بەپرتاو دوو کەس لەجیبەکە دادەبەزن و بێئەوهی ھیچ بلێن، باوەشی پیادەکەن و لەقەفرتیکانی دەگرن و دەیفڕێننە ناو ماشینەکەوه. نەدیمی شازادە جگە لەچەند ھاواریکی کورتی محەمەد کە دەلێت «دامنێن، بەرمەدن... بەرمەدن... وازم لێبھێنن» ھیچی دیکە ی گۆی لێناپیت.

ئەوه سەرەتای یەکەمین جیاپوونەوهی ئەو سێ مندالەیه لەیەکتر. پۆژی دواتر عەباسی فافۆن بەدوو کوڕەکی دیکە دەلێت «خوشکێکم لەزێدا خنکاوه، من دەپۆم بۆ باشوور... کەھاتمەوه حیسابدەکەین». ئیتر کەسیان عەباسی فافۆن نابیننەوه کە سالانیک دواتر لە ھاوینیکی گەرمدا لەکێلگەیه کی دووردا گوللەتۆپیکی کۆنی پیادەتەقیتەوه و لەسەر خۆڵ و وردە بەرد و دپک و کەرتەشی ھاویندا پارچەپارچە دەبیت.

له دواى مردنى سه رياسى سوېدهم و په رش و بلاوېونه وهى له شكري
 عره بانه كان خوشكه سپيه كان جورېك له گوشه گيرى قوول ده ژين.
 دواى ته واو كړدنيان بؤ خانهى مامؤستايان، ئيكرامى كيو يارمه تيانده دا
 له گوندېكي دوور بېن به مامؤستا، هر دووكيان خانووه چكولانه كى شار
 به جیده هیلن و بهره و گوندېكي باكورى شار ده پون، قوتابخانه كى ان بينايه كى
 نوپى تا نه اندازه يه ك گه وره يه كه يه كېك له ريځخراوه مړؤدؤسته كان
 دروستي كړدوه ... نهو به يانيه ي من و ئيكرامى كيو له ده رگاماندا،
 له راستيدا له ده رگاي نهو قوتابخانه يه مان ده دا، كه وادروستكرايو
 له به شى پشته وهى جيگه ي خسته خانه يه كى چكولانه ش بېتته وه،
 به لام له بهر هر هؤيه ك بېت نهو به شى پشته وهى هه ميشه به چؤلى
 مابووه وه. نهو به يانيه كه گه يشتينه نهوئ و ده رگايان ليكردينه وه،
 مال و ناوه دانبيه كى پووناك و ته واومان بينى ... نهو دوو كچه ژيانى كى
 ناراميان بؤ خويان دروستكردبوو. جگه له ئيكرامى كيو و هه نديجار
 سلېمانى مهن كه سى دى هاتوچؤى نه ده كړدن ... ژيانيان له ناميزى نهو
 سروشته گه وره يه دا كه ميگ هيمنى و ئاسووده ي پټبه خشيبوون، له وئ
 به جوته ده ستيان ده گرت و له ناو باغ و سه وزى و بېستان و كئلگه كاندا
 پياسه يانده كړد و گورانيان ده گووت، به يانيان زوو پټكه وه ده چوونه پؤخى
 چه م و له ويدا قزيانده كړدوه و له سه ر به رد و سه وزى و گيا و شه ونمى

به يان ياندا ده ياندايه بهر با ... دوو سهيرترين قزيان هه بوو، من هه سنده كه م قزيان ناكووتا دريژيوو، وهك توفانيك بوو له وسهري دونياوه هاتبني و له سهر سهري نه وان پواييت. عاده تيكي سهيربوو، هه موو شه ويك با بيت يان باران، بهر بيت يان شهخته ده بايه بچنه سهر نه و چه مه و له سهر بهرده كان دانيشن و گوراني بلين. خه لكی نه و گونده هه رگيز وهك دوو ماموستا سهيريان نه ده كردن، بهلكو وهك دوو فريشته كه خودا له شوينيكي دوروه وه نارديتني بۆ نه و گونده، په يوه ندييه كي سهير و پر له ناراسي و دلنيايان له گه ل گوندنشينه كان هه بوو. نه وان بوونه وه ده ليلي من بۆ ناو دونيا. من سبه ي شه و باسي نه و دوو شه وه تان بۆ ده كه م كه سه ره تاي گه پانه وه ي من و سه ره تاي ونبوني منيش بوون، شه ويكيان پييده ليم شه وي مردن و شه ويكي ديكه يان پييده ليم شه وي زيندو بوونه وه. شه وي مردن نه و شه وه بوو كه له گه ل خوشكه سپيه كاندا چوپينه سهر گوپي سه رياسي سو بده م. نه وه شه وي دووه مي نازاديم بوو، ئيواره هه ردوو خوشكه سپيه كه هاتن و پتيانگوتم "سه رياسي سو بده م براي ئيمه بوو" نه وان كو ي چيروكي نه و پوزه سه يرانه يان بۆ گيترامه وه، حكايه تي نه و په يمانه يان باسكرد كه له بن هه نارتيكي دوردا له شار هه ليانگرتووه. سه يرترين شت له لام نه وه بوو كه زانيم سه رياسي سو بده م له و پيده شته نزيكانه دا نيژراوه، له ناوه پاستي ته ختانيه كي گه ورده دا، له كي لگه يه كدا له گله سوور كه زه مانتيك له وه وه بهر پاكه ره كان كولله و بنه ي پوايان بۆ كه و و كه رويشك و رتيوي تيا دروستده كرد.

سه يريوو كه زانيم نه و كچانه هه موو هه فته يه ك ده چنه سهر نه و گوپه ته نيايه ... سه يريوو كه زانيم نه وان بۆيه له م گونده دا بوونه ته ماموستا، چونكه له دوا هه مين نارامگاي سه رياسه وه نزيك.

كه شته كانيان باسده كرد له ره ي گومانتيك و زرينگه يه كي قوولي دوودلي له گه روياندا بوو. نا گه ر خويان نه يانويستايه هيج كه سيك نه بوو

پازەكانيان بېيىت. لە مردنى سەرياسەو ھەكى دوو پەفتەى پەشيان بەستبوو بەگەردنيانەو و فەرتياننەدابوو. يەكەمىن پۆزى يەكتر ناسىنمان دەستيانكرده مەم و گووتيان " ئەو برامان بوو... تۆگەر دەتەوئەت دەتوانىت لەگەڵ ئىمەدا بژىت". مەن شىتىكى سەيرىيوم بۆ ئەوان، ھەك چۆن مەن ھىچ ئادەمىزادىكەم نەبىنىبوو بەئەندازەيەى ئەوان ئەفسونى كۆكردبىتەو، ئەوانىش كەسىكىان نەبىنىبوو ئاوەھا پەنگى سالانىكى دوور و درىژى تەنياسى ھەلگرتبىت. مەن بۆنىكەم ھەبوو ھەك بۆنى ئەبەديەت، بۆنى يەكەك كە لە دەرەوھى زەمانەو ھاتبىت، يەكەك لە شىتىكى قوولدا لەگەڵ ئەواندا تەبابوو، ئەوانىش بەجۆرىك لە جۆرەكان دوو كچ بوون دەيانويسەت لە دەرەوھى دۇنيا و شەپوشپوو سياست بژىن. شىتىكى سەيرىيوو بەلامەو كە ئەوان ناوى زۆرەى حىزىەكانيان نەدەزانى، گوئيان لە پادىۆ نەدەگرت، پۆزنامەيان نە دەخويندەو... شورابەكيان بەگۆرانى لە دەورى خۆيان ھەلچىنبوو، دواتر زانىم ھەتا گۆرانىيەكانىشيان چ بە وشە و چ بەئاواز گۆرانى خۆيان بوون. سىھربازنەبوون بەلام پىشەوھى ئازار پىبگات، برىن نەيكبىتەو ھەستيان پىدەكرد. ئەو پۆزەش كە سەرياس مرد چەندەھا جار ئاگادارىانكردهو، بەلام بىسوودبوو. پەيوەنديان لەگەڵ شەيتانەكاندا نەبوو، بەلام ھەستەكەم پەيوەنديان لەگەڵ ھىزىكى ناديار و تەماوى سەروشتدا ھەبوو. بىتەندازە ئازادبوون، لەوپەرى ئازادىيەو ھەستەى خۆيان لە ھەموو پياوانى دۇنيا ھەرامكردبوو. ئەو سوپىندەى بەمەندالى بۆ يەكيان خواردبوو تەوقەك نەبوو كەربىتتيا نەمليان، بەلكو ھىدى ھىدى بوو بوو جۆرىك لە شىوازى ژيان، جۆرىك لە ھەقىقەت كە لە بوونيان جيانەدەكرابەو. دوو ئافەرەت بوون بى ھىچ ئارەزوويەك جگە لە ئارەزووى سەربەستىيە بچوكەكانى خۆيان، ئارەزووى ئەوھى شەو بەگەرتن، نەترسەن، شەرم لە گۆرانىيەكانى خۆيان نەكەن. نەياندەتوانى لە يەكتر جيايبنەو، ئەو ماوھەيە كە لەگەلئاندا ژيام، لە نەيكەو ھەموو ئەو

پهفتاره سهيرانه تيايينين، دوو کچ که سروشتی دوو پۆخی شهوگه پيان هه بوو، به يانيان له و چه مه دا ده موچاويان دهشت، هه ميشه هه ستمده کرد کراسه سپيه کانيان پریتی له قه تره ی شه ونم. منيش سه رتا له چاويان ده ترسام، هيچ که سيک نيه له چاويان نه ترسابيت، شتيک له نيگاياندا بوو مردن و نه به دييه ت و به حر و ناگۆتای وه ياداده هيتايت هه . نا، دوو کچ نه بوون ته فسيريگرين... پياوان بتوانن بيانخه نه ناو قالبي چيرۆک و فه نتازياکانی خويانه وه . گه رانه ويان بۆ شه گونده، ژيانيان له ناو شه مندالانه دا هه له اتن نه بوو، به لکو خۆپاراستن بوو، خۆ به هيزکردن بوو دژ به ترسيکی ناديار. دوو کيز بوون هه له اتنيان نه ده زانی، به لکو دوو نهيتی بوون له ته ليسه گه وره کانی دیکه ی ناو وجود جيانه بوو بوونه وه . ژيانيان له شارد، قريشکه يه کی قول و گه وره ی سروشتی له ناودا نه خنکاندبوون. من هه ستمده کم هه موو شه ويک کاتيک ده ستي به کيان ده گرت و ده پويشتن وه لامی هاوارکی دووريان ده دايه وه، هاوارک له توانای ئيمه دا نه بوو بيبيستين. مه رج نيه نه هاواره له يه ک جينگا و يه ک شته وه هاتبيت، گرنگ نه وه بوو شه وان که ويلده بوون بۆ شتيک ده گه ران، هه ستيکيان هه بوو که ده نگيک له دوور بانگيانده کات، هه مان شه هه سته ی من له سه حرادا هه مبوو، هه مان شه هه سته ی من له بياباندا گيرۆده يبووم. له وانه يه شه شته گوليکی کيو بووييت، بريني کوشنده ی سه ر سنگی بالنده يه ک بووييت، هه ناسه ی زيريني پاسارييه ک بووييت، چريکه ی به رديک بووييت که شتيک هيتايتيه زمان، ترکه ی پارچه يه ک زه وی بووييت که له گيزيوون و ترس و مۆته که ی دره خته کانی خۆی هه له اتوو. مرۆف چوزانيت کي بانگيده کات؟ ئينسان هه ميشه ده بيت ناماده بيت، ده بيت گويزاديی نه چريانه بيت که له سروشته وه دين. ئينسان جگه له خزمه تکارکی مه زنی شه م گه ردونه زياتر هيچی تر نيه، شه وه ی سه ره وه ی دونيا بيت مانای شه وه ی گويزگرييت و

تیبگات، ئەو دوو خوشکەش گوێیاندا گەرت و تێدەگەشتن. لە شارێش بەو جۆرە ژیاپوون، دوو خوشکەش لە تارێکە شەواندا بەخۆیان و جل و پەشتە سەپییەکانیانەوە کۆچە بە کۆچە دەگەپان. شارێک هەموو شەرفی خۆی لە قفلەکانی شەودا کۆکردبوو، شەرفی خۆی لە دەرگا داخراوەکاندا دەبینییە، سەیریوو لەو شارەدا کە سیاسی چلێس و بێرەحم حوکمیاندا کرد، دوو کچ شەوان بەشەقامەکاندا پیاسەبەکن، دوو ئافرەتی سەپپۆش کە چاویان تیشکیکی تیا بە پۆلیس، حەسەس و پاسەوانی گەڕەک و بەرپرستی مەلیدەکانی شەویان دەترسان. کاتێک بەشەو دەگەپان سەردانەکانیان وەک زەنگی بەدەختی تەماشای دەکرا. تەقەیی پێلارە بەرزەکانی خۆیان لەسەر ئەسفەلتی شەقامە بێدەنگەکان، لەسەر چیمەنتۆی شۆستەکان تینێکی زیاتری دەدان بۆ، هەندێجار وەک ئەوێ چارەپوانی شتێک بکەن پێکەو لەسەر سوچێکدا بۆ تامکردنی جوانی شەو دەوستان، ئەو دوو خوشکە حەزێکی بێسنووریان لە کۆچە بێدەنگەکانی شارپو... شەویک دەستیان گرت و منیان بردە ناو کۆچە و کۆلانە بێدەنگەکانە. شارێک بوو کە، بەلام هەندێکجار گەر هەندێ گۆنەیی تیا نەسووتابایە گەشی غەمگینی پەشەباکان دەیکوشتیت. لەسەر سوچێکدا دەستیان و هەستەدەکرد لەبنی بێقەراری ئەو بێدەنگییەو سەدایەکی دێتەدەر، دەنگێکی دێتەدەر کە دەنگی هەناسەی مەخلوقێکی بریندارە، بەلام چ شتێک نەبوو، جگە لە دەنگی شەو خۆی. ئەو کچانە جوانییەکیان لە کۆلانەکانی شەودا دۆزیبوو، لەپەرگەزی هەمان ئەو جوانییەکیان لەسەر حادادا دۆزیبوو. شار لەو ئەوان بەهەندەسەیی مەلەکانی، بەو ئارامییە لەناکاوەیی ئیواران، دەرگای جۆرە دونیایەکی دیکەیی لەوان کۆردبوو. جگە لەو مندالانەیی کە سەریاس لەناو عەرەبانەکاندا پێیناساندبوون، کەسی تریان نەدەناسی. خۆیان هەستیان بەو پڕ و نەفرەتە دەکرد کە لە قوتابخانە و بازار

و چاوی درواسی کانیاندا ده یان بپنی، ههستیان به و تفه ده کرد هه ندی له دوکانداره کان له دویانه وه هه لیده ده ن، ناگایان له و ترسه بوو که کوپانی گه نجی لیدوورده خستنه وه. له دوی مردنی «مارشاله وه» جگه له و کوپه مندالانه ی بیهووده شهریان بو ئیمپراتوریه تی عه ره بانه کانی خو یان ده کرد که سی تر خو شی نه ده ویستن. له و هاوینه تاریکه دا که سه ریاسی تیا کوژدا شه وان شه وانه ده چوونه مهیدانی عه ره بانه کانی شه و. دوو خوشک بوون له گه ل هه موو و یقار و هیمنیاندا که سانئیکی زور وه ک شیت ته ماشایانده کردن. نه وکات که من گه پامه وه سوپای عه ره بانه کان ته فروتونا بوویوو، ژینوی مه خمه لیمان له سه ر بینایه کی به رز داگرت، له وئ به قه دی دیوارئیکی بیته ندازه بلنده وه محاجه ره یه کی بویه ده کرد. ئاده م مه رجانمان له چیشته خانه یه کی پله یه کدا بینیه وه، کللویکی سپی له سه ردابوو، له سه ر سینیه کی بچوک کومه لیک قاپه چه ره سی له پیشده م چهند کچ و کوپئیکی زانکوژدا دانه نا. که من هاتمه وه نه و دونیایه سه رتاپای گوراپوو، خوشکه سپیه کان منیان برده نه و مهیدانه ی دوو سال پیشتر له کاتی سه ریاس و دوی مردنیشیدا له وئ گورانییان گوتبوو. شتیکی سه یر، نه گونجاو، دوو له هه موو یاسایه کی نه و شاره بوو دوو کچی گه نج له شه ویکی دره نگدا له مهیدانئیکی پر له هه رزه کاردا گورانی بلین، به لام کوپانی نه و مهیدانه ئیستاش ئاوازی نه و گورانییان له گویدایه، هه مووش ده یانزانی دوو کچن له ئاورنگ پاکترن، دوو کچن له شه ونم بیگه رترین.

کاتی که به که مجار به دوی مارشالدا هاتنه نه و مهیدانه، گه نجیک به خوی و کالیاریکی گه وره وه له بنده ستیدا رایکرد و گووتی «مارشال، دوو فریشته هاتوون بۆلات مه پرسه ... دوو کچ ده لئی له ئاسمانه وه که وتوونه ته خوارئ». سه ریاس به که سه ر زانی شاده ریا و لاو لوی سپی

هاتوون. ئەو شەو شەو شەوی پوو خۆشی و پێکه نینه به که یف و بڵنده کانی سهریاس بوو که له ساته کانی غه میشدا ئاماده گییه کی بێسنووری خنده و قاقالیدانی تێدابوو. ئەو شەو بوو له پاشماوی تهخته و کارتۆنی کۆن ئاگریکی گهڕه ی کرده و چای لێناو به پێکه نینکی بهرز که له هه موو مهیدانه که دا دهنگیده دایه وه گووتی "شاده ریا و لاولا، ئەگەر به پاستی منتان خۆشده وێت و وهک برای خۆتان سه یرمه ده که ن... ئەمشه و گۆرانیمان بۆ بڵێن. شاشای گول و لالای من، تا ئێستا هیچم لێدا وانه کردوون، به قسه مبه کن، ئەوه ته نیا داواکاری منه". ئەو ده یزانی ئەو مندال و گه نجانە ی له و گۆره پانه دا ده خه ون و به یانی زوو هه لده ستن و ده که ونه پا که پا که به نوای پیکاب و لۆری عه لوه که دا چ ژیا نیکی ناخۆش ده ژین. ده یزانی ژیا نیان له به ریه یانه وه تا ئێوارێ شه پرکرنه له گه ل سایه ق، دوکاندار، کرپار، پۆلیس و هاو پرێکانی خۆیاندا. هه ندیجار به غم و زه رده خه نه یه ک و سه ربیادانیکی مندالانه وه به ژینۆی مه خمه لی ده گووت "ناخۆشترین ژیا نی دوتیا به" ... ئەو ئێواره یه فرسه ت بوو ئەو هه رزه کاره مه حرومانه که زۆریه یان له ژیا نیاندا گوێیان له کچیک نه بوو یوو گۆرانی بڵێت، گوێ له شاده ریا و لاولا بگرن که سهریاس ده یگووت دوو ده نگن له ژێر.

ئەو شەو شاده ریا و لاولا پێکه وه تا درهنگ گۆرانیا نیان گووت، نا وانه زانن ئەو گۆرانیا نه چ شتیکی له پێزو حورمه تی ئەو دوو کچانه له دیدی مندالان و گه نجانە ده سته گێژدا که مکر دۆته وه، به پێچه وانه وه له و شەو وه زۆریه ی ده سته گێژه کان ئەو دوو خوشکه یان خۆشویست. ئەو ژنانی کۆلان، کچانی هه سوود و دوو پوو، پیاوانی ده رو نیس بوون ئەو چیرۆکه جوانه یان پیسکرد. ئەو شەو که شاده ریا و لاولا پۆیشتنه وه سهریاس تا به رده رگا له گه لیا نندا هات، دیاره ده یزانی که خه یالی ئەو

هه زه کارانه ی هاورپشی به در نیه له فه نتازیای رهش، به لام دلنیا بوو
گورانی هیژیکى نه وتو سبجراوى هیه واده کات نه و گنج و میردمندالانه
پژى نه و دو فریشته یه بگرن، که بیته وه ی هیچ له وبقاری خویان
که مبه نه وه، به وپه ری راستگویی گورانیان بو کومه لیک خه لک گووت،
که سانی تر نرم و بیحورمه ت ته ماشایانده کردن.

له دواى مردنى سه ریاسه وه، زور شت له ژيانى نه واندا گورا، به لام
پوژیک له پوژان خیانه تیان له و په یمانه ی خویان نه کرد، جله سپیه کانیان
نه گوپی، تاکه شتیک کردیان نه و په فته په شه بوو که برپارده دن وهک
نیشانه ی پرسه یه کی نه به دی، تاماون له گهردنى نه که نه وه.

له دواى نه و شه وه وه شاده ریا و لاولاو چه ندین شه ی تر ده چنه وه نه و
مهیدانه و گورانی ده لپن، دلنیا شن ده نگیان خوشبه ختییه کی گه وره له
دواى خوی جیده هیلپت، له و شه وانده ده بنه ناسیاوی ژینوی مه خمه لی
و ئاده م مه رجان که سه ریاس به دم پیکه نینه وه وهک «سوو گه وه ری ناو
شیاکه» پیشکش به کچه سپیه کانیان ده کات. دروست له و ده مه دایه
که سه ریاس به رده وام قسه له وه ده کات بیته مروفیکسی مه زن، له و
ده مه دایه ئاره زووی خوشنوسین ده بیته به شیکى گرنگی ژيانى. که س
نازانیت گه سه ریاس به مایه چوئن ده ژیا، ئاده م مه رجان پتیگوتم
«کوړیک بوو پرپوو له مژده ی جوان، ده یوسیت دواى چه ند سالیک نیش
عه ربه بانه کی بفروشیته و بیته خوشنوس یان به پیتته وه بو نه و به ری
شار و بیته کتیب فروش... خوشترین نیش له لای کتیب فروشتن بوو...
یهک ناواتیشی هه بوو پوژیک له پوژان فیدیویه کی هه بیته و سه یری فلیمه
نویکانی پیبکات».

گه خوشکه سپیه کان نه بایه من ژینوی مه خمه لی و ئاده م مه رجانم
نه ده دوزییه وه، که هه رکات باسیان له سه ریاس بکردایه چاویان پرده بوو
له ناو، نه و پوژه ژینومان له جلی بویه کردنه که یدا بینیه وه، له به رمیلنکی

کۆن و ژهنگاویدا ده موچاوی شت و باوهشی پیاکردم و گووتی "خوای گه وره، سو بچانه لا، سه ریاس هه نه یده زانی باوکی هه یه... واتیکه یشتبوو باوکی پیش له دایکبوونی ئه و مردوو". له بهر ئه و هه تاوه دا باوهشی پیاکردم و گووتی "ئێسته که س پیمنا لیت ژینۆی مه خمه لی، ئه وه ناویک بوو سه ریاس بۆ منی تاشیبوو، ئێستا من ناوم ژینۆ فه یزولا سۆفیه". ئاده م مه رجان و ژینۆی مه خمه لی هه موو شتیکیان ده ریاره ی دوا هه مین پۆژی ژیا نی سه ریاس ده زانی، ئه وان له به یانییه وه تا کاتی پۆج ده رچوون له گه لیدا بوون.

له دوا ی مردنی سه ریاسه وه، شاده ریا و لاولا سه بووریه کی گه وره یان به و دوو کوچه شه رمه نه ده هات. له دوا ی مردنی سه ریاس ماوه یه کی درێژ ئه و دوو خوشکه وه ک دوو شیت، دوو که س که شتیکی گه وره له ژیا نیاندا پوخابیت هه موو شه ویک ده چنه ئه و مه یدانه و گۆرانی بۆ ئه و کوپانه ده لێن که هه موویان به غه مگینی له ده روریان کۆده بنه وه و هه ندیکیان ده گرین و هه ندیکیان سه رده خه نه ناو کۆشی خۆیان و له گه لیا ندا گۆرانییه کان ده لێنه وه.

که مه یدانی عه ره بانه کان نه ماو ئه و مندال و گه نچانه په رشوبلاوی بوونه وه، خوشکه سپیه کان چه ند جاریکی که م ژینۆی مه خمه لی و ئاده م مه رجان ده بینن، کاتیک له و گونده دوورانه ش ده بنه مامۆستا ئیدی ماوه یه ک له یاد ئه و شاره ده چنه وه که هه رگیز ناتوانیت له نیگا و سه یرکردنه کانیا ن تییگات.

کوشتنی مارشال په یوه ندی به هه موو ئه و جه نگ و پیکدا دانه به رده وام و پۆژانه یه وه هه بوو که له مه یدانی عه ره بانه کاندایا پویده دا، کوشتنیکی پیمانا و بیته فسیربوو، وه ک هه موو کوشتن و دیلی و نازاره کانی ولاتی ئیمه بیهوده و پوچ بوو، دلنیا تانده که مه وه گه ر سه ریاسی سو بچه م له و ته مه نه نازک و منداله ته یه دا نه بایه نه یده هیشت وا سووک و ئاسان

و بێمانا بەریت، بەلام مردنیشی پەییوەندی بەسەرچۆی و شەپانگیزییە کو تو پەرەکانی گەنجیکەرە هەبوو کە خۆی لە جەوھەردا خراب و شەپانی نەبوو. پەییوەندییەکی بەو خەونەییەو هەبوو دەریارەیی بوونە مرقۆئەکی مەزن. من کە دواتر ژووێرە کەیم بینی تێگەیشتم کە نینگاو دیدی ئەو بۆ مرقۆی مەزن، زۆر پەییوەندیدارە بە دەسەلاتی ماسولکە و زەبەری دەستەکانی ئینسانەو، ئەو لەسەر دەمی کەدا ژیاوێ کە مرقۆی مەزن مانای مرقۆی بەهێز بوو. ئەو پۆزەش کە دەمەزێت کوژدای ئەو نەمەیشە بە کە خۆی وەک مەندالێکی جەرپەزە و چاوەتەرس و نەبەز نیشانبدات. ئەو پۆزانەیی دەکەوێ پێش مردنیشەو، پەڕن لە شەپ و پێکدادان و زامداریبوون... وەک یەکیەک کە سەرپەرشتی پێکخستنی ئەو دنیا ئالۆزە دەکات، بەردەوام لەگەڵ دەستگێڕ و دوکاندار و پێبوارانی دیکەدا تووشی کێشە دەبێت. لە مسەری بازارەو دەیت و هەندێ شەپەدە کات و لەوسەرییەو دەگەرێتەو و هەندێ وردە جەنگی دی بەرپادەکات، بەلام نوای شەپەکان هەمیشە پێدەکەن و بە وێقاری شەپکەرێکەو کە بڕێکی زۆر لە شەرف لە یاساکانیایەتی دەستەدەکاتە ملی غەریم و حەریفەکان... بەلام ئەو وردە شەپ و دەمبۆلە و زویریانی هەرگیز ناوی ئەویان وەک مارشالی عەرەبانەکان و فەیلەسوفی شەو تاریکەکان لکەدارنەکرد، چونکە بەشیکی ئاسایی ئەو دۆزەخە جەنجالەیی ناو بازارێ بوون.

هەفتەیی پێش مردنی هەموو شەویەک دەچێت بۆ مائی خوشکە سپییەکان، لە چیمەنەکاندا دادەنیشێت، حکایەتەکانی بازاریان بۆدەگێڕێتەو، شەپ و هەلای نێوان دوکاندار و عەرەبانەکانیان بۆ باسەدەکات، مالهەکیان پەرەدەکات لە دەنگەدەنگ و قەرەبەلغییەک کە پێشتر بە خۆیەو نەدیو. خوشکە سپییەکان بە کاکە بانگێدەکەن، بە دیارییەو دادەنیشن، لەگەڵ پێکەنینەکانیدا دەتقیقێنەو، لەگەڵ حکایەتەکانیدا تێکەڵاودەبن... قسەکانی پێدەبەرن و پرسەبەری لێدەکەن.

پۆزۆیک ھەر لە مردنی تڭکای ئیادەگەن نەچیت بۆ بازار، ئیادەپارێشەو ھەو لەگەڵیاندا دانیشی و چەرۆکەکانی مەدائلی خۆیان بۆ بگێڕێتەو، بەلام سەریاس ھەر خووشکە پاگانەیی پێدەگەن و دەلێت "پۆزۆیک ئیپە من نەچم بۆ بازار".

ھەر لە مردنی ژیان لە بازاردا زۆر سەخت بووبوو... پۆلیسەکان پۆزانە دەگۆڕین و جاردوای جاریش دێرەقتەر و توندوتیزتر دەبن. ئەو بەیاننێپ ھەمیشە زوو ھەرەبانە ئەماتەکەیی خۆی دەفرۆشیت و بە سینەیی کەژالەو بە بەتاللی لە بازاردا دەسوپێتەو. سەعات دە لەگەڵ ژینۆیی مەخمەلیدا دەچن بۆ لای ئادەم مەرجان، کە کۆمەڵێک بللوری تازەیی چرای بۆھاتوو و خەریکی دەرھێنانیانە لە پاکەتەکان، ژینۆ لە بەیاننێ زوو ھەو لەگەڵ ماسیفرۆشە بچوکەکانی تردا چاوەڕوانی ھەجەیی تازەیی ماسیدەکات و ماسیگرەکان نابەن، سەعات نۆ بیتاردەبێت و لەگەڵ سەریاسی سووچەمدە لە ناوھەپاستی ھەرەبانەکاندا دەمێنێتەو و سەیری ئەو پەشۆکان و نیگا ساکار و ترساوێ سەریاس دەکات، کە پێدەگەن و دەلێت "ماسیگرەکان نەمردبن؟" کەمێک سەیری ژینۆ دەکات و دەلێت "چی دەبێت، گەر شەوێک ھەموو ماسیگرەکان بمرن... ھەموویان بێن بە ماسی یان لە ئاودا بخنکێن؟". ئەو پۆزە سەریاسە پەرە لەو جۆرە پرسیارە سەیرانە. بەلای ئاوفرۆشەکاندا دەپوات و دەلێت "گەر بەیاننێک لە خەوھەستاین و ئینسان چیتەر تینووی نەبوو، ئاوفرۆشەکان بۆ کوێ دەچن؟". "گەر بەیاننێک ئینسان لە خەوھەستا و ئیتەر ھەرگیز برسینەبوو، مریشک فرۆشەکان چیدەگەن؟" "گەر پۆزۆیک ئەرز مانیکگرت و ئیتەر سیوی دروستنەکرد... سیوفرۆشەکان چی دەفرۆشن؟". ژینۆیی مەخمەلی پێیدەلێت "ئەوێ تۆ باسیدەگەیت، لەم ژیانە و لەم شارەدا ئیپە و نابیت... ئینسان لێرە ھەردەوام تینوویەتی و برسینەتی و ھەزی لە سیو". لە ژینۆیی مەخمەلی دەپرسیت "تۆ دواھەمین

ھەنارى دونيات بېنىوھ؟". ئەوھ يەكەمجارە ژىنۇ ئەو ناوھ بېسىتت. دەلئىت "نا دواھەمىن ھەنارى دونيا چىيە؟" سەرياس پىدەكەنى و دەلئىت "گەر مردم بېمەن بۇ ژىر دواھەمىن ھەنارى دونيا... لەوى مرؤف دەتوانئىت بژى و بەختيار بىت، نە برسېشى بىت و نە تىنو". ژىنۇى مەخمەلى دەپرسىت "دواھەمىن ھەنارى دونيا كۆپە؟ بەھەشتە يان چى؟". سەرياس بىئەوھى تەماشايىكات، بەدەنگىكى نوودل و غەمگىن دەلئىت "نا بەھەشت نىيە، بەلام ژۆر دوور نىيە لە بەھەشتەو". ژىنۇى مەخمەلى بە گومانەوھ سەپرىدەكات و دەلئىت "سەرياس ھەر شىتەك لە بەھەشت نەبوو، يەغنى ژۆر ژۆر دوورە لە بەھەشتەو". سەرياس بە غەمىكى گەرەوھ سەپرىدەكات و دەلئىت "پاستدەكەيت، ئەوھى لە بەھەشتا نەبىت، يەغنى ژۆر ژۆر دوورە لى". سەعات يازدە لای ئادەم مەرجان گالتە بەو پلئە ئىرانىيە تازانە دەكەن كە مەرجان بە نرخی پلئەى ئىنگلىزى دەيانفرۆشئەوھ. لە يازدە و چارەكدا بۇ يەكەمجار "مەلىك دولبەر" بە خۆى و سى پۇلىسى دىكەوھ دەردەكەوئت. مەلىك دولبەر يەككە لە پۇلىسە ھەرە دلرەقەكان، بەلام يەككەشە لەو پىاوھ ترسناكانەى مارشال تۋانىوئىتى دەستەمۇيانبكات. ئەو ھەموو كۆتايى مانگىك مەعاشىكى تايەتسى لە دەستگىرەكان دەسئىتت، سەرياسىش تاكە كەسە لە زمانى دەزانئىت. مەلىك دولبەر خۆى ناوى عەبدولمەلىك شامراد ھارون بوو، گەرميانىيەكى سەرسەخت بوو، بە ناوى ژنەكەيەوھ بە مەلىك دولبەر بانگياندەكرد، خۆى بە مەلىكى بازار دەزانى... بەلام ھەموو دەزانن كە مەلىك دولبەر ژنەكەى خۆى دەبات بۇ بەرپرسىكى گرنكى دەفتەرى سىياسى و كاربەدەستىكى گەرەى وەزارەت. چوار پۆژ بەر لەوھ مارشال نىوھى موچەى ئەو مانگەى داوھ بە مەلىك دولبەر و گووتوئىتى ئەوھى دەمئىتتەوھ كاتىكى تر وەرىدەگرىت. سەعات يازدە و بېست دەقىقە مەلىك دولبەر بە توپەيىوھ دەگاتە بەردەم سىنەى

که ژال و نزیک له بللوره‌کانی ئاده‌م مه‌رجان به سه‌ریاس ده‌لێت «مارشال ماوه‌یه‌که فیتری درۆ بوویت». سه‌ریاس له‌به‌ر خۆره‌تاوی کوشنده‌ی هاویندا بیته‌وه‌ی توپه‌بیته‌ ته‌ماشایده‌کات و ده‌لێت «وانییه مه‌لیک دۆله‌ر وانیه، نه‌مپۆ ناگاته ئیوارێ پاره‌ی خۆت وهرده‌گریت». مه‌لیک دۆله‌ر ده‌پوات و له‌ولاتر کۆمه‌لێک ده‌ستگێڕ ده‌داته به‌ر دار و کۆمه‌لێک سه‌به‌ته هه‌لده‌گیرێته‌وه. له‌یه‌ک و نیو دا مه‌لیک دۆله‌ر پۆلیسه‌کانی هاوێژی ده‌گه‌پێنه‌وه و نه‌وجاره لای ئاوفرۆشه‌کان ئاو ده‌خۆنه‌وه و دوو سیو له سه‌به‌ته‌ی مندالێک هه‌لده‌گرن و به‌ ئارامی ده‌پۆن. سه‌عات دوو نیو دووباره ده‌گه‌پێنه‌وه و له‌وسه‌ری بازار پ‌سندوقێک ته‌ماته‌ی مندالێکی یازده ساڵه ده‌پێژنه سه‌ر جاده‌که. منداله‌که به‌ گریان دیت بۆ لای نه‌نجومه‌نی عه‌ره‌بانه‌کان، مارشال که‌ پێده‌چیت ئه‌و پۆژه‌ه‌زی له‌ شه‌پنه‌بیته به‌ منداله‌که ده‌لێت «هیچمان بۆ ناگریت، وازیته‌ با ئه‌مپۆ به‌ سه‌لامه‌ت بپۆینه‌وه مالتی». سه‌عات سێ و نیو مه‌لیک دۆله‌ر دووباره به‌ خۆی و دارێکی درێژه‌وه ده‌گه‌پێته‌وه و کۆمه‌لێک سه‌عاتفرۆش له‌وسه‌ری بازار و کۆمه‌لێک پۆنفرۆش له‌ نزیک مژگه‌وته‌که‌وه ده‌داته به‌ر هه‌یزه‌ران. سه‌عات چوار کۆمه‌لێک عه‌ره‌بانچی له‌ده‌وری مارشال کۆده‌بنه‌وه و ده‌لێن گه‌ر نه‌مجاره ئه‌زیه‌تمانبدات، لێیده‌هه‌ین. سه‌عات چوارو نیو مه‌لیک دۆله‌ر به‌ خۆی و دارێک و ژماره‌یه‌کی گه‌وره له‌ پۆلیسه‌وه دیت و به‌ پێز له‌وسه‌ره‌وه پیا‌دین و له‌به‌رده‌م سه‌ریاسی سوپ‌جده‌مدا ده‌که‌ونه شکاندنی بللوره‌ تازه‌کانی ئاده‌م مه‌رجان. ئاده‌م مه‌رجان ده‌گری و خۆی ده‌دات به‌سه‌ر بللوره‌کانیدا و له‌ناو ورده شوشه‌کاندا ده‌که‌وێت و مه‌لیک دۆله‌ر و پۆلیسه‌کان لێیده‌ه‌ن.... له‌وکاته‌دا ده‌نگێک له‌ ناو ده‌ستگێڕه‌ توپه‌کانه‌وه به‌رزده‌بیته‌وه و ده‌لێت «ژنحیز وازی لێبه‌ینه»، که ئه‌و واده‌لێت له‌ هه‌زار لاوه، له‌ هه‌موو سوچێکی بازاردا، له‌ هه‌موو کونجه بێده‌نگ و فه‌رامۆشکراوه‌کانی ئه‌و دونه‌یاوه، له‌ ئاسمانه‌وه، له‌ دلی نادیا‌رو

عاره قاوی ئەو عەرەبانه کۆن و ماندووو ژەنگاویانه وه ... به یه کجار دهنگ به زنده بێته وه "ژنحیز وازی لیبهینه ... ژنحیز وازی لیبهینه ... ژنحیز وازی لیبهینه". ژینۆی مه خمه لێ که دواى چەند سال باسی ئەو ساتەى دەکرد ده یگوت "سوبحانه لا وهک ئەو بوو، هه موو دونیای ئێمه، هه موو ئەو شتانهى پۆژیک له پۆژان عارهق و ماندویتی و تینویتی ئێمه یان بینیه، ئەو بهردانهى ئێمه پێمان به سهردا ناو و ههستیان به و ئازاره کردوه که له جهسته بچوک و ماندوو کانه مانیه، ئەو ئەسه له تهى ئولفه تی به بۆنى ههتاسه و پیسی ئێمه وه گرتبوو، ئەو عه مووه فەرامۆش و خوار و چه میوانه ی کاره با ... هه موویان له گه ل دەردی ئێمه دا من".

ژینۆ ده یگوت «تا ئه و کاته مارشال هیچی نه ده کرد، به بێدهنگی و غه مگینییه وه سه بیرده کرد و نینۆکی خۆی ده خوارد... ده سنگێره ورده کان که هه میسه باوه پێکی زۆریان به سه ریاس هه بوو، ده یانگوت «مارشال... مارشال بۆ هیچ ناکه یت». به لام وهک ئه وه بوو گوێی لێنه بێت. که مه لیک دولبه ر ئه و جنیوانه ی ده بیست تووشی شیته ی و هه ستریا به ک ده بوو مه پرسن، پۆلیسه منداله کانیش هه موو وه کو ئه ویان لێده هات، تا ئه و زیاتر گوێی له و جنیوه بایه زیاتر له ئاده م مه رجانی ده دا، که هه موو گیانی خه لقانی خوێن بوو، من و سه ریاس کشابووینه دواوه و ته ماشامانده کرد. سه ریاس به رده وام وهک مندالێک نینۆکی ده خوارد و بیرده کړه وه، دوو جار ده ستیبرد بۆ گیرفانی شه هواله که ی، من ده مزانی چه قویه کی تازه ی پییه، چه قویه کی ده سکره رد من خۆم بۆم کړی بوو... غه وزی به غا بێشه وه ی ئاگام لێبێت و هیچ بلێت له ناکاو په لاماری پۆلیسیکی مندالی دا و له سه رشانه وه زامداری کرد؟ که ده سنگێره کان سه ریاسیان بینی په لامارده دا، ئه وه نیشانه ی ده سته پکردنی شه پێکی که وره بوو. سو به انه لا له ماوه یه کی کورته دا بووه هه رایه کی که وره. من خه ریکی ئه وه بووم ئاده م مه رجان را کێشسه به ر سه یبه رێک، که شریخه ی

یه کم ده سړیژ به رزپووه و مندالنه کان، عره بانه کان، کپاره کان و دوکانداره کان هریه که یان به کوچه یه کدا هله اتن. له و ساته دا ناوړم دایه وه و سهریاسم بینى ده ستى له یه خه ی مه لیک دلبه ردا بوو، یه کیک له کوچه یه کی نریکه وه له نابه بینى هه راو پاله په ستوی عره بانه کاند ا هواریکرد "مارشال بیکوژه ... بیکوژه". هواریک بوو له حوت ته به قه ی ناسمانیش ده بیسترا، من نه مړوش ده لیم نه و هواره نه بووایه سهریاس نه ده کوژا ... هواریکى هینده پوونبوو وهک هه قیقه تیکى ساف به سهر سهرى هه مووماندا قه ی، قریشکه یه ک بوو مه ولانام، چى پریکه یه کی بو سهریاس نه هیشته وه، من تا تینم هه بوو هوارمکرد "پروفیسور پاکه ... پروفیسور پاکه". دهنگى منى ناسیه وه و سهریکردم، چیتړ نه یده توانى پاکات، نه وانى دى هه موو هواریانده کرد "مارشال بیکوژه ... مارشال بیکوژه". نیستاش له یادمه که ده ستى به رز کرده وه تا چه قوکه ی له دلى مه لیک دلبه ردا به قیبتیت. هه موومان ته ماشامانده کرد، مستوی زهردى چه قوکه ی له بهر هه تاودا ده بریسکایه وه، دووډل بوو، ماوه یه کی زوډ چه قوکه ی به ناسمانه وه راگرت، به لام ده ستگتړه کان هه موو ده یان قیزاند "مارشال بیکوژه ... مارشال بیکوژه". له ساتیکدا ده ستى دانه واند، من دلنیام ده ستى به قه ستى کوشت نه هینایه خوارى، نا ده ستى به و نیازه داگرت چه قوکه فرییداو به ده ستوورى هه میشه یى خوی تفیک پویکات و سهرى دانه وینیت و بلیت "سه خیفترین پوژى دونیایه". دروست له و ساته دا ده سترپوژى دووم کرا، تا نه مړوش که س نازانیت کى نه و ده سترپوژى کرد. پولیس ه کان ده لیم ده ستگتړیک له ناو قهره بالغى عره بانه کانه وه ته قه ی کرده وه ... شیخی سیراجه دین، سه ی مالیکى ده هرناس، من ناتوانم هیچ بلیم، من له سهریاس زیاتر سهرى هیچ که سیکی ترم نه کرد ... مه ولانام، هه سته ده کم یه که یه که هه موو فیشه که گانم بینیبیت که پیکایان، چوار گولله بوون، دووانیان له لای چه پى شانى و یه کیکیان

له لای راستی و یه کیکیش له نیتوان هه ناو و سینه یدا. ده ستگێره کان ده لێن
یه کیک له پۆلیسه کان ته قه یکردوه، به لام کامه پۆلیس که س نازانیت.
که کهوت به دهنگیکی بهرز هاواریکرد «خوایه گیان کوژدام...». من
یه کهم کهس بووم چوومه سه ری و سه ریم خسته سه ر پانی خۆم.
له و کاته دا پۆلیسه کان ده سرپژ به دوا ی ده سرپژ ده یانکرد به تاسماندا و
ده یانویست خۆیان له که مارۆی عه ره بانه کان پزگاریکه ن. ئاده م که خۆی
خه لتانی خۆین بوو، نه یده توانی باوه ر به وه به ینیت که له چاوتر و کانیکدا
سه ریاس بریندار بووه. من هاوارمکرد «یه کیک یارمه تیمبدات، بیگه ینینه
خهسته خانه...» ئه و به زه رده خه نه یه که وه ته ماشایکردم و گووتی «نا...
نا، مه مبه ن بۆ خهسته خانه، تکایه مه مبه ن بۆ خهسته خانه، ده ستان
ماچه کهم مه مبه ن بۆ خهسته خانه». سو بخانه لا له و کاته دا چ سه ر و
پو خساریکی جوانی هه بوو. له و ده قیقه یه دا ئیدی ده ستگێره کان که
هه موو هه راسان و شپه رزه هاواریانده کرد، هه ندیکیان هۆشیان هاتبووه
به ر خۆیان و ده هاتنه سه ر سه ریاس و باوه رپان به وه نه ده کرد به وجۆره
پتکراییت. من ده مقیزاند و فرمیسک له چاوم ده هاته خوار، ده مگووت
یه کیک یارمه تیمبدات. ئاده م مه رجان که نه یده توانی خۆی به پێوه
بگرێ، ئه ویش له که لمددا ده یقیراند، هه موو نه وانه ی له سه ر سه ریاس
کۆبوو بووینه وه ده مانقیراند. خۆی دوا جار ده ستیگرتم و گووتی «بمبه ن
بۆ مالی خوشکه سپیه کان» من هاوارمکرد «ده تبه م بۆ لای دکتۆر...».
سیان له ده ستگێره کان «سینه ی که ژال» یان له ناو عه ره بانه تیکه لاو و
به یه کدا چووه کاند ده ره ینا و گروتیان بابیگه ینینه خهسته خانه، تاکسی
ناگاته ناو ئه م قه ره بالفیه. من له و ده قیقه یه وه هه ستمکرد که ئه و
مردووه، جگه له وه ی یه کجاری دیکه ته ماشایکردن و گووتی بمبه ن
بۆ مالی خوشکه کانم هیچی تری نه گووت. که خسته خانه سه ر «سینه ی
که ژال» و پالمان پتووه نا دوو سه د ده سگێر زیاتر له ملاولامه وه ده پۆیشن

و ھاواریان لہ یک دہ کرد و دہ یانگووت «مارشال کوزراوہ ... مارشال کوزراوہ». خوای نہ رزو ئاسمان کہ لہ سەر عەرہ بانہ کہ پالکە وتبوو لہ مروفتیکی مەزن دہ چوو، مەولانام شتیکی تیابوو لہ و سەریاسە ی جاران نہ دہ چوو، وەک ئەوێ ئەو سات و کاتە ی مردن کرد بیتی مەخلوقیک زەوی نہ یکیشیت و ئاسمان ھەلینە گریت...».

ژینۆ کہ چیرۆکە کە ی دہ گێرپایە وە زوو زو دہ وە ستا و دہ یگووت خودایە بە گوناھ ی مەزانە، خوایە بە گەورە یی خۆت پەحمم پێیکە، پێیوابوو گێرپانە وە ی چیرۆکی مردن و پۆحکیشان گوناھ یکی گەورە ی تیایە، ئەو لہ دوا ی مردنی سەریاسە وە باوہ پێکی قوولێ بە خودا ھێنابوو. ھەندیکجار دہ وە ستا و چاوانی پەر دہ بوون لہ ئاو و دہ یگووت «بە پەحممەت بیت، ئەگەر بمایە ئیتسا بە م گریانە ی من پێدە کە نی».

ژینۆ دہ یگووت «کہ بردمانە خەستە خانە کہ واماندە زانی مردووە، بە پەلە لییان وەرگرتین و بەرەو پارە وێکی تاریک فراندیان، سەدان دہ ستگێر لہ بەردەم خەستە خانە کە دا کۆبوو بوونە وە دہ گریان، تا ئەو وەختە کہ سەم نہ دیبوو ھێندە خۆشە ویست بیت، ھەموو سەریاسمان بە شتیکی دہ بینی گەورە تر لہ توانای خۆی، ھەموو ئەو مان بیرچوو بوو وە ئەویش دہ ستگێرێکی نەگبەت و بەستە زمان بوو. نازانم ھەموومان لہ یە کەم پۆژە وە بە چاوی شتیکی تر سەیری ئەومان دہ کرد، وەک ئەوێ ئەستە غفرە لا دونیا مان بۆ دہ ستکاریکات، یان شتیکی لہ و بابەتە ... نازانم دوا ی دوو سەعات کچنکی چکۆلانە لہ دەرگای قاوشە کان ھاتە دەرئ و گووتی «کہ سوکاری کێیە؟ بابیت وەر ییگریتە وە». من گووتم «من کہ سوکاری ئەوم، من ھەموو شتیکی ئەوم، بیدەنە وە بە من». سوپھانە لا کہ خودا ئەجەلی ھەلگرت ھەلیدە گریت، بە حیسابی مردو وەرمانگرتە وە، بە لام نہ مردبوو، پێدە چوو دکتۆرە کان بە ھەلە دا چووبن یان نہ یانە ویت تیماریبکەن، لہ بەردەرکی خەستە خانە کہ جارێکی

تر چاویکەردەووە و گوتی "پێمگوتن بێبەن بۆ مائی خوشکە سەپپیه‌کان" من ناوچاوانیم ماچکرد و گوتم دەتەین بۆ مائی خوشکە سەپپیه‌کان، ئەو ئیوارەیه بە هەموو شاردا هێنامانەخواری، هەزاران دەستگێڕبووین بە خۆمان و عەرەبانەکانمانەووە شارمان شلۆغکردبوو. مەولانام خەلکی دەیانپرسی کێ مردووە؟ ئێمەش دەمانگوت "پۆلیسەکان سەریاسی سوبەدەمیان کوشتوو، مارشالی عەرەبانەکان، پروفیسۆری شەووە تاریکەکانمان". کەس لەو شارەدا سەریاسی نەدەناسی ئێمە نەبێت... دۆستیکی نەبوو ئێمە نەبێت... هاوێدەمێکی نەبوو ئێمە نەبێت. کە گەشتینە مائی خوشکە سەپپیه‌کان ئەوانمان بینی لە پەنجەرەکانەووە سەریان هێنابوووەدری و قزیان لە نۆمی سەرەووە گەشتبوووە خواری خواری. یا غەوز... یا موجیبیل دەعوات... یا بارق و یا باری... چاویان پێبوو لە شیتی... لە حەسرەتێکی کوێر، لە شتێک کە هیچ کەسێکمان تا ماوین لە یادیناکەین... هەزارجار غەمگینتر لە هەر چاویک تۆ دەشیت پێشبێنیکەیت، کە بەو قژە پەرشوبلۆ و سەیرەووە باوەشیان بە سەریاسدا کرد، بە ئەسپایی پێیگوتن "نەمردووم... هەلمگرن و تاتەواو تاریکەدەکات بێبەنە ژووری". من و ئادەم مەرجان وەستاین و بە دەستگێڕەکانمان گوت "سەریاسی سوبەدەم زیندوو، مژدەیه‌کی خوش... مژدەیه‌کی خوش، مارشال ماو... مارشال نەمردوو، با دەوری چۆلبکەین، بەلکو پشووبدات، بەلکو خودا شیفایه‌کی بۆ بنیڕیت". زۆر بە زەحمەت دەستگێڕەکان پەوینەو، زۆربەیان لە کۆلانە باریکەکانی دەورووبەردا بلۆبوونەووە و لەسەر شەقامەکان دانیشتبوون و دەیانویست لە مان و نەمانی مارشال دانیابن... دواجار من و ئادەم و خوشکە سەپپیه‌کان هەلمانگرت و بردمانە ژووری، تا ئەو کات خوێنی لێدەپۆی، وەکو ئەوێ لە نزیک مردنەووە قسەمان لەگەڵدا بکات گوتی "کە تاریک داها، هەر پێنجمان پێکەووە دەپۆین". یەکەمجار وامدەزانسی

وږینه ده‌کات... به‌لام پاش که‌میک به‌قورسی چاویکرده‌وه و ده‌ستیکی خسته سه‌ر سنگی و گووتی «نازانم چیه، نازاریکی زۆرسه‌یر له سه‌ر دل‌مدايه» که‌میک وه‌ستاو به‌زه‌حمت زه‌رده‌خه‌یه‌کی گرت و گووتی «ژینۆ، نه‌مشه‌وه‌چین بۆ لای دواهمین هه‌ناری دوتیا... من ده‌مه‌وێت له‌وێ بمرم... عه‌فووم‌که‌ن بۆ هیچ که‌سیکتانم باسه‌نه‌کردوه... به‌لام نه‌مشه‌وه‌مه‌به‌ن بۆ نه‌وێ... له‌وێ ده‌منیژن... له‌وێ... له‌ ژێر دواهمین هه‌ناری دوتیا... له‌وێوه ده‌توانم هه‌موو شتیکی بپینم».

نه‌و شه‌وه سه‌ریاس له‌ پێخه‌فیکی که‌رمدا پشووده‌ات، هه‌ندێجار چاویده‌کاته‌وه و ده‌لێت «که‌ دوتیا تاریک بوو پێم‌لێن... هه‌ر پێنجمان پێکه‌وه ده‌چین بۆ ژێر دواهمین هه‌ناری دوتیا».

نازیزانم ده‌زانم نه‌مه‌یان چیرۆکیکی کۆنه، ده‌زانم شتیکه‌ له‌یه‌که‌م پۆڤی له‌دایکه‌بوونی مرۆفه‌وه هاو‌پێمان بووه. هه‌موو که‌سیک له‌خه‌یاڵ و خه‌ونیدا ژێر دره‌ختیک، لاپاڵی چیا‌یه‌ک، گوێ چه‌میک، سووچی باغه‌یه‌کی بۆ مردن له‌هه‌ر جێگایه‌کی دی پێباشتره. هه‌ندێ که‌س فاسیله‌ی نێوان مردن و هه‌ستکردن‌یان به‌مردن له‌وه کورتتره، بوا‌ریکیان هه‌بێت بێر له‌شوین و جێی مردن بکه‌نه‌وه، هه‌ندێ که‌س تا دوا سات باوه‌ر به‌مردنی خۆیان ناهێتن. من پێم شتیکی قه‌شه‌نگه‌ مرۆف بێر له‌شوینی مردنی خۆی بکاته‌وه، مافی نه‌وه‌ی هه‌بێت نه‌و جێگایه‌ هه‌لبژێرت، مافی نه‌وه‌ی هه‌بێت نه‌یه‌وێت له‌گه‌ڵ سه‌دان هه‌زار مردووی تردا بیه‌خه‌نه‌گۆرستانیکه‌وه. من پێم‌وایه سه‌ریاس به‌رله‌وه‌ی بم‌ریت، شه‌وانیکی دووردریژ بیری له‌مردنی خۆی کردۆته‌وه. نه‌و له‌وه سه‌رده‌مه‌دا ژیاوه که‌ مرۆف به‌رده‌وام بیری له‌مردنی خۆی ده‌کرده‌وه. که‌ نه‌و پۆژه گولله‌کان پێکاویانه، پێویستی به‌بیرکردنه‌وه نه‌بووه له‌مردن، به‌لکو دوا‌جار هه‌موو خه‌یاڵی له‌لای نه‌وه‌بووه کوێ شایسته‌ترین جێگایه، ژیا‌نیکی سه‌یر و کورتی تیا دوا‌یه‌یه‌تی. دل‌نیام هه‌موو شته‌کانی وه‌ک فلیمیکی کورت ته‌ماشاکردوه،

له و فليمانه ی له دوکانی فیدیؤکاندا یان له سالتونی کۆن و پزیوی سینه ماکاندا دهیبینین، کاتیکی له گه له دهستگیرهکانی هاوړییدا دهچوون و وهک پیزیک گهنجی به حورمهت له ناوه پاستی هۆله کهدا به زه رفیک گوله به پۆژه وه داده نیشن و له کوتاییه کانیدا دهگریان.

ژینۆ که به و جله بویاوی و دهسته سپییانه وه قسه ی له مردنی سه ریاس دهکرد، نه و ههسته ی هه بوو که سه ریاس دهیوست مردنیک ی جوان بهریت، مردنیک ی لایه ق به که سیک ی مه زن. ژینۆ ده یگوت «که دونیا تاریک داهات. سه ریاس هیزی دایه خۆی ههستیت، نیمه زۆرمان له گه لدا گووت که دهیت پشویدات، به لام بیسوود بوو، به دهنگیک ی خه والو و و لاواز، به سیمای یه کیکه وه نازار نه میلت چاوی هه لبهیتیت، ده یگوت «نه گهر له گه لدا نایه، ده پۆم... به تنیا». نه و دوا ناره زوی نه و بوو، دوا هیوا ی بوو. سات له دوا ی سات مردنی خۆی دوا دهخست تا بگاته نه و... من جیبیک ی چکولانه م له و نزیکانه وه هینا. وای پیغه مبه، تاجی نه م دونیا و نه و دونیا، یه ک شۆفیتر چیه ناماده نه بوو له گه لمان بیت، که ده یانزانی بیمار که له مائی شاده ریا و لاوای سپیه، وهکو گورگیان دیبیت به ترسیکه وه هه لده هاتن، هه ندیکیان تفیکیان پۆده کرد و ده پۆیشن، یان جنیویکی پیسیان له زار ده که وته خوار ی و تیده په پین، دوا جار شۆفیتریک ی پیری جمانه به سه ر له گه لدا هات که پیده چوو له شه پیک ی گه و ده دا بیت له نیوان ته ماحی نه و پاره یی ده مخسته ده می و سامی نه و ریگایه ی ده مخسته به ری. هه ر له سه ره تاوه ده له رزی و دهستی سوکانی نه ده گرت، خوشکه کان له سه ره تاوه ده ره ق به و پیاوه دوو دل بوون، به لام عیلاج نه بوو، به خوشکه سپیه کانم گووت له شه ویکی وا زولوماتدا که س ناکه ویت ته نه و شاخ و کیوه... به زهحه تیک ی زۆر سه ریاسمان له پشت وه له نیوان نه و دوو که ده دانیشان و به تانییه کمان پیدادا و من و نه اده م مه رجانیش له پیشه وه بووین، نه خوی نه رز و

ئاسمان... ئادەم مەرجان لە پىشەو بەردەوام دەگريا و كفرىدە كرد، لەو شەوئە ژيانى من و ئەو دوو پىڭاى جىياوازى گرت، لەو شەوئە ئەو بوو بە كۆمۇنىست و من نورى خودا پەريپە دالمەو.

ئادەم تا ئەو كات ئازارنىكى سەختى دەچەشت، ئازارەكانى ئۆقرەيان بۆ نەهیشتبوو، بەلام دەيوسىت تا دوا ھەناسە لەگەل سەرياسدا بىت. گريانەكانى ئادەم ھىندەى تر شۆڧىرەكەيان دەترسان. كە سوار ماشىنەكە بووين، سەرياس چاوى ئوقاندېوو و لىوئەكانى بە جۆرئىكى ترسناك شىن بوويونەو و سىياھىيەكى تەلخ دەست و گەردن و پشت چاوەكانى داپۆشىبوو. خۆى بە شۆڧىرەكەى گوت بمانبە بۆ پۆى "سىئەزئ"، بۆ دامىنى "شىخەلى ھەرمى شىن". من دەمزانى ئەوئ چ جىڭايەكى ترسناك، ناوچەيەكە پەرە لە جەردەى شەو و تەنگى تاقكەوتوى ئەو گوندانەى پىپوون لە شەپەخىل و جەنگەشەرت. شۆڧىرەكە دەپۆيشت و بوودل بوو، خۆى كۆنە ولاغدارى ئەو دەورەپەرە بوو. دواى سەعاتىك پۆيشتن ھەك خىوئىكى لە ناوھەراستى شەقامەكەدا دىيىت وەستاو گوتى من چىتر لەگەلتان نايەم. بە ترسەو گوتى گەر دەتانەوئت دەتانگىرەو بۆ شار و گەر ناشتانەوئت بگەپئەو، ئا لىرە بوەستن و سەعاتىكى تر تراكتورى قاچاغچىيەكان سەردەكەون بۆ بارھىتان، لەگەلتاندا سەركەون. يا حافىز و يا جەبار... خوشكە سىپىيەكان پىر جىئويان كرد، ئادەم مەرجان گريا، من باوھەشم بەسەرياسدا كرىبوو و دەپارامەو كە لەو چۆلەوانىيەدا بەو زەعيفانەو جىماننەھىلئىت. بەلام سوودى نەبوو، شتىك دەنگوت سىبەرى تاوونە بەسەرسەرييەو دەفەرى، ترستىك لە تەماعەكانى گەرەتر بەرى پۆخى گرتبوو. ئەو لەسەرەتاو زىرەى لە ھەموو شتىك كرد، لە جەلە سىپىيەكانى ئەو دوو خوشكەى لە دوو فرىشتەى تەريو دەچوون، لەو لايتە گەورانەى دەستيان، لەو ھەموو خويئەى بە سەرياسەو بوو، لە گريانەكانى ئادەم، لەدەستى من كە

زوزوو له حه سره تدا ده مگه ست. ئيمه ي له و لاريگايه فرېدايه سه رجاده،
 نسا... نه سته غفرولا... نه سته غفرولا... نه مانويست بگه پرينه وه... من
 زوزوو سه رياسم ماجده كرد و ده مگوت «گه ر به كۆل بووه ده تگه ينمه
 ژير دوا هه مين هه نار». سه رياس له و كاتانه دا به جورېك ده كوكي له كه ليدا
 خوښ له برينه كانپيه وه ده هاته ده رڼ، به لام كه نارامده بووه وه چاوي
 هه لده هينا و ده يگوت «پيمبلين نه ستيره دياره يا ديار نييه؟». ئيمه
 ده مانگوت «نه ستيره دياره سه رياس، نه ستيره دياره». نه و شه وه
 شه وي تاريكي و بيباكي و بيزه حمي ئينسانه كان بوو، له و شه وه دا من
 هه ستمكرد كه خودا ئيمه ي به جيهيشتووه، هه ستمكرد ئيمه ي مرؤف به
 شيوه يه ك گومرا بووين خودا ناوړمان ليتاداته وه، مه رجان نه و شه وه بۆ
 يه كه مجار قسه ي له ناعه داله تي ده كرد. به خوي و برينه كانپيه وه ده هات
 و ده چوو و ده يگوت «كييه سوود له م نا هه قيبه ده بينيت... كي؟». شه و
 درهنگ تراكتورېك له دور ده ركه وت، كه نجيك ليده خوږي هه موو ده ست
 و مه چه كي خال و نه خش و هيماي بيديني بوو. كه له ناستماندا وه ستا
 به ده نكيكي به رز، پر به شه و پيگه نسي و گوتي «مه يتتان پييه... مار
 پيوه يداوه، يان ريخۆله كوږه يه تي». وايد هزاني ده گه پرينه وه بۆ شار،
 به زه حمه ت تيمانگه ياند كه برينداريكمان پييه ده يه ويت له و چيا يانه
 به ريت. به سه رياسي گوت «گه ر ده مري به مره، بۆ به م نيوه شه وه
 دونيات هينا وه ته تو خاخ». به ده نكي به رز گوتي «من ناگه مه پڼي
 Xپوه زڼ» به لام گوتي تا ريگايه ك ده مانبات «له ويوه ده توانين به
 پنده شتيكدا بوږين و به Xعاتيگ ريگا بگينه Xه ر ناو و له ويوه تا
 «شيخه لي هه رمي شين» Xه ركه وين». ئيمه ي له پشت تراكتوره كه يه وه
 سوار كرد و خوي له پيشه وه كه وته گوراني گوتن. زوو زوو ده وه ستا
 و ده يگوت «شه ويكي باشه بۆ مردن، باران نييه، من هه ر تر Xي
 نه وه هه يه له باراندا به رم... كه X له م مه مله كه ته دا به قه د Xايه قي

تراکتور دوژمنی باران نییه، هر شوکور بۆ خوا که باران نییه». ئه و شه وه که سمان نه مانده زانی دواهمین ههناری دوتیا له کوپیه. سه ریاس ده یگووت که که یشتینه بناری چیا پیمبلین. ئه و زور به زه حمه ت گوپی له دهنگی ئیمه ده بوو، له ناو تراکتوره که وه ئیدی به شیوه یهکی سه یر خوینی له بهرده پۆی، دۆخی به جوړیکی ناوه مواری تیکچوو، له و یادا خوشکه سپیه کان دیسانه وه گریان، هه ستمده کرد بیه ویت شتیک بلن، به لام وړه ی تراکتوره که و گورانییه کانی شو فیره که نه یانده هیشت گوتمان له و نوزه باریکه بیت که له که رووی سه ریاسه وه ده هات. دواچار له ئاست کیلگه یهکی به ریندا دابه زین، شاده ریای سپی و لاو لاو لایته کانیان ده رهینا، شو فیره که به ئیمه ی گووت «من دووقات پاره له مردووان ده ختینم... چوار X له م پیکایه دا نیشده که م و ئه وه قانونه که مه، مردوو به دوو قات ده به م... له بهر نه وه ی هه موو X ایه ق تراکتوریک مردوو نابات... من به شه رتی عی X راییل نیشناکه م، که به خوړایی مردوو ده به ن بۆ عا X مان».

وای نه ی جیلوه ی پۆشنی ئه سحابه و زاهیدان، شه ویک بوو منی گوپی... منی له وه ناگادار کرده وه ئیمه ی به شه ر له جهنگه لیکسی پر له زو لوماتداین... هر چوار مان به تانییه که مان کرده ده سته به ره و سه ریاسمان خسته ناوی و به و ده شته کاکی به کاکییه دا که وتینه پئ. تاریکییه که بوو بیسنوو و بیچه د و بیمه و دا، که سمان نه مانده زانی دواهمین ههناری دوتیا له کوپیه. کامه کیو ده شیت مه نزلن دواهمین ههناری دوتیا بیت، کامه لاپال ده بیت کیلگه و مه زرای شیوه دره ختیکسی له و جوړه بیت، کامه دره خت ده شیت وه که دواهمین دره ختی جنسی خو ی ته ماشاییکه ین. ده قیقه له دوا ی ده قیقه سه ریاس به دترده بوو، زوو زوو دامانده ناو ده مانپرسی سه ریاس بۆ کو ی بچین، ئه و به ئه سته م

چاوی ھەلەدەھینا و بە قوولی نرکەیکە زامداری لە گەرۆ دەھاتە دەری و نەیتوانی هیچ بلێ. ئەو شەو ھەر دەپۆشتین و نەدەگەشتینە هیچ، ھەموو شتێ لە ئەلقەیکە بەتال دەچوو، ئەو دوو کچە بەدریژایی دەپۆشتن و دەگریان، کراسە سپییەکانیان لەناو دێک و دالی ئەو کێلگەیدا ھەلاھەلابوو... نازانم لەچ ساتیکدا پۆچی دەرچوو، وەک ئەو بوو بزانیت ناگاتە ژێر دواھەمین ھەناری دنیا، ناگاتە ژێر ئەو درەختە ھەموو ئاواتی ئەو بوو لە ژێردا بمریت. نەگەشتنی ئەو بەو درەختە نیشانەی نەگەشتنی ھەموومان بوو بە ھەموو شتەکان، نیشانەی نەھاتنەدی گەرەترین و بچوکتەین ئاواتمان بوو. ئێمە چوار کوێریوین، بەدەوری خۆماندا دەسورپینەو، ھەرگیز پووناکییەک، نوریک، ئیلھامیکی خودایی بە فریامان نەھات... ئیستاش کە بیر لەو شەو دەکەمەو تێدەگەم، کە دووریمان لە سەرچاوەی گەرە ھەر نوریکەو ئێمە لەو زوڵمەتەدا ونکرد. چوار کوێریوین... چوار کوێر... چوار کوێر.... ئەو لەو بەتانییەدا مەردبوو ئێمە بێھودە و بێئاراستە و بێئامانج بەو زەویەدا ونبووین، دواجار لە ناوەرپاستی ئەو دەشتە خالی و فەرمانۆش و بیکەسەدا دانیشتین و بە دیارییەو دەستمانکرد بە گریان. لە ناوەرپاستی ئەو دەشتەدا باوەشمان بۆکردەو، ماچمانکرد، ھاوارمان لەخودا کرد، لە ئاسمان، بەلام جگە لە کۆمەلێک قەلەرەش و میثسولەئیی بێرەحمی شەو ھێچی تر بە ھاوارمانەو نەھاتن.

دوای شەویکی دوور و درێژ لە دەستەپاچەیی و ونبوون لە ناوەرپاستی کێلگەیکەدا داماننا. ھەر چوارمان تێر بەسەریدا گریان، کچەکان وەک خوشکیکی پاستەقینە ماچیانکرد. نەمانتوانی بیگێرینەو، نەماندەویست دووجار بیکوژین، دەمانزانسی ئێمە ھەرگیز «دواھەمین ھەناری دنیا» نادۆزینەو، بەلام پێمان باشبوو لە پێگای دواھەمین ھەناری دنیا

بینیژین چاکترە لەوێی کە بیبەینەو. بۆ گۆرستانیکی نەیدەویست تیا
 بنیژدیت. ئەو شەو ھەر چوارمان بپارماندا لەو پێدەشتەدا بینیژین،
 ئەو لە ئێمە زیاتر کە سیتری نەبوو، ئیدی بەناو دەریایەکی بیئامان لە
 مێشوو لە و زیکە زیکە سیسرکەکاندا پۆیشتەم تا گوندیکم دۆزییەو، لەوێ
 پاچ و خاکە نازیکم وەرگرت و بە تاریکیدا گەرامەو، شەوێک بوو ھەرگیز
 تەواو نەدەبوو، دەیانجار لە ھەموو شەوکانی تری ژیانم درێژتریوو،
 تا دەھاتە تاریکتر و تۆختریش دەبوو. نازانم چ ھەوایەک منی
 ئاراستەکرد، دەشتێک بوو خاڵی لە ھەموو شتێک، ھەتا درەختیکیشی
 تیانەبوو بتوانم بیکەمە نیشانە، بەلام خودا لەو شەو ھەوایەو
 دڵم و ئەو ھیدایەتیکردم، ئەو دەستیگرتە منی تا ئەو گوندە بردو
 لەوسەر دووبارە منی ھێنایە، تا گەیشتمە ئەوێ ھەستم پێدەکرد، کە
 گەراشمەو ھەستمکرد شتێک لە گەڵمدا، ئەو خودا بوو، خودای مەزن
 خۆی بوو. کە دەستی گرتە منی برد... من دانیام خودا سەریاسی
 خۆشدەویست، کۆپێک بوو جگە لە کەمێک شەپاڤێتی دایکی ساف و
 پاکێ ھەبوو، تەنیا من دەزانم چ حورمەت و پێزێکی خوداییشی بۆ
 ئافرەت ھەبوو. خودا بیبەخشیت بە پاکییەکی خۆی لە گەڵ جەمعی
 ئیمانداراندا... لە گەڵ جەمعی ئەسحابەکاندا...

سوبحانە لا... سوبحانە لا کە گەرامەو خوشکە سپییەکان گۆرانییان
 دەگووت، گۆرانییەک بەردی دەھێنایە گریان، من لەدوورەو پامکرد و
 دەستمکردە ملیان و گووتەم "خوشکان، مەگرین، خودا لە گوناھەکانی
 دەبۆریت، من دەزانم بەدریازی ئەو پێگایە من خۆدام لە گەڵدابوو...
 ئەو سەریاسی خۆشدەوێت، دانیام سەریاسی سوێدەمی خۆشدەوێت...
 پروفیسۆری شەو تاریکەکانمانی خۆشدەوێت" وادەگووت و دەگریام.
 ئادەم مەرجان پاچەکی وەرەگرت و بە ھەموو ئازاری خۆیەو یەکەم
 پاچی دەوێ شاند، من بە دەم گریانەو پاچەکەم لێوێردەگرت و دەموەشاند،

نه و به‌دهم گریان‌وه پاچه‌ک‌ه‌ی لی‌وه‌رده‌گرت‌م و ده‌یوه‌شان‌ده ... شه‌ویک بوو
له‌ در‌یژ‌ترین شه‌وه‌کان‌ی ژیان‌م، گور‌پ‌یک بوو لایه‌قی نه‌ونه‌بوو، گور‌پ‌یک
بی‌ک‌یل، بی‌هیج ش‌ت‌یک، گور‌پ‌یک شاه‌یدی مرد‌نی غه‌م‌گین و سه‌یری نه‌و
بوو، ده‌مان‌شار‌ده‌وه و ده‌گه‌پاین‌وه ... شه‌و ک‌وت‌ایی نه‌ده‌هات. بر‌پار‌مان‌ده‌دا
سه‌به‌ی ک‌ت‌لی بو‌ به‌ین‌ین، سه‌به‌ی له‌گه‌ل ده‌ست‌گیر‌ه‌کان‌دا چه‌ند‌ین پاس
ب‌گ‌رین و بی‌ینه سه‌ر گ‌وره‌ک‌ه‌ی و له‌ گ‌ول‌دا نو‌قم‌ی‌که‌ین ... ده‌پ‌ویش‌ت‌ین و
ده‌گ‌ریان‌ین، ده‌پ‌ویش‌ت‌ین و ده‌گ‌یش‌ت‌ینه‌وه شار و خود‌احاف‌یز‌یمان له‌یه‌ک‌ده‌کرد
و ده‌خه‌وت‌ین، به‌لام دل‌نیا‌بن نه‌و شه‌وه قه‌ت قه‌ت دوا‌یی نه‌هات‌وه و
دوا‌یی نایه‌ت».

لە شەوی دووومی ئازادیمدا خوشکە سپییەکان بۆ سەر گۆرەکی
سەریاسی سویدەم پێشمکەوتن.

ئەو شەوێش ئەمدزانی کە سەریاسیک و سەریاسیک و سەریاسیک
دیکەش لە زەویدا هەیە.

نامەوێت وەسفی ئەو شەوێتان بۆیکەم، چونکە وەسفناکریت.
شەویەک بوو پەڕیو لە پووناکی، هێند پووناک بوو بێ هیچ چرایەک
بەو کێلگە خەوتوانە پۆشتین. پۆیستناکات لە من پەرسن هەستت
بە چی دەکرد؟ نا غەمی من تەنیا غەمی باوکیک نەبوو دوایی
بەستویەک سأل زیندان دەچیتەو سەر گۆرێ کۆرەکی، بەلکو
غەمی مۆفیک بوو لە دوایی پەنجیکی زۆر دەهاتەو سەر باغیکی
سووتاو. دیلیتی من و مردنی پوچی ئەو، لە بۆشایی ئەو کێلگە
پووت و بێبەرەم و نەکیلراوانەدا تیکەڵ بوو. مانگ لەسەر ژیا
بێهۆدی من و مردنی بێهۆدی ئەودا هەڵدەهات، ئەستێرە لەسەر
نامووردی من و ئەودا دەدرەوشایەو، هەستەکرد نە مردنی ئەو و
نە کۆیلەبەتی دوورودریژی من چ شتیکی لەم جیهانە نەگۆرپو. من
ئەو شەو بێرم لە بەراوردکردنی چارەنوسی مۆف بە چارەنوسی
شتەکانی دیکە دەکردهو، مردنی ئەو بەم کێلگانە بەراوردەکرد،
مردنی ئەو بە بەرهووت و چۆلیتی ئەو زەوییە بەپیت و بەفەرمانە

بهراوردده کرد. وهک نه وه بوو له ناو بازنه په کدايېن هه موو شتېکي تيا
 مردبیت، وهک نه وهی ژيان له و سر زه ويېده دا هه رگيز سه وزنه بوو بیت،
 تووېک بیت فریدرabit و نه پوabit، وهک نه وهی ژيان بالنده په ک
 بیت جارېک بو پشوو نیشتبیته وه و نیدی نه فریبیته وه. نه وهی
 له و شوېنه دا سه رهنجی منی پاکتشا بیده نگی بوو، جیگایه ک بوو
 جی دهستی مرفی پیوه نه بوو، گوپک بوو له شوینیکدا دور
 له دهستی مرف، جیگایه ک وهک نه وهی شاهیدی فراموشکردنی
 نینسان بیت بو برای خوی، جیگایه ک وهک هه مان نه و هه نفا سه یر
 و پووناکی من له ناو بیاباندا، گوپک سارد و دور وهک زیندانیک
 له سه حرادا. نا واهه زانن من هه میشه و هه میشه له ژیر کاریگری
 نه و ساه تاریکانه دا ده ژیم و بیرده که مه وه، وا مه زانن من تووشی
 ترس و وپنه بووم بویه نه و گوپه به زیندانه کی خوم له سه حرا
 ده شو بهینم. گوپک بوو بچوک، وهک نه وهی گوپی بالنده په ک بیت.
 نه و فه زا گه وره و به رین و کپه ی ده وری هیند فراوان بوو، مه و دایه کی
 دریژی بو سیبه ری کتله کان جیهیشتبوو، هه ستمده کرد نه و ناسو
 به رفراوان و به رین و گه وره یه، بواریکی بیته ندازه گه وره ی بو نه و
 مردوو جیهیشتوو بیر له گه ردون بکاته وه. گوشه گیرییه ک بوو له و
 جوړه گوشه گیرییه ی مرف به ناکوتاوه گریده دات. له و سالانه ی
 دوايیدا جکه له شاده ریای سپی و لاولو که س نه چوبووه سه ر
 نه و گوپه. شه ویک بوو هه میشه وهک شه وی مردن له خه یالما
 ده مینیته وه. که گوپه که م بینی، نوشتامه وه و کتله کانم ماچکرد،
 هاوارمکرد «سه ریاسی سوېده م، من باوکتم گویت لیمه من نه وم،
 من موزه فوری سوېده م، بیستویه ک سال له مه و بهر که من گیرام
 تو ته مه نت چند پوژیک بوو... تو منت نه بینوه، هه رگیز بیریش
 له من نه کردوته وه، به لام ده بیت نه مشه و گویم لیبگریه».

دوو خوشکه سپیبه که به هیمنی له ولای گۆږه که وه له سهر خاک و خۆلی دږکاوې نه و ده شته دانیشتیوون، من دوو پوځو له گه لیا ندا بووم، به لام نۆږبه ی کات خه ریکی حیسابی گوشه گیریه کانی خۆم بووم، نه مده توانی ئاسان له گه ل دنیا دا بکړمه وه. که منیان له و دوخی شیوه نه دا بینې ترسان، من ئارامکردنه وه و گووتم «نا... نا... کچه نه زیزه کانم من شیوه نناکه م... غه می من غه میک نییه شیوه ن به خۆی بگریت... نا دوسته کانم... من شتیگ هیه که ده بیټ به م مردووه ی بلیم... شتیگ هیه که ده بیټ نه و مردووه بیزانیت... من ده زانم نه و ده مبیستیت... ده زانم له ناو نه م ده شته به رینه دا چاوه پروانی شتیگ ده کات، ده زانم له ناوه پاستی نه م پیده شته دا هه موو چرپه و ده نگیکې ئینسان نرخى خۆی هیه... ده شیت نه و من نه ناسیته وه، به لام به م هاوارانه دا تیده گات یه کیک هیه له میژ به ره وپیری دیت... ده بیټ تیښگات که ئینسان له م گه ردونه دا ته نیا نییه... ده بیټ ساردی و کپی نه م ده شته نه پترسیټیت... ده بیټ بزانیت من به ره وپیری نه و پامکردووه... بیستویهک ساله من له زیندانه که مده به ره وپیری نه و پاده که م... ده بیټ بزانیت چ زولمیکه دواچار له م به ره ووته دا به یه کده گه یڼ... دلنیا م له م بیده نگیه دا هه موو هاواریک دلی پاده چله کینیت».

گویمده نا به گۆږه که وه و ده مگووت «خودای مه زن، نه و گوئیلمه... ده زانم گوئی لیمه... وهرن ده ست له گۆږه که بده ن ده جولیتته وه».

من ده ستم ده خسته سهر نه و گۆږه و ده مبینی ده جولیتته وه، هه ستم به ږو حیک ده کرد ده یه ویت له کوټ و زنجیریکی ترسناک ئازاد بیت، هه ستم ده کرد هاواریک و کلپه یه کی قه تیس له و گۆږه دایه و ده یه ویت بیتته ده ری.

من هاوارمه کرد و نه و تینوتاوه ی ناو گۆږه که ش تینی

ده سهند، خوشکه کان ده یانگرتم و ده یانگووت «موزه فیری سو بدهم
تو نازاریده دهیت... تو بهم هاوارانهت خه به ریده که یتوه... که
خه به ریپیتوه برینه کانی نازاریده دن... بیده نگ به... موزه فیری
سو بدهم بیده نگ به».

من که میخ میورده بوومه وه و ده مگووت «سه یرکه ن. باوکیکی
ده ستخالی، کوپیک که مردنیک پوچ مردوه له پیده شتیک پپ له
که رته شی و دپک و خوژدا یه کده گرنه وه... سه یرکه ن تا چار برکات
قوبیه که له پوچی به سار سه رمانه وه یه، گومه زیک میزن له هیچی،
چه تریک گه وره له بیمه عنایی». له وه ده قیقیه دا وامده زانی که من
و سه ریاس نه راپوردوومان هیه، نه نیستا و نه داهاتوو... نه وه ی
منی ده ترسان، نه و چوله وانیی و پروته نه بیمه و دایه، نه و شه وه،
نه و پووناکییه بیپوچ و بیپرشنگه بوو که تیایدا به یه کده گیشتن.
من و نه و هیچمان نه بوو به یه کی بلتین، هه ریه که مان به شیوه یه ک
ژیابووین و مردبووین، قسه یه کمان نه بوو بیگورپینه وه، نه و بیده نگ ی
خوژ و به رهووته له بری نیمه قسه یانده کرد. نه و پوچییه مه زنه ی من
و نه وه ی داپوشیبوو، نه و ته پوتوزه ی له هه موو لایه که وه ده هات، له
بری نیمه هه موو شتیکیان ده درکاند.

نه و شه وه تیگه یستم بزبوون و نا ناماده گی مروفیک چ کاره ساتیک
له دوا ی خوی جیده هیلت، تیگه یستم شوینی مروف له سار نه م
زه مینه چ سه یرو گه وره و مه زنه، مروف که جاریک له دایکبوو، نیدی
بو هه تاهه تایه شوینه واری له ژیانی نه وانی دیکه دا دیاره، ژیان چی
نییه جگه له زنجیره یه کی هه تاهه تایه، نه پساو، نه پچراو. نیمه لیتره دا
له م ده ریا مه زنه دا ونبووین و ناگینه جی، به لام نیستا ژیانی نیمه،
مردنمان، مانمان، نه مانمان به پنگایه کی نه بینراو و نه بیستراو کار
له هه موو مه خلوقات ی سار نه م زه مینه ده کات، کار له گوله کان ده کات،

کار له بآئنده کان ده کات. مرۆف که جارێک له دایکبوو ئیدی ده بێته به شیک له پیزیکێ مه زن، ده بێته ئەلقه یه که له زنجیریکێ ناکوتا، هه ر کات ئەلقه یه که له و زنجیره ده بچرێت، چهنده ها پلپله ی دیکه له و زنجیره ده که ویت، هه ر کاتیک پلپله یه که ده که ویت، پوخساری هه موو ئەلقه کانی دیکه و شوینیان له ناو زنجیره که دا ده گوریت. ونبوون و مردنی مرۆفیک پوخساری هه موو ژیان له مسه ر زه مینه دا به جوریکێ دی دروستده کاته وه ... ونبوونی مرۆفیک ده توانیت ئەندازه ی کۆی ژیان تیکبدات، ده توانیت جوگرافیای په یوه ندیه که کان بگوریت. گه ر من هه بوومایه، گه ر من وه که مردوویه که له و سه حرایه دا کفن نه کرابامایه، ده شیا هه موو ئەو ژیا نه به شیوه یه کی دی بپۆشتبایه. ئینسان ئەستیره یه که نابیت به تالین بکه ویت، چونکه ئەو به ته نیا ناکه ویت. ئیستا کێ ده زانیت سه دای ئەم ونبوونه ی ئیمه له کوێ دیکه ی زه میندا ده نگه داده وه؟ کێ ده زانیت، که ی و له چ زه مانیکدا یه کێک له خۆ له میشی مردن و ونبوونی ئیمه وه هه لده ستیت و ده بینیت ئەو گه ری که وتنی ئیمه سووتاندویتی؟.

ئهو شه وه تیکه ی شتم شوینی خالی من له م جیهانه دا ئەم گۆره ی دروستکردوه، به لێ، من پیتانده لیم و ده مه ویت گویم لیبگرن، مردنی مرۆفیک تیکچوونی هه موو هاوکی شه کانی ژیا نه له سه ر ئەم ئەستیره یه . من له دوا ی خۆم زنجیره یه کی بیمه ودا ژیا نه تیکدا بوو. ئەو شه وه خوشکه سپیه کهان تا دره نگ ده یانویست ئارامبکه نه وه، تیبگه ینن که منیش قوربانیه کهم له قوربانیه کهان، منیش یه کێکم دوا جار وه که هه موو ئەوانه ی تووشی کاره سات ده بن و ده مرن، به لام من به و پیده شتانه دا به ره لاده بووم، ده که وتمه لی دان له سینه و به روکی خۆم، ده که وتمه خۆ لکردن به سه ر خۆمدا، پیلاره کهانم داده که ند و به ژیر ئەو تاریکیه لیل و پوو زه رد و زه عفرائیه دا له خوشکه سپیه کهان

دوورده كه وتمه وه، وهك جانە وه رێكى زامدار ئەملوراند، بەسەر دپك و بەردو پوش و پەلاشى ئەو شەوه دا پامده كرد و سەیری ئەو بۆشاییە بێسنوور و بێپەحمەم دەكرد كه هەستەمە كرد، هەنگاو بە هەنگاو ئاسمانیكى فراوانترم بۆدەكاتە وه، نە وهك بۆ ئەوهی ئازادبم، بەلكو بۆ ئەوهی وێڵبم و ونبم و دەرگای ونبوونەكانم تا ئەوسەری دونیا والابیت... پامده كرد و گەردون لە پاكردنمدا گەوره تر و كراوه تر، بەلام چۆلتر و خالیتەر دەینواند. هەستەمە كرد ئەوهی بێستویهك سالا تیا دیلم سەحرا نەبووه، سەرم بەرزەكردە وه و پێ به و دەشته مەزنە هاوارمە كرد "خودایە ئەمە یە بیابان، ئەمە یە بیابان، ئەمە یە بیابان". خوشكە سپییەكان چیتەر نەیان دەبینیم، من لەو وشكە خاكە دا، لەو زەمینە قلیشاو و ماندووه دا پامده كرد و لە خۆم دەدا، لەو گۆرە دوورده كه وتمه وه و چنگ لە دواى چنگ خۆلم بەسەر خۆمدا دەكرد، بۆ یەكە مجار تێدەگەیشتم ئازادیش چ بیابانیكى گەوره یە. گەپانە وهی مروف لە ئەسارەت كاتیك مانای هەیه كه نەگەپتە وه سەر خۆلیكى پووت، نەگەپتە وه سەر ئیسك و پروسكى ژیانەكانى تر...

ئەمشەو لەبەر دەم ئێوه دا دان به و پاستییە دا دەنێم، كه نەمتوانى قبوولی مردنى سەریاسى سوڤدەم بكەم. ئەو شەوه كه وهك شیت وهك بالدارىكى پێسخۆر، واشەیهكى بریندار بە دەورى ئەو گۆرە دا دەسوڤامە وه و هاوارمە كرد، تێگەیشتم كه ناتوانم مردنى سەریاسى سوڤدەم قبوول بكەم، نەدەكرا مردنى ئەو بسەلمێم، خۆلمە كرد بەسەر خۆمدا و پێ به و دەشتانە هاوارمە كرد "ئەمە گۆڤى ئەو نییه، ئەو نەمردووه".

ئەمشەو پێشتان دەكەوم و دەلێم من بەشداربووم لە هەموو یارییه كاندا، بەشداربووم لە وهی كه شەویك تێگەیشتم من بۆ ئەوهی

بژیم، ده بێت باوه پ به و مردووه نه کهم که له به حریکی ته پوتوزدا
خوتبوو، نه و مردووه ی یه کترمان نه ده ناسی، به لام ده مزانی بیته و
من شتیکم نابیت بوی بژیم... دوستانی من، نه ی نه وانه ی نازانین
نه م که شتیبه به ره و کویمان ده بات. من دواچار ده ستم خسته
سه نه و گوپه و گوتم ”باوه پ به هیج حقیقه تیک ناکه م، تو
نه مردوویت، من ده که پیم و ده تدۆزمه وه“. بیستویهک سال زیندان
فیریکردبووم باوه پ به هیج پاستیهک نه که م... ئیستا هه سته ده که م
ئیمه هه موومان ئازادی خومان به وه م ده ست پیده که ین... نه
خودایه، ئازادی هه رگیز له وه م جیانا بێته وه. نا لۆمه مکه ن...
لۆمه مکه ن... گوناھی من وهک گوناھی هه موو ئاده میزاده کانی تر
بوو، وهک گوناھی هه مووتان بوو، هه موو نه وانه ی پۆژیک له پۆژان
ئازادیتان له خه یال پاکنه کرده وه.

له شهوی دواتردا سه رتاپا پوخساری ژیا نی من گوپا. من نه و
شه وه ناو ده نیم، شهوی ژیا ن و زیندوو بو نه وه.
له و شه وه دا تیگه ی شتم که سه ریاسیک و سه ریاسیکی دیکه ش له
دونیادا هه یه.

پیشه کانی چیرۆکی نه و شه وه ده که پێته وه بو هه ندیک سال
له وه وه ره، کاتیک مه مه دی دلشوشه له یه کیک له ئیواره پر سه فا کانی
خویدا، گوئی له گورانی داواکراوی یه کیک له پادیسو حیزبیه کان
ده گرت، کاتیک گوئی له و به رنامه بیژه که به بو به ده نگیک ”به زۆر
نازکی ده کرده وه“ ده یگوت ”سه ریاسی سو بده م، نه م گورانییه
به وه سته مه جید، به هێی ژنی و شیلانی که یان پێشکه شده کات،
به غه فوو رو پێحانه به بۆنه ی زه ما وه ندیا نه وه، هه روه ها به هه موو

پیشمه رگه کانی که رتی بیستویه ک و مام عبدالله له بازاپی کۆنه که...». محهمه دی دلشوشه دلنیا بوو که به پاستی گوپی له ناوه بووه، دلنیا بوو که سه ریاسی سو بدهم گۆرانییه کی کامکارانی داوا کردوو، به لام له و کاته وهی سه ریاسی ده ناسی ده یزانی که نه و کورپکی بیکه سه. ده یزانی نه و هیچ که سیکی نه و تووی نییه گۆرانی پیشکه شبکات، نه وهش سه ره تایی ده ستپیکردنی ته لیسه کان بوو. محهمه دی دلشوشه ده یزانی ناوی سه ریاسی سو بدهم ناویکی هیند سه یر و ناوازه یه ناکریت به ئاسانی دوو یاره بیته وه. به وه دا محهمه دی دلشوشه مندالی سه وداسه ر و نه فینداری نه ئینییه کان بوو، نه و ئامازه تیپه ر و کوتوپه ر و خیرایه به سبوو تا له وێوه به ره و ده ریای نه و ته لیسمانه بپوات که خۆشی و ئیمه شی تیا نو قمده کات.

نه و ئیواره یه محهمه دی دلشوشه به پوخساره ساده و پوو خۆشه که ی خۆیه وه، به مه دالیاکانی ده ستیه وه، ده چیت بۆ گۆزه ری عه ره بانه کان و له ناو ده نگه دهنگی ده مه و ئیواره ی میوه فروشه کاندایه سه ریاس ده پرسیت ئایا هیچ گۆرانییه کی له هیچ پادیویه ک داوا کردوو؟ به وه دا سه ریاسی سو بدهم پۆژیک له پۆژان پادیۆشی نه بووه، به سه رسامیه که وه ده لیت نه و له میژه گوپی له و جۆره به رنامه نه نه بووه. نه و پۆژه محهمه دی دلشوشه نه و هه واله سه یره بۆ سه ریاسی سو بدهم ده گپیته وه. سه ریاس به پیکه نینه وه ده لیت «نابیت، سو بده میکی تر له دنیا دا نییه... من ته نیا که سیکم ناوی سه ریاسی سو بدهم بیت».

به لام محهمه دی دلشوشه دلنیا یه له پشت نه و ناوه وه نه ئینییه کی گه وه خۆی هه شاردا وه. له یادتان نه چیت محهمه دی دلشوشه عاشقی نه ئینییه، که سیکه له هه موو شتی کدا بۆ نه ئینی ده گه پیت، نه ئینی بۆ نه ئینی خه یالی به ره و جیگای تر سناک ده بات، له هه موو

شتیکدا دیویکی نادیار ده‌دۆزیتته‌وه، له‌پشت هه‌موو په‌رده‌یه‌که‌وه بۆ شپۆه ته‌لیسمتیکى نه‌کراوه ده‌گه‌پیت. گه‌نجیکه جگه له شکاندنی تاریکی هیچ هیوایه‌کی تری نییه. ئه‌و پۆژه به سه‌ریاسی سو‌ب‌ده‌م ده‌لێت «به‌ئێ سه‌ریاسیکى تر هه‌یه و نه‌ئێنى تۆش له‌گه‌ڵ نه‌ئێنى ئه‌ودا ها‌وجووته». د‌ل‌نیام کاتیک د‌ل‌شوشه ئه‌و قسانه‌یکردووه جگه له ئاره‌زووی بۆ وروژاندنی سه‌ریاس هیچ پاستییه‌کی له‌به‌رده‌ستدا نه‌بووه. به‌لام ئی‌واره‌ی هه‌مان پۆژ مه‌مه‌دی د‌ل‌شوشه و سه‌ریاسی سو‌ب‌ده‌م ده‌چنه ئه‌و پادتییه و ت‌کا له‌و کچه ده‌که‌ن که نامه‌کان ده‌خوینیتته‌وه، پ‌ن‌مایان‌ب‌کات و ئه‌و نامه‌یه‌یان نیشاندات که سه‌ریاسی سو‌ب‌ده‌م نوسیویه‌تی... د‌و‌ای که‌میک مه‌کروناز کێژه‌که له‌ناو نامه‌کاندا پارچه کاغه‌زیکى په‌نگا‌وره‌نگ ده‌دۆزیتته‌وه که سه‌ریاس ناویک نار‌د‌و‌یت‌ی، به‌لام جگه له‌و زانیاریانه‌ی که له به‌رنامه‌که‌دا خویند‌و‌یت‌یه‌وه هیچی تری تیا نییه. ئی‌واره‌ی هه‌مان پۆژ مه‌مه‌دی د‌ل‌شوشه له پ‌ی‌گای با‌و‌کییه‌وه ب‌ن‌که‌ی که‌رتی بیستویه‌ک ده‌دۆزیتته‌وه که له ئا‌وه‌دانیه‌کی ب‌چ‌و‌کی ده‌ره‌وه‌ی شار‌د‌ایه.

له ئی‌واره‌یه‌کی زۆر ده‌ر‌ه‌نگ‌دا له ژو‌ور‌یکى چ‌ک‌ولا‌نه‌ی ب‌ن‌که‌یه‌کی سه‌ریازی کۆندا، له ناو گ‌ه‌ه‌ی بایه‌کی سارد‌دا، له ژو‌ور‌یک‌دا پ‌ر له تاس و چه‌مه و فه‌رده گه‌چی هه‌ل‌وه‌شا‌ودا، که که‌ره‌سته‌ی کارى ئه‌و کرێکارانه‌یه که ب‌ن‌که‌که گه‌چ‌ا‌ری‌ده‌که‌ن، له ته‌پ‌وت‌ۆزى ئه‌و گه‌چه‌دا که پاشما‌وه‌ی له هه‌موو کونج و که‌له‌به‌ریکی ئه‌و ب‌ن‌که‌یه‌دا ب‌لا‌پ‌ۆ‌ته‌وه، ش‌ت‌یکى سه‌یر پ‌و‌وده‌دات، ش‌ت‌یک بۆ ئی‌ست‌یک شو‌ئ‌ی با‌وه‌ر نییه. له‌و‌ی‌ادا سه‌ریاسی سو‌ب‌ده‌م به سه‌ریاسی سو‌ب‌ده‌م ده‌گات. پ‌و‌و‌دا‌ویک د‌وا‌تر له شه‌ویکی دو‌ور‌دا ده‌نگ‌دانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له ژیا‌نى من‌دا ده‌ب‌یت، من‌یک که ها‌ت‌و‌وم و له ناو گ‌ه‌ه‌ی بایه‌کی سارد‌دا، له ته‌م‌یکى سپ‌یدا بۆ ئه‌وان ده‌گه‌پ‌یم.

ئیدی ئاگاداربىن، پىڭگاي ھەموو چىرۆكەكە مان لىرەو ھە گۆرپىت، ئیدی ئەو دونيا يەكپەنگ و يەكگرتو ھە پىشوو دەشكىت، ئیدی لە ئىوان مرقۇف و ئاوينەكاندا وندەبين. ئیدی بۆئە ھە سەرياسەكان لە يەكتەر جيابكەينەو، بە يەكەمىن سەرياسى سەربووردەكە مان دەلەين "سەرياسى يەكەم و بەوى دىكەيان دەلەين "سەرياسى دووھەم" يان "سەرياسى گەورە" و "سەرياسى بچوك".

ئەو شەو شەوئىكى سەير و ترسناكە لە ژيانى ھەردوو ئەو كۆرەدا، دوو گەنجەن كە بە پوخسار ھىچيان لە يەكترناچىت، بەلام ھەردووکیان ناويان سەرياسى سوبخەمە، ھەردووکیان بىكەسن، ھەردووکیان زنجىرەيەك دەستاو دەستيان كىردو تا گەورەبوون، ھەردووکیان لە مندالىيەو سەرو ھەنارىكى شوشەيان پىيە. مەمەدى دلشوشە ئەندازىارى ھەموو دۆزىنەوكانە، ئەو سەرياسى دووھەم لەسەر شوین خەوئەكەى خۆى ھەلدەستىنى و پىيدەلەيت "بۆ ئەو نامەيەت نارد بۆ ئەو بەرنامەيە؟ بۆ دەرگای ئەم تەلىسم و تارىكييەت كىردەو؟... تۆ كىيت، لە كۆيو ھاتوويت، بۆ بەو جۆرە گەورەبوويت، چىت كىردو ھە چى دەكەيت؟... چىت ھەيە چىت لىزەوتكراو؟". سەرياسى دووھەم كە مندالىكى سىپىكەلانەى چا ھەنگوینیيە، نىگایەكى دېو نەسروەت و ژىرەوانكىتى ھەيە، لە نىازى ھەموو مەخلوقاتەكان بە گومانە، سەرەتا ھىچ تىنساكات، گىزى و نەفامى و بەدھالىيەونىكى كوتوپر كە كاریگەرى ئەو پاجلەكانە لەناكاو و ناوختەيە لە سىمايەيەتى، لە بەرمىلىكى كۆنى بنكەكە دوچار دەموچاوى دەشواو دەلەيت "لە ئىوارە ناچىت لە بەيانىيەكى ناخۆشى تېوھات دەچىت... نا ئىستا لە ئىوارە ناچىت، ھىچى لە ئىوارە ناچىت، زۆر پۆزان ھەن تىيانناگەم، نىوھەوانيان لە عەسر دەچىت، شەويان لە نىوھەو دەچىت، ئىوارەيان

لە بەيانى دەچىت، بەيانىيان لە نيوەشەو دەچىت، تىياناگەم، ئەم پۆز لەو پۆزانەيە. سەرياسى يەكەم بە زەدرەخەنەيەكى پەشۆكاووە دەلىت «ئىوارەيەكى ناخۆشە... وانىيە؟ ناخۆشترىن ئىوارەي دۇنيايە... ئىمەش ھاتووين سەيرترىن تەلىسىمى دۇنيامان بۆ ھىناويت». سەرياسى دووم كە كەمىك كەمەرغەم، بىپاك بەلام دلپەق و وريا ديارە، دەپرسىت «من تىياناگەم باسى چىدەكەن...». محەمەدى دلشوشە دەلىت «باسى ئەو دەكەين يەككىكى دى ھەيە، مروفىكى تر ھەيە كە وەك تۆ ناوى سەرياسى سوبەدەمە... ناويك گەر شتىكى لە پشت نەبىت بە ئاسانى دووبارە نابىتەو، وانىيە؟... بەلام نازانم ئەگەر تۆ خۆت بناسىت ھەموو شتىك لىرەدا دوايىدەت و ئىمە مالاوايىت لىدەكەين و دەپۆين، بەلام گەر خۆت نەناسى شتىكى تر دەستپىدەكات، سەرەنایەكى تر، بەلام چووزانم... بەلكو ھەموو خەيال بىت، بەلكو شتەكە درۆيەك بىت و بە خۆرا لە خەيالى مندا سەوز بووبىت...».

محەمەدى دلشوشە لەسەرەخۆ ھەموو چىرۆكەكى بۆ باسەدەكات. سەرياسى دووم بە كەمىك تىفكرىنەو دەپرسىت «گەر تۆش سەرياسى سوبەدەم بىت كەواتە من كىم؟». ھەموو شتەكان نااسايى دەنوئىن، شتىك لە لىكچوونى سەير لە دوورەو پرا ئەو دوو مروفە پىكەو گریدەدا، شتىك كە لەگەل ئاشكرابوونى ئەو ھەنارە شوشەيەدا دەگاتە چلەپۆپەي خۆي. كە سەرياسى دووم ئەو ھەنارە شوشەيە دەبىنىت كە محەمەدى دلشوشە دەيخاتە سەر مێزەكەي و لىدەپرسىت «تۆ ھەنارىكى وات بىنيو، ئەم ھەنارە ھىچ مەعنایەكى ھەيە لەلات؟». سەرياسى دووم بۆ يەكەمجار سەراسىمە و ھەپەسا و تەماشاياندەكات و دەلىت «ئەمرو لە ھىچ پۆزىك ناچىت... ئەمرو پۆزىكى قەلب و تروھاتە، لە ھىچ كاتىكى تر ناچىت». ھەنارە

شوشه که هه‌لده‌گریت و ده‌لئت «ئمه هه‌مان ئه وه‌ناره‌یه که من له مندالییه وه پێمه ... هه‌مان ئه وه‌ناره‌ی که تیناگه‌م هه‌ناری خوشییه یان نه‌گه‌تێ، هه‌ناری به‌خته یان به‌دبه‌ختی ... ئێوه ده‌لێن چی؟ ئێوه کێن؟ ... به‌لام گهر به‌شزانم ئێوه کێن، به‌چی ده‌چیت ... ئیستا ده‌بیت من به‌رسم من کێم؟ من چیم؟ ... پوژیکێ ته‌وه‌اته، پوژیکێ گواوییه وه‌ک قونی سه‌گ، شیاکه‌یه هه‌مووی شیاکه‌یه ... گهر تو من بیت، ئه‌ی من کێم؟ ... سه‌ریاسی سو‌بده‌میکی تر ... یه‌کیکی تر که وه‌ک من بیکه‌س گه‌وره‌بووه و هه‌ناریکی شوشه‌ی هه‌یه که وه‌ک کوله‌که‌ی پو‌حی وایه ... هه‌ناریکی شوشه‌ی تر، به‌یه‌کیکی تر که نازانم وه‌ک دۆست سه‌یریبه‌که‌م یان دۆژمن ... من نازانم به‌تگرمه باوه‌ش یان بلێم به‌رۆ هه‌ر که‌س هه‌یت به‌جه‌ه‌نم بۆ کوێ ده‌چیت به‌رۆ؟» .

دوو چاوی گه‌شی هه‌بوو گه‌ر له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌موچاواییکی ساف بووایه‌ گه‌له‌ک جوان ده‌که‌وتنه‌وه، به‌لام تی‌که‌لاوبوونی ته‌عبیره‌کانی مندالی به‌ته‌عبیره‌کانی پیاوی گه‌وره‌هه‌موو پوخساری کوشتبوو، ده‌نگی گرت‌ر و سیمای له‌هه‌رزه‌کاره‌کانی تر گه‌وره‌تر بوو. ئه‌و شه‌وه‌هه‌ردوو سه‌ریاسه‌که‌به‌ته‌واوی نه‌یاندەزانی چی له‌گرتییه، هیشتا بواریکیان نه‌بوو بیر له‌قولایی نه‌و ده‌رده‌بکه‌نه‌وه. سه‌ریاسی دووم نه‌یده‌توانی ژۆر چاوه‌پوانبکات، شه‌و ده‌بایه‌له‌گه‌ل ماشینیکی پشکنیدا بۆ پاسکردنی هه‌ندئ شوینگی گرنگی دیکه‌ده‌رچیت. به‌میوانه‌کانی ده‌گوت ”ئیه‌وه‌له‌چ کاتیکی سه‌یردا هاتوون، وه‌ک ئه‌وه‌ی خه‌نجه‌ریکم لی‌بدەن و به‌جیمبه‌یلن، وه‌ک ئه‌وه‌ی دالم بۆ نه‌شته‌رکاریه‌ک بکه‌نه‌وه و به‌جیمبه‌یلن... سه‌یرکه‌ن، من ئیستا ده‌توانم چی بلیم؟... بۆ هاتوون بۆ لای من؟... ئه‌گه‌ر نه‌ئینییه‌ک هه‌بیت، کلیلی ئه‌و نه‌ئینییه‌لای من نییه‌... ئه‌گه‌ر ئیه‌وه‌له‌هیچ

تێده گهن ئه‌وا پێمبڵێن، من له هه‌یج تێناگه‌م... منیش هه‌زناکه‌م له
 تپوهات و تاریکییدا بژیم... خۆتان ده‌بینن ئێستا له شوێنی ئێشم...
 وه‌زیفه‌یه‌ک چاوه‌پوانمه‌ده‌کات... کێ له‌ ده‌ردم تێده‌گات گه‌ر بڵێم
 ئه‌مشه‌و ده‌رگایه‌ک له‌ من کراوه‌ته‌وه‌ که‌ نازانم ده‌رگای به‌هه‌شته‌ یان
 جه‌هه‌نم... من دواجار هه‌رچییه‌ک بێت ده‌بێت تهنه‌گه‌م هه‌لبگره‌م
 و به‌پۆم... من هه‌ر که‌ سه‌یکه‌م له‌م تهنه‌گه‌ جیا ناگرێمه‌وه... ئه‌و له
 جیاتی من بیرده‌کاته‌وه... من ناوم سه‌ریاسی سو‌بده‌م بێت یان
 شیاکه‌ی سو‌بده‌م، هه‌یج له‌ هه‌یج ناگۆی... من تهنه‌نگێکم هه‌یه‌ و
 ده‌بێت له‌ واجبدایم... بمبورن، میوانه‌کانم، بمبورن... ئه‌مشه‌و ئه‌گه‌ر
 چی ده‌شیت له‌ شه‌وه‌کانی تری ژیا‌نم جیاوازتر بێت، به‌لام سه‌رکار و
 نه‌فسه‌ر و چاوه‌دێره‌کانی شه‌و ئه‌و قسانه‌ نازانن، من ناوم هه‌رچییه‌ک
 بێت دواجار ده‌بێت ئه‌مشه‌و به‌پۆم و له‌و لووتکه‌ ساردانه‌ پاسه‌وانیم...
 به‌په‌له‌ له‌ پێشچاویان خۆی ده‌به‌ست و ده‌یگوت «من‌تان
 نا‌ناسوده‌کرد، هه‌ستم نه‌ده‌کرد گه‌ر گۆرانییه‌ک داواکه‌م، گێچه‌لی
 وه‌هام بۆ دروستبکات... من سه‌ریاسی سو‌بده‌م، نابێت یه‌ک مرۆف
 له‌ دوو پوخساردا دووباره‌بێته‌وه‌، گه‌ر تۆش سه‌ریاسی سو‌بده‌م
 بێت، ئه‌ی که‌واته‌ من کێم، ئه‌ی ئه‌گه‌ر من ئه‌وم که‌واته‌ تۆ
 کێیت... چ سه‌گبایه‌ک یاری به‌م شتانه‌ کردوه‌، شتی وا ده‌بێت؟...
 ده‌بێت به‌پۆم... به‌پۆم و نه‌شزانم من کێم که‌ ده‌پۆم... پاسه‌وانی
 دونه‌یاسم و نه‌شزانم من کێم پارێزگاری له‌و تپوهاتانه‌ ده‌که‌م...
 تپوهات زۆربه‌وه‌... فیشال و هاشه‌وه‌هه‌یه‌کی زۆره‌ له‌م بازاره‌دا...
 گوێیگرن باریان ده‌هرێکی گواوییه‌، زه‌مانیکی بۆنی له‌ بۆنی قوونی
 که‌ر خۆشتر نییه‌». سه‌ریاسی دووهم تهنه‌گه‌که‌ی هه‌لده‌گرت و
 ده‌یگوت «تا به‌رده‌رکی ئه‌م کاوله‌یه‌ له‌گه‌ڵتاندا دێم... ده‌بێت یه‌کتر
 ببینینه‌وه‌... شتیک هه‌یه‌... که‌ نازانم چییه‌، ده‌بێت دوا‌ی قسه‌ی

لەسەر بکەین... با یەکتەر بپیننەو، ئەوسا دەزانین دەبیّت لەسەر چی قسە بکەین”.

محەمەدی دڵشوشە دەیگوت «کەسمان فێرنەکراوین بپرسین ئێمە کێین؟ کە پۆژیک پوێه پوی ئەو پرسیارە دەبینەو ئێتر هەموو ژيانمان دەشیوێت... بەلام دواجار هەریەکیکمان دەبیّت لە مانای ژيانى خۆی تێبگات”.

لە پێگادا تا دەرگای بنکە کە بە ناو گۆرەپانتیکی گەورەدا تێدەپەڕین، گۆرەپانتیک بۆنى غەمیکی پاییزانەى لێدەهات... بۆنى بەردى وەپز و گیای پەژمورده و تەنها... جێگایەک نە مۆلکی تەواوەتى سروشتە و نە مۆلکی تەواوەتى مڕۆف... شوێنێک لە نیوان ولاتى مڕۆف و ولاتى پانوبەرینی گیاندار و بالندە کێویەکاندا ساغنه بووبوووه. ئەو شەو کە سەریاسی دووهم لە بەرچاویان سوار ماشینیکی بوو، لە پەنجەرە کەوێ دوا سلۆی خێرای لێکردن گووتی «بەدۆعا هاوڕێیان بە دۆعا... ئەمە یەكەم شەو ئەو ها لە خۆم دەترسم... بەدۆعا... وای وای، سەیرکەن ئاسمانیش پەرە لە ئەستێرەى تروهاى... ئەزیزان تەنیا شتە تروهاى تەکان لە یەکتەر دەچن”.

کە محەمەدی دڵشوشە و سەریاسی سوێجەم گەپانەو پێکەوێ بە شەقامێکی درێژى شەودا درێژترین پیاسەى خۆیان کرد، سالانێک دواتر کە سەریاس دواى مردنى محەمەدی دڵشوشە چیرۆکی ئەو شەوێ دەگێڕایەو نەیدەتوانى ئازارە قوولەکانى بشاریتەو. دوو گەنجن هەردووکیان لەسەرەتای ژياندا، محەمەدی دڵشوشە بە تێفکرینی کەوێ کە هەمیشە تێکەڵبوو بە سۆز و شەوق و شوپێکی کوشندە بە سەریاس دەلێت «سەریاس ئەوێ درۆیە کە مڕۆفەکان لە یەکنەچن... درۆیە... ئێمە هەموو ئەوانەى پێکەوێ گەورەبووین، ژيانمان لە یەكده چێت... وەك ئەوێ ژيانمان دووبارە بوونەوێ وێنەى

سەر يەك ئاۋىنەيىت، ۋەك ئۇ ۋەي يەككە لە جىگايەكى دوردا
 ژيانىكى نمونهيى ھەموومانى پىيىت، ژيانىك ھەرچى شتىك لە
 عومرى ئىمەدا پوودەدات پىشتر لەلای ئۇدا پوويدايىت، ۋەك ئۇ ۋەي
 دەردى ئىمە لەدەردى يەككى مەزە ۋە ۋەتەن ۋە، يەككە كەسمان
 بەتەنيا ژيانى ئۇ تەۋاۋناكەين، ھەر يەككىمان بەشىكى بچوكى ئۇ
 ئازارەي ئۇمان پىيە... مەرجىش نىيە ئۇ شتەنەي لەيەكتر دەچن
 تروھات بن.

سەرياس كە پەشۋكانىكى گەۋرەي پىۋەديارە، بەلام بەردەوام بە
 تۈپەيى قزە خاۋ و بزپكاۋەكەي لەسەر پوخسارىكى ماندوۋ و سوۋتاۋ
 لادەبات، ھەندىچار دەۋەستىت تا قەيتانەكانى كالىيەكى سىپى كۆن
 گرىبەتەۋە دەلىت "مەمەدى دىلشۈشە بۆ گولەكان ھەقيان ھەيە
 لەيەك نەچن، بۆ بالىندەكان ھەقيان ھەيە ھەر يەككىيان بە جۆرى
 بخوئىنىت، بەلام بۆ مەن دەيىت بىرسم سەرياسى سوبىدەم كىيە؟
 كامەمان ژيانمان ئاۋىنەيى ژيانى ئۇ ۋەي ترە؟". مەمەدى دىلشۈشە
 بە ئەسپايى سەردادەنەۋىنىت و دەلىت "مروۋ ھەقى خۇيەتى
 ناۋازە يىت، تاقانە يىت، ھىچ شتىك لەۋ نەچىت، بەلام مەن قسەم
 لە ئازارىكە دۋاجار ژيانى ھەموومان يەكساندەكاتەۋە. قسەم لە
 شتىكە ئىمە بە ھەموو جياۋازىيەكانمانەۋە كۆدەكاتەۋە". سەرياسى
 سوبىدەم دەيگۈوت "مەن ترسم لەۋ ۋەيە سىيەرى يەككىكى تىرم...
 دەرسم سەرياسى سوبىدەم بە خۇي و تۆپە ھەنارەكەيەۋە سىيەرى
 يەككىكى تر يىت كە لە شوئىنىكى تردا دەرى". مەمەدى دىلشۈشە
 دەۋەستاۋ دەيگۈوت "مەن قسە لە ھەزاران پۆج دەكەم كە نازانين
 لە كۆيۈ ھاتوۋىن و بۆ كۆي دەچىن... قسە لە نەيتى دەكەم،
 لە قىلىكى مەزن، لە ديۋارىك ناھىلىت ئۇ مەعنایە بىينين... مەن
 لە كاتەۋەي ئۇ ناۋەم كۆي لىۋوۋ، بىر لە ھەموو ئۇ نەيتىيانە

دەكەمەوێ كە چواردەوریان گرتووین، ئەو نەینیانە ی بچوكن بەلام قفلێ گەورەیان لە ژیانمان داوێ... باسی موسیبه تێكی گەورەتر لە هەموو موسیبه تەكانی تر دەكەم... موسیبه تی ئەوێ ئێمە هیچ دەربارە ی خۆمان نازانین... نە من و نە تۆ هیچ دەربارە ی خۆمان نازانین؟... كێ دەلێت مەمەدی دڵشوشەش دووبارە نابێتەوێ؟ كێ دەلێت من بە یانییهك لە خەو هەلناسم و یەكێكی تری وەك خۆم لە ژوور سەرم نادۆزمەوێ؟ كێ دەلێت ئێمە كۆمەلێك مرۆف نین یەكتر دووبارە دەكەینەوێ؟».

چاوپېښه وټنی ته و ئیوارهی سهریاسه کان به جۆړی کورت و خپرا بوو، که سیان هیچ له یه کدی ټینه گه یشتن، به لام ئیستا که نه چیروکه بۆ ئیوه ده گټړمه وه دلنیا م ته و ئیواره کورت و یه کدی بینینه ناوخت و کوتوپړه هه رډوکیانی به جۆړی کی سهر نانا سووده کردووه .

دواتر که سهریاسی دووم له زیندان یکی دوورده ست و تاریکی ناو کومه لیک چپاوه کاسیته کانی بۆناردم، به هیمنی باسی ته و ئیوارهی بۆکردبووم، باسی ته و په شوکان و نازارانه ی بۆکردم که دوی ته و پوځه تووشیهاتوون . نا و امه زانن سهریاسی دووم به پیچوانه ی سهریاسی یه که مه وه مندا لیک خۆشبهخت بووه . تاکه خۆشبهختییه کی گه وره ی سهریاسی دووم نه وه یه که زیندووه . نه گهرچی زیندویتی مایه ی هه موو نازاره کانه، به لام له هه موو خۆشیه کانی تر گه وره تره . زیان به اختیاریه که که ده یکه یته وه پړه له نازار، به هه شتی که له ناووه له کومه لیک دۆزه خی بچوک بچوک دروستبووه، جوانیه کی بی مه و دایه له زنجیریک ناشیرینی چنراوه . من سالگه لیک دریژ له زینداندای بیرم له و گرفته قولانه ده کرده وه، خه یال و فیکری خوم بۆ تیپامان له و کیشانه ترخانده کرد . هه رگیز باوهرم به وه نه بووه پارچه بچوکه کان کاتی که پیکه وړا ده لکینرین، کاتی که له به شه چونیه که کان شتی کی مه زن دروستده که یت، سیفته ی ته و قهواره تازانه هه مان سیفته ی گه رده

چكۆلهكانى بىت. سيفهتى ناگر و سيفهتى گورزىك له تيشك يهك
 شت نييه، ژيانيش ئاوههاييه شهپۆلانىكى مهزنه له جوانى كه له
 ههزاران ورده شهپۆلى نازار دروستبووه. سهيركه، ئهوى دۆستان، ئهوى
 هاوڤى و هاوسهفهريهكانى من، سهيرى ئهم دهريايهى ژيرمانبكه، ئايا
 نهينى شهپۆلىك لهگهڵ نهينى دهريادا تىكهلاودهكرىت؟. دياره دهكرىت
 شهپۆلىك بگريه، تهماشاييكهين، بهلام كى له ئيمه دهتوانىت زهريا
 بگريه و تهماشاييكات؟ دهتوانين بزائين شهپۆلىك له كوڤوه هاتوه و
 له كوڤدا دهمرىت، بهلام كى له ئيمه دهتوانىت بزائىت زهريا له كوڤوه
 دهستپيدهكات و ئاو له كوڤدا كۆتاييدىت؟ دهتوانين ههموو ههست و
 نهستى شهپۆلىك له ههچوون و داچوونهكانيدا ببينين، بهلام كى له
 ئيمه دهتوانىت قسه له ههست و نهستى ههموو ئهم ئوقيانوسه بكات؟
 دهزانين شهپۆلىك كهى له دايكهبيت و كهى خامۆشدهبيت، بهلام كى
 له ئيمه دهتوانىت ساتى له دايكبوونى دهريا و پۆڤى مردنى بزائىت؟
 ژيانيش ئاوههاييه. ههميشه زيندووهكان خوشبهختترن له مردووهكان...
 با يادگارەكانيان تالبيت، با به نازارهكانيانوه وهك داهۆلىك له ناگردا
 بسووتين و لهبر با سهمايكه... دواچار زيندووهكان له ناو ئهوه دهريا
 مهزهدان، ئهوه دهريايهى كه نه دهگريهت، نه پووناكدهكرىتهوه و نه
 تهفسيردهكرىت، مردووهكانيش نهوانه كه لهو دهريايه دهركراون. تا
 ئهوه ساتهى ئيمه زيندووين، خوشبهختين. نا مهلّين ئيمه لهم دهريايه
 وهپزبووين و تاكهى لهم بههره دا بسوپيڤينهوه. له من پيرسن، من كه
 وهك پيغهمبهرى نازارهكانم ليهاهاتوه. بيستويهك سال شهو و پۆڤ له
 پهنجهرهيهكهوه تهماشاي سهحرام دهكرد و هاوارم لّيدهكرد. من لهو
 پهنجهرهيهوه شتّىكم بينى گهر بهاتبايه و نه مديبايه نه دهژيام... من لهو
 پهنجهرهيهوه بهخته وهري بيايانم بينى، يارى تيشك و لمم بينى. گهر
 بيستويهك سال باوهرم بهوه نههتتابايه كه من جوانييهكى بيسنور و

مەزن لەو لەمەدا دەبینم، لەویادا دەخنکام. مەرۆف دەبیئت تا دوا ھەناسە، تا دوا مردنیش باوەپی بە بەختیاری خۆی نەدۆزینیئت، باوەپی خۆی بە جوانی لە دەستەدات... نا من پیاویکی دوو زمان نیم، منیش وەک ھەر یەکیک لە ئێوە پەر بە دل لە دەست ھەموو پوچیەکان ھاوارمکردووە، منیش نا ئۆمیدی مەزن و بەزین و بەزەبری خۆم ھەبوو، چەندەما جار شکستم خواردووە و چەمیومەتووە و تیکشکاوم، بەلام من قسە لەو نۆرە دەکەم کە دواي ھەموو نا ئۆمیدیەک ھەلدیئت. سەدان پۆژ وەک شیت بەیانی لە دواي بەیانی و شەو لە دواي شەو لە غەتم لە خۆم و ژیان کردووە، بەلام دوا جار بەیانیەک ھەلدەستام و ھەستم بەو جوانییە دەکرد کە کۆی شتەکان پێکەووە گریدەدا. جیا کردنەوی ئازارەکانی ئێمە، چارەنوسی پەشمان، ناپیکیە کوشندەکانی خۆمان لەو پێکی و جوانی و مەزنییە ھەموو شتیکی ئەم گەردونە ھاگرتووە، تاکە ھێزیکە دەتوانیئت بە ژیانەو گریمانداتەو... با قەدەری بچوکی خۆمان بە موسیقاي ئەفسوناوی ئەم گەردونەو گریندەینەو. گەر ژیا نی ئێمە نەغمە یەکی ناسازە، مانای ئەو نییە لە قوولایی ئەم گەردونەدا، لە کۆی یاساکانی وجوددا ھێزیک و جوانییەکی مەزن بوونیان نییە. من لە زیندان گویم لەو نەغمە ناسازە ژی زیندەگی خۆم نەگرت، بەلکو گویم لەو ئاوازە قوولانە گرت کە لە ھەموو لایەکی گەردونەو ھەلدەقولان. من دەزانم ئێوە ھەمووتان لە چ نا ئۆمیدیە کدا دەژین، دەزانم چ ھەسرەتیکە سوار کەشتییەک ببیئت بە نیازی ئەو ی بگەیتە خۆرئاوا، بگەیتە بەھەشت، بەلام لە ناکاو شەویک با بەرەو ناو پاستی ئوقیانوسیک ببات، قیپتانیک کە ھیچ لە دەریا نازانیئت لە ناو دەریایەکی بیسنووردا و نبتکات. بەلام ئێوە تەنیا بیر لەم ساتە غەمگینە ژیانی خۆمان مەکەنەو کە لیژەدا ونبوین، بەلکو بیر لەو ئاوازە بکەنەو کە لەم پێکیە بیسنوور و پێکەو گونجانە مەزنە دروستبوو. من ئیستا کە بیر

لە رابوردووی ھەموو ئەم چیرۆکە دەکەمەو ھەستدەگەم بە جۆریکی
کەمیش بیئت محەمەدی دلشوشە زیاتر لە ھەر کەسیکی تر لە دواي ئەو
دەزوو باریک و نەبێنراو ڤاوە کە کۆی شتەکان ڤیکدەخات. محەمەدی
دلشوشە چاوی لە ھەموو دەریاکە بوو، من سەرۆختیک زۆر بیرم لە
نەینیی ئەو گەنجە دەکردووە. ئەوێ کە خۆی ناویدەنا عەشقی نەینیی،
ئارەزوویکی گەرەبوو بۆ گەیشتن بەو ھێزە ھەموو پەبوندییەکان
ڤیکدەخات، گەپانی بە دواي نەینییە بچووکەکاندا بۆ دۆزینەوێ شتیکی
مەزنتەر بوو، شتیکی ناوی دەنێم ”مانای ئەم سەردەمانە“ مانای ئەم
پۆژگار و سەدەیی ئێمە تیا ژایین.

محەمەدی دلشوشە پێشتر بە گەلەک نەینیی ناشنابوو، لە دواي
پاڤەپینەو لە ھەر کەس زیاتر شتی دەزانسی، لە ھەر گەنجیکی دی پتر
لە نەینیی ئەو دیو و یقار و شەرف و حورمەتی ئەو ژیانە تێدەگەیشت
کە ھەمووان سیمای خۆیان پێدەپازاندووە، لە گەشتەکانیدا بە ڤوی
پاستەقینەیی ئەو ژیانە ناشنادەبیئت کە لە ژێرەو دوتیا بە ڤۆوە دەبات،
قاچاغچیە گرنەکان دەناسیئت، شەرفی درۆزی ژن و کچەکانیان
دەبینیئت، درۆی سیاسەتمەدارەکان دەزانیئت، پیلانەکانی یەکدی کوشتن
دەدۆزیتەو، بەلام ھەموو ئەو شتانە ناتوانن بیکەنە کەسیکی دلرەق.
خۆی پێشوەخت دەزانیئت ئەو لەو ناسکترە بچیتە ھیچ جەنگیکەو،
دەزانیئت ئەو بوونەوێکە لە شوشە، کە خولیای بۆ حەقیقەت ناتوانیئت
بیئت بە خولیا بۆ جەنگ. لە شەوێکانی ھاوڤیئتیدا سەریاس پێدەگووت
”دۆزینەو و زانیینی ئەم نەینییانە سوودی چییە، کە مرۆف نەتوانیئت
ناشکرایانبکات و بەکاریانبهینییئت... بۆ ھەموو ئەو نەینییانە لە کتیییکی
گەرەدا نانوسیئەو، پۆژیک بیخەیتە بازارەو و ھەموو دوتیای پێ
سەرسامبکەیت؟“. محەمەدی دلشوشە دەیگووت ”بەلام من لە ھیچ
دلتیانیم، ئیتر چی بکەم بە کتیب و بە چی دوتیا سەرسامبکەم.

له نهیڼی تۆ و خوشم دلنیاڼیم. هندی نهیڼیش هیه نانوسرینه وه، هندی نهیڼی مړوف ده کوژن و ته ولو. من له و جوړه نهیڼیاڼه د ترسم“. محمه دی دلشوشه خوی له هر کهس زیاتر زانیویتی شو سرگره دانی نه فسانه یکه، شو له دوی نه ستمیکه بالاتر له توانای شو و هر ئاده میزادیکي زیندووی دیکه ی دوتیا.

شوه ی دوتیا بیته زه مینیکي بینهیڼی، چ ته لیسم و تاریکی و پرسپاریک نه مینته وه، هه موو شتیک ببینریت، نه فسانه یکه کی پش و پوچ بوو، به لام شو و که نجه دلشوشه یه نهیده توانی دواینه که ویت. هندیچار سهریاس به غه مگینی و که میک توره بیسه وه به دلشوشه ی ده یگوت “خو ئاده میزاد مافی شوه ی هیه، نهیڼی خوی هه بیته، شتیکي هه بیته کهس نه یزانیت، شتیکي هه بیته کهس ده سستی لینه دات؟“. محمه دی دلشوشه که هه میسه به جوړیکي دی بیریده کرده وه ده یگوت “دو جوړ له نهیڼی هیه، نهیڼیه که که دوتیا تاریکه دات و کوپرمانده دات. جوړه نهیڼیه کی تریش که به ره و دورتر و قوولتر ده مانیات، سهریاسی سو بدهم نهیڼیه بچو که کان به تهنیا نرخیان نییه، شوه ی نرخی هیه شو مانایه یه که له هه موو نهیڼیه کان ده ستمانده که ویت“. شو باوه پی و ابوو ژیان زنجیریکي دریزه، ملوانکه یه کی مه زنه له گرئ که ده بیته یه که یه که بیانکاته وه تا له وسر له کوتایی شو زنجیره ناکوتاییه دا به پاستیه کی گوره ده گات. شو باوه پی و ابوو که ده بیته هه موو که سیک خوی و دوتیای خوی بناسیت. سهرترین شت له لای توانای سهریاس بوو له زولوماتی بوونی خویدا بژی، که ده توانیت مړوف به ساده یی و ساکاری وهرگریت، له نهیڼیه کانیاڼ نه پرسیت، له گه لیاندا قسه بکات و بروتات و له هیچ رانه مینیت، تاویک دلره قانه شه پکات و تاویک قاقا پیبکه نیت. هه ستمه که محمه دی دلشوشه تاکه که سیک بووه ویستویتی شته کان تا کوتاییان ببینیت، شته کان تا نه وسره ی نه وسر بژی، خروش و

هه لچوونتيكى هه بووه هيچ سه بر و سه بوورييه كه له كه ليدا سوودي نه بووه .
 زانيني نهيني له لاي نه و دهست به سه ردا گرتن و بينين و تيگه يشتن بووه
 له كوتاييه كان . موسيبيته مه زني نه و نه بووه ويستويي نه و په پي
 سۆز تيگه لي نه و په پي زيره كي بكات، نهينييه كان بدۆزته وه و نه چيته
 ناو نازارداني خه لكه وه، تيگات و عاشقيش بيت . به لام له و ده قيقه يه دا
 كه تيده گات عه شق ده شيته تا هه تا هه تايه ده رگايه كي نه كراوه و پر
 نهيني و دوورده ست بيت، هه موو نه و خه و نانه ي دونيا ي خوي له سه ر
 بونيادناوه هه سه سده هينيته . من وهك چۆن بيرم له چاره نوسي هه موو
 كوپه كانم كردۆته وه هه مانشيته بيريشم له چاره نوسي نه و كردۆته وه،
 ئيستا له م كه شتييه دا كه ده شيته كه شتي مان و نه مانمان بيت، ده توانم
 بلييم، من قه رزارباري نه وم، نه وييش شايسته ي نه و بووه كوپيك بيت
 له كوپه كانم ... زۆريه ي نه و شتانه ي من دوايي ده يزنام به جۆريك له
 جۆره كان په يوه ندي به زيان و مردني نه و وه هه يه . نه و شه وي له
 پاترا سوار كه شتي بووم، له دووره وه را سيپه ري گه رده لولويكم ده بيني،
 بۆني باپه شيكم ده كرد له تۆزي شوشه يي زه ريا، نه و شه و دلتيا بووم
 من چه ندين وه خته له مردني نه و كوپه دا ده سوپيمه وه . هه سته ده كم من
 نه و چيرۆكه ته واوده كم كه نه و نه يتواني ته واويبكات، هه سته ده كم من
 نه وم و له كفنه سه حرايه كه ي خۆم هه ستاومه ته وه و له برى دلتيك له
 شوشه دلتيكم له لمي بيا بانه كان هيناوه كه ناشكيته، به لام ده نك ده نك
 له سه رخۆ ده پزيت . من ئيستا ش له ناسكي نه و گه نجان سه رسامده بم كه
 چه ند سووك و ناسان و بيته زيبه ت و خيرا مردون . من له بيا بان ويته يه كم
 له سه ر مروف هه بوو، وهك بوونه وهركي به هيز كه پيستيكي نه ستوري
 هه يه و دلپه قانه به رگه ي هه موو شتيك ده گرته . به لام نه و لاوازيه ، نه و
 ناماده گيه قوول و خيرا به بۆ مردن، نه و ويته يه ي تيكشكاند . ئيستا
 دلتيام ناماده كي بۆ مردن به شيكه له پۆحي نه و سه رده مه . چ شتيكي

سەیرە پیاویکی وەک من لە گۆرەکەى ھەلەدەستیتەو ەبۆ ئەوێ بێتە
تەواوەری ئەو نەیتیانەى کۆمەلێک گەنچ نایدۆزنەو . من بەر لەوێ
کوردستان بەجێبھێڵم چوومە سەر گۆرەکەى محەمەدى دڵشوشە، نا وا
مەزانی ئەو یەکەمین جارم بوو چوومەتە سەر ئەو گۆرە، من ئەو
ماوەیە وەک قەلەندەریکی پێش درێژ و دەرویشیکی پێ خولیا لە نێوان
گۆر و ئاسەوار و شوینەواری ژیاى ئەوانەدا ھاتوچۆمکردوو . ئەو پۆژە
کە چوومە سەر گۆرەکەى بۆ مالاوایی بوو، بۆ سوپاس بوو . من
کێلى گۆرەکەیم ماچکرد، چونکە لە ھەموو شتێکدا قەرزاریارى ئەو
بووم، عەشقی ئەو بوو منى بە خوشکە سپییەکان ناساند، گەر ئەو
نەبایە ھیچ لە تەلیسمى سەریاسەکان ئاشکرا نەدەبوو، ئەو نەبایە ھیچ
دەریاوانتیکى دى گەوھەری ئەو مانایانەى نەدەبینى کە لە پشت ئەو
ھەنارە شوشانەوێ، ئەو نەبایە دواھەمین ھەناری دونیا ئەو مانایانەى
وەرنەدەگرت . من قەرزاریارى بووم، ئیستاش من وەک ھەموو ئەوانى دى
لە غوبارى مردنى ئەودا دەسووپیمەو .

بابگەرپێنەو ەبۆ چیرۆکەکەمان . من پێمگوتن لە شەوی دووھەمدا،
دوا بەدواى شەوی ئازادیم لە کۆشکەکەى یاقوبى سەنەوێر سەر
لەبەرى ژیانم گۆردرا، شەوی دووھەم شەوی زیندوبوونەوێ من بوو،
شەوی لەدایکبوونەوێ پاستەقینەى من، بەلام شەوی سەرلێشیوان و
دەستخەپۆبوون و ونبوونى منیش .

ھەمووتان ئەو پەیمانەتان لە بیرە کە شەویک لە نێوان خوشکە
سپییەکان و سەریاسى سوبحەمدا نوسراو بە خوێن مۆرکراو خرایە ژێر
ھەناریکی غەمگینەو لە حەوشیکی غەمبارى مالتیکی غەمباردا، ھەناریک
نیگاری ئاوینەى ھەناریکی دیکە کە لە شوینیکی دیکەى دنیادا
پواو . دوو ھەنار بێنەوێ ناگیان لەیک بێت، پالەوانەکانى ئەم چیرۆکە
پێکەو ەگرێدەدەنەو .

گەر له یادتانیبت له و په یمانه دا هه بوو خوشکه سپیه کان جگه له
 سه ریاسی سو بدهم هیچ که سیک دیکه به برای خو یان نازانن و جگه
 له و هیچ برایه کی دیکه یان نابیت و ناویت. پۆژانی سه رها سه ریاسی
 سو بدهم هیچی ده ریاره ی هاوپی و هاوناوه کی خوی ناشکرانه کرد،
 پۆژانی په که می خوشک و برایان بن هیچ کیشه و گهرد و گرفتیک
 رابورد، بهر له مردنی به چند هه فته یه ک شه ویک له شهوان سه ریاس
 دواي ماندووبوونی پۆژکی دریز له ناو جهنگ و هه راهه رای بازاردا به
 ماندویتییه کی زۆره وه گه پایه وه و له بهردهم خوشکه سپیه کاندا دانیشتنی
 گونا هباریک دانیش و ناشکرایکرد ده یه ویت نهیتییه کیان لا بدرکینیت که
 تا شه و کات نه درکاندوه. خوشکه سپیه کان هه میشه شه و سیما ماندوو
 و غه مگینه ی سه ریاسیان له یادبوو که به دهنگیکی هیمن و جیاواز
 له دهنگی ئاسایی خوی، به گه رویه کی بریندار، به لام پر له پرسیار
 و نهیتی شه و حیکایه ته ی بۆ گترانه وه. چیت نهیده توانی بیده نگینیت،
 شه و کات خوشکه سپیه کان چیرۆکیکی راسته قینه یان ده ویست، ده بایه
 سه ریوردی شه و هه ناره شوشه ییه یان بۆ پوونبکاته وه که له مالی سلیمانی
 مه زنه وه هینابوویان و سه ریاسی سو بدهم گووتبووی شه وه «هه ناری منه».
 شه و ئیواره یه بۆ په که مجار گووتی «خوشکه نازیزه کانم، شاده ریا و لاوای
 نه ریز، من ده زانم ئیوه منتان به برایه کی تاقانه و تاکو ته نیا وه رگرتوه،
 من تا ده مرم سوپاستانده کم، که ده مرم به قه رزیکی گه وره وه ده چه
 ناو گوپ که قه رزی په حم و خۆشه ویستی ئیوه یه، به لام نهیتییه ک هیه
 ده بیت بیزانن، چونکه شه و نهیتییه بۆته شتیکی گرنگی ژیا نی من،
 نامه ویت دوا جار له نا کاو راستیه کی سه یر ناشکراییت و ئیوه لۆمه مبه کن
 که هیچم بۆ ئیوه نه درکاندوه. ده بیت بزانن جگه له من که سیک
 تریش هیه ناوی سه ریاسی سو بدهم، که سیک له پو خساریدا نه بیت له
 هه موو شتیکی دیدا له من ده چیت، نه ویش ژیا نیکی نزیک له ژیا نی من

ژیاوھ، ھەناریکی شوشەى ھەيە و ماوھەيەکی زۆرە ھاوړپښه کی نزیکی منه». سەریاسی یەكەم دەيگوت «نەپښییهك ھەيە ژيانی من و ژيانی ئەو پښكەوہ گرتەدات، شتیک ھەيە ھەردووكمان كۆدەكاتەوہ، بەلام كەسمان نازانین ئەو شتە چییە؟». ئەو شەوہ سەریاس ھەموو چیرۆکی خۆی و مەمەدی دڵشوشە و نەدیمی شازادە و سەریاسی دووھەمی گڼپاھەوہ، بە جۆریك وردەکاری ئەو ژيانانەى باسكرد وەك ئەوہی ئەوان بكاتە شاھیدی شتیک كە دەزانیت خۆی ناتوانیت جاریکی دی بۆ ھیچ كەسیكى دی بگڼپښتەوہ. بەو جۆرە خوشكە سپییەكان بوونە تەنیا شاھیدی گەورەى چیرۆكێك كە دواتر خۆیان بە شۆوھەيەکی دی دەگەڕښتەوہ ناو دیمەنەكانى. ئەو شەوہ كە سەریاس لەسەرەتاوہ تا كۆتایی بەسەرھاتى خۆی دەگڼپاھەوہ، ئەوان دەیانگوت «ئیمە، یەك برامان ھەيە، ئەویش تۆیت... ھیچ كەسیكى تریش جینگای تۆ ناگرتەوہ، لای ئیمە یەك كەس ھەيە ناوی سەریاسی سوڤدەمە، نامانەوێت كەسى تر ببینین ناوی سەریاسی سوڤدەم بیّت، كەسى تر نییە ناو و یادگار و ژيانى تۆ بدزیت بۆ خۆی». سەریاس پښدەكەنى و دەيگوت «من جگە لە بەدبەختیكى ناو عەرەبانەكان زیاتر ھیچی تر نیم، كەس نایەوێت ژيانى من بدزیت، ئەویش بەدبەختێكە دەترسیت من ژيانى ئەو بدزم. ھەر كەسمان بێمەعنا لەو ژيانە پوچەى خۆمان دەترسین». خوشكەكانى پښاندەگوت «تۆ مارشالى عەرەبانەكانى، فەیلەسوفى شەوہ تاريكەكانى ئەو منداڵانەى كە جگە لە تۆ كەسیان نییە ژيانیان بۆ پښكڤات، شتەكانیان بۆ باسبكات، ھەوالەكانى دونیايان بۆ بگڼپښتەوہ، پۆژنامەيان بۆ بخوښښتەوہ... ھەموو ئەو لەشكرى عەرەبانانە تەنیا تۆيان ھەيت». خوشكە سپییەكان قەبوولیان نەبوو یەكێكى دی بناسن ناوی سەریاسی سوڤدەم بیّت، ھەرگیز نەشیاندەویست كەسیكى لەو جۆرە ببینن. لای ئەوان تەنیا یەك سەریاس ھەبوو، لەوہ دەترسان ھاتنە گۆڤى سەریاسیكى ديكە زیان لەو پەیمان و سوڤند و عەھدە

ناوازه يه نيوانيان بدات، له وه دوترسان پوژيک له پوژان دهستان بله رزيت و لاوازين و که سيکی دی له ژير هه مان ناو نيشان و چيرۆکدا خووی بکات به ژياناندا، دوترسان نه وینه سهيره ی سهرياس له خه يالاندا به کاریگهري دوباره بوونه وه کالبيت هه و نه و هیز و سيهره ی له سهريان نه ميئيئت. دواي مردنی سهرياسيش بواريانده يه کيکی دی به ناوی سهرياسی سوچده مه وه بيت و پرسه و سه ره خووشی خويان پيشکه شبکات. دواتریش نه وه يان قبولنه کرد پيشوازی يه کيکی دی بکه ن ناوی سهرياس بيت. لای نه وان هه مو نه م چيرۆکه له مردنی سهرياسی يه که مدا کۆتاييده هات.

گه پانه وه ی من ناسووده یی نه خوشکانه ی شيواند.

له وه شه وه دا که شيكرامی کيو چيرۆکی منيان بو باسده کات، که پييانده ليت باوکی راسته قينه ی سهرياسی سوچده مه له دواي بيستويه ک سال له بيايان گه پاره ته وه و ده يه ويت بچيته سه رگۆپی کۆره که ی، ئیدی ناسووده یی و دلنيایي خوشکه کان ده شيويت، هه مو ئيقاع و هارمونييه تی ژيانيان ده گزريت. له وه ده قيقه يه دا ئیدی ناچارن پوه پوه ی نه و چيرۆکه بينه وه که له دواي مردنی سهرياسه وه ليپرا ده که ن. نازانن ئايا ده بيت نه ينی سهرياسی دووم بو من بدرکيئنن يا خود نا؟ ده بيت بمه نه سه رگۆره که ی و ئیدی وازم لي به يئن له گه ل نائوميديه کاندا بژيم، يان پيمبلين که سهرياسيکی ديش هه يه له جيگايه کی دی ده ژي و نه مردوه؟ ئايا ده بيت بمه نه بهر نه و پرسياره؟ شاده ريا برپای وايه يه ک سهرياسی سوچده م له دنيادا هه بووه و نابيت قسه له بوونی سهرياسيکی تر بکه ن، چونکه بيرکردنه وه له هه ر سهرياسيکی دی خيانه ته له و جوانه مه رگه ی که براي نه وان هه که س جيگای ناگريته وه. به لام لاوازی سپی قسه له به ده ختی باوکیک ده کات دواي بيستويه ک سال هاتوته وه و شيتی نه وه يه باوه ش به شتيک بکات و ماچيبکات و پييبليت «کۆپی من». شاده ريا

دهلئ "ئو وهك باوكيک دهبيت له مردنی كوپه كهي تيښگات و ببيت به زيواني كوپه كهي". به لام لاولو دهليت "به لام دهشيت ئو باوكي ئو كوپه بيت كه زيندوه، باوكي ئو سهرياسه بيت كه نه مردووه دهزي... كي چوزانيت موزه فري سوبدهم باوكي راسته قينه ي كاميانه؟ ئيمه چون باوكيک له كوپه كهي مه حرومبكهين؟ به چ هقيك راستيه كاني نيشاننه دهين؟". شاده ريا بيسره وت وهك له سر ناگر بيت دهليت "به لام ئهي نه گره موزه فري سوبدهم باوكي راسته قينه ي نه ويرا تاقانه يه ي ئيمه بوو، نه وكات ئيمه چيمان كردوه، جگه له وه ي سهرياسمان به مردوويش له پابوردوي خوي مه حرومكردوه؟".

شه ويك تا درهنگ پيکه وه له قه راغي ئو چومه دا ده گه رين و بيرده كه نه وه، له پشوو كاندا گوراني غه مگيني خويان ده لين، پرچيان بؤ كزه ي ساردي شو به ره لاده كهن. دواچار ده گنه ئو بپوايه ي هه موو شتيك بخنه به رده ستي من. ئو شه وه كه منيان برده سر كوپه كهي سهرياس ده يانويست من مردني ئو ببينم و تيبيگه م. دوو خوشك بوون ده يانويست هه موو دنيا غه م بؤ سهرياس بخوات. ئه وان له و مردنه بيهوده و كوتوپره ترسابوون، به چاري خويان بينيبويان سهرياس ده مریت و هيچ شتيك له شويئي خوي ناجوليت، ده مریت و له گه ل هه موو غه مي هاوپيكانيدا چ كه سيكي تر له ده ره وه له ماناو هو ي ئو مردنه ناپرسيت. ده مریت و پوژ له دواي پوژ له يادده چيته وه، دواي نه ماني له شكري عه ره بانه كان و په رته وازه بووني ئو مندالانه له كوچه و كوژانه كاني دنيا دا، كه سيكيان نه ده بيني يادي سهرياسي سوبده مي لاييت. ئو شه وه كه منيان برده سر ئو كوپه ده يانويست كه سيك و هاوده ميك و هاوغه ميك بوخويان بدوزنه وه تيانبگات، به لام كاتيک نه وان هه سره تي كوشنده ي منيان بيني، كه زانيان من ناتوانم باوه ر به و مردنه بكم، كه پيوستيم به وه يه گه ر له خه ياليشدا بووه كوپيكي

ديک و سه ریاسیکی سو بده می تر دروستبگم و بوی بژیم. له شهوی دووه مدلا لاولوی سپی به ته نیا هاته ژوره کم و گووتی "موزه فیری سو بدهم، ئه پیری به دبهخت، هیشتا زور شت هه به تو نایانزانیته". له و شه و وه ئیدی به "پیری به دبهخت" یان "باوکی نازاره کان" یان "شیخی غم" ناویانده نام. لاولوی سپی به پهفته په شه که ی ملییه وه هاتبوو تا به ته نیا هه موو ئه و چیرۆکه م بۆ بگێرته وه. چیرۆکی هه رگیز به شه و یک دوا یینایهت، چیرۆکی به درێزایی ئه و ماوه یی ژیانم له لای خوشکه سپیه کان به رده و امده بیته، شه وانیک له ژوره که ی مند، شه وانیک له پۆلهکانی ئه و قوتابخانه یه و له به رده م تهخته په شه کاندای بۆیان ده گێرما وه. چیرۆکی دێر به دێر و پیت به پیتی له خه یالی خۆمدا هه لکه ند، سه ربوردیک به که یه که وشه کانیم له یاده. من سالانی دوو درێژی زیندان یاده و ریمی سپی کردبو وه. کاتی که ته که له به دونیا بوومه وه یاده و ریم یاده و هری مندالیک بوو، لاپه په که بوو هیچی نه وتوی له سه رته بوو. خوشکه سپیه کان ئه و سه ره داوه یان به خشییه من دوا ی نه نینییه کان بکه وم. ئه و شه وه لاولوی سپی گووتی "سه ریاس که سیک بوو شایسته ی هه موو غه میکه، شایسته ی ئه و فرمی سکانه یه که بۆت پشت، به لام راستیه که هه یه ده بیته بیزانیته. نه من، نه شاده ریا، نه هیچ که سیکی تری ئه م دونیا به ش ناتوانیته دلنیا تبکات ئه و گۆره ی تو به و جوړه له سه ری ده گریته گۆپی کوپی تویه. موزه فیری سو بدهم. جگه له و کوپه ی تا قیامهت له و یادا خه وتوو، به کتکی تریش هه یه، به کتیک زیندوو و ناوی سه ریاسی سو بدهمه، هه مان ناوی کوپه که ی تو ی هه یه... به لام با له ئیستاهه پشستبگوم و دوا یی گله یی له که س نه که یته، هیچ که س ناتوانیته پشتمایه تبکات و ده ست بگریته، چونکه که س نازانیته کام به که له و دوو سه ریاسه کوپی تویه...".

نھو قسانه قسهی ئاسایی نه بوون، وهک ئه وه بوو له بنکی بئقه راری
 دۆزه خیکه وه دهرمهینیت و بمببات بۆ به ههشت. وهک ئه وه بوو له
 کوتایی خنکاندا دهرمهینیت و فریمبداته سهروشکانی، وهک ئه وهی من
 ماسیهک بم، قولایی مردن له گهرووم دهرمهینیت و فریمبداته وه ناو
 ناو... ئاوه ها زانیم که جگه له وه مردووهی ناو پیده شته کان سه ریاسیکی
 دی هیه که ده شیت کوپی من بیت. ده شیت ئه وه مندا له خه یالیه بیت
 که بیستویهک سال چاوه پوانمده کرد. به لام نا وا مه زانن من خوشبه ختی
 کوپری کردووم، واهه زانن نه وه شادی و هه ستانه وه و هیوایه نه وه نازاره ی له
 دلدا سر کردووم که مردنی سه ریاس دروستیکرد. دواتر که شه و تپه پری
 که له بهر په نه ره که مدا بیرم له هه موو شتیک کرده وه، تیگه یستم من تا
 ده مرم هیواکانم چه ند گه وره بن نا ئومیدی و غه مه کانیشم هیند گه وره ن. له وه
 ساته دا بریارمدا هه رگیز نه پرسم کوا مه یان کوپی من بوون، له وه ساته دا
 وه ستام و سه رمدا نه واند و سویندیکی نه به دیم خوراد نه پرسم کامیان
 فرزه ندی من بووه. من ده بایه هه ردوکیان هه لگرمه وه. هیچ چاره یه کی
 ترم نه بوو... دواتریش هه رگیز له وه بریارم په شیمان نه بوومه وه. نه وه
 حه قیقه ته ی که ده شیت زیاد له سه ریاسیک هه بیت منی وا لی کرد، به
 جوړیکی به رینتر سهیری ژیان بکه م، سهیری مردن و هه ستانه وه ی هه موو
 نه وه مندا لانه بکه م که له وساته وه هه ستیکی باوکانه ی سه رتا سه ریم بۆیان
 هه بوو. من له وه ده قیقه یه وه ده مزانی که ده توانم ئیتر باوکی هه موو
 نه وانه بم له سه رجاده کان ونبوون، بپه وده کوژاون، چاره نویان ونه،
 بپاشه پوژن. من پیاویک بووم له رابوردووه وه ها تبووم تا قسه یه ک
 له سه ر نه وانه بکه م که داها توویان نییه.

پیمبلین گه ر ئیوه بوونایه چیتان ده کرد؟ گه ر ئیوه بوونایه
 یه کیکیانتان هه لده بژارد و نه وی دیکه تان فه رامۆشده کرد؟ باوه شتان به
 یه کیکیاندا ده کرد و حاشاتان له وی دیکه یان ده کرد؟ نا نه ی دۆستان،

گەر ئیوهش بوونایه باوهستان به ههردوو نهگهرهکهدا دهکرد. ئیستا دهزانم زۆر شتم ونکرد، بهلام دهشزانم زۆر شتم بردهوه، که ئینسان به گهرهیی باوهشی به دنیادا کرد نازارهکان و شادییهکانیش به گهرهیی باوهشی پیادهکن. بهلام من به دریزایی زیانم ههستیکی سهیرم ههبووه، که چ شهرم ناکهم نهمشه و یۆتان بهیانکههم، من دهلیم کاتییک ههستدهکهیت تۆ له پیناوی دنیادا نازار دهچیزیت، خوشحالی و بهختهوهرییهک داگیرتدهکات زۆر له ههموو خوشییهکانی دی گهرهتره. من نهو شهو که لاواری سپی باوهشی پیاکردم و گووتی "نهی پیری بهدبخت دواچار له ناو کهرهکانتدا وندهبیست و ههقیقت نادۆزیتوه". پیمگووت "نا... خودا منی بۆ شتیکی دیکه ناردۆتهوه، منی بۆ جۆره باوکایهتییهک ناردۆتهوه که جیاوازه له وانی دیکه". لهو دهقیقهیهدا نهدهزانی من چ جۆره باوکیکم، ئیستاش دروست نازانم چ جۆره باوکیک بووم. بهلام شیوه ئارهزوویهکی گهردوینم لهو ههستهما دهدۆزییهوه. نهو شهوهی چوومه سههر گۆرپهکهی سهریاس نهوهی منی نازاردهدا خودی نهو مردنه نهبوو، بهلکو نهو بێدنگییه قووله بوو که له نێوان من و نهو گۆرپهدا بهرقهراوه. بێدنگییهک بوو له بێدنگی نێوان دوو پۆلهبهردهترازاو دهبووه بێدنگی له نێوان من و ههموو مهخلوقاتدا، له خامۆشی نێوان من و مردوویهک دهترازاو دهبووه خامۆشی نێوان من و ههموو گهردون. له دۆزینهوهی سهریاسیکی زیندوودا ههموو شتهکان پیچهوانه دهبوونهوه، من دووباره زمانیکم دهدۆزییهوه لهگهڵ گهردون و مهخلوقاتدا قسهی پێیکهم.

نهوشهوه وهک شیت باوهشم به لاواری سپیدا دهکرد و هاوارمهدهکرد "سهریاس نه مردووه، سهریاس نه خنکاوه، مردنیککی بێهوده نه مردووه، پولیسیککی گهره له ناوهراستی شاریککی دلپهقدا نه یکوشتووه... کهواته لێزهیه، دهتوانیت قسه بکات، دهتوانیت باس له خۆی بکات، چیرۆکی

خوئی بگپرتتھو، له گهل ئهم ژيانهدا تیکه لبيت، بانگ له ئهستېره بکات، هاوار له بالندهکان بکات، بهرد بگريته گومهکان، لم بکات بهسەر خویدا، له گهلادا بنويت... کهواته يه کيک ههيه من دهتوانم له سهرهتاوه تا کوتايی هه موو شتهکانی له گهلدا باسبکه م. من هاتوومهوه تا له سهرهتاوه بو کوتايی له گهل يه کيکدا قسه بکه م، يه کيک دلنيابم ده مبيستيت.... کهواته سهرياسيک له م سهر عهردهدا دهژی که گویم ليده گريت. تیده گهيت مانای چي يه کيک گویت ليیگریت؟”.

لاولای سپی به سه رساميه وه ده یگووت ”نا... نا... سهرياس مردووه، سهرياس پوليسیکی که مژه له ناوه پاستی بازاردا کوشتویه تی، نه وانه هيچيان درۆ نین، درۆ نین، به لام له هه مان کاتدا کوپکی تر ههيه ناوی سهرياسی سوېجده مه، نه ویش باوکی نيه، نه ویش هه مان ژيانی سهرياس ژياوه، به لام نه و زيندووه“.

من هاوارمه کرد ”نه و ده توانیت له بری هه موو دوتیا گویم ليیگریت... نه وهی زيندووه ده توانیت له بری هه موو مردووهکان گویم ليیگریت. له جياتی هه مووان قسه بکات... نه وهی زيندووه ده توانیت له بری هه موو نه وانی تر هاواریکات... ده بیت زيندووهکان نه و هيزه يان تيا بیت له بری مردووهکان هاواریکه ن. وا نيه ده بیت جوړه هيزیکی وا له مړوفا بیت تا دوتیا له سهر حیکمه ت و دادپه وروهری بوه ستیت“.

لاولو به توپه ييه وه ده یگووت ”هه یچ کهس ناتوانیت له بری سهرياس هاواریکات، نه و له هه ر کوپیه ک بیت نابیت دهنگی به دهنگی کهس تیکه لاوبکه يت“.

من به خرۆشان و هه لچوونیکه وه ده مگووت ”کچی من، لاولوی من، وهک چۆن به شیک له ژيانی ئیمه له ناو هه موو ژيانهکانی تردايه، ناوه هاش به شیک له هه موو زنده گيهکانی تر له زنده گی ئیمه دايه، وهک چۆن به شیک له مردنهکانی تر له مردنی ئیمه دايه، ناوه هاش گهردیکی

مه رگى ئيمه به جورىك له جوره كان له هه موو مردنه كانى تردايه.

من وهك يه كييك هه سستبكات نهو پوژه غه مگينانهى سازادى به قهه
هه موو سالانى ديليتى ماندوو يكردوه ده مگوت «لاولاوى من، لالاى شيرينم،
كچى من. من بيستويهك سال له زيندان بووم، له وئ تىگه يه شتم ئينسان
له هيج شتتكي نهو دونيا به دانابريت، ئينسان چه ند دوريه يته وه،
دوريكه يت، بيكوژيت، هه ميشه به شتتكه له م سووپه گه وه بهى دونيا...
ليمگه پئ، ليمگه پئ من بيستويهك ساله وا بيرمكردوته وه ئيستا ناتوانم
خه يالى خوم بگويم. ئيستا نهو له پىگاي من و توه ده ئى، ده بيت
تيگه يت نهو له پىگاي من و توه ده ئى. وهك من چون نهو هه موو
سالانهى زيندان له پىگاي هه مووتانه وه ده ئيام، له پىگاي لم و سه حراو
ئاسمان و شه وه وه ده ئيام. نا... حيسابى پيره ميترديكى خه ره فاهوم بو
مه كه كه به م هه موو پيشه سپيه وه، به م پرچه نالوزكاوهى ده روپشانه وه
هاتووم و ورپنهت له سه ر ياساكانى گه ردون بو ده كه م... شتى ناماقوول
له سه ر ژيان ده ليم... من له جيگايه كه وه قسه ده كه م كه تو نازانيت....
نهو له پىگاي هه موومان وه ده ئى. من ليهره م تا به شتتكه له و ژيانه بژيم
كه نهو نه ئيا. لاولاوى سبى مه حرومه كه له وهى هه سستبكه م له برى نه وان
ده ئيم... نه وان كه دواچار وهك يهك مرؤف، يهك كوپ، يهك مه مخلوقى
قه شه نگ ته ماشا يانده كه م كه قه ده ر بيتره حمانه دابه شيكردون...».

نهو شه وهى نهو قسانه مده كرد هيتا هيجم له ژيانى سه رياسى دووم
نه ده زانى، هيتا نه مده زانى باس له چيده كه م. ته نيا ته عبيرم له و خوليا يانه
ده كرد كه وهك كومه لتيك بيروكهى پووت له خه يالما ده سوپانه وه. لاولاوى
سبى پيىگوتم نه وان هيج شتتكه له سه ر سه رياسى دووم نازانن، هه رگيز
نه يانبينيوه، ناشزانن ئيستا چيده كات و له كوئ ده ئى.

من كه ساله هاى سال چاوه پوانيم كيشابوو، ئيدي سه خت بوو زياتر
چاوه پييكه م.

که من نازادبووم له میژیوو کس هیچ شتیکی دهریاره ی سهریاسی دووم نه ده زانی. دواهمین کس ئادهم مهرجان بوو که جاریک له گه ل کومه لیک پیشمه رگه ی ماندوودا بینیبووی، به دیکتاریو فنیکی کونه وه له به رده م مالی یه کیک له به رپرسه گوره کانداه ستاوه و پیډه که نیټ. دروست نازانم ئادهم مهرجان چهند دوا ی مهرگی سهریاسی یه که م بینویتی، به لام به دیمه نه که دا پیډه چیت بگه رپته وه بۆ زه مانی هه لگیرسانی قوناغی سیه می شه ری ناوخۆ. له و زه مانده ئاسایی بوو به رده رکی مالی به رپرسه عه سکه ریبه کانی حیزب وه ک گۆره پانیکی جهنگ وا بیټ... ئاسایی بوو هیزه کان له بری نه وه ی له بنکه یه ک یان کامپیکی تایبه تی پیشمه رگه دا ریزیبه ستن له سه ر شه قام، له به ر ده رگای مالی سیاسیه کان، له ده وری ئوتیل، یانه ی خواردنه وه و زۆرجاریش له ده وری مالی ژنه سۆزانی و خراپه کان کۆبینه وه. واته له ده وری نزیکترین شوین که فرمانده که یان تیا ده خه ویت. ئادهم مهرجان دروست نازانیت سهریاسی دووم چیکردوه و بۆ کوئ چووه. نه و وه ک کۆمونیستیک ده یگووت «من ده ستمگرت و پیمگووت مه چۆ بۆ نه م شه په، نه مه شه ری تو نییه، نه مه شه ری بۆرژواکانه له سه ر زه و تکردنی تیکه نانه که ی ئیمه، له م شه رایته دا ته به قه ی کارگر ده بیټ هه لویستی تری هه بیټ». سهریاسی دووم پیډه لیت «من حه زده که م بچم بۆ هه موو شه په کان،

به لَام له ئیستادا له م شه په زیاتر هیچی تر نییه، نه گهر شه پکی تر هه بوو جوابم لایبگتپه وه دیم بۆ نه ویش. ئاده م مه رجان دلشکاو له وه لَامه، خودا حافیزی لیده کات و پیدیه لیت «هاوړم هیوادارم نه کوژیت». ئه وه دهنگی بهرز و به پیکه نینه وه ده لیت «هیوادارم بکوژیم... من هیوادارم بکوژیم».

ئوه وه دوا هه مین پرستی سه ریاسه که به کیک له وه هاوړتیانه بیستبیتی .

پوژیک دوا ی ناشکرا بوونی نه ئینی سه ریاسه کان خوشکه سپیه کان منیان خسته ئوتومبیلیکی تایبه تییه وه و بردیانم بۆ شار. که ژینوی مه خه لی و ئاده م مه رجانمان دۆزییه وه، که سیان شتیکی نه وتویان له سه ر شوینی سه ریاسی دووم نه ده زانی.

شه ویک ئیکرامی کیو هاته وه بۆ لَام. ئه وه ده ره ق به هه موو شته کان نا رازی بوو... نا په حه ت بوو له وه ی من بیباکانه و به پیش و پرچیکی ناوه ها دریزه وه چو مه ته ده ری. به لَام وه که هه میشه پرپوو له هیمنی و لایبوردن. ئیکرام هیچی له سه ر سه ریاسی دووم نه ده زانی. کوی حیکایه ته که شتیکی سه یریوو له لای، به جه سه ته گه وره و نارامه که په وه له ژووره که مدا ده هات و ده چووو ده یگووت «هه موو شتیکی ده که م بۆ ئه وه ی بیدۆزمه وه... هه موو جیگا کان ده گه پیم... سا سجلی هه موو بنکه کان ده پشکنم تا ده گه ینه شتیکی...». ئه وه چیژیکی بیسنووری له وه دا ده بیینی بتوانیت شتیکی بکات من زیاتر باوه پم به زیان بیت. ئیواره یه کی دی گه پایه وه و ده سستی خسته سه رشانم و گووتی «سه ریاسی دووم له م شاره نییه، هه شت مانگ زیاتره له لای دوزمن دیله».

یه که مجاریوو به وچۆره وشه ی «دوزمن» بییستم. دوزمن ئه وه ناوه بوو

که هیزه شه پکه ره کان له یه کدیان ده نا. من نه و کات تیگه یشتم شه پی ناوخو چه ند گه وره و ترسناک بووه. ئیکرامی کیو ده یگووت "موزه فیری سو بده م بمبوره، به لام کومه لیک گری و نه پنی هه من ناتوانم هیچیان له سه ر بلیم، به لام تا نه و جیگایه ی من ده زانم، نه و کوپه ناشتوانیت بگه پیته وه بو نه مبه ر، له به ر نه وه ی لی ره ش کومه لیک مه سه له ی گه وره ی له سه ره".

من نه و شتانه م لا گرنگ نه بوو... بو من نه وه گرنگ بوو کوپکم هیه و له شویتیکی نادیار ی نه م زه مینه دا دیله و ده بیت بیدۆزه وه. نه گه ر ئازاری مردنی یه که مین سه ریاس و سه ره تای چیرۆکی سه ریاسی دووم نه بایه، نه وا مالی خوشکه سپیه کان هیمتترین و جوانترین مالیک بوو له ژیاندا بینییتم. له راستیدا من به ر له گرتم که ش و هه وای مالی هیمن و ئاسووده م تاقی نه کردبووه وه، شاره زاییه کی ته واو که مم له ژیا نی خیزانه ئاسووده کان هه بوو. بیده نگ ی و ئارامی و ناشتی ناو مالی خوشکه سپیه کان نه و به هه شته بوو من له میژه خه ونم پیوه ده بین ی. ژووره که ی من دووربوو له ژووره کانی نه وانه وه، به لام هه رگیز وه ک نه ناسیا و غه ربیه یه ک مامه له یان نه کردم، هه رگیز نه و هه سته یان پینه دام که سکی زیادم و نه وان خو شحالنین به نیشته جیبوونم. دوا ی مانگیک من له گه ل ئیکرامی کیو دا قسه م له وه کرد که کوختیکی بچوک بو خو م دروستبکه م، پارچه زه وییه ک له یه کیک له جووتیاره کان ئیجاریکه م و بیه جووتیار. من له زیندانه وه جۆره په یوه ندیه کی پۆخی قوولم له گه ل زه ویدا هه بوو. نه گه رچی له م سه ر که شتییه مه له ونه دا ئیوه وه ک یه که مین عاشقی ده ریا ته ماشای من ده که ن، نه گه رچی نیگای بیوچانی ده ریا، خو شه ویستی من بو نه م ناوه مه زنه ناشکراده کات، به لام نه وه پێگا له وه ناگریت عاشقیکی گه وره ی زه ویش بم. من عاشقی زه ویم. نه و شه و پۆژه سه یرانه ی له گوندی

خوشکە سەپپەکان ژيام، بە ناویکی ترەو تیکەل بە جووتیارەکان
 بووم، حیکایەتییکی ترم لەسەر ژيانی خۆم دروستکرد. خوشکە
 سەپپەکان و جووتیارەکان و ئیکرامی کێو کۆمەکیکی گەرەیان کردم
 ئەو کوختە دروستبکەم. ئیوارەیک ئیکرامی کێو لە زەرەفییکی پەشدا
 کۆمەلێک سەفە پارەیی بۆ هێنام و گووتی "من ئەوەم هەیە، دۆستی
 ئازیزم، من چەندین سالا پاشەکەوتدەکەم، بەلام لەو زیاترم بەیکەو
 نەناو. جگە لەو جیبە چکۆلانیە و ئەم زەرەفە پارەییە خاوەنی هیچی
 تر نیە... چەندت دەوێت هەلیگرە و چ زەویبەکت دەوێت ئیجاریبکە".
 وایدەگووت و زەرەفەخەنەیکە گەرە دەکەوتە سەر پوخساری، وەک
 ئەوێ شەرم لە گەرەفەیی خۆی بکات، شەرم لەو بکات خەندەکانی
 ناتوانن نازکتر و بچوکتربن. من بە پیری و کەسانی خۆمەو
 دەنوشتامەو و دەستەکانیم ماچدەکرد. پێدەگووت "ئیکرامی من، ئەو
 گەرەترین چۆلەکی دنیا... من لەسەرەتاو دەستپێدەکەمەو، من لە
 پارچە زەویبەکی بچوک و هەندێ حەیانێ گچکەو دەستپێدەکەمەو.
 خۆم تەرخانی جوهر ژيانیکی تر دەکەم، من بڕیکی زۆر کەم دەوێت،
 بەشی ئەوێ لەسەرەتاو دەستپێبکەمەو". کە ئەو قسانەم بۆدەکرد
 هەردوو کەمان لەسەر کێلگەیکە بەپیت وەستا بووین، زەوی جووتیارێک لە
 پێناوی کۆچدا بۆدەرەوێ و لات هەموو شتیکی جێبێشتبوو. زەویبەکی
 بەراویو خەمەکانی دەیاندا بە ئیجار تا نەفەوتیت. من و ئیکرام لەو
 سەر پارچە زەویبە، لە نێوان جۆگە و بناوان و خورەیی ناوێکاندا
 سەیری شەرمی بەکترمان دەکرد. بۆنی گوند، بۆنی تیکەلای پاکێ
 و پیسی بەیکسانی دەچوو بەسەرماندا، بۆنی گیای پاکیز و پخی
 مانگاگان وەک یەک لیمانەو نزیکیوون. ئیکرام گومانی لە هەموو
 شتیکی هەبوو، لەو برۆایەدا نەبوو یاقوبی سەویر من نەدۆزیتەو.
 بەلام لەگەڵ هەموو ترسەکانماندا، ئەو پۆزانە دنیا یەک خولیا مان

ھەبوو، ئەویش دۆزىنەوھى سەرياسى دووھم بوو.

لەدواى مردنى محەمەدى دڵشوشەوھ سەليمانى مەزن، كە دۆستىكى نىزىكى نىكرام بوو، ئەوى پاسپاردبوو ھەموو پىئوستىيەكانى خوشكانى سىيى بگىرتە ئەستۆ. لە راستيدا خوشكە سىيىيەكان لەدواى جىھىشتنى شارەوھ، كارىكى ئەوتۆيان نەبوو، ئەوان بە ئارەزووى خۆيان ھاتبوونە ئەو گوندە، كەسانىك ھەن وادەزانن خوشكەكان لەدەستى ئەو چىرۆكانە پايانكردوھ كە لە شار وەك تاعوون بەدوايانەوھ بوو. بەلام كىزەكان بىپاك لە ھەر شتىك ژيانى خۆيان دەژيان، سرووتە پۆزانە و سەيرەكانى خۆيان دووبارەدەكردەوھ، پىكەوھ ئەو قوتابخانە چكۆلەيەيان بەپۆھدەبرد. ھەستدەكەم جگە لە مردنى ئەو دوو كوپە چ شتىك نەبوو بتوانىت كار لە يادگار و ئاسوودەييان بكات. لەو شەوھ سەيراندا لەزەتتىكى بىسنوورم لە دەنگيان بينى. دوو گۆرانىبىژى پاستەقىنە بوون كە لەبەر ھەر ھۆيك بىت نەياندەويست بىن بە گۆرانىبىژ. شەوھەي شەو بە دزىيەوھ گويم لىدەگرتن، بە ھىمنى لە كوختەكەي خۆم دەھاتمەدەري و لە پشت كۆمەلەي درەخت و لە نىوان دوو بەرددا پالەكەوتم و گويم لىدەگرتن. ھەرگىز نەمدەھىشت بزانن گوڤيان لىدەگرم. سەيرترين شت ئەوھبوو كە ھەندى شەو بە دەم گۆرانى گووتنەوھ قزيانەدەكردەوھ و بەرەلایاندەكرد، پىكەوھ دادەنيشتن و پرچيان بۆ يەكتەر دروستدەكرد، گۆرانيان دەگووت و قزيان دەخستە ناو ئەو جوييارە درىژەوھ كە لەگەل خۆيدا بە ئارامى دەيبرد. ھەندى شەو بە قزى تەپەوھ دەھاتن و لای من دادەنيشتن، ھەندىچار لە پۆلەكاندا وەك وانە بە مندالىك بلەينەوھ، چىرۆكەكانيان بۆ دەگىرەمەوھ، لە پىگای ئەوانەوھ نۆريەي چىرۆكى ئەو بىستويەك سەلەم زانى. زۆر ئاگادارى سياست و جەنگ و ئەو جۆرە شتانە نەبوون، بەلام كەستكىشم نەبينىوھ وەك ئەوان وەسفى شەو، مانگ، چىرۆكەكانى

عەشق ، مردنى گەنجەكان و خامۆشى شەوہ دورودرژەكانى شارېكات .
من دواتر كە چوومە شار، ھەميشە ھەموو شتەكانم لە چارى ئەوانەوہ
دەبينى .

ئەو ماوہيە ژيانيان بۆ ئيشيكي سەير تەرخانكردبوو، ئيشيكي
لەيەككاتدا نۆز نزيك و نۆز دورويش بوو لەوان، ھەردووکیان بەردەوام
لەسەر دوو مەكينەى درومانى سينگەرى كۆن، جلى بوكتييان دەدروو .
ئەوہى لای من سەيربوو ئەوہبوو، ئەو دوو خوشكە، جلى سپی بووكتینی
نەبیت ھيچ جلیكى تريان ئامادەنەدەکرد . ژورتيكان لە قوتابخانەكە
جياكردبووہوہ بۆ درومان، لەويادا تۆپە قوماشى گەورەيان دانابوو،
ھەر كراسيكيان تەواودەکرد بە شيۆەيەكى بۆيۆنە لە زەرفيكي
تايبەتيدا دەيانپيچايەوہ و كۆتايى مانگ كاتيک دەچوون بۆ شار بۆ
وەرگرتنى موچە و سەردانى گۆپی مەمەدى دلشوشە، كراسەكانيشيان
دەگەياندە دەست كۆمەليک دوكاندارى تايبەت . لای من سەيربوو دوو
كچ كە بريارياندابوو ھەتاھەتايە شوونەكەن، پيشەكەيان ئامادەکردنى
كراسى بوكتيانى بىت بۆ كچانى تر . بەلام شادەريای سپی دەيگوت
”ھەر كەسەو بە ويستی خۆى و بەدەستى خۆى شادى و بەدبەختى
خۆى دروستدەكات“ . ئەوہى ئەوانى شەيدای ئەو جۆرە كراسانە دەکرد
پەنگە سپيەكەيان بوو . ھەر كراسيكيان تەواوبكردايە پيش پيچانەوہى
خۆيان جاريك لەبەريانەدەکرد . من نۆز بەيانى، تاريك و پوون دەمبينين
ھەردووکیان بەو جلە بوكتييە سپيانەوہ لە پيژدەشتەكان دەھاتنەوہ .
ئيكراسى كۆمەقتەى جاريك دەھات بۆ لام . من ھەرگيز بەتەواوەتى
ناشنای دونيای ئەو نەبووم، تا ئيستاش بەدروستى نازانم چۆن ژياوہ
و لەكوئ ژياوہ . بەلام ھەك خۆى دەيگوت ”من قەلەندەر نيم“ ...
ئەو قەلەندەرنەبوو . ھەزىكى سەيرى لە پازندنەوہى مأل بوو، كاتيک
ئەو كوختە بچوگەمان دروستکرد، بە دەستى خۆى ھەموو شتيكى

تیا پێکخست. من ئەو کات نەمەدە توانی هیچ بکەم، شێوەی سەیرکردنم بۆ ژیا ن هێشتا نەسیری ئەو زیندانە کۆنە ی سەحرا بوو، شەوان کە دەهاتمە دەری ئەبری سێبەری بڵندی چیاکان، هێڵی ئاسۆکانی بیابان لە چاومدا بوو.

خوشکە سەپییەکان دەیانزانسی من هەمیشە وەک مەخلوقێکی غەمگین دەمیتنەو. دەیانزانسی کە شەوان ئاوازی ئەو کێوانە دەبم، جگە لە بیرکردنەوە لە سەریاسی سوێح دەم خەیاڵم لای هێچی تر نییە، کە دەچمە ژوورەوە و خۆم گۆشەگیر دەغەم جگە لەو منداڵانە خەیاڵییکی دی لەسەرمان نییە. سەردانەکانمان بۆ سەر گۆپی سەریاسی یەکەم، بە هەبێت و پێز و بێدەنگییەکی سەیرەو تێدەپەڕی. خوشکە سەپییەکان هەمیشە مۆم و بوغورد و داری عودییکی زۆریان لەسەر ئەو گۆرە دەسووتان، بە جۆریک تا درەنگ ئەو دەشتە بۆنی بوغوردی بەرنەدەدا. هەموو پۆزانێکی هەینی هەر سێکمان خۆمان دەگۆپی و دەچووینە سەر گۆرەکە ی، بەپێی بە ناو دەشتێکی بەریندا پادەبووردین... لە پێگای گۆرەکەدا خوشکە سەپییەکان بە گێژانەوێ بەسەرھات و تراژیدیایەکانی ئەو زەمانە دەیانەویست من بخەنە ناو وێنەی سەردەمیەکەو مەرگ حورمەتی خۆی دۆزاندبوو. بەلام دڵنیام هەستییکی قوولیان بەهەموو شتەکان هەبوو. هەندیکجار هەستەدەکرد وەک یەکێک لە منداڵانی گوندەکە تەماشامدەکن. مەحەبەتی ئەوان بۆ من لە مەحەبەتی کچێک نەدەچوو بۆ باوکی، بەلکۆ لە مەحەبەتی دایکێک دەچوو بۆ منداڵەکە ی. مامەڵەکردنی زۆر لەگەڵ منداڵاندا کردبوونی بە دایک، لەگەڵ منیشدا پەفتاری دایکێکیان هەبوو سەرتاپای میهر بیت. ئەوێ سەیریوو لای من ئەو عەشقه قوولە ی منداڵانی گوندەکە بوو بۆ ئەوان. بە خوشییەکی زۆرەو هەموو ژیا نسی خۆیان پێشکەش بەو منداڵانە کردبوو. ئەو کات کە من گەرمەو لەگەڵ دەیان مامۆستای دیکە ی

چکوله و شیرین و منداآلدؤستدا خه ریکی جهنگ بوون له پیناوی منداآلی
 فهرامؤشکراوی ئه و گوندانه دا. من به خیلیم پیده بردن که به و جوره
 خویسان بؤ ئاواته بلنده کان ته رخانده که ن. ژيانی من به راورد به ژيانی
 نه وان خالی بوو له هه موو شتیک، له وه ده ترسام بيم به پیره میژدیک
 که له م ژيانه گه وره یه دا جهنگیک و کیشیه ک و ملعلانییه کی نه بیت
 بیگات. نه و شه وه خالی و ترسناکانه ی چاوه پوانی له و گونده دا، مانای
 ژيان و بوونی منی خسته مه ترسییه کی گه وره وه. مرؤف تا دیله ژيانی
 مانایه کی قوولی هیه، هیچ شتیک وه ک دیلی و کویله یه تی مانا نادات
 به ژيان، چونکه نه و کات مرؤف له شه ریکی مه زندایه بؤ نازادی، به لام
 هیچ شتیک وه ک نازادی مانای ژيان ناخاته مه ترسییه وه. هیچ شتیک
 وه ک سه ریه سستی له سه ر مانای ژيان پر مه ترسی نییه. له نازادیدا
 مرؤف شه یدایی و خولای خوی بؤ مانا له ده سته دات. مرؤفی نازاد
 ده شیت مرؤفی کی بی مانا بیت، به لام گه وره یی مرؤف نه وه نییه له
 کویله یه تیدا بؤ مانا بگه ریت، به لکو نه وه یه له نازادیدا بؤی بگه ریت.
 من نه و کات له گه ل نه و هه موو مانا و خولیا و پرسیاره سه یرانه ی له
 سه رمدا ده سورانه وه، هه ستمده کرد هیدی هیدی جوره نازادییه کی خالی
 له مانا ده ژیم. من له و ژورده مدا هه ستم به فه رامؤشی و پیرییه کی
 بیته ندازه ترسناک ده کرد.

پیده چوو ئیکرامی کتو به زه حمه ت بتوانیت هیچ زانیارییه ک
 له سه ر سه ریاسی دووه کۆبکاته وه، به لام نه ویش نه بایه من نه مده زانی
 پرووکه مه کوئ.

هه ندیک شه و وه ک شیت هاوارمه کرد و ده منرکاند و ده مگووت
 ”خودایه پیمبلئ من پرووکه مه کوئ؟ نه م ده سته پۆ و کوئیرییه ی من
 نیشانه ی ناریکی نه م گه ردونه یه ... کوئریک نه م دونیایه ی دروستکردوه،
 کوئریک نه م زه مین و زه مانه ی دروستکردوه ... من له دیلی بیابانه وه

بووم بە دیلی جۆره زۆلوماتیکێ تر....».

هه‌موو شه‌ویک هاوارم له‌ خۆم و گه‌ردون و خودا ده‌کرد.... من له‌ نێوان ئه‌و سیانیانه‌دا ویڵبووم. نه‌مه‌ه‌زانی باوه‌پێ ته‌واوه‌تیی به‌ کامیان به‌ینم. خۆم له‌وه‌ لاوازتربووم بتوانم ته‌لیسه‌مه‌کان شیبکه‌مه‌وه‌، گه‌ردون له‌وه‌ دلێه‌قتربوو به‌ ئاسانی کۆمه‌کمه‌کات، خوداش له‌وه‌ بێده‌نگتریوو چاوه‌پوانی هیچی لێیکه‌م. ئیکرامی کێو ده‌یویست وێنه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی ئه‌و دونیایه‌م بداتی که‌ تیا ده‌ژین. زۆربه‌ی ئه‌و شه‌وانه‌ی پێکه‌وه‌ له‌ کێلگه‌کاندا پیا سه‌مانده‌ کرد، ئه‌و سه‌رقالی شه‌رحکردنی وێنه‌ی ئه‌و جیهانه‌ بوو، که‌ من نه‌مه‌ه‌یست تییبیگه‌م. ئیکرام به‌و شانه‌ نه‌ستورانه‌وه‌ که‌ هه‌ندیچار به‌ ئه‌سته‌م کوپێ ده‌کردن تا من پووتر گویم له‌ ده‌نگی بێت، ده‌یگوت «موزه‌فه‌ری سوێحه‌م، شارێک به‌یتنه‌ پیشچاوی خۆت، پێ له‌ هه‌زاران کوچه‌ی ته‌سک، پێ له‌ هه‌زاران ده‌رگای داخراو، پێ له‌ هه‌زاران قه‌لا که‌ مرقوف وه‌ک شیت به‌ ده‌ووریدا ده‌سوڕێته‌وه‌ و ده‌رگا که‌ی نادۆزێته‌وه‌، شارێک سا جوگرافیا به‌یه‌ جیاوازه‌ له‌وه‌ی من و تو پێیراهاتووین، شارێک به‌ شتیکی زه‌وییه‌ و به‌ شتیکی ئاسمانه‌، کوچه‌یه‌کی له‌ زه‌مینه‌ییه‌ و کوچه‌یه‌کی له‌ هه‌وردا، شارێک هه‌مووی مه‌ته‌له‌، سا کوچه‌کانی شوینی خۆیان ده‌گۆپن، ده‌رگاکانی شوینی خۆیان ده‌گۆپن، په‌نجه‌ره‌کانی له‌ شوینی خۆیاندا نین... به‌یتنه‌ پیشچاوی خۆت له‌ شارێکی وادا که‌ پێ له‌ ملیۆنه‌ها ژوور، سا له‌ هه‌ر ژووریکیشدا ملیۆنه‌ها شت هه‌یه‌، له‌ ناو ئه‌و ملیۆنه‌ها شته‌دا ئێمه‌ بۆ شتیکی بچوک ده‌گه‌ڕێین... هاوارکردن سوودی نییه‌... نا، من نالیم ئه‌م شاره‌ جێگایه‌کی بێده‌نگه‌، به‌لام ئێره‌ شوینیکی تره‌، شوینیکی هیشتا ئاده‌میزاده‌کان به‌ ته‌واوه‌تیی تیینه‌گه‌یشتوون، ئێمه‌ له‌ سه‌رده‌میکی تردا ده‌ژین که‌ هیشتا مرقفه‌کانی ئێمه‌ راستیه‌که‌یان نه‌بینیوه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ نه‌خشه‌یه‌کی دێرینه‌وه‌ له‌ شارێکی تازه‌دا

بسورپیته وه ... ده شیت چه ندین که س ناویشانه کانت بۆ هه آبدەن، به لام
تۆ سا هیچ نادۆزیتە وه، چونکه له دواچاردا نه وانهی که ناویشانت
ده ده نئ، نه خشی شاریکی تر له سه ریاندایه ... موزه فەری سو بدهم
ئه و شویتە ی سه ریاسی دووهمی لئ دپله، شوینیکی نهینیه، ئه م
ولاته پر له زیندانی نهینی ... پره له هیزی نهینی، پره له نه فەری
نهینی ... کینه ئه م ولاته به پێوه ده بات، هیچ شتیکیش وه ک کینه
دهرگای خۆی قایمناکات. مرۆف له م شارهدا رقی له مرۆفه، لیره
که س که سی خۆشناویت.

من ده مگوت «به لام ئیکرامی کتو له و شه وه ی نازاد بووم، له و
کاته وه ی تۆ منت پزگار کرد، من جگه له مرۆفی پاک هیچی تر
نابینم.»

به ترسیکی قووله وه سه یزیده کردم، چاوه کانی هیئده گهش و کراوه
و ترساو ده هاتنه بهر دیدهم، ئیدی من سلم له قسه کانم ده کرده وه.
ده هه ژێ و عاره قه که ی ده سپی، ئه و له ساردترین وه ریشدا کاتیک
قسه یده کرد ده بایه دواتر ده سپه که ی ده ربهینیت و عاره قه که ی بسپیت.
به ده نگیکه وه وه ک له ترسیکی گه وه ناگادارمبکاته وه ده یگوت «نا،
موزه فەری سو بدهم ... نا سا له هه ر شوینیک نهینی زۆر بیت،
رقیش زۆره»

من نه مده ویست باوه پ به ئیکرامی کتو بکه م، ئیستاش نامه ویت
باوه پی پیکه م. من مه به ستم له برپاو هیوایه کی گه مژانه نییه به
مرۆف، ده زانم مرۆف، برای خۆی به چ ده ردیک ده بات. ده زانم مرۆف
چ نازاریک ده به خشیته هاو جنسی خۆی ده زانم ئیوه هه مووتان
که به رامبه رم دانیشتون و من شه و له دواي شه و تنۆک تنۆک
ئه م چیرۆکه تان بۆ ده گێرپه وه له مرۆف پاتان کردووه، هه موومان
که له م که شتییه دا سواریوین و ونبووین و پێده چیت تا مردن له

دەریادا بیتەنجام بسوپیننەو ھەدەست یەکیک ھەلھاتوین کەوێک
خۆمان وابوو، ھەوانەییە ھەندێ سات و ھەندێ کات بەدەختەر و
زادارتیریش بووینت لە من و تۆ. بەلام لەگەڵ ھەموو ئەو برێنانەدا
کە ئێنسان دەیکاتە جەستە ی براکە ی خۆیەو گەر بپرومان بە مەرۆف
نەما دەبێت بچین بۆ کوێ؟ چ مەخلوقێک ھەیە باوھەری پێیھێنین،
ھەتا ئەگەر پوویکەینە سروشت و داوای کۆمەکی لێیکەین، ئەو چۆن
یارمەتیماندەدات؟ بێگومان ھەر لە پێگای مەرۆفەو... گەر پوویکەینە
خودا و داوای یارمەتی لێیکەین، چۆن کۆمەکماندەکات؟ ھەر لە پێگای
مەرۆفەو... خودا جگە لە مەرۆف چ دەستێکی تری ھەیە ئەم ژیانە ی
پێشواوەدان بکاتەو؟ ھیچ... ھیچ دەستێکی تری نییە... سروشت جگە
لە ئێمە کیی ھەیە، بلیت شارێکم بۆ دروستبەن، مۆسیقایەکم بۆ
بژەنن، نەپینییەکی قوول و خەوتووی ناو ھەناوی خۆم بۆ بخویننەو،
کیمیای ئەم گول و ئاو و ئەستێرانەم بۆ لێکبدەنەو... کیی ھەیە
کێ؟ لە مەرۆف بەو لاو مەخلوقێکی تر نییە.

ئیکرامی کیو کە لە ناو شۆرش و دواتر لە دونیای دوا پاپەڕیندا
ژیاوو، دلێرەقی و درندەیی ئەوتۆی دیوو، باوھەری بە ھیچ نەماوو.
کە ئەو شەو برپای قوولێ خۆم بە مەرۆف بۆ ئاشکرا کرد، کە
پێمگوت لە مەرۆف بەولاو چ ھێزێکی تر نییە پووی تێیکەین. بەو
دەنگە یەک تۆن و ھێمن و قوولێ خۆی گوتی "سا من گومانم لە
گەرەیی مەرۆف نییە، گومانم لەو نییە مەخلوقێکی مەزن ھەیە و
دەبێت چاوەڕوانی ئێشی گەرە ی لێیکەین... با موزەفەری سوێدەم
باشتر تێتگە یەنم... باشتر". ھالای کیلگەکانی ھەلدەمژی، بۆنێکی
سەیری خاک بەسەرماندا دەھات، خوێی ئاوەکانی شەو ھەردوو کمانی
ئاسوودە دەکرد. ئیکرام کە مێک دەنگی بەرز دەکردەو دە یگسوت "من
لەدوا نووشوستی پاپەڕین و دەستپێکردنی شەپەو، سا زۆر بیرم لەو

ده كرده وه ... گه لك كتيبم له سهر ده خوینده وه، هندی گات پيش و سميلم و قزم به ره لاده كرد و وهك فيليكي زه به لاح ده كه و تمه ده شته كان، به هه موو توانای خوم قاچمده دا به زه ويدا و سه يری ناسمانم ده كرد و ده مپرسی «مرؤف بؤ واده گات، سا ئهم ميلله ته چيه تی ... چی؟» كه قوناغی به كه می شه پ ده ستيپيكرده ... پوخام ... تيگه يشتم جانه وه ريكي برسی له خوینی ئهم ميلله ته دايه ... له شه ردا دوو ميلله ت، دوو دين، دوو شيوه سياست به رامبه ری به ك نه بوون ... سا دوو مرؤفی پووت، به رامبه ری به كبوون ... دوو ئينسان وهك دوو جانه وه، بئ هيچ هويه ك په يوه ندى به مانا و حيكه تی ئينسانه وه هه بيئت په كتریان ده خوارد ... موزه هه مرؤفایه تی وهك گلؤپيک وايه، ده كورژيته وه و داده گیرسيئت، گلؤپيکه له ناو پوچماندا، ده شيئت بؤ هه تاهه تايه خاموش بيئت و دانه گیرسييته وه، ده شيئت دابگیرسيئت و بکورژيته وه ... به لام ئه وهی هه ميشه دابگیرساو بيئت، هه ميشه به مرؤفبوونی خومان پووناك بين ئه مه يان ئه سته مه و من نه مبینوه».

له ناو تريفه و بيدهنگی شه ودا سه يرمده كرد و هه موو ئه و ئينسانيه ته و نه م تيا ده دؤزييه وه كه ئه و باسی له مردنی ده كرد. سيپه ری ئه و كه سه م تيا ده بينی ئه و قسه ی له نه مانى ده كرد.

سه رياسی دووهم له شوینيکی دوور زيندان بوو، جيگايهك وهك قه لايه کی كوئن، شوینيک له شوینی زيندانه ديړينه كان ده چوو. قه لايه کی كه و ره پيش چه ندين سال دهلته وهك بنكه يه کی قايم و سه قامگیر بؤ هيزه كانی دروستيكرده بوو. قه لايه ك له دووره وه پرا ترسيکی قولی ده خسته دلته وه، بينايهك له ناو چياو پيده شت و دارستانه كاندا

ونیووو. دیواریکی بازنه‌یی مه‌زنی مه‌بوو، هی‌ند بل‌ندبوو له‌سه‌ر قووله بازنه‌یی‌ه‌کانیی‌ه‌وه نه‌بایه هیچ که‌سی‌ک نه‌یده‌توانی ده‌روه ببینی‌ست. شتیکی نادیار مه‌بوو هه‌یه‌تی جانه‌وه‌ریکی خورافی ده‌به‌خشییه ئه‌و قه‌لایه، جانه‌وه‌ریک له به‌رد یان میتال، یا هه‌ر کانزایه‌کی سه‌ختی دیکه. ئیواره‌یه‌ک من و ئیکرام له‌و چی‌گایه نزیک‌بوینه‌وه، له‌دووره‌وه‌پا ته‌ماشامانکرد. ده‌مویست بزانه‌م سه‌ریاس له‌کوئ زیندانه. ئیکرام میژووی ئه‌و قه‌لایانه‌ی ده‌زانی. جو‌ره بینایه‌ک بوون به‌که‌ره‌ستی نوئ و نه‌خشه‌و خه‌یالی ئیمپراتۆره دێینه‌کان. جو‌ره بینایه‌ک له به‌ردی نوئ و له‌خولیا‌ی کو‌ن. که‌ دواجار خه‌یالی ئه‌ندازیاریک بوو ده‌یویست هه‌یه‌تی نوئی ده‌ولت به‌هه‌یه‌تی خه‌لیفه دێینه‌کانه‌وه گرێ‌دات. قه‌لایه‌کی مه‌زن بوو له‌پا‌ه‌په‌نه‌کاندا به‌چۆلی ده‌ست خه‌لک که‌وتبوو، ئه‌فسه‌ر و سه‌ریازه‌کانی نۆ‌ریه‌یان له‌ترسی مردن و برسیتی تینوویتییه‌کی درێژ یان خۆیان کوشتبوو یان وه‌ک دیل خۆیان دا‌بووه ده‌ست خه‌لک. دواتر بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ خیزانه‌ ئاواره‌کان کردبوویانه‌ نیشه‌جیی به‌ده‌ختییه ئه‌زه‌لییه‌که‌ی خۆیان، له‌گه‌ڵ ده‌ستپێکردنی شه‌ری ناوخۆشدا هی‌زه شه‌پکه‌ره‌کان سیمیان به‌ده‌وردا کیشابوو، هی‌زیان له‌ده‌ور بلا‌وکردبووه‌وه و کردبوویان به‌زیندان... له‌دوای ده‌ستپێکردنی شه‌په‌وه ته‌نیا بال‌نده‌کان ده‌یان‌توانی له‌و قه‌لایه‌ نزیک‌بینه‌وه.

ئه‌و پۆ‌ژه‌ی من ئه‌و قه‌لایه‌م تیا‌بینی، ترسیکی گه‌وره‌م لێ‌نیش‌ت. ئه‌و زیندانه ته‌واو له‌گه‌ڵ تی‌گه‌یش‌تن و سه‌یرکردن و ئه‌زموونی من له‌گه‌ڵ زینداندا جیا‌وازی‌بوو. خه‌یالیکی به‌د به‌رده‌وام به‌ره‌و ئه‌وه‌ پالی پێ‌وه‌ده‌نام زیندانی خۆم به‌ زیندانی ئه‌و به‌راورد‌بکه‌م. به‌دترین زیندان ئه‌وه‌ نییه زیندانه‌وا‌نه‌کان‌ت در‌پنده‌بن، ئه‌وه‌یه‌ زه‌وی و ئاسمان‌ت لێ‌وه‌ دیار‌نه‌بی‌ست. زیندان ساته‌وه‌ختیکی ئازار نییه، به‌ل‌کو مه‌ودایه‌کی دو‌وردرێ‌ژه بۆ بیر‌کردنه‌وه و خه‌یال. بۆ تێ‌پامان له‌ په‌یوه‌ندی نی‌وان مرۆ‌ف و دی‌وار،

مرؤف و سروشت، مرؤف و گهردون. گهر بهردهوام شتیک له م گهردونه مهزنه نه بینیت، پارچهیهک له م جیهانه بیمهودا و بهرینه نه بینیت، شتیک ناتوروژنییت. دۆزه خ ئهوهیه شتیک خه یالت بریندارنه کات. واته شتیک وات لینه کات بیر له شته مهزن و گهره کان بکه یتهوه، وات لینه کات له پښگای ته ماشاگردنی مهزنی جیهانهوه له و جوغزه چکولهیهی خۆت دهرجیت و بپوانیت و به شیوهیهکی دیکه بیر له په یوهندی خۆت و گهردون بکه یتهوه. زیندانی راسته قینه ته نیا ئهوه نییه مرؤف له مرؤفه کانی تر جیا ده کاتهوه، به لکو ئهوهیه مرؤف له هه موو کانگا کانی ژیان، له بوون به مانا گهره که ی جیا ده کاتهوه. که سی دیل که سی که له و درزه بچو کانهوه که هه یه تی ده توانیت شه هوت و ئاره زووی خۆی بو ژیان تیژ بکاتهوه، به لام کاتی که دیواره کانت کونبپر کرد، کاتی که خسته زولمه تهوه، ئیتر له وه ده رده چیت له زینداندان بیت، به لکو ده که ویتته دۆزه خه وه.

سه ریاس له و قه لا تاریکه دا ده ژیا... ئیمه پښگایه کی درێژمان بری تا بیدۆزینهوه، شه ویک من و ئیکرامی کیو به جیبه که یه وه له و گونده هاتینه ده ره وه و ئه و گه شته چکۆلانه یه ی خۆمانمان ده ستپیکرد، گه شتی دۆزینهوه سه ریاسی دووه م.

یه که مجار ئه و پیاوه مان بینی، ئه و مه یمونه چکۆلانه یه ی ژیا نی گێژه نیکی گهره بوو. فه رمانبه ریکی ئاسایش بوو، دوو جار قه رزارباری ئیکرامی کیو بوو. له سه رده می شه په خویناوییه کانی شوپشدا جاریک ژیا نی پزگار کردبوو، جاریکی دیش کاتی که ژنه که ی له گه ل کوپیکدا هه لدیت و دواتر په شیمانده بیتهوه، ئیکرام یه کیانده خاتهوه و ژنه که ی بو ده گه ینیتته وه به رمال. ئه و له گه لماندا هات و له دووره وه ئه و قه لایه ی نیشانداین. به درێژی پښگا قسه یده کرد و ده یگوت «کاک

ئىكرام، چاۋى من، من دوو جار قەرزاري تۆم، جاريك لە كاتى شۆپشدا كە لە مردن پزگارتكردم، جاريكيش كە كەوتيتە نتيوان من و سكالاي شەيتانەو... من تا ھەتا ھەتايە قەرزاري تۆم... من ناتوانم بەتۆ بليتم نا... بە باري تەعالا بليتم نا بە تۆ ناليتم، چونكە تۆ لە ھەموو مەلايكە تەكانى خوا بۆ من بەكەلكتر بوويت... دوو جار كۆمەكتكر دووم، گالتە نيبە، يەكيك دوو جار يەكيك پزگار يكات... بەلام ئەوئى تۆ دەتەويت ئەستەمە، لە دەسەلاتى مندا نيبە... لە دەسەلات و ھيزى كەسيشدا نيبە... تۆ لە ئاسايش ئىشتەنە كروو، سەرۆك خۆى سەرپەرشتى ھەموو شتيك دەكات، حيزب خۆى دەستى لە شتەكەدا ھەيە. من فەرمانبەريكى بچوكم... سەبارەت بەو ھارپيەم ھەر ئەوئەندەى پيئەكرىت، ئەويش سنووريك ھەيە ناتوانيت بيبيرىت... ئەو زيندانە پەرە لە نەئنى، ھەندئ شتى تيايە كە جگە لە حيزب كەسى تر نابيت بيزانيت. پاستە من ئەو كوپە دەناسم، برادەرمە، كوپەكەى خۆيم بۆ سەردەبريت، بەلام ئەويش لە شوئينكدا دەووستيت، چونكە ئەو زيندانە بەحرىكە لە نەئنى، ھىچ كەسيكى وەك من و تۆ لە خۆمانەو ناتوانين بچينە ژورئ. چۈنە ژورەو نيبە، ئەو لە خەيالى خۆتان دەرگەن بتوانن بچنە ژورئ... ئەو تەنيا دەتوانيت كاسيئەكانتان بەريئە ژورئ و بيداتە دەست سەرياس و دواتر كاسيئەكانى ئەوتان بۆ بھيئيت. كوپەكە لە ئىنفراديدايە، بەتەنيا لە ژورئكدايە. چيت دەويت بۆى تۆمارىكە و ئەويش چيدەويت بۆت تۆماردەكات، تەواو ئيتىر تۆ چيت دەويت؟... دلتيايە من پەيمانى باشتري جۆرى ھەنگوينم پيئادە... ئەو ھەنگوينى باشى ليئبيريئ دەمرىت... پاستە برادەرمە، زۆر برادەرمە، پتيبليتم بمرە دەمرىت، بەلام ھەنگوينەكەش نەبيت كە من لە كيسەى خۆم و بە پارەى زۆر كرپومە ناھيئيت ئەو تەسجیلە ببەينە ژورئ... لە ئيستادا ئەو لە خەيالى

خوت دهرکه، نه و کوپه بېښت... شتی وا نابیت.

ناوی «تەیفور پاشا» بوو، کلێته کی له چه شنی کلێته کانی نه تاتورک له سەردابوو، دەستی پرپوو له مستیله ی زیڤ، له کاتی شوڤشدا به پررسی زیندانی به کێک له حیزبه کان بوویوو. دواتر بوویوو به ئاسایش، به لام به هۆی پاکردن و هاتنه وهی بهرده وامی ژنه که یه وه، به هۆی ناو و ناوبانگی خراپی خێزانه که یه وه له ئاسایش دووریانخستبووه وه. که قسه یده کرد بهرده وام ده که پرایه وه سه ر چیرۆکی سکا لای ژنی. من ئاره زوویه کم نه بوو گوێی لێبگرم. له و کاته وهی له زیندان هاتبوو مه ده رێ، هه ستمه کرد توانای په یوه ندی و گوێگرتم تا دیت که مفر و که مفر ده بیته وه. نه و بهرده وام ده یگووت ئیمه ناتوانین سه ریاس بېښین، نه وه هینده ی تر ناره حه تیده کردم. دوا جار له ژیر فشاریکی سه ختی ئیکرامدا پارزیوو به و پاسه وانه مان بناسینیت که ده یوانی به مانبات بۆ لای سه ریاس. نه ویش که نجیک بوو سه ربوردیکی سه یری هه بوو، ناوی «نیدریسی هه نگوین» بوو. پێشتر هه موو ژیا نی له دۆزینه وهی هه نگدا به سه ر برده بوو، به گه نجی خاوه نی توانایه کی نه فسوناوی بوویوو له دۆزینه وهی دار هه نگه کاند، به شادییه کی بێسنوره وه کێواوکیو دای موسیقای بالیان که وتبوو، فریبوو له گه لیاندا، تیگه لاویان بوویوو، لاله زار به لاله زار به دواياندا پۆیشتبوو، چیا به دای چیا سه رکه وتبوو. هه ستيک و بۆنیکي به هیتز و سه لیقه یه کی نا ئاسایی له دۆزینه وهی باشتري ن جوړی هه نگویندا هه بوو، به لام پۆژیک له نا کاو هه موو توانا کانی خو ی له ده ستمه دات، پۆژیک چیتر ناتوانیت هه نگ بدۆزیته وه، ناتوانیت له گه لیاندا به فریت و ده ست له شاره کانیا ن بدات، تا که شتيک تیا نامریت حه زیکی نا ئاسایی و نه فسوناوییه له هه نگوین. ئیدی نه و سه لیقه کۆنه ی له دۆزینه وهی هه نگدا وه ک پاشخانیکي به که لک بۆ دۆزینه وهی گونا هبار و گومان لیکراوان بۆ حیسابه ده که ن

و له ئاسایش وەریدەگرن، پاشماوێک لەوێش لەو قەلە ترسناکەدا دەبێتە پاسەوان.

ھەوێکی تاریک لە مەیدانیکی پاسدا بینیمان. خۆی ئەو جێگایە ی ھەلبژاردبوو، دەیکووت «کەس گومانی لەم شوێنانە نییە». گەنجێک بوو دەیویست واز لەو زیندانە بەئینیت و سێوات بۆ دەرەوێ ولات. من لە تاریکییدا بە پۆشنی پوختساریم نەبینی. دەنگی شتیێک لە دەنگی بالی ھەنگەکانی تیاوو. کە قسەیدەکرد وەک ئەو بوو پۆلیێک ھەنگ بە ئاسماندا بفرن. ئەو گووتی «من دەچم بۆ خاریج، ناتوانم نۆز شت بکەم، بگیریم و بیدۆزنەو ھەموو شتیێک دەفەوتیت، بەلام وەک گووتومە لەسەر قسە ی خۆم تەسجیلیێکی بۆ دەبەمە ژوورێ شتەکانی ئێو ھەببستیت و چیشی ھەیە لەسەر ھەمان کاسیت تۆمارییکاتەو... مەلێن ئیدریسی ھەنگوین پیاوێکی خراپە... پێشتر ئەو ھەم بۆ کەس نەکردوو، بەلام بزانی ھەق دەستی خۆشم وەر دەگرم».

من دەمویست سەریاس ببینم، دەمویست باوھشی پیاکەم، بەلام ئەو دەیکووت «بەرێز، دەستت بێتە ماچیبکەم، لە قسە تێدەگەیت یان نا... ئەو ناگرت... من سەریاسی سوێدەم دەناسم، خۆم نانی بۆدەبەم... بەلام ئەوێ تۆ داوایدەگەیت لە دەستی مندا نییە... تا دەگەیتە ژوورێ چوار جار پشکنین ھەیە، یەکیێک شتیێکی وابکات لەوێا تیریارانی دەکەن... منیش دامناو ھەش مانگی تر بچم بۆ خاریج... ھەزدەگەیت ئێدەمبکەن. من یەک پێگام بۆ داناویت و تەواو، نرخەگەشم پێگووتوویت، ئێتر کەیفی خۆتە... نەچوو مایە بۆ خاریج ئەسحابە دەرزییەکی پێنەدەبردمە ژوورێ... خۆت بپاریدە... من دواقسە ی خۆم کردوو... بەلام پێش ھەموو شتیێک من ئەو میقدارەشم لە ھەنگوین دەوێت... بێئەو ھیچ ناکەم... حالی بوون

يان نا؟».

ئىدرىسى ھەنگوين تاکە ھىوامان بوو، ئىكرامى كۆو كەمىك دەستەپاچە و غەمگىن دەھاتە پېشچاۋ، ھەستىدەكرد ناتوانىت وەك پىۋىست يارمەتەمبەدات، بەردەوام لە بەرەوہ پارەى بۆ زيادەدەكرد، ئەویش تادەھات وەك پۆلىك ھەنگى توپە فنگەفنگى دەكرد. پىدەچوۋ سەرياس دىلىك بىت لە جۆرىكى تايەتەى، نرخیكى گەورەى لەسەر بىت، لەپىزى ئەو زىندانىانەدا بىت كە بۆ كاتى پىۋىست ھەلدەگىرىن. ئىدرىسى ھەنگوين لە ناو پاشماوہى گرىسى پاسەكان و بۆ دوکەلى بەجىماۋى ئەگرۆزە كۆنەكاندا قسەيدەكرد. ھاوار و چاوہ پوانى ھەندى شۆڧىر كە بۆ دواھەمىن نەفەرەكانى شەو وەستابوون، غەمىكى قوۋلى بەو مەيدانە بەخشىبوو، چەند گۆپىكى كز و زەردىش ھەموو جوانى شەويان شىۋاندبوو. ئىدرىس دەيگوت «كۆرەكەى ئىۋە لەو دىلانەيە كە دەمىننەتەو... سالىك، دە سال، پەنجا سال نازانم. لەوانەيە ئەمشەو شتىك بقەومىت و بەريانبەدن. لەوانەيە ھەر ئەمشەو شتىك بقەومىت و لەگەل دىلەكانى تردا ھەموويان تىريارانكەن... بەقورىان... ئەمە ولاتەكەى من و تۆيە... شتى وا زووزو دەبىت، لە پرىكدە ئەمرىك دىت كۆمەلىك بەرەدەن، لە پرىكىشدا ئەمرىك دىت، لەدەرەوہى قەلاکە پاك و تەمىز پىزىك گۆريان پىئەلدەكەنن و دەيانكوژن. ئەويان بە من زامناكرىت... سبەى كە دەنگى ئەما گوناھى من نىيە، من حەرەسم... چاكەم بۆيان ھەيە خراپەم بۆيان نىيە... بەلام ھەموو سامانى دونيام بەيتى، لە برى دەھەزار مليۇنىكم بەيتى، ئەوہى ئىۋە دەتانەويت نابىت... ئەگەر ببوايە بە سەرچاۋ بە خۆپايى بۆمدەكردن... مەسەلەكە پارە نىيە».

ئەو شەو كە گەپاينەوہ ئىكرامى كۆو بىدەنگ بوو، كە ھەستى بە شكست بگردايە، بۆ ماوہيەكى درىژ قسەى نەدەكرد. دەمزانى

بەردەوام بێردەکاتەو، چونکە کە بێردەکردەو، نینگاو تەعبیرەکانی سیمای لە پنتیکدا دەوستان و گۆرانیان بەسەردا نەدەهات، دەکەوتە سەر عارەق و بێدەنگییەکی تاییەت دايدەگرت. دواچار لەگەڵ ھەموو ناوئیدیەکانمدا، بە درێژایی پێگا دلخۆشیم دەدايەو، ئەو بێدەنگ سەیریدەکردم و بە ھێمنییەک لە ئارامی زۆرانباژیک دەچوو دواي شکست، جێبەکەي لێدەخوپی و دەیگوت "بێدەنگ بە موزەفەری سوێجەم، دەمەوێت بێدەنگ بیت".

من لە شەوی دواترەو دەستمکرد بە تۆمارکردنی یەکەمین کاسیتی خۆم، دەبایە لە ھەموو پستەو وشەيەکمدا وریابم، ھیچم لەسەر سەریاسی دووم نەدەزانی، من ئیستاش زۆری ئەو پستانەم لە یادە کە لە کاسیتی یەکەمدا تۆمارمکرد... شتیک بوو لەم جۆرە "من موزەفەری سوێجەم، پیاویک لە سەحراو ھاتووم دەشت باوکت بێم و دەشت باوکت نەبێم، تۆ چۆن سەیرمەکەیت گرنگ نییە، بەلام من تۆ وەک فرزندێ خۆم تەماشادەکەم، من تەمەنم بیست و دوو سالی بوو کە گیرام و بەجێمھێشتیت، ئیستا دواي بیستویەک سالی لە دەریای لم دیمەدەری و بۆت دەگەرێم... ھەموو دونیام بەدواتدا تەیکردووە... ھەموو دونیا... بەلام تۆ وەک خەیاڵیک وایت کە کەس نازانیت ھەیت یان نیت... ماویت یان نا... ئارەزووت لە ژيانە یان پیربوویت... دەتەوێت من ببینیت یاخود ناتەوێت؟ بەئێ سەریاسی من... سەریاسی سوێجەم، من دواي ئەو ھەموو سالی لە مردنەو دەگەریمەو و تۆ لەو قەلایەدا دەدۆزمەو کە کەس ناتوانیت بۆی بێتە ژووری...".

بەو جۆرەبوو لەسەر کاسیتیکی نوێ من چیرۆکی خۆم بۆ سەریاسی دووم گێڕایەو. لە تۆماریکی تازەو کە ئیکرامی کیو بۆ ئەو مەبەستە بەتایبەت کەپیووی. لەو پۆژەو ئیدی جیھانی من گۆرا، لەو پۆژەو

ئيتىر من و سەرياس لە پرڭگاي ئەو کاسيټانەوہ باسى ژيان و دونيامان
 بو يەک دەکرد. باوک و کورپک ھەرگيز يەکتري نابينن و تا ھەتا
 ھەتا يە بە کاسيټ لە گەل يە کدا قسە دەکەن... لە سبەي شەو وەوہ من
 بیدەنگ دەبم و ھەندى بەش لە کاسيټەکانى سەرياس گوئى لیدەگرين،
 ئەو تا من ھەموو ئەو کاسيټانە شار بە شار و دەريا بە دەريا دەگيڤم.
 ئەو شاميدى ئەو يە کە دەنگى من جگە لە تەواوکەريکى دەنگى
 ئەوان ھيچى تر نيبە، کە ئەوان قسەيانکرد دەبيټ من بیدەنگ بـم...
 بیدەنگ... ئیستا درەنگە و با دووبارە سەيرى دەريا بکەين... ھەستن
 ھەموو پیکەوہ سەيرى دەريا بکەين و گۆرانى ئەوانە بلټين کە لە
 ئاودا وندەبن... ھەستن ئەمشەو با گۆرانى ئەوانە بلټين کە زەوى و
 دەريا پەحميان پټناکات.

کاسیتی یه کهم

...من ناوم سهریاسی سو بدهمه، نازانم ئەم کاسیتە دەگاتە دەست کێ و کێ گویی لێ دەگرت؟ من ئەوم، بەلێ من سهریاسی سو بدهمه، تۆ پێم دەلێت سهریاسی دووهم، دەترسیت پێم ناخۆش بێت... نا مەترسه، من لەو ناترسم سهریاسی دووهم بم. تۆ هەر کە سێک هەیت، مارشالت وەک من نەناسیوه، پڕۆفیسۆری شەو تاریکەکان، ئەو سهریاسی یه کهمه، من خۆم بە شایستهی ئەو نازانم کەس بە سهریاسی یه کهم ناوم بهێنیت... ئێستاش کە بیرى لێ دەکەم ئەو دەمە وێت بگریم... من هەندێجار بەوم دەگووت، سهریاسی مەزن، ئەم ماوە یەى کە لەم قەلایەدا زیندانم کاتى خۆم لە گەل یادگارەکانى ئەواندا دەبەمە سەر، من و سهریاسی سو بدهمه و مەمەدى دلشوشە و نەدیمی شازادە. نەدیمی شازادە هەموو شتی کە دەزانیت. گویم لێ بگره... گەر تۆ کەسى منیت، دەبێت بپۆیت و نەدیمی شازادە بدۆزیتەوه، ئەو هەموو شتی کە پێ دەلێت... هەموو شتی کە.

دەتەوێت لە کوێو دەست پێبکەم. وەک هەموو منداڵەکانى دونیا، منداڵى خۆم لە یاد نییه. گەر لە یه کهم ساتەو هەموو شتی کە لە یادبایه، ئێستا وەلامى هەموو شتی کە دەزانى، بەلام وەک هەموو

مندالكانى دونيا هيچ له مندالى خۆم نازانم... ههستدهكهم لهم
تاريكيبه دا شتهكانم زياتر له بيردهچيتهوه، ههندى لهوانهى پيش
من ليره، دهلئين دواتر ناتوانين بچينهوه بهر پووناكى، دهلئين گهر
پووناكييمان ليبدات كويزدهبين... نازانم وايه يان نا... بهلام دهزانم
تاريكى مرقوف لاوازهكات، من چهندين مانگه ههست بهلاوازييهكى زۆر
دهكهم.

لهوانهيه نهگهر تا چهند مانگىكى تر ناشتى بهرقه رار نهبيت،
بمانكوژن. من له مردن ناترسم، لهوه دهترسم لهو ساته دا كه دهمرم
ههموو شتيك بيرچووبيتتهوه. بهلام نا... موزه فهرى سوبدهم...
تكايه ليم زويرمه به، من چون به دههم گونجا بهوجۆره بانگندهكهم،
شتيك له دهنگى تۆدايه سهرياسى سوبدهم و محهمدى دلشوشه
ببردهخاتهوه، تۆ نهوانت به ياداهينامهوه. خۆشالم كه چويته سه
گۆرهكهى سهرياسى مهزن، من مردنى نهوان سهرگهردانىكردم... مردنى
نهوان خيانهتبوو له من. من پيئدهلیم نهديمى شازاده ههموو شتيك
دهزانيت، ههموو شتيك.

نهفسوس كه من و تۆ ههركيز يهكتر نابيين.

ههزدهكهم باسى نهوانت بۆ بكهم، من شهرم له خۆم دهكهم.
لهو پۆژهوهى نهوان بهجيانهيشتم ههموو شتيك گۆرا. پۆزانىكه له
بیرمناچنهوه، نهو پۆژهى محهمدى دلشوشه مرد من دهگريام...
دهمگوت ههمووى تهواته... ژيان ههمووى تهواته. مارشال دهستی
دهخسته سه شانم و دلنهوايى ده دامهوه، نهو غهميكي زۆرى ههبوو،
بهلام نه دهگريا. بهيانى بوو كه ههوالهكهيان بۆ هينانين، له ژورهكهى
مندا پيگهوه بهرچاييمان دهكرد، كه شهريفى پهپوله خۆى كرد به
ژوردا و گووتى تهواو محهمدى دلشوشه مردو و ماله شوشهكهى بوو
به تۆز. من كترييهكم به دهستهوه بوو، كه وايگوت كترييهكم له

دەست کەوتە خوارێ، بەلام سەریاس بەزەر دەخەنەو سەیری شەریفی
 پەپولە ی کرد و گووتی "تۆ درۆزنیت... باوەرت پێناکەم، تۆ درۆزنترین
 پیاوی دونیایت". شەریف قاپ قورنانیکی زێری لە ملدا بوو، دایکەن
 و دەستی پیاواو گووتی "درۆناکەم... محەمەدی دڵشوشە لە شەوێوە
 مردووە". پروفیسۆری شەو تاریکەکانمان تا بە چاوی خۆی
 مەیتەکی دڵشوشە ی نەبینی باوەرپێنەکرد. من وەک شیت دەگریام،
 پێشتر هیچ مەرگێک بەوجۆرە غەمی نەدابوو. من کە لە مندالییەو
 ھەموو ئێشە پیسەکانی دونیا م کردبوو، سالانیک چەتە و سالانیکیش
 لە شەردا ھەموو شتێکی خراپم کردبوو، لە ھەمووان زیاتر بۆی
 دەگریام. ئەوان بە گالتهو بە منیان دەگووت "سەریاسی چەپەل"
 "پروفیسۆری دلە تاریکەکان". بەلام ئەو پۆزە دلنیا بووم شتێک لە
 پووناکی و بەزەیی لە منیشدا ھەیە. تاکە پیاوکۆزێکی ناویان بووم...
 تاکە کەسێک بووم لە نێوانیاندا دەستم چووبوو خۆینی کەسانی
 تر، ئەوانی تر ھەموو پاکبوون، من تاکە خۆینێزی ناویان بووم. نا
 موزەفەری سوێجەم گەر تۆ کەسی منی مەبێنە و حیسابی ئەوان بە
 حیسابی من مەپێو. سەیرت لێنە یە کە بەمجۆرە ھەموو شتەکان ت بۆ
 دەگێرەو، شتێک لە دەنگی تۆدایە وادەکات ئەوانم بەیادابێتەو، ئێمە
 ھەر چارمان پەیمانیکمان مۆرکرد کە درۆ لەگەڵ یەکدا نەکەین. من
 بە ھەموو خراپەکانی خۆمەو تا دواي مردنی دڵشوشە و زویریوونیشم
 لە مارشال ئەو پەیمانەم نەشکاند. بەلام دواتر، دواي مردنی ئەوان
 من هیچ پێکەوتن و مەرگیکم لەگەڵ دنیادا نەما. پەیمانیک لە ژێر
 درەختێکی دووردایە، درەختێک جوانترین یادگاری ژیا نمانە، درەختی
 ھاوپیستی و تەنبا ی دلپاکیمانە بۆ یەکتەر. درەختێک پێماندەگووت
 "دواھەمین ھەناری دونیا". نەدیمی شازادە بەو درەختی دەگووت
 "ھەناری بینین"، مارشالیش پێیدەگووت "درەختی نەگبەتەکانی سەر

زەوی" محەمەدی دڵشوشە پێیدەگوت "درەختی ئیلام ، درەختی نزیکیما لە ئاسمانەوه". قەناعەتی وابوو هەندێ شوی لە دنیادا هەن مەرف بەشتەر و ئاسانتر دەتوانیت شتەکانی لیوه ببینیت، ژێر دواوەمین هەناری دنیاش یەکیک بوو لەو شوێنانە. ئەو درەختی ئومێدەکانی ئیمە بوو، خەومان بەووە دەبینی پۆژیک بێت پتووستیمان بە کار نەبێت و لە تەنیششت ئەو دارەوه، لەسەر سنووری ئاسمان و زەویدا مالتیک دروستبکەین. لەویدا بە ئاسوودەیی تامی ژیان و هاوڕێتیمان بکەین. بمبوره... ئەو یان قسە ی من نییە، ئەو محەمەدی دڵشوشە بوو کە پێیدەگوت "سنووری ئاسمان و زەوی... سنووری مەرف و خودا... سنووری ژیان و خەیاڵ".

موزەفەری سوبخەم... نازانم بۆ ناتوانم بە بێ باسکردنی دواوەمین هەناری دنیا باسی خۆمانت بۆ بکەم. شوێنێکی راستەقینە نەبوو، کە دەچووینە ئەوێ، لەژیانی ئاسایی خۆمان دادەبراین، یان خەیاڵماندەکرد، یان قسەمان لە پاشەپۆژ دەکرد، یان دەمانەویست لە نەتینیەکانی خۆمان تێبگەین. لە ژێر دواوەمین هەناری دنیادا بپارماندا درۆ لەگەڵ بەکدا نەکەین، من لەویدا حەرف حەرف هەموو شتە ناشیرینەکانی خۆم بۆ گێڕانەوه و داوام لەو هەنارە کرد بمبوری. موزەفەری سوبخەم من لەتەمەنێکی زوووه پیاوکۆژیوم. ئەو کات دەمویست پاکبمەوه و بێم بە یەکیک لەوان.

من دیوه چەپەلەکە ی سەریاسم... ئەو دیوه ی سەریاسم کە نەیتوانی لە جەنگەکاندا خۆی پاک پاریت. ئەو بەیانییە کە شەریفی پەپولە هاتە ژووری و گووتی محەمەدی دڵشوشە لە عەشقدە مردوو. من بێ هیچ دوواییەک باوەرم پێکرد، دڵنیا بووم کەسانی وەک دڵشوشە تەنیا لە عەشقدە دەمرن. کە کتیریەکەم لە دەست کەوتە خوارێ و وەک شیت

کەوتمە گەڕان بە دواى کلیلێ ژوورە کەمدا بە سەر مارشالدا ھاوارمە کرد و دەمگوت ”هەمووی تروھاتە... تۆ ئینسان بە چى دەزانیت... ئیمە بە چى دەزانیت... مەمەدى دلشوشە بە چى دەزانیت... هەموو وا بە سەخیفی دەمرین... تۆش وا بە سەخیفی دەمریت... تێدەگەیت، تۆش وا بە سەخیفی دەمریت“. بە دواى کلیلەکاندا دەگەڕام، جەلەکانم ئەودێو و دیو دەکرد و دەمگوت ”دەتویست لە چیدا بەریت، لە شەڕدا، لە غەزادا، لە پێناوی نیشتیماندا... لە پێناوی دایکی و تەندا کە و تەنپەرەران وەک قەحبە سواری دەبن؟ ھا دەتویست لە چیدا بەریت... ھەر دەبیت لە عەشقا بەریت، کە سێکی وەک دلشوشە دەبیت لە شکۆفەئى گەنجیدا و بە عەشق بەریت... ئەگینا ژيانى مەعناى نییە“.

کە توپە دەبووم پڕۆفیسۆرى شەوە تاریکەکانمان بێدەنگ دەبوو. من سەریاسى چەپەل لە ژێر دواھەمین ھەناری نوینادا بەوانم گوت ”لە کاتى توپەبیدا خۆیانم لێپاریزن“. کە چوینە سەر مەیتەکەى ھێشتا لە غوبارى شوشەکانى مردنى خۆیدا نوقمبوو، ھەمان ئەو جەلەى لە بەردابوو کە من لە لەنگە بۆم کړیبوو. ئەو لەبەر خاترى ئیمە جلی کۆنەى لە بەردە کرد، نەیدەویست نیشانیبدات ئەو شتیکی ترە، ئیمە بە خۆمان دەگوت ”منداڵانى لەنگە“، ”نەوێ چلپاوى مەزاتخانەکان“. ھەزیدە کرد یەکیەک بێت لە ئیمە، ئەگەرچی ئیمە توانا و بەھرەى ئەومان نەبوو، بەلام ئەو دونیای ئیمەى بە دونیای خۆى دەزانى. کە مرد من نەچووم بۆ پرسەکەى، کە بەوجۆرە لە خۆناو و وردە شوشەکانى مردنى خۆیدا بینیم وەک شیتەم لێھات، وەک پاساریبەکی سووتاو ھەلەدەپەڕیم، وەک منداڵێک یەکەمجار بێت خۆین ببینیت، خۆم لە قورپى ئەو کۆچەیدا تان دەو، سەریاسى یەکەم منى وەک شیتە پراوەشاند و دەیگوت ”بۆ وادەگەیت، بۆ؟“. لە ساتە سەختەکاندا

من هوشم لای خۆم نه ده ما... سه ریاس وانه بوو. له بهرده رگا که که منی به و حاله بینی خۆم له چلپاوی کوچه که هه لکیشاوه، بۆ به که مجار زلله یه کی لیدام. نه و به که مین جار بوو شاوا به بیده نگی زلله ی به کیک قبوالبکه م، هه زار که س له دهوری مه یته که کۆبوو بوونه وه و ته ماشایانده کردین، هه موو چاوه پوانی نه وه بوون شه پیکه یین. به لام من بیهعنا ده گریام. سه ریاس له و کاتانه دا به هیتریبوو، وه ک به کیک هه لسوکه وتی ده کرد که کاره ساته کان نایچه میننه وه. من ده مزانی کاتی که ده یخه نه گۆرپه که وه ناتوانم ببینم، له گه ل نه وه شدا وه ک ماخولانم بیت، دوور به دوور دوا ی جه نازه که ی که وتم. لیتی ناشارمه وه که جه نازه که ی محمه دی دلشوشه شتیکی گه وره بوو، به لام لایه قی نه و نه بوو. هه موو نه وانه ی له ریزی پیشه وه ده پویشن نه و پیاوانه بوون که دلشوشه خوشی نه ده ویستن، هاو پیکانی باوکی بوون، سیاسه ته داره چه په له کانی نه و سالانه بوون که نه و ده یگوت «له سه ر شانی ئیمه دانیشتون». ئیمه هاو پیکانی راسته قینه کانی نه و ده بایه شه و له ته له فزیونی چایخانه یه که وه ته ماشای پرسه که بکه یین. که سه ریاس زلله که ی لیدام، من وه ک هه له اتنی برایه کی بچوک له بهرده ستی هه له اتم. له هه شاماتی زۆری پرسه که دا له یه ک ونبوین. من له سه ر سیله ی کۆلانی کدا وه ستام و چاوه پیمکرد تا ته عزیکه ران پابوردن، نه وه ی منی توپه ده کرد نه و کامیرایانه ی ته له فزیون بوو که چواره دهوری مه یته که یان دا بوو. ده مزانی شه و ئی قسه بیژیکی درۆن ده نگی خۆی گرو غه مگین ده کات و ده لیت «نه مپۆ به کاره ساتیکی دلته زین، محمه د سلیمان حسین، ناسراو به محمه دی دلشوشه، کۆچی دوا ییکرد، شایه نی یاسه ناویراو کوپی خه باتگێری ناسراوی نه ته وه که مان سلیمان حسینی که رخییه که له هه موو شوپشه کانی نه ته وه که ماندا خۆی و خیزانه که ی پۆلیکی به رچاویان بینیه، لیره وه پرسه و سه ره خوشی خۆمان بۆ بنه ماله ی جوانه مه رگ

پادەگەئین و ھیوادارین یەزدانی گەورە بە بەھەشتی بەرینی بسپێرێت. .
تێرھاتیکی گەورە بوو... درۆیک بوو لە تەپالە ی خالیس... شەوی
کە من لە تەلەفزیوندا شتەکانم بینی نەمتوانی نەپشیئەو.

سەریاسی یەکەم کە زللەکە ی لێدام و بەجێبەجێستم زانیم پەشیمان
دەبیئەو. ئەو وابوو، شەپەکانی ناو بازارپیشی بەوجۆرە بوو، ھەر کاتیکی
تۆرە دەبوو دواتر پەشیمان دەبوو، ھەمیشە بە پێکەنینە بەرزەکە ی
ناشتیدەکردیتەو، کە پێدەکەنی نەدەبوو لەگەڵیدا ناشتەبیتەو...
ئێوارێ لە ”بوراق“ دانیشتبوم و چاوەڕوانی ھەوالەکانم دەکرد. کە
بە خۆی و پێکەنینەکە یەو ھات و ھەوای چایخانەکە ھەمووی گۆرا.
سەیریوو بەلامەو لە پۆژێکی وا غەمگیندا پێدەکەنیت. بە ھێمنی لە
تەنیشتمەو دانیشت، بیئەو ی سەیرمبکات گووتی ”باشتردوو خۆت
لە قور و لیتەکە ی بەیانی پاککردۆتەو“. بە دەنگێکی ئارامتریش
گووتی ”باشترکە نەھاتیت بۆ پرسەکە... لە بری تەعزێ لە ئاھەنگی
شووکردنی قەحبەیک دەچوو“. دەستیکردە مل و گووتی ”من و تۆ
خۆمان پرسە بۆ محەمەدی دڵشوشە دادەنێین“. بۆئەو ی بیپروایی و
دوودلی خۆم نیشانبدەم گووتم ”گوئیگرە سەریاسی سووچدەم، ئە ی
ئەو ی خۆت لە من بە باشتر دەزانیت، ھەموو پێتدەلێن پڕۆفیسۆری
شەو گواویبەکان، وەزیری عەرەبانەکان، پاشای سلق... دەزانم تۆ
من بە شتیکی خراپ دەزانی... دەشزانم من خراپم... بەلام گوئیگرە
فەیلەسوفی شەو تاریکەکانمان... محەمەدی دڵشوشە مردوو و تۆ
پێدەکەنیت... تۆ وا خۆت نیشاندەدەیت وەک ئەو ی ھیچ نەبووینت...“.

سەریاسی یەکەم بە پێکەنینی براپەکەو زگی بە براکە ی بسووتیت
گووتی ”تۆ دەزانی پێکەنینی من پەیوەندی بە ئازارەکانمەو
نییە، من دەزانم مردووکان دوایی بێردەکەنەو و ئاوێدەدەنەو و
سەیردەکەن کێ خەفەتیان بۆ دەخوات... پۆژیک لە پۆژان من دەچم

بۆ لاي، بەلام تۆ نايەيت... ئەو پۆرە دەردەكە ویت کاممان محەمەدى
 دلشوشە مان زیاتر خۆشەدە ویت. ئەو کات بەباشى تێنەگە یشتەم دەلىن
 چى، كۆمەلىك پۆرنامەى لەسەر تەپلەكى چاخەكە دانابوو، بە ھىمنى
 چاكەى تىكەدەدا، من پۆرنامەكانم ھەلگرت و گووتەم "قەسەكانى تۆ
 تېرەھاتە... تۆ پیاویكى دلپەقەت.... من خۆم ناكەم بە مەلايكەت...
 بەلام مردنى محەمەدى دلشوشە لاي من كۆتایى دۇنيایە... یەعنى
 ئیتەر ھىچ... ئیتەر من و تۆ ناتوانین لە خۆمان تێگەین، دەزانم
 ئەو ھى من دەبێت سەخیفە دەزانم تۆ گالەتە لێدیت، تۆ كە خۆت بە
 فەیلەسوفى دەستگێرەكان و پەتاتە فرۆشەكان دەزانیت... دەزانم لەبەر
 ئەو ھى ئەم جەریدە ھىچ و پوچانە دەخوینیتەو و ئەو كۆلەكە فرۆشە
 گەمزانە پێتدەلێن مارشال، خۆت لە من بە باشتر دەزانیت، بەلام
 ئیتەر من و تۆ ھىچ... ھىچ... یەعنى تادەمرین نازانین كێین... ئیتەر
 كى یارمەتیمان دەدات... باينجان فرۆشەكان یان شقارتە فرۆشەكان؟... ھا
 مارشالى پۆرە گواویە كانمان... پێمبەلى... ئیتەر كى یارمەتیمان دەدا؟".
 لەسەرەتادا ھەمیشە بە ھىمنى گوێى دەگرت دواتر برپارى دەدا
 چىبكات، بێئەو ھى چاكەى بخواتەو بەردەوام تىكى دەدا، لەزەتێكى
 زۆرى لەو دەبینى كاتێكى درێژ پیاڵەكە لە بەردەستى خۆیدا
 بەتێتەو و تەماشایبكات. ئیستاش كە بێر لە ھىمنى، زەردەخەنە و
 تۆپەبوونەكانى دەكەمەو ھەزەكەم بە دەنگى بەرز بگرم و بكێشم
 بەسەرى خۆمدا، ھەموو جارێك بە منى دەگووت "سەریاسى سوبخ دەم
 ھەندى سنوور ھەیە نابیت بیپریت". من زۆربەى كات دەمگووت "من
 میزدەكەم بەو سنوورانەدا... ھىچ سنوورێك نییە نابیت من بیپریم".
 ئەو پۆرە كە وام پێگووت بە سەرسامییەو سەیری كردم و پێكەنى و
 گووتى "دەزانم... دەمێكە دەزانم من و تۆ لە یەكتر تێناگەین".
 من بەردەوام پێم دادەگرت. مردنى دلشوشە ھەموو شتێكى لە مندا

گۆپىيىۋ، لەو پۇژەدا توۋشى لەرىۋىكىيەك بوۋىۋوم بەردەوام لەگەلما بوۋ،
 نەمدەتۋانى پىالەى چاۋ پەرداخى ئاۋ و تىكەى نانەكەشم بە دروستى
 بگرم. كە سەرياسى يەكەم واىگوۋت مەن ھەستم بە ئاۋمىڭىيەكى
 گەۋرەتر كرد، ھەستەمكرد ھەموو ئەم يارىيە شتېكى سەخىفە...
 ئەۋەى ھەردوۋىكەمان يەك ژيان و يەك ناۋ و يەك پاپوردوۋمان ھەيە
 و ئاشزانين بۆۋاىە. شتېكى سەخىفە. مەن ھەموو ئەۋ سەنۋورانەم
 دەۋىرى كە ئەۋ دەيگوۋت ئابىيت بېردىت و دەمگوۋت «كە مەن و تۆ
 نەزانين كىيىن؟... بۆ لەيەك دەچىن؟... ئىتەر بۆ بىيىن بە ھاۋپى...
 بۆ پىكەۋە پەيمانىكەمان مۆركرد و خستمانە ژىر دواھەمىن ھەنارى
 دۇنياۋە... كەۋاتە ھەموۋى قسەى بېماناىە... دەتۋانين مىزىكەين بە
 ھەموو شتەكانماندا، مىزىكەين بە ئاۋەكەماندا، مىزىكەين بە ھەنارە
 شوشەكاندا، مىزىكەين بە دواھەمىن ھەنارى دۇنيادا». كە ۋامدەگوۋت
 بېدەنگ كەۋچكەكەى دادەنا و پۇژنامەكانى ھەلدەگرت و دەپۆى. مەن
 لەۋ چاىخانە شىتەدا كە پىياندەگوۋت «بۇراق» سەرمەدەخستە سەر
 مىزەكە و دەستەمدەكرد بە گريان... لەناۋ ئەۋ گەچكار و بىيىش و
 قوتابىيە غەمگىنانەدا كە لەدەۋرم پىدەكەنين دەستەمدەكرد بە گريان
 و بە فرمىسكەكانمەۋە دەھاتمەدەرى و ئىتەر تا دۋاى مردنى سەرياسى
 يەكەم نەدەچۈمەۋە بۆ بۇراق. ئەۋ شەۋە لە ھاللى ژىنۆى مەخمەلى
 بە غەمگىنى بىنيمەۋە، گوۋتى «ئەمىرۆ تەنيا مەمەدى دلشوشەمان
 لەدەستەندا، مىش ھەنارە شوشەكەم و نكرد. سەرياس عەفوۋمكە،
 ئەۋ كاتەى مەمەدم بە مردوۋى بىنى، ۋىستەم ھەنارە شوشەكەم
 بدۆزمەۋە... لىتى ئاشارمەۋە لە پۇژىك پىش لافاۋەكەۋە ھەنارەكەم
 لای ئەۋ بوۋ، ۋىستەم بىدۆزمەۋە كەس نەبىات، بەلام لەۋ كاتەدا تۆ
 خۆت لە قور و لىتەى ئەۋ كوچەيە ھەلكىشا و سەرت لىشىۋاندم،
 كە زلەكەم لىدايت چەندە پەرىشانى مردنى جوانەمەرگ بوۋم،

ئەو ھەندەش غەمى تۆم بوو، چەندە دىلم لای تۆش بوو ئەو ھەندەش دىلم لای ھەنارەكەم بوو، بەلام تازە پۆى... تازە ھەوتا. من ئەوكات نەمدەزانى بۆ سەرياس ھەنارەكەى خۆى داوھ بە محەمدى دىلشوشە؟ دەمزانى لە پىشاوى نەينىيەكى گەورەدا نەبىت سەرياس دەستبەردارى ھەنارەكەى خۆى نابىت. بە ھەرحال ئەو ئىوارەيەى كە محەمدى دىلشوشە لە مال ھاتەدەرەوھ و تووشى لافاھەكان بوو، دەچوو بۆ لای "سەى مژدەى شەمس" كۆپى "سەى جەلالى شەمس"، ئەو توحفەفرووشەى شتىك لە نەينى ھەنارەكان دەزانىت. نەدىمى شازادە زۆر شت دەزانىت. من لە پۆزى مردنى سەرياسى گەورەوھ وازم لەوھ ھىنا بۆ ئەو چىرۆكە بژىم... بەلاموھ گىرنگ نىيە ئەو نەينىيە بزانم يان نا. بەلام نەدىمى شازادە زۆر شت دەزانىت، زۆر شت. تۆ دەبىت نەدىمى شازادە بدۆزىتەوھ. ئەو شەوھ وەك ھەمىشە من و سەرياسى يەكەم، كە لەو ساتانەدا پىماندەگوت سەرياسى گەورە دەستمانكردە مىلى يەك و ئاشتىبووینەوھ... بەلام من تا دواى مردنى ئەو نەچومەوھ بۆ بوراق... ئەو چايخانەيەى يەكەمجار يەكەم چاى ھاوړپىتيمان لەوئى خواردەوھ. ئىتر نەچومەوھ بۆ بوراق... نەچومەوھ بۆ بوراق... نەچومەوھ بۆ بوراق.

من بە گشتى لە ھەمووان كەمتر دەچوم بۆ ئەو چايخانەيە... نەچوون بۆ ئەو چايخانەيەش ماناى ئەوھى خەلكىكى زۆر نەناسىت و خەلكىكى زۆر نەتاسن. گويت لەو چىرۆكانەى ناو بازارپ نەبىت كە سەرياسى يەكەم بە دەنگىكى بەرز دەيگىرايەوھ، ئاگات لە پووداھ سەيرەكان نەبىت... ئەو چايخانەيە بەشىكى گىرنگى ژيانى سەرياسى سوبخەم بوو. سەرياسى گەورە، پىرۆفيسۆرى شەوھ تارىكەكانمان. لەويادا دەستگىرەكان دەرەدە دلى خۆيان بۆ سەرياس دەكرد، ئەوانەى كە ەرەبانەكانيان دەفروشت سەواو مامەلەيان دەكرد، ئەوانەى دلداریان

دەکرد نامەیان لەسەر نامەی یەکتەر دەنوسییەو، دەستگێژە تازەکان دەهاتن بۆ لای مارشال و ئەنجومەنی عەرەبانەکان تا شوێنێکیان لە ناو لەشکری عەرەبانەکاندا بۆ بکەنەو. سەریاسی گەورە لەوێدا لەگەڵ پۆلیس و پیاوانی شارەوانیدا پێدەکەوت، پەساری زیادی دەدا بە کەناسەکان تا باشتر شوێنە پێشەکان پاکبکەنەو، لەو منداڵانە توپەدەبوو کە نەیان دەزانی ژیان لەگەڵ لەشکری عەرەبانەکاندا یەعنی چی... بەلام ئەوێ کە منی سەرسامدەکرد، حورمەتی زۆری بوو بۆ ئافەرەت... بوەستە... بوەستە... بوەستە موزەفەری سوێچدەم پا لێردەدا بوەستم و بیریکەمەو. ھەر سێکمان سێ بەدبەخت بووین ئافەرەتێک چیبە لە ژیانماندا نەبوو، عەفومکە حورمەتی باوک و کوڕ دەخەمە ژێر پێمەو و دەلێم کەسمان مەمکیکمان نەگوشیبوو، لێوێکمان نەمژی بوو، رانیکمان نەگلۆفیبوو... سەریاسی گەورە ئەوێ ناودەنا شەرف، من ناوم دەنا بەدبەختی، دلشوشە ناوی دەنا بێسەبری... وای لە من وای، کێ لەو باوەرەدا بوو ئافەرەتێک محەمەدی دلشوشە بکوژیت؟ من ئێستا لەم زیندانەدا یەک ئومێد ھەیە... یەک ئومێد و ھیچی تر... گوێگرە موزەفەری سوێچدەم، ئەو ئەوێ کە نەمبینیویت و ناشمەویت بتبینم... بۆ ئەم ولاتە ئێمە یەک ئومێد زۆرە. من ھیوام ئەوێ بێمەدەری و بڕۆم لە شوێنێکی ئەم دونیایەدا خۆم ونبکەم، کۆمەلێک بەلگەنامە و شوناسی ساخە دەربەینم و ناوی خۆم بگۆڕم و یەک منداڵم ھەبێت... یەک منداڵ ناوی سەریاسی سوێچدەمی نەبیسەبێت. بەلام درۆیە ئێمە سێ پیاوی خەسیو بووین...

موزەفەری سوێچدەم... گوێت لێمە... ھەندێجار دەبێت تەسجیلەکە بکوژیتەو و بیریکەمەو... من لە زۆلمەتێکی تەواودا قسەت بۆ دەکەم، نازانم دەبێت سەعات چەند بێت؟ تۆش وەک من زیندان بوویت... دەزانیت مەرووف لە زینداندان ئەگەرچی پتووستی بە سەعات

نییه، به لام بهرده وام هه زده کات بزانیت سعات چهنده، خه لکی چیده کهن، چ جینگایه کی دنیا نارامه و کوئ جه نجاله. من هه رچونیک قسه بکه م دیمه وه سه ر یادگاری نه وان. هه سته ده که م له به یانی مردنی دلشوشه وه، له و کاته وه ی شهریفی په پوله به خوی و قاپیک ماست و سئ کولیره ی ئیعاشه وه خوی کرد به ژوردا و گووتی "ئه مشه و محمه دی دلشوشه مردوه" ژیانی من تیکچوو. نه و مرۆفه چه په له ی له ناو مندایه هاته وه ده ری... وهک نه وه ی له و ساته وه نه و سه ریاسه چه په له ی ده مو یست بیکورم زیندوو بیته وه. مردنی دلشوشه مردنی هه موو حه قیقه تیک بوو له ژیانی ئیمه دا. نه م سه ریاسه ی ئیستا زیندانه پیاویکه له ته پوتۆزی مردنی نه ودا ونبووه، تۆش که له بیابانه وه هاتوویت هر له ناو ته پوتۆزی مردنی نه ودا یست... نه و خوی وایده گووت، نه و که هه رده م باسی مردنی خوی ده کرد، قسه ی له غوباریک ده کرد دوا ی مردنی خوی جییده هیلت و ئیمه ی تیا ونده بین. بزانه گه ر محمه دی دلشوشه، به و جوړه نه مردایه، ئیستا ئیمه ژیانیکی تر ده ژیا ی... ئیستا تۆ ده هاتیه وه، بو نه وه ی من ببینیت، سه ریاسه کانی تر ببینیت... باوهش به هه مووماندا بکه یت. به لام نه و له گه ل خۆیدا هه موومان ی کوشت. له بیرمه شه ویک باسی مردنی خوی بو کردم. دلنیا بوو ده مریت... ده یزانی شتیک ده یکوژیت... به لام دروست نه یده زانی چیه. لای هه مووان ده یگووت عه شق ده یکوژیت، به لام لای من ده یگووت له وانه یه نه ئینییه کان خویان یان دۆزینه وه ی راستیی که که هیچ کهس ناییت بزانیت، بیکوژیت... خودایه... خودایه، له م تاریکییه دا که نه سه ره تای هیه نه کوتایی به رده وام باسی مردنی نه و ده که م، چونکه مردنی نه و سه ره تای هه موو شته کان بوو... سه ره تای مردنی منیش بوو.

کاسیتی دووهم

شه وباش موزه فەری سو بدهم... شه وباش، لای من هه میشه شه وه .
گویم له کاسیتی دووهم گرت... شه وه ی باسی گه ردون و شه و شتانه ی
تیاده کهیت... شه وه ی ده لئیت گوايه ژيانی ئیمه پارچه پارچه بوونی
ژیانی تویه، دهنگی ئیمه پارچه پارچه بوونی دهنگی تویه، تۆ له بری
ئیمه درێژه به و چیرۆکه ده دهیت و له و جۆره قسانه . عه فوومکه من
گالته م به هه موو شه و تروها ته دیت... مرۆف هه ندی جار ده توانیت
قسه ی زۆر بێمه عنا بکات. شه وه ی تۆ له دیلیتی خۆته وه هاتوویت بۆ
شه وه ی سه یری دیلیتی من بکهیت... پاسته . به لام شه وه ی بتوانیت
شتیک بۆ ئیمه بکهیت... درۆیه... تۆ کیت؟ تۆ مردوویت... دوا ی
بیستویهک سال له ناو له وه هاتوویت، ده ته ویت چیه کهیت؟... تۆ
چیت؟ تۆ لیت... لم... من به ده نگته ده زانم تۆ لیت. موزه فەری
سو بدهم من له م تاریکییه ده قسه بۆ خۆم ده که م... بۆ خۆم...
نه وه ک بۆ تۆ.

دوینن شه و نیگه ران به یرامدا هه یچ شتیک نه گێرپه وه، دواتر
په شیمانبو وه . تۆ به من ده لئیت هه موو شتیک بۆ با سه که م...
هه موو... هه موو... هه موو شتیک. هه موو شتیک با سه نا کریت. له به ره شه وه ی
تۆ چۆن ده لئیت ”من له زیندان تنۆک تنۆک خۆم له پابوردووی
خۆم ئازاد کرد“ منیش ده مه ویت تنۆک تنۆک خۆم له پابوردووی خۆم
ئازاد که م. من له دوا ی کاسیتی په که مه وه مه راقیک ی گه وره م هه یه،
ئازاری گێرانه وه له ئازاری زیندان خراپتره . به لام غه مێک که غه می
مانه وه و خه یالی مردو وه کانه واده کات قسه بکه م. غه می شه و دوو مردو وه
نیشی زۆره، هه موو پۆژیک وه ک شه وه وایه په که م پۆژی مردنیان بیت.

یه کهم ساتی بیستنی هه والی مردنیان بیټ... ئەو نازارەیه وادە کات
 قسە بگەم. موزە فەری سو بحدەم تۆ کێت، تۆ باو کەم نیت، ئەوانە باوکی
 راستە قینە ی من بوون. شەو یکیان وام بە سەریاسی یە کهم گووت. گووتەم
 "تۆ باوکی منیت". ئێستاش پێگە نینە بەرز و پەرسە دا کەم لە بیرە.
 شەریفی پەپولە هاو پێی ژوورە کە مان حاجەتی دەشت، سەریاس لە سەر
 سینییەکی گەورە بۆ ئیوارە برنجی دەبژارد، من لە سەر دۆشە کێکی گۆل
 گۆل پالکە و تەبوم و گویم لە کامکارەکان دەگرت، من هەمیشە گویم
 لە کامکارەکان دەگرت... من ئێشمنە دەکرد، دەمگووت "من سەریاسە
 دزیو و ناشیرینە کەم". نانەدە خوارد و سفرە کەم بە جێدە هێشت، چام
 دەخوارد و دەو و پیاڵە کەم سەرە و خوار دەخستە سەر مێزی تەلە فزیۆنە کە،
 گۆرە و پێهەکانم دەخستە ناو سوراخی ئاو خواردنەو کە تا بخوسیت،
 ژوورە کە مائی من و شەریفی پەپولە بوو، تەلە فزیۆنە کەش می من
 بوو، سترێۆ کەش می من بوو. سەریاسی گەورە هەندێ پۆژ گەر باران
 بایە، گەر نە چوایە تەو بۆ ژوورە کە ی خۆی لە موحەمەد، نە چوایە
 بۆ لای ئادەم مەرجان کە دوا ی مردنی سەریاس بوو بە کۆمۆنیست،
 دەهاتەو بۆ لای ئێمە. ئەو پۆژە ی پێمگووت "تۆ باو کەمیت" پێگە نینی
 بە دیمەنە کە دەهات. من لەو گەورە تر بووم، بەلام و یقارو پەوشتی
 ئەوم نەبوو، قیافە تەم لەو باشتربوو، بە پوخساریش لەو زیاتر لە پیاو
 دەچووم، بەلام کەس پێی نە دەمگووتەم پڕۆفیسۆری شەوە تاریکەکان.
 من کەس پەروەردە ی نە کردبووم. بوەستە دەبیټ راستی بلێم، ئەویش
 کەس پەروەردە ی نە کردبوو، بەلام ئەو توانای هەبوو خۆی خۆی
 پەروەردە بکات، هەندێ کەس دەتوانن خۆیان خۆیان پەروەردە بکەن و
 من ناتوانم. سەریاس پێیخۆش بوو وەک پیاویکی راستە قینە قسە ی
 لەگەڵدا بکەیت، داوا ی ئامۆژگاری لێبکەیت، بیکەیت بە دەمپراست و
 غەمخۆری خۆت. من گالتم بەو شتانە دەهات، گالتم بەو ژیانە ی

دهات له ناو عه ره بانه کاندایا... پیمده گووت تۆ له به حری تپوهاتدا
 نو قه مپوویت. ئه ویش به منی ده گووت تۆ نازانیت بۆچی ده ژیت. من
 دواى ناسینی ئه وان ژیانم گۆپا، دواى مردنی ئه وانیش جاریکی تر کۆی
 شته کان خراپ تیکچوونه وه. هه ندیجار زۆر گویم له ئامۆزگارییه کانی
 ده گرت، به لام هه ندیجاریش پالده که وتم و ده مگووت هه موو ئه م قسانه ی
 تۆ به پولیکی قه لب ناکرم. من له هه مووان که متر ده چوومه بوراق،
 شیوه ی ئیشکردن و ژیاى من وابوو، دواى ناسینی ئه وان بپیارمدا له
 هیزی پێشمه رگه بيمه ده ری. که شه پی ناوخۆ ده ستیپنکرد، ماوه یه ک
 بوو ئه وانم ده ناسی و په یمانی برایه تییه کی هه تاهه تایم له گه لیاندا
 مۆرکردبوو. ئیواره یه ک به هه موو تفهنگ و که لوپه لی جهنگه وه خۆم
 کرد به بوراقدایا، هه مووان به گه رمی هه والی شه پیان لیده پرسیم، من
 به درۆ ناوی سه د شاخ و گرد و که پکم بۆ ده ژماردن که حیزمان
 گرتویتی، هه ستمده کرد خه لکی زۆر به درۆ به خته وه رده بن، منیش که له
 شه پی ده هاتمه وه به رده وام درۆمده کرد. محمه دی دلشوشه و سه ریاسی
 گه وده تاکه دوو که سیک بوون به غه مگینی سه یریانده کردم. من له
 ناوه راستی میزه کاندایا هه لده ستام و ده مگووت “حیزب له خه تهردايه”
 ده بییت ئه و کۆنه جاش و سیخورانه پاکبکه ینه وه و په رله مانیکی تر
 دروستبکه یین... تیده گه ن حیزب له خه تهردايه”. مارشال یاری به
 کلۆ شه کره کانی به رده میده کرد و به غه مگینییه وه ده یگووت “که مژه
 دانیشه، هیچ که سیک له خه تهردا نییه تۆ نه بییت... تاکه که سیک
 له خه تهردا بییت تویت”. ئیواره منیان برد بۆ شوینیکی خوش،
 بۆ باریکی بچوک که خه ریک بوو نه مانکه نه ژوورئ، له وئ محمه دی
 دلشوشه پییگووتم “مه چۆ بۆ ئه و شه په ... سه ریاسی سوپرده م،
 مه چۆ بۆ ئه و شه په ... ده کوژرییت و ته وای... ده کوژرییت و جگه له
 لاشه که ی خۆت هیچ به جینا هیلایت”. به درۆیای شه و قسه یان له گه ل

کردم. نهو شهوه تيگه يشم بۆ به سهرياسى گه وره ده لىن پروفيسورى شهوه تاريكه كان، نهو به شيويهك له شيوه كان له تاريكيدا جوانتر قسه يده كرد، سويندت بۆ ده خۆم نهو له تاريكيدا وهك فهيله سوفه كان قسه يده كرد، بۆ له پۆژدا ناوه ها جوان قسه ي بۆ نه ده هات، نازانم؟ له وانه يه هۆكه ي نه وه بىت به پۆژ به رده وام ماندوو بوو، كيشه وه دهردى ناو نهو بازاره نه شكه نجهيان دهدا، نهو به رده وام خه ونى به وه وه ده بىنى جوړه پښكخستنكى تر بخاته نهو شاره وه، به جوړىك خوى و عه ره بانه كان باشتو جىگايان بپيته وه. موزه فهرى سوبحه دم شتيك له قسه كانى نهو دا هه بوو دهر باره ي ژيان و مردن و نهو شتانه له قسه كانى تو ده چوون. وهك نه وه ي ده يگوت «ژيانى تو له شه ره فى هه زار حيزب گه وره تره، كه له سه ر به شكر دنى تالان بيه كانيان شه رده كن». هه ردوو كيان نۆر پقيان له شه رپوو، هه ر كاتيک باسى جهنگ بگرا بيه باسى پوخسارى نهو كوژا وانه يان بۆ ده كردم كه پۆژىك له پۆژان پيكه وه له شاخىكى دوور ديپوويان. من وانه بووم، من له مندالييه كى زوه وه جهنگا وه رىووم، شه ر له خو يندما بوو، ناشناى باروت و فيشهك و ناگريووم. نهوان توانايه كى گه وره يان هه بوو له سه ر قه ناعه ت پيپيتان، توانايهك گالته ي پينه ده كرا. من به غه مگىنى گويمده گرت و سه رم بۆ قسه كانيان ده له قاند. له دواى نهو شه وه وه كه مه كه مه خۆم له شه ره كان كيشايه وه، تاواى ليها ت پۆژىك خۆم به ته واوى له دهره وه ي هه موو ژيانى جار انم دۆز بيه وه. موزه فهرى سوبحه دم ناتوانم باسى نهو پۆژانه ت بۆ بكه م، من نه گه رچى زوونوو له گه لياندا به شه ر ده هاتم، به لام له وان بترازىت هاوپى ديكه م نه بوو. ده مزانى نهوان ده يانه ويىت له شتيك بمپاريژن، نهوان باوكى من بوون، غه ميكى گه وره يان له ژيانى من ده خوارد، نهو ماوه يه ي له پيشمه رگايه تى هاتم ده ري، نه مده زانى بچم بۆ كوئى؟ به دريژايى نهو ماوه يه منيان به خيوكرد، تاكه مه رجيشيان

ئەو ھەببە بۆ شەپ.

من لە مائیکدا ژووریکم ھەببوو، خانوویەکی چکۆلە ھەببوو کۆمەڵێک قوتابی لە دەرهوێ شارەو ھەببوو خۆندن ھاتبوون، گرتبوویان. شەریفی پەپۆلە ھارپۆنی ژوورەگەم ھەببوو. ئەو ماوێ ھەببوو ھەببوو دڵشوشە پارە ھەببوو ژوورەگە ھەببوو دام. ئەو کەمجار ئێمە ھەببوو ھەببوو کۆشکە شوشەییەکی خۆی، ھەببوو نەدەکرد ھەببوو خەلی ھەببوو ژانی ھەببوو، یان ژانی خۆمان ھەببوو ھەببوو بکەین و ھەببوو. ھەببوو کەمان لە ھەببوو یەگەم خۆشتر دەژیا، من لە پۆرە خراپەکانیشدا پۆشە و ھەببوو خۆم دەگۆپی و ھەببوو بازاردا دەگەپام. ھەببوو ژانی ناو بازار ھەببوو ئازاردەدا... ھەببوو دەبایە ژۆر زوو لە ھەببوو ھەببوو، شەوانیش لە شوێنی ژۆر خراپدا دەخەوت، ھەببوو پێکەو ھەببوو دەچوو ھەببوو بۆ ئەو ژوورە چکۆلەییە خۆی لە ھەببوو کە پەپۆلە و ئێمە ھەببوو ماشینی خێرا و یاریکەری کاراتیپە و نووسینی ھەببوو ھەببوو ھەببوو کە ھەببوو بیانخوینمەو. شەوان لەوێ لە ھەببوو قەرەوێڵەکی کۆن درێژدەبوو و ھەببوو ھەببوو، ھەببوو ھەببوو ھەببوو، کە ھەببوو ھەببوو ھەببوو دەستپێکات ھەببوو ھەببوو ھەببوو. شەوانی لێمپرسی "ھەببوو لەو ھەببوو ھەببوو من و تۆ ھەببوو؟" ھەببوو ھەببوو ھەببوو ھەببوو گوتی "من و تۆ ھەببوو... خەلکانی لێقەوماوی ئەم دنیایە ھەببوو ھەببوو ھەببوو". گوتم "ھەببوو ئەو ھەببوو و تۆ ھەببوو و شتانە نییە، من دەزانم خەلکانی لێقەوماوی ئەم دنیایە ھەببوو دەستیاننێت میزدەگەن ھەببوو دەموچاوی یەگەدا، ھەببوو ھەببوو ھەببوو... واتە لە یەگە دایک و ھاوکە ھەببوو". ئەو گوتی "یەگە ھەببوو ھەببوو... ئەو ھەببوو کە ژیان و خۆشەوێستی دروستیدەگات... ئەوانی تر ھەببوو درۆیە". لێمپرسی "لەو ھەببوو ھەببوو لە پۆرە ئەم ھەببوو ھەببوو، یەغنی ھەببوو ھەببوو ھەببوو ناومان ھەببوو ھەببوو، بۆ دایک و ھاوکە خۆمان نییە،

بۆ بیکه‌سین، بۆ یه‌کی هه‌ناریکی شوشه‌مان هه‌یه؟ یه‌عنی بزانیین ئه‌م هه‌موو شته‌ سه‌خیفه‌ چۆن ئاوا پیکه‌وه‌ کۆده‌بیته‌وه‌؟». گووتی «نا... سه‌ریاس له‌ و باوه‌ره‌دانییم، من ته‌نیا بۆ خۆم قسه‌ ده‌که‌م، دانیام ده‌مرم و له‌ و پرسیاره‌ تیناگه‌م... ئه‌وه‌تا ژیا‌نی من وه‌ک تیری‌ک وایه‌ که‌ له‌ که‌وانی خۆی ده‌رچووه‌، تیری‌ک بێ هیچ ئامانجیک به‌ خیرایی ده‌پوات و دوا‌جار به‌ر شتی‌ک ده‌که‌و‌یت و ده‌شک‌یت». موزه‌فهری سو‌ب‌ده‌م پ‌یت سه‌یر نه‌بی‌ت، ئه‌و‌یش و دلشوشه‌ش به‌ و جۆره‌ سه‌یری شته‌کانیان ده‌کرد، هه‌ردووکیان ده‌یانگه‌وت «به‌ر شتی‌ک ده‌که‌و‌ین و ده‌شک‌یتین». سه‌ریاسی گه‌وره‌ خۆی به‌ تیری‌کی خیرا ده‌شو‌به‌اند که‌ ده‌ستی‌ک له‌ که‌وانی خۆی به‌ریده‌دا و که‌س ناتوان‌یت پ‌نگا و ئا‌پاسته‌ی پاستبکاته‌وه‌، مه‌مه‌دی دلشوشه‌ش خۆی به‌ هه‌ناریکی ناسکی شوشه‌ ده‌شو‌به‌اند که‌ به‌ به‌رده‌لانی‌کدا د‌یته‌خوار‌ی و په‌راش په‌راش ده‌بی‌ت. من دره‌نگ ت‌یگه‌یشتم بۆ دلشوشه‌ به‌ و جۆره‌ سه‌رسامی هه‌ناره‌ شوشه‌کان بوو، بۆ هه‌میشه‌ ئاوه‌ها شه‌یدا ته‌ماشایده‌کردن. ئه‌و خۆی به‌ هه‌ناریکی شوشه‌ ده‌زانی... ئه‌و هه‌ناریکی شوشه‌ی زیندوو بوو، دانیابوو له‌وه‌ی پ‌ۆژ‌یک به‌ر شتی‌ک ده‌که‌و‌یت و ده‌شک‌یت. هه‌ر دووکیان له‌ و که‌سانه‌ بوون که‌ دانیابوون هیچیان له‌گه‌ل چاره‌نوسی خۆیاندا بۆ ناک‌ری‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ خه‌ریکی چاککردن و باشکردنی چاره‌نوسی ئه‌وانی تر بوون. وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌ر پرسیار‌ی ئازار و میخنه‌ته‌کانمان بن... ئاوه‌ها بوون... ئه‌وان باوکی من بوون... ئه‌وان که‌ پ‌ۆژ‌یک به‌ر شتی‌ک که‌وتن و شکان.

موزه‌فهر باسی ئه‌و که‌چه‌ سپیانه‌م بۆ مه‌که‌، هه‌ر جار‌یکی دیکه‌ کاس‌یتت بۆ ناردم باسی ئه‌و خوشکانه‌م بۆ مه‌که‌. من تا ده‌مخه‌نه‌ گۆره‌که‌وه‌ وه‌ک جنسی شه‌یتان سه‌یریانده‌کردم، ئه‌وان دلشوشه‌یان کوشت، ئه‌وان بوونه‌ مایه‌ی ت‌یک‌چونی په‌یوه‌ندی من و مارشالی شه‌وه‌

تارىكە كانمان. مەن پەقەت لىيانە... موزە فەرى سوبىدەم... پەقەت لەو خوشكە سىپپانە، ئەوان مەھەدى دىلشوشەيان كۆشت.

پۇژىك سىلئامانى مەزەن، ھەموومانى كۆكردەۋە و چىرۆكەكەي بۆ باسكردىن. ئىمە ھاپى پاست و دروستەكانى مەھەدى دىلشوشە. ئەو و سەرياسى يەكەم ھەردووكيان سورىيويۇن لەسەر ئەۋەي ئەو خوشكانە بىتوانان. مەن دەمكىشا بەسەرى خۇمدا و دەمگوت "چۆن بىتوانان؟ گەر ئەوان بىتوانان ئەي مەھەدى دىلشوشە چى دەكات لەو گۆپەدا... گەر ئەوان گوناھيان نىيە ئەو كۆپە بۆ ھەلئاسىنئەۋە و بىيئەۋە بە ھاپىكەي جارنامان و لەگەلئاندا بىت بۆ ژىر دواھمىن ھەنارى دۇنيا؟ چ تاوانىك لەۋە گەۋرەترە مەۋف يەككى لە قوۋلايى دىلەۋە خۇشبوۋىت و ئەو خۇشى نەۋىت؟ ھا چ تاوانىك لەۋە گەۋرەترە ھەيە بە خۇيى خۇت عاشق بىت و ئەۋەي خۇشتەۋىت، سارد و سەيىرتبكات و خۇي بابىدات و بلى مەن تۆم خۇشناۋىت... مەن دەلئىم ئەۋە لە كۆشتنى مەۋف بە گوللە خراپترە، لە كۆشتنى ئىنسان و سەرىپىنى بە چەقۇ خراپترە".

مەن لە پىشت ھەموو ئەۋەراۋ بەزەۋە بوم كە دۋاي پەرسەكە پويىدا. مەن و سەكەسى دىكە لەۋانەي دەمانوۋىست لە ھۆي مەردنى تىبگەين. ناۋامەزانە چىرۆكى مەردنى دىلشوشە، چىرۆكىكى سادەيە. ئەو پۇژانە لە بازار، ھەموو دۇنيا قەسەي لەسەر كۆشتنى دىلشوشە دەكرد، خەلكى قەسەيان لە گوللەيەكى نەيىنى دەكرد لە شەۋي دۋاي لافاۋەكەدا نرابوۋ بە دىلشوشەۋە. ھەموو خەلک دەيانگوت دىلشوشە لەبەردەم دەرگاي دۆزىنەۋەي نەيىنىيەكى مەزەندابوۋە بۆيە كۆژاۋە، بەلام كى لە ئىمە دەيتۋانى بگاتە پاستى و دروستى ئەو چىرۆكانە. ئەۋكات كە مەن چومە بەردەم مالى سىلئامانى مەزەن ۋەك ھەموو ئەۋانەي باۋەپىيان بە نازكى ئەو كۆپە ھەبوۋ بەخۇم دەگوت "دىلشوشە عەشق كۆشتۋىتى،

عەشق و هیچی تر". بەلام ئیستا دەلێم مردنی دلشوشە وەک نەینییەک دەمینیتهوه، نەینییەک کەس ناتوانیت تەلیسمەکانی بکاتەوه. دلنیام تا دوا ساتیش محەمەد باوەڕی وابوو کە عەشق دەیکۆزێت، بەلام هەر ئەو خۆشباوەڕییەش نیشانەی سەرکەوتنی تاریکی و نەینییەکانە بەسەر ئەو مەملەکەتە نازک و شوشەییە ئێودا کە بێسوود دەبویست تەمتمانەکان لابات و غوباری سەر ژیان بپەوینێتەوه. ئەو ئێوارەیه چووینە بەردەرکی مائی سلێمانی گەورە و گووتمان دەمانەوێت باوکی دلشوشە ببینین، پاسەوانەکانی نەیانھێشت. ئێمە کەوتینە بەردبارانکردنی پەنجەرەکان، پاسەوانەکان ویستیان تەقەمان لێکەن، بە کۆلانەکاندا پاوێنانن، بەلام بۆ ئێوارە یەمان پۆژ جاریکی تر کۆبووینەوه، ئەمجارە ژمارەمان زۆتر بوو، کۆمەلێک کەس بووین کەسمان یەکترمان نەدەناسی، هەموو ئەو گەنجە بێدەرەتان و مەحرومانە بووین لە شوێنی جیاواز و بەشیوەی جیاواز دلشوشەمان ناسی بوو. بە دەنگی بەرز بانگم لە سلێمانی مەزن کرد و گووتم "هۆ بەپێژ هۆ... لەو ژوورە وەرەدەرئ و تێمانبگەینە محەمەدی دلشوشە بۆ مرد؟ ئێمە پەرفیقی گیانی بە گیانی جوانە مەرگ بووین. تا ئیستا لە هیچ حاڵی نین، بایەکی بێتەدەرئ و لە جیاتی قسەی تپوھات حاڵیمانبکات". من دەمزانی نایەوێت باس لە مردنی کۆپەکەی بکات، لەسەرێکی دیشەو دەترسا شتێک لە خوشکە سپییانە بکەین، کە ئەوکات پێمانوابوو وەک پۆژی پوون ناشکرایە ئەوان دلشوشەیان کوشتوو. ئەو پۆژەش نەهاتەدەرئ و پاسەوانەکان بلأویان پێکردین... بۆ پۆژی دوایی ژمارە ی ئەوانە ی کۆبووینەوه لەو گەورەتر بوو حیساببکریت. دەستگێڕ و ەلاگەفرۆش و ئاوفرۆش و گۆلەبەپۆژە فروشەکانی شاریش ھاتبوون، دواچار مارشال خۆشی ھات. کە مارشال ھات من خۆم کێشایەوه، ئەو لە ھەمووان عاقلانەتر دەیزانی ئیشبکات. یەکەمجار لە بری ھەموومان چوو ژوورئ

و قسەي لەگەڵ باوکی محەمەدی دڵشوشەدا کرد، کە لەبەر ناویانگ و پلەوپایەي حورمەتییکی زۆریان دەگرت. من لە منداڵییەوه دەزانم حورمەتی ئەوانە درۆزنانە و بەتالە. من حورمەتم بۆی نەبوو، بەلام لەبەر سەریاسی مەزن خۆم وانیشاندا کە پێزیکي زۆری دەگرم. کە ھاتەدەرێ قسەمان بۆ بکات، ئێمە ھێندە زۆربوین نەیدەتوانی بە ئاسانی ئاراممانبکاتەوه، مێزیکیان بۆ ھێنایە دەرێ و چوو سەری. سەریاسی یەکەم بۆ ئەوێ لە بەلەسەبوون و توپەیی ئێمە بیپاریزێت، چوو سەر مێزەکە و لە تەنیشتیەوه وەستا، گەر ئەوێ لەگەڵ نەبایە لەوانە بوو شتەکان خراپ بشکێنەوه، بەلام لای ئێمە و ئەو منداڵانەي لەناو کوچە و قەيسەری بازارەکاندا گەورەبوویون سەریاسی گەورە، پروفیسۆری شەو و تاریکەکانمان لە ھەموو سیاسي و خەباتگێڕ و نوسەر و ھونەرمەندانێ ئێم وڵاتە حورمەتی زۆرتربوو. لەبەر ئەو کە سەریاسمان لە تەنیشتیەوه بینی وەستاوه و پێماندەلێت ”بێدەنگبن... ئێو چیتانە خۆ وەحشی نین، با پیاو کە قسەبکات“ ھەموو بێدەنگ بووین.

ئەو پۆزە سلێمانی مەزن، باسی ئەوێ کرد بۆ ئەوێ پێگا لە مردنی دڵشوشە بگرت ھەموو شتیکی کردووه... باسی خۆی و یەکیکی تری کرد لە بەربەیانیکي زووژودا پیش ئەوێ خۆر ھەلبێت، پیش ئەوێ دۇنيا پووناک بێتەوه چون بۆ خوازیبێنی کچیک کە عەشقی لە ناکاوی ئەو محەمەدی دڵشوشەي کوشتووه. باسی ئەوێ کرد کە شتەکان بە جۆریک خێراو سەیریوون کەس تەفسیری بۆیان نییە. لە نێوان قسەکانیدا زووژوو دەووستاو دەیگوت ”لێک بوو بابردی و شکا“. من یەکەم کەس بووم لە دواو ھاوارمکرد ”با ئەو دوو سۆزانییە بکوژین... با ئەو دوو دەلە سەگە بکوژین“. سلێمانی مەزن بە ھێمنییەکەوه گووتی ”ئەوان گوناھیان نییە... تاکە گوناھباریک

خودای مه زنه له ژوړر سه رمانه وه، که دلی دلشوشه ی وا به نازکی دروستکرد. من سوړوږووم له سر نه وه ی نازاریک به خوشکه سپیه کان بگه ټنن، له ناو حه شاماتی مندال و گه نجه کانداهنگه لیکي زوری تر هاواریانده کرد «با بچینه سر خوشکه سپیه کان، بابچینه سهریان». سهریاسی مه زن نارامیکردینه وه و گووتی «من دؤستی دلشوشه م، هاوړتی مندالی و زیانی نه ویووم، ټیوه ده مناسن که چهنده حه زم له باشی و دادپه روه ییه. وهک ټیوه گه نجیکم و له بازارپدا گه وره ښووم، پیژنه وهی که س گونا هباریکه ین ده بیټ دلنیا بین، دلنیا بن گهر نه وان تاوانبار ده رچوون، من به رله ټیوه لیان نابووم، گهر بیگونا هیش بن ناهیللم هیچ که سیک ده ستیان بؤ به ریت... ده بیټ باوه پ به من بکن». خودای گه وره نه و پوژه که نه وانی بینی و گه پایوه پیده چوو جادوویان لیکر دبیټ، جادوویک تا شه وی مردنیشی له خوینیدا گه رایکر دبوو. کاتیک هاته وه و به منی گووت «گورانییه کانیا ن ده لیلی بیگونا هیانه» من له و ټیواره یه وه شیتبووم، له و ټیواره یه وه برینیک که و ته ټیوان من و سهریاسی مه زنه وه که هر گیز ساریژ نه بوو.

نه و پوژه سلیمانی مه زن و سهریاسی گه وره، که یه کیکیان پلنگی شاخ و نه وی دیکه یان پلنگیکسی ناو کوچه و بازارپه کان بوو، نارامیایانکړدینه وه و بلاوه یان پیکردین.

موزه فوری سو بده م کن ده یگوت تو له بیابان دیته ده ری و ده چپته مالی نه و خوشکه سپیانه... من هه میسه رقم لیان بووه و تا مردن رقم لیانده بیټ. نه و ټیواره یه که سهریاسی مه زن چووه سر گوره که ی دلشوشه و به سه رسامی گه پایوه، تیگه یشتم نه و دوو خوشکه دوو سیحریازی گه وره ن، دوو پوچی خراپن ده توانن هه موو پیاویک بخنه ته لیسمی خو یانه وه. سهریاس که هه میسه به نه ده بیکی بیتامه وه باسی ثافه تی ده کرد، وهک یه کیک جادوی لیکر بیټ قسه ی

لە دەنگ و ویقار و ھەینى ناو نیگای خوشکە سپییەکان دەکرد. کە لە گۆرستان ھاتەوہ خۆیکرد بە ژوورەکەى من و شەریفى پەپولەدا. بە دەنگى بەرز قسەیدەکرد و پێدەکەنى، شتەکانى بۆ شەریفى پەپولە دەگێرپایەوہ و مەبەستى بوو منیش گویم لیبتیت. من وەک شیتیم لێدەھات و دەمگوت ”تۆ سەریاسى مەزن نیت، سەریاسى گەورە نیت... پزۆفیسۆرى شەوہ تەپەماشەکانمان نیت... تەپالەى مانگای کۆلانەکانیش نیت... تۆ ھیچ نیت ھیچ، لەبیرتچووہوہ کە ئەو کچانە نزیکترین ھاوپیى تۆیان کوشتوہ؟ لەبیرت چووہوہ ئەوانە دلشوشەیان کوشت؟ من حەزناکەم گویم لەم قسانە بیئت... حەزناکەم لە مالى مندا ئەم قسانە بکەیت“.

شەویکی تاريک و تال بوو... تاريک و تال، تاريکتر و تالتریش لەم شەوہ بێرەحم بیکۆتاییانەى زیندان. سەریاسى یەکەم بە پیکەنینەکەى خۆى ئارامیکردمەوہ و گووتى ”ئەو دوو خوشکە، دوو فریشتەن... دوو فریشتەى گەورەى خودان“.

کە دواتر زانیم پەیمانێکى خوشک و براپەتیان لەگەڵ سەریاسى مەزندا مۆرکردوہ، پەیمانێک لە جۆرى پەیمانەکانى دلدارى، ئەوہ بووہ مایەى تیکچوونى تەواوەتى پەيوەندى من و سەریاسى یەکەم. شەویک لە کۆچەپەکی خاڵیدا وەخت بوو تەقەى لێبکەم... من بپارمەدابوو تەقەى لێبکەم، پێمگوت ”تۆ خیانەتت لەو پەیمانەى ئێمە کرد، تۆ میزتکرد بەو پەیمانەدا... من دەتکوژم، تۆ لە جیاتی ئەوہى تۆلەیان لێبکەیتەوہ کردوتن بە خوشکى خۆت“. چواردەخۆڕێکى تازەم پێبوو، دەمانچەکەم دەرھیناو گووتم ”دەتکوژم، تۆ زیادیت... تۆ ھیچ نیت... من شەرم لە خۆم دەکەم کە منیش ناوم سەریاسە، ئەو دوو کچە سووک و سەلیمیان کردوویت، بوویت بە فلیمى ئەم شارە... بوویت بە فلیم... تەواو... یان تۆ بژى یان من... یان

تۆتەقە لە من بکە یان من لە تۆی دەکەم". لەبەر پلەکەى قاپى مالىکدا دانىشت و بە ئارامى پالدايهوه و گووتى "بمکوژە ... سەرياسى سوپەدەم بمکوژە. ئا لێرەدا و ئا بەمجۆرە بمکوژە ... من پالەدەدەمەوه و دەستم بلۆدەدەمەوه و تۆ يەک فیشەک بنى بە ناوچاوانمەوه، یان بوەستە، با بچين لەوئى لە ژێر دواھەمین ھەنارى دۇنيادا بمکوژە ... لەوئى ھىچ کەس شىش ئاگای لیتنايیت".

پەر بە شەو پێدەکەنى و بە گالتەوه دەيگووت "بمکوژە، من و تۆ يەکیکمان زيادین ... زیاد، ئا ... دەى بۆ نامکوژیت ... ھا بۆ نامکوژیت". ئا ... ئا ئەو کات منیش وادەزانى جگە لە خۆمان سەرياسىکى دیکە لە جیھاندا نییە ... بوەستە ... بوەستە ... نامەويیت من ھىچت بۆ بدرکینم ... نەدیمى شازادە ھەموو شتیک دەزانیت ... ئەو تەنیا کەسیکە دەتوانیت یارمەتیتبدات، دەبیت نەدیمى شازدە بدۆزیتەوه، ئەو کوێرە بدۆزیتەوه کە نھینییەکان دەزانیت.

ئەو شەو پێمگووت بمکوژە یان دەتکوژم ... بمکوژە یان دەتکوژم ... بمکوژە یان دەتکوژم ...

من و ئەو یەکیکمان زيادبووین، ئێمە نەدەبایە ھەرگیز یەکتەری بدۆزینەوه. من ئەو دەترسام و ئەویش لە من.

من لە ناو جاش و دزو چەتە و پیاوانى حیزیدا گەرەبوویوم، ئەویش لە مندالییەکی زووهوه لە سەر مەرز و لە ناو قاچاغچى و ناو بازاردا گەرەبوویوو. خۆشتەین کاتى ژيانى ئەو ماوہیە بوو کە لە مەیتەم ژیاوو، خۆشتەین سالانى ژيانى منیش ئەو کاتە بوو کە ھاوپی محەمەى دلشوشە بووم. پەمان لەیەک نەبوو، نا وامەزانە پەمان لەیەک بوو، ئێمە یەکتەمان زۆر خۆشەویست ... ھەندىجار بەسەعات بەسەر شانى یەکتەدا دەگریاین و شەریفى پەپولە ژیریدەکردینەوه. بەلام شەریفى پەپولە پۆژیک پۆیشست و ئیدى نەگەراییەوه، دواجار

له دیمه شقه وه نامه‌یه‌کی بۆ ناردم، باسی ژوره‌که‌ی خۆی ده‌کات له «سه‌یده زینه‌ب» له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێک شیعهدا. ئیدی دواى ئه‌و نامه‌یه‌ هه‌چی لێنازانم... هه‌ندیک ده‌لێن له‌ ئۆکرانیاوه‌ کچی پوسی ئاودیوی ئه‌لمانیا ده‌کات، هه‌ندیکیش ده‌لێن له‌ ئه‌فغانستان له‌ ئۆردوگایه‌کی «ئه‌فغانه‌ عه‌ره‌به‌کاندايه‌»... شه‌ریفی په‌پوله‌ ته‌نیا شاهیدی خۆشه‌یستی من و سه‌ریاسی مه‌زن بوو... به‌لام شه‌ریفی په‌پوله‌ ئیستا له‌ کوێه‌؟.

من و ئه‌و په‌کترمان خۆشه‌ده‌ویست، به‌لام هاو‌پیتییه‌که‌مان هاو‌پیتییه‌کی ناخۆشبوو، ئیشی هه‌بوو ئیش، هه‌ر کاتێک په‌کترمان ده‌بینی ئه‌و پرسیاره‌مان له‌ خۆمان ده‌کرد «ئیمه‌ کیین؟». ئه‌و پرسیاره‌ش هه‌ردووکه‌مانی توپه‌ده‌کرد.

تاده‌مرم ئه‌و ئیواره‌یه‌م له‌ بیرناچیته‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر جێگا‌که‌ی خۆم خه‌وتبووم و دوو غه‌ریبه‌ خه‌به‌ریانکردمه‌وه‌. من وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی کامکاره‌کانم به‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌مدا هه‌لواسیبوو، ئیتر باقی دیواره‌کان په‌سمی شه‌هیدانی پێگای پزگاری بوو. من ئه‌وکاته‌ هه‌زمه‌ده‌کرد ناو و په‌سمی شه‌هید کۆبکه‌مه‌وه‌ و وه‌ک ئیستگه‌کانی حه‌یزب، ژیا‌ننامه‌ی خه‌یاڵیم بۆ دروسته‌کردن و له‌گه‌ڵ پێشمه‌رگه‌کانی تردا داده‌نیشترین لاسایی موزیع و ئه‌و شتانه‌مان ده‌کرده‌وه‌. نا ئه‌و ئیواره‌یه‌م له‌ بیرناچیته‌وه‌ که‌ سه‌ریاسی مه‌زن و مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ له‌ ناو وینه‌ی ئه‌و هه‌موو مردووه‌دا ده‌رکه‌وتن، که‌ په‌که‌مجار چاومکرده‌وه‌ پو‌خساری ئه‌وان له‌ ناو پو‌خساری شه‌هیده‌کاندا ونبوو‌بوو... چه‌ندجارێک ده‌موچاوم شت تا توانیم ببینم... توانیم ئه‌وان له‌ نیگاره‌کان جیا‌بکه‌مه‌وه‌. که‌ هه‌ستام بیست ده‌قیقه‌م ما‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ مه‌فره‌زه‌کانی شه‌ودا بچم بۆ واجب. هه‌سته‌ده‌که‌م ئه‌و بیست ده‌قیقه‌یه‌ سه‌یرترین کاتسی ژیا‌نی منن. نا من له‌سه‌ر داوه‌ شته‌کانم به‌ جیدی وه‌رگرت، به‌لام هه‌سته‌مه‌کرد جو‌ریک له‌ تو‌هه‌ات له‌ هه‌موو شته‌کانیشدا هه‌یه‌. ئه‌و

شهو له كاتى واجيبدا وه ختبوو خۆم بكوژم ... ئهو شهو بهيرمكرده وه كه ژيانى من جگه له گورانى كامكارهكان، جگه له ههزى بيمانهائى من له كامكارهكان ههچى تىر تيا نيه ... شهرم له وه ده كرد كه ده بىت ژيانى خۆم بۆ ئهو دوو كوپه بگيرمه وه . ئهو شهو ويستم خۆم بكوژم ... زۆر جار له كاتى واجيبدا، له شهو ساردهكاندا كه ده هاتمه ده رى و ده بوومه پاسهوانى شهو و ره شبا و به فر، بيرم له وه ده كرد وه خۆم بكوژم . به لام مارشالى شهو تاريكه كانمان پييده گوتم تۆ "ترسنۆكترين پياوى دونيايت" ... من جورتهتم نه بوو خۆم بكوژم، لولهى تهنه كه ده ده خسته ناو ده مم و ده مهتيايه وه ده رى، ده مخسته سه ر ناوچاوانم و دامده گرت وه، ده مخسته ژير چه ناگه م و لامده برد . ئهو شه وهش كه له تاريكيدا چوارد هخۆره كه م ده رهت ناو به مارشالم گوت "يان تۆ من بكوژه، يان من تۆ ده كوژم" درۆمه كرد ... من هه ميشه له مردن ده ترسم، به لام ئهو شه وه هينده شهرم له ژيانى خۆم ده كرد، به راستى بيرم له خۆكوشتن ده كرد وه . من به درى ژايبى ئهو شه وه بيرم له دروست كردنى چيرۆككى درۆ ده كرد وه بۆ ژيانى خۆم ... هينده م شهرم له ژيانى خۆم ده كرد، له دروست كردنى حكايه تى درۆدا بوو بووم به وه ستايه كى عه جايه ب . هه تا ئهو ناوانهش كه ده مناردن بۆ گورانى داواكراو درۆ بوون، كه سانى خه يالى بوون ته نيا له سه رى مندا بوونيان هه بوو . هه نديچار له ئۆردوگا مۆله تم ده خواست و ده مگوت "ده چم بۆ مالى پوره هه ليمم"، به لام من كه سيكم نه بوو ناوى پوره هه ليم بىت ... من به درۆ ده ژيام ... ئيستا ده ئيم چ خوشبوو ... چ خوشبوو ئهو پۆژانهى كه ده متوانى به درۆ بژيم ... چ خوش بوو ... چ به هه شتيك بوو . گه ر تا هه تا هه تايه بمتوانيبايه ، به و درۆ ساده و خوشانهى گه نجيمه وه بژيم، به لام ده ركه وتنى مارشال و مه مه دى دلشوشه منى پيركرد .

من به وبقار و دلتیاییه‌کی ژۆده‌وه چوومه به‌رده‌میان، ده‌ستمکرد به حکایه‌تیکێ درۆ ده‌رباره‌ی ژیا‌نی جارانی خۆم، باسم له‌ مالتیکێ خانه‌دان کرد که منیان گه‌وره‌کردوه، باسم له‌ کچیکێ ژۆر جوانکرد حه‌زی لیک‌کردوم و ده‌یه‌وێت بیهێنم، باسم له‌ کۆمه‌لێک پاره‌ی دانراو کرد که کردوومه به‌ دۆلار و لای هاو‌پێیه‌کم هه‌لمگرتوون، باسم له‌وه کرد نیازموايه دوکانیکێ که مالیات بکه‌مه‌وه، هه‌تا له‌ شوێنیکیشدا گووتم «له‌وانه‌یه سه‌فه‌ریکی خاریج بکه‌م و بیه‌وه ... حیزب ده‌منیڕێت».

له‌گه‌رمه‌ی درۆکردندا بووم محه‌مه‌دی دلتشوشه، سه‌یری کردم و به‌ ناسکی هاو‌پێیه‌که‌وه گووتی «سه‌ریاسی سو‌بده‌م تۆ درۆ ده‌که‌یت».

که‌ وایگووت وه‌ستام و سه‌یریکی هه‌ردووکیانم کرد و ده‌ستمکرد به‌ گریان و گووتم «نا درۆده‌که‌م ... درۆده‌که‌م ... خۆ عیب نییه ئینسان درۆیکات». ئه‌وه ئه‌و ساته‌ بوو که ده‌بایه هه‌موو ژیا‌نی خۆمیان بۆ ناشکرا‌بکه‌م ... هه‌موو شتیک به‌لام ئه‌و پۆژه بۆنه‌وه‌ی ئارامبکه‌نه‌وه، پێیانگووتم «نا، سه‌ریاسی بچکۆله حیکایه‌تی ژیا‌نی خۆت هه‌لگه‌ره بۆ ژێر دوا‌هه‌مین هه‌ناری دنیا ... چیرۆکه‌کان له‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌دا تاملکی تریان هه‌یه». ئا‌وها بوو له‌ یه‌کێک له‌ سه‌یرانه‌کانماندا بۆ بن ئه‌و دره‌خته هه‌موو شتیکێ خۆم بۆ گێڕانه‌وه. موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م، تا نه‌م‌پۆ دلتیانیم ئایا ئه‌وه سیحری محه‌مه‌دی دلتشوشه بوو که ده‌بایه هه‌موو که‌س نه‌هێنیه‌کانی خۆی پێیلێت، یان ئه‌فسونی دوا‌هه‌مین هه‌نار بوو، زمانێ پزانم و کارێکیکرد ژیا‌نی خۆم به‌ هه‌موو پیسییه‌کانیه‌وه خسته‌به‌رده‌ستیان و به‌هه‌موو ساته‌کانیه‌وه بۆمگێڕانه‌وه؟.

كاسىتى سىيەم

من لەو شوپنەو لە بىرمە كە لە گوندېكدا بووم... گوندېكى بچوك...
 بچوك... بچوك... من رقم لە لادىيە، ھەتا خۆشتىن لادىيى دۇنيا لاي من
 جەھەنمە. سەرياسى مەزنىش وابوو، ئەويش زۆر كەيفى بە لادى نەدەھات،
 كە لە پۇژنامەكاندا باسيان لە گىژپانەوئى خەلك بۆ لادى پوخاوەكان
 دەكرد، ئەو توپە دەبوو. پاستە من و ئەو لە لادىو ھاتبووين، بەلام لە
 شاردا چاومان كەردبوو، لە شاردا بالقبووين، ھەردووكان لەبەر دەرگى
 سىنەما و نوكانى فېدېق و مەزاتخانە و لەنزىك عەرەبانەى شووتيفرۆش
 و ھەنارفروشەكانەو گەورەبووين.

من لەو شوپنەو لە بىرمە كە لە گوندېكدا بووم. لەو شوپنەوئى
 مندال بووم، لەوانەيە تەمەنم شەش يان ھەوت سال بووييت كە پۇژىك
 ھەموو گوندەكەيان چۆلكرد، من بۆردومانى تەيارە و پتوھبوونى بەرغەل
 و كوژدانى دوو كچم لە كانى ژناندا لەبىرە... ديارە ھەزار تپوھاتى تىرش
 ھەيە من لە بىرمەنىن و نامەوييت بۆت باسبەكم... من رقم لە گىژپانەوئى
 ژيانى خۆمە... من لەو جىگايەو بۆتباسدەكەم لە گوندېكى بچوكدا بووم،
 پۇژىك ھەموو ئەو گوندە چۆلىكرد... لەبەرئەوئى جەيش و جاش و ھەموو
 تپوھاتەكانى تر ھىژشيان ھىنا... لەبىرمە كە ھەموو گوند چۆلىكرد. مەلا
 ھەباسىك و خەرامان خانىك، كە دەبيت دايك و بابم بووييتن لەو پۇژەدا
 دەكوژدەين، يەئنى وا بېريارە ئەوان منيان بە خىوكردييت و من پىمگوتبىن
 بابە و دايە و ھەموو شتەكانى تر كە باش لە بىرم نەماون. وا بېريارە
 خەرامان خان پيش ئەوئى بكوژدەيت بە ھەموو كەسى گوتبىيت "بەقوربان
 بىم، ئەو مندالى خۆمان نىيە، ئەو كورە شەھيدە ئىمە بەخىويەكەين...
 بۆ كوردە بەساقەت بىم... بۆ كوردە ئاگرىتەبەريووەكەيە". وا بېريارە مەلا

هه‌باس له‌گه‌ل‌مدا نۆز خراپ بوو‌پیت، به شول‌گ و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی تر لێ‌یدابم... دیاره ده‌لێن من نۆز هاری‌بووم... به‌لام من هیچ شتی‌کم به‌ته‌واوی له‌ بیر‌نبیه. نه‌ هاری‌یه‌کانی خۆم و نه‌ شته‌کانی تری‌ش.

له‌و شوێنه‌وه له‌ بیرمه له‌ گوندی‌کی بچوکدا بووم، هیند بچوک به‌قه‌د پێ‌قنه‌ی کۆتری‌ک. له‌و کاته‌وه له‌ بیرمه که هه‌موو ئه‌و گونده چۆ‌لێده‌کات و من به‌ته‌نیا له‌ ناو دێ‌دا ده‌مێ‌مه‌وه، وه‌ک ده‌لێن گه‌ر به‌هات‌بایه و من له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تر‌دا گوند‌م چۆ‌ل‌ب‌کردایه ده‌کوژ‌دام، چون‌که خه‌رامان‌خان و مه‌لا هه‌باس که من به‌جێ‌ده‌هێ‌ڵن تۆ‌پێ‌ک ده‌یان‌کات به‌ قاو‌رمه، یه‌عنی به‌سه‌ر شاخێ‌کدا سه‌رده‌که‌ون، له‌وێ په‌سه‌دی نوژ‌من ده‌یان‌بینی... ئیدی له‌وێ‌وه تۆ‌په‌کان دوا‌یان‌ده‌که‌ون، ئه‌وان ده‌پۆ‌ن و بووم تۆ‌پێ‌ک ده‌دات به‌ شوینی پێ‌شووتریان‌دا.

ده‌پۆ‌ن و بووم، ده‌پۆ‌ن و بووم، ده‌پۆ‌ن و بووم، ده‌پۆ‌ن و بووم... تا بووم، بووم، بووم و ئیتر نا‌پۆ‌ن.
واب‌پاره یه‌که‌مین دایک و باوکی راسته‌قینه‌ی من به‌وجۆ‌ره مر‌دبێ‌تن.

من له‌و جی‌گایه‌وه له‌ بیرمه که جاشه‌کان دێ‌نه ناو گونده‌که‌وه و جگه له‌ مندالی‌کی چل‌من به‌ هه‌ناری‌کی شوشه‌وه که ناوی سه‌ری‌اسی سو‌ب‌جده‌مه که‌سی تر نا‌پۆ‌زنه‌وه، له‌و جی‌گایه‌وه له‌بیرمه که جاشه‌کان نه‌وتیان ده‌کرد به‌ گونده‌که‌دا، من به‌ خۆشی‌یه‌وه سه‌یری ئاگره‌که‌م ده‌کرد و یارمه‌تیم‌ده‌دان. ئیستا باش له‌ بیرم نییه، به‌لام وا دێ‌ته‌ خه‌یا‌لم ئه‌و ساتانه خۆ‌شترین ساته‌کانی مندالی‌م بوو‌پیتن. وامه‌زانه من له‌ مندالی‌یه‌وه. رقم له‌ نیشتیمان بووه... یان وه‌ک مارشال ده‌ی‌گوت «وه‌حشیت‌رین مندالی دنیا» بووم... نا... من خۆ‌ش‌حالی‌بووم به‌ سووتانی ئه‌و گونده له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی هه‌موو شتی‌کم وه‌ک یاری سه‌یرده‌کرد.

من جاشيک پزگاريکردم ناوی «که یخوسرهو ناغای سوفیان ناغای سه دری نه رحه می» بوو، نازانم که بانگیانده کرد به رده وام به هر سنی ناوه که یه وه بانگیانده کرد، لای نه و فیزی چوار شتی گرنگ بووم، جاشایه تی، چه ته یتتی، پېشمه رگایه تی، خوینده واری. کومه لیک ژن و کومه لیک کچی جوانی هه بوو، به لام کوپی نه بوو. هه رگیز منی وه ک کوپی خوی ته ماشا نه ده کرد، دیاره ده یتوانی من بکات به کوپی خوی، هه ویه م بۆده رکات، شتیکم له سه ر تا پۆبکات و هه موو شته بیتماناکانی تریش، به لام نه یکرد... تاکه شتیک له مندا به دلی بوو ناوه که م بوو. هه ندیچار که به ته نیا بووینایه بیریده کرده وه ده یگوت «سه ریاسی سو بده م.... سه ریاسی سو بده م... سه ریاسی سو بده م... ده بیت نه م ناوه مانای چی بیت؟» پیموایه دلی نه ده هات نه و ناوه م لیکاته وه، ده یزانی گه ر بمکات به کوپی خوی ده بیت ناوه که م بکات به «سه ریاسی که یخوسرهو ناغای سه دری نه رحه می»، نه وه شی به زولمیک کی گوره ده زانی. که پیکه وه بووینایه ده یگوت «سه ریاسی سو بده م... په ح که ناویکی جوانه».

په نگه من بچوکتزین جاشی ولاتی خومان بوو بیتم. یه که مین وینه ی ژیانم ده که رپته وه بۆ نه وکاته له که ل کومه لیک جاشی ترده پۆژیکی په شه با له سه ر لوونکه یه کی به رز گرتوومه. نه وکات ته مه نم نۆ ساله، به خۆم و برپنه ویکی سی جار له خۆم درپژتره وه، له نزیک سه نگه ریکه وه وینه یه کی دیکتاتورمان پتیه و په نجه مان وه ک نیشانهای سه رکه وتن به رزکردوته وه. سه یرترین یادگاری ژیانم ده که رپته وه بۆ نه و پۆژی که له که ل هه موو ماله جاشه کاندایه بریدانیین بۆ لای دیکتاتور، که یخوسرهو ناغا به درپژایسی پگا قسه ی له سه ر گه وره یی نه و پۆژی بۆ کچ و ژنه کانی و کومه لیک خه لکی تروهاتی تر ده کسرد، دوا ی نه وه ی ده چار قوونیان پشکنین، بریدانیینه هۆلیکه وه که پتییانده گوت هۆلی دیداره کانی سه رۆک... که خوی هات، هه مووان هه ستان و ده بایه نیوسه عات چه پله و تروهات و شتی تری و

لێبدهین. من چه پلهم لێنه دا. که یخوسره و ئاغا که په فتاره سه یه که ی من شله ژانده بوو، به رده وام له ناو هه له له و چه پله و هوتافه کاندای ده یگووت «سه ریاسی سو یجده م... چه پله لێبده... کوپی حیز چه پله لێبده». من قهت چه پلهم لێنه دا. ده بویه هه مووان به ریز دهستی ماچکه یین، که هاته سه ره ی منه وه، وهک بجوکتزین جاشی ولات منیان به سه رۆک ناساند. ئه و پێده چوو زۆر خوشحال بیت که شه ره فی ئه وه ی پێبپراوه بجوکتزین جاشی مه مله که ته که ی خۆی ببینیت. من ده بویه دهستی ماچکه م و ئه و شتانه، به لام وه ستام و هیچم نه کرد. به زۆر منیان برده به رده می، ئه و منی خسته نابینی هه ردوو پانی خۆیه وه، ئه و کات سه رم له ئاستی هه ردوو گوونی سه رۆکدا بوو، ناوگه لی سه رۆک بۆنیککی پیسی لێده هات. من سه رم به رزکرده وه و به کوردییه ک که س له حمایه کان تێینه گه یشتن، گووتم «سه رۆک تۆ قوونت ناشۆیت»، که س له ته ولوی قسه که م تێنه گه یشت، که یخوسره و ئاغا نه بیت که ده موده ست له ویدا بورایه وه... من که که یخوسره و ئاغام بینی که وت ده ستمکرد به گریان، نازانم بۆ ده ستمکرد به گریان، به لام شتیک وایلیکردم چه زیکه م بگریم. مه حشه رێک بوو مه پرسه، پۆژنامه کانی ده ولت دواتر بورانه وه ی که یخوسره و ئاگیان وا ته فسیرکردبوو که له خوشی ئه وه ی منداله که ی خۆی له ناوگه لی سه رۆکدا بینیه ته وه، له هۆش خۆی چوو. ئه و وێنه یی من دواتر یو به وێنه یه کی به ناوبانگ، به لام سال به سال ده موچاوی من گوێدرا، سال به سال من له داخی ئه و وێنه یه بریارمدا ده موچاویکی تر بۆ خۆم دروستبکه م، تا پۆژیک هه موو دوتیا ئه و وێنه یی منی له ناوگه لی سه رۆکدا بیرچوووه وه، وێنه یه کی سه یه له سه ر ته ختیک، له نزیک دوو بازنه گوئی گه وره وه، سه رۆک ده میکرده ته وه و پێده که نی و منیش ده میکرده ته وه و ده گریم. که یخوسره و ئاغا هه رگیز لێم خوشنه بوو. له دوا ی ئه و پۆژه وه له دانیشتن و پشروی ناو ژنان و کچانی خۆی مه هرومیکردم و ناردمی بۆ هه راسهت

له په بيبه دووره كاندا. له و سئ سالد ورك بچوكترين جاشى ولات توانا و به هره و ساليقوى خوم تاقيكړده وه، دياريوو كه يخوسره و ناغا تف له و پوژده كات منى تيا هه لگرتو ته وه، به رده وام له شه په قورسه كاندا منيان ده خسته پيشى پيشه وه بؤ نه وهى بكوژرېم، به لام ورك نه وهى هه موو شه يتانگان ده ستيان به بالمه وه گرتبيت، نه ده كوژرام... بينه وهى بترسم ده چوومه هه موو شوينه خه تهره كان، له شه په قورسه كاندا له پيشى هه مووانه وه په لامارمه دد، جاشه كانى تر ناويا ننا بووم "سه لكه زوپنا". له دوو شه پدا سه رتاپاى هيزه كانمان ته فروتونا بوون من نه بيت به خوم و برنه وه دريژه كه مه وه گه پامه وه و خه به رى كوژرانى برايه كى كه يخوسره و ناغا و ماميكى و دوو ناموزايم بؤ هينايه وه. هيزيك له ناسمانه وه نه يده هيشته من بكوژرېم. جاريك مينيك له ژير قاچمدا ته قيبه وه و هيچم لينه هات، جاريكيش هاوه نيكي پيشمه رگه كه وته ناو په بيبه كه مانه وه هه موو جاشه كانى تر كوژران، من نه بيت له ناو دوكل و باروتى ته قينه وه كه دا ورك شير بازمدا و هاتمه ده رى... من يه كيك بووم له نازاترين جاشه كانى نيشتي مان. كه پيشمه رگه تيكشكان و فوجه كه مان بچو ككرايه وه كه يخوسره و ناغا خيزانكي نه وه نده گه ورهى بؤ خوى دروست كړدبوو به خيونه ده كرا. كه س به ته واوى ژماره رى ژن و كچه كانى نه ده زاننى، پاره يه كى بيشومارى ده ويست كه به جاشايه تى ته واو نه ده بوو. له و پوژانه دا من و كومه ليك له پياوه كانى ترى بووينه چته. نه و سه رده مه هه ر چيبه كيان پيېگوتبامايه به خوشييه وه ده مكرد. له و سه رده مانه دا يه كه مين كه سم كوشت، دياره نازانم گه ر له شه په كانى پيشوودا كه س به گوللې برنه وه كهى من كوژراييت ياخود نا، به لام يه كه م كه س كه له نزيكه وه و پويه پوو كوشت بيتم ده كه پيشه وه بؤ نه و پوژانه. من و ده يان چه كدارى ديكهى كه يخوسره و ناغا له هه موو كون وكه له بريكي نيشتي ماندا بؤ سه مان داده نا، قافله ي قاچاغچيبه كانمان تالانده كړد، پيېواره كانمان پووته كړده وه، ترومبيلمان

دەوھستان و موسافیرەکانمان پووت و قووتدەکردەووە بەرەلاماندەکردن. یەکەم کەس کوشتەم بازگانیکی ئالتون بوو، شەویکی تاریک بە تەنیا بە خۆی و سێ کێلۆ خۆلەو لە ماریسدستیکی سپیدا بەرەو سنوور دەپۆی. ئالتونەکی لە شوینیکی تایبەتی ژێر کوشنەکاندا شارەبوووە. ئەو کات مامۆستا "خەلیل ھورمز" لەگەڵماندا چەتە بوو، خۆشەویستەکانی سێک بوو تا ئەو کات بینیبیتەم، ژۆر حەزی لە پارە بوو، بەلام ژۆر پیاویکی بەرپۆز و بەویقاریبوو، ئەو دڵنیابوو کە ئەو پیاوێ خۆی ئالتونی پێتە. کەسمان خەیاڵمان بوو ئەو نەدەچوو کە لە ژێر کوشنەکاندا بێت، کە مامۆستا خەلیل ھورمز دەستی برد بوو ژێر کوشنەکان، بازگانی کە لە دواوە پەلاماریدا، خەریک بوو دەمانچە کە لە مامۆستا خەلیل ھورمز بستینیت. من لە ترساندا تەقەم لیکرد، بە جۆریک تەقەم لیکرد وەخت بوو مامۆستا خەلیل ھورمزیش بکوژم، کە بە ناگاہاتمەو و چاومکردەو بازگانی کە بە جوتیک چاوی سەرسامەو سەری خستبوو سەر شانی مامۆستا خەلیل و خۆینی دەھینایەو. مامۆستا خەلیل ھورمز بۆئەوێ ھەست بە ترس و پەشیمانی نەکەم گووتی "ژۆر باشتکرد کوشتە، کوپی حیزە بەشی خۆی ژیاو". من ژۆرم پێخۆشبوو کە مامۆستا ھورمز ئافەرینی کردم... شەوانی دواتر لە خوشی و لە ترسدا خەوم لێنەدەگەوت، ئەو پۆژە کە مامۆستا ھورمز پرگارکرد، ئەو گووتی "ھەفت بۆدەگەمەو... شتیکت فێردەکەم، ھەموو ژیاوت سوودی لێبینیت" ئەو فێری خۆیندەواری کردم. لەو شەو بەدواوە بە درێژی پۆز فێری نوسین و خۆیندەواری دەکردم، کە پاپەڕین پوویدا من تەواو فێری خۆیندەواری بوویوم، بەلام فێری ژیاوتی سەیریش بوویوم کە دواتر بەزەحمەت وازمیلینا، ژیاوتی چەتەیک لەسەر شەقامەکان دەووستیت و چاوپوانی نیچیر دەکات. لە دواوە پاپەڕینەو ھەموو شتەکان بە خێرای گۆران، کەبخوسرەو ئاغا بە خێرایییکی سەیر بوو بە پێشمەرگە، بەپەلە ھەموو ئەو پەسمانە سوتان کە لەگەڵ

سه رۆڤدا گرتبوومان و په سمی تری له گه ل سه رۆڤکه تازه کانداهه لواسی... سه رۆږکه تازه کان له داوه و خواردن و گه پان و سه یران و خوارښه وه بیزارنه ده بوون، تاقمیکي مه شرب خۆشبوون، که زور حه زیان له گورانی و سه فا و نافرته و پیکه نین بوو. هه رگیز له وه نه ده چوون له شه پیکي دوور و دريژ هاتبیتنه وه، به لکو له وه ده چو له شاییه که وه گه پابیتنه وه و خویان بۆ شاییه کی تر ناماده بکه ن. که دواتر بووم به پیشمه رگه یه کی چالاک و له شه پی ناوخوا دا به شداریمکرد، به و پووخواشییه ی سه رکړده و مه سنوله کان سه رسامبووم. شتیگ له ژیا نی نه وانداهه بوو له ژیا نی نیمه دانه بوو، نه ویش سه فای به رده وام بوو، که ده چوین بۆ شه پی نه وان نوکته یان ده گتپا به وه، که ده گه پاینه وه نوکته یان ده گتپا به وه، که ده چوون بۆ ته عزئی له نابه یینی سوره ته کانداهه چرپه چرپ نوکته یان بۆ یه کتر ده کړد. له سه نگره کانداهه بیتله نوکته یان بۆ یه کتر ده گواسته وه، که له کاتی شه پی دا لیژنه ی ناشتیان دروستده کړد له پیشدا به تازه ترین نوکته دانیشته کانیان ده کړده وه... شتیگ وای له من کړد تیگم هه موو شته کان تپوهات و بیمانان. به لام من دواچار تیگه یستم مرؤف بۆنه وه ی بتوانیت شه رپکات ده بیت زور پیکه نیته.

نیواره یه کیان چووم بۆ لای که یخوسره و ناغای سه دری نه رجه می ده ستیم ماچکړدو گوتم «به پیز هاتووم سوپاستانبکه م، تۆ چه ند ساله من به ختوده که یت، من باریکی قورس بووم له سه ر شانی نیوه... نیستا گه وره بووم و ده پۆم خۆم خۆم به ختوده که م...». نازانم بۆ وامکرد، به لام هه ستده که م نه و هه موو نوکتانه ی له و دیوه خانه دا گویم لیبوو کاریگه ریه کی گه وره یان هه بوو، نه و کات ده میگ بوو ده مزانی من پیاویکی غه مگینم لیده رده چیت که حه زی به لایه نه تاریکه که ی ژیا نه... شتیگ له خویندا بوو وایده کړد حه زم له گریان بیت. چیت ته حه مولی نه و هه موو نوکته یه م نه ده کړد که له دیوه خانه که ی که یخوسره و ناغای کوپی سوفیان ناغادا

گوئىم ليدەبوو. كاتىك لەو مائە ھاتمەدەرى زۆر خۆشحال و ئاسوودە بووم، ھەستەم بە ئازادىيەكى گەورەدەکرد، كە لە مائى ئەو ئاغايە ھاتمەدەرى ھەرگىز نەچوومەو، لە ماوەى چەتەيەتيدا پارەيەكى كەم كۆكردبوو، كە بە خىرايى لە ناو بازار و لە سىنەما و دوكانى فيديو و چىشتخانەكاندا خەرجمكرد. كە ئىوارەيەكيان خۆم لە ھىزى پىشمەرگەدا ناوئوسكرىدەو، بەشى لەفەيەكى چكۆلانە پارەم پىمايو، لە جىگايەك دوا لەفەم خوارد و گەپامەو، بۆ پىشمەرگايەتى و ھەراسەتى نوور و درىز لە ناو باران و بەفرو پەشەبا و تاريكىدا. تاكە ھاوپىيەكى راستەقىنەم لەو كاتەدا خەلىل ھورمز بوو كە يەكەم كەس بوو لە گۆرپنەو، پارەدا دەستى خۆى وەشانە و دوكانىكى تايبەتى لە ناوھەراستى بازاردا كرىدەو و بوو بە دەولەمەندىكى گەورە. وەك خۆى بە پىكەنىنەو دەيگوت ”ئىواران كە بۆرسە داخرا... وەرە و دەرسى خۆمان دەخوينىن“. ئەوكات مەن ھەر پۆزىك پشوم ھەبايە درىزەم بەوانەكانى خويندن و خويندەو دەدا. كە سەرياسى يەكەم و مەمەدى دىلشوشە دەرگەوتن، مەن لە كۆمەلىك ئازارى پۆھى و دەرونى قولدا دەژيام. لە راستيدا شتىك نەبوو بۆى بۆم. بىرم لە خۆكوشتن و تېرھاتى تر زۆر دەكرىدەو. كە ئەوان دەرگەوتن شتىكى تەواو نوێ ھاتە ژيانمەو، يەكەم دانىشتنى راستەقىنەم لەگەلياندا دەرگاي دۇنيايەكى تىرى لىكردمەو، لە چايخانەيەكى بچوكدا نىزىك سىنەماكان يەكترمان بىنى، پىشتەر دووجار لەگەل مەمەدى دىلشوشەدا بەتەلەفون قسەمكردبوو. ئەو ئىوارەيە كە چووم بۆ ئەو چايخانە چكۆلانەيە تەنيا بىرم لەو نەدەكرىدەو خۆم بناسم، بەلكو بىرم لەو نەدەكرىدەو ئەو دوو مۆفە سەيرە بناسم كە چىرۆكىكى تىران دەريارەى ژيان و تېرھاتەكانى رابوردووى مەن پىبوو. بەرلەو، ھىچ بلىيىن مەمەدى دىلشوشە گووتى ”گرنگ ئەو، ھەنارە شوشەكان نەفەوتىت... ھىچ شتىك وەك ھەنارە شوشەكان گرنگ نىيە“. ھىچيان دەريارەى مەن نەدەزانى، مەن ھەرگىز

ناره زووی نهوم نه بووه به دواى نه پنی و تپوهات و شتی وادا بگپریم، خوشییه کم له ناسینی خه لکدا نه ده بینی، مروف لای من شتیگ نه بوو باوه پری پیبکه یت. من گومانى خراپم له هه موو که سیک هه بوو... تاهه مپوش وام، تاده مرم گومانى خراپم له هه موو که سیک هه یه. باوه پرم به و قسانه نییه تو له و کاسیتانه دا ده یکه یت، گوايه مروف جوانه و نینسان باشه و قسه ی سه یروسه مهره ی تر. من ته نیا باوه پرم به وانه هه بوو که مردن. له یه کم ئیواره وه ناوه کانمان به شکرد، نه ومان ناونا «سه ریاسی گه وره» و منیان ناونا سه ریاسی بچکوله. من به قه لافهت و بالا له و گه وره تر بووم، ده موچاروکی هیند مونم هه بوو پیته چوو به رده وام حه زم له شه پ و نه و فهرته نانه ی تر بییت. که نه و پوزه ده ستمکرد به گریان که سیان باوه پیرانه ده کرد، نه م ده عبا مون و پوخسار گرژه ناوا له دل وه بگری. من نه و ئیواره یه دووچار گریام، جاریک که هه ستمکرد ژیانم نه و نه ده ناشیرینه ناتوانم پاسنگزیانه بیگپر مه وه، جاریکى دیش که سه ریاسی گه وره باسی مندالی خو ی کرد له سه ر مهره کان و له ناو ته رسی هیستری قاچاغچییه کاند، باسی نه و پوزه تپوهاتانه ی کرد که له مه یتهم ناچار بووه پیسایى منداله بچوکه کانی تر پاکبکاته وه، قسه ی له شه وانی برسیتی کرد کاتیک نانی له مالان داوا کردوه. نه و شه وه من دوو جار گریام. هه ر دوو جاره که ش سه ریاس ژیریده کردمه وه.

گه ر نه و ئیواره یه دووچار نه گریابامه یه له وانه بوو منیان ناونه نابایه سه ریاسی چکولانه یان سه رگزگل. هه ردوکیان ده یانزانی من به ته واهو ته ی گه وره نه بووم. پیته چوو هه موومان یه که ته مه نمان هه بییت، به لام من گه وره نه بوو بووم... نه وان ویستیان گه وره مبه کن و بیم به مروفیکى مه زن، به لام نه یان توانی.

تاده مرم نه و پوزه م بیرناچیتته وه که دواه مین هه ناری دونیام تیا بینى. نه و کات که من بینیم نه وان میژوو یه کی درژیان له گه ل نه و دره خته دا

هه‌بوو، چه‌نده‌ها شه‌و له ژێردا خه‌وتبوون... شتێک هه‌میشه به‌ره‌و شه‌و دره‌خته‌ی راده‌کێشان. ناتوانم وه‌سفێ دواهمین هه‌ناری دونیات بۆکه‌م، دره‌خته‌ی سهری‌بوو، ته‌نیا دره‌خته‌ی هاو‌پێتی و ئاسووده‌یی ئێمه نه‌بوو، به‌لکو دره‌خته‌ی بینین و خه‌ونه‌کانیش بوو. نه‌دیمی شازاده له‌ویادا ئیلهامی سه‌فه‌ره دووردرێژه‌کانی خۆی بۆ ده‌هات، مه‌مه‌دی دڵشوشه له‌ویادا له‌هه‌ندی نه‌ینێ تێده‌گه‌یشته، سه‌ریاسی گه‌وره له‌ویادا بیرێ له‌ شته‌کان ده‌کرده‌وه، شه‌و له ژێر دواهمین هه‌ناری دونیادا پالده‌که‌وت و ده‌یگه‌ووت «بیر له‌ خۆم و شته‌کان ده‌که‌مه‌وه». که‌سمان نه‌مانده‌زانی «شته‌کان» چیین؟ که‌ له‌ تروپکی هه‌نار ده‌گه‌رینه‌وه، سه‌ریاس به‌رده‌وام پێده‌که‌نی و قسه‌یده‌کرد، زۆر له‌ قسه‌کانی وه‌ک نه‌خشی به‌رد وابوون... موزه‌فه‌ری سو‌ب‌ده‌م ئێستا بیرده‌که‌مه‌وه و تێده‌گه‌م تۆ به‌رله‌وه‌ی بگه‌رێته‌وه شه‌و له ژێر دواهمین هه‌ناری دونیاهه‌ ده‌بیینت. ئێواره‌یه‌کیان من و شه‌و پێکه‌وه سه‌رسامانه سه‌یری ئاسمانمان ده‌کرد، گووتی «پۆژیک له‌ پۆژان پیاویک له‌ سه‌حراوه‌ دیت... له‌ سه‌حرایه‌کی زۆر زۆر دوورده‌وه... پیاویکی بێکه‌سه، نازانیت چی بکات و بچیت بۆ کوێ... باوه‌ش به‌ ئێمه‌دا ده‌کات و ده‌لێت من باوکی ئێوه‌م... باوکی هه‌مووتانم». نه‌دیمی شازاده شه‌و کوێ‌ره‌ی تروهاتی دونیای نه‌بینی‌بوو، ده‌یگه‌ووت «له‌ ژێر دواهمین هه‌ناری دونیادا... قسه‌ قسه‌ی من و تۆ نییه... قسه‌ی مرۆف نییه... قسه‌ی خودایه». شه‌و له‌و باوه‌رهدا بوو که‌ خودا له‌ پو‌خساری باوکیدا ده‌رده‌که‌وێت و ئیلهامی بۆ دینیت و پێیده‌لێت «وابکه‌ و وامه‌که». هه‌ر سێکیان چاوه‌پوانی شه‌وه‌بوون له‌ بن شه‌و داره‌دا په‌یامێک و ئیلهامێکی گرنگیان بۆ بێته‌خواره‌وه ژانیان بگورپیت، به‌لام ئیلهامه‌کان هه‌ر به‌قه‌د پو‌وبه‌ری ژانی پۆژانه‌ی خۆیان بوو. له‌ ژێر شه‌و دره‌خته‌دا سه‌ریاس به‌پیاریدابوو «سینه‌ی که‌ ژال» بکپیت. شاه... بوه‌سته موزه‌فه‌ر ده‌زانیت «سینه‌ی که‌ ژال» چیه‌؟ عه‌ره‌بانه‌ چکوله‌ ده‌ستییه‌که‌ی خۆیه‌تی که‌ به‌بازاردا ده‌یگیرێ. له‌ویادا به‌پیری دروستکردنی

«نهجومه نسی عه ره بانه کانی» دابوو، له ویادا برپاری جه نگی دابوو له پیناوی هه موو ده ستگیږه بچوک و منداله بیته شه کانی بازارپدا، برپاری دابوو سیاست نه کات و له شه ږی ناوخودا دوژمنی هه موو لایه ک بیت، نه و تکانامه یه داپشتبوو بۆ ده ستگیږه کان که له پوژده سهخته کاندانرخ زوړ زیاده نه کن، نه و ناموژگار بیانه ی بۆ ده ستگیږه کان نویسیوو که نه گه ر بازارگانه گه وره کان نرخیان به رز کرده وه مانیان لیبگرن و شت نه کپن، وه سی دابووو شیرفرۆشه کان له هه ر په نجا قوتویه ک شیر، قوتویه ک بۆ منداله شاوره کان جیا بکه نه وه. نه و ده غیله یه دامه زاراندبوو بۆ کومه کی نه و ده ستگیږانه ی تووشی زهره ری کوتوپر و گه وره ده بوون، خه یالی نه وه که وتبووه سه رییه وه سه ندیکایه کی مندالانی ده ستگیږ دروستبکات، بیړی له دروستکردنی قوتابخانه یه کی شه و کړدبووه بۆ نه وانه ی له به ر نه داری له قوتابخانه ی پوژ نه یانده خویند، نه ... چوزانم ... چوزانم، له ویادا نیلهامی نه و شتانه و هه زار شتی تریشی بۆ هاتبوو که به منی ده گووت «سه رگزگل تۆ به ئاسانی تیپاننا گه یت».

هه میشه پیکه وه ده چووین بۆ بن دوا هه مین هه ناری دونه ا، بۆ مردن نه بیټ نه ده بایه که س به ته نیا بچټه بن نه و دره خته. نه دیمی شازاده له به ر کوپری و سه ختی چیا که نه یده توانی به ته نیا بیټ، نه وانی تریش وا پیکه وتبوون هه رگیز به ته نیا نه یه، نه وه به شیک بوو له حیکمه تی په یوه ندی له گه ل دوا هه مین هه ناری دونه ادا که شازاده ده یگووت «دره ختیکی خوداییه»، به لام من هیژمه دایه خوّم و ده مگووت «دره ختی ئاوا ته کانی سه ر زه مینه». که وامده گووت هه موو چه پله یان بۆ لیده دام، چونکه من به پیکه وت قسه ی جوانم ده کرد، یه عنی قسه یه ک تپوهات نه بیټ.

نه دیمی شازاده له و بندارده خه ونی به باوکییه وه ده بیینی، له ویادا ده خه وت و که هه لده ستا چیرۆکی دريژی له سه ر گه شته کانی باوکی له و

دیو مردنه‌وه ده‌گێژایه‌وه ... له‌ویوه هه‌لده‌ستا و به‌ کوێری به‌ره‌و خاک و مه‌مله‌که‌تی سه‌یر سه‌یر ده‌پۆی و پاشماوه‌یه‌ک به‌کۆمه‌لێک قسه‌ و هیکایه‌تی سه‌یره‌وه ده‌گه‌رایه‌وه، باسی ئه‌و شارانه‌ی ده‌کرد که که‌سمان نه‌مانده‌زانی پاستن یان درۆ، باسی که‌شتی ئه‌فسانه‌یی ده‌کرد له‌ شاری عاجباتیدا، ناوی ئه‌و شارانه‌ی پیاپۆشتوو هه‌موومانی سه‌رسامده‌کرد «لاهور، زه‌نجبار، یه‌زد، کرمان، هیرات» ده‌یان شاری سه‌یره‌یری تر که له‌ بیرم نه‌ماون، له‌ هه‌موو شوێنیکی دونیادا به‌دوای بیناییدا ده‌گه‌را... له‌یه‌کێک له‌و که‌شته‌ دوورودرژانه‌یدا له‌ چیاکانی کوردستاندا، له‌ ناوچه‌ شاخاوییه‌ زۆرزۆر دووره‌کان، له‌و هه‌رێمانه‌دا که زۆر له‌ ناوه‌وه‌ن، له‌ گوندیکی چکۆله‌ی ناو چیاکاندا و له‌سه‌ر کانی و ئاویکی چکۆله‌ «سه‌ید جه‌لالی شه‌مس» ده‌ناسیت که به‌شیکی گرنگی نه‌ینی «سه‌ریاسه‌کانی» پێیه‌. ئه‌ه، من ده‌زانم تۆ تا ئیستا به‌ته‌واوی چیرۆکی سه‌ریاسه‌کان نازانیت، من نامه‌وێت نازارتبه‌ده‌م، نامه‌وێت ویڵبیت و بکه‌ویت ئه‌و چیاپانه‌، به‌لام سه‌ریاسه‌کان له‌ من و سه‌ریاسی گه‌وره‌دا کۆتاییان نایه‌ت، نه‌دیمی شازاده‌ هه‌موو شتیکی ده‌زانیت... هه‌موو شتیکی... ئه‌و ده‌توانیت بته‌بات بۆ لای سه‌ی جه‌لالی شه‌مس، ئه‌و ده‌توانیت یارمه‌تیتبه‌دات.

نا من ئه‌گه‌رچی زۆر له‌ ته‌وه‌اتی ژیا‌نم بیرچۆته‌وه، به‌لام هه‌رگیز دواهمین هه‌ناری دونیام بیرناچێته‌وه.

ئه‌و ئیواره‌یه‌ی منیان برد بۆ ژێر ئه‌و دره‌خته‌ ئیواره‌یه‌کی به‌هاریوو، مه‌مه‌دی دلشوشه‌ و سه‌ریاس داوه‌تیانگره‌ین، ئه‌وان ده‌یان‌توانی جوانترین میوه‌ و باشتترین گۆشتی بازارپان ده‌سته‌که‌وێت، زۆر شانازیان به‌وه‌وه ده‌کرد که باشتترین قه‌سابی بازار و چاکترین سه‌وزه‌فروشه‌کان ده‌ناسن. هه‌ردووکیان زۆر شانازیان به‌و جوژه‌ ته‌وه‌اتانه‌وه ده‌کرد. من که گه‌یشتمه سه‌ر ئه‌و لوتکه‌ سیحراوییه‌ هه‌موو شتیکی له‌ بیرچوووه‌وه، له‌ویوه ئاسمان

و زهوى ديمه نېكى ترين هه بوو، جيگايه ك بوو له خه وه وه نزيك بوو نهك له پاستى، ده زانى نه وه په عنى چى؟ په عنى له ويښه ناسه وارى جهنگ، ناسه وارى ناخوشى، ناسه وارى پيرى ديارنه بوو، له ويښه ته نيا يه ك شت دياريوو، هيمنى، جوانى، پووناكى. ئيمه چاومان ده بيبينى و به هه سته كانمان نه وه موو جياوازيه مان له نيوان دونيائى نه وه هه ناره و جيگاكانى تر دا هه سته پيډه كړد. به لام نه ديمى شازاده كه كوړيكي مزه عيل بوو، به شيږه يه كى تر هه ستي به شته كان ده كړد، له بهر نه وه ده يگوت «دره ختيكى خوداييه ... خودايى». نه و نيواره يه كه من دوا هه مين هه نارى دونيام بينى، ماوه يه كى دريژ قسم بؤ نه كرا. من پوزانى جاشايه تى و چه ته يه تى زور له ناو شاخ و سروشت و پيډه شتى نازاد دا ژيا بووم، به لام جوانى نه و جيگايه شتيكى تريو، شتيك قسه ي له گه ل ده كړد يت ... له قوولايى پوختدا سه دايه ك دروسته بوو به ره و جيگايى تر بانگيده كړد يت. يه كه م نيواره دلشوشه ده ستيكړده ملم و گوتى «سويده مى چكولانه ... ده زانى بؤ نه م شوينه به و جوړه مروف سه رسام ده كات؟». گوت م «نا ... نازانم ... باوه پت بيت ... نازانم ... نه وه نده ده زانم سه رسام ... من عه قلم وهك تؤ ئيشناكات». دلشوشه كه ميك تپده فكري و سه رى به رزده كړده وه و ده يگوت «له بهر نه وه ي مروف ليړه دا هه سته كات، ژيان ده كړيت جوړيكي تر بيت. دوا هه مين هه نار نه و دره خته يه كه پيډه لپيت ژيان ده كړيت جوړيكي تر بيت، ده كړيت له دونيا يه كى پووناك و ساف و بيگه ردا بژين ... نه م دره خته شتيكه ئيلهاممان ده داتى، ئيلهام و هيچى تر». هه لده ستايه سه رپى و وهك بانگ له يه كيكي دوور بكات ده يگوت «ئيلهام ... ئيلهام ... ئيلهام». به نه سپايى له شويني خوى داده نيشته وه وه ده يگوت «من، من نه م دره خته م دروست كړد ... من يه كه مجار به م هاوپتيانم گوت ئيمه پتويستيمان به دره ختيك هه يه، دره ختى خومان بيت ... دره ختى برايه تيميمان بيت». نه و نيواره يه سه رياسى مه زن له بن دره خته كه دا

خه‌ریکی ته‌ماته قاشکردن و جاجک دروستکردن و پ‌سل پ‌لکردنی گ‌ز‌شته‌که‌بوو. زووزوو قسه‌کانی پ‌یده‌ب‌ر‌ین و گ‌ز‌شته‌که‌ی به‌رزده‌کرده‌وه و ده‌یگ‌ووت «سه‌یری نه‌رمه‌یه‌کی چ‌ند جوانه». نه‌د‌یم که هه‌ر به «کو‌یره‌ی مه‌لع‌ون» بانگ‌مانده‌کرد، نا‌گای له هه‌موو قسه‌کانمان بوو. ئه‌و به‌ده‌نگی به‌رز گووتی «ئ‌ه‌وه دره‌ختی منه، دره‌ختی باوک‌مه، دره‌ختی نه‌سیمی سازاده‌یه که باپیری له ک‌وشکی په‌له‌و‌یه‌کاندا پ‌اله‌وانی ز‌ورخانه بووه... شاهه‌نشای ئ‌یران نازناوی سازاده‌ی داوه‌تی، ئ‌هم نازناوه به‌منه‌وه‌یه دیاری شاهه‌نشای ئ‌یرانه، ئ‌ه‌و ئ‌هم ناوه‌ی داوه به‌خ‌یزانه‌که‌مان... ده‌ل‌ین له‌و پ‌‌ژه‌وه که ئ‌ه‌و نازناوه‌مان وه‌رگرت‌وه، زه‌رع‌اتمان نه‌ه‌ات‌وته وشکی، هه‌یوانمان س‌ن قاتی هه‌یوانی تر شیرید‌اوه...». من قسه‌کانیم پ‌یده‌ب‌ری، ده‌بایه به‌رده‌وام قسه‌ی پ‌ی‌ب‌ر‌یت، چونکه ئ‌ه‌گه‌ر پ‌یتنه‌ب‌ریبایه تا ده‌خ‌وت قسه‌یده‌کرد. من ده‌مگ‌ووت «کو‌یره‌ی مه‌لع‌ون... تا‌قه‌تم نییه گو‌ی له ته‌وه‌اتی ت‌و بگرم. من ته‌نیا به‌ قسه‌ی ئ‌هم کو‌ره د‌ل‌مه‌کر‌یت‌ه‌وه...». نه‌د‌یمی سازاده کو‌یر‌یکی ب‌ی‌شه‌رم بوو، له‌ب‌یرمه‌نایه له‌که‌س‌یک زو‌یربو‌و‌یت، وه‌ک مه‌مه‌دی د‌ل‌ش‌وشه نه‌بوو که نازکی د‌لی منی و‌یر‌انده‌کرد، منی ده‌کوشت. ئ‌ه‌و ئ‌ی‌واره‌یه مه‌مه‌دی د‌ل‌ش‌وشه ده‌ست‌یکرده ملی نه‌د‌یمی سازاده و گووتی «نه‌د‌یم پ‌اس‌ت‌ده‌کات، ئ‌مه دره‌ختی سازاده‌کانه... به‌لام ئ‌مه به‌ته‌نیا دره‌ختی ت‌و نییه، ئ‌مه ده‌ب‌یت دره‌ختی هه‌موومان ب‌یت، چونکه کات‌یک باوک‌یک له‌ باوک‌ه‌کان دره‌خت‌یک ده‌پ‌و‌ین‌یت به‌ته‌نیا ب‌و کو‌ره‌که‌ی خ‌وی ناپ‌و‌ین‌یت، باوکی پ‌اس‌ته‌قینه ب‌و هه‌موو کو‌ره‌کانی د‌ونیا شت ده‌چ‌ین‌یت... ب‌و هه‌موو ئ‌ه‌وانه‌ی له‌ د‌وای خ‌وی د‌ین... نه‌سیمی سازاده‌ش زانی‌و‌یت‌ی ت‌و به‌ته‌نیا نا‌گه‌یه‌ته ئ‌هم لووت‌که‌یه، ده‌ب‌یت یه‌کی‌کی تر ده‌ستت بگ‌ر‌یت، زانی‌و‌یت‌ی ئ‌ه‌وی له‌گ‌ه‌ل ت‌وشدا د‌یت، ئ‌اوات‌یکی له‌ د‌ل‌دایه، هه‌زی له‌ شت‌یکه و مراد‌یکی هه‌یه... که ئ‌ه‌و ه‌ات‌وته ئ‌هم ج‌ی‌گایه ت‌یگه‌یش‌ت‌وه ل‌یره‌وه ئ‌ینسان باش‌تر ده‌توان‌یت ب‌یریک‌اته‌وه و خ‌ه به‌

شتیکی باشتره وه ببینیت، نا واه‌زانه من زۆر بیرم له و ساته نه کردۆته وه که نه سیمی سازاده به‌م شاخه‌دا سه‌رکه‌وتوو و ئهم دره‌خه‌ی لی‌ره‌دا چاندوو، من شه‌وه‌های شه‌و بیرم لی‌کردۆته وه . ده‌زانم نه سیمی سازاده شه‌و ده‌سنگرتنه‌ی به‌لاوه گ‌رنگ بووه، شه‌وه‌ی به‌لاوه گ‌رنگ بووه که «نه‌دیم» به‌ته‌نیا ناگاته سه‌ر ئهم شاخه، واته ده‌بیت یه‌کیکی تر ده‌ستی‌بگ‌ریت، هر یه‌کی‌کیش که له خۆی بوورد و تا سه‌ر ئهم لووتکه‌یه ده‌ستی نه‌دیمی به‌رنه‌دا، ئیدی ده‌بیته‌ برای، ده‌بیت هه‌موو جارێک ده‌ستی‌بگ‌ریت، ده‌بیت شه‌ویش و نه‌دیمیش له برایه‌تییه‌کی گه‌وره‌دا بن تا بتوانیت هه‌موو جارێک ده‌ستی هاوێی کوێره‌کی به‌رنه‌دا ... تێده‌گ‌یت ... شه‌وه‌ی لای نه‌سیمی سازاده گ‌رنگ بووه شه‌و یه‌کتر به‌رنه‌دانه بووه ... بۆیه ئهم دره‌خه‌ی لی‌ره‌دا چاندوو تا ده‌ستی یه‌ک بگ‌رین و پ‌ی‌گاکان بۆیه‌کتر ئاسانبکه‌ین ... نه‌سیم ئهم دره‌خه‌ی بۆ هه‌موومان چاندوو ... منت مردب‌ین و تۆم نه‌مردب‌یت ... بۆیه پ‌یتده‌ل‌یم ئهم دره‌خته دره‌ختی ئیلهامه، چونکه ئیمه هر چوارمان له سه‌رده‌می کۆتایی برایه‌تیدا ده‌ژین ... له‌سه‌رده‌میکی وادا، ئهم دره‌خته ئیلهامی برایه‌تییه‌کی پاکی به‌ ئیمه‌دا». هه‌میشه که قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا ده‌کردم، به‌وجۆره کۆتایی پ‌یده‌ه‌ینا، به‌ چاوه قوول و غه‌مباره‌کانییه‌وه ده‌یگوت «منت مردب‌م و تۆم نه‌مردب‌یت».

شه‌و پۆزه‌ی که ئیمه له بن دواه‌مین هه‌ناری دونیادا بووین ه‌یشتا شه‌ری ناوخۆ ده‌ستی پ‌ینه‌کردبوو، به‌لام شه‌و وه‌کو غه‌یب بخوینیت‌وه، ده‌یگوت «ئ‌یستا سه‌رده‌می کۆتایی برایه‌تییه ... منت هه‌لاهه‌لابم و تۆم سه‌لامه‌ت بیت ... هه‌موو ئهم ناشتی و شتانه درۆیه، ئیمه ده‌بیت به‌ راستی ببین به‌برای یه‌ک ... ئهم دره‌خته بکه‌ین به‌شاهید، سویندیک بخوین که تا ده‌مرین کۆمه‌کی یه‌کتر ده‌که‌ین، شه‌ره‌کان له‌یه‌کترمان جیاناکه‌نه‌وه ... سویندیک زه‌مین و زه‌مان یادی نه‌کات، نه‌گینا سه‌رده‌میک به‌پ‌توه‌یه براکان وه‌ک سه‌گ ده‌که‌ونه گیانی یه‌کتر». شه‌و خه‌یالی په‌یمانکی گه‌وره

کەوتبوو سەری، کە ناویدە نا "پەیمانی ئێمە". من سەرەتا نەمدەزانی پەیمانی ئێمە بەتەواوەتی چییە. ئەو شەو ھەر چوارمان پەیمانی کمان نوسی و بە خوێنی خۆمان مۆرمانکرد، کە ھەتاھەتایە ھاوێی و دوست و برای ھەمیشەیی یەکبین و ھەتا دەمرین یارمەتی یەکتەر بدەین، لە پۆژە ناخۆشەکاندا، لە جەنگ و لێقەومانەکاندا دەستی یەکبگیرین. خودایە چەندە جوان باسی مردنی دەکرد، ئەو ھەموو سالاھەتی من لەناو جەنگ و پیانانی شەپکەردا ژیا و کەسم نەبینی لەو جوانتر باسی مردن بکات. ئەو ھەموو سالاھەتی من سەرۆکام لەگەڵ ئەواندا بوو کە بەردەوام لەگەڵ مردندا خەریکن، بەلام کەس وەک دلشوشە نەیدەزانی قسە لە مردن و سەرسامییەکانی بکات. ئەو کات چوار گەنج بووین نەماندەزانی چیمان لێدیت. ئەو شەو سویندەمانخوارد کە بەرامبەر دونیا ئالای براوەتی خۆمان بەرزەکەینەو، ئەو شەو نەماندەزانی چۆن ئەو پەیمانە بیویست و دەسلەلاتی خۆمان تێکدەشکێت. موزەفەری سوێجەم من ئەمپۆ لەم زیندانە تاریکەو ئەو درەختە ناودەنیم "ھەناری دواھەمین براوەتی دونیا" ... نا، نا تپوھات نەبوو، تاکە شتێک بوو لە ژیانی مندا تپوھات نەبوو، ژیانی من ھەمووی تپوھات بوو، ئەو درەختە نەبیست کە وەک جوانترین و موبارەکترین شتی من دەمێنێتەو، من کە نەموانی مانا قوولەکانی ئەو پەیمانە تێبگەم کە شەویەک مۆرمکرد و لەگەڵ ئەو سێ برا ئەبەدیەدا خستمانە ناو قوتوویەکی زیو و لە بن ئەو داردا بۆ ھەتاھەتایە ھەلمانگرت.

ئەو پۆژە شەپی ناوخوا دەستپێکرد من بە خۆم و تفاقێ جەنگەو خۆمکرد بە بوراقد، خۆم وەک دوا شیری ھیندوستان دەھاتە بەرچاو، بۆنی باروتی ئەو "ئار. بی. جی." انەم لێدەھات کە تەقاندبووم. لە بوراق چیرۆکی شەپەکانم بەو ھەموو درۆیەو گێژایەو، دلشوشە بە ناو میدییە کەو تەماشایکردم کە لەیادماناچیتەو. شەوی کە لەو بارە چکۆلەیدا پێکەو

بیره مان ده خوارده وه، دلشوشه گووتی «تو ئه و په یمانه مانت شکاند...
تو حورمه تت بو ئه و په یمانه دانه نا... من گالته ت له گه ل ناکه م. ئه وه ی
برای ئیمه بیت، ده بیت برای هه موو که سیکی تریش بیت، که س نازار
نه دات» یه که مجاریوو و تورپه و بیتاقه ت بیبینم، پیشتر هه ستمده کرد منی
نور خوشده ویت و لیم تورپه نابیت. هه موو جاریک پییده گووتم «سه رگزگل
تو ئه و هه موو ساله له کوئ بوویت، بو نووتر داوی ئه و گورانییه ی
کامکاره کانت نه کرد». من ئه و پوره نه مده زانی چیم کردووه. محهمه دی
دلشوشه ده یگووت «ئه وه ی په یمانی برایه تیه که مۆریکات، چون ده چیت
بو شه پ، چون، خه لکیک نازارده دا که نایانناسیت... به قسه ی کئ
واده کات؟ به قسه ی سه رکرده کان؟... ناخر سه رکرده کان نازانن برایه تی
چییه».

ئه و دواهه مین هه ناری دونیای وه ک دره ختی خوشه ویستی ژیان
ته ماشاده کرد... ژیانیک ساف و بیتهینی و بیگه رد.

به قسه ی ئه و له حیزب هاتمه ده ری و چه که که م دانا. له پۆزانی
یه که می ئه و شه په دا که هه موو دونیا ده پاراپه وه کۆتاییبیت، ئیمه زووزوو
ده چووین بو ژیر دواهه مین هه ناری دونیا و له ویدا بیرمان له ژیان خۆمان
ده کرده وه. له و پۆزانه دا من و سه ریاس هه ناره کانمان دانه نا و تییراده ماین.
دوو هه ناری شوشه که هه ناری برایه تیه کی گه وره بوو، به رزمانده کرده وه و
ده مانگووت «خودایه، ئه ی خاوه نی ئه رزو ئاسمان، بو خاتری ئه م هه ناره
جوانانه، شه پ کۆتایی پیبیت»... دۆعایه ک ئیستا تیده گه م چ ئاوانیک
پوچ، به لام گه وره بوو.

کاسیتی چواره‌م

سه‌عات یازده‌ی پێشنیوه‌ی بۆ دۆفرۆشه‌کان پێتیا‌نگوت‌م سه‌ریاسی سو‌ب‌خ‌ده‌م مردووه‌ .

که‌ ئه‌و کۆژا پێکه‌وه‌ قسه‌مان نه‌بوو، هه‌ردوو‌کمان چاوه‌پوانی نه‌وه‌مان ده‌کرد نه‌بیمی شازاده‌ بێته‌وه‌ و ناشتمان‌ب‌کاته‌وه‌ . دوا‌ی مردنی د‌ل‌شوشه‌ هه‌ردوو‌کمان بیری دوا‌هه‌مین دره‌ختی دوتیا‌مان ده‌کرد، بیری ئه‌و لووتکه‌یه‌مان ده‌کرد، بیری ئه‌و ساتانه‌ی به‌ پاستی تامی ژیا‌ن و هاو‌پێتی و برا‌یه‌تیا‌مان تیا‌کرد‌بوو .

دوا‌ی ناسینی بۆ خوشکه‌ سپیه‌کان من حاشام لێ‌کرد، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئیواره‌یه‌ک هات و ده‌ستیکرده‌ ملم و گووتی «من له‌گه‌ڵ ئه‌و کچانه‌دا په‌یمانی برا‌یه‌تیم مۆ‌ر‌کرد‌وه‌» . ئیتر من ده‌هری بووم . من پ‌ق‌م له‌ خوشکه‌ سپیه‌کانه‌، ئه‌و پاستیا‌نه‌ی دواتر ده‌ریاره‌ی مردنی د‌ل‌شوشه‌ بۆم ده‌رکه‌وت هیچی له‌و پ‌قه‌ی من له‌وان نه‌گۆ‌ی . شه‌ویکی هاوین له‌و گۆره‌پانه‌دا بینیم‌ن که‌ هه‌ندێ له‌ ده‌ستگێره‌کان تیا‌ده‌خه‌وت‌ن ... شه‌ویک بوو ها‌تبووم هه‌ندێک شت بۆ سه‌ریاس بگێر‌مه‌وه‌، له‌ دووره‌وه‌ گویم له‌ گۆرانییه‌کی خۆش بوو، کورانی عه‌ره‌بانه‌م بینێ چواره‌شقی له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ دانیش‌توون و چه‌په‌سا‌ون، هه‌ردوو خوشکه‌ سپیه‌که‌ له‌سه‌ر دوو ته‌پله‌کی چاخانه‌ دانیش‌ت‌بوون و گۆرانییا‌ن ده‌گووت . که‌ گۆرانییه‌که‌ یا‌ن ته‌وا‌و‌کرد له‌سه‌رخۆ هه‌ستان و به‌و نیگا سارد‌وسرا‌نه‌ی خۆیا‌نه‌وه‌، به‌ پرۆفیسۆری شه‌وه‌ تاریکه‌کانمانیا‌ن گووت «بمانگه‌ینه‌وه‌ ماله‌وه‌» . مارشال به‌ حورمه‌تی برا‌یه‌که‌وه‌ که‌ شه‌رمێکی ته‌وا‌و له‌ خوشکه‌کانی بکات، گووتی «سه‌رچاو، هه‌ر ئیستا ده‌تانگه‌ینم» . من ئه‌و شه‌وه‌ ها‌تبووم قسه‌ی زۆرم پێ‌بوو . به‌ سه‌ریاسم گووت «مه‌رۆ، من هه‌زار حیکا‌یه‌ت زیاترم پێیه‌ ...

هه زارى چى، سهد هه زار حيكايه تى تازه شم پييه ... يهك دونيا شتى عه جايه ب هه يه بۆت باسبگه م. زۆريه ي شهو كه پتگه وه داده نيشتين باسى دلشوشه و چيرۆك و قسه كانيمان ده كرد، يهكى ويته يه كى ئه و له جزدانه كه ماندا يوو. ئه و پۆژه ده مويست وابكه م سه رياس له گه ل ئه و دوو خوشكه دا نه پوات و به جيمبه يلآيت. به لام ئه و گووتى «سه رياس، خۆ ئه مشه و دوا هه مين شه وى دونيا نيه، كاتيكي تر ئه و شتانه م بۆ باسبكه، كاتيكي تر».

ئه و شه وه دوا هه مين شه وى هاو پيتيمان يوو. پۆژى دوا ئه وه قسه م له گه لدا نه كرد، چه ندين جار هات و ده ستيكرد هه لم و ماچيكردم، من قسه م له گه لدا نه كرد. ليتى ناشارمه وه كه هه زمه كرد بيه كوژم، هه زمه كرد كو تاييهك بۆ هه موو ئه و چيرۆكه دانيم و من وهك تاكه سه رياسيك له سه ر زه وى بژيم، ئه و كات هيشتا نه ديمى شازاده نه هاتبو وه، هه چم له وه نه ده زانى كه ئه و ئاسه وارى ترى له چياكان دۆزيوه ته وه، نه ديمى شازاده زۆر درهنگ دواى مردنى سه رياس و دلشوشه گه رايه وه ... زۆر درهنگ ... كاتيكي گه رايه وه هه چ شتيك سوودى نه بوو. له و نيه و نه ده دا دواى بينينى سه يد جه لالى شه مس ئيواره يهك گه رابوو وه، دوا جار هه موو چيرۆكه كى و مارشالدا ته يكر دبوو، كه سماني نه دۆزيبو وه، دوا جار هه موو چيرۆكه كى بۆ محمه دى دلشوشه گيرابوو وه. نه ديمى شازاده له سه ر پڭاي خويدا بۆ گه شته دووره كانى ترى خۆره لات هاتبوو، تا شتيكمان پيبلآيت و به پوات ... ده بايه به يانى له گه ل هه ندئ ناسياوى خويدا له پيكاييكي توو تادا بچيت بۆ ئه وديو سنوور، به شانازيه وه هه موو نه ينييه كانى خۆى خستبو وه به رده ستى محمه دى دلشوشه. پۆژيك به ر له ئيواره ي لافاوه كان دلشوشه بيئساگا له مردنى ناكاوى خۆى وهك شادمانترين كه سى دونيا، به ده م گوراني گووتن و ياريكردن به كليله كانه وه ده چيت بۆ لاي پروفيسۆرى شه وه تاريكه كانمان، بيئيه وه ي هه چى لادركينيست،

دواوی لیده کات بۆ یهک پوژ ھه ناره شوشه که ی خوی بداتس و پئیده لیت
 «خهریکه نهینیه کی گه وره ده دۆزمه وه، جارێ هیچت پینالیم، تا
 دلنیا نه بم». که ده پوات هیئده کامه رانه، هیئده دلخوشه، هیئده به سه فا
 و قاقایه مارشال سه ریده سوپمیت، نه وه دواھه مین یه کتر بینینی مارشال و
 محمه دی دلخوشه یه. نه و نیواره یه که دلخوشه ده پوات به ته مای بینینی
 توحفه فروشینکه ... توحفه فروشینک که هه رگیز نایبینیت.

ناه مه زه فهری سو بده م چیت پینالیم ... چی؟ من لیتره وه ناتوانم
 یارمه تیتبده م ... له شه وی تاریک و پر تپوهاتی نه م زیندانه وه ...
 ناتوانم کومه کتیکه م. من که هه موو شتیکم زانی، ناره زوویه کم نه بوو
 بۆ بیرکردنه وه ... نه وکات من تفم له ناوه که ی خۆم ده کرد ... دوا ی نه و
 هه موو ماوه درێژه نه دیمی سازاده گه رایه وه و منی له کاتی واجیدا له
 یه کیک له سه نگه ره کانی شه ردا دۆزییه وه. پیمگووت «من ته واو ... نه و
 پوژانه م له بیر خۆم بردۆته وه ... میزده که م به تو و به دواھه مین ھه ناری
 دوتیا و نه م حیکایه تانه شدا ... من ناوم سه ریاسی سو بده م نییه ... من
 ناوم هیچ نییه ... سه یرکه ... من بۆ نه م تفهنگه ی سه رشانم ده ژیم ...
 هه سته و نه م تپوهاتانه م لیدووربخه ره وه ... هه سته و بهر له وه ی میزیکه م
 به و چاوه کوژرانه تدا، برۆو با نه تبینه وه ...».

... نه و هه موو شتیک ده زانیت ... نه و ده توانیت یارمه تیت بدات ... نه و.

موزه فهری سو بده م، ده بیت ھه ندیجار کاسیته که بکوژینه وه و بگریم.
 سهعات یازده ی پاشنیوه پۆ بوو پینانگووتم سه ریاسی سو بده م
 مردوه. که سیک نییه سه ریاسی ناسیبیت و یه کسه ر باوه پری به خه به ره که
 کردبیت. که سیک ناناسم له وانه ی پۆزی دواتر هه والّه که یان بیست، باوه پریان
 پیکردبیت، حیکایه تیکی سه یر و بێمانابوو، من تا ئیستاش باوه پری
 پیناکه م. ئیستاش نیواره ی پووداوه که م له بیره، من گیزانه به بازاردا

دهسوپامهوه، چایخانهیهکی چکولانه ههیه دهکه ویتته ناوه پاستی شارهوه، شوینیکه ئهوانه ی پاییزان هه زیان له ههتاوه لیداده نیشن... منیش که سیکم پاییزان ههزم له ههتاوه. ئاگام له دهسپیکردنی ههراوزه نای ناو بازار پوو، لهو بالکونه چکولهیهوه لهسه کورسییهک دانیشتبووم و دۆندرمه لهسه دۆندرمه دهخوارد و پیدهکه نیم... ئهوکات نوو مانگ بوو لهگهڵ سوپدهمی گه وردها قسم نه بوو. له بهر ههتاوه که خۆم کردبووه وه و له بالکونه که وه ته ماشای ههراوزه نای دهسنگیره کانم دهکرد، که بوو به تهقه من قاقا پیدهکه نیم، که سه دان دهسنگیره عه ره بانه کانیا ن جیهیشت و چوون بۆ سه ره وه به ره و پووی تهقه کان، من بیزار و که نه فته لهو بالکونه هاتمه خوارئ و له هه موو ئه و هه راو هاوار هاواره دوورکه وتمه وه و داگه پام بۆ دوکانیکی فیدیۆ، لهو دوکانانه ی فلیمی خراپ و شتی وا لیده ده ن، تا شه و درهنگ لهوئ ته ماشای تپوهاتم دهکرد و خه فتم دهخوارد. که شه و گه پامه وه و سهیری نهستیره کانم کرد، تیگه یشتم شتیکی گه وره پوویداوه، دهستم له هه ناره شوشه که ی گیرفانم دا، ههستم کرد خوینسی پتیهیه، دلنیا م خوینسی پتیه بوو، له بهر نهستیره کان سهیری دهستی خۆم کرد هه مووی خوین بوو، سهیری هه ناره که م کرد هه مووی خوین بوو، که دهگه یشتم بهر پووناکییه کان و ته ماشامده کرده وه هیچم نه ده بینسی، که دهچومه وه تاریکییه که دیسانه وه هه موو گیانم ده بووه وه به خوین. که گه پامه وه بۆ ژووره که م، ههستیکی سهیرم هه بوو که خه لئانی خوینم. ژووره که م که سی لینه بوو، ئهوکات شه ریفی په پوله ماوه یهک بوو چووبوو بۆ دیمه شق و خۆم به ته نیا لهو ژووره دا ده ژیا م. به وهسته وه که نو قمی خویناوم خه وم لیکه وت، به دریزایی شه و ده کوژام و زیندووده بوومه وه، به دریزایی شه و خوینم له بهر ده پۆی و راده چله کیم، گلۆپه که م داده گیرساند و ته ماشای خۆم دهکرد و دهچومه وه ناو جیگا. به یانییه کی زوو له مال چومه ده رئ، وهک ئه وه بوو لهو خولیا ی خوینه پاکه م که به دریزایی شه و

بەدوامەو ھەبوو، ھەنارە شوشەكەم لە مائەو ھەجیھیشت و ھەستەدەكرد
خوینی لەبەر دەپوات.

ساعات یازدەى بەیانی زانیم كە سەریاس كۆژاوە.

پەرداخێك دۆم لە دۆفروشیك كەپى و لیمپرسی «دۆكەت بۆ سارد
نییە؟». گووتى «ئێستا دەستمانكردووە بە ئیش، لە بەیانی زوو ھە
لەسەر قەبرى مارشال بووین، ھەموو ھەموو بازار لەوێ بووین... دوتنى
پۆلیسەكان كوشتیان». من پەرداخى دۆكەم لە دەست كەوتە خوارووە،
و ھەك ھەمان ئەو بەیانییەى ھەوایی مردنى محەمەدى دڵشوشەیان ھێنا و
من كترى ئاوەكەم لە دەست كەوتە خوارێ. یەكەمجار باوەرم بەو مندالە
نەكرد، ھەموو دۆفروشەكانى تر ھەوالبەكەیان لەنوكەو پێگوتەو ھە
و ھەك شیت دەمگوت «شتى وانییە... شتى وانییە». لە ھەموو بازارم
پرسی، لە جگەرەفروشەكان، لە شیرفروشەكان، لە ئاویئەفروشەكان، لە
ماسیفروشەكان ھەموویان كۆى چیرۆكەكەیان بە ورد و درشتییەو بۆ
گێڕامەو، بردیانمە سەر شوینی مردنەكەى، خوینەكەیان نیشاندام كە تا
ئەو كات پاكەنەكرا بوو ھەموویان مارشالیان دەناسى و دەگریان بۆى.
بە ھێمنى، چیرۆكەكەیان دەگێڕایەو ھەفرمیتەك بە چاویانەو ھەبوو، منیان
نەدەناسى، بەلام لە خەقەتدا، لە ھەسرەتدا، لە ویستى ئەو ھەداشتێك
بەكەن ئەو ئازارەیان ھێوربكاتەو ھاوھشیان پیاو ھەكردم و ماچیان ھەكردم.
من جار بەدواى جار دەمقیراندو دەمگوت «دروێ، درۆ، ئێو ھەمووتان
دروژنن...». ھەموویانم بەجیھیشت، یەكێك دەستگیرتم و گووتى «و ھە
بتبەم بۆ مزگەوتى پەرسەكە». من باوەرم بە پەرسە و شتى وانەبوو،
باوەرم بەوانە نەبوو نوو پۆژ لەسەر كورسى پەق و تەق دادەنیشان و ئا
و شتى وا دەخۆنەو ھەدواى دەچن بۆ سێوخواردن لە مالىك و ئەو ھە
ناو دەنێن پەرسە... ھەموو ئەو شتەنە لای من تەوھات بوون، من باوەرم
بە گریانى زۆر، بە قورپیتوان، بە خۆبڕینداركردن و خۆلێدان و ئەو شتەنەى

تر هه بوو. ئه پۆزه چوومه كوچه يه كى خالييه وه و دهستمكرد به گريان، نا دهستمهكرد به گريان، به لكو سهرمهدها به ديواره كهدا، تا دهه متوانى سهرمهدها به ديوارى بهردينى مالىكد، تا هه موو گيانم ده بوو به خوين. دهه مگووت "بۆ به دبه ختى وهك من نامرم و تۆ ده مريت... بۆ جانه وهرى وهك من ده ژى و تۆ ده مريت.... بۆ مالىوزانى وهك من ناكورژى و تۆ ده كورژيت؟". به و نازارانه وه خۆم ده گه يانده ماله وه، به دريژاى پنگا وهك شيت هاوارمه كرد، هه ر ده ختيكم ده بينى سهرم پيادهدا، هه ر ديوارتيكم ده بينى سهرم پيادهدا، چنگم ده كرد به خۆلى هه موو كوچه كاندا و دهه مدا به دهه موچاومدا. هاوارم له خۆم ده كرد "سه رياس به ته نيا مايته وه، كورپى قه حبه به ته نيا مايته وه... وهك ئه وهى هيچ نه بوو پيت... هيچ". ئه وهه ناره شوشه يه م هه لده گرت و دهه مدا به ديواره كاندا و نه ده شكا، دهه مخته ژيتر قاچمه وه و نه ده شكا. ئيدي ئه وه كوتايى هه موو شته كان بوو... ئه وه نواهه مين پۆزى ژيانى من بوو.

له دواى مردنى سه رياسى سو بده مه وه، منيش مردم...

دواى ئه وه سى جار نه ديمى شازاده م ده ركرد و ئه وه ده گه پايه وه، هه رجاره ي به شيكى له باقى ئه م چيروكه بۆ ده گيرامه وه. هه موو كات له كاتى واجيدا ده رده كه وت، من له شويني خۆمدا پاسه وانى شه و و باران و په شه بام ده كرد و ئه و كويره به خۆى و گزچانه شه يتانييه كه يه وه ده هات و ده يگووت "سه رياس ده رمه كه، من نه ينى گه وره م پييه... واده كم له هه موو شتيك تيگه يت... ده بيت من و تۆ ئه م ته ليسمه شيبكه ينه وه... من و تۆ ئه و نه ينييه ناشكرا بكه ين كه ئه وان نه يانتوانى". من رقم لتيبوو، چيتر نه مده ويست كه س ئه و ژيانه ي جارنم بيرخانه وه... شه ويكى تاريك و شه سته باران هات و من پيمگووت "كويره ي سه گ بۆ وازم ليتا هيتيت، نابينيت له م بارانه دا بووم به پاسه وانى هيچ، نابينى هه راسه تى به رد و

دار و كەلاو دەگرم... نابېنیت، ئىتر چیت دەوئیت و بۆ وازم لىناھىنیت".
ئەو بە خۆى و چەترىكەو ھاتىوو و لە بارانەكەدا دەقیراند "سەرياس،
سەرگزل، تۆ ھىچ نازانیت... تۆ بەتەنيا نیت... جگە لە مارشال،
خەلکى تر ھەيە... سەرياسى تر ھەيە... ژيانى تر ھەيە... نەينى تر
ھەيە... تۆ چیت... تۆ دەزانیت بەس خۆت ھەيت... وادەزانى كە
مارشالى شەو تارىكەكانمان مرد ئىتر ئەم بەسەرھاتە تەواودەبیت...
وادەزانى دۇنيا كۆتايى پىدبیت... تۆ كەيفى خۆتە دەتوانیت نەينى خۆت
لەگەل خۆتدا بېيەتە قەبرەكەتەو... دەتوانیت بلىيت من نامەوئیت بزەم
من كىم... تۆ كەيفى خۆتە بە جەھەنەم... دەتوانیت بلىيت من وەك
سەگ دەژىم، باوەرم بە مەلايكەت و شتى و نىيە، دەتوانیت تا دەتۆپیت
لووتى خۆت لەقوونى سەگ بخشىنیت... بەلام دەزانم دەبیت نەينىيەك
ھەيە ئاشكرابیت... لەبەرخاترى تۆ نا، بەلكو لەبەر خاترى ئەو فرىشتانەى
ھەموو شتىك بۆ پۇحيانەتى ئەو دوو كۆرە دەگىرنەو كە ويستيان تۆ
بگەن بە ئىنسان و نەبوويت... لەبەر دلى ئەو مەلايكەتانە كە بەو دوو
جوانەمەرگە دەلین، نەدىمى شازادە وازى لە ئىو نەھىناو... بەلام ئەو
كەسەى پاستىيەكانى لەلايە، ھىچم پىنالىت گەر حوجەتلىكى نیشانەدەم،
ئەو پياوھى نەينىيەكان دەزانیت دەللىلىكى لە من دەوئیت... دەللىلىك كە
من نىمە و تۆ ھەتە... تىدەگەيت... ئىستا تىدەگەيت بۆ من بەم بارانە
ئاوا دەقیرنم".

باران بە جۆرىك دەبارى بە زەحمەت گۆيمان لەيەك بوو، من دەمگوت
"كوئىرەى سەگ... لىم نرىك مەكەو، تەقەت لىدەكەم... تىدەگەيت... من
باكەم بە ھىچ نەماو، نە بەژيانى خۆم نە بەژيانى كەس... كوئىرەى
شەيتان، من مىز بە مەلايكەتەكانتدا دەكەم... تۆ مەلايكەتت نىيە، تۆ
سەگ ھەيە... من مىز بە بەسەرھاتەكانتدا دەكەم... من ناوم سەرياس
نىيە... باكەم بەو نىيە كى لەم دۇنيادا ھەيە و كى نىيە، كى ماو و

کئ نه ماوه ... من هیچ نییه، هیچ ده لیلیکم نییه ... بپۆ ئه و ده لیل له شهیتانه کان داوا بکه ... له مه لایکه ته چاوسه وزه کانی باوکت و واز له من بهیته". ئه و شه وه چه ندین جار نه دیمی سازا ده م ده رکرد و دوا ی که میک ده هاته وه، تا ده هاتیش باران زیاده کرد. هر جاره ی پارچه یه کی ئه و چیرۆکه ی ده گێپرایه وه ... خوا ی که وه ره دوا جار ته قه م لیکرد، وه ک شیت که وتمه فیشه ک ته قان دن به سه ریدا ... وه ک شیت، ئه و پایده کرد و من دوا ی ده که وتم، ئه و ده که وت و من فیشه کم به سه ردا ده ته قان د، چه تره که ی با ده یفران د، له قو په که دا ده که وزا و هه لده ستایه وه و جنیوی به من ده دا، منیش به رده وام فیشه کم به شه و وه وا و پابوردوی خۆمه وه ده نا ... وه ک شیت میل ده مینایه وه و فیشه کم ده ته قان د و ده مگوت "وازم لیبه یته ... کوپی سه گ. وازم لیبه یته ... پیمگوتی وازم لیبه یته". ئه و پایده کرد و من له ناو ئه و قو په شه وو بارانه دا داده نیشتم و وه ک هه تیویکی غه مگین ، وه ک مندالیک له و په پی بیده سه لاتی و بیکه سیدا ده گریام.

دوا ی مردنی سه ریاس من هه موو ژیانم گۆپا. ئیواره یه ک بۆ دوا هه مین جار چوومه وه بۆ ژێر دوا هه مین هه ناری دنیا، له و سه ر ترۆپکه وه وه ستام و وه ک ئه وه ی مالاوایی له هه موو ئه و پۆژانه بکه م که ئه و کوپه دلسۆزانم تیاناسی، ئه و هه ناره شوشه یه م هه لگرت و تا هیزم هه بوو له و به رزاییه وه توپمدا یه خوارئ، ئه و هه ناره ئیستاکئ له و ییه، له و شیوو دۆل و به رده لانه ترسنا کانه دایه که مرۆف ده ستی پیا ناگات، له و نشیوه په شان هه دایه که هیچ کهس نایگاتئ. من له مانای ئه و هه ناره نه که یشتیم، ئه و ئیواره یه که هه ناره کم فرێدا حاشام له خۆم ده کرد، له له دایک بوونم، له مندالیم له که نجیم له وه هه د و په یمانه ی له که ل ئه و مریدوه به ده ختانه دا مۆمرک دبوو ... دوا ی مردنی ئه وان من هه ستم به ئازاد بوونی ئه و شه یته نه ی ناو خۆم ده کرد. ئیتر من که سیک نه بووم،

ده‌موچاوم نه‌بوو، من شتی‌ک بووم که ده‌مو‌یست خۆم و شته‌کانی تریش وێران‌بکه‌م. مردنی ئه‌وان منی گێ‌پایه‌وه‌ بۆ جه‌نگ. هه‌موو ژیا‌نی من له‌ ناو ئه‌و هه‌ناره‌ شوشه‌یدا بوو، منیش تا هه‌یزم هه‌بوو فرێ‌مدا... فرێ‌مدا و هاتم به‌ره‌و جه‌مه‌نه‌م.

ده‌شی‌ت لی‌م‌په‌رسیت مردنی ئه‌وان چ کارێ‌کی به‌ گه‌‌پانه‌وه‌ی تۆوه‌ هه‌بوو بۆ شه‌پ؟ منیش زۆر بیرم له‌وه‌ کردۆ‌ته‌وه‌. تۆ زین‌دان‌ت بینیه‌وه‌، ده‌زانی مرۆ‌ف له‌ ئین‌فیرادیدا کاتی‌کی دوور و درێ‌ژی هه‌یه‌ بیریکاته‌وه‌، هه‌سته‌که‌م من و تۆ بۆ‌یه‌ غه‌م‌گین و که‌ساس قسه‌ده‌که‌ین، چون‌که‌ هه‌ردوو‌که‌مان له‌ زین‌دان‌دا فێ‌ری بیرکردنه‌وه‌ بووین. موزه‌فه‌ری سو‌ی‌ده‌م من له‌ زین‌دان‌دا فێ‌ری بیرکردنه‌وه‌ بووم. هه‌رچیه‌ک پێ‌شتر بیرم لی‌کردبووه‌وه‌ ته‌وه‌ات بوو... ئه‌و شه‌وه‌ی که‌ بۆ دوا‌جار له‌ بن دوا‌هه‌مین هه‌ناری دوتیا‌وه‌ هاتمه‌وه‌، هه‌ستم‌کرد شو‌نێ‌ت‌کم له‌م سه‌ر زه‌وییه‌دا نییه‌، ئه‌و شه‌وه‌ هه‌موو ئاوێ‌نه‌کانم شکاند، هه‌رچی وێ‌نه‌یه‌که‌م هه‌بوو کۆ‌م‌کرده‌وه‌ و سو‌وتا‌نم، تاکه‌ وێ‌نه‌یه‌ک نه‌مه‌توانی کۆ‌ییکه‌مه‌وه‌ و بی‌سو‌وتینم، وێ‌نه‌ی ئه‌و من‌داله‌ گریا‌وه‌ بوو که‌ له‌ باوه‌شی دیک‌تاتۆ‌ری‌ک‌دا‌یه‌ پێ‌ده‌که‌نی‌ت. ئه‌و وێ‌نه‌یه‌ی به‌ سه‌دان هه‌زار دان‌ه‌ی لی‌ چاپ‌کرا‌بوو. من له‌و پۆ‌ژه‌وه‌ ده‌موچاوی خۆ‌م نه‌بینیه‌وه‌... موزه‌فه‌ری سو‌ی‌ده‌م، گو‌تێ‌گره‌، هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ده‌موچاوی خۆ‌یان نابینن خه‌ته‌رن... من له‌و ئی‌واره‌یه‌وه‌ که‌ له‌ بن دوا‌هه‌مین هه‌ناری دوتیا‌دا پۆ‌هی خۆ‌م فرێ‌دا ئی‌تر ئاماده‌نه‌بووم بیر له‌ که‌سی‌ک بکه‌مه‌وه‌ ناوی سه‌ری‌اسی سو‌ی‌ده‌مه‌... سه‌ری‌اسی سو‌ی‌ده‌م درۆ‌یه‌کی گه‌وره‌بوو، ئین‌سانێ‌ک نه‌بوو، به‌‌ل‌کو شتی‌ک بوو دروست‌کرا‌بوو تا له‌و پۆ‌ژگا‌ره‌ تاری‌کا‌نه‌دا ون‌بێ‌ت... من هه‌چ ده‌بازی‌کی ترم نه‌بوو، به‌‌پێ‌ی خۆ‌م چوومه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و پێ‌گایه‌ی که‌ ده‌م‌زانی ناتوانم خۆ‌می لی‌تلا‌ده‌م.

شه ويكيان به پيشيكي دريژ و نيگايه كي نه خو شه وه چوم وه بۆ بنكي شه وهيزه كونه شه له كاتى خويدا جيمه يشتبوو، وهك په رپووترين و لاوازترين پياوې دونيا ده منواند، وهك هه ميشه به گيرفانيكي خالي و زگيكي برسپيه وه دهگه رامه وه بۆ باوه شه حيزب. شه وكات قوناغ له دواي قوناغ شه په هله گيرسا و هيور ده بووه وه... هله گيرسا و خاموش ده بووه وه. كه گه رامه وه بۆ جهنگ شه پانگيزيه كي شه يتاني له پوحمدا بوو، وهك هه موو دپراو و بيتوميد هه كاني دونيا هه زمه كرد، گه ردون به خودا كانييه وه بروخت... يه كه م پوژ كه چوم وه بۆ بنكه كه، ماوه يه كي دريژ بوو نانم نه خواردبوو، ماوه يه كي دريژ بوو خوم نه شتبوو. لاواز و دريژ و كه نه فته... به لئ... موزه فري سوبجدهم، من دواي مردني سه رياسي مه زن، هه ستمكرد كه من ناتوانم ژيانتيكي ئاسووده بژيم... له تفهنگ زياتر هيچ شتيك له وولاته دا نه بوو هه ليگرم... له دواي شه وه شه وه نارهم فريدا له تفهنگ زياتر هيچي ديكه نه بوو ده ستيبده من. شه وه به لاوه گرنگ بوو له شويينيكه وه تفه له دونيا بكه م. نه مده زاني بۆ شه پرده كه م، كئ شه پرده كات، كئ ده كوژم، كئ ده كوژيت... به لام نه وانه هيچيان گرنگ نه بوون، گرنگ شه وه بوو من له جيگايه كه وه تفه له دنيا بكه م.

پوژگارتيك بوو من نه ده مويست بزانم چيم و كي م. شه وكات له چه ندين شه پي خويناويدا به شداريم كرد، به ته واوي بووم به به شيك له و دونيايه... به ده گمن ده چوم بۆ شار، وهك پياويكي كيوي هه ميشه له چيا و په بيبه و سه نگره كاني پيشه وه بووم، كپنووشم بۆ مه سنوله كانم ده برد، له زه تم له وه ده بيني بيم به كويله يه كي دلپهق، شانازيم به وه وه ده كرد كه هه ميشه له به فرو په شه با و تاريكي دا پاسه واني شه وه هيچيه ده كه م كه سه روكه كان هه زيانه ده كرد پاسي كه م. وهك ده روپشم ليده هات، پيشم تا ده هات دريژ ده بوو... شه رپووايه و شه په نبايه من له حالي ناماده باشدا ده ژيام، ده يه ها شه و تيده په پي و من خوم نه ده كرده وه، ده يه ها شه و

هاوړنکانه ده خه وتن و من یهک به دواى یهک له برى هه موو هیزه که
خه فاره تم ده گرت، وهک شیت له تاریکیدا داده نیشتم و گویم له سه دای
باو چرپه ی جان هه وه ره بیداره کانی شه و ده گرت. که ناشتیش به رقه رار
ده بوو له شاخه کان نه ده هاتمه خوارى، له و مه فره زانه دا بووم که جهنگ
تا جهنگ له شاخ و نه شکوت و کڼوه کاند ا ده ژيام.

من وهک شه و شه پانه ی ده مکردن پیسبووم. شاخ موزه فره ی سو بده م...
شاخ شه ی شه و پیاوه ی که پیناچیت هه رگیز یه کتری ببینین... هه ندی
شه و په شیعانم و هه ندی شه و په شیمان نیم... من نه مده توانی نه بم به
خرمه تکاری شه و جهنگ... نه بم به خرمه تکاری شه و سه رۆک و سه روه رانه ی
نانیان ده دامی و پینانده گووتم "سه ریاسی سو بده م ته قه بکه... کوپى
قه حبه ته قه بکه... کوپى حیز ته قه بکه". سه رۆکه کانم منیان خو شده ویست،
شه وان هه موو نه وان هه یان خو شده ویست که وهک سه گ پاسیانده کردن، منیش
له وان هه بووم. له هه موو شه په کاند له پيشه وه بووم، هه رکا تیک بیانویستبایه
په لاماری لووتکه یه کی عاسی بدن و که سیان ده ستنه که وتایه، من یه که مین
که س بووم که ده چوومه پیشی و ده مگووت "من ده پۆم" پینانده گووتم
"زړیپوش". پۆزانی ناشتی ناخو شترین پۆزانی ژيانى من بوون، که شه په
ده وه ستا تووشی ناو میدیبه کی گه وړه ده بووم. له ناشتیدا هیچم نه بوو
بیکه م، جگه له وهی تفهنگه که م پاکبکه مه وه و بزه وم، پۆزی دوو جار
تفهنگه که م پاکده کرده وه و ده خه وتم. تفهنگه که م پاکده کرده وه و ده خه وتم.
له و کاته وهی که گه رامه وه بو شه یتر نه ته ماشای ته له فزیونی بنکه که م
ده کرد و نه گویم له کامکاره کان ده گرت. که پیشمه رگه کان کامکاره کانیان
لیده دا من هه لده ستام و ده چووم بو جیگایه کی تر. هه ر شتیک په یوه ندی
به و پۆزه جوانانه وه هه بایه منی نازارده دا. که شه وان کامکاره کانیان لیده دا
من خه شایکی هه فتاوپینجیم ده خسته سه ر تفهنگه که م و ده منسا به

ئاسمانەۋە، ئارپى جىيەكم ھەلەدەگرت و لە خۆۋە دەمتەقاندە ئەو دۆل و شاخ و كىتوۋە ماندووانە، دەمويست شىتېكېكەم ئەو يادگارەنەى ناز خۆم بكوژم و نەمدەتوانى. ئىۋارەيەكيان لەسەر بەردىكى بەرز دانىشتىبووم، پىشسەرگەيەك بانگىكردم و گووتى "سەرياسى سوبىدەم، كامكارەكان ھاتوون... كامكارەكان ھاتوون". بەجۆرىك بانگىكردم ھەموو ئەو شاخ و دۆل و چىايانە دەنگيانەدەيەۋە. ئەو لە پادىۋو ھەۋالى ھاتنى كامكارەكانى بىستىبوو، ئەو دەيزانى تاكە ئاۋاتىكى ژيانم ئەۋەبوۋە ئەوان لەسەر سەحنە بىيىم. ئەو شەۋەى كە ئەوان ئاھەنگيان دەگىپا، من چوۋە ناو دۆلىكەۋە و دەمانچەكەم دەرھىناو نام بەسەرى خۆمەۋە. مەترسە مەترسە... من نەمردم، ھەموۋى تروھاتىكى گەرەبوو، ئەو گوللەيە بە جۆرىكى بىمانا تىغىكرد و خەتىكى درىژى لە ناۋچاۋانمدا دروستكردو نەيكوشتم.

پۆژىكيان بەۋ ناۋچاۋانە بىرىندارەۋە مەسئولەكەمان كاغەزىكى پىاناردم بۆ سۆزانييەك لە شار، پىشتر ئەو ئىشانەيان بە من نەدەكرد، پۆژگارىكى خراپ بوو، واتە دەنگ ھەبوو شەپ دەستپىدەكەتەۋە و ئەو شتانە، مەسئولەكەمان نەيدەتوانى دابەزىت بۆ شار، كەسىكى لە من بىدەنگىرى دەستتەدەكەت. سەرەتا گووتى "ئەۋە بۆ خوشكە... دوايى كەمىك ۋەستاۋ گووتى "نا... بۆ خوشكە نىيە، بۆ قەحبەيەكە... قەحبەيەكە ئىمانى دەرھىناۋم... بەقەد سەد مەلايەكەت حەزم لىكردىۋە". من نامەكەم بۆ قەحبەكە برد، كچىكى نۆد جوان و نازك بوو، لە دائىرەيەكى پاكوتەمىز كارىدەكرد... ئەۋەندە جوان بوو خەرىك بوو حەز لە ژيان بگەمەۋە، خەرىك بوو كپنوشى بۆ بەرم و بلىم "شوووم پىيكە". بەلام كە كاغەزەكەم دايە، بە لالووتىكەۋە گووتى "دىسان ئەو قۇنەرەيە... دلمخۆش بوو ۋامدەزانى كاغەزى ئىحسانە، كەچى ھى ئەو پۆتىنەى ترە، ئىسكى تۆش مرىت، ھەتيۋە سەرزەلە، بۆخۆت و دەست و دىاريىەك بۆت ھىناۋم، پەزاگران، دە بىرۋو سەعاتىكى تر ۋەرەۋە بۆ جوابەكەى...".

ئەوسەعاتە كە ھاتمە بازارپەرە بەسەر كۆتايى لەشكرى عەرەبانەكاندا ھاتم. ئەو پۆژەبوو سەدان پۆلىس عەرەبانەكانيان كۆدەكردەو و دەيانشكاند، ھەزاران عەرەبانەى شكاو لەسەر شەقام و لە ناو كوچەكان و لە بەردەم دەركى بازار و قەيسەرييەكاندا كەوتبوو، كە من گەيشتم جەنگ تەواووبوو. من لە ناو چلۆچپۆى ھەزاران ھەزار عەرەبانەدا وەستام، ھەزاران كارتۆن و سندوقى شكاو لەسەر شەقامەكان كەوتبوون، ھالۆيىك لە ھالۆى دواى جەنگ دەچوو لەويىكانەدا بوو، لە ھەندى شوين خويىنى ئەو دەستگىرپانەم بينى، بەسەر ميوە و ماسى و جگەرە و شامپۇ ئىرانىيەكاندا پڑابوو، لە جىگايەكى دىكە ئەو دەستگىرپانەم بينى پۆلىسەكان لە پىكايىكى سەوزدا سەريانەخستن و بە سۆندەو دار لىيانەدان. من وەك يەككى لە ناو كۆرەپانىيىكى بەرىنى شەردا بۆ مەيتى ھاوپىيەكى بگەرپت، بە سەر ئىسك پروسكى تىكشكاوى عەرەبانەكاندا گەرەم تا گەيشتمەو ئەو جىگا كۆنەى پروفىسۆرى شەو تارىكەكانمان عەرەبانەكەى تيا دەوستان. لەويادا لە ھەمان شويندا پارچەو چلۆچپۆى شكاوى «سىنەى كەژال»م دۆزىيەو، ئەو عەرەبانە جوانەى سەردەمىك ناسكتىن عەرەبانەى دۇنيا بوو. دواى مردنى سەرياس كوپىكى منداڵ ھەليگرتەو و لە ھەمان ئەو شوينەى سەرياسدا كاسىتى توركى و فارسى لەسەر دەفروشت، ملوانكەيەكى شين بە پىشەكەيەو بوو، ويستم دەستبەرم و لىيىكەمەو، بەلام جورنەتمەكرد، ئەوكات غىرەتى ئەوم نەبوو دەرگاي ھەموو ئەو يادگارەنە لە خۆم بخەمەو سەر پشت. لە برى ئەو وەستام و دەستمكرد بە گريان. تىكشكانى ئەو عەرەبانەيە نىشانەى كۆتايى پۆژگارپىك بوو... پۆژگارپىك ئەمرو ھىچ كەس نىيە باسيبكات... پۆژگارپىك بۆ من سەرەتاي كۆتايى ھەموو جوانىيەكانى دۇنيابوو.

کاسیتی پینچہم

کہ س لیم تینہ دو گشت ... ہیچ کہ س .

[illegible]

موزه‌فهری سوېدهم، له دنيادا هيچ شتيک وهک نازايی و ناوميدی
له يکتره وه نزيک نين... تيده گهيت، مرفی نازا که سچي ناوميد.

ھەموو ئەو كەسانەى ئاواتىكىيان ھەيە ترسنۆكن، من بۆيە دواكەس سەنگەرەكانم چۆلدەكرد چونكە ئاۋمىدترىن كەسى دۇنيا بووم، ھاوپىكانم ھەموو خەونيان ھەبوو، ھەندىكىيان دەستگىرانىيان ھەبوو، ھەندىكىيان دەيانويسىست بېۋن بۆدەرەوھى ولات، دەيانويسىست بېىن بە بەرپرسى گەرە. من نەبىت، ھىچم نەبوو. من لە ھەموو چىاكانى كوردستاندا، لە ھەر شوئىنىك گوللەيەكى شەپ تەقىبىت، بە خۆم و پىش و كۆلەپشت و نىگا شەيتانىيەكانمەو لەوئى بووم، كلاًشىنكۆفنىك و ئارىبجىيەك يان دىكتارىۋفىكىم ھەلدەگرت، وەك شەيتانىك لە جەھەنەم پاىكردبىت دەچومە سەر بەرزترىن شوئىن و سنگم بۆ پەشەبا و توپەيى پووتدەكرد، بە دەنگىكى گىرو برىندار كە ھەموو گيانم لەگەلىدا دەلەرزى، دەمقىراند «كەس سەنگەرەكان چۆلنەكااااااااااااااااا»، بە نارنجۆكىكەو دەردەپەرىم و ھەلمدەكوتايە سەر دوژمن، بە ناو كىلگەى مەن و بەرەستى دىكاۋى و ھەموو تېوھاتەكانى تردا دەپۆىشتم و ھاوارمدەكرد، لە ناو شرىخەى دۆشكەو و دەنگى سەدان مەترەلوژدا بە ناو ئاگردا پامدەكرد و پىر بەدۇنيا ھاوارەكانى ناو ژيانى خۆم دووبارەدەكردەو، لەو كاتانەدا كە ھەزار تەنگ تەقەيدەكرد، من پىر بە گۆرەپانى خويىناۋى ئەو جەنگانە دەمگوت «مەمەدى دلشوشە تۆ لە كوئىت؟». ھاوارمدەكرد «مارشال، تۆ لە كوئىت.... پىرۋىسۆرى شەو تارىكەكانمان بۆ ناتگەمى؟».

ھىزەكەى ئىمە لەوانەبوو كەدىلى نەدەگرت، بېسىت كەس بووین لەوانەى بەقەد و قەلاقەت كەتەن، پىشيان درىژە و ھەموو تېوھاتەكانى تر، تا بناگوئەمان لە شەردا نوقم بووئو. مەسئولەكەمان ھەمان ئەو كۆپە بوو كە بىن ئافرەت و خواردنەوھو ئەو شتانە نەدەژيا، ناۋى «كەرىمى شىرىن» بوو، شەيتانىش بەتەواوھتى نەيدەزانى بۆ

ناوى كه ريمى شيرينه، هزار حكايه تى له سهر بوو. يه كيك ده يگوت
 كاتى خوى له سارده مهنى و شيرينى گولاله نيشيكر دوه، يه كيكى
 تر ده يگوت له گه نجيدا هزى له قه حبه يهك بووه ناوى شيرين
 بووه، يه كيكى تر ده يگوت ژنيكى هه بووه كاتيك ليسان پرسيوه
 تامى چى ده دات؟ گووتويى «شيرينه، زور شيرينه»... خودايه هيچ
 كه سيك نه بينيوه شه وان ناوه ها بو نافرته بگرى. كه سهنه ره كان
 خاموشده بوون نه و ده گريا. نه وكات كه مه سنولى نيمه بوو ژنى نه بوو،
 به لام له هه موو كونج و كه له بيريكى نه و مه مله كه ته دا يه كيكى ده ناسى.
 گهر جهنگ نه بابه من به خوم و كوله پشته كه مه وه پالنده دا به بهرديك
 يان دره ختيكه وه و چامده خوارده وه و نه و باسى قه حبه گرنگه كانى ناو
 ژيانى خوى بوده كردم، ده يگوت «سه ناريا... ئاي، سه رياسى سوچه دم،
 تو نايناسيت، نه وه پوحي دهره ينام... تا ده هاته ناو جيگاوه ههوت
 پوحم دهرده كرد، خوشكيكى له خوى جوانتري هه بوو ناوى كه ناريا
 بوو، له و نه ده چوو هه ر سه يرتبكر دبايه له باوه شتد ابوو، به لام تامى
 نه وي نه ده دا». «نه غه ده ژنى زه پهنه گريك بوو، له هيچى كه م نه بوو،
 به شه و كه ميژده كه ي ده خهوت له هه وشه كه ي پشته وه دا ده مانكرد،
 هه شه ري وام له قليميشدا نه ديوه، عه تريكى له خوى ده دا خوشكيكى له
 نه مساوه بوى ده نارد، پياوى شينده كرد». «به فرين كه له وه نه سمه رترم
 نه ناسيوه، به ناوه كه ي ده ستخه پو مه به، سپى و شتى وا نه بوو، جوانترين
 قوونى هه بوو من ديبيتم، قوونيكى په شى قه ترانى بوونى پاتونيى
 ليده هات». چيرۆكه كانى به جورىك ده گتپايه وه كه س گومانى نه ده ما.
 له كاتى شه ردا چاوى نه يده بينى، دوشكاكه ي ده ته قاندو هاوارى له و
 قه حبه انه ده كرد كه هه سره تيكيان له ژيانيدا به جيپه شتوو. نه و به
 نيمه ي گووت ديل نه گرين، ده يگوت «هيزى نيمه ديل ناگريت، نه وانه ي
 دواى نيمه، مشكه كويزه كانى پشته وه مان ديده گرن». سه ره تا تاكه تاكه

دېلمان دەگرت، دوايى پۇژىك بىردىيان و شەو درەنگ ھىنايانەو، گووتيان سەرۇك دەپەوېت لەسەر قەھبەكانى تەمپېكات، بەلام ھەمووى تېھوات بوو، بىردىيويان خەلاتىپكەن و كۆمەلپك تېھواتى نۆرى بدەنى... كە ھاتەو تا نىوہ شەو چايدەخواردەو و باسى نانخواردن و تەوقەكردن و پىگەننەكانى سەرۇكى دەكرد. لە دواي ئەوہو ھەرمانى پىداين بە ھىچ جۇرىك دىل نەگرين. پىشمەرگەكانى تر دەترسان دىلەكان بكوژن. نا موزەفەرى سوېجەم، دروست نازانم كەى عادەتى دىل كوشتن لەو شەپانەدا بلالوېوہو، بەلام ھەمووان دىلەكانى خۇيان دەكوشت... ھەمووان ژمارەيەكى بچوك دىليان دەھىشتەو بەشى ئەوہبكات لە پىگەوتنەدا پوويان بىت بيانگوپنەو.

موزەفەرى سوېجەم لەو شەپانەدا دىل كوشتن قانونى خۇي ھەيە كە ئىمە نەماندەزانى، بە جۇرىك لە جۆرەكان دەبىت ھەر دىلپك كە دەيكوژىت بىناسىت، دەبىت لە بەگزادە و ئاغازادەكان نەبىت، كوپى سىاسەتمەدارە گەرەكان نەبىت، پشت و پەنايەكى نەبىت دوايى تۆلەى ئەو لە گوپى بابوباپىرانت بكنەو. كەرىمى شىرىن ئەو قانونانەى نەدەزانى، يان بىرى لىئەدەكردەو، ھەناسەى بۆ سۆزانييەكانى ژيانى ھەلدەكىشاو بە ئىمەى دەگووت "بىانكوژن". پۇژىكيان دىلپكمان گرت، كە نەدەبايە بىكوژىن، مندالىكى دوازە سال بوو باوكى ھىتابووى سەنگەرەكانى پىشانبەدات، كوپى خزمىكى نىزىكى خانەوادەى سەرۇكى ئەوہر بوو، يەككىك بوو لە زىرەكترىن و نازكترىن و خۆشەويستترين مندلاى خانەوادە، لەوانەى لە پاشەپۇژدا دەبن بە بەرپرسى مەكتەبەكانى حىزب لە ئىتاليا، لە فەرەنگستان، لە بەرازستان و حوشترستان ومەملەكەتەكانى تىرى دونيا كە من ناوہكانيان نازانم. كوپكى تابلىنى ناسك و بەئەدەب بوو، ئسوللى لىئەبارى. كە گرتمان لەو باوہرەدا نەبوو بىكوژىن، ھەموو شتەكانى وەك يارى سەيردەكرد. من بە كەرىمى

شیرینم گووت «بینیره وه بۆ لای دایکی... نه مه به که لکی کوشتن نایهت... وازیلهینه بپروا شیرو نهسته له که ی خۆی بخوات». که ریمی شیرین نه و پۆزه خهفته ی نۆزیوو، گووتی «کۆپی باری تهعالبیت دهیکوژم... ئامۆزای ههزرتی مهسیح بیّت له دهستم دهرفناچیت». من دیسانه وه له که ریمی شیرین پارامه وه «بابپوات له گه لّ خوشکه کانیدا چاوشارکیبکات... ئیستا دایکی چاوه پوانیّت ی له هه مامه که دا بیشوات... وازیلهینه بپروات وه زیفه که ی بنوسیته وه». نه و ده یگووت «من وازم له چلوره نه هینا، که پێیاند هه گووت مریه می کوردستان، که کردبوویان به خوای شهرف و نه خلاق، پێیاند هه گووت پابیعی عه دهوی... وازم لینه هینا تا به کامیلی حیجابه که یه وه له گه لّمدا خهوت، ئیستا چۆن واز له مه بهینم». نه و نهیده توانی کوشتنی مرۆف و خهوتن له گه لّ ئافره تی که دا له یه ک جیابکاته وه، خوین هه مان نه و له زه ته ی ده دایه که ماچی ئافره تی که پێیده به خشی، من نه و پۆزه ههستی کی تاریکم هه بوو که کوشتنی نه و مندا له کاره ساتی گه وره ی به دوا دا دیت، به خۆم و پیش و کۆ له پشته که وه چوومه بهر نه و مندا له گوتم «یان منیش بکوژه، یان نا هیتلم بیکوژیت». درۆمه کرد، من له ناخی ناخدا هه میسه ترسی کی سه خیفم له مردن هه بووه، نه گه ر ترسی کی سه خیفم له مردن نه بووایه ده بایه دوا ی مردنی سه ریاسی مه زن خۆم بکوشتبایه. نه و ده یگووت «تۆ ناکوژم، هاو پێی خۆم ناکوژم، یه کی که ناکوژم، هه موو یادگار هه خۆشه کانم له گه لّدا باسکرد بیّت، به لام نه وه ده کوژم».

«که ریمی شیرین» ته نیا نه و شتانه ی ده کرد که خۆی ده یوسیت، که مجار وه ک بهر پرسی که رهفتاری له گه لّدا ده کردین، به لام هه ندی جار ده بوو به گورگی کی سه خیف. نه و پۆزه له و پۆزانه بوو که مه زاجی باش نه بوو، که سمان نه مانده توانی قسه ی له گه لّ بکه ین. «سامالی کونجی» که له دیزه مانه وه پێشمه رگه بوو، له هه موومان زیاتر قسه ی

له‌گه‌ل کرد، ئه‌و له‌ هه‌مووان زیاتر ده‌یزانی کوشتنی ئه‌و منداله‌ چه‌ند خراپه‌، که زانی که‌ریم به‌قه‌سینه‌کات به‌ بیده‌نگی چوو هه‌ر به‌ردیک و سه‌بریده‌کردین. ئیواره‌ دره‌نگ که‌ریم غافل‌بوونی هه‌موومانی به‌فرسه‌ت زانی و ئه‌و منداله‌ی له‌ کاتی نان‌خواردنی ئیواره‌دا کوشت، دیمه‌نیکی سه‌یر بوو، پێشتر له‌ ژیانمدا سه‌فره‌یه‌کی ئاوا خویناویم نه‌بینیبوو، برجه‌که‌ پرپووبوو له‌ خوین، نانه‌که‌ له‌ خویندا شه‌لال بوو. سه‌ری چکۆلانه‌ی ئه‌و منداله‌ که‌وته سه‌ر گۆشی من، به‌ هه‌موو خوین و ئێسکه‌ ورده‌کانییه‌وه‌ که‌وته باوه‌شم، وه‌ک ئه‌وه‌بوو باوه‌شم پیا‌بکات یا شتی‌ک، من له‌ شوینی خۆم هه‌ستام و برجه‌که‌م پرشت، به‌ که‌ریمم گووت “تۆ نا‌هت‌ل‌یت نانه‌که‌مان بخوین”. ده‌زانم قسه‌یه‌کی بێمانا بوو، به‌لام نه‌مه‌د‌ه‌زانی چی بلێم. له‌و ساته‌دا سه‌یری سامالی کونجیم کرد و زانیم بیر له‌ چی ده‌کاته‌وه‌. دوا‌ی دوو سه‌عاتی تر که‌ ئیمه‌ خه‌ریکی پێچانه‌وه‌ی منداله‌که‌بووین له‌ به‌تانییه‌که‌وه‌ تا بینێژین، سامال ونبوو. من چوو هه‌ر به‌ردیک و به‌ هه‌موویانم گووت “سامال رای‌کردوه‌ بۆ ئه‌وه‌ر چوو بۆ لای دوژمن، ده‌بی‌ت ئه‌م جی‌گایه‌ چۆلبکه‌ین... ده‌بی‌ت هه‌ر ئیستا ئه‌م جی‌گایه‌ چۆلبکه‌ین”. که‌ریمی شیرین که‌ پێیانده‌گووت “پۆملی چیا” خه‌یالێکی تری له‌سه‌ردا بوو، خه‌یالێکی شه‌یتانی، ئه‌ویش د‌ل‌ن‌یا‌بوو سامالی کونجی رای‌کردوه‌ تا خۆی لای دوژمنانی ئه‌وه‌ر خۆشه‌ویسته‌بکات، ده‌یزانی شه‌و به‌ هێزێکی گه‌وره‌وه‌ دینه‌ سه‌رمان، بۆسه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌به‌رده‌م که‌پکه‌کانی خۆی‌اندا بۆدانان، یه‌عنی ئیمه‌ هه‌موو هاتینه‌ پێشه‌وه‌، هاتینه‌ به‌ر ل‌و‌وتی دوژمن تا هه‌ر له‌ کونه‌کانی خۆیان هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ ل‌ی‌یا‌نبه‌دین. من هه‌چم له‌ پلان و نه‌و جۆره‌ ته‌ره‌واتانه‌ی تر نه‌ده‌زانی، ئه‌وه‌نده‌م ده‌زانی دوژمن ب‌ب‌ی‌نم و ته‌قه‌ی ل‌ی‌بکه‌م. ئه‌و شه‌وه‌ تاریکترین و سامناکترین شه‌وی ژیانم بوو، نیوه‌شه‌و هێزێکی دوژمن به‌ گۆرانی گووتن له‌ که‌پکه‌کانی خۆیان

هاتنه خواره وه، هر هه موویان پیکه وه «ديسان بارانه» یان ده گوت، که گه یشتنه به رده ممان، من به و دهنگه گره ی خۆمه وه پر به دونیا قیراندم «لێیاندهن... لێیییییییی». من هاواره کهم ته واونه کردبوو هه ندىک له و به سته زمانانه گه یشتبوونه وه ئاسمان بۆ لای خودای ته بارهک وه ته عالا. کاره ساتی گه وره نه وکاته ده سستی پیکرد که یازده یانمان به زیندوو یی گرت. نه و شه وه هه زنده کرد که س به زیندوو یی نه گرین، چونکه ده مزانی که ریمی شیرین تا ده یانکوژیت یاریان پیده کات.

یارییه کانی له یاری شه یان ده چون، هه ی شتیک وهک گرتنی دیلیک دلیخۆش نه ده کرد.

نه و شه وه ئیمه هه موومان وهکو سهگ ماندوبووین، هه موو گیانمان خوین و باروت و تۆزبوو، من هه موو پيشم خوین بوو. که گه یشتنه یه که مین چه م خۆم فیدایه ئاوه کانه وه، ئاگاداربوم که ئاگرێکیان کرده وه، کاتیک له ئاوه که دا به خۆم و کۆله پشته که وه مه له مده کرد، دهنگه دهنگی بارگه خستنی نه وان و هه پهی دوری هه ندی سهگی به ره لا هه ستيکی تیا دروستده کردم له میژبوو هه ستم پینه کردبوو، هه ست به جوانی سروشت، جوانی شه و، جوانی ژيان... که هاتمه ده ره وه له دورره وه له سه ره به ردیک دانیشتم و گویم لیبوو که ریمی شیرین له دیله کان ده دا، دونیا به جوریک فینک بوو، به جوریک دلنه وازبوو، وهک نه وه ی پاکى هه وا، پۆشنى شه و و ئارامى نه و زه مینانه، پوچى نه و شه پانه مان نیشانبدهن... هه سته که م فینکی نه و شه وه زۆر شتى له مندا گوپی، من له وای کوشتنی نه و منداله وه له ئیواریدا شتیک له دلما شکابوو، به لام تازه زۆر درهنگ بوو. پيشمه رگه کانی ئیمه هه له له ی سه رکه وتنیان لیده دا، له به ره نه و ناگره هه لده په رین. من پيشی خۆم به پشتینه که م وشکده کرده وه و هه یچم نه ده کرد. ئاگاداربوم که ریمی شیرین ده سته کات به یاریکردن به دیله کان، دلنیا بوم تا

پۆژدەبیتەو دەیانکۆزیت، بەلام نەمدەزانى چۆن.

من پیمگووتن یاریبەکانى لە یارى شەیتان دەجوون.

ئاگاداربوم دیلێكى دەرهێنا و پێیگوت «ئەمشەو یاریبەكى
خۆشەكەین، یاریبەكى زۆر خۆش، پەفیکەكانت دەبەستمەو بەو
دارەو، ئەو دارە دەبینى، زۆر دوور نییە، تۆش نیشانە لە تەختى
ناوچاوانیان دەگریتەو، بەس تەختى ناوچاوان، شوپى تر حیساب
نییە، تا فیشەكەكان بەر ناوچاوان بکەوێت، تەنگەكە بەدەست
خۆتەو دەبیت، كە لێتنەدا، نیتەر سەرەى خۆتە بچیتە بەر دارەكە...
تێگەیشتى، لەدواجاردا يەك كەس پزگارى دەبیت، من حەزەكەم تۆ
بیت». گەنجێكى باریكە لە بوو، لەبەر پووناكى ئاگرەكەدا نەمدەتوانى بە
جوانى بيبینم. پشتێنەكەم بەدەستمەو بوو، دەرهێنا بەسەر و پێشەدا،
هەستم بەساردى جەلە تەرەكانم دەكرد لەسەر لەشم، بەلام نەمدەویست
لە ئاگرەكە نزیکبمەو. لە دوورەو هەوارمكرد «تەنگى مەدەرە
دەست، تەنگى مەدەرە دەست، شتى وامەكە» دەمزانی لەو سەرکەوتن
و خۆشیدا هېچى لەیادنامی نیت. بە دەنگى بەرز پێدەكەنى و گووتى
«سەریاسى سوێجەدم، مەترسە... ئەمشەو، شەوى خۆمانە». ئەو
دواھمین جارى بوو پێبکەنیت... نیتەر دوانەو هەتاھەتایە پێنەكەنى.
من شتەكانم بە پوونى نەبینى، ساتێكى كورت بوو، دانەویمەو
قەیتانى پۆستالەكانم گرتیدەمەو، گویم لەتەقەكان بوو. دواتر باسى
ئەو وەرچەرخانە كوشندەى دیلەكەیان بۆكردم كە لەبرى ئەوێ تەقە
لە براكانى خۆى بكات، تەقەى لە كەرىمى شیرین و دووانى دیکە
كرد. هەمووى ساتێك بوو، ساتێكى كورت. هێندە كورت من حیسابم
بۆ ناكريت. گویم لیبوو یەكێك لە نزیک ئاگرەكەو قیرانى «كەرىمیان
كوشت». لە چاوتركانێكدا گویم لە دەنگى میل هێنانەو یەكێ
بوو، ئێستاش شتەكان وەك كۆمەلێك وێنەى بروسكەبى و خێرا لە

پيشچاومه، ئىستاش تهقه و ناله و قيرپهكان به تىكه لايى له خه يالمدان، به و پيش و پرچه تهپه وه، به و كۆله پشته وه كه ئاو قورسى كردبوو، وه رچه رخام و په لامارى تفهنگه كه مم دا، كه ئاو پمده دايه وه ده ميينى ديلهكان له تاريكيدا راده كه ن، ده ميينى ئه و كوپه گنجه تهقه ده كات و پيشمه رگه كانى ئيمه شيتانه په رته وازه ده بن و له سهر ئه رزه كه ده كه ون و ميلده هيتنه وه، من زامنه كه م ده ترا زاند و تهقه مده كرد، گويم لايىوو، به كيك له تاريكيدا هاوارده كات «واي كوژرام». شيتانه ده كه وتينه سهر ديلهكان... له ژياندا وه حشيبه تى وهك ئه و شه وه نه ژياوم، ده كه وتينه دوايان و به قه مه و گولله دامانده پاچين، ده كه وتينه سهر ئه و برا بچوك و بيگونا هانه ي قسه به كمان له گه لدا نه گوپيپوونه وه، نه وانه ي به زمانى خومان هاواريانده كرد «مه مانكوژن»... وايانده گووت و ئيمه قه مه كانمان ده كرد به سهر دلياندا، خنجه ره تيزه كانى خومانمان ده كرد به ژير چه ناگه ياندا، نه وانه ي كه به رده و امبوون له پا كردندا به گولله ده مانبيژان. دوو برايان تيدابوو، من به كيكيانم گرت و خنجه ره كه م خسته سهر ملى، پيشته وه ي سهر يپم هاواري له برا كه ي كرد «شه هاب تو پاكه... بچوره وه بو لاي دايكم... مه وه سته به كسهر بچوره وه بو لاي داييبيى» بهر له وه ي پسته كه ي ته واوبكات، تيغى من گه يشت بووه سهر مه ناسه ي. ئه و شه وه ي خوم بيرنا چيته وه ئاو له پيشم ده تكاو و به دوو چاره وه ناگرى ليده هاته ده رى، پر به شه و قيراندن «مه هيلن ده رياز بن... مه هيللن»... مه موو نه وانه ي شه و يك له به ره يهك له به ره كانى شه پى ناو خودا به شداريانكردوه ئه و هاوارانه ي منيان ده ناسيه وه. كه س نه بوو قريشكه كانى سهر ياسى له و شاخ و دولانه دا نه بيستبيت. ئه و قريشكانه ي ده يانگووت له قريشكه ي پلنگيكى برسى ده چييت. ئه و هاواري به جورى سهر ي به هيزيو له هه موو ده شت و چياو ده ربه نده كاندا ده نكيديا وه، ئىستاش هه سته كه م به رده وام له و دول و

دوند و پێده شته و گه لیبانه دا ده پوات و ده نگه داته وه . نه وه دواهه مین و گه وره ترین هاواری ژیا نی من بوو . ئیستا زۆر شستی نه و شه وه له یاده نه ماوه . به لام هیشتا نه و هاواری له گوێچکه مدا ده زینگیته وه . شه ویکی تاریک بوو، هه موو نه و کوشتاره له زوڵمه تیکی ته واوه تیدا پوویدا، کهس نه یده زانی کێ ده کوژیت، ده موچاوی نه و دیلانه مان نه ده بینی، که ده نیشتی نه سه ریان و له ناو گیاو به رده لان و ورده زیخی که نار نه و چه مه دا سه رمانده بپین . ئیستا نه وه نده م له یاده به درێژایی نه و شه وه ته کانمده دا، دووان نه بیته له تاریکییدا ده ریا زیوون، هه موو دیله کانمان کوشت، به لام خۆشمان به جوړیک په رته وازه بوو بووین تا به ریه یان نه گه یشتینه وه سه ر شوینی بارگه و بناوانی یه که مجارمان . له گه ل تاریک و پووندا من گه یشتمه وه سه ر مه یته که ی که ریمی شیرین، نه و به درێژایی شه و پاشماوه ی دواهه مین پیکه نینی له پوخساری خۆیدا هه لگرتبوو، هیشتا سیبه ری نه و هه رفانه له سه ر لیوی بوون که گووتی «نه مشه و شه وی خۆمانه ...» . سه عاته کهیم دا که ند و ده ستم کرد به گیرفانییدا تا شته کانی بۆ هه لگرم، گیرفانی یه ک مه مکدانی شینی تیا بوو، دیار بوو خاوه نه که ی جووتیک مه مکی زۆر چکۆله ی هه بووه، پارچه کاغه زیک له ناو مه مکدانه که دا بوو، ده سستیکی کچانه که پێده چوو خوێنده وارییه کی ته واوی نه بیته نوسی بووی «که ریم گیان بۆ تو، به یادی شه وی ناو هه مامه که» . من مه مکدان و نامه که م فری داو به پێشمه رگه کانم گووت «له ئیستا وه تاده گه ی نه وه لای هیزه کان من مه سنولتانم» .

نیوه پۆی نه و پۆزه هه رمانیان پیداین بگه پێینه وه شوینی خۆمان، من له جیهازه که وه هه ولما دتیا بنگه یتم که مه ترسییه کی گه وره مان له سه ره، به لام گووتیان «نه مری مه کته بی عه سه که ریه» . من له و ته وه اتانه

تیئنه ده گه یشتیم، له جیهازه که دا قیراندیم «به مه کته بی عه سکه ری بلین، بابین به قونی خویان دیفاع له م که پکه خو پریه بکه ن که ده یانه ویت ئیمه ی تیا بکوژین». من دلنیا بوم هه موومان له و که پکه دا ته و او ده بین. دللم به خوم نه ده سووتا، به لام دللم به و گه نجان ده سووتا که هه ندیکیان تازه فیربوو یون خه ون ببینن. سه عاتیک دواتر جیهازیکیان بۆکردین و گووتیان «گهر نه گه پینه وه شوینی خوتان... حیزب هه مووتان ئیعدامده کات». من به ده نگیکی نووساو و گریاو که هه موو عه ده جیهازه کانی دونیا گوئیان لیبوو هاوارمکرد «من میزده که م به حیزبدا... میز». وامگووت و به چاو یکی پپ فرمیسکه وه به هه موو پتشمه رگه کانم گووت «گویم لیبگرن، حیزب ده یه ویت هه موومان لیره دا وهک سهگ بتۆپین... ئیمه چۆن نه مشه و نه وانمان سه ربپی، نه مشه و نه وانیش سه رمانده برنه وه، له مشه په دا که س له وی تر شه ریفتر نییه، تیده گه ن. ئیوه هه مووتان شه پتان دیوه... شه ویک تۆ هیرشه ده بیت و شه ویک نه وان، نه مشه و هه مووتان ده کوژن، به قسه ی من بکه ن، من به ته نیا ده گه پیمه وه بۆنه و که پکه، من ده میکه باکم به زۆر شت نه ماوه، نازا نیم، وامه زانن نازاو تپوهات و نه و شته قۆرانه م، به قه ده مشکیک و زیاتریش له مردن ده ترسم، به لام که ستان وهک من نا ئومید نیین، حیزب بریاریدا وه له م که پکه خو پریه دا شه هیدی هه بیئت تا دوایی چله یان بۆبکات و هه موو نه و تپوهاتانه ی تر. من وهک هه مووتان له مردن ده ترسم، له ئیوه ش زیاتر له مردن ده ترسم، به لام نامه ویت که ستان له ویدا بکوژین، برۆنه وه بۆ لای دایکتان، نه وه ی ده توانیئت نه گه پینه وه بۆ نه م شه په با قهت نه یه ته وه، نه وه ی ده توانیئت بپروات و نه یه ته وه به م مه مله که ته دا بابپروات و نه یه ته وه، نه وه ی پارهی هه یه و ده توانیئت ئیشیکی تر بکات با ئیشیکی تریکات». من پتیشتر به وجۆره بیرم نه کردبووه وه، به لام هه موو پهودا وه کانی پۆزی پتیشتر

له وه پیستریوون بتوانم وهک جارن نه هریمه نانه بژیم. له و ساته دا نه و
 قسانه ی سهریاسی گه وړم له پیښچاو بوو که باسی مړوځی مه زنی
 ده کرد. بږ یه کچار ده مویست بېم به مړوځیکي مه زن. دواچار ده مویست
 به که مترین خوین نه و که پکه خوږپییه بدهم به دهسته وه که دلنیا بووم
 حېزب دواتر ناشیکات به ناوده ستخانه. دلنیا بووم نه مشه وه موو نه و
 کوږه گه نجان به سرده بېن، وینه ی لاشه کانیا ن له ناو نه و به رده لان و
 گیاو خو له گه رمه ی هاویندا دهاته به رچاوم. هه مویانم یه که یه که
 به مردووی ده بیښی. ده مزانی نه و دوو دیله ی که له تاریکییدا هه لھاتن
 هه موو شتیک له سر هه موومان ده زانن، ده مزانی سه نگره کانی دوژمن
 له و به ره وه هاوار و قیږه دوو رودر یژه کانی منیان ناسیو ده وه. نه و
 شه وه هه موو پیښمه رگه کان پوښستن، دوانیان نه بیټ که سووریوون
 له گه ل مندا بمرن. شه و له سر نه و که پکه غه مگینه سی به سی
 دانیشتن و چاوه پوانی هاتنی دوژمنان ده کرد. شه ویکی گه رم بوو،
 دویا یه ک پارچه میښووله بوو. نزیکي نیوه شه وه هه ستمان پیکردن،
 خوږیان بوون، دوژمن بوو به هه موو هیزو تفاقیکي خوږیه وه هاتبوو،
 توله ی شه هیده کانی بکاته وه. سه رته به هاوهن دایانگرتینه وه، به لام
 ئیمه باکمان نه بوو، خو مان له سره دوشکه کانمان متکر دبوو، ده وری
 سهعات یه کی به یانی په لاماریاندا یښ، بریارمدابوو دوا هه مین شه پی
 ژیانم به شه ره فوه بکه م، هر سیکمان تادوا فیشکه له شوینه کانی
 خو مان هه لنه ستاین، نزیکي سهعات سی ئیمه گولله مان پینه ما. نزیکي
 سهعات چوار سامالی کونجی که بوو بوو به چاوساغي دوژمن له
 بن به ردیکي نزیکه وه هاواری لیکردم ”سه ریاسی سو بدهم، ده زانم
 فیشکه کتان پینه ماوه ... ته سلیم بن، وهر نه خوارئ، من وه عدی شه ره فتان
 ده ده من ناتانکوژن“. نه و کاته ی نه و وایده گووت من و دووانه که ی تر
 سهعاتیک بوو، پالکه و تېوویڼ و ده ستمان کردبوو ملی یه ک و سهیری

ئەستېره كانمان دەکرد. خودایە ئەو چى نەرىتېكى پيس بوو لە شەپى ئەم مەملەكەتەدا بەردەوام بە دىلەكانيان دەگووت ”وعدى شەرف وەرنەخوارى، هېچتان لىناكەين“. من بە دوو پېشمەرگەكەى ترم گووت با گۆرانییەكى كامكارەكان بلیين. من لە میژیرو گۆرانى كامكارەكانم نەگووتبوو، لەدواى مردنى سەریاسى سوېدەمەو هەموو ئەو شتانەم وازلێئینابوو، ئەوشەو هەرسێكمان گۆرانییەكى كامكارەكانمان گووت. كە دوژمن گەیشته سەرمان ئێمە گۆرانیمان دەگووت. كە ئێمەیان داگرتهخوارى، دەستیانكرده ملی من و گووتیان ”تۆ شتیكى تريت... شتیكى تر“. ساردییەكى قوتویان دامى و من خوشحالانە دەمخواردەو و پێدەكەنیم، لەوكاتەدا كە من وەك گەمژە سەیری ئەو پاسەوانانەى دوژمنم دەکرد و ساردیم دەخواردەو، هەردوو هاوڕێكەمیان برده نزیک بەردیكى دیکە لەولاو و بە دوو دەستپێژی كورت حسابیان بۆكردن. شتەكان بە خێرایەكى بێمەعنا تێپەڕین، من هەستمەكرد كە پەوتى دونیا بە جۆرىكى سەیر خێرا دەپوات. ئەو دەنگى دواھەمین دەسپێژ بوو لە گۆرەپانەكانى شەپدا گویم لیبوویت، وەك دەسپێژەكانى تر ساردو پەق و ترسناك نەبوو، بەلكو لە دەنگى بالندەیهكى بریندار دەچوو بخوینیت، لەقاسپەى كەویكى زامدار دەچوو، بە منیان گووت ”سەریاسى سوېدەم... تۆ حسابیكى تريت هەیه... تۆ شتیكى تريت“. لەو ساتەدا زانیم من ناكۆژن، بەلكو بۆ شتیكى سەختتر لە مردن ئامادەمدەكەن.....

ئەوكات كە كۆلە پشتهكەیان لیسەندم و نیتاقەكەیان كردمەو و پشتهكەیان كردمەو و پێلاوكانیان لە پى داكەم ، تیگەیشتم ئیدی جەنگ لە ژيانى مندا بۆهتاهەتایە كۆتایى پێتاتوو. دیارە موزەفەرى سوېدەم جەنگ بە شیوەى جۆراوجۆر درێژەى هەیه، ئەو پۆژەى كە منیان برده تەلەفزیۆن تا هەموو نەتییەكانى خۆم لە شەپدا باسبەم،

ئه وه ش به شیک بوو له جهنگ، به لام ئه وانیه که ته نیا شه پی ناو سه نگر و هاوار و پاکردنی ژێر بارانی گولله یان تاقیکردۆته وه زۆریان دهوێت تا له جۆره کانی تری شه پ تیده گهن که له شه پی پوه به پوهی ناو جهنگه ل پیستر و چلکنترن. من پێنده لێم شه پی پیاوانی عاقل سه ده زار جار له شه پی پیاوانی کێوی و پامنه کراوی وهک ئێمه چه په لته ره، من پێنده لێم بۆ ئه وهی ئاگات له خۆت بێت.

که منیان برد بۆ ته له فزیۆن، له وه و پێش له بهردهم کامێرا دا نه وه ستابووم، هه ستیشم نه ده کرد بیهه پیاویکی ئه وتۆ گرنه گ به کۆمه لێک کامێرای گه وه وینه مبه گرن، به لام ئه وه پۆزه تیمیکی ته وایان هیناو به هه مووان وینه یان ده گرتم. هه رچی به کم ده زانی له پێشدهم کامێراکاندا گێپامه وه، به درێژی باسی هه موو شه په کانم کرد، له باسی ئه و دیلانه وه که کوشتمومان تا باسی سۆزانی به غه مگینه کانی که ریمی شیرین، چون چیرۆکه کان بۆ تو ده گێپامه وه، بێباک له بهردهم کامێراکاندا دانیشتم و هه موو شتی کم گێپامه وه، هه موو نوکته و ته وهاته کان، هه موو ئه و گفتوگۆیانه ی که له ژياندا بیستبووم، ئه و قسانه ی له دیواخانه که ی «که یخوسره و ئاغای سوفیان ئاغای سه دری ئه رحه می» بیستبووم، ئه و نوکتانه ی که چکاره کان له بوراق ده یان گێپامه وه، چیرۆکی پرۆفیسۆری شه وه تاریکه کانمان، مردنی محمه دی دلشوشه. قسه بێژیک چاوپێکه وتنی له گه لدا ده کردم له وانیه مروف واده زانیته شه ویش به قات و بۆینه باخه وه ده خه ون، کورپکی شیرین بوو، پێیده گووتم قسه بکه به ئاره زووی خۆت قسه بکه، دوا یی خۆمان مۆنتاژیده که ین، چه ند جار ئه و وشه یه ی به کاریه ینا یه من پریشم ده خوراندو لیمده پرسسی «مۆنتاژ یه عنی چی؟». ئه و ده یگووت یه عنی ئه وه ی قسه زیاده کان ده برین و فلیمه که ده نیینه وه ده م یه ک به جۆرێک که رتبه ون و داپرانی تیا نه بێت. من به رامبه ر کامێرا که داده نیشتم و به ئاره زووی خۆم هه موو ژیا نی خۆم

دەگىتپايەو، ھەندى جارى ئو بە شىت و شتم تىدەگە يىشت، بەردەوام بەك دور پىرسىيىرى دوپبارەدە كىردەو، مەن باسىى دوامە مەن ھەنارىى دونيامدە كىرد ئو دەپىرسىى "ئەى ئو كات پەيوەندىت بە جاش و خۇفۇشە كانەو چى بوو؟". مەن دەمگوت "ھىچ پەيوەندىم نەبوو، پەيوەندى چى... مەن ئو كات ھاپپى مارشال بووم، ھاپپى پىرۇفىسورى شەو تارىكە كان بووم، دوامە مەن ھەنارىى دونيا ھەقى جاش و خۇفۇش و ئو تىروھاتانەى چىيە؟". قىسە بىزەكە كە نە ناوى مارشال، نە پىرۇفىسورى شەو تارىكە كانمانى بىستبوو، بىئەوھى خۇى تىكىدات. دەىگوت "ئەى وەك بزانى ئو كات چەكىان لە ھكومەتەو بۆ دەھات؟". مەن دەمگوت "نا ئو كات پەتاتەو تەماتەو ئو شتانەيان لە ھكومەتەو بۆدەھات سەرىاسى مەزەن بەيانىان لە ەلەو كە وەرىدەگرت و دەپىرۇشت". مەن ھەرىچىيەكم دەگوت، ئو بە دەست ئامازەيدەدامى تا بەردەوامبىم. ئو دەىگوت "مەترسە، دواىى خۇمان مۇنتازىدەكەين". ھەرى شىرىتىكىمان پىدە كىردەو، پىشوو پەكىمان دەداو چا پەكىمان دەخواردەو. لە پىشوو كاندە ھەموو ماچىاندە كىردم و دەيانگوت "قىسەكانى تۆ دۆكۆمىنتىكى زۆر گىرگە بۆ ھىزب، پىشتى ئو خۇفۇشانە دەشكىنىت". مەن پىشم دەخورد و دەمگوت "دۆكۆمىنت پەغنى چى؟". پىياندەگوتم "پەغنى بەلگە نامە... پەغنى ئوھى گەر ئو جاشانەى ئو پەرى گوتىيان ئىمە شتى وامان نە كىردو، ئەم قىسانە دەخەينە بەردەستىيان و دەلىين، تەماشاكەن ئەمە قىسەى چەكدارەكەى خۇتانە... ئىمە ئو فلىمە دەدەين بە ھەموو دونيا، بەدەرەو، بە ولاتە درواسىكان، بە نەتەو پەكگرتوۋەكان، بە فەخامەتى سەروك دەولەتەكان، بە داداگى نىودەولەتى، بە كۆنگىرى ئىسلامى، بە فاتىكان...".

مەن لە مەندالىدا جارىك وىنەكەم لە ناوگەلى سەروكدا بە ھەموو ولاتدا بلالوبوۋىوۋە، ئىستاش ئەم وىنانەم بە سەرتاسەرىى دونيادا

دەپۇشت، لە راستیدا خۆشحالتەبووم بەوەی وێنەکانم بەوجۆرە دەپوات،
خۆشحالتەبووم کاتتیک ئەو ھەموو تێوھاتە دەگێرمەو، مەلاکانی دۇنياو
ھەرزەتی پاپا بمبینن. کە دڵنیابووم ئەو کاسیئەتە دەبریت بۆ شوینی
ترو خەلکانی لە من و تۆ گرنگتر گوێیان لێدەبیئت، پتر لەسەر
شەپەکان قسەمدەکرد، چی شتیکم لەسەر دپندەیی و وەحشییەتی
جەنگەکان دەزانی گێرمەو، زوو زوو پوومدەکردە قسە بیژەکەو دەمگوت
”ھەر ئیمە وانەبووین، ئیوەش لە ئیمە شەریفتەر نەبوون... لەم شەپەدا
کەس لە کەس شەریفتەر نییە“. ھەزەمەکرد شتیک بەکەم خەلکی لەو
شەپانە بترسن، شتیک بگێرمەو خەلکی شەرمبەکن. من لە دواویدا
بەو کوپەم گوت ”کە شریئەکانتان پێشاندا پێمبڵێن باسەیریەکەم“.
دیارە قسەکەم تێوھاتتیکێ گەرەبوو، لەدوای تۆمارکردنی کاسیئەکانەو
ئیتەر نە چاوە ساردیم نەخواردەو، ھەر ئەو شەو بە دەست
وچاوی بەستراو ھە بردیانم بۆ زیندانیکێ بچوک و پێیانگووتم ”تا
سبەی لیژەدا دانیشە، بەیانی خۆمان دەزانین دەتەین بۆ چ جەنەت
و لالەزاریک“. شەوی دواتر منیان ھێنایە ئەم قەلایەو. ئەم قەلایە
تاریک و بێدەنگ و دوور دەستە، لەو پۆژەو ئیتەر جگە لە پاسەوانەکان
کەسی ترم نەبینیو، نازانم ئایا شریئەکانم لێدراو یاخود نا. نازانم
کەس گوێی لە من بوو کاتتیک چیرۆکی مردنی سەریاس و مەمەدی
دڵشوشە دەگێرمەو یاخود نا؟ گەر کاسیئەکانم پەخشکرا بیئت یان نا،
من ناتوانم بگێرمەو بۆ باوەشی ئەو دۇنیای جاران، ئەگەر پۆژیک لە
پۆژان بەریاندام، دەپۆم بۆ ولاتیکی تر، لە مەملەکەتێکی تر ژندە ھێنم
و ناوی خۆم دەگوێم... موزەفەری سوبخەم گەر بەربووم کاریکەدەم
نەمدۆزیتەو، دەزانم شتیکێ بێمانایە من و تۆ دەستبکەینە ملی
یەک و تۆ پێمبڵێت ”وای سەریاس گیان... وای کوپی شیرینم“، من
دەستبکەمە ملی تۆ و بڵێم ”وای بابە گیان... وای“. گەر شتیکێ وابیئت

من له شهرم و قىز و تەريقىدا دەمرم. ەستەكەم ژيانى ەردووكمان
لەو ناشىرىنترە بەرگەى گوناھى وابگرىت. وانىيە موزەفەرى سوبجەم،
وانىيە؟ ژيانى ەردووكمان لەو ناشىرىنترە بەرگەى خۆشەويستىيەكى
لەوچۆرە بگرىت.

تاماره یه کی دريژ من و سهریاسی سو بدهم کاسیتمان ده گورییه وه،
دواهمین کاسیتم له پاتراوه بۆ نارد. شتیکی زۆر له غم و گالته جاری،
له زیره کی و ساویلکه یی له دهنگی نه و کورپه دا هه بوو، هه موو جارێک
نه وه ی دووباره ده کرده وه که نایه ویت من ببینیت. بۆ جارێکیش چیه
لێی نه پرسیم له دهره وه چی پووده دات، له و زیندان تاریک و ته نیایه ی
خۆیه وه ناره زرویه کی بۆ دنیا نه مابوو، ته نیا له ناو یادگار هه کانی دا
ده ژیا. دلتیام گهر هات و پۆژیک له و زیندانه هاته دهره وه، شوینیکی
دوور هه لده بژیریت، شوینیک جگه له یادگار هه کان که سی دی دهستی
پیارانه گات.

من له و کاسیتانه ی نه وه وه بۆنی نه وه م کرد، جگه له خۆی
سهریاسیکی دیکه ش هه یه، جگه له و که سانیکی تر هه ن که من
هیچیان له باره وه نازانم. نه وه گینگلیکی کوشنده ی له پۆحدا بۆ
سازکردم، نا ئاسووده ییه کی بۆ هیتام گهره تر بوو له نا ئاسووده یی
نه و پۆژانه ی به دوا ی سێبه ری سهریاسی دووه مدا ده گهرام. من له و
شه واندا ده مپرسی «خوایه من که وتوومه ناو چ دونیا یه کی خه یالیه وه،
که وتوومه کو یی نه م وجوده وه که مه خلوقاته کان به و شیوه تیا ده شکین
و پارچه پارچه ده بن و هه ریه که یان ده که ونه گۆشه یه که وه له هیه
گۆشه یه کی تره وه دیار نییه ؟».

ئەو لە ھەموو کاسیټەکاندا بە منی دەگووت «بپۆ و نەدیمی شازادە بدۆزەرەو... نەدیمی شازادە نەتینیەکان دەزانیت». ئەو کاتەى من گەرپامەو نەدیم لە گەشتیکى درێژ بوو، چەندەها مانگ بوو کەس نەیبینیبوو. دەبایە لە جیگایەکی دیکەو دەست پێکەم. من ھەرگیز نەدیمی شازادەم نەبینی، دەزانم بەجێھێشتنی کوردستان بەبێ بینینی نەدیمی شازادە، گەلەک نەتینی و سیمای ئەو پۆزگارانی وەک نادیار و نەتینی ھێشتەو، دەزانم دەکرا نەدیمی شازادە ھەندێ لاپەرەى نەتینی ئەو سەردەمەم پێلێت کە جگە لەو کوێرە ھێچ کەستیکى دى نەیدەزانی. بەلام پێدەچوو دەستیکى تاریک من لە ھەموو ئەو سەرچاوانە دا بپێت کە بە قوولێ دەچونەو سەر پۆزە تاریک و تاییبەتییەکانى ئەو مندالانە، نەدیمیش یەکیک بوو لەو سێ مندالەى لە سەرەتای سەرەتاو لە گەل نەتینیەکاندا ھاتبوو، بەلام بە شیوەیەکی سەیر لە ناو تەپوئۆزى پۆزەکاندا خنکاو شوین و ئاسەواریم نەدۆزییەو... ھەموو ئەو شوینانەى بۆ گەرپام کە دەشیت تیا بگەریت، ئیکرام دونیای بەدوادا تەیکرد و نەیدۆزییەو. وەک ئەوێ نەدیم ھێچ نەبیت جگە لە خەیاڵیک، جگە لە تەمیک کە لە چیرۆکیکەو دیت و لە دنیاى پەخشدەبیتەو و دەمریت. نا دۆستان، من ھەرگیز نەدیم نەدۆزییەو، بۆیە دەبایە پێگایەکی تر بگرەبەر.

من دەبایە بچم بۆ لای سەى جەلالی شەمس.

کە یەکەمجار ناوی ئەو پیاویم لە کاسیټەکانى سەریاسدا گوێ لێوەبوو، ناویکی ئاشنا ھاتە بەرگویم، ناویک وەک ئەوێ لەوێر بیستبیت و دواتر لە جەھەنەمى یادەو ھەریبەکاندا سووتا بیت. من وەک ھەموو ئەوانەى لە ساتیکدا پتوێستیان بە گەرپان دەبیت لە خاشاکی یادگارەکانیاندا، لە خۆلەمیشى ئەو سەردەمانەدا کە دەبایە جارێک ویتەکانیان لە یادبەرنەو، ئاوەھا ناو تاریکترین و دوورترین شوینی

یاده وه ریم ده گه رام. شه و ناوه شتیکی پېده گووتم دروست نه مده زانی
 چیبیه. شه و ټکیان ټیکرامی کیو، به خوی و پوخساره ئاسمانییه که یه وه
 هات... له فریشته یه کی گه وره ده چوو له پړواکه کانی ئاسماندا خه ریکی
 جیبه جیکردنی کاروباری فریشته کانی تر بیت، شه و شه وه بۆنیکي هیئنده
 سهیری هه بوو واتیده گه یستم شه و چرکه یه له ئاسمانه وه دابه زیوه،
 هه سستنده کرد له گه ل ده رکه وتنیدا کومه ټیک پوخی ئاسماننشینی دیکه شه و
 جینگایه پرده کهن. له سه رۆکی مه لایکه ته ئارام و پېده نگه کان ده چوو، شه و
 له شه گه وره و نا ئاساییه ی نه بوو بوو به پڼگر له وه ی دیمه نی په پوله یه کی
 سووکه له ی تیا ببینیت. به یه کییک ده چوو دۆسییه ی ژماره یه کی زور له
 مه خلوقاتی به ده ست بیت، به لام هیمنی و شهرم و ئارامی وای لټیکات
 له ناو جه نجالی دونیادا به ئاسانی نه ناسریتته وه. شه و هه ندی شه و ده هات
 و له گه لمد ده مایه وه، پڼکه وه به ره و ناو کیلگه و ده شته تاریکه کان
 ده پویشتن، دوو پیاوی له سه ره خۆبووین تاریکی کرد بووینی به هاوپی،
 هه ندیچار له گه ل مندا گوئی له کاسیته کان ده گرت، هه ندیچاریش
 چهنده ها پوژ ونده بوو و نه مده بینیه وه. هه میشه حه سره تی شه و هم هه یه
 که به شه ندازه ی پتویست ټیکرامی کیوم نه بینی، شه و له و که سانه یه بۆ
 شه وه ی که مآلی جوانیان ببینیت، ده بایه هه میشه له گه لیاندا بیت. له و
 که سانه بوو هر دوریه ک لئی له ده سته چوونی ساتیکی جوانی و گه وره یی
 بوو، ناو میدی گه وره ی له نینسان پڼگای له وه نه گرتبوو خوی تا دوا
 شه ندازه مرؤف بیت. هه موو جاریک پېمده گووت «ټیکرامی کیو تو له
 کوییت؟ بۆ نایه ییت... بۆ؟». قسه یده کرد و سیپه ری شه رمیکی ته نک
 له سه ر سیمای بوو، ده یگووت «موزه فهری سو بده دم، شه م ولاته پره
 له که سانی که ساس، له وانه ی به ته نیا ناتوانن ئازار و دهر د و برینه کانی
 خویان تیماریکه ن، نا من هیچی شه وتۆم بۆ نا کریت، من هیچ بۆ
 نا کریت، به لام هه سته ده کم ده بیت برۆم و به قسه یه کیش بووه، به

يارمه تيبه كي بچوك و ساده ش بووه، دهستی خۆم بۆ ئينسانه كانی تر درژیکه م... من دهچم و دهنوشتمه وه و به و دايكه بريندارانه دهلیم، له بری کوپه کوژراوه که تان به کوپی خۆتان حیسابمبکه، به خوشکه کان دهلیم له بری برا کوژراوه کانتان به برای خۆتان حیسابمبکه، من ده بیت له و ییم، له و دارستانه دابم و چاوه روانیم چ ته یزیکي بريندار له نزیکه وه دهنیشیته وه تیمارییکه م. عه فوومبکه، بم توانیایه هه موو میحه ته کانم بکر دایه ته یه ک میحه ته، هه میشه له گه لندا ده بووم... هه میشه، به لام میحه ته کان ناکرینه یه ک میحه ته... ناکرین». ده مزانی به هه موو ئه و که سانه ی تریش واده لیت، باوه پی وابوو تیگه یشتنی مرۆف له نازاری به کتر زۆر له پهنگی ئه م دونیایه ده گوریت. دواچار که ولاتم به جیهتشت و له مالاواییدا ده ستمانکرده ملی یه ک، من به دهنگی به رزو ئه و به و یقاری فریشته کانه وه گریاین، ئه و کاتیش هه مان پسته ی پیگوتمه وه «من ده بیت له و ئی بم، له و دارستانه دا بم و سا چاوه روانیم چ ته یزیکي بريندار له نزیکه وه دهنیشیته وه تیمارییکه م».

له گه لندا به نارامییه وه گوئی له کاسیته کان ده گرت، ئه و شه وه که ناوی سه ی جه لالی شه مسم لێپرسی، به هیمنیه وه سه یزیکردم و گووتی «پیگومان... که س نییه سه ی جه لالی شه مس نه ناسیت، هه موومان ده یناسین». ئه و ئه و پیاوه ی به یادامینه نامه وه، ئه و سه ره ک خیله ی تیگه له یه ک بوو له کۆمه لێک دونیای جیاواز، پۆژیک له پۆژان له سه ره تای شۆپشدا بینیبووم و له یادمچوو بووه. یه کێک بوو له و ئاغانه ی دۆستی هه موو دونیابوون، هاوپیه کی نزیکي یاقوبی سنه و به ر بوو، سه رده مانیک له سه ره تادا که یاقوب نه خۆش بوو له مالی ئه و پیاوه تیمارده کرا. ناسینی ئیکرامی کۆ بوو سه ید جه لالی شه مس ده گه رایه وه بۆ پۆژانی شۆپش، ئه و که سیك نه بوو ونبییت، پیاویک بوو له سه ره و سه ری ئه و ولاته دا ناویانگیکی هه بوو، باوه پییکراوی گه وره ی سه رۆک و

ئه میر و پاشا و سه رهك خێله كانی تری ئه وه هه ریمه بوو.

ئێواره یه کیان چووم بۆ لای سهید جه لالی شه مس، ئه وه له ناو چیاکاندا ده ژیا. به زه وییه کی شاخاوی و پپ له دارستاندا به ره و به هه شتیکی په نهان له ناو چیاکاندا تێپه ریم، ئه وه دوور له هه ر ژاوه ژاو و دلته نگیه کی دونه له باغیکی مه زندا ده ژیا، له سه ر کورسییه کی سه یر که له ته ختی پاشاکان ده چوو بینیمه وه. له چیمه نیکی ئارام و سه وزدا سه رقالی خویندنه وه بوو. پیریك بوو پش سپی، کیژکی هه ژده سال، جلی ساقی کۆشکی شاهه نشا دیرینه کانسی له به ردابوو خزه تیده کرد، میژکی له به رده ستدا بوو پپوو له کتیب و کاغه ز و شوشه ی گه وری مه ره که ب، په رێک له چواره وهری بوو، هه ر لقیك له لقه کانسی به ده یان هیشووی گه وری سه نگین بوو. دیمه نی ئه وه شاعیره دیرینه ی هه بوو که وینه ی خۆی و مه عشوقه کانیان له سه ر به رگی هه ندی کتیبی کۆن ده بینران، شتیکی تیا بوو که سانی وه ک خه یام و فیرده وسی به یاده هینایته وه. چرایه ک به وینه ی په پوله یه که وه و شوشه یه کی گه وری شه راب له سه ر میزه که ی بوو. دواتر زانیم ئه وه کیژه منداله ی خزه تیده کات نواه مین ژنیتی. له ژانییدا ده یان ژنی هینابوو. من له ناوه راستی باغه که یدا وه ستام و گوتم «سه ی جه لالی شه مس. من موزه فهری سو بده م... ئه وه پیاوه سه رلیشیواوه ی له تۆ زیاتر که سی تری نییه، کۆمه کیبکات».

به هیمنی سه ری له سه ر کتیبه کانسی به رز کرده وه و سه یریکردم و هه ستایه سه رپ و گوتم «تۆ موزه فهری سو بده می... تۆ ئه ویت؟». من وه ک له به ر زاتیکی گه وریا کپنوش به بام گوتم «گه ورم پینماییم بکه... من سه رلیشیواوترین پیاوی دونه، له تۆ زیاتر که سم نییه یارمه تیمبدات». ئه وه پێیده گوتم «وه ره و دانیشه... ئه گه ر تۆ موزه فهری

سوبخەم بێت، من لە قسە و پەفتاردا دەتخوێنمەو، گەر ئەویش نەبێت ناهێلم لە شەرابی من بخوێنەو". بەرامبەری دانیشستم و پێمگوت "سەیرمکە... سە ی جەلالی شەمس، سەیرمکە و لە نیگامدا عومریک دەدۆزیتەو" کە هیچ کەسی تر ژيانى وەها نەژیاو. بۆنمکە، لەسەر جەستەم ئاسەواری بیابانێکی گەورە دەبینیت، تەماشای چاوم بکە سیبەری سەحرا گەورەکان دەبینی، هیچ کەسیکی تر وەک موزەفەری سوبخەم بۆنى لى لێنايت، بۆنى شەوگاریکی ناکۆتای لێنايت، بۆنى تێکەڵبوونیکی بەرەحم و بێسەبری زەوى و ئاسمانى لێنايت... سەیرمکە و لەسەر دەستم بیابان بخوێنەو".

چاوەروانى نەدەکرد ئەو پیاوێ لەوازی لە جلی شەری جوتیارێکدا هاتبوو بە باغچەى بەو جۆرە قسەبکات. بەهێمنی سەیریدەکردم و پەرداخێک شەرابی بۆ خۆی تێدەکرد و پەرداخەکەى منى خالى جێدەهێشت و بە ئارامییەکەو کە نیشانەى ژيانىکی ئاسوودە بوو، قوومى لە شەرابەکەى دەداو دەیگوت "سوپاس بۆ خوا... سوپاس بۆ خوا". کەمێک بێدەنگ دەبوو، تەماشاییدەکردم و دەیگوت "من هەرگیز ئەو ناوێم لە بیرناچیتەو، هەرگیز ناوی موزەفەری سوبخەم بیرناچیتەو، ناوی هەندێ پادشا و ئەمیر و وزیر و وەلیم یادچۆتەو، بەلام ناوی موزەفەری سوبخەم بیرناچیتەو". من دەمگوت "من ئەوم، من موزەفەری سوبخەم، هەموو ئەم زەمینە لەمەسەر تا ئەو سەری بگەپێیت، موزەفەریکی سوبخەمى تر نادۆزیتەو... من ئەوم کە شەو و بیابان و ونبوون دروستیکردوم، من باوکی ئەوانم، باوکی ئەو کوڕانەم کە تۆ نەیتیبەکیان دەزانیت... تەنیا تۆ". پالێدەدایەو و دەیگوت "موزەفەری سوبخەم قسەبکە، چیرۆکی خۆت بگێرەو". من هەموو چیرۆکی خۆم دەگێرەو، ئەو چیرۆکەى پێدەگوت "جگە لە چاوەروانییەکی دووردیزێ مردن هیچی تر نییە". ئەو چیرۆکەى لەسەرەتاوە تا کۆتایی لە هیوايەکی

په‌ش دروستبوو، که وشه‌ی «هیوای په‌ش» م به‌کارده‌برد، ده‌وه‌ستاو ده‌یگوت «تۆ نه‌ویت... نه‌ویت... یه‌کۆ سالانیکی زۆر له‌ زۆلمه‌تدا بۆ هیواکانی نه‌ژیابیت نازانیت هیوای په‌ش چیه... ئومیدی سیا... ئومیدی قه‌ترانی». سه‌یری چاوده‌کردم و زیاتر گوئی له‌ من ده‌گرت که قسم له‌ یه‌کیتی نیوان ئومیدو نا ئومیدی ده‌کرد، له‌ سه‌ر یه‌کانگیری پۆشنایی و ده‌يجور ده‌دوام، قسم له‌ لی‌کچوونی لم و ئاو ده‌کرد. تێده‌گه‌یشته من ئه‌وم. به‌ هه‌منی پالیده‌دایه‌وه‌ و ده‌یگوت «تۆ بیستویه‌ک سال له‌ مه‌یه‌ر، گیرایت... خۆت کرد به‌ قوریانی یاقوبی سه‌نه‌یه‌ر، وه‌ک مه‌زاران مه‌زاری تر. خۆت له‌و بیابانه‌دا نوقمکرد و بوویت به‌ قوریانی هه‌یج». ده‌نگی تارمایی هه‌یکمه‌تییکی تیا‌بو، پرچی له‌ ژێر می‌زه‌ریکی سپی گه‌وره‌وه‌ هات‌بووه‌‌خوار. به‌ هه‌منی سه‌یریکردم و قومییکی گه‌وره‌ی له‌ شه‌راهه‌که‌ی داو جامییکی پریشی بۆ من تێکرد و گووتی «ئێستا ده‌توانیت له‌ شه‌راهه‌که‌ی من بخۆته‌وه‌، که‌ پره‌ له‌ نوری خالیق... ئێستا من ده‌توانم ئاسووده‌ ته‌ماشاتبکه‌م و بخۆمه‌وه‌ و سه‌یری شه‌و بالای می‌وه‌کانم بکه‌م و له‌ سه‌ر مه‌ستی باده‌ هه‌موو شتی‌ک پێبێم. له‌ می‌زه‌ چاوه‌پوانده‌که‌م، ئه‌و سالانه‌ی سه‌ریاسه‌کان ونبوون و من نه‌مدۆزینه‌وه‌، چاوه‌پوانی تۆم ده‌کرد، من وامده‌مزانی مردوویت، دوا‌جار وابلا‌بوو که‌ تۆ مردوویت... یه‌کی‌ک ناوی تۆی سه‌رییه‌وه‌، نا کاتی‌ک هات ئیتر که‌س تۆ و هاو‌پێکانتی له‌یادنه‌ما. به‌لام من ده‌مزانی مرۆف ده‌بیت سه‌بری ئه‌وه‌ی هه‌بیت و بتوانیت چاوه‌پوانی مردووه‌کانیش بکات. من ژيان فێری‌کردم چاوه‌پوانی مردووه‌کانیش بکه‌م. پۆژیکیان کو‌یریک هاته‌ ژێر ئه‌م که‌پرانه‌ و له‌ شه‌رابی منی خواره‌وه‌. کو‌یریک گووتی دوو سه‌ریاسی سو‌بده‌م ده‌ناسیت، دوو کو‌ر ده‌ناسیت، هه‌ریه‌که‌یان هه‌ناریکی شوشه‌یان هه‌یه‌، من نازانم چی پێگای ئه‌و کو‌یره‌ی هه‌تیا‌بووه‌ ناو ئه‌م هه‌ریمه‌وه‌، به‌لام که‌ شه‌راهه‌کانم مه‌ستی‌کرد و ده‌ستی‌کرد به‌

گيڙانه وھى ژيانى خوى، بيٽه وھى بزانيٽ چى ده لٽ و له گه ل کيدا
 قسه ده کات که وټه گيڙانه وھى چيرؤكى دريژى سهرياسه کان، مه قده مم
 ليگرت و پيمگووت ده ليلم بؤ بهينه، کويره ي پيس ده ليلم بؤ بهينه .
 ده يگووت ده ليلي من هه ناره کانه، سهرياسه کانه که له ژيانى خويان و
 له ليکچوونى خويان تيناگه ن. من ده مگووت "کويره ي پيس، گه ر تو
 دوو سهرياسم بده يټى من سهرياسى سيټه مت ده ده مئ". ئه و نه يده زانى
 سهرياسى کى دیکه ش هيه، کئ چوزانى له وانه يه ده يان سهرياسى تریش
 هه بن که من و تو نايانناسين، من شه رابم ده رخواردى ئه و کويره
 ده داو ده مگووت " قسه بکه، قسه، پيمبلى سهرياسه کان له کوين، کورپه
 بيتنازه کانى شوږش له کوين؟". ئه و له منى بيست که سهرياسى
 تر هيه ... من تا درهنگ شه رابم بؤ تيده کرد و ئه و ده يخواړده وه و
 بيټه فاس قسه يده کرد، هه وليده دا من نه يټيه کانى بؤ بدرکيټم، به لام
 دياربوو چ کويريکى ده مشر و خه يالوالايه، نه فسټک بوو پشورى نه بوو.
 من هيچم پټنه گووت، پيمگووت "هه ناره کانم بؤ بينه، هه ناره کانم بؤ
 نه هيټنى من هيچت پټنالټم، من هيچم نيټه بده مئ، من که س ناناسم"
 ئه و ده يگووت "من له سر سه فريکى دريژم به ره و نه وسه رى دونيا،
 له وانه يه بکه پټمه وه و له وانه يه نه گه پټمه وه". پټمه گووت "يه کئ بنټره
 هه ناره کان پيشانى سه ي مژده ي شه مس بدات" ئه و کورپه ي من که
 له شار توجاره ت به شتى عه نتيکه وه ده کات. له و پوږه وه چاوه پوانم و
 که س نايه ت، ئيواران له م باغه دا به ئيرسى مه ي خوږه گوره کانى ئه م
 مه مله که ته دا ده چمه وه و دونيام فه رامؤشکردوه، من دواچار که شه پ
 ده ستيپيکړد و گوټيان ليټه گرتم، نيتر ته رکى ئه و دونيا يه م کرد، وه ته نى
 من شه راب و کټيب و مه حوبه يه . من له م باغه ي خوږم نايه مه ده ريئ،
 هه موو ده زانن من ناتوانم له م باغه بيټمه ده ريئ، وهک جاران ده رگا بؤ
 سه روکه کان ناکه مه وه، ليټره دا خوږم و شه راب و مه عشوقه م له جوانى

جاويدانه و ئىلاھى مەي و خەلۋەت و عەشقدا دەژىن».

قەسەيدەكرد و شەرابى ھەلەدەدا، ھىندە ۋە سەتايانە پىيالەكانى
 فەردەكرد، ئاسەۋارى پىرىت بەدەست و پەنجەيەۋە نەدەبىنى، پىرىك
 بوو سەرتاپاي پووناكى و نور، ھەببەكەي ۋەك ھەببەي باغەكانى
 بەھەشت بىدەنگ خەمەتيدەكردىن، تا ئىۋارە درەنگىرپايە ئەۋمەستىر
 دەبوو و ئەۋىش زىياتىر و جۋانتىر... قەسەيدەكرد و سەيرى تىرى ئاۋ
 باغەكەي خۆي دەكرد، دۋاجار مەن پامكىشا قەسەم بۆ بىكات، ئەگەرچى
 شەرابىكى ئاگرىنى ئۆشەدەكرد ھىشتا شىتېك لە سەبرو ھىمنى ئاۋ لە
 دەنگىدا بوو. دۋاجار گوۋى «مەن سەرياسەكانم ۋەرگرت، بىستۋىەك
 سەل لە مەۋبەر مەن سەرياسەكانم ۋەرگرت، سەن سەرياس لەگەل سەن
 ھەنارى شوشەدا، سەن مەلۇتكەي چىكۆلانە و نىۋە مردوۋ... ئىلاھى ئەي
 ئەۋەي مەي و مەيخانەت دروستكردوۋە، لەبىرمە ياقوبى سەنۋبەر خۆي
 ئەۋ سەن كۆرپەيەي بۆ ھىنام. ئەۋكاتىش نەۋىست مەن ھىچ بزانم، سەن
 مەندالى چىكۆلانە و لاۋاز و گرېنۆكى خستە بەردەستم، ۋەك ئەۋەي خودا
 لە نوتفەي سەن مەلەكى غەمگىن دروستىكردىن، ھەر سىڭيان دەگرىان ،
 بەجۆرىك خەستە و بىماربوۋن مەن دەمگۈت «ئىكسىرى ھەياتيان دەۋىت
 ئىكسىرى ھەيات». ئەۋ شەۋە ياقوب ۋەك جارەن نەھاتە دىۋەخانەكەم،
 نەھاتە بەر پۇشنایى مۆمەكانم كە ھەردەم پەرۋانە لەدەۋرىان دەگەرپا،
 پىنگوۋتم «مەن ئىكسىرى ھەياتم نىيە، شەرابى زىندەگى گەر لای تۆ
 دەستەكەۋىت لای كەسى تر نىيە، ئەگەر دۆپىكىش بوۋە لە ئاۋى
 ھەيات بىدە بەم مەندالانە و بابژىن». بەلام پىمگۈت «ئەمانە چىن
 لە نوتفەي مەلەكن يان شەيتان، لە خۋىنى خۆتەن يان ھى خەلكى
 تر». سەرەتا ھىچى نەگۈت، ترسى ھەبوو شىتېك بلىت درەخت و
 ھەۋا و بالەندەكان ئاشكرايەكن. بە دزىيەۋە و بەتەنيا دور لە چاۋى
 بەشەرىك سەن كۆرپەي ھىتابو، دەيگۈت دەبىت ھەر سىڭيان يەك

ناويان هه بێت، يادگارى پەفیتیكى به وه فان، ده بێت هه رسیکیان ئه وه ناوه ی ئه وه لگرن، ناوی موزه فەری سوێحه دم، ناوی شۆرشگێڕێکی دڵسۆزی ئه وه شۆرشانه ی ئیعه، ئه وه گووتی به ر له وه ی بمرن ئه وه سێ مه لۆتکه یه، به سه ر سێ خێزانی جیاوازا له سێ هه ریمی جیاوازا دابه شکه، بیانده به سێ خێزانی دوور، سێ خێزان یه کتری نه ناسن، هه ر یه که یان له جینگایه ک، یه کێکیان له کوێستان و یه کێکیان له ئاران. شه ویکی تارێک بوو، له سوار که خێلێک دابه زی و هه ر سێ مه لۆتکه که ی پێبوو، به رده ماغێکی ئه وتۆی کردبوو که س نه یناسیته وه، به منی گووت «ئه وه نه ئینی گه وه ی ژيانمه ... سه ی جلال له تۆ زیاتر که سێک نییه، ئه وه مندالانه پرگاریکات ... من ناتوانم هه یچیان بۆیکه م ...». له تارێکیه که دا منداله کانم لێوه رگرت و هه موو گیانم ده له رزی. جارێک و دووان و سیان ده مپرسی «ئهم مندالانه مندالی کێن، یاقوبی سنه وه به مندالی کێن؟». هه موو جارێک به شه رمه وه ده یگووت «مندالی شۆرشن، کوپی شۆرشن، بیرت نه چیت هه ر سێکیان یه ک ناویان هه یه و کوپی شۆرشن». که وای ده گووت دره خته کان ده جولانه وه، جولیه کی سه یر ده که وته هه وا، ئه رز له ژێر قاچی هه ردووکه ماندا ئارامی به خۆی نه ده گرت. به لام ئه وه ده یگووت «له وه زیاترم لێمه پرسه، من ده بێت برۆم، من ده بێت برۆم، سه ید جلالی شه مس، ژيانی ئه وه مندالانه له ئه ستۆی تۆدایه».

من ته ماشامده کرد و ده ستمده خسته سه ر ده ستی سه ی جلالی شه مس.

که مێک له پۆشنایی فێنکی ئێواره له نێوان درزی که پره کانه وه ده هات، هه لای ترێه کی به هه شتی به سه ر سه رماندا شه نه یده کرد. ده مگووت «ئه وانه هه موو کوپی منن، حاشا له هه یچیان ناکه م، ئه وانه کوپی منن ... من ئیستا تیده گه م کێ منداله کانی منی له یه کتر جیا کردۆته وه، من که گیرام ته نیا یه ک کوپم هه بوو، به لام که ی ئه وه گرنگه، دواچار

ئەوانە ھەموو ناوی منیان ھەلگرتووھ ... ئەو شەوھ کە لە چەندەھا لاوھ
تەقەیان لێدەکردین بە یاقوبی سەنەوبەرم گووت لە پشتەوھ دەرچۆ، تا
تۆ دەریازدەبیت من دوزمن دەخلاقینم، گووتم بەلام ئاگات لە سەریاسی
سەوبەدەم بێت، ئاگات لێیبێت. شەویەک بوو لە شەوھکانی مردن، من
تەنیا یەک تەکام ھەبوو، پێمگووت ئاگات لە سەریاسی سەوبەدەم بێت،
ئەو کات سەریاس تەمەنی چەند پۆژیک بوو، دایکی بەسەر ئەوھوھ
کۆچیدوایی کردبوو، مەلۆتکە یەکی بچکۆلەبوو لە کن ناسیاویکی یاقوبی
سەنەوبەر بەجێمابوو، من یەک پۆژ بینیبووم، ئەو کات نەدەمتوانی پرسە
داننم نەدەمتوانی کۆرەکەم ببینم، شەویکی تاریک بە دزی سیخوڕ
و ئاسایشەکانوھ چووم بۆ گوندیکی چکۆلانوھ لەو یادا بۆ چارەکیک
سەریاسی سەوبەدەم نا بە سنگمەوھ، ئەو چەند چرکەساتە درێژترین
دەمی باوکایەتی من بوون. لە زیندان دلتاسوودەبووم دەمگووت یاقوبی
سەنەوبەر و ھەموو ئەوانە ی لەبری من لە نیشتیما مائەتەوھ سەریاس
فەرامۆشناکەن، دلتایابووم دەیگرە نامیز، بەلام کە گەپامەوھ جگە لە
کۆمەلێک چیرۆک ھێچى تەرم لە بەردەستدا نییە ... سەریاس لە دواى
سەریاس لە پێگامدا زیندوودەبێتەوھ و لە ژيانى ھەموواندا لە غوربەت
و مردن و تەنیاى زیاتر ھێچى تر نابینم ... خودای گەورە، تۆ پێمبێت،
سەى جەلالى شەمس، تۆ پێمبێت، چى کۆرەکانى منى بەو دەردە
برد ... چى؟».

سەى جەلالى شەمس شەرابەکەى پێدەکردەوھ بە ئارامییەکەوھ
سەیریدەکردم و وەک ئەوھى گوێى لە قسەکانى من نەبووبێت، وەک
ئەوھى قسە بۆ خۆى بەکات دەیگووت «سێ منداڵ بوون، ھەر سێکیانم
برد بۆ سێ ناوچەى لە یەکدی دوور، بۆ سێ گوند یەکیکیان لە مەشریقە
و ئەو ی دیان لە مەغرب و ئەو ی دیان لە باشوور، سێ تیفلى بێگوناه
بوون، سێ پارچە گۆشتى بچکۆلە و مەسوم بوون، یەکی ھەناریکی

شوشەیان لەگەڵدا بوو، من هەر شەو و یەکیکیانم دەخستە ناو ماشینیەکەم و بە پڕگایەکی سەدان فرسەخ دوورتر لەوی تر دەپۆشتم، لەوێ خانەوادەیەک دەدۆزییەوە بیانگریتە خۆی... ئەوسەر دەمە وەک کوێر باوەڕم بە یاقوبی سنەوێر بوو، ئیمانم بە شەراب نەبوو، ئیمانم بەو بوو. ئیمانم بە نەشئەی مەیی نەبوو، ئیمانم بەو پیاوانە بوو. عیبادەتی پەز و مەحبوبەم نەدەکرد، عیبادەتی نیشتیمانم دەکرد... وەک ئیستا نەبووم... وەک ئیستا نەبوویوم بە پیرەمێردی خەڵوەتزدەوی ناو وەرد و هەردیکی دوور...".

لە پڕێکدا سەری بەرزکردەو و وەک ئەوێ بیری کەوتبێتەو من لەوێم. بە دەنگێکی غەمگین، دەنگێک هێدی هێدی دەبوو بە گریان، گووتی "سیان بوون، سێ پارچە گوشت بوون، دەبوو بەیەکەو گەورەبن، من وەک ئەوێ لەشتیک پارچە پارچە بکەم هەر یەکەیانم برد بۆ زەوییەک، هەر یەکەیانم برد بۆ ناوچەیەک سەد فرسەخ دوور لەوی تر، دوایی تەنیا یەکیکیانم دۆزییەوە، تەنیا یەکیکیان... وای خالق، دووانیان لە بۆنی تەقە و باروتی ئەو زەماندا ونبوون... دوکەڵ بردنی... دوکەڵ فراندنی".

من دەستم دەخستە سەر دەستی سەیی جەلال کە وێڵدەوێت یەکەم فرمێسک بەسەر پیشیدا دەهاتە خوارەو و دەپژایە بن پیاڵەی مەیه کە یەو و دەمگوت "من چیرۆکی ئەو دووانەیی تر دەزانم، شتێک بە ژانیان نائشنابووم، سەیی جەلالی شەمس، پێمبۆی ئەوێتریان لە کوێیە... ئەوێ تریان؟". سەیی جەلال کە بەردەوام شەرابی دەخواردەو و بەو و یقار و سیمما نۆرانییەیی خۆیەو دەگریا، سەری دەخستە سەر وەرەقەکانی و لە بەر خۆیەو دەیگوت "سیان بوون، سیان بوون، سیان... دواتر کە ولات لە پڕێکدا خاپووریو، کە لاقاوی مردن لە هەموو لایەکیەو هات، کە ئەو بارەشە هەڵیکرد کە شارۆچکەکانی دەبرد، دوانیانم

له ده سندا. من بهر له وهی پۆژگاری قاتوقپی و تالانی و مردنی بیحساب ده ستیپکات، هه موو وه رزیک جاریک ده چووم و نه ماشامده کردن، په نهان ده چووم و په نهان ده گه پامه وه، خۆم لێ ئاشکرانه کردن. یه کجار به کیکیانم بانگکرد و پیمگوت «سه ریاسی سو بدهم وه ره بۆ لای مامی خۆت» به گومانیکه وه سه یریکردم و لیمه لهات... که ئهم زهوییه خاپوریو، من ته نیا به کیکیانم دۆزییه وه، ته نیا به کیکیان به سووتای له ئاته شگای ئه و پۆژانه هاته ده ره وه، به کیک ده موچای نه بوو، نه یده توانی قسه بکات... شه پریو، شه پکی خۆنینه نه ویش له و شه په دا هه مووشتیکی خۆی له ده سندا».

من ده نوشتامه وه و ده ستیم ماچده کرد، باوه شم پیاده کرد، فرمیسه کانی سه ر پشیم ماچده کرد، ئه و وه کو ئه وهی ئه و حکایه ته بۆ دره خته کان بگێریته وه ده یگوت «سیان بوون، دووانیانم هه رگیزا و هه رگیز نه دۆزییه وه... که ئه و مندا لانه م ونکرد، حالپووم زهوی چ قه در گه وره یه، ده رکم به گه وره یی ئهم ئاو و سه ر زه مینه کرد که خالیق دروستیکردون... زه مانیک بوو ئینسان ته نیا هه لدهات، له چه ند مانگیدا هه زاران گوند تانه وه، سه دان عه شرهت وه ک ئه وهی له مۆم بن جیده ستیکیان له سه ر زهوی نه ما، هه موو په زه کانی من سووتان، ساقیه کانم ده و له ت بردنی و نه مبینینه وه، شه رابه کانم پڑا... چ شتیک له وه خراپتره، تۆ مه یبه رست بیت و شه رابه که ت برژیت».

به هیمنی پیاویکه وه که وجودی به هه موو ساردی و گه رمیه کانه وه تاقیکردۆته وه، ده هاته وه سه ر میزه که ی، قۆچه کانی سه ره وهی کراسه سپیه که ی ده ترازانده و هیله که که ی داده کهنده و ده ستی ده خسته سه ر دلی خۆی و ده یگوت «خودایه... دلی عه بد چیت ره عیبادت ناکات، ته نیا مه سته دبیت و ته وا». ئه و کیزه ی که به فریشته کان ده چوو زوو زوو له ده فریکی زیودا، له کۆمه لیک کاسی نه خشدار و دێریندا مه ی

تازه تری بۆ دههینانین. ئەو ته ماشایه کی منی ده کرد و ده یگوت «فه له ک پیریژنه ... پیریژن». من ئەو کات له سه ر پشکۆکان دانیشتبووم، به درۆ سه بر و تهحه مولم نیشاندەدا، ده مویت دواچار بگه مه سه ر هه قیقه تی «دواهه مین سه ریاس». ئەو په زو باغ و شه راب و ئیواره یه بیئۆقره یی مائی نه کردم، ئەو پشه سه ی و چاوه سیحراوی و گه شانە، به ژنی ئەو ئافره تی هه موو جوانیه کانی خودای تیابوو، هه موو سیفه ته کانی حۆری تیابوو ئارامی نه کردم هه وه. ده سستی سه ی جه لالی شه مسم گرت و گووتم «به لام سه ریاسی سو بچه دم له کوێه، له کوێ». ئەو له ناو ژانه به هه شتییه کانی خۆیدا، وه ک پیریکی شهیدا بۆ له زه ته بیسنووره کان، بۆ سفره رازاوه کانی دنیا ده یگوت «بخۆره وه، شه راب بخۆره وه، مه ی ئۆشکه، به قامه تی په زدا سروده که ... سرود». فرمیسه که کانی حۆی ده سپی و کاسیکی زیوینی پرده کرد له مه ی و بیئوه ی چاو بنوقینیت دهینۆشی، به جوړیک سه ری به رزده کرده وه، له کاتی قوم لیداندا ئەستیره کانی کوتایی ئیواره ببینیت. کاسه که ی داده نایه وه و ده یگوت «بۆ چ سه ریاسیک ده گه پیت ... بۆ چ سه ریاسیک؟ ... من و تو چوزانین چهند سه ریاسی تر له م ولاتانه دا هیه ... چوزانین چهند شه وی تر، چهند سه ی جه لالی شه مسی دیکه، شه وانیک مه لوته کیان هه لگرتوه و به سه ر ئەم هه رمانه دا به شیانکردوون ... کێ چوزانیت کێ کوپی تویه ...». من به بی سه بری کاسیک مه یم پرده کرد و ده مگوت «من به دوای کوپی خۆمدا ناگه پێم ... تیده گه یت، سه ی جه لالی شه مس، من به دوای سه ریاسی سو بچه مدا ده گه پێم». ته ماشایده کردم و ده یگوت «هیشتا منداڵ بوو ده موچاوی سووتا، بۆمبیک له بۆمه تیزاییه کان که وت به سه ر ئەو خانووه دا که تیا ده ژیا، من برده بووم بۆ ئەوێ، بۆ لای ژن و میزدیکی بیمنداڵ به ختویبکه ن. ته سلیمی سی خیزانی جوتیارم کردن، ئەو سه رساله که گونده کان پوو خان، دنیا خاپووریو دووانیانم

ونکرد، وهك شوشه يهك شهرا ب هيج كه س نه يخوا ته وه، شه را بيك نه يه ته
 سه ر هيج سفره يهك، ساقي يهك په نجه ي بونه بات، په نديك ليوي پي
 ته پنه كات. نه فسټك، به شه ريك نه بووه دايك و باوكي نه و مندا لانه.
 هيج كه س”.

كه ميگ فه قيانه سپيه كاني گرځده دايه وه و ده ستيده برونه بڼ
 كاسه كه ي و ده يگوت ”وامه زانه مه ي خافلي كرونوم، من به دوايانه وه
 بوم، بڼ ته كليفي عه بد و خودا به دوايانه وه بوم، له وه مندا لټريسون
 له زور شت تيبگه ن، تاكه كه سيكم هر سيكيانم گرتو ته باوه ش...
 سڼ تيفلي غه مگين بوون... دوانيان له هراوزه نا گوره كاندا ونبون،
 په كيكيان دايك و بابي مردن، دوه ميان له كاتي راكردندا بڼ نه وديو
 سنوور له و دارستان و ډول و دهر به ندانه دا ونبوو... سه يركه عه زيزم، نه و
 سنووره ده بينيت، نه و چياو ډول سه ختانه ده ناسيت كه مه مله كه تي
 نيمه له مه مله كه تي شاهه نشا و مه لاكان جيا ده كاته وه، خاكي نيمه له
 خاكي سولتان و ناخونده كان جيا ده كاته وه، له ويدا هه زاران هه زار كه س
 كوژدان و سهريان به گومي نه هاتدا چوه. چون دواي پيشه ي هه وريك
 ده كه ويت، ناوا دوايانكه وتم... مه به ستم نه بوو بيا نه نيمه وه بڼ باوه شي
 دايك و باب، هه زمه كرد دور به دور ته ماشا يان بكه م، وهك تينويهك
 دور به دور ته ماشاي په ردا خيگ مه ي بكات... ناوا ته ماشا يان بكه م...
 شه ش سالي مندا لي به وجوره سه ربه رشتيم كردن، به سوار نه سپي كه وه
 ده هاتم و بهر ده ماغيكم ده به ست و ته ماشاي گوره بوونيانم ده كرد.
 سه رده من كه ته پوتوزي فاجيه كان هتورپووه وه، كه واي ليها ت ده ستي
 پيري مه يخانه جاريكي تر شهرا ب بگري ته وه، كه په ز كه و ته وه سه ر
 شكوفه ي هيشوو، من له و مرز و وهر د و مه مله كه تانه دا كه و ته سوراغيان،
 جاريكيان بيستم په كيكيان له هه رزه كان يارمه تي ولا غداره كان ده دات،
 هيستره كانيان ناوده دات، نالفيان بڼه خات، جي شه ويان بڼ ده گري ت،

پايه خيان بۆ جيبه جيئده كات. من چووم بۆ مه رزه كان و به گه يشتنى من گوتيان مندالايك به و ناوه و به و وه سغه ههفته يه ك پيشتر نيشتيكى لاي سايه قىكى پىنگاي جنوب دۆزروه ته وه، هه ستيكم هه بوو كه ماون، هه ستيك له هه ستي مه يوڅرئيك ده چوو به ساليقه ده زانئيت سوراحييه كه ي چەند مه يى تياماوه ... حەيف ... حەيف كه ئينسان ناتوانئيت دواي پيشه ي هه ور كه وي، موخابن كه ئينسان ناكريئت په گي ئاو له زه ويذا بدۆزئته وه.

من ده مگوت "به لام دواهه مين سه رياس لاي تويه ... لاي تو".

"من يه ك مه خلوقم له لايه كه پييانده گوت سه رياسى سو بدهم،

يه ك مه خلوقى زامدار كه نامه ويئت بيبينئيت ... نامه ويئت"

به ئارامى ده ستيتم هه لده گرت و ماچمه كرد و ده مگوت "ئه ي

پياوچاكي گه وره ... ده مه ويئت بيبينم ... بيبينم".

سه ي جه لالى شه مس ته ماشاي سينييه ك مؤمى ده كرد كه ئه و فريشته

خودا كرده ي ژنى به بيده نگ ده يه ئنا، سينييه كي گه وره دروست نازانم

چه ند مؤمى له سه ر بوو، له به ر پۆشنايى مؤمه كاندا، وه ك پيرى كي زيرين

ده ينواند. بۆ يه كه مجار به وجۆره پوو په روو سه يريده كردم و ده يگوت "

به ته نيا كوپى تو نه بوون، كوپى ئه م ته بيه ته بوون، كوپى ئه م خاك

و مه وتين و عه رده بوون ... ئه فسوسمه تو بيبينى، وه ك چۆن من درهنگ

درهنگ ده يبينم. سه يركه ... له سووتانى ئه ودا ده توانى سووتانى هه موو

ئه م عه رده ناوه دانئيه بيبينئيت". سه يريده كردم و شه رابه كه ي هه لده داو

ده يگوت "بۆ ده ته ويئت يه كيك بيبينى كه ناتوانئيت له گه لتدا بدويئت ...

من خاتره مم كه تو شتيكى تر له خه يال تدايه، نيگارى كه سيكى توت

له پۆحى خۆتدا غه ملاندوه ... من تيده گه م ... تو بيستويه ك ساله

بهر له كوپه كه ت ده كه يته وه، وه ك شه راب به شتيك مه ستيئيت، به

ويته يه ك مه ستيئيت، داتناوه نيگارى كوپه كه ت به وجۆره بيئت، داتناوه

جوان و لاوچاک و سواره بیټ... وانیه... وانیه... تالترین جوړی
 شہراب چاوه پوانیہ، من ھموو جوړه کانی مہیم تاقیکردوټو، ریشم
 له سر کاسی باده سپیکردو، چاوم له چاوه پوانی ساقییدا کزیوو،
 من پیتده لیم چاوه پوانی دورودریژ ټاده می تووشی وړینہ و ماخولان
 دکات، کوړه کی تو له ویتہ له وئ، له گهل ټوانی تردایه، له گهل ټو
 مندالہ سووتاو و بریندار و غمباراندہ له مالیکدایه، که سانیکی خیرخوا
 به خویوانده کهن... کوړه کی تو له ویتہ، به لام دہ پوات ټویش دہ پوات،
 نا موزہ فہری سویدہم، بینینی دہ تکزیت، هیواخہ سارت دکات. من
 ھمیشہ وک باوکیک بوی گریاوم، بو ټو و ھموو مندالہ کانی تر،
 له گهل ھموو قومیک شہراب دلوپیک زوخاوی ټو مندالانہ چوټہ
 پوچمہ و نایہ تہ دہرئ، واریلپہینہ بابروات، باسوار کہشتیہ کی بکن
 و بیبہن، سوار بالداریکی وک سیمرخی بکن و بیبہن، تو ہیچت بو
 ناکریت... ہیچ، وک ھموو باوکیکی دواو وەرہو له گهل مندا خوټ
 مہستکه، خوټ مہستکه و تہ ماشای پوز و کاسی بادهو سوراحی شہراب
 بکہ“.

من دہ مزانی له چ بہ دبہ ختیہ کہ وہ قسہ دکات، دلنیا بوم غمبارہ،
 به لام نوری غم بہرہو بیباکی و کہ متہ رخہ میہ کی زایدانہ ی بردبو. بہ
 ھیمنی دہ یگوت ”ھبوو نہ بوو کوړہ پادشاھیک ھبوو، سالہ های سال
 عاشقی نیگاری سہر دیواریک دہ بیټ، سالہ های سال دہ کہ ویتہ سہر
 خولیای گہران بو ساحیتی ټو ویتہ یہ ی له قہد ټو شکہ ویتیکی بہرز و
 دورودہ ستدا دہ بیټیت، دیتہ دہرئ و کوټک و شکوی شاھان بہ جیدہ ھیلټ
 و دہ کہ ویتہ دواي سورای عہ شقیکی نابہ کام، تاج و سہولہ جان توپردہ دا
 و عہ سا ھلڈہ گری و خیرقہ ی دہ رویشان دہ کاتہ بہر، سالہ های سال
 دوتیا له مسہر بو ټو سہر تہ یدہ کات و ټو نیگارہ نادوزیتہ و کہ
 شہوقی دلی بشکینیت، تا وک پیری مہیخانہ کان بہ سہر میزی باده دا

کوږده بیت و خود احاقیزی له جوانی و جه میلی خوی دهکات. له گهل پیری و داچه مین و سیدیدا قهت ناگری دلای نارامنا بیتوه پوژیک ږوده کاته دار و دیاریک و داوه تی خاتوونیکې بودیت، که پییده لیت "وهره و من نه و معشوقه یه توم، نه و نیگارم که تو زوی له مسر تا نه و مسر بو ته یده که یت... وهره و نه مشه و میوانم به". بو نیواره نه میری عاشق و که نه فته له ناوینه دا ته ماشای خوی دهکات و ده بینیت که پیری چی پښ کردوه، ته نیا نه وکات داده نیشیت و بیر له دلره قی ده هر ده کاته وه، پیری نه وهی ده که ویتوه که کاری ده هر ته نیا نه وهی نه گرتوته وه، به لکو مه حبوبه ش هر ده ستردی خالیه و له ده ست هیز و قانونی خالیه دهرناچیت... نه وشه وه که ده گاته بهر مالی حه بیبه، پیری نه ژتوکانی لاواز کردوه، له بهر ده رگا ده وه ستیت و دوو له له وهی بجته ژورئ، دوو له بهر و ده موچاوی پاسته قینه ی ده هر بینیت، یان بوه ستی و به و نیگار خه یالیه ی خویه وه بگه ږتوه و تاماوه به خولای نیگاریکې خه یالینه وه سهرینیتوه، دواچار له و ساته دا که وه خته ده ست بو ته قولبابی مالی معشوقه ده بات، ده ستی ده له رزیت و گیانی ده چتته سهر ناو له رز ده چتته نه ژنوی... له ویادا بریارده دا که چوڼ ساله های سال ته نیا به خه یال ژیاوه، هر به خه یال بزی و چوڼ عه شقی نیگاریک بووه هروا لیکه پښ و هروا به رده وام بیت... نیدی ده ست له و ده رگایه به رده داو خیره ی خوی کوږده کاته وه و ده کله نده رانی بیه کان ده که ویتوه شاخ و کیو و جاریکی دی ږوونا کاته وه نه و مالی که مه نزلې معشوقه یه... معشوقه یه که هر له خه یالدا جوانه و له ویادا معنای هیه".

ده ستی سه ی جه لالی شه مسم ده گرت و ده مگوت "پیری دانا... مه به ستنت له م حیکایه ته چیه... ده ته ویت چیم پښ بلیت؟".
شه رابه که ی ده نوشی و ده یگوت "تو له وه زیره کتريت لیم

تیتھ گھیت... پیتدہ لیتیم، دھست بہو نیگارہ خہ یالئیہی ناو دلتھوہ بگرہ چاترہ... شیرینی شہرابی خہ یال، لہ تالی ناوی حہ قیقہ ت ہاشترہ... من دھ مگوت ”نا بہ پڑی من... من تالی ناوی حہ قیقہ تم پیتا ہاشترہ... من لہو زاھیدہ ناچم کہ تاج و سہولہ جان بؤ خہ یالئیک فریددہ دا، لہ وانہ نیم لہ ترسی نیگاری مہ حبوبہم، لہ بہر دھ رکی مالیان ئہ ژنوم بلہ رزیت و پرووہر گیتیم... گہر کوپہ کانم چلوچوئیکی پھ شیش بن، ناچارم باوہشیان پیابکہم... ئہ وان نازاریکی ئہ وتویان چہ شتوہ شایہنی ئہ وھن یہ کیک بئ مہرچ، بئ ہیچ شہرت و پھیمانکی پیشوہخت خو شیبوین... تو حیکایہ تی تہ وای کوپہ کانی من نازانیت... تو نہینسی سہرہ تایانت لہ لایہ، دھ زانی لہ کوپوہ ہاتوون، بہ لام من دھ زانم چوون ژیاون... چوون لہ سہر شوستہی شارہ کان و لہ ہولم و باروتی شہر دا ونبوون... ئہ وان زولمئیکی ئہ وتویان بینسی کہ شایستہی لیبور دئیکی گہ ورن... شایستہی عہ شقیکی راستہ قینہن... ئہ وانہ کوپی منن... کوپی من... من تا دواھناسہ نازاری چارہ نویان ہل دہ گرم“.

فہ قیانہ کانی کوڈہ کردہ وھو بہ توپہ بیہوہ سہیریدہ کردم و دھ یگوت ”کوپی تو نین... بہ تہ نیا کوپی تو نین... کوپی ہہ موومان... دھ بوایہ ہہ موومان زانی چارہ نویان ہل گرین“.

من بہ غہ مگینی تہ ماشامدہ کرد و دھ مگوت ”یان کوپی ہیچ کہس نہ بوون... ہیچ کہس... نہ کوپی من بوون، نہ ہی توو نہ ہی کہسی تر“.

چاوی دھ نوکاند و لہ بہر پوشنایی زہردی مؤمہ کاندا وھک نیگارئیکی خہ یالئی لیدہ ہات، بہ پوحتیک دھ چوو بؤ ماوہ یہک دہر دہ کہ ویت و کہ ونبوو ئیتر لہ ناو مہرزہ کانی ژیاندا نہیدوڑیتہ وھ، بہ ہیمنسی مہستی کہ وھ کہ سولتانی ہیشتا بہ دہستی مہستہ وہیہ چہ ند جاریک لہ بہر خوہ وھ دھ یگوت ”کوپی ہہ موومان بوون... ہہ موومان... ہہ موومان“.

من دهستيم ماچده کردو ده مگوت «پيمبلى دواهمين سهرياس له کوينه ... پيمبلى».

دهستى دورده خسته وه و ده يگوت «خودايه له مهستيم عه فوممه به ... نه وه نه و گونا هيه كه بوم ته ركناكړئ ... خودايه گه ر تو پيتوايه توپالى نه و گه نجان له گه ردى منه له وېشم عه فوممه به، چونكه نازانم كئ گونا هبار ... كئ ... نه وانه كوپى هه موومان بوون و كوپى هېچ كه سيش نه بوون ... وهك مانگ، وهك جه به روتى خوت، وهك شهاب له ناو وجودى ترېدا، كه مولكى هه موومان و مولكى هېچ كه سيش نين ... سئ مه لوتكه بوون، سئ پارچه گوشتى مه عسوم، دواتر شتيك له گه ل خويدا بردنى، بابهك له دهستى مه ستيكى وهك من به هيزتر. موزه فهرى سوبدهم چون بوومه له رزه ده توانئ سوراحى شهاب بشكيتت، چون ده توانيت پيالئ باده به خوى و شهاب وه سهره و ژېركات، گه رده لوليش هه به ده توانئ كوپه كانمان بفرېنيت ... نه وان سئ نه مام بوون كه با له باغ هه ليكه ندن و بردنى، يه كى هه نارىكى شوشه يان پيوو تا يادگارى نه و باغه يان له يادنه چپته وه كه تيا سه وزيوون، يه كى هه نارىكى شوشه كه گه ر پوژيک كه وتنه سهر پيگاي يهك، يه كدى بناسنه وه، گه ر پوژيک بويان گه رايين له پيچ و په ناكاني دونيادا بيان دوزينه وه».

من به غه مگينييه وه ده مگوت «به لام هېچ كه س بويان نه گه را ... هېچ كه س»

نه و به په ژاره يه كى گه وره وه سهریده خسته سهر كتيب و وه ره قه كانى كه له بيده نكي ئتواره دا، له بهر پوښنايى مومه كاندا، شاره زوى بيده نكيان قولترو قولترو ده كرده وه. به ده نكيك كه هينده خاموش و كپ بوو، هېچى له ده نكي نه و پياوه نه ده چوو كه به دريژايى ئتواره قسه يكردبوو ده يگوت «له بهر نه وهى كانمان نه بوو، نهى دوست كانمان نه بوو ... شپو مهستى ئيمه لى له گه ل خويدا برد ... باده و جهنگ ...

باده و جهنگ... باده و جهنگ". سه پړيکيده کړدم و به هه مان پوخسارو سيماره ده يگوت "نه و نه بده ويست... نه بده ويست... هيچ کهس لاپه رهي نه و چيرؤکانه هه لبداته وه". من ده مگوت "نه و کټيه... نه و کټيه پټمېلې؟". وهک يه کټيک له نه ستيره و هور و درخت و کاسي شرابه کي بترسيټ، به نه سپايي ده يگوت "سه رؤک... سه رؤک... ياقوبي سنه و بهر...".

ده مويست زياتر بيهنمه قسه، ده مويست تيمبگه ټنټ که نه لماسي نه م نه ټنټيه له کوږدايه، به لام هيچي نه ده درکان، بهر له وهی شو بگاته قولتريڼ مالى خوي، بهر له وهی نه و به چورټيک مه ستبټ، هه ستبټ و پرواته ناو جيگه ي نه و خوريه خوداييه ي، وهک په پوله به ده ورماندا ده هات و ده چوو. ليمده پرسې "سه ي جه لالي شه مس، پړيگام بؤ پؤشنبکه ره وه، تؤ باوه رټ به شراب و مؤم و خه لوه تي مه عشوقه هه يه... به هر سيکيان سوږند ته ده م دوا هه مين سه رياس له کوږيه؟". وهک نه وهی ماندووم کړدبټ، وهک نه وهی چاوه پوانی نه وهی نه کړدبټ چيرؤکي نه و مندا لانه وا نازار بيدات، وهک نه وهی چيتر مه ي مه ستينه کات و چيتر نه تواني بخوټ، هه لده ستاو به گرزيه که وه که له بهر مؤمه کاندا شي وهی په يکه ريکي کؤن و به ويقاري ده دايه ده يگوت "له وټيه، له وټي له مالى مندا له سووتا وه کاندايه، له گه ل براکانيايه تي... پړؤ... پړؤ موزه فري سو بده م... پړؤ بؤ لاي موزده ي شه مس، سه ي موزده ي کوږمان... نه و تاجيري نه نتيکه و توحه فيات و شتي کؤنه له ناو قه يسه رييه کاندا ده يدؤزيته وه... نه و ده تبات بؤ لاي سه رياسي سو بده م، نه و ده تبات".

داده نيشت و به خه تيکي شکسته، که تا نه وکات جوانتريڼ خه تيک بوو دييټم، نامه يه کي ده نووسي و ينه وهی سه يرمبکات، ده يگوت "نه و نامه ي بده ري و ته واو... نه و نامه ي بده ري و هه ناره شوشه که تي

نیشانیده و بلی من نوم... نوم، به‌لام موزه‌فهری سویدهم یه‌ک
شت بزانه، یه‌ک شت، شتیک له‌وانه‌یه سوود و نیستی‌فاده‌یه‌کی گه‌ورده‌ی
هه‌بی‌ت و له‌وانه‌یه مه‌نفه‌عه‌تیکیشی نه‌بی‌ت، بزانه مه‌حه‌به‌ت تازه‌ده‌ردی
نه‌و مندا‌لانه تیمارناکات».

شه‌ویکی ساردبوو که له باغی سه‌ی جه‌لالی شه‌مس هاتمه‌ده‌ری.
شه‌ویکی ساردتر له شه‌وه‌کانی دیکه‌ی دنیا... شه‌ویک بوو هه‌ستم‌کرد
تا قوول‌ترین شوینی ژانم له نه‌ئینی‌ه‌کدا نو‌قم‌بووم سه‌رو‌نی نیه...
ده‌پویشتم و وه‌ک شیت چاوه‌پوانی به‌یانیم ده‌کرد... به‌یانیه‌ک به‌وپه‌ری
بیره‌حمیه‌وه منی هه‌ل‌گرت و به‌ره‌و نه‌م که شتییه‌ی هینام.

چەند سالىك لەمەوبەر محەمەدى دىلشوشە، لەو ئىوارەيەدا كە تۆفانەكان لەگەڵ خۆياندا برديان، دەبايە بچوايە بۆ لای سەي مژدەي شەمس، ئەو ئىوارەيە كە بە خۆي و هەنارە شوشەكەيەو، عەشق پىگاي پىگرت و خەيالى پىگوپى، دەكرا ئىوارەيەكی گرنگ بىت لە دۆزىنەوې سەرياسەكاندا بۆ يەكتر، بەلام كاتىك عەشق دلى محەمەدى دىلشوشەي شكاند و بە خىرايى بەرەو مەرگ فراندى، كاتىكى ئەوتۆي نەبوو ئاراستەي خۆي بگورپىت و چىرۆكى سەرياسەكان بگەيىتتە كوتايى خۆي. نا من وەك سەرياسى دووھم ئەو گومانەتان تياروستناكەم كە محەمەدى دىلشوشە كورزاو، من دەمەويت لە ويرانەي عەشقى ئەودا بژىم، نەوەك لە تەليسمى مردنيدا، تەليسمىك كە بۆمناكرىتەو و گوناھبارىك نامەويت بۆي بگەيىم، كورزاويك نامەويت ئەو خەونە كۆنەي مندالى بكوژم، كە حەزىدەكرد لە عەشقدا بمرىت... بەلى... ئەو ئىوارە سەير و ساردەي تۆفانەكان بوو، چىرۆكى سەرياسەكاني پاكىشايب ئەم زەريايەو. سەيركەن هەموو حكايبەيىك وەك جۆگەلەيەكى چكۆلانە وايە كە دواچار دىت و دەپژىتتە ناو دەرياي بەرىنى هەزاران حيكايەتى ترەو... هەر حكايبەتخوانىكىش لە پىگا مرد دەبىت حيكايەتخوانىكى دى هەبىت شوينى بگريتەو و پوويار لە دواي پوويار و دەريا لە دواي دەريا دواي ئەو چىرۆكە بگەويت.

حيكايه تي منيش وابوو، من ئو سه فهره م ته واو كرد كه محمه دي
دلشوشه له ئيواره يه كي توفاندا نه يتواني ته واويكات.

ئو شه وه كه لاي سه ي جه لالي شه مس گه پامه وه، جيهان به
جۆريك تاريك بوو، وهك ئو وه بوو له جوغزى كدا گيريكرديت و يه كيك
له وسه ري ئه وسه ري دونيا وه هاواريكات «ته واو ژيان شيوه يه كي
هه تا هه تا يي خو ي وه رگرتوو و كاتى قسه و دوودلى و ده ستكارييه ك
نه ماوه». شه وبوو من به هه ستى يه كيكه وه بزانيت پهل به هيجييدا
پاده كي شيت، ده هاته وه بۆ ئو گونده ... سه يريوو له لام كه بينيم
خوشكه سپيه كان له تاريكييدا چاوه پواننده كه ن. چيروكي سه ريا سه كان
له قوولاييدا برينداريده كردن، له وه ده ترسان پۆريك بيت سه دان
سه ريا س سه ر ده ربه تين، له قوولايى ئو و شار و گونده وه سوپايه ك
له مندالانى هه تيو به خو يان و سه دان هه ناري شوشه وه بپژينه ژيانى
منه وه، له وه ده ترسان شار و گونده كانى و لات هه مو يان له ژيره وه
پرييت له هه زاران مندالى تر كه هه مان چيروكي سه ريا سه كانيان هه يه،
ده ترسان بكه ومه گومۆكه يه كي كوشنده وه نه ده ري هه بى و نه ده رچوون.
ئو شه وه من با وه شم به هه ردووكياندا كرد كه وهك دوو په ري گه وه
له سه ر به رديك له نزيك پيگا كانه وه چاوه پوانيانده كردم. وهك هه ميشه
بيده نگ و قوول و به حيشمه ت ده ياننواند، دوو مه خلوق بوون له خه ويشدا
نه تده توانى له يه كيان جيا بكه يته وه، له و پيگا تاريكه دا تا گه يشتينه
مال، باسى ئو يه كدى بينينه سه يره ي سه ي جه لالى شه مسم بۆ
كردن، باسى ئو وه م كرد كه سه ريا سيكي ديكه له شوينيكي ديكه،
له پوخساريكي ديكه دا له و شاره دا ده ژى. من ئه وكات جگه له و رسته
سه يرو ئالۆزانه ي سه ي جه لالى شه مس هيجى ديكه م له سه ر دوا هه مين
سه ريا س نه ده زانى. به لام بيرتان نه چييت «دوا هه مين سه ريا س» ناويك
بوو دواتر له كوتايى هه موو شتيكدا به خشمه ئو مندالاي دۆزه خى

بینیوو. ئیستاش واتیدەگەم ئەو دواھەمین سەریاسی دوتیا نەبوو، بەلکو دواھەمین سەریاسی ژیا نی بوو.

ئەو شەۋە بۆ ئىكەن ئازارەكانى خۇم ئۆزىگە مەۋە، ۋەك ھەمىشە قىسم لەيەككىتى مۇۋەكان كىرد، قىسم لەۋەك كىرد كە ناۋى سەرياس جگە لە ناۋىكى دىكە ئىنسان ھىچى تر نىيە. ۋەشە سەرياس ناۋىكى ترە لە برى مانا گىشتى ۋە مەجازىيەكە ئىنسان بەكارىدە ھىننن. پىمەدە گوۋتن، چىۋىكى سەرياسەكان لە سەرەتاۋە تا كۆتايى ھەر پەنگىك ۋە رىگىت، بە ھەر پىگايە كىدا بىرۋات، لەۋە دەرنەچىت كە چىۋىكى ھەمۇرە ۋە ۋەنەيە لەم سەر زەۋىيەدا بىھىچ كۆمەككە كەتۋەنە تە ناۋ گەردە لوۋەكانە ۋە. مەن لە مۇزىۋىۋ ۋەزەم لەۋە ھىتابوۋ بۆ يەككە بگە پىم ژيانى لە ناۋ ھەزاران ھەزارى زىندەكى تىردا تۈبۈۋە ۋە، دەمزانى جىا كىردە ۋە ھەر يەككە لەۋان لەۋىدى، بىمانا كىردن ۋە كۈشتىنىتى... شاھ ئىكەن دۆستانى ئىم شەۋە تارىكە لەۋانەيە لاي ئىۋە ۋە نەبىت، لەۋانەيە شەكەكان بۆ ئىۋە كە خۇتان نىشتەجىي ھەمىشەيى ئەۋ مالىە بوۋن چەشنىكى دىكە بىۋىنىت، بەلام لاي مەن كە لە دۈۋرە ۋە ھاتىۋوم، سالىە ھەي سالى لە سەھرادا يەك دىمەنم بىنىۋىۋ، سالىە ھەي سالى مەۋدەيەكى نەشكاۋ ۋە نەپراۋم لە ھەمۇر شەكەكان ۋە رىگىتۋىۋ، ۋەك چۆن بىبابان لە يەككىتى ۋە يەكانگىرى سۈرۈشت ئاگادارى كىردە ۋە، چۆن دەرياي لىمى بىسنىۋر لەۋ بۆتەيەي خەبەردارى كىردە ۋە كە ھەمۇۋان ۋەك مۇۋ ۋە گىيانە ۋە ۋە خۇدا لە ناۋىدا نىشتەجىي، ئاۋە ھاش لە يەككىتىيەكى سەرتاسەرى ژيان ۋە ئاگايەتنامە ۋە. دەشەت ئىۋە تاكە تاكە سەيرى زىندەكى خۇتان بىكەن ۋە بلىن ئەمە ژيانى مەن، بەلام كاتىك مۇۋ بىستۈيەك سالى لە مالى دۈۋرىت كە دەگەرتە ۋە، كە دادەنىشى ۋە تەماشادەكات، ناتۋانىت، يەكە يەكە پىتانبلى «ئەمەيە ژيان»، بەلكۈ دەتۋانىت پىتانبلى «ئەمەيە ژيان» «ئەمەيە ژيانمان» «ئەمەيە ژيان». مەن سەرياسم لە ناۋ

ئەو يەككىتى و تېڭە لاۋيئون و ئاۋىتە بوونە مەزىنەدا بۆ جىيانە دەكرايە وە .
 مەن ئەمشە و لەبەر دەم ئىۋەدا دەيدىركىتىم و خۆشەختىشىم، لە گەپانى
 دوورو دىرژمدا بە دۋاى سەرياسى سوبخەمدە، سەرياسى پاستەقىنەم
 نەدۆزىيە وە، ئەو كۆپە پاستەقىنە يەم نەبىنى كە وىتەكەى لە خەيالىدا
 بوو، بەلام ھەموو ئەو جىيانەم بىنى كە سەرياسى تيا ونبوويو.
 ئەو شەۋەى لاي سەى جەلالى شەمس گەپامە وە درەنگ وەخت
 لە تاريكى ناو كىلگەكاندا قسەم بۆ خوشكە سىپىيەكان دەكرە، بە
 جۆشى دەرويشىكە وە قسە لە خودا بكات، دەمگوت سەرياس ناۋىكى
 ترە لە ناوەكانى ئادەم... ئادەمىك بىخودا لەم زەمىنەدا دەسووتىت
 و ھەلدەستىتە وە، دەردەكرىت و دەگەپىتە وە . بەلام خوشكە سىپىيەكان،
 جۆرە نىگەرانى و پەرىشانىيەكيان تيا بوو مەن تىيەنە دەگەيشتم .

من له تاريخيدا دهستم به زده کرده وه ده مگوت «لالای من، شاشای سپیم... باوایت... باوایت... با ئه م عه ودائی و گه پانه له گه ل خۆیدا بمبات، بمبات به ره و ناو گه رده لوول، بۆ سه حرا، بۆ ناو قولله تاریک و داخراوه کان، بۆ پشت هر ده رگایه ک که کلێله کانی لای مڕۆف نییه... بابمبات، ئێوه غه می چی له من ده خۆن، من بۆیه لێرم تا ده ریاکان به دوا ی ئه ودا بگه پێم، ده زانم ئێستا لێم ده پرسن ئه و کێیه، من بۆ کامه سه ریاس ده گه پێم، سیفه تی ئه و سه ریاسه چیه که وه ک شیت له دوی خۆم ده ده مه ده ست لافاوه کان. نازانم له وانه یه زنجیره یه ک پۆچی به ده بخت هه بن، که به زنجیره یه ک چیرۆکی شه ی تانکرد پێکه وه به ستراون، که هه ریه که یان به مانبه نه سه ر ئه و ی تریان... من تا ئه و جێگایه ی بتوانم ده پۆم... تا ئه و جێگایه ی خه یالیم ئه م مه حشه ره قبوڵ ده کات ده پۆم، من گه ر خودایه دهستم ده گریت و گه ر شه ی تان، دوا جار دوا ی ده که م».

پوڙي دوايي ٿو ھنارھ شوشه ۽ ھم لھ خوشڪه سڀيھ کان خواست
و به تھنھا چوومھ لاي ”سھي مڙدھي شھمس“ ٿو توحفھ فروشه
گھنجھي ھيچي لھو پيرھ ميٽر دھ عاشقھ نھ دھ چوو کھ لھ ناو چپاڪاندا
ديبوم، پياويڪ بوو لھ نوسينگھ ۽ ھيڪي گھور دھ دانيشتبوو، به ھيمني
و ويقاريڪھوھ قسھيدھ کرد تھنيا لھو سياسيانھم بيني بوو ھنديچار لھ
كھ نالھ ناوڇوڪانھوھ لھ پشت كورسي و ميٽر دھ قسھيان بڙ تھ لھ فزيونھ کان
دھ كرد، منگي و گريپھڪ لھ دھ نگيدابوو، لھ گھل ھر كھ سيڪدا قسھي
بكر دبايھ وھك ٿو ھو ھو بڙ ڪومھ لٽيڪ ٿا فرت قسھبكات و بيھ وٽ به
دھنگي سھرساميانبكات، نامھڪھي باوكي و ھنارھ شوشهڪھم دايھ، ٿو
دھستي بر دھ لھ ميٽريڪي تھنيشت ڇوڍا قاسھيھڪي گھورھي كريدھوھ،
ھناريڪي شوشھي ديڪھي لھو قاسھيھ دھريٽا، ھناريڪي شوشھ كھ
تھواو لھو ھنارھ شوشھيھ دھچوو كھ من خستبومھ سھر ميٽرھڪي. به
ھيمني ھر دھو ھنارھڪھي بهراورد كريد و گوٽي ”من لھ سھر پاسپار دھي
باوڪم سھر پھر شتيديھڪھم... ٿو ڪھسي من نبيھ... لھ گھل ڪومھ لسي
مندالسي تردايھ، پٽڪھراويڪي بياني به ڇوڍياندھڪات“. سھريٽڪيكر دھم و
به سھرساميھوھ پرسسي ”تو دھزانيٽ ڇوئھ؟... بينيوتھ؟... دھزانيٽ ڇ
پوخساريڪي ھيھ؟“. من گوٽم ”نا... لھ ڪوٽوھ بزانم، لھ ڪوٽوھ؟
تا ئيستا نھ مبينيوتھ“. به ھيمني ڪليلي ماشينھڪھي ھلگرت و گوٽي
”بابڙين“. ٿو مني بر دھ بڙ ٿو مالھ گھورھيھ كھ لھ ڪوچھيھڪي
نوئي و لھ به شيڪي تازھي شاردا بوو. سھي مڙدھي شھمس لھ پٽگا
سھريبادھ داو دھيگوٽ ”قوريان من نايناسم، من لھ سھر قسھي سھي
جھلال ھموو شتيڪم بڙ كريدوھ، من ٿو پٽڪھراوھم بڙ دؤزيھوھ كھ
سھر پھر شتي مندالسي كھ منھندام و ئيفليج دھڪات، لھوانھيھ بيھن بڙ
ٿو ھروپا، دكتور يڪ پٽيگوٽم لھوي دھرسي لھ سھر دھخوين... دھميڪھ
به باوڪم گوٽوھوھ ڇوي لھم چيڙوڪانھ دور بختھوھ... به لام ٿو

وازنه پښت... قوربان بزانه، من هه موو شتيگم له بهر خاتري سى
 جه لال بو كرد. پياويك بوو خوئى له وه به گوره تر ده زانى بابه
 به چاره نوسى هه ندئى كه سى بچوكى وهك دوا هه مين سهرياس بدات.
 منى له بهر ده رگا كه داگرت و گووتى «ده ته ویت بيمه وه به دواتا؟»
 گوتم «نا... نه زيزم... من خوم شاره زای هه موو پښگاگانى دونيام»
 نازانم بو له گه لمدا نه هاته ژورئ، پيډه چوو نه توانئ له و دونيا به
 نزيك كه ویت وه كه نه و مندا لانه تيا ده ژيان. وهك نه وهى ترسيك له و
 جيگاگيهى دور بخته وه كه ته نيا پړزو مه حبه تى باوكى ناچارى كړد بوو
 پړوى تيبكات، به په له ماشينه كهى ناووت و ده ريازبوو. سى مژدهى
 شه مس وهك په كيك نه هاته پيشچاوم مهراقىك له دونيا بخوات، وهك
 په كيك جگه له خوئى شوپنكي بو كه سانى تر و زينده گيبه كانى تر له
 ژيانيدا جيه شتبت، پياويك بوو له نيوه پړويه كى گه رمدا منى گه يانده
 خانويه كى گه وره كه له ناو وه جوړه قه لايه كى داخراوى ديكه بوو،
 تيكه له يهك بوو له خسته خانه و زيندان، له شوپنى به خپو كردن و
 شوپنى قه هر، له مالى سهر په رشتي كردن و مالى ويران كردنى مړوف، منى
 گه ياند و نيت نه مينييه وه. به ئئ، هر نه و جاره بوو ئيدى من سى
 مژدهى شه مس نه مينييه وه، نه و پياو وهى ده بابه محمه دى دلشوشه
 ببات بو لای دوا هه مين سهرياس، به لام كه بينيم هيچى ده ربارهى
 محمه دى دلشوشه نه ده زانى، ناگاشى له چپړوكى سهرياسه كانى تر
 نه بوو. ده يگوت «نه و ندهم كات هيه به دواى ژيانى خومدا پاكه م،
 ساله هاى ساله به سى جه لالى شه مس ده ليم نه و هه ناره شوشه به
 چيه باغريپيدهم، خو قاسه كه م ته نه كهى خوئ نيه، هر جاريك
 كه ديت، ده رگاي قاسه كه م پيډه كاته وه ته ماشايده كات و ده گرى،
 من هه موو جاريك ده ليم بابه نه م شتانه چيه، نه م سهنه تنى چ
 زه مانتيكه، ناخر نه م شوشه به خو توحفه نيه، من چى ليتكه م،

براگيان سا شوينم لئىدەگرىت، ئەو دەلئىت فرېينەدەيت، پۇژىك شىتىكى گەرە ئاشكرادەكات. لە بەردەركى ئەو مائە ھەنارە شوشەكەى دامىن و گووتى "من سائەلەلەى سائ پاراستوومە، ئىتر مائى خۆتە، كە سەى جەلالى شەمست بىنى، بلى ھەنارەكەم بە ساغى لە مژدە وەرگرت، با لای باوكم عەيببار نەبم". بە ھىمنى دەمگوت "دلىابە ... دلىابە ... دلىابە ... دلىابە". ئەو دەپۇشت و بە كەمتەرخەمىيەكەو ھۆپنىكى خوداھافىزى لئىدەدا و بەپەلە جىئىدەھىشتەم.

بەتەنیا چوومە ئەو مائەو كە پىكخراوئىكى بىانى بۆ گەنجە پەككەوتەكانى دروستكردبوو. دروست نازانم ئەو مائە چەند ژوور بوو، وەك ئەو بوو لە ھەزاران ھەزار ژوور دروستبووئىت ... لە ھەزاران ھەزار پارەو و پىچاوپىچ، لە سەدان سائۆنى گەرە گەرە. لەدەرەوہرا وەك مالىكى ئاسايى دەينواند، بەلام لە ناوہو وەك ئەو بوو تائەوسەرى ئەوسەرى گەردون درىژ بووئىتەو. بەلام ھاوپىيان بزانن تادەمرم ئەو سەفەرە ترسناك و سەيرەم لە دالان و ژوور و ھۆل و قاوشە سەيرەكانى ئەو مائەدا لە يادناچىتەو.

ھەزاران ژوور بوو ... ھەزاران ژوور. پى لە گەنجى پەككەوتە و شىواو. كوپانى بى دەست و قاچ و سەر. پى لە مەخلوقاتى سەيرو نەبىنراو، پى لەو كوپانەى پارچەپارچە بووبوون و دەستىك بە شىواوى نابوونى بەيەكەو. پىدەچوو ژوورەكان بە پى جۆرى دەردەكان دابەشبووين، چەندەھا ژوورى دووردىژ پىبوون لەو گەنجانەى ھەردوو قاچيان نىيە. شوين زىندەگى ئەو كوپانە بوو لەسەر دەست دەپۇشتن، وەك ھەندىك تەنى دابراو لە زەوى لە بەتانى سەير سەيردا ھەلواسرايوون، لە پىخەفە ھەوايەكانياندا جۆلانئىيان دەكرد، ھەندىكىيان پىدەچوو بە دارشەقەكانياندا ھەلواسرايىتن، ھەندىكىيان لە ژۇر قەرەوئلەكانياندا دەخەوتن و قاپى

خواردنه كانيان له سهر زه وييه كه له نزيك خويانه وه چې پېښتېوو و له بڼه وړا نيگای نه و پېپوارانه يان ده كړد كه به كن جېگا كانياندا تېده په پړين. شوينېكي دى شويني نه و گه نجانې بوواكه ده ستيان نيپه، ديمه نيكي سهر يوو سهدان له و گه نجه بېده ستانه به دم قاپه كانيان ده گرت، سينيې كانيان له سهر سهر پاده گرت و له پاره ويكي دريژدا وهك له پېشېر كېتيه كي بېده ننگ و دريژدا بن ده پويشتن. من يه كه يه كه به پاره وه كاندا ده هاتم، بوني دونيا يه كي سامناك ده هات به سهرمدا. سهرت لېده هات نه و هه موو نازاره چوڼ له شوينېكي وادا جېگای ده بېته وه، هه زاران منداً و گه نجى زامداريوون كه بېده ننگ و بېياك ده هاتن و ده چوون، يه كيېك بوو له بېده ننگرين جېگا كانى دونيا، به ناسته م ده ننگيكت ده بېست. به چرپه ي ترساو قسه يان له گه لدا يه كدا ده كړد، هه شتيكت ده پرسى به نه سپاي وه لاميانده دايتې وه. له به شى كويړه كاندا هيمنيپه كي خوله ميښى بالى به سهر شته كاندا گرتېوو، وهك نه وهى نه بېنينى دووړو دريژى كويړه كان نيگار و په ننگى شته كانى كال كړد بېته وه، له شويني كه په كاندا كپيېك له كپى سهره ده چو، بېده ننگيېك له بېده ننگى پاره ويكي ناو مه له كوتى ده كړد ركيڼى شته كانى له ده ستاېوو. له شوينېكي ديكه دا نه و كورانم بينى كه پېده چوو هه لاهه لا بووېن و كوكرابيتنه وه، مه خلوقاتى شيواو، مه خلوقاتى كولا جكراو له سهر يهك، نه وانه ي پارچه كانيان په پېپوو بو يهك. هه سته ده كړد سهرى يه كيكيان به له شى نه وي ديپه وه و چاوى يه كيكيان له سهرى نه وي ديكه و كه پوى نه وي ديان له سهر پوخسارى يه كيكي ديكه يه ... هه سته ده كړد ده ستيك هه موويانى پارچه پارچه كړدوه و تيكه لاويكردوون، به لام هينده تيكه لاويكردوون دواتر نه يتوانيوه دروستيان بكانه وه، ناده ميزادت ده بينى نيوه ي په پيوه بو سهر پوخسارى يه كيكي تر، ناده ميزاديشت ده بينى وهك له پارچه ي زيادى هه زاران ناده مى ديكه دروستېوو يټ، هيچ به شېكي

له گه ل نه وی دیکه پیدا نه ده گونجا. من ده هاتم و له هه موو دالان و هو ل و ژوور و سالونه کاندای ده مپرسی "که س سه ریاسی سو بده م ده ناسیت؟" هه می شه ده نگیکسی هیمن به چر په وه ده یگووت "نایناسین". ده نگیک دواتر نه تده زانی له کو یوه هاتووه و کئ وه لامیداو یته وه. ئاو پتده دایه وه بو نه وه ی بزانی ت کئ وه لامیداو یته وه، به لام که س ته ماشای نه ده کردی. له ژووریکدا له وسه ری نه وسه ری پارا وه کان. له به شی مندالانی پشکو، شوینی نه و کوپانه ی له جهنگدا سووتا بوون، سه ریاسی سو بده م دوزییه وه. له به رده رکسی به شه که دا وه ستام و به ده نگیکسی که میک به رز پرسیم "تکایه، کئ سه ریاسی سو بده م ده ناسیت؟". کوپیکسی بچکولانه ی باریک که نیوه پووت له ده ریئ و فانیله یه کدا ده سوپایه وه، سه رتا پای گیانی به شیوه یه کی ترسناک سووتا بوو، دوو چاوی پیوه بوو شین، له سه ر ته ختی ده موچاویکی دافرچاو، کوپیک بیروو بیبرزانگ، وه ک تارماییه ک له خه ونیکسی تاریک پایکرد بیت به نه سپاییه وه هاته به رده م و گووتی "سه ی جه لالی شه مس توی ناردووه؟". چرپاندم به گویتدا "نه و منی ناردووه. سه ی جه لالی شه مس... منی ناردووه... تو نه ویت سه ریاسی سو بده میت؟". به نه سپایی گووتی "نا... نا... من نه و نیم... به لام ده یناسم، من سه ریاسی سو بده م ده ناسم؟ وه ره بته م بو لای". ده ستیگرتم و به نه سپایی بردمی. نه و به منی گووت نه م ژوورانه شوینی مندالانی پشکو، سه ده ها گه نجی سووتا بوون که له شیان وه ک مؤم تو ابووه وه، جه سته یان وه ک لاستیککی شل به سه ر نوینه کاندای پزابوو، وه ک لاستیک دواتر سارد بوو بیته وه و هیچ قالبیک کو ی نه کرد بیته وه، هه ندیکیان پیده چوو هه می شه بسووتین، کاتیک سهیری چاویانت ده کرد پر بوو له پشکو، هه ناسه یان له هه ناسه ی کووره یه کی گرم ده چوو. که به ژووره کاندای ده پویشتی هه سنت به گر په ک ده کرد له گر په ی بای بیابان به میزتر. نه و کوپه که به راورد

بهوانى تر پيڏه چوو له هه موويان باشتريبت گوتى «من ناوم، ئه سستيزه
 كاميله، پيڏمه لئين ئه سستيزه پرهش، له بهر نه وهى تاكه كه سيكم ده توانم
 نيوه شه وان كه دونيا تاريكداديت بچمه دهره وه و بازار و كوچه پره شه كان
 ببينم... ده زانى من چوڻ سووتام؟ نازانيت. له ده غليكي سه وزدا
 سووتام، له گه ل كچى شيخيكد له ژير ئاسمانىكى پوښندا خه وتبووم،
 كه سوكارى نه و ئاگريان له هه ردووكمان بهردا، من هه رچونيك بوو
 به ئاگره كه وه خوځم گه يانده ئاو، نه و نه يتوانى ده رچيت، له وي له
 ناو گه نمه كاندا سووتا». به سووكيه كي سه ير قسه يده كرد، مروف وا
 هه ستيده كرد له بهنديخانه يه كي تر سناكدايه نه وهك له خه سته خانه و
 مالىكى سه ره رشتيكرنددا. به جوړيك سووتابوو مروف نه يده توانى
 نيگارى پيش سووتانه كه ي بهيښته وه پيشچاوى خو. به لام شتيك له
 دره وشانه وه و سافى پوځ له چاويدا ده بينرا. گوتى «ده زانى بوچى وا
 به سووكى قسه ده كه ين؟». گوتم «نازانم، نا». سه يريكردم و گوتى
 «ده بووايه بزانيت... ليږه هه مووان هاوارد هه كن، هه مووان ده نالئين،
 نه وانه ي زور به دهنگى به رز قسه بكن و بنالئين پشووى نه وانه ي تر
 تيكد هه دن، ئيسراحتى دكتور و ستافى پيڅراوه كه تيكد هه دن كه
 نه وه تان له سه روومانه وهن... پوژيكا هاتن و هه موو نه وانه يان ده ركرد كه
 به دهنگى به رز هاوارد هه كن و ده نالئين، بو نه وهى ليږه بريت و نانبخويت
 و له ليفه يه كي گهرمدا بخويت نابيت به دهنگى به رز هاواريكه يت». له
 پريكد وه ستاو به گومانتيكه وه سه يريكردم و گوتى «تو كييت؟... تو
 له يه كييك ده چيت ئيره ت نه بينيبييت و له م شاره نه ژيابيت». من به
 هيمنى سه يرمكرد و گوتم «من باوكى سه رياسى سوېده مم». نه متوانى
 هيچ له چاويدا بخوښمه وه، وهك نه وه بوو نه يه ويټ زور ته ماشاى چاوى
 بكم، وهك نه وهى بزانيت نه و پوونى و سافى و قووليه ي نيگاكانى
 زور نه ينى دلئى ئاشكراده كن، سه ري دانه واندو گوتى «من قه ت توم

نه‌دیوه. وه‌ک شتیک رایچه‌لکیتیت به‌خیرایی سه‌یریکرده‌وه و گووتی
 «سه‌ریاسی سو‌بده‌م ده‌نیرن بۆ نه‌وروپا... ناوی ده‌رچوه، ده‌ینیرن
 بۆ نه‌وروپا، چند پۆژیکێ تر ده‌هوات، له‌وێ ده‌رسی له‌سه‌ر ده‌خوینن،
 پینچ که‌سن، دوو پیاوی ئینگلیز هه‌لیان‌بژاردن». به‌غه‌مگینییه‌که‌وه
 سه‌ریدانه‌واندو گووتی «منیان هه‌لنه‌بژارد، یه‌کیکیان ده‌ویست به‌چه‌کی
 قورس سووتا‌بیت، نه‌وانه‌یان هه‌لبژارد که‌ به‌بۆمب و غاز و کیمیای
 سووتاون... منیان نه‌ویست، یه‌کیکیان ده‌ستی له‌پێسته‌که‌مدا و گووتی
 نه‌مه‌مان ناو‌یت». به‌هێمنی ده‌ستی بۆ هاو‌پێکانی درێژکرد و گووتی
 «پێمانده‌لێن مندا‌لانی پشکو، چونکه‌هه‌موو به‌ناو ناگرده‌ پۆشتووین،
 له‌پێشدا به‌م به‌شه‌یان ده‌گه‌وت «جه‌ه‌نه‌م» پۆژیک شاعیری‌ک هات، نه‌و
 ناوی ناین مندا‌لانی پشکو، شیعیری‌کی درێژی نو‌سیبوو، له‌ته‌له‌فریۆن
 پێشان‌یاندا، دوا‌یی هات و بۆ ئێمه‌شی خو‌ینده‌وه... شیعیری‌کی درێژی‌وو،
 من هه‌چیم له‌به‌ر نییه‌». له‌ناکاو ئیستی‌کی تری گرت و گووتی «تۆ
 ده‌زانیت سه‌ریاسی سو‌بده‌م قسه‌ناکات... ده‌زانی یان نازایت؟». من
 پێشتر نه‌مو‌یستبوو هه‌چ شتیکێ نه‌وتۆ گ‌رنگ له‌زاری سه‌ی جه‌لالی
 شه‌مس فێریم، ده‌مو‌یست خو‌م باوه‌شی پیا‌که‌م و ده‌ستی لێ‌بده‌م و له
 نازاره‌کانی تێ‌بکه‌م. گووتم «نا... نازانم... نازانم». به‌ده‌نگێکی سو‌و‌ک‌تر
 و غه‌مگین‌تر گووتی «ناتوانیت قسه‌به‌کات... له‌وکاته‌وه‌ی سووتاوه‌...
 ناتوانیت قسه‌به‌کات... ده‌توانیت هه‌ندێ وشه‌ بلێت... هه‌ندێ وشه‌ که‌ له
 خه‌یالی خو‌یا‌یه‌تی، قه‌ره‌وی‌له‌که‌ی له‌ته‌نیشته‌ قه‌ره‌وی‌له‌که‌ی منه‌وه‌یه‌ من
 چند پۆژ ده‌وه‌ستم و که‌لیمه‌ که‌لیمه‌ قسه‌کانی پێ‌که‌وه‌گرێ‌ده‌ده‌م شتیک
 تێ‌ده‌گه‌م، به‌س من ده‌توانم وا بکه‌م، که‌سی تر ناتوانیت واب‌کات».
 به‌شه‌رمیکه‌وه‌ سه‌ریدانه‌واند و ده‌یگو‌وت «چونکه‌ قه‌ره‌وی‌له‌که‌ی له
 ته‌نیشته‌ قه‌ره‌وی‌له‌که‌مه‌وه‌یه‌».

پا‌پاوه‌کان له‌وه‌ درێژ‌تری‌وون من چاوه‌پوان‌ده‌کرد، ده‌پۆشتین و

ئەستیرە ی پەش دە یگوت "سەریاس ناتناسیتهوه، سەریاس کەس ناتناسیتهوه... پۆژیک پیاویکی کویر و کوپکی تر هاتن و ئەو ئەیناسینهوه، دوا یی زانیم کە ئەیناسیونەتەوه، کە دوا ی هەفتە یەک هەموو قسەکانیم نایەوه بە یەکەوه..."

سەریاسی سو بچ دەم لەوسەری پاراوه کەدا لەسەر دوا قەرەوێلە دانیشتبوو، ئەستیرە گوتی "ئەوه سەریاسی سو بچ دەم". بە هێمنی لێی نزیکبوو، خەریکی یاریکردن بوو بە تەزیحیکی درێژ، ژوورە کە ی هەشت کەسی دیکە ی تیا بوو، ئەو بە تەنیا لەسەر دوا قەرەوێلە بێتەوه ی تەماشای هیچ بکات، یاری بە دەنکە پەنگاوپەنگەکانی ئەو تەزیحە گەرە یە دەکرد. تا لە نزیکەوه ئەمبێنی تێنەگە یشتم بۆ سە ی جەلالی شەمس ئەیدەویست ببینم. خودایە چ شتیکی ترسناک بوو، پارچە یەک گۆشتی تیاوێبوو، هەستتە دەکرد چاوی بەسەر پومەتیدا تیاوێتەوه، پومەتی بە چڕنۆکیکی گەرە پچراوێ و ئێسکەکانی دەرکەوتوون، لچی بەسەر چەناگیدا شۆڕپووبوو، شتیکی گۆنیکانی لولکەربوون، بایەکی ترسناکی هەموو قزێ لە گەڵ زەبرو جە بەروتی خۆیدا هەلکەندبوو. لەلای راستییەوه پێستی ناوچاوانی وەک لاربوونەوه ی گەلایەکی وشک بەسەر چاویدا هاتبوو و خوارێ، بۆ ئەوه ی باش ببینیت دەبایە ئەو پارچە پێستە درێژە بە دەست بەرزیکاتەوه و پایگریت، چاوی راستی بە پێچەوانە ی چاوی چەپییەوه بە جۆریکی سەیر بچوکیوو، لە کاتی کدا چاوەکە ی دی بێتەندازە لە ئاستی درێژی گەرەبوو، کەپووی لە پارچە گۆشتیکی سووتاو دەچوو، کاتیکی هەناسەیدەدا گۆیت لە خیزە ی سینە ی بوو. بە هێمنی چوومە بەردەمی و دانەویمەوه کڕنوشم بۆ برد و قاچە سووتاوێکانیم ماچکرد، بە جۆریکی لە بەردەمیدا نوستامەوه، وەک ئەوه بوو سوژدە بۆ خودایەکی چکۆلانە بەرم. کە قاچیم ماچکرد

کەس نە‌ببینیم، هەتا سەر‌یاس خۆشی تە‌ماشای نە‌کرد. ژیان هێندە گازی خۆ‌یناوی لێ‌گرت‌بوو، نە‌دە‌توانی هە‌ست بە‌ و ما‌چە‌ بچوک و هە‌تیو و بی‌مانایە‌ی مە‌ن بکات. ئە‌و کات ئە‌و قە‌سە‌یە‌ی سە‌ی جە‌لالی شە‌مسم هاتە‌وێ‌ یاد کە‌ گوتی "مە‌حە‌بە‌ت ناتوانی‌ت دە‌ردی ئە‌م مە‌ندالانە‌ تیماری‌بکات".

مە‌حە‌بە‌تی مە‌حە‌بە‌تیکی دەرە‌نگ وە‌خت بوو، خۆ‌شە‌ویستی دەرە‌نگ وە‌ختیش هە‌میشە‌ لە‌ بە‌زە‌یی و پە‌شیمان‌ییە‌و نزی‌کترە‌ نە‌وە‌ک لە‌ خۆ‌شە‌ویستی. کاتی‌ک لە‌بە‌ردە‌م ئە‌و مە‌ندالانە‌دا وە‌ستام وە‌ک ئە‌و‌ە‌بوو سە‌فە‌ری دوور‌دریژی ژیانم گە‌یاند‌بێ‌ت بە‌ کۆ‌تایی، وە‌ک ئە‌و‌ە‌بوو چیت‌ر لە‌م گە‌ردونە‌دا هیچی دی‌ لە‌و سات و چرکە‌یە‌ گرن‌گتر نە‌‌بێ‌ت کە‌ تیا نو‌شتامە‌و‌ە‌و ئە‌و کۆ‌رە‌م ما‌چ‌کرد، کۆ‌ر‌پ‌ک بی‌ئا‌گا لە‌ مە‌ن لە‌ دوتیای خۆ‌یدا نو‌قم بوو.

پێ‌دە‌چوو گە‌وره‌ نە‌‌بوو‌بێ‌ت، بە‌شی هە‌ره‌ زۆ‌ری ژیا‌نی لە‌ دوا‌ی سووتان لە‌ شو‌ینی تاری‌ک و لە‌ ژووری دا‌خراودا بە‌رد‌بوو سەر، بە‌ر لە‌و‌ی ئە‌م پێ‌ک‌خراو بە‌ خۆ‌ی بگ‌ر‌یت ما‌و‌ە‌یە‌کی در‌یژ لە‌ ژووری مزگە‌وتی‌کی تاری‌کدا لە‌گە‌ڵ چە‌ند لێ‌قه‌وما‌وی تە‌ردا بە‌ یارمە‌تی سە‌ی جە‌لالی شە‌مس ژیا‌بوو. نە‌دە‌توانی لە‌ شو‌ینی خۆ‌ی هە‌ست‌یت، قا‌چە‌کانی بە‌ شی‌و‌ە‌یە‌کی سە‌یر بچوک و مە‌ندالانە‌ مابو‌نە‌و، لە‌و پۆ‌ژە‌و‌ی ئە‌و بۆ‌م‌با‌یە‌ سووتاند‌بووی قا‌چە‌کانی گە‌شە‌یان نە‌‌کرد‌بوو. تە‌نیا بە‌شی سە‌رە‌و‌ی بە‌ نا‌ر‌پ‌کی بە‌ هە‌موو لایە‌کدا گە‌وره‌‌بوو بوو، حیکایە‌تی‌کی نە‌‌بوو، لە‌ مە‌ندال‌ییە‌و سووتابوو و لە‌ ژوورە‌ تاری‌کە‌کاندا گە‌وره‌‌بوو‌بوو، هیچ شتی‌کی لە‌ سەر دوتیای دەرە‌و‌ە‌ نە‌‌دە‌زان‌ی، نە‌دە‌توان‌ی باش سە‌یری‌کات، نە‌دە‌توان‌ی باش قە‌سە‌بکات، بە‌لام "ئە‌ستێ‌ره‌ی پە‌ش" دە‌ی‌گوت، لە‌ هە‌ندێ‌ شت تێ‌دە‌گات. لە‌بە‌ردە‌م‌یدا وە‌ستام و گوت‌م "مە‌ن با‌و‌کت‌م". بە‌ هێ‌من‌ییە‌و سە‌یری‌کرد‌م و هیچی نە‌‌گوت، وە‌ک ئە‌و‌ە‌ بوو ئە‌و وشە‌یە‌ی نە‌‌ب‌یست‌بێ‌ت.

پاش ئیستیکی کورت سەری بەرزکردەووە ئێو هەنارە شوشەیی بەدەستەووە دی و گووتی "هەنار". سەری دانەواند و چەند جارێک بە دەنگێکی غەمگینەووە گووتییەووە "هەنار... هەنار... هەنار". من بە هیمنی باوەشم پیاکرد، لیۆم خستە سەر ئێو ناوچاوانە زامدارەیی و ماچمکرد، ماچیک پیشتەر هیچ کەسم بەو جۆرە ماچنەکردبوو، پێدەچوو پیش منیش هیچ کەسێک بەو شێوەیە ئێوی ماچنەکردبێت. ئەستەمترین شتێک مەرۆف بتوانێت بیرێ لیپکاتەووە، دروستکردنی پێگایەک بۆ ناو دالی ئێو کوپە. کە ماچمکرد بەتە خوشییەووە سەری بەرزکردەووە گووتی "سەبی... سەبی". ئەستێرەیی پەش لە تەنیشتمانەووە بوو گووتی "چەند پۆژێکی تر دەتوانیت لە مانای قسەکانی تیگیەیت".

هەندێ ساتەووەخت هەیه لە ژياندا، سەرەتای هەموو ئێو گۆپانکاریانەیه کە پیشووەخت پیشبینیت نەکردوون.

ئێو کوپەیی لەویادا وەک چەستەیهکی پەڕیشان لە دونیای ناگرەووە هاتبووەدەرێ و بۆنی هەموو ئێو ژوورە تاریک و زوڵوماتە پەشانەیی لێدەهات کە تیا گەرەبووبوو، کوپێ من بوو. یەکەمجار بوو یەکیکم لە بەردەمدا بێت باوەشی پیاکەم و پێیبلیتم "کوپم"، ئێو ساتەیی بیستویەک سالی لە سەحرا بیرم لێکردبووەووە. نا وامەزانن من بەبینینی ئێو کوپە هەستم بە ئازاری ئەوانی دیکە هیۆرتربوووەووە، وامەزانن هێندەیی من باوەشم بەو کوپەدا کرد، ئیدی سەریاسی دووهمم لە زیندانە تاریک و نەینییەکەیی خۆیدا لەیادکرد، وامەزانن ئێو پەییوەستە عاتیفییم بە گۆپی سەریاسی مەزنەووە پەچران کە لە دێک و دالی دەشتێکی دووردا ئێژرابوو، وامەزانن ئێتر ئێو مندالانەم لە یادکرد کە سەرەپۆ و بیکەس لە ناو بازار و لە کێلگەکان و لە شوێنەکانی شەپدا گیریانکردبوو.

له‌و ساته‌دا که باوه‌شم به دواهمین سه‌ریاسدا کرد، تیگه‌یشتم من نابم به باوکیکی پاسته‌قینه . نه‌و کاته چاومکرده‌وه و تیگه‌یشتم نه‌وه‌ی له به‌رده‌ستی مندایه به‌شی نه‌وه نییه من بکاته باوکیکی پاسته‌قینه . من چیم له به‌رده‌ستدا بوو، له گۆرپک، پارچه‌یه‌ک گوشتی هه‌لاه‌لا، کۆمه‌لێک کاسیّت و دوو هه‌ناری شوشه زیاتر . به هه‌مان نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که سه‌ریاسه‌کان هه‌رگیز نه‌بوویون به برای یه‌کتر، منیش نه‌ده‌بووم به باوکیان، من و نه‌وان بۆ هه‌میشه له گه‌ردونیکی مه‌جازیدا نوقم بوویوین که له نیوان مۆف و مۆفدا شتیکی قوولتر له برایه‌تی، باوکایه‌تی، دۆستایه‌تی ئاسایی و خوشه‌ویستی ئاسایی پتویستبوو . نه‌و ساته‌ی باوه‌شم به‌و پارچه گوشته ماندو و تواوه و بیتاگایه‌دا کرد، وه‌ک شتیکی قوول له ناخمدا بدره‌وشیته‌وه له مانای نه‌و په‌یمانانه تیگه‌یشتم که پۆژیک له پۆژان سه‌ریاسی مه‌زنی به هاوپیکانی و خوشکه سپیه‌کانه‌وه به‌سته‌وه، له مانای نه‌و سوپنده تیگه‌یشتم لاو‌لاو و شاده‌ریای پیکه‌وه گرێده‌دا . له‌و ساته‌دا تیگه‌یشتم به‌رامبه‌ر به خامۆشبوونی هه‌سته‌کان، به سه‌هرا، به مردن، یه‌کدی نه‌دۆزینه‌وه، لیکدا‌برانه گه‌وره‌کان، نه‌و په‌یمانانه ته‌نیا پیگایه‌کی ژیا‌نه . له‌و ساته‌دا که باوه‌شم پیا‌کردبوو، که هه‌ستم به گه‌رمای جه‌سته‌ی ده‌کرد، هه‌ستم به گۆرپکی هه‌رگیز خامۆش نه‌بووی ناو پۆچی ده‌کرد، کاتی‌ک وه‌ک باوه‌شکردن به دره‌ختی ناو جه‌ریانای لافاوکی مه‌زندا ده‌ستم‌کردبووه ملی، له‌و ساته‌دا تیگه‌یشتم ژیا‌نی من و نه‌و پتویستیان به په‌یمانیکه‌ی گه‌وره هه‌یه، گه‌وره‌تر له باوکایه‌تی و خوشه‌ویستی و به‌زه‌یی . باوه‌شم پیاده‌کرد و بۆنم پتوه‌ده‌کر دو نه‌و پسته سامناکه‌ی سه‌ی جه‌لالی شه‌مس له سه‌رمدا ده‌نگیده‌دایه‌وه، ته‌ماشامده‌کرد و ده‌مگرت‌وه ئامپز، ماچمه‌کرد و ده‌سته باریک و سووتاوه‌کانیم ده‌خسته سه‌ر دلم، ده‌گریام و سه‌رم ده‌خسته سه‌ر نه‌و

سینه‌ی خوینتیکی نارامی پیاده‌پۆی... چ رسته‌یه‌کی ترسناک بوو
 «مه‌ه‌به‌ت ناتوانیت ده‌ردی ئه‌و مندا لانه تیمار بکات». له‌و ساته‌دا من
 سه‌رم به‌رزده‌کرده‌وه، سه‌یری ئه‌و قاوشه‌ دووردریژانه‌ی مه‌لبه‌نده‌که‌م
 ده‌کرد، سه‌یری ئه‌و کوچه‌ سووتاوانه‌م ده‌کرد که له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کانی
 خۆیانه‌وه، هه‌ر یه‌که‌یان سه‌رقالی یاریکردنبوون به‌ شتیگ. ته‌ماشای
 ئه‌و گیانه‌ وێران و ژیانه‌ خاپوور و نیگا خامۆشانه‌م ده‌کرد، ته‌ماشای
 ئه‌ستیره‌ی په‌شم ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌سوودی به‌ سه‌ریاسی سوپه‌ده‌م
 به‌ریت له‌ ئامیژدا سه‌یریده‌کردم، له‌وساته‌دا به‌ چاوی پڕ فرمیسکه‌وه،
 به‌ هه‌لچوونیککی خۆیناوی دل‌ه‌وه، بپارمده‌دا خۆم و ژیانی خۆم به‌
 په‌یمانیککی هه‌تا هه‌تایی به‌م کوچه‌وه بیه‌ستمه‌وه. په‌یمانیک که ته‌نیا
 خۆم له‌گه‌ڵ خۆمدا مۆرمده‌کرد، خۆم ده‌منوسی و ده‌مبڕد و هه‌لمده‌گرت.
 په‌یمانکه‌ی من ئه‌وه‌ بوو جاریککی دی سه‌ریاسی سوپه‌ده‌م
 جینه‌هێلم، بۆ هه‌ر کوێیه‌کی زه‌مین پۆی دوایکه‌وم، له‌ هه‌ر جینگایه‌کدا
 له‌یه‌که‌چراین بگه‌ڕێم و بیدۆزمه‌وه، له‌ هه‌ر شوینیکدا ونه‌مکرد، هه‌موو
 ژیانه‌ ته‌رخانه‌که‌م بۆ دۆزینه‌وه‌ی.

دواه‌مین سه‌ریاس نه‌یده‌زانی بۆ ماچیده‌که‌م، نه‌یده‌زانی باوک
 مانای چی؟ به‌لام هه‌ستمده‌کرد باوه‌شه‌کانی من دلی ده‌هینتیه‌ سه‌ما،
 ته‌ماشای چاویم ده‌کرد، ئه‌و چاوه‌ گه‌وره‌یه‌ی که پێده‌چوو شته‌کان
 به‌ جۆریکی تر ببینیت جیاواز له‌ بینینی ئێمه، باوه‌شم پیاده‌کرد
 و گه‌رمایی جه‌سته‌ی هه‌ستیکی کوشنده‌ی به‌ ته‌نیا‌یی پێده‌به‌خشیم.
 هه‌ستمده‌کرد من ژیا‌نیکه‌ له‌ ئامیژانی مڕۆف به‌دووریووم، هه‌ستمده‌کرد
 جه‌سته‌ی هه‌لاهه‌لای ئه‌و مڕۆشه‌، هاواریکی مه‌زن و قوولی تیا‌یه‌ بۆ ژیا‌ن،
 که باوه‌شم پیاده‌کرد وه‌ک هه‌ر پۆحیککی مه‌حروم له‌ خۆشه‌ویستی پتر
 خۆی پتوه‌ ده‌نووسانم، ئه‌و نه‌یده‌زانی من کێم، نه‌یده‌زانی بۆ باوه‌شی
 پیاده‌که‌م، نه‌یده‌زانی من چیم له‌و ده‌وێت، به‌لام به‌ فرمیسکه‌کاندا شتیگ

له نیازی من تێده‌گه‌یشت، غه‌ریزه‌ ساده و پاکه‌کانی پێنمایانده‌کرد بۆ
تینگه‌یشتن و جیا‌کردنه‌وه‌ی باوه‌شی من له‌ هه‌ر ئامیژکی تری دنیا.
سه‌ربوو له‌گه‌ڵ دۆزینه‌وه‌ی سه‌ریاسی سو‌بده‌دا ده‌بایه‌ ونیکه‌مه‌وه‌.
ئه‌ستێره‌ی په‌ش که‌ له‌ سه‌ر قه‌ره‌وێله‌که‌ له‌ ته‌نیشته‌ سه‌ریاسه‌وه‌
دانیشته‌بوو و سه‌یریده‌کردین، ده‌یگوت ”چه‌ند پۆژیکی تر ده‌یه‌ن بۆ
ئه‌وروپا، له‌وانه‌یه‌ چاک‌یکه‌نه‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ بیکه‌نه‌وه‌ به‌ کو‌پژیکی ساخ
وسه‌لیم که‌ به‌پێی خۆی بتوانیت به‌روات“. وه‌ک من باوه‌شیده‌کرد به‌
سه‌ریاسی سو‌بده‌دا و ده‌یگوت ”من زۆر بیریده‌که‌م... ئێمه‌ په‌یفی
یه‌کین، هه‌موو پۆژیک به‌یه‌که‌وه‌ نانده‌خوین“. ئه‌ستێره‌ی په‌ش کو‌پژیکی
شه‌رم بوو، به‌لام پاستگۆ بوو، ئه‌و ده‌ستی منی گرت و پێیگوت
”ده‌توانی چه‌ند پۆژیک له‌گه‌ڵ خۆتا‌دا بیه‌یه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌... له‌وانه‌یه‌ به‌روات
بۆ ئه‌وروپا، پێش ئه‌وه‌ی بیه‌ن، ده‌توانیت چه‌ند پۆژیک بیه‌یه‌ت
بۆ لای خۆت“. توند ده‌ستی ده‌گوشیم و ده‌یگوت ”منیش به‌رن
له‌گه‌ڵ خۆتاندا، من ده‌میکه‌ شه‌و له‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌خه‌وتووم... چه‌زده‌که‌م
ئه‌ستێره‌ بیه‌نم، لێره‌وه‌ ئه‌ستێره‌ نابینم“. من ئه‌و کات نه‌مه‌زانی بیر
له‌ چی بکه‌مه‌وه‌، پیاویک بووم په‌شۆکا‌و و سه‌رلێشی‌وا‌و، له‌ ده‌ستشۆری
ته‌نیشته‌ ژوره‌که‌دا ده‌مو‌چاوم ده‌شت و ته‌ماشای ئه‌و هه‌موو ترس و
په‌شۆکانه‌م ده‌کرد که‌ له‌ چاومدا بوو. بیه‌وه‌ی ناگاداریم به‌رده‌وام
ده‌گریام. سه‌رم به‌سه‌ر ده‌ستشۆره‌که‌دا شۆپده‌کرده‌وه‌ و هه‌ستمده‌کرد
خوین ده‌هێنمه‌وه‌. تو‌په‌بووم له‌ دنیا، له‌ ئاسمان، له‌ گه‌ردون، له‌
هه‌ر که‌سیک دوور و نزیک په‌یه‌نده‌ی به‌ پێک‌ه‌ستنی ژیا‌نه‌وه‌ هه‌یه‌ت
له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستێره‌یه‌، هه‌ر که‌سیک که‌ خۆی به‌ نوێنه‌ری مه‌له‌کو‌ت
بزانیت له‌سه‌ر زه‌وی، هه‌ر که‌سیک سه‌ریاسه‌کانی به‌و ده‌رده‌بردیه‌ت.
به‌لام نه‌مه‌زانی تو‌په‌یی خۆم ئا‌پاسته‌ی کێ بکه‌م؟ سه‌رمده‌خسته‌ به‌ر
ده‌ستشۆره‌که‌ و هه‌ولمه‌دا خۆم ئارام‌یکه‌مه‌وه‌. بیه‌ینی ئه‌و هه‌موو برینه‌

بە جەستەى مۆڧىكەو، ھەر كەسىكى والىدە كرد گومان لە بىڭگوناھى خۆى بىكات. بىنىنى ئەو سالتۆن و پارەو و قاوشە پىر برىنانە، بەشى ئەو بوو ھەموو پۆخلە بەرەكانى دونىا ھەست بە گوناھ بكن.

دواھەمىن سەرياس كەسىك نەبوو لە ماوھەكى كەمدا لە ھەموو نەينىيەكانى تىبگەيت، نەوھك دەرگای ئەو تەلىسمانى بۆ نەدە كرد ھەو كە چىرۆكى سەرياسەكانى تياوئبوو، بەلكو خۆى نەينى و تەلىسمىكى گەورە بوو، ھەستەدە كرد لە پشت ئەو پوخسارە شىواو و نىگا وىل و بىدەنگىيە كوشندە ھەو دلىكى گەورە ھەيە. من دووبارە گەرامەو بۆ ناو سالتۆنكە و سەرمخستەو سەرسىنەى، گويم لە دلى گرت، گويم لە ئىقاعى ھىمنى ھەناسەى گرت كە وەك فرىنى پەپولەيەك لە سىنەيدا دەھات و دەپۆى. لە ساتىكى ماندووبووندا لەسەر قەرەوئلەكەى پاكشاو، بەو تەنبا چاوە گەورەيەى سەيرى سەقفەكەى دەكرد، ھەستەدە كرد ژيانىكى درىژ ھىچ شتىك نەبوو سەيرىبكات ئەو سەقفە نەبىت. لەبەر خۆيەو ئەو وشانەى دەگووتەو كە مانايان نەبوو. ئەستىرەى پەش بە منى دەگووتەو «گەر دەتەوئت لەگەل خۆندا بىبەيت... من فەرتدەكەم چى بلىيت؟». من دەستم دەخستە سەر شانى و دەمگوت «وەرە، ئەستىرەى پەش وەرە، من دەمەوئت لەگەل خۆمدا بىبەم، دەمەوئت تۆش لەگەل خۆمدا بىبەم، بەر لەوھى بىوات، پىكەو دەبين، تا پۆژى پۆشستنى ئىمە پىكەو دەبين».

بە پوخسارىدا نەتەتوانى لە شادمانى ئەستىرەى پەش تىبگەيت. ناگر، سۆز و كامەرانى و پىكەنەكانىشى لەگەل خۆيدا سووتاندبوو، بەلام بەدەنگيدا دەتوانى ئەو خۆشىيە نەينى و قوولەى ناو پۆحى بىبنم كە ناگر دەستى پىناناگات.

ئەو فەترىكردم چۆن سەرياسى سوپەدەم وەرگرم، خۆى لەگەلمدا

ھات بۆ سەرھوھ، بۆ ئو شوپنەى فەرمانبەرەن و دکتۆر و بەرپرسانى پىڭخراوھە کە کارىاندە کرد. ھەستەمکرد ئەستىرەى پەش دەسەلاتىكى تايپەتى بەسەر ھەموو ئەوانەدا ھەيە کە لەوى کاردەکن، بردمى بۆ لای پزىشکىک، کە دەبايە شوناسى خۆمى بۆ ئاشکرا بکەم. ئەستىرەى پەش بە منى گووتىبوو "ھەر چىيەک بىت نابىت تورەبىت... دەبىت جار دواى جار و بە ئەسپايى قسەکەى خۆت دووبارە بکەيتەو، بە لام تورەنەبىت، چونکە ھىندەى دەنگت بەرز کردەو ھەموو شتىک تەواودەبىت، لىرە ھىچ کەس بۆى نىيە دەنگ بەرزىکاتەو، گەر بەدەنگى بەرز قسەتکرد ئىترنە من نە سەرياسى سوبخەم ناتوانىن لەگەلتدا بىين". دکتۆرە کە پەوانەى خانمىكى دىکەى کردىن ناوى چىمەن خان بوو. ئەستىرەى پەش منى برد بۆ لای چىمەن خان، کچىكى پەشتالەى بىئەندازە بارىک و چکۆلە و بىئەندازەش منداڵ بوو، پىدەچوو ئو پۆزە لە قوتابخانەى سەرھەتايى ھاتىتە دەرەوھ. بەدەنگى مندالىکەوھ پرسىار لە مندالىكى تر بکات دەيگوت "فەرموو، مشکىلەت چىيە؟". من ھەموو چىرۆكى خۆم بۆ باسەدە کرد و گوتىم "دەمەوئەت سەرياسى سوبخەم و ئەستىرەى پەش لەگەل خۆمدا ببەم و بەر لە پۆيشتنى چەند شەوئىک پىکەوھ بىن". ئەستىرەى پەش ھەمىشە لەو دىو دەرگاگەوھ وەستابوو. چىمەن خان بەھەمان پوخسارى مندالانەوھ سەيرى دەرەوھى دەکرد و دەيگوت "ووى... ووى... ئەستىرە گيان تۆش دەچىت؟". ئو جۆرە پستانە زۆر لەگەل پوخسارە مندالانەکەيدا دەگونجا، ئەستىرەى پەش دەھاتە زوورئ و دەيگوت "دەمەوئەت بپۆم ماوھەيەک سەيرى ئاسمان بکەم، لەدەرەوھ بخەوم، شىرى مانگا بخۆمەوھ". چىمەن خان دەيگوت "ئەستىرەى پەش، ئەگەر نەھيلىم بپۆيت چىدەکەيت؟" ئەستىرەى پەش دەيگوت "قەپال لە خۆم دەگرم، قەپال لە خۆم دەگرم تا دەمرم". چىمەن خان سەرە چکۆلانەکەى دەھىنايە پىشى و

دەنگى بارىكدە كىردەۋە و ۋەك قىسە بۇ كىچىكى ھاۋرىنى خۇي بىكات بە چىپەۋە بە منى دەگۈوت "زۆر شىتە... كە زۆرى بۇ بىئىت قەپال لە خۇي دەگىت، دەبىت ئاگات لىيىت... بە شەرتى مۆلەتت دەدەمنى لە چاۋ غاغلنى نەكەيت". بە جۆرىكى سەير سەيرى چاۋى دەكردم و دەيگۈوت " لىرە ئىشيان پىيەتى... دەبىت زۆر ئاگات لىيىت". من كاغەزىكم پىكرەۋە و زامنى ئەۋەمدا، كە دوو پۆزى دىكە بەيانى زوو ھەردووكيان دەگىپمەۋە بۇ خەستەخانە.

كە ئەو مۆلەتە تايىپەتپەيان دامى و دەستى ئەستىرەى پەشم گىرت، تىگەيشتم پۆزانى داھاتوو كۆمەلىك پۆزن لە ژيانى مندا دووبارە نابنەۋە. لە جىبىكى چكۆلانەدا ھەردووكيانم گەياندە ئەو گۈندە... پىدەچوو سەرياسى سوبىدەم دەمى سالى بىت دەرەۋەى نەدىيىت، نىكاۋ ھاۋار و سەرسامى ھىندە گەۋرەبۈۈن مەپرسن. شتىك لە ترس لە چاۋيدا بوو لە ژوۋرەۋە نەمدىبوو. ئەستىرەى پەش دەيگۈوت "قەت لەو خەستەخانەى نەچۆتەدەرەۋە... زۆر لە نەخۆشەكان ناتوانن بچنەدەرەۋە... چونكە كەس ناتوانىت سەيرىيانىكات". من لەو باۋەرەدەبۈۈم نەگەر دەرگاي قاۋشەكانى ئەو بىكەىە بخىتە سەر پىشت شار پىدەبىت لە دىمەنى ھەزاران پىاۋى زامدار، پىدەبىت لەو نىگارە سامانكانەى خەلكانىك ناتوانن تەماشايانىكەن، پىدەبىت لەو دەموچاۋانەى سىماى پاستەقىنەى ژيانمان لەو ۋلاتەدا نىشانەدەن. پىدەبىت لەو پوخسارانەى دىندەىى و گوناھى مۆۋەكان دەرەق بەيەك ئاشكرادەكەن. ھەستەكەم گەر پۆزىك ئەو سىمايانە، ئەو پۆحانەى لە خوارى خوارەۋەى دۇنيادا دەرژىن، ئەۋانەى ناتوانن دەموچاۋى خۇيان بدەنە بەر خۆر بىنەدەرى، ئەو كات جەنگىك دروستەبىت، جەنگىكى كوشىندە، جەنگىكى گەۋرە لە نىۋان ئەۋانەى دەيانەۋىت حەقىقەتى ژيان لە بىركەن لەگەل ئەۋانەدا كە دەيانەۋىت دەموچاۋى پاستەقىنەى

نډو ژيانه بېښين. که له و بيمارستانه هاتمه دهري تېگه يستم له ناوي
 ناهوه، له پټچ و په ناو سوچه بچوکه کاني نډو ولاته دا له شکرېکي
 ناديار دهري، سوپايه ک له و که سانه ي هېچ که س نايه وېت بيانېښت.
 سوپايه ک له و که ساني که مارډراو و ده سته سر که شتيکيان له
 پوخساري خوياندا ه لگرتوه، جياوازه له و شتانه ي نيمه له سر
 شه قام و کوچه کاندا ده بېښين.

به دريژايي پټگا نه ستيره ي رهش باسي ژيانې نډو خه سته خانېه ي
 ده کرد، په که په که چيروکي نه وانه ي ده گټراپه وه که له شېرې جوړاو جوړ
 و پوډاوي جوړاو جوړدا سووتا بوون، باسي هاوپټيه کي ده کرد به ناگريکي
 نه زه لبيه وه له چياکان هاتبووه خوارې، ناگريک هرگيز ناکوژتته وه،
 به و ناگره وه خوي کردبوو به شاره کاندا، به و ناگره وه هيتا بوپيان
 بو بيمارستان، کلپه يه ک هېچ ناويک نه يده کوژانه وه، ناگريک بيته وه ي
 له شي نډو بسووتيتيت و بيته وه ي بشکوژتته وه. ده يگوت «ناويان
 پياده کرد هر نه ده کوژايه وه، به تانيان پياده دا هر نه ده کوژايه وه،
 ده يانخسته ه وزه وه که ده هاته دهري هر وهک خوي بوو، که
 به قاوشه کاندا ده سوپايه وه ه موو ده ترسايين پهرده و چه رچه ف و
 جله کانمان بيگريت، خوي له سر قهره ويته يه کي ناسن ده خوت، هېچي
 نه ده دا به خويده، له خه ويشيدا هر ده سووتا، پوژيک به ته له فزيون
 په سميان گرت و برديان، که برديان دوايي هاته وه، دوايي جاريکي تر
 برديانه وه، مه لاکان پټيانده گوت چه ه ته ميه بويه ده سووتيت، نه وه
 موعجيزه ي خوايه تا چه نه م بېښين، خوي نازاري زور بوو، شه ويک
 له ده ست پاسه وانه کان رايکردو ونېوو، که س نازانيت له کويته، پټيان
 ده گوت گولي ناگر». به شه رمه وه قسه يده کرد، به لام زووزووش سري
 به رزه کرده وه ده يگوت «ناو ابوو، گولي ناگر، رايکرد، گولي ناگر
 سه رياسي سوېده مي زور خو شه ويست، سه رياسي سوېده م، هوت

سالة لهو ژورده دايه، گولي ناگر منيشي خو شه ده ويست، به لام من زور ليده ترسام، به لام من له سهرياس ناترسم، كه س له سهرياس ناترسيټ، ههوت سالة يه كجار برديان بو شه و چيمه نه ي پشته وه، نيتر قهت قهت ده ره وه ي نه ديوه". سهرياس به زمانكي پچرپچر ده يگووت "هه تاو، هه تاو، هه تاو... شهو، شهو، شهو، شهو... شه مال، شه مال" سهريم نوساندبوو به شاني خو مه وه و ليده گه رام قسه بكات. نه ستيړه ي پشه له په نجره ي ماشينه كه وه سهريده رده هينا و ته ماشاي سروشتي ده كرد، من توانام نه بوو له گه ل كه سياندا بدويم، خه يالم لاي قسه وه لسوكه وت و شيوه يان نه بوو، به لكو خه يالم لاي پوحيان بوو. نه ستم بوو بو من كه له بيابانه وه هاتبووم تيگم شه و ته مه نه دوو رديژه ي ژيان له قاوشي خه سته خانه يه كدا، ژيان له گه ل هه زاران بيماري تر دا كه نه يانده تواني بيته ده ري و به ته نيا بريښ، چي له ناوه وه دروسته كات؟ من ده مزاني بيابانه كان چي له پوچ ده كن، به لام نه مده زاني شه و گه رداي ناگر و وه رزي ناكو تاي پشكو يه كه شه م مندا لانه تيا ژيان، چي له پوچ ده كات؟. تا ماشينه كه زياتر برؤيشتبايه، زياتر خه تيكي تاريك و نه يني له پيشچاوي من به رجه سته ده بوو... شه و هيله تاريكه ي له نيوان شه م جه سته تيکشاوانه و كوي خاپووريه كاني تر دا هه يه. بيرم له قسه كاني سهرياسي دووه م ده كرده وه له سر عه ره بانه تيکشكاوه كان، شه و باز په گه وره و تاريكانه م ده هاته بهر چاو كه به يانيه ك له مسر بو شه و مسر ده بيته خه رابات، خاپووري، تيکچرژان، هه لپژان، پوخان. شه و گونده ويژانانه م ده هاته بهر چاو كه ناسه واريان له سر زه مين نه مابوو. هه ستمده كرد ده ستيكي سهر هه موو شه و شتانه ي تيکشكاندووه، ده ستيك دواچار پالي به سهرياسي دووه مه وه ناوه شه ويك له سر ترؤپكي هه ناره وه ده سته بريټ و هه ناره شوشه كه ي خوي بشكينيټ و به ره و نا ديوار توپريدات، ده ستيك هه ناره شوشه كه ي

دواھمین سەریاسی لە قاسەییکی تاریکدا ھەلگرتوو، سینیە کەژاڵی پارچە پارچە کردوو، چارەنوسی شتە بچوکەکان و ئینسانی وەک یەکتەر تەماشاکردوو.

سەیری دواھمین سەریاسم دەکرد و باوەشم پیادەکرد، لەودا ئەو ھەنارە شکاوم دەدۆزییەو کە سەریاسی دووم توپیداوو، لەودا تیکشکانی سینیە کەژاڵم دەدۆزییەو، لەودا ئەو جەستە ماندوو کوژارووی مارشالم دەبینی وەک ئەوێ لە تەپوئۆی گۆرەو ھەستابیتەو، وەک ئەوێ لە جەھەنمیکی دوور پایکردییت و ھاتبیتەو بۆ لام، لەودا ئەو دەستە لەرزۆک و ترساوانە سەریاسی دووم دەبینی کە لە خۆل و تۆزی سەنگەرەکانەو بەرەو زیندانئیکی دوور داخراو پۆیشتبوو.

ئەو پۆژە کە دواھمین سەریاس سەری خستبوو سەر شانم، لە ھەناسەیدا ھێندە بۆنی زەمانم دەکرد، بۆنی ھیچ شتیکی ترم نەدەکرد، سەختبوو بۆ من مرقەکان وەک شتیکی تر ببینم جیاواز لە خۆیان، مرقەکان لە چارەنوسی تاییبەتی خۆیان جیا بکەو، بەلام ئەو سالا دووردیژانە ناو زیندان کاتیکی درێژی پێبەخشیتم بێر لە چارەنوسی خۆم بکەو، من ئەو ھەموو سالا ئەگەرچی لە کوشندەترین تەنیاپی و لە دوور دەستترین بیابانی دنیادا دەژیام، بەلام توانام ھەبوو بە پۆشنی ببینم چارەنوسی مرقە چەندە بە شتەکانی دیکەو نوساو، مرقە لە دوور دەستترین سەحراشدا چارەنوسی ھیشتا بە شتەکانی دیکەو یە، ھیشتا پابەندی ژیان و گۆپان و دەستکاریکردنی ئەوانی ترە بۆ یاساکانی دونیا. من خۆم حەزم نەدەکرد کەس ژیاپی خۆم لێبستێت و بیدات بە یەکیکی تر، کەس نازارەکانی خۆم لێزەوتبکات

و بېبەستیتەوه بە ئازاری ئەوانی ترەوه . بەلام نەمدەتوانی شو ئازارە گەورانەئە سەر جەستەئە ئەم کوپە جیانەگەمەوه و تیکەئەئە نەگەمەوه بە هەموو ئازارەکانی گەردون، بە جۆرێک لە باوەشکردن بەسووتانی ئەودا باوەش بە ئاگری هەموو دونیادا بکەم .

ئەستێرەئە پەش لەدەرەوهئە خەيالەکانی من ، لە دونیای خۆیدا بوو، خوشحالبوو دواي چەند سالتیک دیتەوه دەری و پێدەشت و کێلگە و مەزرا سەوزەکان دەبینیت، ئەو چەند سالتە بوویوو بە کوپە شار، کاتیک سەیری دەشتەکانیشی دەکرد شتیک هەر بەرهو دونیای ناو خەستەخانەکەئە دەگێرپایەوه . زووئە تەماشای منی دەکرد و وەک ئەوهئە من لە نەینییەک حالئە بکات دەیگووت ”هەموویان خراپ نین، ها، خۆت بینیت هەموویان خراپ نین، هەندیکیان پێمدەلێن ئەستێرە گیان . من یەکەمجار دلم زۆر زۆر ناسک بوو، دلم لە خۆیەوه دەشکا، دلم وەک شوشە وابوو... پۆژیک سیستەرینگمان بۆ هات زۆر جوان بوو، من حەزم لیکرد، زۆر زۆر جوان بوو، قژیکی هەبوو درێژترین قژی بوو، شەویکیان بە ناوی سەرنیشەوه چووم بۆ ژوورەکەئە لە قاتی سەرەوه، بەترسەوه پێمگووت من زۆر حەزم لە تۆ کردووه، چیم لێدەکەیت؟ زۆر زۆر زۆر“. ئەو وەلامی نەدامەوه دەستی گرتم و بردمییهوه ناو جیگاگەم و بەتانیاکەئە پیادام و گووتی ”بەساقە بخەوه... بێر لەو شتانه مەکەرەوه“. من هەموو شەویک دەچووم و دەمگووت ”چیم لێدەکەیت، من حەزم لیکردووه...“ ئەویش هەموو شەویک دەستی دەگرتم و دەیخستەم ناو جیگاگەوه و وەک مندالتیک ماچبکات، ماچیدەکردم و دەیگووت ”بەساقە بخەوه...“. دوو سالت پەيوەندییەکەمان ئاوه هابوو، تا شەویکیان بە گریانەوه هات بۆ لام و ماچیکردم و گووتی ”ئەستێرە گیان، ئێتر من و تۆ یەکتەر نابینینەوه“.

بۇ پۇڭى دوايى بۇ ھەتھەتايە خەستەخانەى بەجىيەشت، نازانم، لەگەل دىكتۇر و شىتىكى گەرەتدا تووشى شىتىكى خراپ بوپوو... شىتىكى زۇر زۇر خراپ. دوايى لەدەرەوۋە خۇى سووتان، پۇڭىيان بىنىم بە سووتاۋى دەيانىرد بۇ بەشى ژان، تۇ دەزانى بەشى ژاننىش ھەيە؟... مەن نەمىنىيە، ئەو بەشەم قەت نەمىنىيە، بەلام يەككىك بىنيوتى، يەككىك بىنيوتى، پياۋىكى پۇڭنامەنوس بىنيوتى كە جارېك ھات شىتى لەسەر ئىمە نوسى، ئەو بۇ ھەموومانى باسكرد... ئەو گووتى پىشنىار و شىتەكات، تا تىكەلاومانىكەن، بۇ ئەوۋى لەيەكتەر تىيگەن... خەيالى لاي شىتىكى وابوو پياۋە سووتاۋەكان و ژنە سووتاۋەكان تىكەلېكات تا لەيەكتەر تىيگەن، يەك پۇڭ ھات، يەك دۇنيا خەيالى لەو نەوۋەى خىستە سەرمانەوۋە و ئىتر نەمانىنىيەوۋە... نازانم چوو بۇ كۆى... نەمانىنىيەوۋە. ۋەك ھەمىشە كە لە قسە تەواۋ دەبوو سەرىدەخست و لە ژىرەوۋە سەرىدەكردىت. بە ئەسپايى لىمپرسى "ئەى دوايى... دوايى دلى تۇ چى لىھات". گووتى "ئا... دلى مەن... دلى مەن وانەما، كە ئەو كچە پۇى دلى مەن ۋەك بەردى لىھات". ھەندىچار بە خىزرايى سەرى دەخوراند و ۋەك شەرمېكات بەپەلە دەستى دادەنايەوۋە. شىتىكى سەير بوو لەلام كە وشەى دلشوشەى بەكارھىنا، ۋەك ئەوۋە بوو ئاماژەيەكى سەير و نادىيار بۇ مەن بىكات كە ئەو كەسىكە لە كەسە دووبارەكانى ئەم چىرۇكەى مەن تىادەژىم، ۋەك ئەوۋى پىمبلى، مەن وپنەيەكى تىرى، چىرۇككىكى تىرم، بەلام لە ناۋ جەستەيەكى ترو لە شوپىنكىكى ترو بە پىڭايەكى دىكەدا پۇشستوم. مەن بۇ ئەوۋى زۇر بىرنەكەمەوۋە، دەستىم توند دەگرت و دەمگوت "نابىت دلى ئىنسان لە شوشە بىت، نابىت... چونكە زوو دەمرىت و ھەموو شتەكان لەگەل خۇيدا دەبات". نا نەمدەويست كەسىكى تىر بىنىم دلى لە شوشە بىت، كەسىكى تىر بىنىم بىروات و كۆمەلىك نەيتى ئالۇزو نەكراوۋەم بۇ

بەجىبەيلىت، كە من وامدەگووت «ئەستىزەي پەش» سەرى دادەنەواندو
بە ترسەو دەيگووت «بەلام وابوو... پۆژىك لە پۆژان دلى من لە
شوشە بوو»

ئەو دواھەمىن پستەمان بوو، دواھەمىن پستە بەر لەوھى بگەينەو
نزيك مالى خوشكە سىپىيەكان.

نیواره یهک من و دواهمین سهریاس به ره و لای ” دواهمین هه ناری
 دونیا ” سهرکه وتین. له بناری ئه و لووتکه یه دا دواهمین سهریاسم کرده
 کۆلم و تا گه یشتینه سهر چیا دامنه گرت. به نه ندازه یهک سووکه له و بئ
 جهسته و قهواره بوو وهک ئه وه بوو پۆحیکم خستبیتته سهر شان، وهک
 ئه وه بوو بایه کم هه لگرتبیت، خه یالیکم نابیتته قه لا دۆشکان.

ده بایه دواهمین سهریاس به سهر ئه و لووتکه یه دا سهرکه ویت. ده بایه
 وهک براکانی له و ترۆپکه وه دونیا ببینیت. ئه و هه میشه ئه و سیبه ره
 ون و بزره بووه که هه مووان بۆی گه راون، ئه و به شه بووه له رابوردوو
 و داهاتووی خۆیان که و نیا نکرده بوو. ته نیا له و یادا من ده متوانی زه مه ن
 به جۆریک بگێرمه وه دواهمین سهریاس ببیتته به شیک له و سئ برایه ی
 جهنگ و بیهوده یی و مردن نه یه یشتبوو بگه نه یهک و سهرکه ون بۆ
 پله ی که مآل... له و یادا ده متوانی ئه و په یمانانه زیندوو بیکه مه وه که مردن
 و په شه باو زه مان دراندبوونی، له و یادا ده متوانی منیش بچه ناو ئه و
 یارییه وه، منیش سویندی خۆم بچه مه بن ئه و هه نار وه، له سه رده میکدا
 براکان ده بوونه سهراب، باوکه کان له بیابانه کاندایه بوون به لم، کورپه کان
 ده بوون به خۆله میش.

له و لووتکه یه وه من دونیام بینی، بۆنی ئه و خه و نانه م کرد که
 له لقه کانی ئه و دره خته ده بارین. هه ستم به سهروه یه کی خودا کرد

کرد هه لده کات، له وياډا هه موو نه و نوميد و هيو و ئيلهامانه م بينى که نه و گه نجان نه ژير نه و دره خته دا ناشت بوياي. له وياډا په يمانى هه تاهه تايى خو م نوسى، بريا ردا نه و بهر و هر جى گايه ک پوښت دوايکه وم، تاده مرم له نزيکيه وه بم، بۆ هر جى گايه ک پوښتم چيرؤکى سه ريا سه کان له گه ل خو م دا بيه م. له وياډا په يمانى خو م نوسى، دوا ه مين سه ريا س نه يده توانى هيج بنوسيت، نه يده توانى هيج شتيک له گه ل مندا موري کات، نه و قه ر زار بارى هيج که سيک نه بوو، سه ريا سه کان که سيان چى دى قه ر زار بارى که س نه بوون، ده بايه ئيتر ئيمه، هه موو نه و زيندوانه ي ئا گامان له چيرؤکى نه وانه په يمانى ک موري که ين ئازا ديان بکات، له قه راموشى و ته پوتؤز ده ريان بهي نيئت. من نه و په يمانه م نوسى و به خوينى خو م موري کرد. په يمانى ک له نيوان من و ئاسمان دا، له نيوان من و نه و دره خته دا، له گه ل دوا ه مين هه نارى دونيا دا نه و هه نارى تاکه نوينه رى خه ونى نه وان بوو له و تخوبه دا که ده که ويته نيوان ئاسمان و زه وييه وه، نه و خه ونه ي نه يانده توانى ناوي بنين، نه و خه ونه ي له سروشتى دره ختيکى وا دووردا نه بايه بهر چه سته نه ده بوو، خه ونى له يه ک تيگه يشتنى مرو فه کان و برا کان و دوژمنه کان.

دؤستانى من، نه ي نه وانه ي چه نده ها شه وه بي مان دويوون گوئى له م چيرؤکى من ده گرن... ئيستا تيده گن من له م ده ريايه دا چى ده که م، تيده گن پيا ويکى پيش سپى و ماندووى وه ک من له سه ر نه م که شتيه چى ده کات. دؤستان نه و په يمانه "نه و په يمانه ي ئيستا له گه ل په يمانى کى ديه که له ژير دوا ه مين هه نارى دونيا دا خه وتووه" منى بهر و نه م ده ريايه هه لگرت که ئيستا له م که شتيه وه چا وه پوانى دؤزينه وه ي ريگايه کم بماته وه سه ر ئاسه وار و شو ينى دوا ه مين سه ريا س.

من په يمانى خو م له گه ل نه و دره خته دا موري کرد و چليکى چکوله م بۆ يادگار کرده وه و به جيمه يشت، هر که سيک له ئتوه پوژيک له پوژان

پىڭگاتان كەرتە بىن ئەو درەختە پەيمانى خۇتان مۆرىكەن و چۆپكىسى چكۆلە بۆ يادگار لىپكەنەو و جىيەپەللىن، ئىنسان دەپىت دووپارە بە جۆرىكىسى تر خۇي بە ژيان بناسىنەتەو. لەو ساتەدا كە خۇم بە دواھمىن ھەنارى دۇنيا ناساند ھەستەمكرد ئىدى ژيانىكى تازە دەست پىدەكەمەو، ھەستەمكرد ئەو شتانەم دۆزىوۋتەو كە بۆي دەژىم، ئەو ئامانجەم بىنيوۋتەو كە دەپىت دوايىكەوم... كە لەو تروپكە دابەزىم پوونتىن ساتەكانى ژيانى خۇم دەژىام، لە دواي بىستويەك سال دەستم دەخستە سەر نەئىنى ئەو ئازادىيە گەرەيەي مروف بەدەستى دەھىنەت، كاتىك پىڭايەك دەدۆزىتەو... مەن كە لە پاترا سوارىووم ھەموو ھىز و ئىرادەي خۇم لەسەر ئەو كۆكرەبووۋە پىڭاكان وئەكەم ئەو پىڭايەي دەمبات بەرەو دواھمىن سەرياس، ئەو گەنجەي دەپىت ئىستا لە يەكەن لە نەخۇشخانەكانى خۇرئاوادا لە پەنجەرەيەكەو سەيرى ئەستىرەكان بكات. مەن كە لە تروپكى ھەنار دابەزىم پىڭاي خۇم دۆزىيەو... نا پىمەلەن تەماشاي خۇت بكة تۆ ئىستا لەم كەشتىيەدا نازانىت لە كويى زەمىن و زەماندا ۋەستاويت. ھارپىيان، ئەم دەريايە پەرە لە پىڭا... ھەموو بىستىكى ئەم ئاۋەش پىڭايە... لەگەل ھەموو وئىلى و ونبوونەكانىشدا مروف كە زانى بەرەو كوي دەپوات وئەپىت.

مەن دەزانم مروف مەخلۇقىكە ئىجگار زو پىڭاكانى لىتەكەچىت، دەزانم مروف پىڭاكان نادۆزىتەو، ئەو پاستىيەكى زەرچەشە و درەنگ باۋەپى پىدەھىتىن، ھىچ مەخلۇقىكى دى لەم سەر زەمىنەدا ۋەك مروف پىڭاكانى لىونناپىت... مروف ھىچ نىيە جگە لە مەخلۇقىكى پىۋىلكەر، بەللى دۆستانى مەن، ئەي ئەوانەي بىۋچان گويم لىدەگرن، مروف مەخلۇقىكە بىرپىڭا، لەبەر ئەۋەي دواچار نازانىت بۆ كوي دەپوات، ئەو بۆيە دەرگاكان لە خۇي دادەخات تا خۇي نەداتە دەست سەركىشى دۆزىنەۋەي پىڭايەك. بەلام با پىتان بلىم مروف بە چ ھەلەيەكى كوشندەدا

دەچیت، کە لە زیندان بووم هەمیشە یەک خەونم دەبینی، بەردەوام
 یەک خەونم دووبارە دەکردهوه، یەک خەون هەمیشە دێی بە خەونەکانی
 تر دەدا و دەهاتە پێشەوه و دووبارە دەبووهوه، خەون بە سەحرا یە کەوه
 لەم، سەحرا یە کە زەرد لە لمی زێڕین، پێگایە کە درێژی بێتە سەر و
 ئەوسەر، پێگایە کە نەمدەزانی لە کوێو دیت و بەرەو کوێ دەچیت،
 لە کۆتایی خەونە کەمدا هەمیشە بایە کە بەهێز دەهات و ئاسەواری ئەو
 پێگایە دەسپێهوه، بەجۆرێک ونیدەکرد چ پاشماوه و شوێنەواریکی
 نە دەمایهوه. لە خەونە کەمدا بێباکانە دەپۆیشتم و درێژم بەو سەفەرە
 گەورە یە ناو بیابان دەدا، سالت دوا یی سالت ترسی من لە نەمانی ئەو
 پێگایە کە مەتر و کە مەتر دەبووهوه. لە گەل تێپەرینی زەماندا تێدەگەیشتم
 هەموو بستیەک لە زەوی سەرەتایە کە کوژراوه بۆ پێگایە کە دی، هەموو
 ئاراستە یە کە سەر زەوی و ناو دەریا ئەگەری پێگایە کە نەدۆزراوه یە بۆ
 مەرۆف. سەیرکەن ئەو دۆستان ئەو تا پێگاگان دەمانبەن... پێگاگان
 نێمە هەلەدگرن بۆ ئەو شوێنە ی ئەوان دەیانەوێت، نا... ئەو دۆستان...
 ئەو پەنابەران ی ناو و شەو و تاریکی... مەبەستم ئەو نێمە پێتانبلێم
 مەرۆف شتێکی بێتوانا و بێئیرادە و گەمارۆدراوه... نا، مەبەستم ئەو یە
 مەرۆف بتوانیت بەسەر هەستی وێلی و ونبووندا سەرکەوێت، کە پێگاگان
 نەما واهەستەنە کات چێدی چ پێگایە کە دی نێمە، باوەر بەو بەهێزیت
 هەر کاتێک ونبوو دەتوانیت لێرەوه لە هەمان ئەو جێگایەوه کە تیا
 وەستاوه دەست پێبکاتەوه، دەشی ت پێچە بە دەورە یە کە مەزن بە دەوری
 شتە ئاسایی و پۆزەکاندا بکات، بەلام ئێو پێمبلێن ژبان خۆی
 چێمە جگە لە پێچە بە دەورە یە کە مەزن بە دەوری شتە ئاساییەکاندا؟
 پێچە بە دەورە یە کە مەزن بە دەوری ئەو شتانەدا کە لە شوێنێکی دی و
 بە جۆرێکی دی دەتوانین بچینهوه سەریان و بە گۆشە نیگایە کە دییهوه
 تەماشایان بکەینهوه.

من دواهمین هه ناری دونیا پییگوتم بۆم و بۆ ئه پێگایانه بگه پێم که ده بێت بۆیان بگه پێم، وهک چۆن به نه دیمێ سازادهی گووت بپروات و له هه موو کونج و که لێنێکی زه ویدا بۆ بینین و سۆمای خۆی بگه پێت، وهک چۆن ئیلهامی به خشییه سه ریاسه کان بژین و نه چن بۆ جهنگ و قسه له برایه تییه کی جاویدان و گه پانیکی جاویدان بکه ن به دوی خۆیاندا. له بن ئه وه نهاره دا هه ستمکرد دلی دواهمین سه ریاسیش به جۆریکی دی لێده دا، ئه وه پێسته سوتاوه ی سه رچاوی به رزده کرده وه و ته ماشای ئه وه به هه شته ناکو تاییه ی ده کرد که پێشتر نه بیینی بوو. وهک له مانا و نه فسونی ئه وه دره خته تیگه یشتبێت، ده ستی گرتم و سه ری خسته سه ر پانم و به رابه ر ئه وه جیهانه خه وی لێکه وت. ئیستا له یادم نییه چهند سه عات خه وت، ئه وه م له یاده که سه ری ئه وه له ئامیزێ مندا ئه وه هه سته ی پێهه خشییم که من بووم به به شیگ له جیهان و گه ردون و خه ونی ئه وه مندالانه. ئه وه ئامیزان و نه ستنه نیشانه ی گه پانه وه ی من بوو بۆ مه له کوته خوداییه کی ئه وان. له ویدا هه ستمکرد ئه وه ته نیا سه ری دواهمین سه ریاس نییه له ئامیزمدا، به لکو ژیا نی هه موو ئه وانی دیکه شه سه ری ناوه ته سه ر پانم، له ویدا گویم له و مۆسیقا ئه فسانه ییه بوو که محمه دی دلشوشه له ژێر ئه وه دره خته دا گوئی لیبوو بوو، ئه وه وێنه سه یرانه ی گه ردون و ئاسمانم بینێ که سه ریاسه کان بینیبوو یان، بۆنی ئه وه پۆژ و ئیواره و شه وانم کرد که له ویدا ناگریان کرد بووه وه. وهک مه ستیگ هه موو وێنه کانم بینیه وه، وهک ئه وه ی ئه وه دره خته یاده وه ری خۆی به یاده وه ری من بیه خشییت، وێنه کانی خه یالی خۆی به وێنه کانی خه یالی منه وه گرێبدات. هه موو شته کانم بینیه وه، ئیستا دلنیا نیم، خه ون بوو یان پاستی. من خه وتبووم و بۆ ناو سیبهری ئه وه پۆژانه داچووم یان به ناگابووم و ئه وه دره خته نه پێیه کانی خۆی بۆ

ئاشکرادە کردم. من لە ساتێکدا هەموو ئەو شتەکانە زۆرێک لە سەر یاسەکان تیاژیا بوون. دەستم لە دڵی دواوەمین سەر یاس دەداو هەستم بە هەمان هەست و هەلچوون کرد. کە هەستا بە جۆرێک سەر سام بوو، هەموو ئاگرەکانی دویا نەیان دەتوانی جوانی ئەو سەر سامییە بکوژن. پێپوو لە ئومێد، پێپوو لە هاواری سەیر دەریارە ی ئاسمان و هەنار و دەریا. ئەو لە ویادا تێکەڵ بەو کیمیایە بوو کە ئێمە بەوانەووە گۆرێدەدا. کە دام بە گۆرێدەداو لەو تۆپکە دابەزین ئیدی لەبەری بۆنی ئاگر، بۆنی هەناری لێدەهات. لە دامیانی چیا دامگرت و ماچمکرد و هێشتا هەر بۆنی هەناری لێدەهات... بۆنی زەویەکی لێدەهات لە خەونیدا پێی تێخستبوو، زەمینێک وەک هەموو ئەو زەمینانە ی هاوێکانی ئەو درەختە پێیان تێخستبوو، پێپوو لە هیواو ئەفسانە... لە ئەگەر و نا ئەگەر... لە بوون و لە عەدەم.

ئەو دوو پۆزە ی من دواوەمین سەر یاسم تیا ئامێزگرت کورتترین دوو پۆزی ژیا بون، بە خێرایییەکی هێند سەیر پۆیشتن، من جگە لە تێپامانیکی بێدەنگ لەو مەداڵە، فریای هیچ نەکەوتم. خوشکە سپییەکان وەک هەمیشە سووربوون لەسەر ئەوێ هیچ کەسێکی دی نەبینن ناوی سەر یاسی سووبەدەم بێت. ئەوان مەرفیانی بە تاقانەیی خۆش دەویست، مەرفیانی وەک شتێک خۆش دەویست کە دەگەن و بێوێنە یە. من دەچوو مە ژوورە کە یان و دەستە سپییەکانیانم ماچ دەکرد، کێنووشم بۆ دەبردن و تکام تیا دەکردن تێگەن کە سەر یاسی سووبەدەم ناوی مەخلوقێکە بە چەندە ها پەنگ بەسەر ئەم زەویەدا پابوردوو، کە سەر یاسی سووبەدەم تەنیا کەسێک نییە، گۆرێک نییە، بەلکەو شەبەنگێکی گەورە یە و هەر بە شتێکی شتێکمان نیشان دەدات، بەلام ئەوان بەو چاوە ساردانەووە تەماشایان کردم و هیچیان نەگوت.

خوشکه سسپیه‌کان خیا‌نه‌تیا‌ن له یاد‌گاری نه‌و ب‌رایه نه‌کرد... هیچ فریشته‌یه‌ک به‌و جو‌ره به‌په‌ی‌مانی خۆ‌یه‌وه له‌گه‌ڵ خ‌ودا‌دا نا‌ن‌وس‌یت وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌وان به‌په‌ی‌مانی خۆ‌یا‌ن له‌گه‌ڵ یه‌که‌مین سه‌ریاس‌دا نو‌سا‌بو‌ون... هیچ پ‌نگایه‌ک نه‌ما‌بو‌و که‌س‌ێ‌کی دی بی‌ته ژیا‌نیانه‌وه، ئیدی هه‌موو دو‌نیا‌و ژیا‌ن له‌په‌را‌وی‌زی خوش‌کایه‌تییه‌کی جا‌ویدا‌ندا بۆ سه‌ریاس تیده‌په‌پی. نه‌وان ها‌تب‌و‌ونه نه‌و گ‌ونده تا خۆ‌یا‌ن له‌هه‌موو خه‌یا‌ل و فریو وه‌سو‌ه‌سه‌یه‌ک بشا‌رنه‌وه، سه‌رقا‌لی به‌خ‌ت‌و‌کردنی نه‌و مندا‌لانه بن که هیچ شتی‌کی نه‌سته‌میا‌ن لیدا‌وا نا‌که‌ن... له‌ویدا هه‌موو شته‌کانی دو‌نیا به‌په‌را‌وی‌زی ژیا‌نی نه‌واندا تیده‌په‌پی... نه‌و شه‌وه‌ی تکام لی‌کردن بی‌ن و بۆ‌ن به‌سه‌ریاسه‌وه بکه‌ن، گه‌رمای نه‌و نا‌گره بی‌ی‌ن که تا نه‌و کات له‌دلیدا ده‌سو‌وتا، نه‌هاتن... ها‌ورپ‌یا‌نی من، نه‌ی نه‌وانه‌ی بی‌ماند‌وو‌بو‌ون گویم لی‌ده‌گرن نه‌وان نه‌یا‌نده‌ویست هیچ شتی‌ک له‌و کۆتاییه‌ بگۆ‌پ‌ن که بی‌نی‌بو‌ویان... هه‌موو نه‌م یا‌رییه‌ی منیا‌ن به‌درۆی پیا‌وی‌ک ده‌زانی نایه‌و‌یت با‌وه‌پ به‌مردنی کو‌په‌که‌ی بی‌نی‌ت... درۆی پیا‌وی‌ک سو‌وره له‌خه‌یا‌له‌کانیدا نه‌و کو‌په‌ بدۆ‌زی‌ته‌وه که بی‌ستویه‌ک سا‌ل له‌وه‌یه‌ر و‌نی‌کرد‌وه... هه‌موو نه‌م چیرۆ‌که‌ی منیا‌ن به‌ده‌ست‌کا‌ری‌کردنی کۆتاییه‌ی چیرۆ‌کی‌ک ده‌زانی که کۆتاییه‌ها‌ت‌وو... نه‌وان لی‌کچ‌وونی نا‌وی سه‌ریاسه‌کانیا‌ن ته‌نیا به‌لی‌کچ‌وونی هه‌ندئ نا‌و ده‌زانی، نه‌وه‌ک به‌لی‌کچ‌وونی هه‌ندئ سه‌ره‌تا، هه‌ندئ جه‌وه‌ر، هه‌ندئ کۆتاییه‌.

نه‌و دوو پۆ‌ژه نه‌ستیره‌ی ره‌ش ئازا‌دانه به‌ده‌شت و سه‌رچه‌م و نا‌و دره‌خته‌کاندا ده‌سو‌پایه‌وه، له‌ده‌شته‌کاندا یا‌ریده‌کرد و شیریه‌ مه‌پی ده‌خ‌وارده‌وه، که هه‌ستم به‌به‌خته‌وه‌ری ده‌کرد خۆش‌حا‌لب‌و‌وم، جا‌ری‌کیان لی‌پ‌رسیم ”موزه‌فهری سو‌ب‌ده‌م که سه‌ریاس پۆ‌یشت دی‌یت‌وه بۆ خه‌سته‌خانه، دی‌یت‌وه بۆ لای من؟“. من به‌غه‌مگینییه‌وه پیم‌گو‌وت ”نا... نه‌ستیره‌ی ره‌ش، نه‌و پۆ‌ژه‌ی سه‌ریاس ده‌روا‌ت منیش ده‌بی‌ت خۆم بۆ

پۇيشتن ئامادە بىكەم... دە بىت بەدوايدا بىرۆم، لە يۇنانەو سوار كەشتى دەبىم و دەچىم بۇ خۇرئاوا، بەدوايدا دەچىم بۇ ئىنگىلستان. لە دەنگىدا ھەستىم بە غەمىكى قوول و گەرە كرد، دەمزانى ناتوانم ھىچ بىكەم... لەو ھە ئىفلىجىترم بىتوانم بچوكتىن كۆمەك بەو و بەو ھەزاران پۇخلە بەرە سووتوانە بىكەم كە لەو يادا دەمىننەو. گەنجىك بوو گەمارۇدراو، نەدەيتوانى وەك مروفىكى ئاسايى بگەپتەو بۇ كوچە و كۆلانە سادەكان، نەدەيتوانى سەفەر بىكات، نەدەيتوانى لەو خەستەخانە يەشدا تا ئەبەد ئارامبگىزىت. كە گەپاينەو بۇ خەستەخانەكە، وەك ئەو بوو خيانەتم لىكرد بىت، لە بەردەرگا كەو بەشەرم و غەمگىنىيەو گوتى «ئىتر تۆش نا يەتەو؟». مەن نەمدەويست درۆى لەگەلدا بىكەم، نەمدەويست ھىواى درۆى پىتبەخشم، نەمدەويست چاوەروانى ھىچ كەسىك بىكات، چاوەروانى ھىچ بىكات، باوەشەم پىاكردو گوتىم «نەستىرەى پەش وەرە دەرى... تۆ دەتوانى قسەبىكەيت... تۆ دەتوانى لە برى ھەموو ئەو پىاوە سووتوانە قسەبىكەيت، تۆ لە ھەمويان بەھىزىرى، وەرە دەرى و دەموچاوى پاستەقىنەى خۆت نىشانىدە و مەترسە... دەبىت ئەم شارە فىزىت سەبرى دەموچاوتان بىكات» نەستىرەى پەش بەترسىكەو گوتى «گەر لىرە بەمانكە دەرى، ئازىن... بەمانكە دەرى لەسەر جادەكان ھەر پشىلە دەمانخۆن...» مەن نەستىرەى پەش پادەو ھەشاندو دەمگوت «پىيانىلئى وەرە دەرى... با ھەموتان پۆزىك بىنە دەرى و بىزىنە كۆلانەكان... وەرە دەرى با ئىمە بىتانبىنىن... ئەوانە بىتانبىنىن كە ھىشتا چىرۆكى ئىوھىان نەبىستو». نەستىرەى پەش خۆى لە دەستىم پادەپسكاند و پايدە كەردو بەدەنگىكى گىراو دەىگوت «ھەمويان دەزانن... ھەمويان دەزانن... ھىچ كەس نىيە نەزانىت». ئەو دەپۇيشت و مەن ھاوارم لىدە كرد «وەرە دەرى... وەرە خۆتان پىشانى ئىمە بدەن، خۆتان پىشانى درەختەكان بدەن... خۆتان پىشانى با و باران بدەن... دەستى يەكتەر بگىرن و وەرە دەرى». دەزانم ھاوارىكى بىمانا بوو، ھاوارىك بوو

لەو كۈچە بېدەنگەدا ونبوو. بەداخەو ھەي دۆستان، ھەزاران ئەفسوس و ھەسرەت مەن ئەستېرەي پەشم ھەند نەناسي، ئەو كۈرە بەشېك بوو لە چىرۆكېكى تر، پارچەي ناو ھىكايەتېكى تاريكى دىكەبوو، بەجۆرېكى سەير و لە چركەيەكى ديارىكراودا تىكەل بەو چىرۆكەي مەن بوو، چىرۆكەي ئالۆزى يەكېك پىگايەكى نەبوو بۆ تېرامان لە چىرۆكەي كەسى تر. ئەستېرەي پەش خۆي دەيزانى مەن ناتوانم دواي ئەو بگەوم، سلاويشى لە مەن، وەك سلاوي غەمگىنى تارمايىەك بوو كە بە ھىكايەتېكدا تېدەپەرىت. مەن دەستى سەرياسم دەگرت، دەمگرتە ئامىز و بەرەو ناو خەستەخانەكە تەكانمەدا، لەو ساتەدا ماشىنىك لە تەكانەو دەووستا... چوار چەكدار دادەبەزىن، بەخىرايى ئابلۆقەيان دەداين، ھەريەكەيان لە تەنىشتىكەو دەيگرتەم، چوار كەس بوون ھەر چواريان يەك سىما و پوخساريان ھەبوو، يەكېكيان لە ھەمويان بەويقارتر بوو دەيگوت ”موزەفەرى سوبخەم... پۆڭ باش... داواي لىبورەندەكەين، فەرمانىكەمان پىيە دەبىت لەگەلماندا بىت... بەھىمنى ئەو نەخۆشە دانى و لەگەلماندا وەرە، ئىمە خۆمان سەرياسى سوبخەم دەگېرەنەو سەر شوپىنى خۆي... دەبيەينەو سەر جىگاي خۆي... غەمى ھىچت نەبىت... وەرە لە ماشىنەكەدا دانىشە و ئارام بە... ئىمە ھەموو شتەكانى تر دەكەين... تۆ ئەو تە لەسەرە لىرەدا دانىشەيت و ھىمەن بىت و ھەولى ھىچ نەدەيت... ئىمە ھەموومان تۆ دەناسين... پىمانگوتى فەرمانىكى تاييەتيمان پىيە لەگەل خۆماندا بىتەين... فەرموو... فەرموو... ئاە... دواجار تۆمان دۆزىيەو... تۆمان دۆزىيەو موزەفەرى سوبخەم... خودايە چەندە ئىمە لەدوى تۆ دەگەرىن؟ لە مېژە بەدواتدا دەگەرىن... لە مېژە... تۆ لە كوئىت؟ موزەفەرى سوبخەم تۆ لە كوئىت؟“

له مندالايه وه و ابو هر كاتيك درؤى بكردايه شتيكى ديكه پويده دا،
يان باران دهبارى، يان درهخته كان دهكهوتن، يان بالنده كان به پۆل
به سه سه زماندا دهفرين. نهو پۆژه كه له بهردهم بيمارستانه كه دا گيرام،
دنيا بووم ده مبه نه وه بۆ لاي نهو، نهو ماوه يه ليه ده ره وه ئازادانه
ده هاتم و ده چووم باكم به هيچ نه بوو، دنيا بووم پۆژيك له پۆژان
ده مبه نه وه بۆ لاي نهو. من لاي نه ترسام... پياويك بوو له گه ل هه موو
گونا هه گه وره كانيدا نه ده كرا لاي بترسم، به شيك بوو له زيانى من.
ده مزانى خه لكانيكى زۆر له بهر سامى نهو، له بيزارياندا له وه نه م ولا ته
چۆلده كه ن... به لام من لاي نه ده ترسام.

ئيواره يه كى درهنگ بوو منيان برد بۆ لاي، له ژوورتيكى كه ميك تاريكدا
كه وتبوو، بۆنى مردنى ليد ههات، نهو چهند مانگه ي من نه مديبوو ته واو
پيربوو بوو، خۆى له به تانيه كه وه پيچابوو، له سه سه سيستمى گه وره و
نيمچه شاهانه دا به پۆيكي گران به هاوه خه وتبوو، دنيا سارد نه بوو به لام
هه ستمه كرد نهو زۆر سه رمايه تى. وهك نه وه ي له شتيكى ناديار بترسي ت،
هه موو ده رگاكانى له پشت خۆيه وه داخستبوو، هه ستمه كرد ترسيكى
قوليشى له پاسه وانه كان هه يه. كه منى بينى به حورمه تي كه وه خۆى
راستكرده وهو گووتى «موزه فهرى سويحه دم هاتيت... ده ترسام نه يه يت...
ده ترسام نه تدۆز نه وه». بيزارى له دهنگى دهبارى، نه وهك توپه يى. گه رچى
هه ردو كه مان زۆر پير نه بووين، به لام ته واو به دوو پيره مي ترد ده چووين...
دوو پيره مي ترد كه بۆ حيسابتي قورس له ژوورتيكدا كۆبوونه ته وه. كه سمان
نه مانده زانى چۆن و له كۆپوه ده ستيپيكيه ين، كه سمان كۆتايى دوا هه مين
گفتوگۆي خۆمان له و ماله سه وزه دا له ياد نه بوو. ماوه يه ك به بي دهنگى
ته ماشاي يه كديمان كرد، به جۆريك پيربوو بوو، به نه ستم وي نه ي نهو
پياوه ي تيا بوو كه سالانيك له وه بهر شه ويكي تاريك منى له ماليكدا به

جەپھىشت و پۆيشت. من بە ھىمنى چوومە تەنیشتييەو و گوتم "ياقوبى سەنەوېر، زۆر پىرىوويت... زۆر". توند دەستىگرتم و گوتمى "پىمگووتىت تاعوون بلۆبۆتەو... پىمگوتمى دەردىكى كوشندە بلۆبۆتەو، پىمگوتمى يان نا؟... پىمگووتىت يان نا؟". بە ھىمنى گوتم "پىتگوتم... لە بىرمە پىتگوتم". بە ئەسپايى سەربىدادو بە دەنگىكەو كە ھەمووى ھەسرەت بوو، گوتمى "پىمگووتىت تۆ ياقوتىكى پاكى يان نا... پىمگووتىت يان نا؟". من بۆ ئەو ھىمنىكەمەو دەستەكەى دىكەم خستە سەردەستى و پىمگووت "پىتگوتم... پىتگوتم" بە چاويكەو ھەمووى خەفەت و پىرى بوو تەماشايكردم و گوتمى "پىمگووتىت مەچۆرەو بۆ ناو ئەو ئونىايە... خۆت لەو پىسىيە ھەلمەكىشە، پۆھى خۆت بە دوورىگرە... پۆھى خۆت كە خودا ئەو بە ھەريەى پىيەخسى پاكىت... بۆ پۆيشتىت... بۆ تىنەگەيشتى من باسى چىت بۆدەكەم؟ بۆ؟". سەيرمەكردو دەمگووت "ياقوبى سەنەوېر من و تۆ ھەردووكمەن نەخۆشين... من و تۆ ھەردووكمەن پىرىن، حىسابىكى زۆرىشمان لەبەيندايە... حىسابىكى زۆر".

ئورەكەى لە ژوورى پادشاكان دەچوو، خۆى لە بىمارىك دەچوو لەسەرە مەرگدا، ھەندىجار دەكۆكى، ھەندىجار دەسرىكى كاغەزىنى لە پاكەتىكى قەشەنگ دەردەھىناو لىوى خۆى پىدەسرى. كە پىمەدەگووت "من و تۆ حىسابىكى زۆرمان لە بەيندايە" زەردەخەنەيەكى دەگرت، زەردەخەنەى پىرەمىردىك بە ئەستەم دەتوانىت بۆ ژيان پىيكەنىت. دەيوست پىيكەنىت بە لام كۆكەيەكى قورس دەنىشتە سەر سىنەى، نوایى بە ھەمان نىگەى كۆنەو، نىگەى سەروكىك چىتر بەدروستى نازانىت چى دەوئىت، پىاويك مەوەك نەماوە تاقىنەكاتەو، بىمارىك لە نەينى مردن و ئازار، لە لەزەتى ژيان و شادىيەكانى تىگەيشتو، پىاويك

ته نیا خه یالی لای تاقیکردنه وهی مردنه . به ئه سپایی ده یگوت «من و تۆ هاورپیمان نییه ... کهس ناتوانیت له نۆوان من و تۆدا هه کهم بیئت، کهس ناتوانیت». به خه فه تیکه وه ده مگوت «ئه وانهی ده توانن هه کهم بن، یان مردن، یان دیلن، یان زمانیان نییه». نیگایه کی پرمانا ته ماشایده کردم و ده یگوت «ئه وه دوا هه مین ئومیدمان بوو، دوا هه مین ئومید... ئیستا هیوا به کمان نییه، ده کرا من و تۆ دوور له هه موو ده رده کان، دوور له تاعوون، پیکه وه خۆمان بۆ خه لوه تیککی درێژ ته رخانبه کین... ده کرا من و تۆ پیکه وه هه موو شتیک تیبگه کین، به لام ئیستا تۆ هه موو شتیک ده زانیت، زانین بۆگونا ههی مرۆف لکه دار ده کات... هه موو ئه وانهی نه ئینییه کان ده زانن پاکنن، زانینی نه ئینییه کان پیسمان ده کات... ئیمه تا ئه وکاته پاکین که شته کان نازانن، که گومان ناکه کین... که ئینسان تیکه ل به نه ئینییه کان بوو، که هه قیقه تی ئه وانی دی بینن ده بیته گونا هه بار، مرۆف تا ئه و شوینه پاکه که هه یج له گونا ههی ئه وانی تر نازانیت، تا ئه و شوینه پاکه که ده رککی به پیسی دونه نه کردوه».

ده مزانی ده یه ویت بلیت چی، ده ستم ده خسته سه رشانی و ده مگوت «من ئیستا هه موو شته کانم بینن، له هه ندێ نه ئینی تیبگه یستم، هه ندێ ده رگا مکرده وه ... به پیتی خۆم چوومه ناو پیسییه کانه وه، تۆ پیتوایه ده بوایه من نه چوومایه ... ها پیتوایه ده بایه هه میشه له و خانووه سه وه زه دا چاو هه روانی تۆم بکر دایه؟». وهک بۆ دوور به روانیت سه ری به رزده کرده وه و ده یگوت «گه ر تۆ نه چوویتایه، ده کرا له نۆوان من و تۆدا شتیک تر هه بیئت، ده مانتوانی له سه ر مه عده نی مرۆف، گه وه ری ژیان، ناوه پۆکی وجود قسه به کین، بیته وهی کاتیک من قسه ده کهم به و چاوانه ته ماشام به کیت، ئه و نیگایه م تیبگریست و وام لیکه یست هه ست به شه رم به کهم ... من ده مویست من و تۆ باسی چاکه و خراپه، جوانی و دزیوی به کین، پیکه وه بزین و له و دیو وجودی بچوکی خۆمانه وه

قسه له سه ر شته كان بگهين... تێده گهيت له و دیو وجودی بچوکی
خۆمانه وه...". چهنده ها جار ئه و پرسته یه ی دوو یاره ده کرده وه. ئه و پقی
له وجودی بچوکی مرقفه كان بوو، له کۆنه وه وابوو، چاری له جۆره
ژیانیک بوو، نه سه ته مبوو به بێ فرامۆشکردنی بوونی بچوکی مرقفه كان
بیته دی. پشوو یه کی که می ده دا، من ته ماشامده کرد و هیچم نه ده گوت...
ده مزانی هیشتا مه و دایه کی درێژمان له به رده مدایه بۆ ئه وه ی هه موو شتیک
بلێین. نه خۆشی و په که وته یی هیچیان له تیرژی خه یال و قوولی
نیگا کانی نه گۆرپیوو، که ته ماشایده کرد ده ترانی هه ندێ شت ده بینیت تۆ
نایبینیت، هه ست به هه ندێ شت ده کات تۆ هه ستی پێناکهیت. که میک
ده کوکی و له سه رخۆ له جیگا که ی خۆی هه لده ستا و به تانییه که ی له خۆی
ده پێچاو ده یگوت "مالێکی سه وزیوو... مالێکی سه وز، بۆ ئه م پۆژانه
دروستم کرد که پیرده بین، که چیتر ئاره زوویه کمان نامیته یته له شته
پۆژانه کاندان و بین، له ویدا کۆده بینه وه، خۆمان ته رخانده که ی بۆ پامان
له مانا گه وه کان... قسه له سیاسهت و شه پ ناکه ی، به لکو قسه له
دونیاده که ی به وجۆره ی که به بێ ئه و شتانه هیه، به بێ ئه و ئازارانه ی
مرۆف بۆی زیاده کات... له زهت له بێده نگه ی سروشت و ئارامیه کانی
ده بینین... چ خۆشه مرۆف له ئاسووده ییه کی قوولدا بیرکاته وه، له
ئاسووده ییه کی راسته قینه دا بیرکاته وه و به ریت... تۆ ئه و له زه تهت له
من هه رام کرد... من ده ترسم به ته نیا بیر له ژیان بکه مه وه، ده ترسم
له سه ره مه رگدا به ته نیا بیر له ژیان بکه مه وه".

که ده یزانی من هیچم نییه بیلیم ده یگوت "یه کجۆره پاکی هیه،
یه کجۆره پاکی و هیچی تر، ئه ویش ئه وه یه نه هیلین مرۆف له مرۆف
تیبگات... که مرۆف له مرۆف تیکه یشت هه موو شتیک ده بیته گونا". من
ده مگوت "یا قوب... ئه وه چ پاکیه که له سه ر نه زانین دروست بوویه؟!".
ئه ویش ده یگوت "ئه ی ئه وه چ زانیته که ده مانکات به دوژمن... ده مانخاته

گومانه وه، نامیللئت ئارام بژین و بخهوین؟!» ده وه سستاو به خیراییه کی
 نانا ساییه وه ده یگوت «من باس له زانیینیک ده کهم پاکسی ببه خشیته وه
 به من... نه میللئت زۆر ته ماشای ناو دلی خۆم بکه... موزه فهر من له
 ته ماشای دهرونی خۆم بیزارم. مرقف نابیت له کوتاییدا بیر له وه لای
 ئه و پرسیارانه بکاته وه که به درژایی ژیان نه یوانیه وه لایمانداته وه. بهر
 له مردن ده مه ویت هیزی نه وه م هه بیت بیر له وه لای هیج پرسیاریکی
 بچوک نه که مه وه. ده مه ویت من و تو ئاسوده بهرین، ئاسوده یش نه وه یه
 بهر له مردن بۆ هیج نه گه پیت، بهر له مردن خه یالت لای وه لای هیج
 پرسیاریکی بچوک نه بیت. من باسی ئاسوده بیم بۆ کردیت، ئاسوده یی
 بۆ تیمنه گه یشیت؟ بۆ مرقف له نزیک مردنه وه هه میشه بیر له پابوردو
 ده کاته وه... بۆ؟ بۆ ئاورده داته وه؟ من ده مه ویت بهرم و ئاورده ده مه وه».
 به که میک نانا راسی و تو په ییه وه ده مگوت «له بهرئه وه ی گه ر ئاورده یته وه
 سه ریاسه کان ده بینیت، له بهرئه وه ی تو ده ترسیت ته ماشای سه ریاسه کان
 بکه ییت، ده ته ویت من و تو دۆستایه تییه ک ببه ستین له سه ره رامۆشی
 و نه زانین و یادچونه وه دروستبوو بیت... وه ک هه موو حوکمرانه کانی تر
 ده ته ویت بهریت و پیش خۆت هه موو نه یینییه کانت سووتاند بیت، بهریت
 و که س ته ماشای ده فته ریکت نه کات... وه ک هه موو حوکمرانه کان، وه ک
 هه موو پیغه مبه ره کان، ده ته ویت له پڭای بیرکردنه وه له گه ردون و ژیان و
 سروشت و جه وه ره دووره کان، مرقف له یاد خۆت بهریت وه، ئه م بوونه وه ره
 بچوک و گه مارؤدراوه له بیر خۆت بهریت وه... یاقوب پڭای من و تو
 یه ک پڭا نییه، بمبوره من نه متوانی له گه لندا بیم... یاقوبی دۆست
 نه متوانی، عه فوومبکه... له بهرئه وه ی دای بیستویه ک سال زیندان، دای
 تیفکرینی گه وه له سروشت و گه ردون و بیابان و ژیان، دای تیفکرینی
 زۆر نه متوانی مرقف فرهامۆشبه کهم... تو بۆیه منت ده ویت هه ردووکمان
 پیکه وه مرقف له یاده وه ری خۆمان بسپینه وه به سه ر ژیان و وجودی

بچۇكى ئەواندا بارىدەين، تۆ بۆيە دەژىت بۆ ئەوھى لەيادىيانىكەيت، مەن بۆيە دەژىم بەيادىيانىبھىتمەو، پىڭاى مەن و تۆ يەك پىڭا نىيە”.

تۆرەبوونى مەن كەمىك نارامىدە كەردەو، دەيزانى مەن چى دەلېم و چاوەروانى ئەو قسانەشى دەكەرد.

گووتى ”زىندوبىن يان مەردو. لەيادىيانىكەيت يان نا، ئىمە بەيەكناگەين. دلېان پى پىياكى و گالئەبوو. قىزو فەرامۆشى، كەمەرخەمى و پى. نەدەكرا فەرامۆشيان نەكەم، نەدەبوو، چارەيەكى تەرم نەبوو”. بەدەنگىكى ھىندە سەير ئەو قەسەيەيدەكەرد، نەمەزانى تەواو ھەست بەچى دەكات، دەنگى پىپىو لە دلئايى و پەشىمانىش. ھاتە تەنىشتەو و گووتى ”دەمزانى تۆ دواياندەكەويت، دەمزانى بەدواياندا دەپۆيت... ئەو پۆزەي لەسەرياسى سوبخەمەت پىرسى، دلئايابووم ھەموو شتىك لە نىوان مەن و تۆدا دەشكىت... دەمزانى پۆزىك لە پۆزان بە پىڭايەكدا دەپۆيت و دەگەيتە بەردەم سەيد جەلالى شەمس... دواجارىش پۆشتىت و گەشتىتە بەردەم سەيد جەلالى شەمس... مەلەونە ئەوھى نەينى ئەم چىرۆكەي ھەلدايەو... مەلەونە”.

كە ناوى سەيد جەلالى شەمسى دەھىئا تىدەگەيشتم دەيەوئ ئەو چىرۆكەم بۆ باسكات كەسەلەھى سال بە نەينى ھەليگرتبوو. بە غەمگىنى پىرۆكەو دەيگوت ”ئىستا تۆ دوو ھەنارى شوشەت لايە و مەن ھىچ”. دەچو ھەردەم پەنجەرەي ژوورەكەي پەردەكانى تەواو دەكەردەو، ھىمنى و تارىكى ئىوارە غەمگىنىيەكى قورستىريان دەھىنايە ژوورەي، بەتەننىيەكەي توندتر لە خۆيەو دەپىچاوە لەسەر مۆبىللىكى چەرمى پەش لە نىزىك پەنجەرەكەو دادەنىشت و دەيگوت ”سە ھەنارى شوشە بوون، سە ھەنارى شوشە يەك دەست دروستىكەردبوون، باوكىك بۆ سە كوپى خۆي دروستىكەردبوون... باوكىكى سەنەتكار، ھونەرماندىك سىحرىكى گەرە لەدەست و پەنجەكانىدا بوو، سە كوپى ھەبوو،

هر سيكيان پيشمه رگه بوون، هر سيكيان له بوردومانىكى دهوله تدا شه هيدبوون، من له گونديكى چكولانه دا له باكور خه ريكي كوكردنه وهى هيزه كانمان بووم. نه وكات سه ره تاي شوړش بوو، هر سيكيانيان به شه هيدى هينا و له مزگه وتى گونده كه دا له تهنisht يه كدييه وه داياننان، ده مه و نيواره يه كى دره ننگ باوكيان هات، پيره ميړدېكى هونه رهنده بوو، جگه له وه ناره شوشانه هيچى دى پينه بوو... كه منى بينى ده ستيكردنه مله و دانه وييه وه و ده ستى ماچكردم. شه هيدبوونى كوپه گاننى وره يان نه پوخاندبوو. غه مى له وه ده خوارد نه يتوانيبوو نه و سى هه ناره فرياي كوپه گاننى بخت. به منى گوت «سى برا بوون، له يه كتر جيانه ده بوونه وه، هه ميشه به يه كه وه بوون، له قوتابخانه، له ياريگا، له زانكو... هه مووشتيكيان پيكه وه بوو، كه بووشن به پيشمه رگه ده ستى يه كتر يان به رهنده دا. پوژيک نامه يه كيان بو ناردم بو وه رشه كه م، گوتبوويان شوړش فه رمانى پيكر دوين له يه كتر جيا بينه وه، شوړش واپتيويستده وكات هه ريه كه مان بچينه هه ري ميک و له هيزيكي تايبه تدا خزمه تى نيشتيمان بكه ين. داوايان ليكردبووم شتيكيان بو دروستبكه م هه ليگرن و بيپاريژن، تا له هر شوينيكي دونيادا بوون كه ته ماشا يانكرد يه كتر يان به يادا بپيته وه. شتيك كه گرتيان به ده سته وه هه ستى برايه تيبان تيا بجولي پي نيت، شتيك بيان به ستيته وه به يه كه وه». موزه فرهى سوبده م دواى نه وه موو ساله نيتستاش نيگاي نه و پيره ميړده و ده نگيم له ياده، نيواره يه ك بوو هه مووى ته م بوو، من و نه و له ناو ته مه كه دا پياسه مانده كړد، نه و له برى نه وهى باسى مردنى كوپه گاننى بكات، باسى له شتيك كړد هه موومان پيكه وه بيه ستيته وه. ته م بوو موزه فرهى سوبده م له گه ل نه وه شدا من چاوى نه و پيره ميړده م له ياده... ته م بوو، كه چى من دل و هه ناسه و نيگا كانيم له ياده. به غه مگينييه وه ده ستى خسته سه رشانم و گوتى «من ته م هه نارانه م بو دروستكردن... ته م هه نارانه» ده ستى برد و له گيرفانيدا

سێ هه‌ناری شوشه‌ی ده‌ره‌یتنا ... " به‌ ئارامیه‌وه‌ گووتی "ئهم هه‌نارانه‌ فریایان نه‌که‌وت... هه‌لێگره‌، سه‌رۆک ئهم هه‌نارانه‌ هه‌لگره‌، با شتی‌ک هه‌بی‌ت هه‌موومان به‌یه‌که‌وه‌ بیه‌ستیت‌وه‌، شتی‌ک هه‌بی‌ت من به‌ تو‌وه‌ بیه‌ستیت‌وه‌، کوپه‌کانی من به‌وانه‌وه‌ بیه‌ستیت‌وه‌ که‌ ئیستا له‌دایکه‌بن، شتی‌ک هه‌بی‌ت ئیستا و سه‌به‌ی پێکه‌وه‌گرێ‌دات... هه‌لایان‌بگره‌ سه‌رۆک، تو‌ ده‌توانیت مانا بیه‌خشیته‌ ئهم هه‌نارانه‌... من ناتوانم هه‌چ شتی‌ک پێشکه‌ش به‌ شو‌رش بکه‌م، ئهم هه‌نارانه‌ نه‌بی‌ت، ئهم هه‌نارانه‌ی ده‌بایه‌ کوپه‌کانم هه‌لێگرن و ئیستا مردوون... ئهم هه‌نارانه‌ بده‌ به‌وانه‌ی که‌ نابێ‌ت یه‌کتریان بیربجێ‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌ تاکه‌ دیارییه‌که‌ ده‌توانم پێشکه‌شی شو‌رشی بکه‌م".

هر ئه‌و شه‌وه‌ ئه‌و سێ هه‌ناره‌م له‌ شو‌ی‌نێ‌کدا شارده‌وه‌، له‌ جێگایه‌کدا هه‌لمگرتن هه‌چ که‌س زه‌فه‌ریان پێنه‌بات. کوپه‌کانی ئه‌و چیت‌ر پێ‌ویستی‌ان به‌و هه‌نارانه‌ نه‌بوو، ئه‌و هه‌نارانه‌ بۆ ژیان بوون... بۆ ژیان... بۆ ئه‌وانه‌ بوون که‌ زیندوون... موزه‌فه‌ر... هاوار... موزه‌فه‌ر هاوار ئیستاش ده‌لێ‌یت ئه‌و ساته‌یه‌، ده‌لێ‌یت ئه‌و شه‌وه‌ تاریکانه‌یه‌ که‌ له‌گه‌رمه‌ی شو‌رشدا ده‌چووم و ئه‌و هه‌نارانه‌م ده‌ره‌ه‌یتنا و ته‌ماشامده‌کردن. هه‌موو پێشمه‌رگه‌کانمان ئاماده‌بوون خۆیان فیدابکه‌ن، ئاماده‌بوون بمرن... ئه‌وان له‌گه‌ڵ مردندا سو‌ی‌ندیان خواردبوو، به‌لام ئهم هه‌نارانه‌ هه‌ناری وه‌فابوون، هه‌ناری ئومێدبوون، ئومێدی پیرێ‌ک که‌ ژیانێ‌کی جاویدانی بۆ کوپه‌کانی خواستبوو... نه‌مده‌ویست ئهم هه‌نارانه‌ بده‌م به‌یه‌کی‌ک که‌ ده‌مریت، بیده‌م به‌یه‌کی‌ک که‌ ده‌شیت له‌م جه‌نگانه‌دا تیا بجیت، ده‌مویست بیده‌م به‌وانه‌ی که‌ ژیانیان له‌به‌رده‌مدايه‌... ژیان... ژیان... ژیان به‌هه‌موو مانا بێ‌سنوره‌کانی ئهم وشه‌ مه‌لعه‌نه‌وه‌... به‌لام له‌ هه‌چ که‌س د‌ل‌نیا نه‌بووم. ده‌بوایه‌ سێ که‌س بدۆزمه‌وه‌ که‌ بژین و یه‌کت‌ر ونه‌که‌ن، ده‌بوایه‌ خیانه‌ت له‌ مانای ئه‌و هه‌ناره‌ شوشانه‌ نه‌که‌م، سێ

هه‌نار، كه‌هك سى په‌يامى هه‌تاه‌تايى برايه‌تى، له‌ نى‌وان سى موفدا، له‌ نى‌وان سى كه‌سدا كه‌ ده‌بايه‌ په‌كتى و نه‌كه‌ن... موزه‌فه‌رى سو‌بده‌م هاوار من وه‌ك تۆ ده‌زانم... وه‌ك تۆ هه‌ستده‌كه‌م هيچ شتىك له‌يه‌كتى و نه‌كردن سه‌ختى نه‌يه... ده‌بايه‌ بيه‌مه‌ سى كه‌س كه‌ نابيت په‌كتى و نه‌كه‌ن... نه‌و شه‌وه‌ى كه‌ سه‌رياسه‌كان هاتنه‌ دونه‌ياوه‌ وه‌ك نه‌وه‌بوو نه‌وان بۆ نه‌و سى هه‌ناره‌ دروستبوون... تيمده‌گيت... وه‌ك نه‌وه‌بوو نه‌و مندا لانه‌ بۆ نه‌و سى هه‌ناره‌ دروستبوون.

من قسه‌كانيم پي‌ده‌به‌رى و ده‌مگوت «به‌لام دواچار نه‌و هه‌نارانه‌ت دايه‌ نه‌و مندا لانه‌ى و نه‌كردن و وينا نه‌كرديت، و نه‌كردن و خوشيان په‌كتى و نه‌كرد».

ده‌نگى به‌رزده‌كرده‌وه‌و ده‌يگوت «بي‌ده‌نگ به‌... موزه‌فه‌رى سو‌بده‌م... تۆ بي‌ده‌نگ به‌... لي‌گه‌پى با سه‌ره‌تاي نه‌و چيرۆكه‌ت بۆ بگي‌په‌وه‌، كه‌ هيچ كه‌س جگه‌ له‌ من له‌سه‌ر نه‌ستى‌په‌ نايزانيت. بي‌ده‌نگ به‌و گو‌يگه‌ر و نه‌و ساته‌م لي‌مه‌شي‌وتنه‌ كه‌ عومري‌كه‌ له‌ پۆسى خۆمدا هه‌لمگرتوه‌». ده‌وه‌ستاو كه‌مي‌ك ئاوى ده‌خواردوه‌، هه‌ناسه‌په‌كى قوولى هه‌لده‌كي‌شا و به‌ ئاراميه‌په‌كه‌وه‌ كه‌ ئارامى كه‌سي‌ك بوو بپاري‌دايت گه‌ره‌ترين نه‌يتى ژيانى خۆى ئاشكرا بكات، ده‌يگوت «تۆ ده‌زانى تۆ باوكى په‌كي‌ك له‌و سه‌رياسانه‌يت، ته‌نيا په‌كي‌ك، دلنياشم له‌ خۆت نه‌پرسيوه‌ نه‌ى باوكى نه‌و دوو سه‌رياسه‌ى تر كي‌په‌؟ من تۆ ده‌ناسم، چونكه‌ ناو پۆخت ده‌خو‌ينه‌وه‌. بي‌گومانم نه‌تپرسيوه‌ نه‌و پياوه‌ دلپه‌قه‌ كي‌په‌ كه‌ دوو كوپى خۆى به‌ره‌لاكردۆته‌ به‌ر تۆفانى زه‌مان، ده‌ستى لي‌په‌رداين و به‌خشي‌ونى به‌ گه‌رده‌لوول... نه‌تپرسيوه‌، له‌به‌ره‌شه‌وه‌ى دلنياه‌بوويت هه‌رگيز ناتوانيت نه‌و وه‌لامه‌ بدۆزيتوه‌، ناتوانيت بگه‌يته‌ هيچ شتىك، نه‌گه‌ر گومانى‌كي‌شت هه‌بيت تيا ناگه‌يته‌ په‌قين، به‌لام من به‌تۆ ده‌لي‌م، نه‌و دووانه‌ى تر كوپى منن نه‌و دوو سه‌رياسه‌ى تر كه‌ كوپى

تۆ نىن كوپى منن... ھەرامزادەى منن... تېدەگەيت، ھەرامزادەى ئەو پۇژ و شەوھ تاريكانەى شۆپشن كە من شەوانە بە كوپىرى لە باوھشى ھەندى ئافرەندا لەو گوندە بەرزانەى چىا پۇژمدە كىردەوھ، مندالى ئەو شەوانەى سەرۆكىكن گەر ئافرەت نەبووايە شۆپش دەيكوشت... من لەو چىايانە بەچى دەژيام، ھا تۆ دەزانى بەچى دەژيام، موزەفەر دەزانى بەچى دەژيام؟. بەو شەوانە دەژيام كە بە نەينى و بەتەنيا دەرەچوم و ھىچ كەس نەيدەزانى دەچم بۆ كوئ، ئەو شەوانەى لە ھەر شوپىنىكى ئەم ولاتەدا بوومايە، لە ھەر گوندىكدا بوومايە ئافرەتەك ھەبوو لەگەلندا بخەويت. گەر ئافرەتەك نەبووايە ھەستم بە شكست دەكرد.

كە قسەيدەكرد شتەكان خامۆش بوون، ھەستەدەكرد لە دلەو قسەدەكات، ھىچ شتەك لەجىنى خۆى نەدەجولە، ھەوا كپ، زەمىن كپ، گولدانەكان بېدەنگ، فەزاي ژورەكان ئارام، پەردەكان بېجولە و خامۆش. ئەو درۆينەدەكرد. وەك ئەو ھەبوو بىرپاريدايەت نەھىلەيت ھىچ شتەك لەو ژورەدا بچولەيتەو، نەھىلەيت لە راستى زياتر ھىچى تر بېتە ناو ئەو ئىوارەيەو، راستىيەك ئارامىيەك ببخەشتە پۆحى خۆى و شتەكانى دەورەريش. بە كۆكەيەكى توندەوھ دەستى وەك دەستى فیرەوونىكى نەخۆش بەرزەكردەوھ و بە نىگايەكى قولەوھ دەيگوت "ئەوان كوپى من بوون... كوپى من... لە خوینى من بوون... بەرھەمى شەوھ تاريكەكانى من بوون، بەرھەمى ئەو شەوانەى تەنيا من و خودا و مەعشوقەكانم دەمانزانى... ئەو شەوانەى نەدەبايە ھەوالیان لە ھىچ زارىك بترازەيت... ئەو شەوانەى تاريكتەر لە ھەر تاريكەك، تەلىسماوېتر لە ھەر تەلىسمەك ھەلمدەگرتن. ھىچ كەس تا ئەمپۆش نەينى ئەو شەوانە نازانەيت. گوپىگرە سوبخەم و غەمبار مەبە، بەشىكى گەورەى ئەو نەينیانە لەگەل مندا دەچیتە گۆرەوھ. مەرۆف نەينىيەكانى خۆى لەگەل

خويدا ده بات. گەر نهينى نه بيت ژيان ده بيتته قه سا باخانه يه كي گهره،
 خيزانه كان ده پوختن، له شكره كان شكستده هينن، مرقه كان پرسواده بن...
 من هه ميشه ستايشى نهينى ده كه م... هه ميشه... هه ميشه. نه و
 دووانه ش دوو نهينى گهره ي من بوون... نه و دوو سه رياسه دوو نهينى
 من بوون... له من بوون... دايكيان بپوه ژنى جوتياريك بوو، من
 له كه ليدا خه وتم و نه مده زانى ده كرت دوو كوپ له ژوانه كانمان دروست
 بيت، دوو كوپى حه رامزاده، دوو كوپ نه مده ويست له دايكبن... هه ميشه
 وايه، شپش هه ميشه وايه... هه ميشه له هه ناوى شپشدا كومه لايك
 مندا ل له دايكه بن كه كه س نايه ويت له دايكبن... دين و كه س نايه ويت
 بين. دايكيان له شهوى له دايكبو نيا ندا مرد، من خوم مامانى بووم،
 خوم سه رمخست بو نه شكه وتيكي بهرز، نه شكه وتيكي نزيك له خودا و
 دوو له زه مين، نه ده بايه هيج كه س به نهينى نه و مندا لانه بزانت. گهر
 يه ك كه س به و چيروكه ي بزانيبايه، ده بايه واز له شپش بهينم، ده بايه
 سه رو كايه تي چوكه م بو نه وانه ي وهك دوپشك چزووه كانى خويان له سه ر
 سه رم راگرتبوو، ده باويه واز له و ميله ته بهينم كه بهين من جه سته يه كي
 ئيفليج بوو. گوئيگره موزه فهر... گوئى له و نهينيه بگره كه ته مهنى
 بيستويه ك ساله. شهويك نه و ژنه م برد بو نه شكه وتيكي دوو و له ويدا
 له ده ست نه يارانى من و له ده ست كه س وكارى نه و حه شارمدا، له بهر نه وه ي
 خوشمده ويست، گهر خوشم نه ويستايه، ده كرا حاشاي ليكه م و وازى
 ليهينم بمرت... نا وازم لينه هيتا تا له ويدا مندا لى بوو، شهويكي
 تاريك له بهر قوتيله يه كي دوو كه لاويدا دوو كوپى بوو، به لام خوى به ده م
 نازاريكى گهره وه مرد... موزه فهرى هاوړيم... دوستى من تيمبگه، له
 ترس و نازارى من بگه له و شه وده دا، له وه بگه دوو كورپه ت له بهر ده ستدا
 بيت، دوو كورپه ي حه رام، ژنيكى مردووت له بهر ده ستدا بيت. سه رتا پاي
 خوت ترس و خوين بيت. نه و شه وه كورپه كانم پتچايه وه و دايكيانم له

گوږيکدا ناشت که هيج که سيک ناتوانيت بچيته وه سهری. گوږيک به نهيني ده ميښته وه... نهينييه که هيج که س ناتوانيت بيشکينيت... وه که نهينييه گه وره کاني نه م و لات ه له سندوقيکي داخراوو تاريکدا سهری داده خريت و که س ناتوانيت بيکاته وه. سندوقيک کليله کاني لای که س نييه... من پيمگووتی، تکام ليکريدت دواي نه و شتانه نه که ويت که له زه ریايه کی قولدا ونبون. دواي نه فسانه يه که نه که ويت که نايدوزيته وه... به لام تو به قسه ی منت نه کرد، به قسه ت نه کردم. نه و شه وه له ژر نه ستيره کاند ا نه و ژنه م ناشت و که سيک له مسر نه ستيره يه دا نه يزانی... خود ا حافيزيم ليکريدو به دوو مه لوتکه وه له و چيايانه دابه زيم. ده زانيت نه و شه وه که ی بوو، ده زانيت؟... مانگيک دواي نه و شه وه بوو که من و تو له و گه مارويه دا مالواييمان له گه ل يه کدا کرد. ناوي تو نه و کات له نيوان شوږشگيږه کاند ا شتيک بوو، سه ننگيک هه بوو. من نه و کوږيه يه ی تو شم له به رده ستدا بوو، سه ريا سي تو م لای خيزانتيکی دوستي حيزب له گونديکدا به نه مانه ت دانابوو. نه ده بوو هيج که س بزانيت نه وانه کوږی من... هه ردو کيانم گرتبوو به ده ستمه وه و وه که شه يتانيکی به د له تاريکدا ده له رژيم. هه موو ده مار ه کانم له ه سه ره تي شتيکی ترسناک ده فري، نه مده زانی نه و مندالانه چي ليکيم... نه مده توانی له ناو نه و به ردانه دا جيتا نبه يلم، نه وان کوږی من بوون، ده بووايه بياننا سم، بيانبينم، هه ست به وجوديان بکه م... نه مده ويست ناوه ها فريانده م، بيانخه مه نزيک ديواړی مزگه وتيک و به جيتا نبه يلم، نا نه گه رچی دواچار هه موو شته کان واکه وتنه وه، به لام من وانه بووم. من خه ونيکم بو نه و منداله هه رامزادانه هه بوو... تيمده گه يت خه ونيکم بويان هه بوو... خه ونيک... من ناتوانم زيان بگوږم، من سه روکم، من خودا نيم... تيمده گه يت، سه روکه کان ته نيا ده توان خه و نه کان بگوږن... من خودا نيم... خودا نيم. خودا زيان ده گوږيت، به لام سو بده م تو تينا گه يت،

ئەوان خەونیکی تریان هەبوو، کۆپەکانی من نەدەکرا خەونی تریان هەبیت. چ شتیک لەو غەمگینترە تۆ نەتوانیت خەونی کۆپەکانی خۆت تەفسیربکەیت... تۆ تێناگەیت”.

ئەو ماوە درێژە وەک ئەوەی لە ژووریکى خاڵیدا بۆ سێبەرەکانى خۆى قسەبکات، قسەیدەکرد.

دواجار لەسەرە خۆ دەمی سپى و بەردەوام دەبوو.

”بەلام وازبەێنە با بەجۆریکی تر چیرۆکەکت بۆ بگێڕمەو. ئەو کات هەموو دەیانزانى تۆ کۆرپەکت لێبەجێماوە، دەیانزانى ئەو شەوئى کە گیرایت تازە بە تازە بووبوویت بە باوکى کۆرپەیه‌کى چکۆلانە. دەیانزانى کۆرپەکەى تۆ ناوى سەریاسە، ناویکی سەیر لە باوکى سەیرەو. ئەو شەو کە لە ناو بادا دەلەرزیم شتیک لە قوولایى دڵمدا پێیدەگوتم تەنهایى ئەو کۆرپەیه و ونبووئى، جیاوازییه‌کى نییه لەگەڵ تەنهایى ئەم کۆرپانە و ونبووئیاندا، هەر سێکیان بێدایک بوون، هەر سێکیشیان نەیانده‌توانى خواوەنى باوک بن، هیچ کەسشیان جێگایه‌کى نەبوو لەم زەویەدا بەخۆى بگرت. تۆ پێمبێ ئۆزەفەر کۆمەڵیک پیاوی کێونشین دەمانتوانى چى لە سێ کۆرپەبکەین... چى؟”. هەناسەیه‌کى قوولى هەلده‌کێشاو پەر بە ژوورەکە هاواریدەکرد ”واى لە من واى... واى لە من واى”.

”تەنیا پێگایەک بۆ ئەوەى پزگاریانبکەم، ئەو بوو یەک ناویان لێبنێم... ئەو تەنیا پێگابوو نەهێلم نەتێنیه‌کەیان لە ناو نەتێنیه‌کاندا ونبێت، نەهێلم ناویان لە ناو ناوەکانى تردا ببێت بە ژێرەو، لەیه‌ککاتدا ونبانێکەم و نەشەهێلم ونبن. نەهێلم ئەو داوێ دەزوو ونبێت کە دواجار هەموومان دەباتەو سەر ئەو حیکایەتە... واى لە من واى... ئەو تەنیا چارە بوو... واى لە من واى، واى لە من واى”.

بە شێوێه‌کى ترسناک دەینالاند و هاواریدەکرد.

”من به ئومیدی ئه وه نه بووم بژیم و پزگاریانبکه م... ده بایه خۆیان
 خۆیان پزگاریکن، ئه و شه وهی چووم هه ناره شوشه گانم ده رهینا، ئه و
 شه وهی ئه سپم زینکرد و هانام بۆ سهی جه لالی شه مس برد، ده مزانی
 نه من نه تۆ ناتوانین پزگاریانبکه یین... نه من نه تۆ ناتوانین“. که میك
 ئارامده بووه وه به هیمنی ده یگوت ”موزه فرهی سو بده م ئه م ئالین
 و هاوارانه م نه تترسیئیت، هه موو ئه و شتانه ئیستاش له مۆته که یه کی
 قورس ده چن... ئه وان یه ک که س بوون، ده بووایه یه ک ناویان هه بیئت
 و ئه و ناوه ش ناوی تۆ بیئت، تا ئه گهر پۆژیک ویستیان شانازی به
 شتیکه وه بکه ن، شانازی به تۆوه بکه ن... ده بایه هه ر سیکیشیان ناویان
 سه ریاس بیئت، هه ر سیکیشیان دوور له یه ک بژین، هه ر سیکیان بچه سه ر
 پێگای جیاواز و له سن هه ریعی جیاواز و له سن شوینی دوور له یه کدا
 بژین، تا هیچ که س ئاگاداری چیرۆکه کیان نه بیئت، که س به حه رامزاده
 بانگیان نه کات، به لکو وه ک کوپی موزه فرهی سو بده م بانگیانبکه ن...
 سن چیرۆک که دواچار یه ک چیرۆک بوون، به لام ده بایه وابکه م که س
 دواي نه یینییه گانیان نه که ویئت، مه لعونه ئه و که سه ی یه که مجار به دواي
 نه یینی ئه م چیرۆکه دا گه راوه، مه لعونه و ئاسمان تۆله ی لیده سیئیتته وه...
 مه لعونه و ده بایه به ریئت. خودای من... خودای گه وره ی من ده بایه
 دابه شیانبکه م تا نه ترسم، تا گه ر یه کێک پرسى ئه م سه ریاسه کێیه،
 باس له منداله حه رامزاده گانی خۆم نه که م، به لکو باس له مندالی دیلیک
 بکه م که سه ربه رزانه له زیندانه وه شه پ له گه ل داگیرکه راندا ده کات... من
 و سه ی جه لالی شه مس نه بیئت هیچ که س له م دونه ییه دا نه یده زانی که
 سن سه ریاس هه یه. موزه فرهی سو بده م به لام من خه ونم هه بوو...
 خه ون... ده بایه ئه و هه ناره شوشانه شاهیدمان بن... ئه و ناوه شاهیدمان
 بیئت... بۆیه هه ر سیکیان یه ک ناویان هه بوو تاتیگه ن یه ک که سن،
 یه ک پۆحله به رن، یه کجۆر ئازار ده چیژن، له ناو یه ک ئاگر دا گه وره ده بن،

يهك كيشه يان هه يه، تا پتيان بئيم وهك يهك ده يان بئيم. موزه فر من له و
 ساته وه ده مزاني كه ئه وان تا هه تاهه تايه دوور له من و تو گه وره ده بن،
 تا هه تاهه تايه من و تو و ئه وان پي كه وه كو نابينه وه، ده مزاني دوور له
 چاوي دونيا، دوور له هه ستي دونيا، دوور له يه كتر گه وره ده بن... ناو
 كاتي ك سوودي هه يه بتوانيت ئاده ميزاده كان له يه كتر جيا بكه يته وه. من
 له و شه وه سارده وه ده مزاني له جه وه ردا هيج شتي ك نيه له يه كي ان
 جيا بكا ته وه، موزه فر تو مرد بوويت و ده بابه هه رسي كي ان بزانن كه من
 ئه وان وهك يهك ده بئيم، هه ر سي كي ان وهك يهك مه خلوق ده بئيم كه
 دوا جار له و دنيا يه ي مندا ده زين و گه وره ده بن و ده مرين. به لام واي له
 ده ردي من... واي له په ژمورده يي و په ريشاني من" كه مي ك ده وه ستاو
 ده يگوت "ئه وان يهك ژيان يان هه بوو، درؤيوو ناوي دي كه يان لي بئيم...
 درؤيوو". من دواي ئي ستي كي دريژ له بي ده نكي ده مپرسی "درؤيوو يان
 ناوي سه ريا س ده مامكي ك بوو ده تكرده سه ر گونا هي ك كه گونا هي ئه و
 مندا لانه نه بوو؟". بو يه كه مجار به هي مني ئاو پرده دا يه وه و ده يگوت
 "ئه وه هيج له وه ناكو ريت كه ئه وان براي يهك بوون، ده بابه شتي ك
 هه بيت كو يان بكا ته وه... شتي ك پي كي انه وه به ستي ت، شتي ك له پاشه رؤژدا
 بي ته هه وي ئي خو دو زين وه يان... من له و ساته دا كه لي كم جيا ده كر د نه وه،
 ده بوا يه په تي كي ان بو به جي به ئيم، بگه رينه وه بو لاي يهك... به لام گونا هي
 من نه بوو... گونا هي من نه بوو... ئه وه ي دواتر پوويدا گونا هي من
 نه بوو، ئه وه ي هه موو شته كان له ده ستي چوون، شتي كي تريو كه من بو م
 راست نه ده كرا يه وه. من له يه كه م پؤژه وه ده مزاني ناتوانم وهك كو پي
 خو م باوه شي ان پيا بكه م. ده زاني گه ر ئيمه مندا له حه رame كاني خو مان
 ئاشكرا بكه ين چي ده بيت؟ ده زانيت؟ ئه وه ماناي كو تايي، ماناي كو تايي
 من، كو تايي منيش ماناي كو تايي نيشتي مان".

من ها وارمه كرد "ياقوبي س نه وه ر پيمبلي تو دواي سه ركه وتن

له‌دویان گه‌پایت یان نا؟ ... دواى پاپه‌پین شاگادارى چیرۆکه‌که‌یان بوویت یان نا؟».

یاقوب سه‌ریباده‌دا و ده‌یگوت «تۆ پرسیارێکم لێده‌که‌یت له‌ توانای مندا نییه وه‌لامیبده‌مه‌وه، له‌سه‌ر و وزه‌ی منه‌وه‌یه. له‌ هه‌یزی مندا نییه بیگه‌م، پرسیارێکم لێده‌که‌یت په‌یه‌ه‌ندى به‌هه‌موو ئه‌و پرسیاره‌ تارىکانه‌وه هه‌یه که من به‌دریژایى ژيانم بۆى ده‌گه‌رێم و نایگه‌م... تۆ نازانیت ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ چۆن بوون... نازانیت. من له‌گه‌رمه‌ی شۆرشدا ئه‌وانم و نکرد... و نهمکردن و ته‌نیا سالانێک دواتر دۆزیمه‌وه... سالانێک دواتر که ده‌بایه‌ حیسابى شته‌کانى ژيانى خۆم بکه‌م... به‌لام که دۆزیمه‌وه ئه‌وان بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ ونبووپیون، که دۆزیمه‌وه له‌ نێوان من و ئه‌واندا دیوارێک دروستبوو بوو به‌رزتر له‌ هه‌موومان».

به‌ گومانه‌وه سه‌یریده‌کردم و ده‌یگوت «سێ هه‌رامزاده‌ بوون له‌ شه‌وه‌ تارىکه‌کانى شۆرشدا له‌دایکبوون، سێ منداڵ که کوپى من و تۆ نین، به‌لکو کوپى ئه‌و پۆژگارانه‌... کوپى من و تۆ نین، به‌لکو کوپى هه‌موو ئه‌م دونیایه‌ن...». به‌تۆرپه‌یه‌وه هه‌لده‌ستاو هاواریده‌کرد «موزه‌فه‌رى سوێجده‌م، ده‌کرا من وه‌ک منداڵى پاشاکان به‌خێویانبکه‌م، ده‌کرا بیاننێرم بۆ دور، بیاننێرم بۆ مه‌مله‌که‌تێک به‌ به‌ختیارى تیا بژین، به‌لام ئه‌وه چ درۆیه‌کى گه‌وره‌ ده‌رده‌چوو... چ خیانه‌تێک ده‌بوو... چ بێوه‌فاییه‌ک ده‌بوو... گوێیگره‌... منیش بێگونا هه‌یتکم له‌ بێگونا هه‌کان... بێگونا هه‌یتکم له‌ بێگونا هه‌کان» به‌ نرکه‌یه‌کى هه‌نده‌ سه‌یر باسى له‌ بێگونا هه‌ى خۆى ده‌کرد من ده‌ترسام.

به‌ئه‌سپایى پێنده‌گوت «یاقوب من بۆ ئه‌وه ناگه‌رێم گونا هه‌باره‌کان بدۆزمه‌وه، من بۆ سه‌ریاسى سوێجده‌م ده‌گه‌رێم، نه‌وه‌ک بۆ گونا هه‌باره‌کان». نه‌یده‌هه‌شت هه‌یچ بلێم، به‌ده‌ستوورى هه‌میشه‌یى خۆى قسه‌کانى پێده‌به‌ریم. ده‌ستیده‌کرده‌ ملم و به‌هه‌یمنى ده‌یگوت «تۆش بوویتایه

ژیانت نه ده شتون، عومړنۍ ده سترگرت بڼه دروست نه ده کړدن. نه وان له شوه تاریکه کانی نیرده له دایکبوون، له گه ل نه وانی تردا بوون، نیده گیت له گه ل نه وانی تردا بوون، نه وانه ی هاتن و له دایکبوون و مردن، له دایکبوون و ده پایه به و جوړه بڼا بانیه که نه م سرده م و زه مانه ده یسه پښت، لیره له گه لماندا بوون و پوښتن و نه گیشته هیچ... نه گیشته هیچ... نه گیشته هیچ". دواى هیمنى و بیده نگیه کی کورت به نه سپایى ده گه پایوه سر قه نه فکه و داده نیشته، که میک سیری نه و بالندانه ی ده کرد که له کوتایى نیواریدا به هیمنى له سر دره خته کان سیری هاتنى شهویان ده کرد. سهرى ده خسته سر ده ستى و سهرى نادیارى ده کرد و ده یگوت «سالانى مندالى چاوم لیان بوو، ده مزانى له کوین، ده مزانى چوڼ ده ژین، ده مزانى کى سهرپه رشتیانده کات. یکه به یکه هه والیانم بڼه هات... به لام نه مده توانى ده سته به چاره نوسیانوه. له ناکاو دنیا به شیوه یکه گوردا نیدی هیچ شتیک ده ستکارى نه ده کرا. کاره ساته گه وره کان پړه ویک به ژیان ده به خشن که دواتر ده ستکارى ناکړیت. له و سالانه دا نیمه شکستمان خوارد. شه ویک له خو هه ستاین و بینیمان بستیک ناسمان به سر سهرمانه وه نه ماوه. به سر نیتسک و پروسک و که لله سهرى هاوړیکانماندا هه لہاتین، له و هه لہاتنه دا سهریاسه کانم ونکرد، سهریاسه کانیش له گه ل نه وانی تردا پوښتن، له گه ل نه و سهدان هه زار که سدا که نه مبینینه وه، دواى نه وه که سمان نه بووینه وه به مروفه کانی جاران، وهک هه موو نه و زمین و باغ و کیلگانه ی که هه رگیز نه بوونه وه به و زمین و باغ و کیلگانه ی جاران... موزه فهرى سوېده م که یه کجار مروفیکت جیته شت نیتر بڼه تاهه تایه جیته شتووه، که یه کجار جیگایه کت جیته شت نیتر بڼه تاهه تایه جیته شتووه. موزه فهرى سوېده م پیمبلنى، تو پیمبلنى، به دواى چیدا بگه رامایه ؟... ده پوښتم و زه ویم نه ده ناسیینه وه، من ده ریایه ک مردوم،

له بهر ده سندا بوو، ده ریا بهک مردوو... که من گه پامه وه ژیا نیان پوخساری هه تاهه تایی خۆی وه رگرتبوو”.

به نارامییه وه پالیده دایه وه و وهک شه وهی پۆهکی شارام و تارماییه کی مژده به خش ببینیته به هیمنی ده یگووت ”که من گه پامه وه یه که مجار شه و سه ریاسه زامدار و هه لاهه لایه م بینیه وه، سه ید جه لالی شه مس شه وی له گوندیکدا دۆزییه وه، شه ویکی تاریک هه ردوو کمان چووین بۆ لای، شه ویکی بوو له تاریکترین شه وه کانی دوتیا، له ناو کۆمه لێک مندالی سووتای تردا بوو، نه یده زانی ئیمه کێین... پیمنه گووت ”من باوکتم...“ نا پیمنه گووت له بهر شه وهی سوودی نه بوو... من باوکی نه بووم، هیچ کهس باوکی نه بوو... شه و کوپی شه و ناگره بوو، کوپی شه و پشکۆیا نه بوو که له ناو دلیدا ده سووتان، کوپی شه و هاوپه پچوکه نهی خۆی بوو که وهک خۆی له هه وزیک بلێسه هه لکیشرا بوون. ئا... ئا... جیگایهک هه یه له ژیا، شوپنیک هه یه له خه رابات و خاپووری ئیتر مرۆف ناتوانیته کۆمه کی مرۆف بکات. من و شه وان نه مانده توانی یارمه تی یهک بده ین... دلنیا بووم تا من نزیکبمه وه شه وان دوورده که ونه وه... تا پتر ده ستم درێژیکه م، شه وان پتر قیزاندیته وه... شه وان به ته نیا نه بوون، له گه ل نه واندا بوون... له گه ل شه واندا، ئیمه و شه وان هه رگیز به یه کنا گه ین”.

هاوپه ئازیزه کانم، شه ی په ناهه نده هاوپه کانم، شه ی شه وان هه شه و و تاریکی و ئاو به یه کسانه ی له گه ل یه کدا به شه ده که ین. له و ساته دا شه و قسه ی له وه ده کرد که سه ریاسه کان له دوتیای خۆیا نه جیا نه ده کرانه وه، سه ریاسه کان له هاوپه کانیان جیا نه ده کرانه وه. من تووشی شه و دۆخه سه یره بووم که پشتر وهک هه سته کی نادیار تیامدا دروستبوویو. شه وهی من ده مبیست دهنگی یاقوبی سه نه و بهر نه بوو، شه وهی به رامبه رم وه سته ابو یاقوب نه بوو، به لکو نیگارێکی تری خۆم بوو. شه و دهنگه هه مان دهنگی

من بوو، به لّام له زاریکی تره وه ... من گویم لیده گرت و سه رسامبووم،
خودایه من و نهو یهک بووین ... یهک بووین و پارچه پارچه بوو بووین. من
بق ساتیک وه ستام و دلنیا بووم گهر منیش به پښکای نهودا برهوشتابامیه،
همان یاریمده کرد. هر سیتیکیانم ناوده نا سه ریاس، نهو سئ هه ناره
شوشه یه ده دانئ، ده مخسینه سه سئ پښکای جیاوازو پیتمده گووتن
”بپوځ و بژین“ ده زانم ده کرا من چهنده ها شتی تریکه م، ده کرا
له به رده میاندا بگریم و مه به به تی خوّم ناشکرابکه م، ده کرا پښیانبلیم
بمخنه نه ناو نهو په یمانانه وه، به لّام له قوولاییدا شتیک ده مایه وه که
به من ده ستکاری نه ده کرا، شتیک که بوئی جهسته وه هه ناسه و هاوار و
خه ونه ناگرینه کانی خوئیانه، شتیک ده مایه وه که دیواری گهره ی نیوان
نهوان و جیهان بوو، دیواریک نهوانی له هه موو نه م گهر دونه جیا کرده وه،
دیواریک یاقویی سنه و بهر دلنیا بوو ناتوانیت بیپریت، به لّام من تا نه مپوځ
سه رسه ختانه ده مه ویت به سه ریدا سه رکه وم.

هاورپښیان، نهی نهوانه ی ره شه با و نومید و غم به یه کسانى له گه ل
یه کدا دابه شه که ین. دواى نهو قسانه هه ستم به نزیکیه کی سامناک
کرد له نیوان خوّم و نهودا، هه ستمده کرد نیمه هه موو کوّمه لیک وینه ی
تیکه لاوی یهک بووین. تا نهو زیاتر قسه یده کرد و من زیاتر راده مام،
زیاتر تیده گه یشتم که پوخسار و دهنگ و نیگا کانی له من ده چن،
شتیکمان تیا بوو پتر له وهی جیاوازی نیوان دوو پوځ بیت، جیاوازی نیوان
دوو نیوه ی یهک جهسته بوون. وهک نهوه ی من و نهو دوو به شى یهک
جهسته بین، دوو تارمایی بین له یهک جهسته جیا بوو پیښینه وه. دهنگی
نهو هر دهنگی خوّم بوو له گه رویه کی تره وه ده هاته ده ری. نهو هه موو
پښکا جیاوازانه ی بریوومان دواچار هه روو کمانی گه یاندېووه سه ر نهو
پاستیه ی که غوربه تیکى بیته ندازه قوول له نیوان نیمه و نهو مندا لانه دا

ھەيە . غۆرىبەتلىك مەن بەھەموو ھىزى خۆمەو دەمويست بېشىكىنىم، ئەو بەھەموو ھىزى خۆى لىدەگەپا ۋەك خۆى بىمىنىتەو . مەن ۋ ئەو دوو باۋك نەبووين... نا، كە لەبەردەمىدا ۋەستام ۋ گويم لە ھاۋارەكانى گەرت، گويم لە نەركەكانى گەرت، ھەر ئەو ھاۋار ۋ نەركە ۋ گريانا نە بوون كە مەن بە درىزايى ژيانم لەگەل خۆمدا كىشمەكردبوون، ھەر نالايەكانى خۆم بوو، كە باۋەشم پياكرد، باۋەشم بە خۆمدا دەكرد، بۆ ساتىك ۋەستام... بۆ ساتىك چاۋانم لىكناۋ ۋەك بروسكەيەكى خىرا، ئەو خەيالە ترسناكە بەسەرمدا تىپەپى، تىگەيشتەم ئەو خەلۋەتەى ئەو باسىدەكات، ھىچ نىيە جگە لە پەيمانلىكى تر لەو پەيمانانەى كە دەبايە مەن ۋ ئەو مۆرىكەين ۋ نەمانكرد... ئەو خەلۋەتەى ئەو باسىدەكات جگە لە خەۋنىكى ھاۋشپەۋى خەۋنەكانى ژىر دواھەمىن ھەنارى دۇنيا ھىچى تر نىيە . مەن ۋ ئەو يەك كەس بووين ۋ دابەشبوو بووين، ۋەك چۆن سەرياسەكان يەك كەس بوون ۋ دابەشبوو بوون . جەبەروتى ئەو، پىگاي لەۋە نەدەگەرت كە دۋاجار نىۋەيەكى تىكشكاۋى ھەيە كە مەن... نىۋەيەك نەدەنرا بەيەكەو... مەن ۋ ئەو تاھەتاھەتايە لەيەكترازابووين ۋ نەدەنراين بەيەكەو . مەن ۋ ئەو يەك كەسى شكاۋبووين، يەك باۋكى شكاۋبووين، ھەر ۋەك سەرياسەكان، ۋەك ئەۋان كە يەك كوپى شكاۋبوون .

ئەو ساتەى ئامىزى پياكردم، دلىابووم باۋەش بە خۆمدا دەكەم، باۋەش بە شتىكدا دەكەم يان جەستەى خۆمەو مەن سىبەرى ئەۋم، يان سىبەرى مەن ۋ مەن جەستەى ئەۋم . لەگەل ئەۋەشدا دلىابووم ھىچ خەلۋەتلىك ئىمە نانوسىنىتەو بەيەكەو، ھىچ خەۋنىك جارىكى تر كۆمانناكاتەو . ئەو پاستىدەكرد، ھاۋپىكانم، دۆستانى شەۋانى ساردى دەريا... ئەو پاستىدەكرد . مەن ۋ ئەو تا ئەۋسەرى ئەۋسەر نەيتى يەكتەرمان دىيوو . چىتر مەن نەمدەتۋانى پەيمان لەگەل ئەۋدا بنوسم، لەبەرئەۋەى دەمزانى ئەو يەك پەيمانى دەۋىت، پەيمانى ئەۋەى بە

ئاسوودەیی کۆتایی بەم چیرۆکە بەتینین. منیش تەنیا بەدوای پەیمانێکدا دەگەڕام، ئەوێ تا کۆتایی دوایی چیرۆکی سەریاسەکان بکەوم و ھەرگیز کۆتایی پێنەھێنم و لە ژێر باری گوناھەکانیدا دەرنەچم. ئەو خەڵوەتەئە ئەو باسیدەکرد، ئاسوودەیی من و ئەو بوو لەوسەری سەفەرەکانماندا بەدوای خۆماندا. ئەو پەیمانەئە منیش باسەدەکرد خۆتەر خانکردن بوو بۆ ئاسوودەیی... پەیمانی دروستکردنی کۆتاییەکی تر بوو لەم چیرۆکە. ئەو پۆزەئە ئەو منی بردو ئامێزمان بەیەکتەردا کرد، دەیویست بگەینە کۆتایی، بەلام من پێمابوو هیشتا لەسەرەتادام.

وەک بزانییت من بێر لە چیدەکەمەو، وەک دڵنەوایییم بداتەو، ھۆی بێباکی و کەمتەرخەمی خۆییم بۆ پوونبکاتەو گوتی "ئێمە و ئەوان یەکتەری ناناسینەو، ئێمە و سەریاسەکان یەکتەری ناناسینەو. چەند سالتیک لەو وێر لەگەرمەئە جەنگدا، کاتیک لە یەکتیک لە چیا دوورەکاندا ھێزەکانی خۆمانم دەپشکنی، لەیەکی لە سەنگەرەکاندا گویم لێبوو پێشمەرگە یەک ھاواری لە یەکتیک کرد و گوتی "بەسەریاسی سوێدەم بڵێ، ھەندێ زەخیرە بخاتە پشتی پیکابەکەو". ھاواریکی پاگوزەر بوو، بەلام من تێگەیشتم یەکتیک لە کورەکانی من لەوێ، دوای چەند سەعاتیک تر کاتیک پێشمەرگەکانم بەسەر دەکردەو، گەنجیکی باریک و غەمگین و پێشدرێژ ھاتە بەردەم و گوتی "سەرۆک من ناوم سەریاسی سوێدەم، گەورەم دەمەوێت داوایەکت پێشکەشبکەم، بگوازەو بۆ پێشی پێشەو، بۆ کامە شوێنیک جەنگ زۆر سەختە". گەنجیکی جوان و ناوئەندبوو. من کە بەساردی و دڵپەقی و بێپەحمی ناسرابووم، خەریک بوو دەستبکەمە ملی، خەریک بوو ماچبیکەم، خەریک بوو بنوشتیمەو و توند پێلاوێکانی بگرم و بڵێم بعبورە. بەلام نەمکرد، بە ھێمنی تەماشامکرد و گووتم "بۆ کورێ من؟ بۆ دەتەوێت

بجیت بۆ جیگایه ک مردنی لیبیت؟...». به سه رسامیه وه گووتی «سه رۆک بمبوره من ده چم بۆ جیگایه ک ژيانی لیبیت... ژيان... مردن لیره یه، گه وره م جگه له جهنگ چ ژيانیکی تر هه یه من بۆی بژیم، جگه له جهنگ چ شوینیکی تر هه یه ژيانی تیا بیت؟». دلنیا نه بووم ئایا ده یه ویت نازار مبدات و له ناو هاوړتکانیدا بمکات به گالته جاپ، یان به پاستیتتی. من له و ساته دا چه ند سه رسامی نه وه بووم که نه مه کورمه و ناتوانم باوه شی پیا بکه م، کورمه و ناتوانم بانگی بکه م... چه ند سه رلیش سیواوی داگیرسان و کوژانه وی خۆم بووم، سه رسامی نه و قسانه ش بووم که نه و بیتاکانه ده یکرد. نه و منی نه ده ناسییه وه له ده نگیدا پق و قیز و وه پزییه ک هه بوو ته نیا من هه ستم پی ده کرد... به حورمه تیکی زۆره وه قسه یده کرد، به لām وه ک نه وه بوو ئیمه فریو بدات و خوشییه کی گه وره ش له وه ببینیت که ئیمه بزانی فریو مانده دات، له وه دا پاستگۆ بوو که ده یویست بجیت بۆ جهنگ. به لām هۆکه ی نه وه نه بوو حه زی به جهنگ، به لکو گالته ی به ژيان ده هات. به جوړیک ته ماشایده کردم تیگه ی شتم من و نه و تا کۆتایی به کتری نانا سینه وه، چاوانی پرسیون له گالته کردن به ئیمه و به ژيان. موزه فهر گر بیزانی بایه من باوکی نه وم سه رگه ردان تر ده بوو... من ده ستم خسته سه ر شانی و به کورتی گووتم «برۆ، بۆ هه ر کوئی ده ته ویت برۆ... به لām شاگاداری خۆت به».

هیچ هه ستنیکی نه بوو که من باوکی نه وم، گه ر ناوه که شی نه بایه من نه ده ناسییه وه... وه ک نه وه بوو ها تبیت پیمبلت «هیچ شتیک من به تۆوه نابه ستیت» پیمبلت «نه مه نه و ژiane یه که تۆ بۆ ئیمه ت دروست کردوه و منیش بیتاکانه تیا ده ژیم، به لām له دلما گالته یه کی تاریک و قیزیکی ره شم به رامبه ر به تۆ و هه موو نه م دونیا یه هه لگرتووه». موزه فهری سو بده م به ر له وه ی بپواته ده ری به هه مان وشه ی پر و یقار و حورمه ت، به لām له هه مان کاتدا پر له قیز و گالته گووتی «مردن له پیناوی

ئەم نىشتىمانە پاكەدا، لە پێناوى ناو و دەسەلاتى ئێوەدا شەرەفىكى گەورەيە. من زۆر شاد و كامەرانم كە بە شەركەرىكى خۆتان منتان قبوڵكردووە و نانمەدەدەنئ. قەسەكانى ھەموو گالتيەكى گەورەبوون بە من، موزەفەر ھاتبوو پتەمبلىت من بۆيە جەنگت بۆدەكەم، چونكە ھىچى تر نىيە بيكەم. ئەو شەو من نەخەوتم، لە بنكەكەى خۆمدا خۆم نەگرت. ھەك شىت كەوتە چياكان، تايەيانى لە بن درەختىكدا دانىشتەم و گريام... پازدە سائ بوو نەگريابووم، دەزانى چەند خراپە مەرف و ماوەيەكى ئاوەھا دريژ نەگري. بۆ بەيانى ھەزاران نامەم نوسی، بۆ دۆزمنەكانم، بۆ دۆستە نزىكەكانم، بۆ وڵاتە دوورەكان... ھەزار نامەم بە دونیادا بڵاوكردەووە و داواى ئاشتيم كرد... بەلام كەس وەلامى نەدامەو، موزەفەر ھىچ كەس وەلامى نەدامەو.

ياقوبى سەنەوېر دەچوو بەر پەنجەرەكە، چەند جارێك دەستیدەبرد بىكاتەو و پەشىماندەبوو. بە ئارامى تەماشایدەكردم، من بۆئەوێ نەھيئەم ئەو شەو ھەمان زۆر دريژبیتەو، گووتم «ياقوب ئەو كۆپەى تۆ بينیوتە سەرياسى دووھە. من ناوى دەنێم سەرياسى دووھە... ئەو ئىستە دىلە». بە غەمگینیيەو گووتى «دەزانم... دەزانم... من ھەموو شتىك دەزانم، بۆيە تۆم ھێناو تا تكات تيا بكەم كە نەزانیت من باوكى ئەوم، تازە لە نێوان من و ئەودا جگە لە قیز و پەشىمانى ھىچى تر نىيە... پەنگە پۆژىك لەگەڵ دىليكدا بىگۆرمەو، بەلام لەگەڵ ئەودا ناتوانم بىر لە دروستكردنى خەلوەت بكەمەو... ئەو بەكەلكى خەلوەتەكانى من نایەت...». دەھاتە نزىكەووەو دەيگوت «منیش مەحكوم بەوێ بەتەنیا بىر لە مردنى خۆم بكەمەو... بەتەنیا».

من دانیامكردەووە و پتەمگوت «ياقوبى سەنەوېر مەترسە. سەرياسى بچوك، كە لە زیندان ھاتە دەری، ناوى خۆى دەگۆریت و دەچیت بۆ مەملەكەتێكى تر».

ھەناسەيەكى غەمگىنى ھەلدەكۆشاۋ دەيگوت «ئەي تۆ چى دەكەيت... ئەي تۆ؟».

پېمگوت «مەن دەپۆم. لەگەل دواھەمىن سەرياسدا دەپۆم بۆ خۆرئاۋا...». بە غەمگىنىيەۋە دەيگوت «مەن ھەمويان بۆ تۆ جىدەھىلەم. ھەمويان بۆ تۆ جىدەھىلەم و دەچەم بۆ دۆزەخ».

لە مندالىيەۋە ۋابوۋىن ئەۋ شتەكانى خۆى بۆ مەن جىدەھىشت و مەن شتەكانى خۆم بۆ ئەۋ.

دەستەدەخستە سەرشانى و دەمگوت «ياقوبى سەنەۋەر بەجىيانبەيلە بۆ مەن و مەترسە. بەجىيانبەيلە بۆ مەن و ئاسۋودەبە. مەن داۋاي ھىچيان لىئاكەم. تۆ داۋاي شتىكى ئەستەميان لىدەكەيت، مەن داۋاي ھىچيان لىئاكەم... تىمەدەگەيت دەلېم چى؟ ھا تىمەدەگەيت... مەبەستم لە باۋكايەتتە. تۆ دەتەۋىت ئەۋ مندالانە دان بە باۋكايەتى ئىمەدا بىنەن، بمانناسەنەۋە، تىمانبەگەن، شتىك ھەبىت لە نىوانماندا... نا مەن داۋاي ھىچيان لىئاكەم... مەن داۋاي ھىچيان لىئاكەم. مەن لە سەھراۋە، لە بىدەنگى لەۋە فېرىۋوم چاۋەرۋانى ھىچ ۋەلامىك نەكەم. مەن تەنبا خۆميان بۆ تەرخاندەكەم و ھىچى تر... مەن و تۆ ھىچ مافىكەمان نىيە داۋاي ھىچ بەكەين... ھىچ مافىكەمان نىيە». ۋەك ئەۋەي تەۋقەي مالاۋايىم لەگەلدا بەكات دەستى دەگرتەم و دەيگوت «مەن دەمتوانى ھەموو شتىك بەكەم، ئەۋە نەبىت كە خۆميان بۆ تەرخانبەكەم... ئەگەر جارىكى دىش ھەمان زىيان بۇيمەۋە لەگەل ھەموو پەشىمانىيەكاندا ناتوانم خۆميان بۆ تەرخانبەكەم. نا ئەۋە مەن نىم كە خەلكان ۋىدەكەم، مەن نىم كە مندالەكانى خۆم فەرامۆشەدەكەم، ئەۋە پىگاكانن لەيەكتەر جىادەبنەۋە... پىگاكانن... بىرام پىگاكان».

لەۋ ساتەدا ئارەزۋويەكى قوۋلەم ھەبوۋ باسى دواھەمىن ھەنارى دۇنياي بۆبەكەم، باسى ئەۋەي بۆبەكەم ئەۋ كورپانە درەختىكىيان ھەبوۋە كە درەختى

خهون و نومید و نیلها مه کانیان بسوه، درهختیک له و کۆشکه ی نه و سیهراوێتر و کراوه تر بووه، به لام مه ستمده کرد ئاره زوویه کی پاسته قینه ی نییه گوئ له چیرۆکی نهوان بگریت. نه و مه ستیده کرد چیتر له نیتوان نه و سه ریاسه کاندای هیچ شتیک نه ماوه و هیچ شتیک نابیت.

سه ری به زده کرده و و قوول ته ماشای نیگاکانی منی ده کرد، وهک نه وهی بو دوا جار سهیری چاوم بکات، بیه ویت دوا سه ره نه گام بخوینیته وه. ده یروانی و ده یگوت ”من نومیدم مه بسو به بی منیش بچنه وه سه ر پێگای یهک... به لام سه رده میکی تاریک بوو، موزه فه ر سه رده میکی تاریک: گه پان له دوا ی نهوانی تر له تاریکیدا مانای نییه، گه پان له تاریکیدا به دوا ی شتیکدا که نه تبینیوه مانای نییه“.

به غه مگینییه وه ده ستم ده گرت و ده مبرده وه سه ر جیگاکی یه که مجاری و پێمه گوت ”به لام من به دوا یاندا ده گه پیم، من هیچی ترم نییه بیکه م، جگه له وهی به دوا یاندا بگه پیم، تو کاری ترت زۆره، یاقویی سنه و به ر کاتی تو ته نیا به شی نه وه ده کات حوکمی دونیا بکه ییت، نه وهک له تاریکیدا دوا ی شتیک بکه ویت که نایناسیت“. وهک پیره میژدیکی نه خوش ده کۆکی، به جۆریکی هیند سه یر ده کۆکی ده ترسام به مریت. به ده م کۆکه و خیزه ی سنگیه وه، به ده م پاککردنه وهی گه روو، سه رینی ده موچاوییه وه ده یگوت ”کاتی من ته نیا به شی حوکمکردنی دونیا یه کی دزیوده کات. من مه جبورم حوکمی نه م دونیا ناشیرینه بکه م، له به ر نه وهی دونیا وایه... دوا جار ده بیئت یه کیک هه بیئت حوکمبکات، ده بیئت نه وهی حوکمیده کات وه پزبیئت، ده بیئت که وه پز بوو مه عشوقه ی حه رامی هه بیئت، ده بیئت که شوپشیکرد حه رامزاده ش بخاته وه، ده بیئت توانای هه بیئت حاشاشیان لیبکات، بیانکات به ژیره وه و بیانخاته ژوره تاریکه کانی ژوانی خویه وه، هه قی خووشیه تی نه یه ویت که س جاریکی تر نه و ژوره تاریکانه پۆشنبکاته وه... هه قی خویه تی. حوکمکردنی دونیا یه کی وا دزیو

مافی گه ووه و سزای گه ووه شی هه یه، موزه فه ری سو بده م، حوکم کردنی ولاتیک تاعوون لیپداوه، له زه تیکی زۆر و نازاریکی زۆر ووه شی هه یه، من هه ردوکیانم تا سه ر ئۆسقان چه شتووه.

هاریانی شه و و ده ریا... شه و شه وه، شه و ده یویست بۆ هه تاهه تایه بخوایت و من ده مویست له شه و هه ستم. توند ده ستیگرتم و گووتی "ده مه ویت بخواوم، به ئاسووده ی بخواوم، شه و ی حوکمی دنیا بکات ده بیت به ئاسووده یی بخوایت".

به هیمنی چوو ژیر به تانییه که یه وه، من له ته نیشتیه وه دانیشتم و گووتم "یاقوبی سنه و به ر من ده پۆم، به پاسه وانه کانت بلی، پێگام لینه گرن... من ده پۆم، ده بیت من درێژه به و پێگایه ی خۆم بده م".

گووتی "مندالی من و تۆ بوون، مندالی هه ردوکیان بوون. هه یج که س شه و نازانیت من نه بیت. بۆ شه و ی له دۆزه خ پزگاریان بکه م له خۆم دورخستنه وه. شه وان له گه ل شه وانی تر دا پۆیشتن، چون بۆ شوینیک که من و تۆ نازانین کوپیه ... وه ک چه ند گه لایه ک بابرندی، بابرندی و ته واو".

به هیمنی گووتم "هه موو که سینک پاشما ویه ک، هه ئاسه یه ک، نیشانه یه ک به جێده هێلێت. من به دوائ شه و نیشانه و هه ئاسانه دا ده گه پێم که شه وان جێیان هێشتووه ... به لام یاقوب گوپیگره، نامه ویت جاریکی تر له ده ست هه لپێم، به پاسه وانه کان بلی ده رگا کانم بۆ بکه نه وه".

وه ک شه و ی بخوایت، چوو وه ناو جێگا که ی و گووتی "موزه فه ری سو بده م تۆ نازادی، تۆ هه میشه نازا دبوویت، برۆ هه موو پاسه وانه کان ده زانن تۆ نازادی... ده زانن من و تۆ نالکینیه وه به یه که وه ... برۆ موزه فه ری سو بده م مالا... من چاوه پێتده که م، گه ر پۆژیک گه رایت وه، پێکه وه قسه له مردن ده که ی... هه زده که م من و تۆ پێکه وه به رین... چاوه پێتده که م... موزه فه ری سو بده م... چاوه پێتده که م".

بيشهوي/مالاوي ليکهم، له ده رگای نه و ژوره هاتمه ده ری، خوږ
 له حه وشي کوشکي گه ورده دا دوزييه وه، له ويادا هه ستمکرد ياقوب له
 کوشکي کدا ده ری له وه هم، که هاتمه ده ری نه و وینه سهيرانه ی سالانی
 شوړشم هاته وه ياد، هه ستم به بایه کی خیرا کرد هه لده کات، هه ستم به
 جوله يه کی سامنا ککړد له دره خته کاند، سه دان بالنده م بينی له و
 حه وشه يه دا سه رگه ردان به هه مولایه کدا هه لده فېن، هه ستيک بوو سالانيک
 له وه وېر له چپاکان تاقیمکړد بوو وه، نه وکاتانه ی ياقوب پيشمه رگه
 غه مگينه کانی کډه کرده وه و له ناو دارستان و نه شکوت و بنتروپکه کاند
 باسی نازادی و دادپه روهری بډه کردن. من سه رليشيواو له حه وشي کی
 گه ورده تکام له پاسه وانه کان کرد، پيگام نيشانېده ن، نه وان ده رگا که يان
 ليکړمه وه و پيگايان نيشاندام. له به رده رگا که گوتم «خودايه، نامه ویت
 له گه ل نه ودا بمرم ... نامه ویت». به لام ئيستاش کاتيک قسه کانی نه وم
 ديته وه گوئ ترسيکی گه وره دامده گريت ... ترسيک واده کات له بهر
 خوږمه وه بلیم من نامرم ... من دان به هيچ مردني کدا نانيم، نه مردنی
 خوږم و نه مردنی سه رياسه کان ... نه وې دان به مردندا نه نيټ ده نيټ تا
 کډتايی بو نه و زيندوانه بگه پيټ که ونيانده کات. دؤستان گوښگرن ...
 پيگای نه وانه ی که دان به مردندا نانين جياوازه، پيگايه کی دريژترو
 نالوزتر ... پيگايه که له پيگای من ده چيټ له نيوان بيا بان و ده ريادا،
 نه وانه ی که دان به مردندا نانين مه حکومن به وې يارييه کی قورس
 له گه ل ژياندا بکه ن، مه حکومن به وې هه موو زه وې به دواي که س و
 هاوپي و هاوجنسه کانيان بکه ون و دلنيابن که جاريکی دی نه وانی دی له
 شوښيکی ديدا ده دوزنه وه .

ههفتهیهک دواتر بهیانی زوو، لهسەر دهنگی خوشکه سپییهکان بهئاگهاتمهوه که وهک دوو ستونی نور له ناو دهرگاکهدا وهستا بوون و چاوهپوانی ههستانی منیان دهکرد. بپاریوو ئه پۆژه بۆ دواچار بچمه سەر گۆپی سهریاسی یهکه م و سەر گۆپی محهمه دی دلشوشه «ئهو کورپه ی له ناو ته پوتۆزی سهفه رهکانیدا دهژيام». بپاریوو دوا شهویش له گهڵ نیکرامی کتودا بیه مه سهرو بهیانی زوو به ره و خۆرئاوا بکهومه پێ. تاکه شتیکی له گیرفانه دا بوو ناو نیشانی خهسته خانه یهک بوو له ئینگلستان، که ده بیئت ئیستا دوا هه مین سهریاس له وێ بیئت و له په نجه ره کانه وه سهیری ئه ستیره بکات.

ئهو پۆژه پووناکی و نوری خوشکه سپییهکان له بهیانییه وه تا ئیواره هاو پێمبوون، لهو پاوه په دانه بووم بتوانن بهو نیگا ساردانه ی خۆیا نه وه به وجۆره بگرین. پۆیشتنی من کۆتایی به پۆژگاریکی دی له ژیا نیاندا دههینا که وهک هه ندیک پۆژی غه مگین و جوان ته ماشایانده کرد. ئه وان سووری بوون له سەر ئه وه ی من دوا ی سه راب که وتووم. سووری بوون له سەر ئه وه ی بلێن من یارییه کی بیکۆتا ده که م. ئه وان هه مان ئه و پۆژه گه رانه وه بۆ سه ر هونه ریکی کۆن و له یاد کراوی خۆیان «دهست خۆینده وه» و به منیان گووت له ده ریادا ونده بم. ئهو پۆژه من

پتده کهنیم و ده مگوت «گەر له ده ریاشدا ونبم، هر ده بیت برۆم». که به کۆمه لیک گول و بوغرد و مۆمه وه چوین بۆ سەر گوپی سهریاس له پێگا به خۆیان و سهرپۆش و نیگا سپیه کانیانه وه، جار دواى جار پێیاندەگوتم «مه پۆ با له و ده ریایانه دا ونه بیت... مه پۆ... تۆ ههچت ده ستناکه ویت». لاولای سپی، ئه و کیزه ناسکەى له پهریهک ده چوو له ناسمان تۆرابیت، زوونو ده یگووت «باوکى سهریاس، تۆ به هیواى چیت؟ بایهک چه ندین سال له وه ویه ر هه ندیک لمی وردی به دنیا دا پهرش و بلاو کرد بیت وه، ئیستا کۆنا کرینه وه». شاده ریا ده یگووت «من و لالای سپی... شاشای چکولانه ی خۆت و خوشکه غه مگینه که ی تا ده مرین له خزمه تدا ده بین، خۆت ده زانی ئیمه هه تا هه تایه شوونا که ی، ئیمه کچی پاکیزه ی تۆین و تا مردن له گه لماندا به و له گه لندا ده بین... سه یرکه ده شته کان چه ند جوانن، ئاو چه ند جوانه، مندا له چکوله کان چه ند جوانن، ئه و مه پو مریشک و مراویانه ی خۆت به ختویانده که ی ت چه ند جوانن. شاشای خۆت و لالای سپی خۆت لیره ن، مه رج نییه که له لم و بیابان هالی بوویت ئیتر ئاسان بیت، له شوینی تر برۆیت... من خه وم بینیه وه، مه پۆ... خه وم بینیه وه تۆ له ده ریادا ونده بیت. خه وم بینیه وه». لاولای سپی ده ستی ده کرد به قۆلندا و ده یگووت «باوکى سهریاس، تۆ و ئیمه هه موو هه فته یه ک دینه سەر گوپی سهریاس، دینه سەر گوپی ئه م کوپه ی تۆ، ئه مه کوپی تۆیه، من ده زانم، ئه و هه موو شتیکی له تۆ ده چوو، هه چ که سیتی تر کوپی تۆ نییه ئه و نه بیت. دواى هه چى تر مه که وه».

من ده ستمده کرده ملی هه ردووکیان و ده مگوت «من چووم بۆ بن دوا هه مین هه ناری دنیا، ئه و کوپه سووتا وه م کۆلکردو چوومه ژیر ئه و دره خته، له وئ سویند مخوارد و په یمانتیکی گه وره م به ست که

دوای چاره نوسی ئه و منداله سووتاوه بکهوم. ئه و ته نیا زیندوووه یه که
 بۆ من ماوه ته وه. ئیوه ده زانن من ئیوه م چەند خو شویست...
 تاهه تاهه تایه شتیکی ناناسایی و جوانتان له مندا چاند، منتان
 فیرکرد شتیک هیه ناوی مرۆفه، شتیکی نازک و دلگه وره و هیه،
 مه خلوقیک هیه که ده بیئت به وه فابیئت بۆ هاوجنسه کانی خوئی...
 ئیوه منتان له بیابان ده رهینا، تا نه هاتمه مالی ئیوه، تا ئیوه
 چیرۆکی سه ریاسه کانتان بۆ نه گێرپامه وه، تا ئیوه منتان به و سه رده مانه
 ناشانه کرده وه، من هه ر له بیاباندا بووم. ئه مرۆ که توانیومه قاجیک
 بخه مه وه ناو ژیان، واملیهاتوو له که لاو دره خست نه ترسم، به هۆی
 ئیوه وه یه. من قه رزارباری پووناکی ئیوه م، هیچ که سیك نییه له گه ل
 ئیوه دا بژی قه رزارباری جوانی و پووناکی و لیپوردنتان نه بیئت. به لام
 وه فاداری ئینسان بۆ ئینسان له هه موو شته کان گه وره تره. مرۆف
 ده بیئت قه رزه کانی خوئی بداته وه... وانیه مرۆف ده بیئت قه رزه کانی
 خوئی بداته وه؟». خوشکه سپیه کان له و پیده شته دا به کراسه
 سپیه کانیا نه وه ده گریان و ده یانگوت «تۆ قه رزارنیت، مه پۆ، تۆ
 ناگه یته ئینگلستان... ئیمه ده زانین... خه ونمان پێوه بینویست...
 شیخی غه م، باوکی نازاره کان... تۆ ناگه یته ئینگلستان... له وێ له
 ده ریادا ونده بیئت... مه پۆ». من و ئه وان جهنگ و جه ده لیکی شیرینمان
 کرد... هه میشه له گه ل ئه واندا له جهنگ و جه ده لی شیریندا بووم.
 من تاکه که سیك بووم که ده مگوت ئه م چیرۆکه دوایی نه هاتوو.
 هه موو ئه وانی دی ده یانگوت، ته واو حیکایه تی سه ریاس و مرده کانی
 دوایهاتوو.

ئه و پۆزه له سه ر گۆپی دواھمین سه ریاس تیر گریام... هتند گریام
 به هیچ شتیک ئارام نه ده بوومه وه، مالاواییکردنم له گۆپی پرۆفیسۆری
 شه وه تاریکه کان، فیغان و فرمیسکیکی گه وره بوو. ئه وان له گه ل مندا

ده گريان و دهنوسان به دامينمدا و ده يانگووت مه پۆ. من ده گريام و ده مگووت "دلى ئهم مردوو، ژيانى ئهم، هه ناسه كانى ليره نين، به لكو له ناو دل و ژيان و هه ناسه دوا هه مين سه رياسدان... ئه و له برى هه موو سه رياسه كانى تر ده ژى... من ده بيت دواى زيندوو هه كان بكه وم... دواى زيندوو هه كان". به جوړى ده گريام، هه ستم به له رينه وهى ئاسمانده كرد له سه سه رم، هه ستم به دلى په ژمورده و بريندارى خوشكه سپيه كان ده كرد كه ده يانگووت له دواى تو ئيمه ده بين به دوو پيره كچى غه مگين كه چ يادگار و چ كه سيك نابيت دلمان خوشبكات. هاوړتيانم، ئه وان دوو كچيون هه ميشه له پابوردوى خوياندا ده ژيان... له م سه رده مدا ئه ستمه ئافره تيك بدوزيته وه ته نيا بو پابوردوو بژى، به لام ئه وان وابوون بو ئه و پابوردوو بچكوله يه دى خويان ده ژيان. منيش بو ئه وان به شيك بووم له و پابوردوو، سيما و پوخسارى من وهك سيماى ئه و سه رده مه بوو كه هيدى هيدى ده پويشت و خوشكه سپيه كانى جيده هيشت، ئه و خوشكانه دى ده بوونه به شيك له چيروكيكى كوون... چيروكيك نه يانده توانى لييجيا ببنه وه و خيانه تى لييكه ن.

له سه رگوړى محمه دى دلشوشه هه مان نازارم له سيماياندا بينى، هه رسيكمان كيله كانى گوړه كه مان ماچكرد. هه رسيكمان به ده نكي به رز پيمانده گووت "محمه دى دلشوشه، خوشمانده وييت". كه هه ستاين گوړه كه دى جيپه تليين هه رسيكمان وهك بابه كسى فتنك، وهك شنه يه كى نهينى له هه ودا هه ستمان به سامالى پوچى كرد. كه سه يرى چاوى هه ردووكيانم كرد به غه مگينييه وه گووتيان "خواجاي برينه كان، دواى ساله ها بيركرده وه له م كوپه ئيستا هه ستمه كه ين خوشمانده وييت، هه ستمه كه ين له يه كه م چركه وه كه به جله ته په كاننييه وه له سه ر ئاوه كان وه ستابوو، خوشمانويست، مه به تمان بوى هه بوو، به لام

مەخەبەتلىك ھېچى پېئىناكرىت، مەخەبەتلىكى بېكەك و بېپاشەپۆز. من دەستى خوشكە سىپىيەكانم گرت و بردمن... دەستمگرتن و بردمن و گووتم «لەم گۆرە دووركەونەو... ئەم گۆرە ئائومىدتان دەكات، ئازارتان دەكات...» لە قوولايى دلمەو دەمويست ھەست بە گوناھ نەكەن... دەمويست بە يەقىنەو پاكى خويان بژين.

من ئىستاش ھەموو شەوېك كە سەيرى دەريا دەكەم دەلېم «ئەى دەرياي گەرە، ئەى نەستېرەكان كۆمەكى ئەو دوو خوشكە بكەن، با بە يەقىنەو پاكى خويان بژين...» بە دەريا دەلېم «ھەموو ئەم چىرۆكەى من بۆ تۆ و ئەم پەنابەرە وىلانەى دەگىرەو گوناھبارىكى تيا نىيە. ئەى دەرياي گەرە، ئەى شەپۆلە خەوتووەكان، من چىرۆكەىك ناگىرەو، گوناھبارى گەرەى تيا بېت... ئىدى چۆن دەشت خوشكە سىپىيەكان، فرىشتە دلپۆشنەكانى من گوناھبارىن... مەرۆف خۆى مەخلوقىكى ناسكە... ئاھ خۇدايە كە مەرۆف بوونەو رېكى برىنبەرە». ئەو پۆزە كە لەسەر گۆرپى مەمەدى دلشوشە دەستى خوشكە سىپىيەكانم گرت، ھەستم بەو ناسكىيە ترسناكە كرد، ھەستمگرت ئەوانىش دوو مەخلوقن لە شوشە. دوو مەخلوقن گەر بەر ھەر شتىك بكەون دەشكن... خۇدايە كە ترسام... كە ترسام... كە ترسام. ئىو نازان بە چ سامىكەو ئەوانم لەو گۆرە دوورخستەو و پىمگوتن دەبىت ئاگادارى خۆتان بن... ئاگادارى دللى خۆتان بن... ئاگادارى لەشتان بن... ئىو دوو كچن لە شوشە... دوو كچن لە شوشە.

ئەو پۆزەى لە نىشتىمان ھاتمە دەرەو، لەو ساتەدا كە خوشكە سىپىيەكانم بەجىھىشت ئەو بىرۆكەيەم تيا سەوزبوو كە ئەوان لە بزىبونى مندا دەشكىن. ئەو ترسە تا ئىستاش لەگەلمدايە، ئەو ترسەى گەر پۆزىك لە پۆزان گەپامەو بۆ نىشتىمان، دەترسم

ئەو دوو كچه وەك دوو بوونەوهرى شوشەيى پەراش پەراش بووپن و تۆزىكى سىپيان جىيەشتىت تا من يان ھەر يەككى تر لە ناويدا ونىين. لەو ساتەو ھە لە سەر گۆرەكەى دلشوشە ھەستاي من سات بە دواى سات پتر وەك دوو گيانى شوشەيى دەمىين. وئەكەيان لە بەرچاوم بوو، وئەى دوو كچ وەك تەم كالدەبنەو و كالدەبنەو و دەبنە تۆزىكى نەرم، تۆزىك بادەييات و بەسەر ئەو زەمىنەدا بلاويدەكاتەو. دوو كچ لە ھەوادا دەتوئەو، تىكەل بە تەمى ئىوارەيەك دەبن و ئىتر نايەنەدەرى، دوو كچ لە دواى خويان تەنيا دوو پەفتەى پەش جىدەھىلن، كە پەفتەى وەفایانە بۆ سەرياسى مەزن. ھاورپيان من بەو ھەستە ترسناكەو ھالاوايىم لە خوشكە سىپىيەكان كرد، بەو ھەستەو ھى كە ئەوان دەشكىن و من ناياننىمەو، ئەوان لە ترسى شان ھىز و توانايەكى گەورەيان خەرجەدەكرد، پەيمانىكى ھەتاهەتايان مۆر كەردبوو تا نەشكىن، وەلامى عەشقيان نەدەدايەو تا نەشكىن، پىوستيان بە برايەكى ھەتاهەتاي ھەبوو تا نەشكىن، لە شار ھەلدەھاتن تا نەشكىن... من لە يەكەم شەو مەو لە دەريادا ئەو ترسەم تىادەزى كە ئەوان شكاون، ئەوان چوونەتە ناو ئەو تەم و تۆز و تاريكىيەو كە جوانىيەكانى تيا نوقمەدەيىت.

بەدرىژايى ئەو ئىوارەيە كە من خۆم بۆ سەفەر ئامادەدەكرد ئەوان جانتاكەيان بۆ ئامادەدەكردم، بەدەنگىك كە بەردەوام نازك و نازكتر دەبوو ھە گورانايان دەگووت، ھەستەدەكرد لە گەل ھەموو غەمە گەورەكانى خوياندا ھەلدەدەن دوا سەعاتەكانى من لە گەل ئەواندا شاد تىبەپەرىت، ھەر ئەو ئىوارەيە دوو گولسى سىپيان بۆ ھىنام كە خويان لە قوماش دروستيان كەردبوو، دوو گول خستيانە ناو جلەكانمەو تا لە يادىاننەكەم. ھەر ئەو ئىوارەيە لالاي سىپى بە خۆى و گولدانىكى زىو و ھەنارە شوشەكەو ھات، ھەمووتان ئەو گولدانە

زىوھەتان لە يادە كە محەمەدى دالشوشە لەسەر لافاۋەكان گرتىيەو
 و لە ئىۋارەى بارانەكانى مردنىدا پېشكەش بە خوشكە سىپىيەكانى
 كرد، ئەو گەورەترىن يادگارى ئەو كۆرەبوو، ئەوان ئەو گۆلدانەيان
 پېشكەش بە من كرد، تا لە گەل خۆمدا بە زەوى و دەرياكەندا بېگىڭم،
 ھەنارە شوشەكەى لە پەپۆيەكى مۆرى قەشەنگەو و پىچابو و گووتى
 «ئەو ھەنارى تۆيە، تۆش وەك ئىمە ئەوت خۆشەوئەت، خودايە
 بتوانىت لەم سەفەرەدا يارمەتتەت و لە دەريادا ونەيەت». من
 ھەردو يادگارەكەم خستە ناو جانتاكەو و ناۋچاۋانى لاۋلوم ماچكرد
 و گريام.

شەو ئىكرامى كۆتەمات، وەك ھەمىشە قوۋل بەلام بىدەنگ و غەمگىن
 بوو. ئەويش چەندەھا جار پىيگوتەم «لە دەريادا ئاگادارى خۆت
 بە». من لىستىكى درىژ ھىوا و داۋاكارىم بۆ بەجىدەھىشت، لىستىك
 تەنيا لە تواناى فرىشتە گەورەكاندا بوو غەمىخۆن. لە بەردەمىدا
 نوشتامەو و ھەرف ھەرف چىرۆكى ئەو پۆزانەم بۆ گىڭرايەو،
 چىرۆكى سەرگەوتەم بۆ لاي سەيد جەلالى شەمس، چىرۆكى چوونم
 بۆ خەستەخانەيەكى تارىك و بىدەنگ و ترسناك، چىرۆكى دۆزىنەو
 دواھمىن سەرياس بە سوۋتاۋى، بەسەرھاتى گىرانم و دىدارم لە گەل
 ياقوبى سەنەوبەردا، ھىكايەتى سەرگەوتەم بۆ بن دواھمىن ھەنارى
 دۇنيا و مۆركردنى سوپىندىكى ئەبەدى، ھەموو ئەو شتەنە لە ماۋەيەكى
 كورتدا پەوياندا بوو. ئەو سەرسامانە تەماشايەدەكردم و دەيگوت «بۆ
 من لەو ساتانە بىبەشەدەكەيت... بۆ؟ چەندە جوان بوو من ئاگادارى
 ھەموۋى بىم». دواھمىن شىۋمان پىكەو خوارد، دواھمىن سەفەرمان
 پىكەو كۆكردەو، بۆنى دواھمىن مالاۋايى لە دواھمىن دانىشتەنمان
 دەھات. من پىمگوت «ئىكرامى گەورە، دەبايە ئەو شتەنە ھەموۋى من
 بىيانكەم، دەبايە تاك و تەنيا وەك يەككىك كە چارەنوسى خۆى بخاتە

سەر دەستی و به مردندا بفریت، هه موو ئه و شتانه خۆم بیانکه م...
 نه وانه پێگای تاک و ته نیای من بوون، ئه و پێگایانه بوون که هیچ
 کهس له بری من نهیده توانی پیا بهروات، مرۆف ده بیئت بزانیئت کامه ن
 پێگاکانی خۆی، پێگای تاک و ته نه ای خۆی که کهسی تر له بری
 ئه و بۆی نییه پیا بهروات... هه ندێ پێگا له ژياندا هه ن مرۆف گه ر
 به مردوویش بووه ده بیئت له قیامه ته وه بگه ڕێته وه و پیا بهروات، چونکه
 گه ر به و پێگایانه دا نه پوات مردنی ناته و او ده مینیتته وه... منیش
 نامه ویت مردنم ناته و او به مینیتته وه". ئه و نیگای فریشته یه کی بیده نگه ی
 هه بوو، به و جه سته گه وره یه ی سیبه ریکی مه زنی هینابوووه ژوره که وه،
 شه رمی له وه ده کرد سیبه ره که ی هیند گه وره یه پووناکی چراکان تا دوا
 ئه ندازه کزده کات. به هیواشی چاکه ی ده خواره وه و ده یگوت "ئاگات
 له خۆت بیئت له ده ریادا... ئاگات له خۆت بیئت، خه لک نۆر له وێ
 ده خنکێن". وه ک هه میشه ئه و پشت و په نای مه زنی من بوو، وه ک
 هه میشه ی کیسه ی پاره کانی داده ناو چی هه بوو ده یدامی و ده یگوت
 "ده بیئت له نه سته مبول کاریکه یه... ئاگات له دزه کان بیئت، ئاگات له
 پێگاکان و ده ریا بیئت... که گه یشتیته ئه وێ ئاگادارمبکه ره وه". من
 ده مگوت "نیکرامی هاو پێم، من ئه رکی سه ختت به سه ردا جیده هیللم...
 ئه رکی ئه وتۆ که دلنیا ته نیا تۆ ده توانی جیبه جیایانکه یه" ئه و
 به غه مگینییه وه ده یگوت "هه ر شتی که بکریئت ده یکه م... به لام
 من له وێزه ی هه موو ئازاره کان نایه م". پێده گوت "نیکرام من
 ده زانم... ده زانم، تۆ چ فریشته یه کی به هیزیئت، چ دلکته هیه، من
 نامه ویت باسی جوانیت بکه م، ده زانم نینسان به ته نیا له وێزه ی
 ئازاره کان نایه ت، تۆش کوپی ولاتیکیه مرۆفه جوانه کانی هه میشه
 ته نیان، کیشه که ئه وه نییه ئیمه ده توانین یان نا... ئه وه یه که
 ده بیئت به بیده نگه ی شتی که بکه ین. شتی که ناوینانیم شه ی، چونکه شه ی

ئازارەكانى دۇنيا گەرەتر دەكات، شەپ ئەگەر دژى ھەموو خراپەكانىش بىت، دواچار بەجۆرىكى تر زەوى پرەدەكاتەو لە ئازار، شەپ ئەگەر ئەوپەپى دادپەرورەش بىت، ھەمىشە زەوى لیوان لیودەكاتەو لە غەم. نا ئىكرامى كۆمەن قسە لە داد ناكەم، ئەگەر قسەم لەداد بەردایە دەبايە دواى بەكۆزانى سەریاسى بەكەم بەكەوم، دواى ئەوانە بەكەوم كە سەریاسى دووھەمیان بەو دەردە بەرد، دواى ئەوانە بەكەوم دواھەمین سەریاسیان سووتان، مەن قسە لە داد ناكەم، داد زۆرچار دڵپەرقتەرە لە ناداد. بەلكو قسە لە شتێك دەكەم ناوى نییە، شتێك تا ئیستا مەزۆف ناوى ئەناو. مەزۆف دەبیت شتێك بەكات، شتێك كە ھەر كەسەو لە ژيانى خۆیەو ئیلاھى بۆ وەرەگرت... بەلام ئىكرام مەن باسى چى دەكەم، مەن ئیلاھى ئەو شتانەم ھەمووى لە تۆو بەو ھات... ئیلاھى ئەو شتانەم لە تۆو بەو ھات. نا ئىكرامى مەزەن، مەن باس لە خۆتەرخانكردنى مەزۆف دەكەم بۆ مەزۆف.

مەن لەدوا ئیوارەدا بە ھەمان شتێوى بەكەمین ئیوارە دەنگم بەرزەكردەو دەمگوت «مەن شتێكى زۆر بۆ بەجێدەھێلەم، خوشكە سەپپەكانت بۆ بەجێدەھێلەم، سەریاسى دووھەمەت لەو زیندانە دوورەدا بۆ بەجێدەھێلەم، نەدیما شازادەت بۆ بەجێدەھێلەم كە مەن نەمەینیووە بەبەن ئەو ئەم چیرۆكەم وەك ھەموو چیرۆكەكانى دۇنيا ناتەواو دەمەینیتەو، ئەستێرەى پەشت بۆ بەجێدەھێلەم ئەو مەندالەى دەبیت بەكێك لەو خەستەخانە تارىكە دەریبەینیت، ئەو نەخۆشانەت بۆ بەجێدەھێلەم لە بەشى سووتاوەكاندا دۇنيا لە یادىكردون. گۆپى سەریاس و مەمەدى دڵشوشەت بۆ بەجێدەھێلەم كە لەبرى مەن بچیتە سەریان، دواھەمین ھەنارى دۇنیات بۆ بەجێدەھێلەم».

ئەو بە بێدەنگى سەیریەكردم و ھىچى نەدەگوت. پێشتر بەدەگەن قسەى لەو شتانەدەكرد كە دەيكات. ئەو شەو تا بەیانى جگە

لهوى له دهريا ناگاداريده كرده وه هيچى ترى نه ده گوت. هه نديچار ده يگوت ناتوانم دلنيا تبكه م، هه موو شتيك ده كه م، به لام ناتوانم دلنيا تبكه م وه. به يانى كاتيک دوا مالاواييم له خوشكه سپيه كان كرد، كاتيک ناوچاوانى هه ردووكيانم ماچكرد و فرميسك به پوومه و پيشمدا ده هاته خوارى، نيكرام به بيدهنگى ده ستيگرم و سوار ماشينه كهى خوى كردم و گووى "بابرؤين". ليتان ناشارمه وه نه مويرا دوا ناو له خوشكه سپيه كان بده م وه، نه مويرا نيگاي مالاواييان ليك م، ده بيت تيمبگن، هه موو نه چيروكهى من له ترسيكى گه وره وه له مالاوايى سه رچاوهى گرتوه. نه وان له ويادا وه ستابوون، باى به يان يارى به قزيانده كرد، نه و قزهى ئيستاش هه سته كه م له سه ر نه م ده رياه له گه لمدا ده شنيته وه، نه و قزهى هه ميشه با به ره وه نه و سه رى دنيا ده يفراند. نه وان له به رده ممدا وه ستان و من نه مويرا ناو پى مالاواييان ليده م وه، نيگاكانيانم نه بينى، نه وهى بينيم ته نيا قزيكى كيوى و بادقست بوو، با له گه ل ريگاكه ماندا ده بيرد و له پشتيشيه وه پيكر سته رى مانگى به ريه يان و تريفه ي كوتايى شه و هاو ده م ده بريسكانه وه.

له و جيگايه ي كه له ماشينه كهى نيكرام دابه زيم و سوار ماشينيكي تر بووم بو سه ر سنوور خوړ به ناسته م هه له اتبوو. من و نيكرامى كيو له پووناكى سه ره تاي به ياندا باوه شمان به يه كدا كرد و گريابن، من وهك شتيك گريام و نه ويش وهك خوى به يقارى مه مخلوقه ناسمانيه كان فرميسكى ده رشت، ماوه يه كى زور يه كترمان به رنه دا. شتيكى قوولتر و سه يرتر له هاوپتي له نيوان من و نه ودا دروستبوو بو كه ده كرئت پيبلنيم تيگه يشتنى مرؤف له مرؤف. پيبلنيم هاليبوونى نه و له ريگا پيچاوپيچ و شه وه تاريك و خه ياله لمينه كانى من.

لەدوا سائدا بەمنى گووت ”من دەبێت لەوێ بىم، لەو دارستانەدا بىم و چاوەپوانىم چ تەيڕىكى بىمار لە نىزىكمەو نىشتەو تىماریكەم“. ئەو دواھمىن پستەى ئەو بوو، چاوى سەرى و دەسپەكەى خۆیداىە دەستم، خوداھافىزى لىكردم و پۆشت. من لە شوێنى خۆم دەگريام و جگە لە سىپەرى ئەو كە ئەو جىگایەى پركردبوو، ھىچى دىكەم لە جىھاندا نەدەبىنى. كە بەجىيەشتەم ھەستم بە پووتى و لاوازیەك كرد تا ئەم چركەساتە لە جەستەم جىانەبۆتەو. كە بەجىيەشتەم ھەستمكرد ئىتر تاهەتاهەتايە تەنھام، بەلام من و ئەو دوو پىگامان ھەبوو، من دەبایە بەرەو دەریا بكەومەپێ، دەبایە ئەو سەفەرە تەواوبكەم كە سەفەرى من بوو.

ئاوھەا بەرەو دەریا كەوتەپێ، ئاوھەا دواى ئىستىكى كورت لەو شارەدا كە ئەو ھەموو پۆخەبەرانی پىناساند، لە بىابانە دوورەكانەو بەرەو دەریا ھاتم. ئەو شەو كە لە پاترا سوار كەشتیەكان بووم، جانتاكەم ھەر ھەمان ئەو شتانەى تىابوو كە دەبایە تىابیت، جەكانم، دوو ھەنارى شوشە كە سىتەمیانم بۆ ھەتاهەتايە و نكردبوو، گۆلدانىكى زىو، كاسىتەكانى سەریاسى دووم، ناوئىشانى خەستەخانەىەك لە ئىنگلىستان كە دواھمىن سەریاس لەبەر پەنجەرەكانىیەو سەیرى ئەستىرەكان دەكات، چلێكى چكۆلانەى دواھمىن ھەنارى دۇنيا كە تا مردن لەگەڵ خۆمدا دەيگێرم، پارچەىەك پۆژنامە بەوێنەى مارشال و ەرەبانە چكۆلانەىەو، دوو گۆلى سەپى جاویدان، دوو گۆل شەوانە بۆنى ئەو دوو كچە سەپى دەھێننەو ژيانم.

لە ئەستەمبۆلەو دواھمىن كاسىتى سەریاسى دوومەم بۆھات، منیش لە پاتراو دواھمىن كاسىتى خۆم بۆ نارد. تا ئىستا كە من لەسەر ئەم كەشتیە وەستام و ئەم چىرۆكە دەگێرمەو ئەو لە

زندانه كەى خۆيدا چاوه پوانى ناشتيه كه له و قه لایه ده ريبه ئینیت، خو به پۆزگارێكه وه ده بینیت ناوی خوێ تیا بگزییت، بهوات و مندالێك دروستبكات ناوی سه ریاسی سو به ده می نه بیستبیت.

دۆستان نازانم سه به ی شه و ده بییت باسی چیتان بۆكهم، ئهم چیرۆكه ی من هه رگیز كۆتایینایهت، چیرۆكى ئهو كۆره شوشانه ی، له ولاتیكى شوشه دا، له زه مانێكى شوشه ییدا ژیان. سه به ی شه و ده كریت دووباره ده ستبكه مه وه به م چیرۆكه، له هه مان جێگاوه ده ستبێكه مه وه و به پێگایه كى دیکه دا بانه ئینم و بانه ئینمه وه سه ر ئهم كه شتییه، دوا جار ئهو گرنگه پیاویك هه یه له ناو له وه دیت و له كه شتییه كى په نابه راندا له ده ریادا ونده بییت، ئهو پیاوه منم. من شه و دوا ی شه و گومانم له م سه فه ره گه وه تر ده بییت، ئیمه نه زانانه له ئوقیانۆسیكى ترسناكدا ده سو پێینه وه ... چه نده ها شه وه ده سو پێینه وه و ناگه یه هیه، ئهم كه شتییه تا هه تا هه تایه له م ده ریایه دا ده مانخولێتیه وه، من هه موو شه وێك لی ره وه ها واره كهم سه ریاسی سو به ده م تۆ له كو ییت، من پیاویك له لم و ئاو، تۆش كۆرپێكى له خۆ له می ش. هه موو شه وێك كه ئی وه ده خه ون بیو چان دیم و به ده ریا ده لیم شتێك له من به ره بۆ ئهو و شتێك له ئهو به ئینه بۆ من. ها واری لی ده كهم سه ریاس وه لام به ده ره وه، به لام جگه له سه دای شه پۆ له كان هیه ی دی نابیستم. ها واری لی ده كهم ئه ی مندالی ناگر من به ره و لای تۆ دیم وه ره زمان، به لام ئهو هیه نالیت. ئهو له م زه ریایانه بیده نگتره، زۆر شه و هه سته ده كم ونبوونی من له م ئوقیانۆسه دا ونبوونه له ناو بیده نگى بیسنووری ئهو دا. مه خلوقێك كه جارێك له جاره كان له سه ر زه وى له دا یكه ده بییت و ده سووتیت و بیده نگیه ك هه لده بژێریت كه له و بیده نگیه زیاتر هیه ی دی نییه هه لی بژێریت. بیده نگى ئهم

دەریایە و بێدەنگی سەریاسەکان، ونبوونی من لێرەدا و لەوێدا،
 خنکانی من لێرەدا و لەوێدا بەکەشتە ... دۆستانی من، ئەو ئەوانە
 بێوچان گویم لێدەگرن، وەرن ئیدی باسەیری دەریا بکەین... وەرن و
 دەستی خۆتانم بدەنن با سەیری ئەو شەپۆلانە بکەین کە پێدەچێت
 تا گۆتایی ئێمە بەم زەریایەدا بسورپێننەو، سەیرکەن ئەستێرەکان
 لەسەرمانەو تەماشادەکەن، ھەموو شتەکان پێکەوێرا بەک ئاوازان
 بۆ دەھێنن، ھەموو شتەکان پێماندەلێن تا دەتوانن بوەستن و سەیری
 ئێمەبکەن، نا من لەناو ئەم دەریاگەوورەدا کە بێرەحمانە یاریمان
 پێدەکات ماندوونابم... سەیری ئەو شەپۆلانە بکەن چ توپە لە دوورەو
 دێن و یاری بەم کەشتییە چکۆلانەیە دەکەن، من بۆنی گەردەلوولێکی
 سامناک دەکەم، بۆنی بارەشیکی توندی دەریا دەکەم لە دوورەو دێت
 و ئاسمان تاریکدەکات. ھەستدەکەم چیتەر زەریا گوێ لە ھاواری ئێمە
 ناگرێت، خودایە من شەپۆلی گەورە و ترسناک دەبینم لە دوورەو
 دێن، ھەست بە شەنە تاریکی مردن دەکەم لەم ئوقیانوسەدا بێغەم
 بەسەر سەرماندا دەفرێت. تا دێت ھەستدەکەم ئاوازاتر و زیاتر بەرەو
 دووری و تاریکی پاماندەکێشیت، بەلام ئەو دەریا من لە تۆ ناترسم.
 گوێیگرە ئەو دەریا... گوێیگرە لێم... من ماندوونابم... دانیام گەر
 لێرەشدا بمرم، شتیکی سەدای من بۆ دوور دەبات... شتیکی دەنگم
 تێکەڵ بە دەنگەکان دەکاتەو... شتیکی ئەم چیرۆکە من بەرەو
 ئەوبەری ئوقیانوسەکان دەبات... شتیکی... مۆفیک... ئاوازیکی
 کە دواجار بەکێک دێت و شفرەکانی دەخوێنێتەو و دەیگەینێتەو
 بەوانی تر... وەرن سەیری دەریابکەین... سبەو شەو سەرلەنوێ ئەم
 چیرۆکەتان بۆ دەگیڕمەو، تا گەر ئێوەش لەبەرتاننەکرد، دەریا لە
 بەریکات، ماسییەکان لەبەریکەن، ئەستێرەکان لەبەریکەن... سبەو
 دووبارە لێرەدا دادەنیشین و بەجۆریکی دی و بە ھاواریکی ترەو

چیرۆکی ئەو کۆرپانەتان بۆ دەگێرمەوه که من لەدوای ئەوان هاتومەتە
 ئەم ئۆقیانووسەوه ... مەپۆن ... دڵنیام گەر ئێوەش گوێنەگرن
 باکان گوێدەگرن ... ئێوەش نەمبیستن ئەو بەلەندە خەوتوانە ی سەر
 کەشتییە که دەمبیستن ... وەرن بپۆچان سەیری دەریا بکەین ... بپۆچان
 سەیری بکەین ... بپۆچان ... بپۆچان ... بپۆچان. ئێمە تا هەتا هەتا یە
 لەم ئۆقیانووسەدا ونین ... ئەوەی لە دەریادا ونبوو دەبیئت بتوانیئت
 بەدوای خۆیدا تەماشای ئاو بکات ، وەک ئەوەی لە سەحرادا وندەبیئت
 و بەدوای خۆیدا تەماشای لێ دەکات. ئەوە تا من لەم دەریایەدا ونم ...
 ونم و لێرەوه، لە قوولایی ئاوو تاریکییەوه هاواردەکم «سەریاسی
 سوو بدهم، تۆ لە کوئییت ... تۆ لە کوئییت؟ تۆ لە کوئییت؟ تۆ لە
 کوئییت؟ تۆ لە کوئییت؟.....».

کۆتایی

كتىبە چاپكراوهكانى ئەندىشە

ناۋى ۋە رگىر	ناۋى نووسەر	ناۋى كىتەب	ز
	ھەمىد ەزىز	بەنرەتەكانى فەلسەفە	۱
	فەرھاد پىربال	كورد لەددى	۲
	فەرھاد پىربال	رۆژھە لاتناسە كانەۋە (چ ۲)	۳
بەكر شۋانى	ئۆرھان پامۇك	رېبازە ئەدەبىيەكان (چ ۲)	۴
	جەبار جەمال غەرىب	مۆزەخانەى پاكىزەى	۵
	جەغفەر ەلى	نەتەۋەى زىرابەكان	۶
	جەغفەر ەلى	ناسىۋناليزم و ناسىۋناليزمى كوردى (چ ۲)	۷
	ئەھمەدى مەلا	سوفىزم و كاريگەرى لەسەر بزوتنەۋەى رزگارى خۋازى...	۸
ئازاد بەرزنجى	ئۆشۈ	مەھوى لەنئوان زاھىرىيەت و باتىنىيەت و... (چ ۲)	۹
ھوسەين ھوسەينى	ستېفەن ھۆۋكىنگ	نەئىنىيەكانى ژيان	۱۰
ھىۋا ەومەر	ليۇنارد ملۇدیتۆ	كورتىلەيەك لە مېژۋوى كات	۱۱
ەتائەھابى	فرانتس كافكا	كۆشك	۱۲
مەريوان ەبدول	ئىبن روشد	فەصلول مەقال	

۱۳	شورشی نه یلوول له به لگه نامه نه پنییه کانی نه مریکا دا	۱۳	وریا په حماني
۱۴	دهسه لات و جياوازی	۱۴	مهریوان وریا قانع
۱۵	له چ نیستایه کدا ده ژین	۱۵	مهریوان وریا قانع
۱۶	شوناس و نالوژی	۱۶	مهریوان وریا قانع
۱۷	سیاسهت و دنیا	۱۷	مهریوان وریا قانع
۱۸	جه مشید خانی مام	۱۸	به اختیار عهلی
۱۹	که شتی فریشته کان (کتیبی ۱)	۱۹	به اختیار عهلی
۲۰	که شتی فریشته کان (کتیبی ۲)	۲۰	به اختیار عهلی
۲۱	له دیاره وه بو نادیار	۲۱	به اختیار عهلی
۲۲	وهک بالنده ی ناو جه ننگه له ترسناکه کان	۲۲	به اختیار عهلی
۲۳	چیژی مهر گدوستی	۲۳	به اختیار عهلی
۲۴	مه عریفه و ئیمان	۲۴	به اختیار عهلی هیمن قهره داخی
۲۵	دوژی کورد له باز نه ی په یوه نندیه کانی نه مریکا و...	۲۵	گوران ئیبراهیم صالح
۲۶	سه مهر قهند (چ ۲)	۲۶	نه مین مه علوف
۲۷	ویستگه یه ک له گه شتی کی فهلسه فی	۲۷	فاروق په فیک
۲۸	نه خلاقناسی	۲۸	ته حسین حمه غریب
۲۹	گه شه سندن دی رامیاری...	۲۹	د. ک. پیسچانی
۳۰	میژووی کونی کورد (چ ۲)	۳۰	د. نارام عهلی ملکو که لاری

	هيو قادر	مندالائی گهره ک	۳۱
ئازاد بهرزنجی	ئەلبیر کامو	مروقی یاخی	۳۲
	هیرش جهوهەر مهجید	په یوهندییه سیاسیه کانی نیوان ههریم و دهوله تانی...	۳۳
ههورامان فهریق که ریم	فریشته نورائی	میژووی گۆرانکاری کۆمه لایه تی و سیاسی... (چ ۲)	۳۴
	توانا رهشید که ریم	سلیمانی له نیوان سالائی (۱۹۴۵- ۱۹۵۸)	۳۵
	ههوراز جهوهەر مهجید	شاری سلیمانی (۱۴ ی ته موزی ۱۹۵۸-۱۷ ی ته موزی ۱۹۶۸)	۳۶
	عەتا محەمەد	کتیبی په راویژنووسان	۳۷
	مهريوان وریا قانع	فیکر و دونیا (به رگی ۱)	۳۸
	مهريوان وریا قانع	فیکر و دونیا (به رگی ۲)	۳۹
	مهريوان وریا قانع	دین و دونیا (چ ۲)	۴۰
	مهريوان وریا قانع	کتیب و دونیا (چ ۲)	۴۱
	د. عادل باخهوان	کۆمه لگهی رهش	۴۲
دلاره قهره داغی	کولم توبیین	زستانیکی دریز	۴۳
دلاره قهره داغی	نیکۆس کارانتزاکیس	فرانسیسکۆس قه دیسی من (چ ۲)	۴۴
جهلیل کاکه وهیس	ماریۆ بار گاس یۆسا	ناهه نکي ته گه که	۴۵
که ریم په رهنگ	ئیریش ماریا ریمارک	شهوی لیشبۆنه	۴۶
کارزان عهلی	ئەلبیرتۆ مۆرافیا	من و نهو	۴۷

سەباح ئىسماعىل	جان دۆست	مىرنامە (چ ۲)	۴۸
رووناك شوانى	لەتيفە	رووخسارە بەندكراوھ كەم	۴۹
ھەورامان وريا قانع	مستەفا خەلىفە	قەپىلك	۵۰
	ماردىن ئىبراھىم	خەونى پىياۋە ئىرانىيە كان و كەوتنى بۆرە قەلا	۵۱
خەبات عارف	پىر لاگەر كفىست	گرگىن	۵۲
حەكىم كاكەوھىس	جۆرج ئۆرۈپل	۱۹۸۴ (چ ۲)	۵۳
سىامەند شاسوارى	ستاندال	سوور و رەش	۵۴
سىروان مەحمود	پاولۇكۆيلۆ	دەستىنووسە دۆزراوھ كەى ئەكرا	۵۵
	دلاوەر قەرەداغى	جادەى مىخەك (۱)	۵۶
	دلاوەر قەرەداغى	جادەى مىخەك (۲)	۵۷
خەبات عارف	پىر لاگەر كفىست	ئىوارستان	۵۸
تارا شىخ عوسمان	ھاروكى موراكامى	دارستانى نەروىجى	۵۹
	بەختيار عەلى	ئىوارەى پەروانە (چ ۱)	۶۰
	بەختيار عەلى	شارى مۇسىقارە سىپىيە كان (چ ۳)	۶۱
	بەختيار عەلى	مەرگى تاقانەى دووھەم (چ ۵)	۶۲
	بەختيار عەلى	كۆشكى بالندە غەمگىنە كان (چ ۲)	۶۳
	بەختيار عەلى	تا ماتەمى گوول... تا خوینی فرىشتە (چ ۳)	۶۴
	بەختيار عەلى	سىوى سىپھەم (چ ۳)	۶۵
	بەختيار عەلى	ئاۋرەكەى ئۆرفىۋس	۶۶
	بەختيار عەلى	غەزەلنوس و باغەكانى خەيال (چ ۲)	۶۷

۶۸	ئەي بەندەرى دۆست، ئەي كەشتى دوزمن (چ ۲)	بەختيار غەلى
۶۹	دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵)	بەختيار غەلى
۷۰	ئىمەي پەنا بەر	كۆمەللى نووسەر
۷۱	گرەوى بەختى ھەلەلە (چ ۲)	غەتا نەھايى
۷۲	غىراقىيەك لە پارس	سەمۇئىل شەمەون
۷۳	جىھانى سۇفيا و فەرھەنگى سۇفيا (چ ۱)	يۇستايىن گاردەر
۷۴	كچەي پرتەقال (چ ۳)	يۇستايىن گاردەر
۷۵	لە ئاوينەيە كدا، لە نەينىيە كدا (چ ۲)	يۇستايىن گاردەر
۷۶	كچى بەرپۆەبەرى سىرك (چ ۲)	يۇستايىن گاردەر
۷۷	نەينى يارى كاغەز (چ ۲)	يۇستايىن گاردەر
۷۸	مايا (چ ۲)	يۇستايىن گاردەر
۷۹	ئىنسايلكلۇپىدىيەكى مىژوويى وينەدار	كۆمەللى نووسەر
۸۰	فەلسەفەي بوون	مەھمەد كەمال
۸۱	وەك رووبارە بەخوڤەكە	پاولۇكۆيلۇ
۸۲	دىيارىيە مەزنەكە	پاولۇكۆيلۇ
۸۳	سېشەممان لە گەل مۇرىي	مىچ ئەلبۇم
۸۴	دوالىزمى دژ يەك لە ھۆنراوہ لىرىكىيەكانى مەولاناي رۇمى و...	لەھۇن قادىر غەبدولرەحمان
۸۵	رووناك وەك ئەوين، تارىك وەك مردن	مەھمەد ئوزون
		سەباح ئىسماعىل
		بەھرۇز ھەسەن
		بەھرۇز ھەسەن
		بەھرۇز ھەسەن
		بەھرۇز ھەسەن
		بەھرۇز ھەسەن
		بەھرۇز ھەسەن
		ھەورامان وريا قانع
		سىروان مەحمود
		سىروان مەحمود
		جوتيار ژاژلەيى
		وريا غەفوورى

Bachtyar Ali Mohamed

Diwahemin Henari Dunya

ENCESE
مركز الدراسات والبحوث
البيئية

ISBN 978-1-63068-958-2

9 781630 689582

٢٠٠٨